

IJA # 744

ספר קריאי מועד

Sefer Keri'e Mo`ed

Livorno, 5615 (1854 or 1855)

גמול ידו הרה : לא ירעו ולא יישחיתו בכל היר קדשי
 כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים :
 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו
 גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד : והיה ביום ההוא
 יוסף אלני ו שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר
 מאשור וממצרים ומפתרום ומכוש ומעילם ומשנע
 ומחמת ומאי הים : ונשא גם לגוים ואסף נדחי ישראל
 ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ : וסרה
 קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא
 את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים : ועפו ככתף
 פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב
 משלוח ידם וכני עמון משמעתם : והחרים יהוה את
 לשון ים מצרים והניף ידו עליהנהר בעים רוחו והכהו
 לשבעה נחלים והדריך בנעלים : והיתה מסלה לשאר
 עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום
 עלתו מארץ מצרים : ואמרת ביום ההוא אודך יהוה
 כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני : הנה אל ישועתי
 אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה :
 ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה : ואמרתם ביום
 ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו
 הזכירו כי נשגב שמו : זמרו יהוה כי גאורת עשה
 מודעת זאת בכל הארץ : צהלי ורני יושבת ציון כי
 גדול בקרבך קדוש ישראל :

ורמיה סי' ל' הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר :
 כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך
 את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר : כי
 הנה ימים באים נאס יהוה ושכתי את שבות עמי
 ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתים אלה הארץ אשר
 נתתי

נתתי לאבתם וירשונה : ואלה הדברים אשר דבר יהוה
 אלי ישראל ואליהודרה : כי כה אמר יהוה קול חרדה
 שמענו פחד ואין שלום : שאלו נא וראו אסילר זכר
 מדוע ראיתי כל-גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו
 כל-פנים לירקון : הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו
 ועת-צרה היא ליעקב וממנה ישע : והיה ביום ההוא
 נאם יהוה צבאות אשבר עלו מעל צוארך ומסרותיך
 אנתק ולא יעבדרכו עוד זרים : ועבדו את יהוה אלהיהם
 ואת דוד מלכם אשר אקים להם : ואתה אלתיירא
 עבדי יעקב נאם יהוה ואלתתחת ישראל כי הנני
 מושיעה מרחוק ואת-זרעה מארץ שבים ושבי יעקב
 ושקט ושאנן ואין מחריד : כי אתה אני נאם יהוה
 להושיעה כי אעשה כלה בכל-הגוים : אשר הפיצותיך
 שם אך אותך לא-אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקרה
 לא אנקה : כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה
 מכתך : איידן דינך למזור רפואות תעלה אין לך : כל-
 מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מבת אויב
 הכתיך מוסר אכזרי על רוב עונך עצמו חטאתיך :
 מהחזעק על-שברך אנוש מכאבה על רב עונך עצמו
 חטאתיך עשיתי אלה לך : לכן כל-אכליך יאכלו וכל-
 צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסוף למשפה וכל-בזוץ
 אתן לבו : כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם
 יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה : כה
 אמר יהוה הנני-שב שבות אהלי יעקב ומשכנותיו
 ארחם ונבנתה עיר על-תלה וארמון על-משפטו ישב :
 ויצא מהם תורה וקול משחקים והרבתיים ולא ימעטו
 והכפרתיים ולא יצערו : והיו בניו כקדם ועדתו לפני
 תפון ופקדתי על כל-לחציו : והיה אדירו ממנו ומשרו
 מקרבו

מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא-זרה ערב
 את-לבו לגשר אלי נאם יהוה : והייתם לי לעם ואנכי
 אהיה לכם לאלהים : הנה סערת יהוה חמה יצאה סער
 מתגורר על ראש רשעים יחול : לא ישוב חרון אף-
 יהוה עד-עשתו ועדהקימו מזמות לבו באחרית הימים
 תתבוננו בה : בערת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים
 לכל משפחות ישראל והמה יהיירלי לעם : כה אמר
 יהוה מצא חן במדבר עם שרירי חרב הלך להרניעו
 ישראל : מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך
 על-כן משכתיך חסד : עוד אבנה ונבנית בתולת
 ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים : עוד
 תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו : כי יש-
 יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל-
 יהוה אלהינו : כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה
 וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה
 אח-עמך את שארית ישראל : הנני מביא אותם מארץ
 צפון וקבצתיים מירכתי-ארץ בס עור ופסח הרה
 וילדת יחדו קהל גדול ישובו הנה : בבכי יבאו
 ובתחנונים אויבים אויבים אל-נחלי-מים בדרך ישר
 לא יכשלו בה כי-הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי
 הוא : שמעו דברי-יהוה גוים והגידו באיים ממרחק
 ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו : כי
 פדה יהוה את-יעקב וגאלו מיד חוק ממנו : ובאו
 ורגנו במרום-ציון ונהרו אל-שוב יהוה על-דגן ועל-
 תירוש ועל-יצהר ועל-בני-צאן ובקר והיתה נפשם
 כגן רוה ולא יזסיפו לדאבה עוד : אז תשמח בתולת
 במחול ובחורים וקנים יחדו והפכתי אבלם לששון
 ונחמתיים ושמחתים מיגונם : ורויתי נפש הכהנים דשן
 ועמי

ועמי אתיטובי ישבעו נאסיהוה : כה | אמר יהוה קול
ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על-בניה
מאנה להנחם על-בניה כי איננו : כה | אמר יהוה
מנעי קורן מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך
נאסיהוה ושבו מארץ אויב : וישתקוה לאחריהך
נאסיהוה ושבו בנים לגבולם : שמוע שמעתי אפרים
מתנודר יסרתני ואוסר בעגל לא למד השיבני ואשובה
כי אתה יהוה אלהי : כי אחרי שובי נחמתי ואחרי
הורעי ספקתי על-יך בשתי וגם-נכלמתי כי נשאתי
חרפת נעורי : הכן יקר לי אפרים אם ילד שעשועים
כי-מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על-כן המו מעי לו
רחם ארחמנו נאסיהוה : הציבי לך צינים שימי לך
תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכת שובי בתולת
ישראל שבי אל-עריך אלה : עדימתי תתחמקין הבת
השובבה כי-ברא יהוה חרשה בארץ נקבה תסובב
גבר : כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו
אתי-דבר הוה בארץ יהודה ובעריו בשובי את-
שבותם יברכה יהוה נוה-צדק הר הקודש : וישבו בה
יהודה וכל-עריה יחדו אכרים ונסעו בערר : כי הרויתי
נפש עיפה וכל-נפש דאברה מלאתי : על-זאת הקיצתי
ואראוה ושנתי ערכה לי : הנה ימים באים נאסיהוה
וזרעתי את-בית ישראל ואת-בית יהודה זרע אדם
וזרע בהמה : והיה כאשר שקרתי עליהם לנתוש ולנתוץ
ולחרס ולהאביר ולהרע פן אשקד עליהם לבנות
ולנטוע נאסיהוה : בימים ההם לא-יאמרו עוד אבות
אכלו בסר ושני בנים תקהינה : כי אס-איש בעונו
ימור כל-האדם האכל הבסר תקהינה שניו : הנה
ימים באים נאסיהוה וכרתי את-בית ישראל ואת-

בית יהודה ברית חדשה : לא כבדית אשר כרתי
את-אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים
אשר-המה הפרו את-בריתי ואנכי בעלתי בם נאס-
יהוה : כי זאת הברית אשר אכרת את-בית ישראל
אחרי הימים ההם נאסיהוה נתתי את-תורתך בקרבם
ועל-לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהי-ילי
לעם : ולא ילמדו עוד איש את-דעהו ואיש את-אחיו
לאמר דעו את-יהוה כי כולם ידעו אותי למקמנם ועדי-
גדולם נאסיהוה כי אסלה לעונם ולחטאתם לא אזכר-
עוד : כה | אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח
וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות
שמו : אס-ימשו החקים האלה מלפני נאסיהוה גם
זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל-הימים : כה |
אמר יהוה אס-ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי-ארץ
למטה גס-אני אמאם בכל-זרע ישראל על-כל-אשר
ייעו נאסיהוה : הנה ימים באים נאסיהוה ונכנתה
העיר ליהוה ממגדל חננאל עדי-שער הפנה : ויצא
עוד-קו המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה : וכל-
העמק הפגרים | והדשן וכל-השרמות עדי-נחל קדרון
עד-פנת שער הסוסים מזרחה קודש ליהוה לא-ינתש
ולא-יהרס עוד לעולם :

שם סי' ל"ג כה | אמר יהוה עוד ישמע במקוסי-הוה אשר
אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה
בערי יהודה ובחצות ירושלים הנשמות מאין אדם
ומאין יושב ומאין בהמה : קול שישון וקול שמחה קול
חתן וקול בלה קול אומרים הודו את-יהוה צבאות
כי-טוב יהוה כי-לעולם חסדו מבאים תודה בית
יהוה כי-אשיב את-שבות-הארץ כבר-אשנה אמר יהוה :

כה אמר יהוה צבאות עזר יהיה | במקום הזה החרב
 מאיך אדט ועד פהמה ובכל ערו נוח רעים מרצים
 צאן : בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ
 בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה
 הצאן עלידי מונה אמר יהוה : הנה ימים באים נאם
 יהוה והקימתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית
 ישראל ועל בית יהודה : בימים ההם ובעת ההיא
 אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ :
 בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכן לבטח וזה
 אשר יקראלה יהוה | צדקנו : כי כה אמר יהוה לא
 יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל : ולכהנים
 הלויים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה
 ועשה זבח בלהימים : ויהי דברי יהוה אל ירמיהו לאמור :
 כה אמר יהוה אסתפרו את בריתי היום ואת בריתי
 הלילה ולכלתי היות יומם זולתה בעתם : גם בריתי
 תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת
 הלויים הכהנים משרתי : אשר לא יספר צבא השמים
 ולא ימד חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת
 הלויים משרתי אתי : ויהי דברי יהוה אל ירמיהו לאמר :
 הלוא ראית מהיהעם הזה דברו לאמר שתי המשפחות
 אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות
 עוד גוי לפניהם : כה אמר יהוה אסלא בריתי יומם
 ולילה חקות שמים וארץ לא שמת : גם זרע יעקב
 ודוד עבדי אמאם מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם
 ישחק ויעקב בראשיב את שבותם ורחמתים :
 עוכדיה סי' א' חזון עובדיה כה אמר אדני יהוה לאדום
 שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח
 קומו ונקומה עליה למלחמה : הנה קטן נתתי בגוים
 בזוי

בזוי אתה מאד : זרון לבך השיאך שכני בחגוי סלע
 מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ : אסתגביה
 כנשר ואסבין כוכבים שים קנה משם אורידך נאם
 יהוה : אסתגבים באו לך אסדודי לילה איך נדמיתה
 הלוא יגנבו דים אסבצרים באו לך הלא ישאירו
 עללות : איך נחפשו עשו נבעו מצפניו : עד הנגב שלחוק
 כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמך
 ישימו מזור תחתך אין תבונה בו : הלא ביום ההוא
 נאם יהוה והאברתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו :
 וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל :
 מחמם אחיך יעקב תכסה בושה ונכרת לעולם : ביום
 עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו
 ועל ירושלים ידו גורל גסאתה כאחד מהם : ואל תרא
 בעים אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום
 אכדם ואריתגדל פיה ביום צרה : אל תבוא בשער
 עמי ביום אידם אלתרא גסאתה ברעתו ביום אידו
 ואל תשלחנה בחילו ביום אידו : ואל תעמד על הפרק
 להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה : כי
 קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך
 גמלה ישוב בראשך : כי כאשר שתיתם על החר קדשי
 ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו בלא היו : ובהר
 ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את
 מורשיהם : והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה
 ובית עשולקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד
 לבית עשו כי יהוה דבר : וירשו הנגב את החר עשו
 והשפלה את פלשתים וירשו את ישרה אפריים ואת
 שדה שמרון ובנימן את הגלעד : ונלת החלה זה לכני
 ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלר ירושלים אשר
 כספרד

בספרד ירשו את ערי הנגב : ועלו מושיעים בהר ציון
 לשפוט אתהר עשו והיתה ליהוה המלוכה :
 זכריה ס' ח' ויהי דברייהוה צבאות לאמר : כה אמר
 יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה
 וחמה גדולה קנאתי לה : כה אמר יהוה שבתו אל ציון
 ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת
 והרייהוה צבאות הר הקדוש : כה אמר יהוה צבאות
 עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו
 בידו מרב ימים : ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות
 משחקים ברחבתיה : כה אמר יהוה צבאות כי יפלא
 בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא
 נאם יהוה צבאות : כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע
 את עמי מארץ מורח ומארץ מבוא השמש : והבאתי
 אתם ושכנו בתוך ירושלם והירלי לעם ואני אהיה
 להם לאלהים באמת ובצדקה : כה אמר יהוה צבאות
 תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים
 האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות
 ההיכל להבנות : כי לפני הימים ההם שכר האדם לא
 נהיה ושכר הבמה איננה וליצא ולבא אין שלום
 מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו : ועתה לא
 כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה
 צבאות : כיזרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן
 אתיבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית
 העם הזה את כל אלה : והיה כאשר הייתם קללה
 בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם
 ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם : כי כה אמר יהוה
 צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם
 אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי : כן שבתו זממתי
 בימים

בימים האלה להטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל
 תיראו : אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש
 את דעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם : ואיש
 את דעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר
 אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה :
 ויהי דברייהוה צבאות אלי לאמר : כה אמר יהוה
 צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום
 העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמקדים
 טובים והאמת והשלום אהבו : כה אמר יהוה צבאות
 עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות : והלכו ישבי
 אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה
 ולבקש את יהוה צבאות אלקה נסאני : ובאו עמים
 רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם
 ולחלות את פני יהוה : כה אמר יהוה צבאות בימים
 ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים
 והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו
 אלהים עמכם :

שם סימן י"ב משא דברייהוה על ישראל נאם יהוה נטה
 שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו :
 הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל העמים סביב
 וגם על יהודה יהיה כמצור על ירושלם : והיה ביום
 ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל העמים
 כל עמסה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גווי הארץ :
 ביום ההוא נאם יהוה אברה כל יסוס בתמהון ורכבו
 בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמים
 אברה בעורון : ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי
 ישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם : ביום ההוא
 אשים את אלפי יהודה ככור איש בעצים וכלפיד איש
 בעמיר

בעמיר ואכלו על-ימין ועל-שמאל את-כל-העמים סביב
וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם : והישע יהוה
את-אהלי יהודה בראשנה למען לא-תגדל תפארת
בית-דוד ותפארת ישב ירושלם על-יהודה : ביום ההוא
יגן יהוה בעד יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום
ההוא כדור ובית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם :
והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את-כל-הגוים הבאים
על-ירושלם : ושפכתי על-בית דוד ועל יושב ירושלם
רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר-דקרו וספרו
עליו כמספר על-היחיד והמר עליו כהמר על-הבכור :
ביום ההוא יגדל המספר בירושלם כמספר הדרדמן
בבקעת מגדן : וספרה הארץ משפחות משפחות לכד
משפחת בית-דוד לכד ונשיהם לכד משפחת בית-נתן
לכד ונשיהם לכד : משפחת בית-לוי לכד ונשיהם לכד
משפחת השמעאי לכד ונשיהם לכד : כל-המשפחות
הנשארות משפחת משפחת לכד ונשיהם לכד :

שם סימן יג ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד
וליושבי ירושלם לחטאת ולנדה : והיה ביום
ההוא נאם : יהוה צבאות אכרית את-שמורת העצבים
מן-הארץ ולא יזכרו עוד וגם את-הנביאים ואת-רוח
הטמאה אעביר מן-הארץ : והיה כיינבא איש עוד
ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת
בשם יהוה ודקרהו אביו ואמו ילדיו בהנבאו : והיה
ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא
ילבשו אדרת שער למען כחש : ואמר לא נביא אנכי
איש-עבד אדמה אנכי כיאדם הקנני מנעורי : ואמר
אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית
מאהבי : חרב עורי על-רעי ועד-גבר עמיתי נאם יהוה

צבאות הן את-הרעה ותפוצין הצאן והשיבת ידי
על-הצערים : והיה בכל-הארץ נאם יהוה פי-שנים בה
יכרתו יגעו והשלישית יותר בה : והבאתי את-השלישית
כאש וצרפתים כצרף את-הכסף ובחנתים כבחן את-
הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי
הוא והוא יאמר יהוה אלהי :

שם סי' יד הנה יום-בא ליהוה וחלק שללך בקרבך :
ואספתי את-כל-הגוים אל-ירושלם למלחמה
ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשכבנה ויצא
חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן-העיר : ויצא
יהוה ונלחם בגוים ההם ביום הלחמו ביום קרב : ועמדו
רגליו ביום-ההוא על-הר הזיתים אשר על-פני ירושלם
מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה ויפדה גיא
גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה : ונסתם
גיא-הרי כייניע גיא-הרים אל-אצל ונסתם כאשר נסתם
מפני הרעש בימי עזיה מלך-יהודה ובא יהוה אלהי
כל-קרשים עמך : והיה ביום ההוא לא-יהיה אור
יקרות וקפאון : והיה יום-אחד הוא יודע ליהוה לא-
יום ולא-לילה והיה לעת-ערב יהיה-אור : והיה ביום
ההוא יצאו מיס-הים מירושלם חצים אליהם הקדמוני
וחצים אליהם האחרון בקיץ ובחרף יהיה : והיה
יהוה למלך על-כל-הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד
ושמו אחד : יסוב כל-הארץ כערבה מנבע לרמון נגב
ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד-מקום
שער הראשון עד-שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי
המלך : וישבו בה וחרם לא יהיה-עוד וישבה
ירושלם לבטח : וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה
את-כל-העמים אשר צבאו על-ירושלם המקו בשור

והוא עמר על-רגליו ועיניו תמקנה בהריהן ולשונו
תמק בפיהם : והיה ביום ההוא תהיה טהומת-יהוה
רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על-יד
רעהו : וגם-יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל-
הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד : וכן תהיה
מגפת הסוס הפרד הנמל והחמור וכל-הבהמה אשר
יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת : והיה כל-הנותר
מכל-הגוים הבאים על-ירושלם ועלו מדי שנה בשנה
להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את-חג הספות :
והיה אשר לא-יעלה מאת משפחות הארץ אל-ירושלם
להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם :
ואם-משפחת מצרים לא-תעלה ולא באה ולא עליהם
תהיה המגפה אשר יגף יהוה את-הגוים אשר לא יעלו
לחג את-חג הספות : זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת
כל-הגוים אשר לא יעלו לחג את-חג הספות : ביום
ההוא יהיה על-מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות
בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח : והיה כל-סיר
בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל-
הזבחים ולקחו מהם ובשרו בהם ולא-יהיה כנעני עוד
בבית-יהוה צבאות ביום ההוא :

כתובים

כא למנצח מוזמר לדוד : יהוה בעוף ישמח-מלך
ובישועתך מה-יגיל מאד : תאות לבו נתתה
לו וארשת שפתיו בל-מנעת סלה : כיתקדמנו ברכות
טוב תשית לראשו עטרת פז : חיים ו שאל ממך נתתה
לו ארך ימים עולם ועד : גדול כבודו בישועתך הוד
והדר תשוה עליו : כיתשיתוהו ברכורת לעד תחדוהו
בשמחה

בשמחה את-פניך : כיהמלך בטח ביהוה ובחסד עליון
בר'ימוט : תמצא ידך לכל-איבה ימינה תמצא שנאיך :
תשיתמו : בתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם
ותאכלם אש : פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם :
פינטו עליך רעה חשבו מזמה בליוכלו : כי תשיתמו
שכם במיתריך תכונן על-פניהם : רומה יהוה בעוף
נשירה ונזמרה גבורתך :

כב למנצח על-אילת השחר מוזמר לדוד : אלי אלי
למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי :
אלהי אקרא יומם ולא תענה ולידה ולא-דומיה לי :
ואתה קרוש וישב תהלות ישראל : בך בטחו אבותינו
בטחו ותפלטמו : אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא-
בושו : ואנכי תולעת ולא-איש חרפת אדם ובזוי עם :
פלראי וצעונו לי יפטירו בשפה נייעו ראש : גל אל-
יהוה יפלטחו יצילוהו כי חפץ בו : כיה אתה גחי מבטן
מכטיחי על-שדי אמי : עליך השלכתי מרחם מבטן
אמי אלי אתה : אל-תרחק ממני כירצה קרובה כיה
אין עוזר : סבבוני פרים רבים אפירי בשן פתרוני :
פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג : כמים נשפכתי
והתפרדו כל-עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי :
יבש כחרש : כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר-מות
תשפתני : כי סבבוני כלכים עדת מרעים הקיפוני כארי
ידי ורגלי : אספר כל-עצמותי המה יביטו יראו-כי :
יחלקו בגדי להם ועל-לבושי יפילו גורל : ואתה יהוה
אל-תרחק אילותי לעזרתי חושה : הצילה מחרב נפשי
מיד-כלב חידתי : הושיעני מפי אריה ומקרני רמים
עניתני : אספרה שטף לאחי בתוך קהל אהלך :
יראי יהוה : הללוהו כל-זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו

כל-זרע ישראל : כי לא-בזה ולא שקץ ענות עני ולא-
הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע : מאתך תהלת
בקהל רב נדרי אשלם נגר יריאיו : יאכלו ענוים וישבעו
יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד : יזכרו וישבו אל-
יהוה כל-אפסי-ארץ וישתחוו לפניך בר-משפחות גוים :
כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים : אכלו וישתחוו ו כל-
דשני-ארץ לפניו יכרעו כל-יודי עפר ונפשו לא חיה :
זרע יעבדנו יספר לאדני לדור : יבאו ויגידו צדקתו
לעם נולד כי עשה :

כט מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
כבוד ועז : הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו
ליהוה בהדרת-קדש : קול יהוה עליהמים אלהכבוד
הרעים יהוה עלמים רבים : קול-יהוה בכח קול יהוה
בהדר : קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את-ארזי
הלבנון : וירקדם כמו-עגל רבנון ושריון כמו בדראמים :
קול-יהוה הצב להבות אש : קול יהוה יחיל מדבר יחיל
יהוה מדבר קדש : קול יהוה ו יחולל אילות ויחשף יערות
ובהיכלו פלו אמר כבוד : יהוה למבול ישב וישב יהוה
מקד לעולם : יהוה עז לעמו יתן יהוה ו יברך את-עמו
בשלום :

מב למנצח משביל לבני-קרח : כאיל תערג על-אפיקי
מים כן נפשי תערג אליך אלהים : צמאה
נפשי ו לארהים ראל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים :
היתרהלי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל-
היום איה אלהיך : אלה אזכרה ו ואשפכה עלי נפשי
כי אעבר ו בסף ארדם ער-בית אלהים בקול-רנה
ותודה המון חוגג : מהתשתוחחי ו נפשי ותחמי עלי
הוחילי לאלהים כי-עוד אודנו ישועות פניו : אלהי
ערי

עלי נפשי תשתוחח על-כן אזכרה מארץ ירדן וחרמונים
מהר מצער : תהום-אליתהום קורא לקול צנוריה כל-
משבריה וגליה עלי עברו : יומם ו יצוה יהוה ו חסדו
ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי : אמרה ו לאל
סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב :
ברצח ו בעצמותי חרפוני צוררי באמרם ארי כל-היום
איה אלהיך : מהתשתוחחי ו נפשי ומהתחמי עלי
הוחילי לאלהים כי-עוד אודנו ישועת פני ואלהי :

מה למנצח על-ששנים לבני-קרח משביל שיר ירידת :
רחש לבי ו דבר טוב אמר אני מעשי למלך
לשוני עט ו סופר מהיר : יפיית מבני אדם הוצק חן
בשפתותיה על-כן ברכה אלהים לעולם : חגור-חרבה
עזירך גבור הורך והדרך : והדרך ו צלח רכב על-
דבר-אמת ועונה-צדק ותורך נוראות ימינה : חציך
שנונים עמים תחתיה יפלו בלב אויבי המלך : בסאה
אלהים עולם ועד שבט מישור שבט מלכותך : אהבת
צדק ותשנא רשע על-כן ו משחה אלהים אלהיך שמן
ששון מחברך : מרואהלות קציעות כל-בגדותיה מך
היכלי שן מני שמחוקך : בנות מלכים ביקרותיה נצבה
שגל לימינה בכתם אופיר : שמעיבת וראי והטי אזנה
ושכחי עמך ובית אביך : ויתאו המלך יפיה כיהווא
אדניה והשתחוילו : ובת-צור ו במנחה פניה יחלו עשירי
עם : כל-כבודה דגם חזר וכו סורק בת-מלך פנימה ממשבצות
זהב לבושה : לרקמות תוכל למלך בתולות אחריה
רעותיה מוכאות לה : תובלנה בשמחות וגיל תבאנה
בהיכל-מלך : תחת אבתיה יהיו בניה תשיתמו לשרים
בכל-הארץ : אזכירה שמך בכל-דור ודור על-כן עמים
יהודוך לעלם ועד :

לשלמה

עב לשלמה ואלהים משפטיה למלך תן וצדקתך לבך
 מדך : דין עמך בצדק וענייה במשפט :
 ישאו הרים ושלום לעם וגבעות בצדקה : ישפטו
 עניי עם וישיע לבני אביו וירכא עושק : יראוך עם
 שמש ולפני ירח דור דורים : ירד כמטר על גו
 כרביבים זרוף ארץ : יפרחבימיו צדיק ורב שלום
 עדפלי ירח : וירד מים עדים ומנהר עדאפסי ארץ :
 לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחנו : מלכי תרשיש
 ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו :
 וישתחורלו כל מלכים כל גוים יעבדוהו : כייציל
 אביו משוע ועני ואין עור לו : יחס על דל ואביו
 ונפשות איבנים וישיע : מתוך ומחמס יגאל נפשם
 ויקר דמם בעיניו : ויחי ויתללו מזהב שבא ויתפלל
 בעדו תמיד פרהים יברכנהו : יהי פסתברו בארץ
 בראש הרים ירעש כלבנון פרו ויציצו מעיר בעשב
 הארץ : יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו ויתברכו
 בו כל גוים יאשרהו : פרוך יהוה אלהים אלהי ישראל
 עשה סי נפלאות לבדו : וברוך שם כבודו לעולם
 וימלא כבודו את כל הארץ אמן : וואמן : כלו תפלות
 דוד בן ישי :

פט משכיל ראיתן האורחי : חסדי יהוה עולם אשירה
 לדר ודר : אודיע אמונתך בפי : כייאמרתי
 עולם חסד יבנה שמים תכין אמונתך בהם : כרתי
 ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי : עד עולם אכין
 זרעך ובנתי לדור ודור כסאך סלה : וידו שמים
 פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים : כי מי בשחק
 יערך ליהוה ירמה ליהוה בבני אלים : אל נערץ
 כסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו : יהוה אלהי
 צבאות

צבאות מי כמוך חסין : יה ואמונתך סביבותיך : אתה
 מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם : אתה
 דכאת כחלל רהב בזרוע עך פורת אויביך : לך
 שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסרתם : צפון
 וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו : לך
 זרוע עמך גבורה תעז ידך תרום ימינך : צדק ומשפט
 מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך : אשרי העם ידעי
 תרועה יהוה באור פניך יהלכון : בשמך יגילון כל
 היום וכצדקתך ירומו : כייתפארת עזמו אתה וברצונך
 תרום קרנינו כיון ד סרטס : כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל
 מלכנו : אז דברת כחזון לחסידך ותאמר שותי עור
 על גבור הרימותי בחור מעם : מצאתי דוד עבדי בשמן
 קדשי משחתיו : אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו :
 לא ישיא אויב בו ובך עולה לא יעננו : וכתותי מפניו
 צרו ומשנאו אנוף : ואמונתו חסדי עמו ובשמי תרום
 קרנו : ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו : הוא יקראני
 אבי אתה אלי וצור ישועתי : אף אני קין בכור אתנהו
 עליון למלכי ארץ : לעולם אשמור לו חסדי ובריתי
 נאמנת לו : ושמתי לעד זרעו וכסאו בימי שמים :
 אסייעו בניו תורתו ובמשפטי לא ילכון : אס חקתי
 יחללו ומצותי לא ישמרו : ופקדתי בשבט פשעם
 ובנגעים עונם : וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר
 באמונתו : לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה :
 אחת נשבעתי בקדשי אסילדוד אכזב : זרעו לעולם
 יהיה וכסאו כשמש נגדי : כירח יבון עולם ועד בשחק
 נאמן סלה :

קבו שיר המעלות בשוב יהוה את ישיבת ציון היינו
 כחלמים : אז ימלא שחוק פינו ולישוננו רנה

או יאמרו בנוים הנדיל יהוה לעשות עסאלה : הנדיל
יהוה לעשות עמנו היינו שמחים : שוכה יהוה את
שביתנו כאפיקים בנגב : הזרעים בדמעה ברנה יקצרו :
הלוך ילך ו בכה נשא משך הזרע באיבא ברנה נשא
אלמתי :

קלב שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו :
אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב : אם
אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי : אם אתן
שנת ל פסח לעיני לעפעפי תנומה : עד אמצא מקום ליהוה
משכנות לאביר יעקב : הנה שמענוה באפרתה מצאנוה
בשרייער : נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו :
קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עוף : כהניך יבשר
צדק וחסידיך ירננו : בעבור דוד עבדך אל תשב
פני משיחך : נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה
מפרי בטנה אשית לכסא לך : אם ישמרו בניך ו ברית
ועדתי זו אלמדם נסבניהם עדיעד ישבו לכסא לך :
כי יבחר יהוה בציון אוה למושב ריו : זאת מנוחתי
עדיעד פה אשב כי אותיה : צידה ברך אברה אבינוה
אשביע לחם : וכהנייה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו :
שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי : אויביו
אלביש בשת ועליו יציץ נורו :

דניאל ס' ב' בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל
חלם חזה וחזוי ראשה על משכבה בארין
חלמא כתב ראש מלין אמר : ענה דניאל ואמר חזה
הוית בחזוי עסיליאי וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן
לימא רבא : וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא
מנדא : קדמייתא כאריה וגפין דינשר לה חזה הוית
עד דימריטו גפה ונטילת מן ארעא ועל רגליו כאנש
הקימת

הקימת ולבכ אנש יהיב לה : וארו חיוה אחרי תנינה
דמיה לרב ולשטרחד הקמת ותלת עלעין בפמה בין
שנה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שניא : באתר דנה
חזה הוית וארו אחרי פנמר ולה גפין ארבע דייעוף על
גפה וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה : באתר
דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעאה דחילה
ואימתני ותקיפא יתירא ושנין דיפרול לה רברבן אכלה
ומדקה ושאר א ברגלה רפסה והיא משניה מן כר
חיותא די קדמה וקרנין עשר לה : משתכל הוית בקרניא
וארו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהן ותלת מן קרניא
קדמייתא אתעקרה מן קדמה ואלו עינין בעיני אנשא
בקרנא דא ופס ממלל רברבן : חזה הוית עד די כרסון
רמיו ועתיק יומין יתיב לבושה ופתלג חור ושער ראשה
כעמר נקא כרסיה שבבין דינור גלגלוי נור דלק :
נהר דינור נגר ונפק מן קדמוהי אלף אלפין ישמשונה
ורבו רבון קדמוהי יקומון דינא יתב וספרין פריחו :
חזה הוית בארין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללה
חזה הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת
ליקירת אשא : ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה
בחיין יהיבת להון עד זמן ועדן : חזה הוית בחזוי ליליא
וארו עסענני שמיא כבר אנש אתה הוה ועד עתיק
יומא מטה וקדמוהי הקרבוהי : ולה יהב שלטן ויקר
ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון שלטנה
שלטן עלם דיילא יעדה ומלכותה דיילא תתחבל :
אתפרית רוחי אנה דניאל בנו נדנה וחזוי ראשי יבהלנני :
קרבת עלחד מן קאמיא וציבא אבעא מנה על כר
דנה ואמר לי ופשר מליא יהודענני : אלין חיותא
רברבתא די אנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא :

ויקבלון

ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד-
 עלמא ועד-עלם עלמיה : אדון צבית ליצבא על-
 חיותא רביעיתא דייחות שניה מן-בלהן דחילה יתירה
 שנה די-פרזל וטפרה די-נחש אכלה מדקה ושאר-
 ברנלה רפסה : ועל-קרניא עשר די בראשה ואחרי
 די סלקת ונפלה מן-קדמה תלת וקרניא דפן וענין לה
 ופס ממלך רברבן וחווה רב מן-חברתה : חוה הוית
 וקרניא דפן עבדא קרב עסיקדישין ויכלה להן : עד
 די-אתה עתיק יומיא ודינא יהיב לקדישי עליונין וזמנא
 מטה ומלכותא החסנו קדישין : פן אמר חיותא
 רביעיתא מלכו רביעאה תהוא בארעא די תשנא מן
 כל-מלכותא ותאכל כל-ארעא ורדושנה ותדקנה :
 וקרניא עשר מנה מלכותא עשרה מלכין יקמון ואחרון
 יקום אחריהן והוא ישנה מן-קדמיה ותלתה מלכין
 יהשפר : ומלין לצד עלאה ימלל ולקדישי עליונין
 יבלה ויספר להשניה זמנין ודת ויתיהבון בידה עד
 עון ועדנין ופרג עון : ודינא יתב ושלטנה יהעדון
 להשמדה ולהוכרה עד-סופא : ומלכותא ושלטנא
 ורבנותא די מלכות תחות כל-שמיה יהיבת לעם
 קדישי עליונין מלכותיה מלכות עלם וכל שלטנא
 לה יפלהון וישתמעון : עד-כה סופא די-מלתא אנה
 דניאל שניא רעיוני יבהלנני ויווי ישתנון עלי ומלתא
 בלבי נטרתי :

ואומר קדיש

סנהדרין

פרק חלק דף צ"ו ע"ב

תניא רבי נתן אומר מקרא זה נוקב ויורד עד התהום כי עוד חזון למועד
 ויפח לקץ ולא יכוב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר לא
 כרבתינו

כרבתינו שהיו הורשין עד ערן וערנין ופלג ערן ולא כרבי שמלאי שהיה
 דורש האכלתם לחם דמעה ותשקמו ברמעות שלישי ולא כרבי עקיבא שהיה
 דורש עוד אחת מעטט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ (אלא) מלכות
 ראשונה שבעים שנה מלכות שניה חמשים ושנים ומלכות בן כוויבא שתי
 שנים ומחצה מאי ויפח לקץ ולא יכוב אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי
 יונתן תפח עעמן של מחשבי קצין שהיו אומרים כיון שהגיע הקץ ולא בא
 שוב אינו בא אלא חכה לו שנאמר אם יתמהמה חכה לו שמוא תאמר אנו
 מחכין ותוא אינו מחכה ת"ל לכן יחכה ה' לחננכם ולכן ירום לרחמכם
 וכי מאחר שאנו מחכים והוא מחכה מי מעכב מרת הרין מעכבת וכי מאחר
 שמרת הרין מעכבת אנו למה מחכין לקבל שכר שנאמר אשרי כל חוכי לו
 אמר אכיי לא פחית עלמא מתלתין ושתי צדוקי דמקבלי אפי שכונה בכל
 דרא שנא אשרי כל חוכי לו ל"ו בנמטריא תלתין ושיתא הון איני והאמר
 רבא דרא דקמי קורשא בריך הוא תמני סרי אלפי פרסא הוא שנאמר סכיב
 שמנה עשר אלף לא קשיא הא דמסתכלי באספקלריא המאיריה הא
 דמסתכלי באספקלריא שאינה מאירה ומי נפישו כולי האי והאמר חזקיה
 אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עליה והם מועטים
 אם אלף הם אני ובני מהם אם מאה הם אני ובני מהם אם שנים הם אני ובני
 מהם לא קשיא הא דעילוי בכר הא דעילוי בלא בר אמר רב כלו כל הקצין
 ואין הרבר תלוי אלא בתשובה ומעשים טובים ושמואל אמר דיו לאביל
 שיעמוד באבילו כתנאי רבי אליעזר אומר אם ישראל עושין תשובה נגאלין
 ואם לאו אין נגאלין אמר לו רבי יהושע אם אין עושין תשובה אין נגאלין
 אלא הקב"ה מעמיד להן מלך שגזרותיו קשות כהמן וישראל עושין תשובה
 ומחזירן למוטב תניא אידך רבי אליעזר אומר אם ישראל עושין תשובה
 נגאלין שנאמר שובו בניו שובכים ארפא משובותיכם אמר לו ר"י והלא
 כבר נאמר חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו חנם נמכרתם כעבודה זרה ולא
 בכסף תגאלו אלא בתשובה ומעשים טובים אמר לו ר' אליעזר לרבי יהושע
 והלא כבר נאמר שובו אלי ואשובה אליכם אמר לו רבי יהושע והלא כבר
 נאמר כי אנכי בעלתי בככם ולקחתי אתכם אחר מעור ושנים ממשפחה
 והבאתי אתכם ציון אמר לו רבי אליעזר והלא כבר נאמר כשובה ונתת
 תושעון אמר לו ר' יהושע לרבי אליעזר והלא כבר נאמר כה אמר ה' גואל
 ישראל קרושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד מושלים מלכים יראו וקמו שרים
 וישתחוו אמר לו ר' אליעזר והלא כבר נאמר אם תשוב ישראל נאם ה' אלי
 תשוב אמר לו רבי יהושע והלא כבר נאמר ואשמע את האיש לבוש הכדים
 אשר ממעל למימי היאור וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם
 כי למועד מועדים והצי וככלות נפץ יד עם קודש תכלינה כל אלה שתק רבי
 אליעזר ואמר רבי אבא אין לך קץ מגולה מזה שנאמר ואתם הרי ישראל
 ענפוכם

ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל רבי אלעזר אומר אף מזה שנאמר
 כי לפני הימים האלה שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה ליוצא ולבא
 אין שלום מן הצר מאי ליוצא ולבא אין שלום מן הצר רב אמר אף תלמידו
 חכמים שכתוב בהם שלום דכתיב שלום רב לאוחבי תורתך אין שלום מפני
 הצר ושמואל אמר ער שיהיו כל השערים כולן שקולין אמר רבי חנינא אין
 בן דוד בא ער שיתבקש רג לחולה ולא ימצא שנאמר או אשקיע מימיהם
 ונהרותם כשמן אוליך וכתיב בתריה כיום ההוא אצמיה קרן לבית ישראל אמר
 רבי חמא בר חנינא אין בן דוד בא ער שתכלה מלכות הוליה מישאל שנאמר
 וכרת הולגלים כמזמרות וכתיב בתריה בעת ההיא יוכל שי לה צבאות עם
 ממושך ומורט אמר זעירי אמר רבי חנינא אין בן דוד בא ער שיכלו נסי
 הרוח מישאל שנאמר כי אז אסיר מקרבך עליו גאותך וכתיב והשארתי
 בקרבך עם עני ורל וחסו בשם ה' אמר רבי שמלאי משום רבי אליעזר ברבי
 שמעון אין בן דוד בא ער שיכלו כל שופטים ושופטים מישאל שנאמר
 ואשיבה ידי עליך ואצרוף כבוד סיגוך וגו' ואשיבה שופטיך אמר עולא אין
 ירושלים נפרדת אלא בצדקה שנאמר ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה אמר
 רב פפא אי בטלי יהירי בטלי אמנושי אי בטלי דייני בטלי גזירפטי אי בטלי
 יהירי בטלי אמנושי דכתיב ואצרוף כבוד סיגוך ואסירה כל ברליך ואי בטלי
 דייני בטלי גזירפטי דכתיב הסיר ה' משפטיך פנה אויבך אמר ר' יוחנן אם
 ראית דוד שמתמעט והולך חכה לו שנאמר ואת עם עני תושיע וגו' אמר
 רבי יוחנן אם ראית דוד שצרות רבות באות עליו כנהר חכה לו שנאמר כי
 יבא כנהר צר רוח ה' נספה בו וסמוך ליה ובא לציון גואל ואמר ר' יוחנן אין
 בן דוד בא אלא ברור שכלו זכאי או כלו חייב ברור שכלו זכאי דכתיב ועמך
 כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ ברור שכלו חייב דכתיב וירא כי אין איש
 וישהומם כי אין מפגיע וכתיב למעני אעשה אמר רבי אלכסנדרו ר' יהושע
 בן לוי רמי כתיב בעתה וכתיב אחישנה זכו אחישנה לא זכו בעתה אמר ר'
 אלכסנדרו רבי יהושע בן לוי רמי כתיב וארו עם ענני שמיא כבר אינש אתי
 וכתיב עני ורובב על חמור זכו עם ענני שמיא לא זכו עני רובב על חמור
 אמר ליה שבור מלכא לשמואל אמריתו משיח על חמרא אתי אשרר ליה
 אנא סוסיא ברקא דאית לי אמר ליה מי אית לך בר חיור גווי רבי יהושע
 בן לוי אשכחיה לאליהו דהוה קאי אפיתחא רב"ע אמר ליה אימת אתי
 משיח אמר ליה לכשירצה ארוננו תוה אמר רבי יהושע בן לוי שנים ראיתי
 וקול שלשה שמעתי רבי יהושע בן לוי אשכחיה לאליהו דהוה קאי אפתחא
 דמערתא דרבי שמעון בן יוחאי אמר ליה אתינא לעלמא דאתי אמר ליה אם
 ירצה הארון הוה אמר רבי יהושע בן לוי שנים ראיתי וקול שלשה שמעתי
 אמינא ליה אימת אתי משיח א"ל זיל שיליה לדוריה והיבא יתיב אפתחא
 דרומו ומאי סימניה יתיב בני עניי סובלי הלאים וכולן שרו ואסירי כחד
 זימנא

זימנא איהו שרי חד ואסיר חד אמר דלמא מיבעינא דלא איעכבנא אזל
 לנביה אמר ליה שלום עליך רבי ומורי אמר ליה שלום עליך בר ליואי אמר
 ליה לאימת אתי מר אמר ליה היום אתא לגבי אליהו אמר ליה מאי אמר לך
 אמר ליה שלום עליך בר ליואי אמר ליה אבטחך לך ולאבוכך לעלמא דאתי
 אמר שקורי קא שקר בי דאמר לי היום אתינא ולא אתא אמר ליה הכי אמר
 לך היום אם בקולו תשמעו שאלו תלמידיו את רבי יוסי בן קיסמא אימתי
 בן דוד בא אמר מתיירא אני שמא תבקשו ממני אות אמרו לו אין אנו
 מבקשין ממך אות אמר להם לכשיפול השער הוה ויבנה ויפול ויבנה ויפול
 ואין מספיקין לכנותו ער שכן דוד בא אמרו לו רבינו תן לנו אות אמר להם
 ולא כן אמרתם לי שאין אתם מבקשין ממני אות אמרו לו ואעפ"י כן אמר
 להם אם כך יהפכו מי מערת פמוס לדם ונהפכו בשעת פטירתו אמר להם
 העמיקו לי ארוני שאין כל רקל ורקל שבכבל שאין סוס של פרסיים נקשר בו
 ואין לך כל ארון וארון שבארץ ישראל שאין סוס מדי אוכל בו תבן אמר רב
 אין בן דוד בא ער שתתפשט מלכות הרשעה על ישראל תשעה חרשים שנא'
 לכן יתנם ער עת יולדת ילדה ויתר אחיו ישוכן על בני ישראל אמר עולא
 ייתי ולא אחמיניה וכך אמר רבה ייתי ולא אחמיניה רב יוסף אמר ייתי ואוכי
 דאיתוב בטילא דכופיתא דחמריה אמר ליה אבוי לרבה מאי טעמך אילימא
 משום חבלו של משיח והתניא שאלו תלמידיו את רבי אליעזר מה יעשה
 אדם וינצל מחבלו של משיח יעסק בתורה ובגמילות חסדים ומר הא תורה
 והא גמילות חסדים אמר שמא יגרום החטא כדרבי יעקב בר אידי דרבי
 יעקב בר אידי רמי כתיב והנה אנכי עמך ושמרתיו ככל אשר תלך וכתיב
 וירא יעקב מאד וייצר לו שהיה מתירא שמא יגרום החטא כרתניא ער יעבור
 עמך ה' זו ביאה ראשונה ער יעבור עם זו קנית זו ביאה שניה אמר מעתה
 ראויים היו ישראל לעשות להם נס כביאה שניה כביאה ראשונה אלא שגרום
 החטא וכן אמר רבי יוחנן ייתי ולא אחמיניה אמר ליה ריש לקיש מאי
 טעמא אילימא משום דכתיב כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הרוכב וסמך
 ירו אל הקור ונשכו הנחש בא וראך דוגמתו בעולם הוה בזמן שאדם יוצא
 לשרה ופגע בו סנטר דומה כמי שפגע בו ארי נכנס לעיר פגע בו נכאי דומה
 כמי שפגעו דוב נכנס לביתו ומצא בניו וכני ביתו מוטלין ברעב דומה כמי
 שנשכו נחש אלא משום דכתיב שאלו נא וראו אם יולד זכר מדוע ראיתי כל
 גבר ידיו על חלציו כיוולדה ונהפכו כל פנים לירקון מאי ראיתי כ"ל גבר אמר
 רבא בר יצחק אמר רב מי שכל גבורה שלו ומאי ונהפכו כל פנים לירקון
 אר"י פמליא של מעלה ופמליא של מטה בשעה שאמר הקב"ה הללו מעשה
 ידי והללו מעשה ידי איך אאבר אלו מפני אלו אמר רב פפא היינו דאמרי
 אינשי רהיט ונפול תנרא ואויל ושרי ליה סוסיא כאוריהא אמר רב גידל אמר
 רב עתידין ישראל דאכלי שני משיח אמר רב יוסף פשיטא ואלא מאן אכיל
 להו

להו חילק ובילק אבלי להו לאפוקי מדרבי הלל דאמר אין משיח לישראל שכבר אכלוהו בימי חזקיה אמר רב לא אברי עלמא אלא לרוד . ושמואל אמר למשה ורבי יוחנן אמר למשיח . מה שמו דבי רבי שילא אמרי שילה שמו שנאמר ער כי יבא שילה . רבי רבי ינאי אמרי ינון שמו שנאמר יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו . רבי רבי חנינה אמרי חנינה שמו שנאמר אשר לא יתן להם חנינה ויש אומרים מנחם כן חזקיה שמו שנאמר כי רחק ממני מנחם משיב נפשי רבנן אמרי חיוורא דבי רבי שמו שנאמר אכן חליניו הוא נשא ומכאובנו סבלם ואנחנו חשכנוהו נגוע מכה אלהים ומעונה אמר רב נחמן אי מן חייא הוא כגון אנא שנאמר והיה אדירו ממנו ומושלו מקרבו יצא אמר רב אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש אי מן מתיא הוא כגון דניאל איש חמורות :

אמר רב יהודה אמר רב עתיר הקב"ה להעמיד להם דור אחר שנאמר ועברו את ה' אלהיהם ואת דור מלכם אשר אקים להם הקים לא נאמר אלא אקים אמר ליה רב פפא לאבוי והכתיב ודוד עברי נשיא להם לעולם כגון קיסר ופלגו קיסר דרש ר' שמלאי מאי רכתיב הוי המתאווים את יום ה' למה זה לכם יום ה' הוא חשך ולא אור משל לתרגול ועטלף שהוי מצפין לאור א"ל תרגול לעטלף אני מצפה לאורה שאורה שלי היא ואתה למה לך אורה . והיינו דאמר ליה ההוא מינא לרבי אבהו אימתי אתי משיח א"ל לבי חפי להו חשיכא להנהו אינשי אמר ליה מולט קא ליישת לי א"ל קרא כתיב כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח ה' וכבורו עליך יראה . תניא רבי אלעזר אומר ימות המשיח ארבעים שנה שנאמר ארבעים שנה אקוט בדור ר' אלעזר בן עזריה אומר שבעים שנה שנא' והיה ביום ההוא ונשכחת צור שבעים שנה כימי מלך אחר איהו מלך מיוחד הוי אומר זה משיח רבי אומר שלשה דורות שנאמר ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים רבי הלל אומר אין להם משיח לישראל שכבר אכלוהו בימי חזקיה . אמר רב יוסף שרי ליה מריה לרבי הלל חזקיה אימת הוה בבית ראשון ואלו זכריה קא מתבכי בבית שני ואמר גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע הוא עני ורוכב על חמור ועל עיר בן אתונות תניא אירך רבי אלעזר אומר ימות המשיח ארבעים שנה כתיב הכא ויענך וירעיבך ויאכלך וכתיב התם שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה רבי דוסא אמר ארבע מאות שנה כתיב הכא ועברום וענו אותם ארבע מאות שנה וכתיב התם שמחנו כימות עניתנו . רבי אומר שלש מאות וששים וחמש שנה כמנין ימות החמה שנא' כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה מאי יום נקם בלבי אמר ר' יוחנן ללבי גליתי לאברי לא גליתי ר' שמעון בן לקיש אמר ללבי גליתי למלאכי השרת לא גליתי . תני אבימי בריה דרבי אבהו ימות המשיח לישראל שבעת אלפים שנה שנאמר כמשוש חתן על כלה וישש עליך

עליך אלהיך . אמר רבי יהודה אמר שמואל ימות המשיח כמיום שנברא העולם וער עכשיו שנאמר כימי השמים על הארץ רב נחמן בר יצחק אמר כימי נח ער עכשיו שנאמר כימי נח זאת לי אשר נשבעתי אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כלם לא נתנבאו אלא לימות המשיח אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהים וזולתך יעשה למחכה לו ופליגא דשמואל דאמר שמואל אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבור מלכויות בלבד . ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים לא נתנבאו אלא לבעלי תשובה אבל צדיקים גמורים עין לא ראתה אלהים וזולתך ופליגא דרבי אבהו דאמר רבי אבהו מקום שבעלי תשובה עומדין שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד שם שנא' שלום שלום לרחוק ולקרוב ברישא רחוק והדר קרוב מאי רחוק רחוק דמעיקרא ומאי קרוב קרוב דהשתא ורבי יוחנן אמר לרחוק שהוא רחוק מעבירה קרוב שהוא קרוב לעבירה ונתרחק ממנה אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא למשיח בתו לתלמיד חכם ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם ולמתנה תלמיד חכם מנכסיו אבל תלמודי חכמים עצמן עין לא ראתה אלהים וזולתך מאי עין לא ראתה אמר רבי יהושע בן לוי זה יין המשומר בענביו מששת ימי בראשית ריש לקיש אמר זה ערן שלא ראתה עין מעולם ואם תאמר אדם היכן דר בגן ואם תאמר גן רחוק ערן תלמוד לומר ונהר יוצא מערן להשקות את הגן .

זהר

פרשת אחרי מות דף ס"ז ע"ב

רבי אבהו קום יתיב קמיה דר' שמעון קס רבי שמעון בפלגו ליליא למלעי באורייתא . קמו ר' אלעזר ורבי אבהו עמיה . פתח ר' שמעון ואמר כאלו תערוג על אפיקי מים כן נפשו תערוג אליך אלקים . האי קרא אוקמוס סבריא זכאין אינון ישראל מכל עמנין דקב"ה יסב לון אוריתא קדישא ואורית לון נשמתין קדישין מאתך קדישא כגון למעבד עקודוי ולאשתעשעא באורייתא . דכל מאן דאשתעשע באורייתא לא דחיל מכללא . דכתיב לולי תורתך שעשועי אז אכדתי בעניי . מאן אינון שעשועי . אורייתא . דאורייתא שעשועים אקרי דכתיב ואהיה שעשועים יום יום . ודא הוא דתנינן קודשא בריך הוא אתי לאשתעשעא עם נדיקיא כגתא דערין . מאי לאשתעשעא כגון למחדי כהו . דתנינן זכאין אינון נדיקיא דכתיב כהו אז תתענג על ס' כגון לאשתענגא מההוא שקיו דחללא כמה דאמר אמר

אמר והשביע בלחמחות נפשך . כב"כול קודשא בריך הוא משתעשע
 בהו מההוא שקיו דנחלא דמתענגי בהו דריקיא ועל דא אתי
 לאשתעשעא עם דריקיא וכל מאן דאשתדל באורייתא זכי לאשתעשעא
 עם דריקיא מההוא שקיו דנחלא . תאנא כאל תערוג על אפיקי מים .
 דא כנסת ישראל כמה דאת אמר אילותי לעזרתי חושה . תערוג על
 אפיקי מים ודאי לאשתקיא משקיו דמבועי דנחלא על ידא דדריק .
 תערוג כמה דאת אמר לערוגת הבוסס . כן נפשו תערוג אלוק אלהים .
 לאשתקיא מנך בעלמא דין ובעלמא דאתי . מבועי נחלא מאן אינון
 מבועי חד לעילא דכתיב ובהר יולא מעדן להשקות את הגן וגו' .
 ומתמן נגיד ונפיק ומסקי גנתא וכל אינון נחלין נגדין ונפקין
 ומתכנסין בתרי מבועין דאקרון נלח והוד והלין אקרון אפיקי מים
 בההוא דרגא דדריק דמניה נגיד ונפיק ומשתקין גנתא בגון כך
 איל וזכי כחדא משתכחי (כ"א איל וזכי אוקרון עטרת ויסוד) דרק
 ודריק . תאנא כתיב קול ה' יחולל אילות אילת כתיב חסר דא אילות
 השדה (כ"א דא אילת השחר) ד"א אילות השדה דתינא בפלגות
 ליליא בשעתא דקב"ה עאל לגנתא דעדן לאשתעשעא עם דריקיא
 האו קול נפיק וכתיב כל אינון אילותא דסחרתי כורסייה יקורא קדישא
 הדא הוא דכתיב ששים גבורים סביב לה . דבר אחר יחולל אילות
 כמה דאת אמר חוללה ירו נפש ברוח . ויחשוף יערות כמה דאת אמר
 ביערת הרבש . וכתיב אכלתי יערי עם דבשו וינקא להו כאמא
 דינקא לבנון . אמר ליה רביאבא נפשי אויתוך בלילה אף רוחי בקרבי
 אשחרך . אויתוך אותך מבועי ליה : אשחרך ישחרך מבועי ליה אמר
 ליה הא אוקמוה כמה דאת אמר אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר
 אוש . תא חזי נפשא רוחא אשתמור' (ס"א אשתעי) (ס"א אשתפי)
 כחדא לעלמין . תנא פולחנא שלימתא דבעי בר נש למפלח לקדשא
 בריך הוא כמה דתינון והאבת את ה' אלהיך וגו' דירחיס ליה לקדשא
 בריך הוא רחיומתא דנפש מנמש ודא הוא רחיומתא שלימתא רחיומתא
 דנפשיה ורוחיה . כמה דאתדבקו אלין בגופא וגופא רחיס לון . כך
 יתדבק בר נש לרחמנא ליה לקדשא בריך הוא רחיומתא דנפשיה
 ורוחיה לאדבקא ביה . הדא הוא דכתיב נפשי אויתוך בלילה (כלומר)
 נפשי מנמש . אף רוחי בקרבי אשחרך אתדבקא כך ברריומתא
 סגיאיה . בלילה דבעי בר נש מרחיומתא דקדשא בריך הוא למיקס
 בכל ליליא לאשתדלח בפולחניה עד דיתער לפרא ויתמשך עליה
 חוטא דחסד . דתינא זכאה חולקיה דההוא בר נש דרחיומתא דא
 רחיס

רחיס ליה לקודשא בריך הוא והני (מינו) זכאי קשוט דמרחמין ליה
 לקודשא ב"ה הכי עלמא מתקיימא בנייהון ושלטין על כל גזירין
 קשין דלעילא ותתא (בגין דיתקיים עלמא בנייהון) . תאנא ההוא
 זכאה דאתדבק ברוחיה ונפשיה לעילא כמלכא קדישא ברריומתא
 כדקא יאות . שליט בארעא דלתתא וכל מה דגזר על עלמא אתקיים .
 מנא לן מאליהו דכתיב חי וי' אשר עמדתו לפניו אס יהיו השנים
 האלה טל ומטר כי אס לפי דברי . תא חזי בשעתא דאתין נשמתין
 קדישין מעילא לתתא ואינון זכאי עלמא משלפי להו ממלכא
 ומטרותיתא זעירין אינון דבההוא שעתא דנחית קיימא קמי מלכא
 ורעותא דמלכא . לאשתכלא בה כמה דאוקיימא בשעתא דנשב קודשא
 בריך הוא רוחא בכל חילא וחילא דשמיא כלהו חילין אשתעבדו
 וקיימי בקיימיהו הדא הוא דכתיב וברוח פיו כל לבאס . ומנייהו
 אשתעכו עד דקודשא בריך הוא אחית להו לתתא . ותאנא מיומא
 דאתברי עלמא קיימי קמיה דקודשא בריך הוא ואשתעכו עד דמטא
 זמנא לאחתא לון בארעא והלין שליטי לעילא ותתא הדא הוא דכתיב
 חי וי' אשר עמדתו לפניו . אשר אני עומד לא כתיב אלא אשר עמדתו
 לבתר אהדר לאתריה וסליק לאדריה ואינון אחרנין לא סלקין עד
 דימותון . בגין דלא קיימו קודם לכן באינון אחרנין . ובגין כך אליהו
 אשתעבד שליטא מלכא לעילא . והלין דמתדבקן יתיר למלכא .
 אשתכחא בספרא קדמאה דאדס דכל רוחין קדישין דלעילא עבדין
 שליחותא וכלהו אתיין מאתר חד דנשמתהון דדריקיא מתרי דרגין
 דכלילן בחד ובגון כך סלקין יתיר ודרגהון יתיר והכי הוא . וכל
 אינון דהוו טמירין תמן נחתו וסליקו בחייהון כגון חנוך דלא
 אשתכח ביה מיתה והא אוקיימא מלה דא בחנוך ואליהו . ותאנא מאה
 ועשרין וחמש אלף דרגין לנשמתהון דדריקיא סליקו ברעותא עד
 לא אתברי עלמא דקודשא בריך הוא מזמנא להו בעלמא דין בכל
 דרא ודרא וסלקין וטאקין עלמא ומתקשרי בלרורא דחיי . וזמין
 קב"ה לחדתא עלמא בהו . עליוהו כתיב כי כאשר השמים החדשים
 והארץ החדשה וגו' .

פרישת ויקרא דף כ"א ע"ב

פתח

רבי חייא ואמר למנלח על אילת השחר מזמור לדוד . מאן
 אילת השחר דא כנסת ישראל דאקרי אילת אהבים ויעלת
 חן וכי אילת השחר ולא כל יומא . אלה אילת מההוא אחר דאקרי
 שחר

שחר כמנה דהת אמר כשחר נכון מולאו ודור מלכא על כנסת ישראל
קא אמר דא דהא לא אמר כנסת ישראל דא . (ס"ה דאקרי אילת אהבים
ויעלת חן והיא איתא מההוא אתר דאקרי שחר כד"ה כשחר נכון
מולאו ודור מלכא על כ"י קאמר דה) משמע דכתיב על אילת השחר .
תא חזי בשעתא דרמש ליליא פתחין סתימין דעלאי ותאזי משתכחו
(ס"ה משתכחו) וכל אינון רחיקין מתערין ואזלוין ושטאו כל עלמא
ומהדרין על גופי בני נשא וסחרי לאתרייהו לערסיהו וחמאן
דיוקנא דמלכא קדישא ומסתפי דהא אתקפו בערסיהו במלי דשמא
קדישא . ובני נשא נשמתהון סלקין כל חד וחד כדתזי ליה והא
אוקמוה . זכאה חולקסון דלדיקיא דנשמתהון סלקין לעילא ולא
מתעכבו באתר אחרא דלא אלטריך . כד אתפלג ליליא כרוזא קאים
וכריו ופתחין פתיחו . כדון רוחא חד דקטר לפון אתער ואקיש
בכור דרוד ומנגן מאליו ושבתת למלכא וקב"ה משתעשע בלדיקיא
בגתא דערין זכאה חולקיה מאן דאתער בההוא זמנא ואשתדל
באורייתא וכל מאן דקאים בההוא זמנא ואשתדל באורייתא אקרי
חבריה דקב"ה וכנסת ישראל . ולא עוד אלא דאלין אקרין אחים
ורעים ליה דכתיב למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך ואקרין
חברים בהדי מלאכין עלאין ומשריין עלאין דכתיב חברים מקשיבים
לקולך . כד אתי ימנא כרוזא קאים וכריו ופתחין דקטר דרומא
אתפתחו ומתערין כוכבים ומזלות ופתחין דרמני אתפתחו ומלכא
יתיב וקביל תושבתן כדון כנסת ישראל נטלא לאינון מילין וסלקא
וכל אינון חברים אחירין בגרפהא ומלייהו ואתיון ושריין בחיקא
דמלכא כדון פקיד מלכא למכתב כל אינון מילין וכספרא כתיבו כל
אינון בני היכליה וחוטא דחסד אתמשך עלייהו מההוא חוטא אתעטר
ב"ג בעטרא דמלכא ומניה דחלין עלאין ותתאין הוא עאל בכל
תרעין מלכא ולית מאן דימחו בידוי . ואפילו בזמנא דמאריהון
דדינא קיימין למידן עלמא לא דיינין עליה דינא כגון דהא
אתרשים ברשימו דמלכא דאשתמודעא דאיהו מהיכלא דמלכא ובגון
דא לא דיינין עליה דינא זכאה חולקסון דלדיקיא דמשתדלי באורייתא
וכל שכן בזמנא דמלכא תאיב על מלי דאורייתא . ת"ח רזא דמלה
לא קיימא כנסת ישראל קמי מלכא אלא באורייתא וכל זמנא דישראל
בארעא אשתדלי באורייתא כנסת ישראל שארת עמהון . כד אתבעלו
ממלי אורייתא לא יכלא לקיימא עמהון שעתא חדא . בנינו כך
בשעתא דכנסת ישראל אתער לבני מלכא באורייתא אתקיף חילא
ומלכא

ומלכא קדישא חדי לקבלא לה וכל זמנא דכנסת ישראל אתת לקמו
מלכא ואורייתא לא אשתכח עמה כביכול תשח חילא ווי לאינון
דמחלשין חילא דלעילא בנינו כך זכאין אינון דמשתדלי באורייתא
וכל שכן בההיא שעתא דאלטריך לאשתתפא בה ככנסת ישראל
כדון קב"ה קארי עליה ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר
רבי יוסי פתח ואמר משא דומה אלי קורא משעיר שומר מה מלילה
שומר מה מליל האי קרא אוקמוה חבריין בכמה אתר . אבל משא
דומה כל זמנין דישראל אשתכחו בגלותא אדודע זמנא וקאם דילהון
וזמנא וקאם דההוא גלותא וגלותא דהרום הוא משא דומה דלא
אתגליא ולא אדודע באינון אחרין . קודשא ב"ה אמר אלי קורא
משעיר קלא שמענא בגלותא דשעיר אינון דחקי בינייהו אינון
דשכבו לעפרא ומאי אמרי שומר מה מלילה שומר מה מליל אינון
תבען לי על מטרוניתא מה עבדית מן מטרוניתא דילי כדון קודשא
ברוך הוא כניש לפמליא דיליה ואמר חמו בני רחימי דאינון דחיקין
בגלותא שבקין לערא דילהון ותבעין לי על מטרוניתא ואמר . שומר
אנת דאקרי שומר אן הוא שמירה דילך אן הוא שמירה דביתך מה
מלילה מה עבדת מלילה . הכי נערת לה . מה מליל . דהא לזמנין
אתקרי לילה ולזמנין אתקרי ליל דהא הוא דכתיב ליל שמורים הוא
וכתיב הוא הלילה הזה . כדון קודשא ברוך הוא איתב לון הא שמירה
דידי אשתכח דהא אנא זמין לקבלא ולאשתכחא בהדה דהא הוא
דכתיב אמר שומר ההוא דנטיר ביתא אתא בקר וגם לילה דהא
בקדמיתא אסתלק לעילא לעילא וסליק לההוא בקר דאזדמן ביה
דדירא השתא אתא בקר הא זמין לאתחברא בלילה . וגם לילה הא
זמנא הוא אבל בנינו כון אתעכבו . ואי אתון בעאן דא על מה אתון
מתעכבו . שובו . שובו בתשובה כדון אתיו אתו לבבאי וקווי כלא
במדורא חדא וכולנא נקוב לאתרגא דהא הוא דכתיב ושב ה' אלהיך
את שבותך והשיב לא נאמר אלא ושב תרין ושב ושב כתיב הכא .
אלא חד לכנסת ישראל וחד לקודשא ברוך הוא דהא הוא דכתיב ושב
י' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבאך מכל העמים :

פדשת ויקהל דף רי"ט ע"ב

רבי שמעון ור' אלעזר בריה הווי יתבי ליליא חד ולעאן באורייתא
אמר ר' אלעזר לר' שמעון אבוי הא כתיב אל האשה אמר
הרבה ארבה עלבוקך והרוקך בעלב תלדי בניס ואל אושך תשוקתך
וה' קריאי מיעה 5

וגו' ואוליפנא דרזא איהו רזא עילאה תינח לתתא אכל איהו בנונח
לעילא מאי איכא למומר . פתח ר' שמעון ואמר כאיל תערוג על
אפיקי מים וגו' . האי קרא אוקמוה אכל חיה חדא אית בעלמא
ואיהו שלטא בשלטנא על אלף מפתחן בכל יומא ואיהו נוקבא
ותיאובתא דילא תדיר על אפיקי מים למשתי ולארתוואה מנאותא
דכתיב כאיל תערוג על אפיקי מים הכא אית לאסתכלא בקדמותא
כתיב כאיל ולא כתיב כאילת ולבתר תערוג ולא כתיב יערוג . אכל
רזא דא דכר ונוקבא תרווייהו כחדא דלא לאפרשא לון וחד איהו דלא
אלטריק לסלקא דא מן דא אלא תרווייהו כחדא והאי נוקבא תערוג על
אפיקי מים ואיהו מתעברא מן דבורא וקשו עלה דהא על דוכא
קיימא . וכד אולידת . קודשא בריך הוא זמין לה חד חויה עלאה
רברבא ואתי וכשך לגבי הקוא אתר ואולידת ורזא דא הרבה ארבה
עלכוך והרוך בגין דאיהי מתחללא בכל יומא ובעמיבו על
עובדין דעלמא . בעלב תלרי בניס בעלב דא רזא דחויה דעליב
אנפיהון דעלמא . ואל אישך תשוקתך כמה דאת אמר תערוג על
אפיקי מים . והוא ימשל כך הא אוקיימנא רזא דאיהו שליט עלה .
וכל דא למה בגין דאמרה סיהרא כמה דתנין ובגין כך אזעירת
נהורה ואזעירת שלטנאה ולית לה רשו מגרמה בר כד יהבין לה חילא
בעלב תלרי בניס כמה דאוקיימנא . ואי תימא אמאי אלטריק חויה
לדא אלא דא פתח ארמא לנחתא כל אינון נשמתי דעלמא דאלמלא
לא פתח אורחין לנחתא לתתא לא ישרי בנוה דב"כ מה כתיב לפתח
חטאת רובץ מאי לפתח להקוא פתח דאתעתדא לאולדא לאפקא
נשמתי לעלמא איהו קאים לגבי ההוא פתח . וכל אינון נשמתי
דאלטריכו לנחתא בנופין קדישין לא קאים איהו להקוא פתח ולית
ליה רשו בהאי נשמתי ואי לאו הא חויה נשך ואסתאב ההוא אתר
ולאו איהו נשמתי דאתדכיב והכא איהו רזא עלאה בעלב תלרי
בניס . רזא דא דא נחש דהא עמיה אולידת נשמתי בגין דדא איהו
על גופא ודא על נשמתי ותרווייהו דא ברא . דא נקיש נשמתי ודא
נקיש גופא וזמנא דא חויה לאולדא כל אינון גופין עד דלא ייתי
זמנא דיליה ה"ד בטרם תחיל ולדה זמנא דחויה לאולדא בו' שני
והכא בשית מה דלאו איהו זמניה ובהקוא זמנא דאוליד לון מהקוא
לדה ימות דכתיב בלע המות לגלח וכתיב וחיו מתוך כבלתי יקומון
אמר רבי שמעון בהקוא זמנא דיתערוג מתי עלמא ואתערתון
בארעא קדישא יקומון חילין חילין כלהו על ארעא דגליל בגין
דתמן

דתמן זמין מלכא משיחא לאתגלאה בגין דאיהו חולקיה דיוסף ותמן
אתברו (כ"א אתחבר) בקדמותא ומתמן שארו לאגלאה מעל אתרייהו
ולאתברר ביני עממיה כמה דאת אמר ולא נחלו על שבר יוסף
ואמאי יקומון תמן בגין דאיהו חולקיה דהקוא דאשתוי בארנא
דכתיב וייסס בארון במזרים ולבתר אתקבר בארעא קדישא דכתיב
ואת עלמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממזרים קברו בשכם . ודא
איהו דקאים בקיימא דכרית יתיר מכלא . ובהקוא זמנא דיתערוג
כלהו חילין חילין כלהו ויהבין דא לחולק אבהתהון ודא לחולק
אבהתהון דכתיב ושבתם איש אל אחותו וישתמדעון דא לדא
וזמין קב"ה לאלבשא לון לכל חד וחד לבושי מרקמן ויתון כלהו
וישבחון למאריהון בירושלם ויתחברון תמן אכלוסין אכלוסין וירושלם
יתמשך לכל סגריין יתיר זמנא דאתמשך כד אתחברו תמן . מגלותא .
כיון דיתחברון וישבחון למאריהון קודשא בריך הוא יחדי עמיהון
הדא הוא דכתיב וכאו ורננו במרום ליון ולבתר ונהרו אל טוב ה'
וגו' כל חד וחד לחולקיה וחולק אבהתוי . ואחסנתהון דישאל תהא
עד דמתא דרומאי ותמן ולפון אורייתא והא אוקמוה וכתיב הקיטו
ורננו שוכני עפר וגו' :

פרשת אחרי מות דף נ"ז ע"ב

ויאמר

ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא ככל עת אל
הקדש וגו' . ר' שמעון פתח ואמר כל הנחלים הולכים
אל הים והים אינו מלא וגו' . אמר רבי שמעון תוהבא על בני
עלמא דהא לית להו עיינין למחוי ולבא לאשגחא ולא ידעין ולא
שוין לבייהו לאסתכלא ברעותא דמאריהון איך ניימין ולא מתערי
משנתיהו עד לא ייתי ההוא יומא דחפי עלייהו חסוכא וקבלא
ויתבע ההוא מארי דפקדונא חוסבנא מנייהו וברווא כל יומא קארי
עלייהו וכשמתייהו אסודרת בהון בכל יומא וליליא . אורייתא דאמת
קלין לכל עובר מזכזת ואומרת עד מתי פתאים תאבבו פתי מי
פתי יסור הנה חסר לב ואמרה לו לכו לחמו בלחמי ושתו ביון
משכתי ולית מאן דירכין אודניה ולית מאן דיתעבר לביה . תא חזי
זמנין דרי בתראי דייקון דיתנשו אורייתא מביייהו וחיימי לבא
יתכשון לאתרייהו (ס"א לאדרא קדישא) ולא ישתכח מאן דקניר
ופתח . ווי להקוא דרא . ומכאן ולהלאה לא יתא דרא כדרא דא עד
דרא דיותי מלכא משיחא ומנדעא יתער בעלמא דכתיב כי כלם
ידעו

ודעו אותי למקטנס ועד גדולם . תא חזי כתיב ונחר יולא מערן ותנין מה שמים דהוא נחר הא אוקימנא יובל שמים דכתיב ועל וכל ישלח שרשיו ובספרא רב המנוכא סבה חיים שמים דמתמן כפקין חיים לעלמא ואינון אקרון חיי מלכא והא אוקימנא הוא אילנא רבא ותקופא דמוזן לכלא ביה אקרי עץ חיים אילנא דנטע שרשיו באינון חיים וכלא הוא שפיר . ותאנא הוא נחר אפיק נחלין עמיקין במשח רבות לאשקאה גתא ולרוואה אילנין ונטיעין דכתיב ישבעו עמי ה' ארוז לבנון אשר נטע . ואינון נחלין נגדין ואתמנשן ומתכנשין בתרין קיימין (נ"א סמבין) ואינון בריותי (תיי) קרינן להו יכוין ובעז' ושפיר ומתמן כפקין כל אינון נחלין ושריין לון כחד דרגא דאקרי דריק דכתיב ודריק יסוד עולם וכלהו אזלין ומתכנשין להוא אתר דאקרי ים והוא ימא דתכמתא דהא הוא דכתיב כל הנחלים הולכים אל הים וגו' ואי תימנא דהא מטו לאתר דא ופסקין ולא תייבין לבתר כתיב אל מקום שהנחלים הולכים שם הם שבים ללכת בנין דהוא נחרא לא פסיק לעלמין . הם שבים . לאן אתר שבים לאינון תרין קיימין נכח והוד . ללכת בהאי דריק לאשכחא ברכאן וחידו והיינו רזא דתנין לוייתן זה . יצרת לשחק בו דא דריק כלס אליך ישברון לתת אכלס בעתו . מאן עתו (דא עתו דדריק) דא מטרוניתא דאקרי עתו דדריק ובגין כך כלהו מתכאן להאי עתו . כלהו דאתזון לתתא מאתר דא אתזון . ורזא דא אוקימנא עיני כל אליך ישברו וגו' כמה דאוקימנא . תא חזי בשעתא דהאי כל מבסס לעתו ומתכברא עמיה כלהו עלמין בחידו כלהו עלמין בברכאן כדון שלמא אשתכח בעלמי ותתאי וכד גרמין חייבי עלמא דתמן לא אשתכחו ברכאן דאינון נחלי וינקא האי עת מסטרא אחרא כדון דינון מתערין בעלמא ושלמא לא אשתכח וכד בעאן בני עלמא לאתברכא לא יכלין אלא על ידא דכהנא בנין דיתער כתרדא דיליה ותתברך מטרוניתא וישתכחו ברכאן בכלהו עלמין :

פרשת ויקרא דף ו' ע"א

רבי אסא הוה אזיל בארתא והוה עמיה ר' יהודה עד דהוו אזלי אמר ר' יהודה הא דתנינן בתולת ישראל בתולה דאתברכא מן שבע (ס"א מישאל) דאקרי בת שבע ואוקמוה בכמה אתר ובתולה לתתא ויתא שבע ברכות בנינה והא כתיב ואתה בן אדם שא קינה על בתולת ישראל ורא עלה אתמר על כנסת ישראל ורא קשיא מכלא דכתיב

דכתיב נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל . והאי דקא אמרי כלהו חבריא במלה דא שפיר הוא אבל אי פרשתא אתמר באורח נחמה הוינן אמרי הכי אבל בהאי קינה אתמר והא קרא אובח הכי אמר ליה ודאי הכי הוא והא הוה קשיא לי ההוא מלה יתיר מכלא ואתנין לבבי דרכי שמעון בחשוכן אנפין . אמר לי מחויו דאנפך אשתמודע מה דבלבך אמינא ליה ודאי דאנפי ולבי שוין אמר לי אימנא לי מילך אמינא ליה כתיב נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל מאן דאית ליה רוגזא בדביתהו וכפקא מניה לא תהדר לעלמין . אי הכי ווי לבנין דאתתרכו עמה אמר לי ולא סגי לך מה דאמרנו כלהו חברייה אמינא הא שמענא מנייהו . דהוא מרחמי ולא מתיישבן בלבאי אמר כל מה דאמרנו חברייה כלהו שפיר ויאות אבל ווי לדרא כד רעיון לא משתכחין וענא סאטן ואזלין ולא ידעין לאן אתר אזלי לא לימנא ולא לשמאלא ודאי האו קרא בעינא למנדע וכלהו גליין לאינון דתמן דארחא דאורייתא באורח קשוט . תא חזי בכלהו גלוותא דגלו ישראל בכלהו שוי זמנא וקלא ובכלהו הוו ישראל תייבין לקורשא בריק הוא ובתולת ישראל הוה תבת לאתרהא בההוא זמנא דגור עלה . והשתא בגלותא דא בתראה לאו הכי דהא היא לא תיוב הכי בזמנין אחרנין והאי קרא אובח דכתיב נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נפלה ולא אוקיף להקימה לא כתיב משל למלכא דרגו על מטרוניתא ואשדי לה מהיכליה לזמנא ידיעה כד הוה מטוי ההוא זמנא מנד מטרוניתא הוה עאלת ותבת קמי מלכא וכן זמנא חד ותרון ותלת זמנין . לזמנא בתרייתא אתרחקת מהיכלא דמלכא ואשדי לה מלכא מהיכליה לזמנא רחיקא . אמר מלכא האי זמנא לאו הוה כשאר זמנין דהיא תיתי קמאי הכי אלא אנא אזיל עס כל בני היכלי ואחבע עלה . כד מטא לגבה חמא לה דהות שכיבת לעפרא . מאן חמא יקרא דמטרוניתא בההוא זמנא ובעותין דמלכא לקבלה עד דאחיד לה מלכא בודוי ואוקים לה ואייתיה לה להיכליה ואומי לה דלא יתפרש מניה לעלמין ולא יתרחיק מניה . כך קודשא ב"ה כל זמנין דכנסת ישראל בגלותא כד הוה מטוי זמנא היא אחיאת והדרת קמי מלכא והשתא בגלותא דא לאו הכי אלא קודשא בריק הוא ויחיד בודהא ווקים לה ויתפייס בהדה ויתוב לה להיכליה ותא חזי דהכי הוא דהא כתיב נפלה לא תוסיף קום ועל דא כתיב ביום ההוא אקים את סבת רוד הנופלת היא לא תוסיף קום בזמנין אחרנין אבל אנא אוקים לה ועל דא כתיב ביום ההוא אקים את סבת

סכת דוד הנופלת אני אקיס את סכת דוד מאן סכת דוד דא
בחולת ישראל הנופלת כמה דכתיב נפלה ודא היא יקרא דבחולת
ישראל ותושבתה דילה ודא חוליפנא בהקיא שעתא . אמר רבי
יקורה ודאי מלילתה על לבאי ואתיבבא ודא ברירו דמלה וזולא
האי כמלה חדא דשמענא ושכנא והשתא רווחנא לה . דתנינן אמר
רבי יוסי זמין קודשא בריך הוא לאכרזא על כנסת ישראל ויימא
התנערי מעפר קומי שבי ירושלם כמאן דאחיד בידא דחבריה
ויימא התנער קום כך קודשא בריך הוא יוחיד בה ויימא התנערי
קומי . אמר ליה רבי אחא וכן כל אינון בני היכלא דמלכא בלישנא
דא פתחין הדא הוא דכתיב קומי אורי כי בא אורח הא מלכא הכא
ודאי כדון הוא יקרא דילה וחדוותא דכלא כד מלכא אתפייס בהדא
(כתיב ותבא בת שבע אל המלך הסדרה כגוונא דא) ככל אינון
זמנין איהי אתת לגבי דמלכא וקמת קמיה הדא הוא דכתיב ותבא
לפני המלך ותעמוד לפני המלך אבל בזמנא דא לאו הכי אלא מלכא
ייתי לגבה ויתפייס בהדא ויתוב לה להיכליה הדא הוא דכתיב הנה
מלכך יבא לך ודאי ולא אנת לגביה . יבא לך לפייסא לך יבא לך
לאקמא לך יבא לך לאשלמא לך בכלא יבא לך לאעלמא לך להיכליה
ולאזרווגא עמך זווגא דעלמין כד"א וארשתוך לי באמונה :

פרשת שמות דף ז' ע"א

פתח ואמר משא מצרים הנה יי' רוכב על עב קל ובא מצרים
ונעו אלילי מצרים מפניו . תא חזי כל מלכין דעלמא וכל
עמין דעלמא לא חשיבי כלום קמי קודשא בריך הוא דכתיב וכל
דיורי ארעא כלא חשיבין ובמלכבייה עביר בחיל שמיא . וקבא
במצרים אע"ג דכל אינון גבוראן ודרעא מרממא גלי קודשא ב"ה
במצרים מה כתיב הנה ה' רוכב על עב קל ובא מצרים מאי שנא
בכל עמין דעלמא דלא הוה הכי דהא קודשא בריך הוא גור
גזירה ואתעביר והכא איהו אתא דכתיב ובא מצרים . וכתיב
ועברתי בארץ מצרים אני ה' אלא בגין דמלכא הוה אתי לאפקא
למטרוניתא דהות תמן ובגין יקרא דמטרוניתא הוה אתי ועל דא הוה
קב"ה בעי ביקרה ואתי לגבה לאקמא לה ולמנהב לה ידא ולזקפא
לה כמה דזמין קודשא בריך הוא למעבד בסוף גלותא דארום .
אמר רבי יוסא אי הכי דבגין דמטרוניתא הוה הא בגלותא דבבל
מטרוניתא תמן הות אמאי לא הוה כך אמר ליה הא תנינן דטתא

גרס דנטלו נקיס ככריות ואעילו ברית קיימא קדישא ברשותא
אחרא ובגין כך אתאבירו מנהון נסין ואתוון דאתחזי למעבד להו
מה דלא הוה הכי בגלותא דמצרים דכלהו הוה שבטו יה בני ישראל
עאלו בני ישראל נפקו . בגלותא דארום בעי קב"ה לאתויקרא
בעלמא ולמיתא איהו לאקמא למטרוניתא ולנערה לה מעפרא ווי
למאן דיערע תמן קמיה בשעתא דיימא התנערי מעפר קומי שבי
ירושלם התפתחי מוסרי וארדך מאן הוא מלכא ועמא דיקום קמיה .
ונעו אלילי מצרים מפניו אלילי מצרים לאו על אבנין ואעין אתמר
אלא על כל אינון דרגין ממנן עלאין ועל אינון פולחנין תתאין
להון וככל אתר דגלו ישראל קודשא בריך הוא בעי עלייהו
ואתקביל מאינון עמין . תא חזי מה כתיב בה אמר ה' מצרים ירד
עמי בראשונה לגור שם ואשור באפס עשקו . תורעמא דאתרעס
קודשא בריך הוא על אשור ואמר חמו מה עבד לי אשור דהא מצרים
דאנא עבדית בהו כל אינון דינין ועמי (אינון) נחתו תמן דליירא
ביניהון וקבלום מצראי ביניהון ויהבו לון שפר ארעא ארץ גשן ואף
ע"ג דאעיקו לון בגלותא לא אעדרו ארעא מנהון דכתיב רק בארץ
גושן אשר שם בני ישראל וגו' ומיטב ארעא דמצרים הוה דכתיב
במיטב הארץ בארץ רעמסס ותו דלא אעדרו מדלהון כלום דכתיב
וממקנה בני ישראל וגו' ועס כל דא אתרנו בכמה דינין אכל אשור
באפס עשקו . אטיל לון בארעא דקיימי עלמא ונטל לון ארעא
דלהון ומה מצראי דעבדו כל הני טבחן לישראל אתרנו בכל אינון
דינין אשור וארום ושאר עמין דמעיקין לון וקטלון לון ונטלון לון
ממוטויהון על אנת כמה וכמה דקודשא ב"ה בעי לייקרא שמיא
עלייהו דכתיב והתגדלתי והתקדשתי וגודעתי התם במצרים במלכא
חד והכא ככל מלכין דעלמא . רבי שמעון זקף ידוי ובכה ואמר ווי
מאן דיוזמן בההוא זמנא וזכאה חולקיה מאן דיוזמן וישתבח
בההוא זמנא ווי מאן דיוזמן בההוא זמנא בגין דכד ייתי קודשא
ב"ה לפקדא לאילתא יסתכל מאן אינון דקיימין בהדא ככל אינון
דמשתכחי עמה ככל עובדוי דכל חד וחד ולא ישתבח זכאי דכתיב
ואביט ואין עזור . וכמה עקתינן על עקתינן לישראל . וזכאה חולקיה
מאן דיוזמן וישתבח בההוא זמנא בגין דההוא דיתקייס בההוא
זמנא במהימנותא יזכה לההוא נהירו דחדוה דמלכא . ועל ההוא
זמנא כתיב וטרפתום כלרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב
וגו' לכתר דאינון עקתינן מתערי על ישראל וכל עמין ומלכיהון

ותויעטון כחדא עלייהו ומתערי כמה גזרון בישין כלהו סלקי
פעוטא חדא עלייהו וייתון עקתא על עקתא בתריותא משכחן
קמיותא כדון יתחזי חד עמורא דאשא קאום מעולה לתתא מ' יומין
וכל עמין דעלמא חמאן ליה . בההוא זמנא יתער מלכא משיחא
לכפשא מגו גינתא דערן מההוא אתר דאתקרי ק"ץ פו"ר ויתער
בארעא דגליל וההוא יומא דיופוק לתמן יתרגו כל עלמא וכל בני
עלמא מתחבאין גו מערתו וטנרי דלא יחשבון לאשתזבא ועל ההוא
זמנא כתי' ובאו במערות לורים ובמחלות עפר מפני פחד ה' ומהדר
גאווו בקומו לערוץ הארץ מפני פחד ה' דא ההוא הגיוו דכל עלמא
ומהדר גאווו דא משיח . בקומו לערוץ הארץ כד יקום ויתגלי
בארעא דגליל בנין דאיהו הוא אתר קדמא דאתחברא בארעא
קדישא ובנין כד יתגלי תמן קדמא לכל אתר ומתמן יתער קרבין
לכל עלמא לבתר מ' יומין דעמורא יקום מארעא לשמיה לעיניהון
דכל עלמא ומשיח יתגלי יקום מסטר מזרח חד ככבא מלהטא בכל
גוומין ושבעה ככבין אחרנין דסחרן לההוא ככבא ויניחון ביה
קרבא בכל סטרוין תלת זמנין כיומא עד ע' יומין וכל בני עלמא
חמאן וההוא ככבא יניח בהו קרבא בטיסין דטורא מלהטין מללסין
לכל עיבר ובטש בהו עד דבלע לון בכל רמשא ורמשא וביומא חפיק
לון ויניחון קרבא לעיניהון דכל עלמא וכן בכל יומא עד ע' יומין
לבתר ע' יומין יתגיו ההוא כוכבא ויתגיו משיח עד תריסר
ירחין . ויתהדר ההוא עמורא דאשא כמלקדמין וביה יתגיו משיח
וההוא עמורא לא יתחזי . לבתר תריסר ירחין יסלקון ליה למשיח
בההוא עמורא לגו רקיעא ותמן יקבל תוקפא ועטרא דמלכותא .
וכד נחית יתחזי ההוא עמורא דאשא כמלקדמין לעיניהון דכל
עלמא ויתגלי לבתר משיח ויתכשון לגביה עמין סגיאין ויתער
קרבין בכל עלמא . ובההוא זמנא יתער קודשא בריך הוא גבורתיה
לכל עמין דעלמא ומלכא משיחא יתודע בכל עלמא וכל מלכין
דעלמא יתערון לאתחברא לאגחא קרבא ביה . וכמה (עמין) מפריזי
יתודאין ויתפכו לאהדרא לגבייהו וייתון עמיהו לאגחא קרבא על
מלכא משיחא כדון יתאשך כל עלמא ט"ו יומין . וסגיאין מעמא
דישראל יהון מתין בההוא חסוכא ועל דא כתיב כי הנה החשך יכסה
ארץ וערפל לאומים . פתח ואמר כי יקרא קן פפור לפניך בדרך בכל
עץ או על הארץ אפרוחים או בים והאם רובת וגו' שלח תשלח
את האם וגו' האי קרא אוקימנא ליה ואיהו חד מפקודי אוריותא

גניזין ואכן אית לן ביה רזי דאוריותא גניזין שבלין וארחין ידוען
לחבריותא באינין ל"ב שבלין דאוריותא . אמר ר' שמעון לר' אלעזר
בריה אלעזר בזמנא דיתער מלכא משיחא כמה אתין וכסין אחרנין
יתערון בעלמא ת"ח בגנתא דערן דלתתא אית אתר חד גניז וטמיר
דלא אתידע . ואיהו מרקמא בכמה גוומין וביה גניזין אלף היכלין
דכסופין ולית מאן דעיל בהו בר משיח דאיהו קאום תדיר בגנתא
דערן וכל גנתא מסתרה ברתוכין סגיאין דריוקיא ומשיח קאום
עלייהו ועל כמה חילין ומשריין דשמתין דריוקיא תמן . ובראשי
ירחי ובזמני וכשכתי משיח עאל בההוא אתר לאשתעשע' בכל אינון
היכלין לגו . לגו מכל אינון היכלין אית אתר אחרא טמיר וגניז דלא
אתידע כלל ואקרי ערן ולית מאן דויכל למנדע ביה ומשיח אגניז
(ס"א חתגלי) לבר סוחריה דההוא אתר עד דאתגלי ליה חד אתר
דאקרי קן פפור ואיהו אתר דכריז עליה ההוא פפור דאתער בגנתא
דערן בכל יומא ובההוא אתר מרקמן דיוקין דכל שאר עמין
דאתכשו עלייהו דישראל לאבאשא לון . עאל בההוא אתר זקיף עינוי
וחזי אבהן דעאלין בחרבן בית אלה' עד דחמי לרחל דדמעה' באנפא'
וקב"ה מנחם לה ולא זביאת לקבלה תנחומין כמה דאת אמר מאנה
להנחם על בניה כדון משיח אריס קליה ובכי ואודעזע כל גנתא
דערן וכל אינון דריוקיא דתמן געו וככו עמיה . געו ובכי זמנא
תניינא ואודעזע ההוא רקיעא דעל גבי גנתא אלף ות"ק רבוא משריין
עלאין עד דמטו לגו כרסויה עלאה כדון קודשא בריך הוא רמז
לההוא פפרא ועאל לההוא קן דילה ויתבא לגבי משיח וקרי מה
דקרי ואתער מה דאתער . עד דמגו כרסויה קדישא אתקרי תלת
זמנין ההוא קן פפור ומשיח וכולא סלקין לעולה ואומי לון קב"ה
לאעברא מלכו חייבא מן עלמא על ידא דמשיח . ולנקמא נקמין
דישראל וכל אינון טבוון דזמין קב"ה למעבר לעמיה ותב ההוא קן
פפור ומשיח לדוכתיה . ותב משיח ואתגיו גו ההוא אתר כמלקדמין
ובזמנא דיתער קב"ה לאתקנא עלמין ואתנחורו אתון דשמיה
בשלימו ור"ד בה"א (למקרא) וא"ו בה"א למהוי כולא בשלימו חד כדון
יתער חד כוכבא דחילא באמצע רקיעא כגון ארנונא להיט ונפין
ביממא לעיניהון דכל עלמא ויקום חד שלהובא דאשא מסטרא דפון
גו רקיעא ויקום דא לקבל דא מ' יומין ויתבהלון כל בני עלמא לסוף
מ' יומין יגחון קרבא כוכבא ושלחובא לעיניהון דכולא ויתפשט
ההוא שלהובא ביקרו דאשא מסטרא דפון גו רקיעא ויחשוב

למבלע ההוא כוכבא . וכמה שליטין ומלכין ואומיא ועממניא
 יתבהלון מהאי כדון יסתלק ההוא כוכבא לסטר דרום וישלוט על
 ההוא שלהובא וההוא שלהובא יתבלע זעיר זעיר ברקיעא מקמי
 ההוא כוכבא עד דלא יתחזי כלל כדון ההוא כוכבא יעביד ארחין
 ברקיעא בתריסר תחומין וקיימין אינון נהרין ברקיעא תריסר
 יומין אחרנין לבתר תריסר יומין אחרנין יודעוון כל בני עלמא
 ויתחשך שמשא בפלגות יומא כמה דאתחשך יומא דאתחרכ בי
 מקדשא עד דלא יתחזון שמיא וארעא ויתער חד קלא ברעס ויזין
 ואתחלחלא ארעא מההוא קלא וכמה חילין ומשריין ימותון מניה
 וההוא יומא (ממש) יתער בקרתא דרומי רבתא חד שלהובא דאשא
 בההוא קלא דיתער בכל עלמא ויוקיד כמה מגדליו וכמה היכלין
 וכמה מגדליו ופלוו וכמה פרדשכי ורכרבי ופלוו בההוא יומא .
 וכלהו יתכשון עלה לבוש וכל בני עלמא לא יכלון (ס"א ולא יחשבון)
 לאשתובא . מההוא יומא עד י"ב ירחין יתויעטון כל מלכין ויגורון
 כמה גורות וכמה שמדות על ישראל וילחון ביה כמה דאתמר זכאה
 איהו מאן דיערע תמן וזכאה איהו מאן דלא יערע תמן . וכל
 עלמא יהא בערכוביא סגיא לסוף י"ב ירחי יקום שבט מישראל דא
 מלכא משיחא דיתער גו גנתא דערן וכל אינון דיקיא יעטרון ליה
 תמן ויחגרון ליה מאני זיינא באתון רשימן דמאני דשמה קדישא .
 וקלא יתפוצץ בענפי אלנין דגנתא קרי בחיל ואמר אתעררו קדישי
 עליונין קומו מקמי משיחא הא עדנא לאתחברא אילתא בבעלה
 ובעלה בעי לנקמא לה נוקמין דעלמא ולאקמא לה ולאנערה לה
 מעפרא . כדון יקומון כלהו ויחגרון ליה כמלקדמין מאני זייניה .
 אברהם מימיניה . יצחק משמאליה . יעקב קמיה . משה רעיא
 מהימנא על כל אלני דיקייה אזיל ורקיד גו גנתא דערן כיון דאתתקן
 משיח על ידא דרדיקיא בגנתא דערן יעול בההוא רוכתא דאקרי קן
 לפור כמלקדמין וחמי תמן ההוא דיוקנא דחרבן בית מקדשא וכלהו
 דדיקיא דאתקטלו ביה כדון נטול מתמן (ס"א עשר) לבושין ואינון
 עשר לבושי קנאה ויתגניו תמן מ' יומין דלא אתגליה כלל לסוף
 ארבעין יומין קלא חד יתער ויתקרי מגו כרסיה עלאה ההוא קן
 לפור במלכא משיחא דאתגניו ביה וכדון סלקין ליה לעילא וקודשא
 בריך הוא חמי ליה למלכא משיחא מתלבש כלבושי נוקמא וחגיר
 מאני זייני נטול ליה ונסיק ליה על רישיה . כדון מזדעוען תלת
 מאה ותשעין רקיעין וארמיו קודשא בריך הוא לחד רקיעא מאינון
 דהוק

דהוה גניו משעת ימי בראשית ואפיק מחד היכלא דבההוא רקיעא
 חד כתרא גליפא מחקקא בשמהן קדישין בההוא עטרא אתעטר
 קודשא ב"ה כד עברו ישראל ית ימא למוטל נוקמין מכל רחיבי
 פרעה ופרשו ואעטר ליה למלכא משיחא כיון דאתעטר ואתתקן
 בכל הני תקוני נטול ליה קודשא בריך הוא ונסיק ליה במלקדמין
 מאן חמי רחיבין קדישין ומשריין עלאין דסריין ליה ויהבין ליה
 מתנן ובכובין סגיאין ויתעטר מכלהו עאל תמן בחד היכלא וחמי
 כל אינון מלאכי עלאי דאקרון אבלי זיון אינון דכבו על חרבן בי
 מקדשא ובכאן תדיר ואינון יהבין ליה חד פורפירה סומקא למעבד
 נוקמין כדון קודשא ב"ה גניו ליה בההוא קן לפור ואתכסי
 תמן תלתין יומין . לבתר תלתין יומין בההוא קן לפור יחות מעטר
 בכל אינון תקונין מעילא ומתתא כמה משריין קדישין סאריניה
 ויחמון כל עלמא חד נהירו תלי מרקיעא לארעא ויקום שבעה יומי
 וכל בני עלמא יתמהון ויתבהלון ולא יודעון כלל בר אינון חכימי
 דידעין ברזין אלני זכאה חולקרון וכל אינון שבעה יומין יתעתד
 (ס"א יתעטר) בארעא בההוא קן לפור באן אתר בדרך דא קבורת
 רחל דאיהו קיימא בפרשת אורחין ויבשר לה וינחם לה וכדון תקבל
 תנחומין ותקום ותגשק ליה לבתר יקום ההוא נהירו מההוא אתר
 ושרי בריחו קרתא דאילני בכל עץ דא ירחו או על הארץ דא ירושלם
 ויהא גניו בההוא נהירו דק"ן לפור ו"ב ירחי . בתר י"ב ירחי יודקף
 ההוא נהירו בין שמיא וארעא וישרי בארעא דגליל דתמן הוה שרותא
 דגלותא דישראל ותמן יתגלי מההוא נהירו דק"ן לפור ויתיב
 לאתריה . וההוא יומא יודעווע כל ארעא כמלקדמין מסייפי שמיא
 עד סייפי שמיא וכדון יחזון (יודעון) כל עלמא דהא אתגלי מלכא
 משיחא בארעא דגליל ויתכשון ליה כל אינון דלעאן באורייתא
 ואינון זעירין בעלמא . ובזכות ינוקי דבי רב יתתקף חיליה
 לאתגברא וזא דא אפרוחים ואי לא ישתכחון אלני הא ינוקי דיתבין
 בתוקפא דאתהון וינוקי כמה דאת אמר גמולי חלב עתיקי משדיס
 והיינו או בלוס דבגין אלני שריא שכינתא עמהון דישראל בגלותא
 דהא חכימין זעירין אינון דישתכחון בההוא זמנא והיינו והאס
 רובפת על האפרוחים או על הבנים לא תקח האס על הבנים (דהא
 ביה לא קיימא מלה לאפקה לה מן גלותא אלא במלכ' עלאה דכיון
 דאינון רביין ונוקין יהבין תוקפא למלכא משיחא כדון אימא עלאה
 דהיא רביעא עליהו אתערת לגבי בעלה) (הכי) ויתעכב עד י"ב
 ירחין

ורחין אחרנין לבתר ייתי בעלה ויוקיס לה מעפרא כמה דאת אמר
אקיס את סוכת דוד הנופלת בההוא יומא מלכא משוחא שארי ויכנס
גלותא מסייפי עלמא עד סייפי עלמא כמה דאת אמר אם יהיה
נדיח בקלס השמים ונר' . מההוא יומא כל אחין וכסין וגבוראן
רעבר קודשא ב"ה במלרים יעביד לון לישראל כמה דאת אמר
כימי לאתך מארץ מלרים אראנו כפלאות . אמר ר' שמעון אלעזר
כרי כל חלק מלון תשכח ברזא דתלתין ותריין שבולין דבשמא קדישא
ועד דניסין חלקין לא יתערוך בעלמא לא ישתלם רזא דשמא קדישא
ולא תתער לאהבה כמה דאת אמר השבעתי אתכם כמות ירושלם
כפלאות כפלאות דא מלכא (כ"א משוחא) דאקרי לכאות או כאלות
השדה שארי חילין ומשריין דלתתא חס תעירו ואם תעוררו את
האהבה דא ימינא דקב"ה דאקרי אהבה . עד שתחפץ יהיה דשכיבת
לעפרא ויהא רעותא דמלכא בה זכאה איהו מאן דזכוי לההוא דרא
זכאה איהו בעלמא דין וזכאה איהו בעלמא דאתי . ר' שמעון
אריס ידוי כללו לקודשא ברוך הוא וללי ללותיה לבתר דללי ללותיה
אתו ר' אלעזר בריה ור' אבא ויתבו קמיה . עד דהו יתבי קמיה
חמו חד נהירו דיממא דאתחשך ואתקע חד לגורא (ס"א ארורא)
דשלהובא דאשא גו ימא דטבריא ואודעזע כל ההוא אתר אמר ר'
שמעון ודאי השתא הוא ערנא דקודשא ב"ה אדכר לבנוי ואחות
תריין דמעין לנו ימא רבא וכד נחתין פגעין בהאי מינורא דשלהובא
דאשא וישתקעו דא ברא בימא . בכה ר' שמעון וככו חבריא אר"ש
הא אתערנא כהוי דאתון דשמא קדישא בסתרא דאתערותא דיליה
לגבי בניי אבל השתא אית לי לגלאה מה דלא איתויב רשו לבר נש
אחרא לגלאה אלא זכו דדרה דא יקוים עלמא עד דייתי מלכא משוחא
אמר ר' שמעון לר' אלעזר בריה ולר' אבא קומו בקיומכו . קמו
ר' אלעזר ור' אבא בכה ר' שמעון זמנא אחרא אמר ווי מאן יקום
כמה דאמינא (כ"א דאמינא) גלותא יתמשך מאן ויכל למסבל . אוק
איהו קס ואמר יי אלהינו בעלונו אדונים זולתך לבר כך נזכיר שמך
האי קרא אוקמיה אבל בהאי קרא אית רזא עלאה גו מהימנותא וי
אלהינו דא הוא שירותא דרזין עלאין אתר דמתמנן נפקין כל נהירו
דשרגין כלהו לארלקא ותמן תליה כל רזא דמהימנותא ושמה דא
שליט על כלא . בעלונו אדונים זולתך דהא עמא דישראל לית מאן
דשליט עליה בר שמא עלאה דא . והשתא בגלותא שליט עליה סטרא
אחרא . לבר כך נזכיר שמך רזא דשמא קדישא כללא רב"ב אתון
וכנסת

וכנסת ישראל לא מתברכא אלא מנו שמא דא דאיקרי כך כמה דאת
אמר אשר נשבעת להם כך . כך יברך ישראל כי כך ארוץ גרוד
ובומנא דשלימו אשתבח לא הוה מתפרש דא מן דא . ואקרי לאפרשא
דא מן דא אתתא מבעלה לאו ברעיוני ולאו בדכירו בנין דלא
לאחזאה פרודה והשתא בגלותא פרודה אשתכח דמנו עאקו דכל
זמנא וזמנא חנן עבדין פרודה לאדכרא ההוא סס בר מבעלה בנין
דאיהו שכיבת לעפרא והיינו לבר כך נזכיר שמך . בר מבעלה
חנן דכרין להאי סס בפרודה בנין דאין רחיקין מינך ושלטון אחרטין
עלן ושמך איהו בפרודה מן שמא דאקרי כך . והאי כיומי דגלותא
בנין דגלותא קדמאה הוה מבית ראשון ובית ראשון הוה רזא דס"א
קדמאה ולקבל שבעין שנין דילה . גלותא דבית ראשון הוה שבעין
שנין ואינון שבעין שנין לא אשתכחתי איהו רביעא עלייהו והוה
פרידה מן שמא עלאה רזא דה' עלאה . וכדין יו"ד רזא עלאה
אסתלק לעילא לעילא לחין סוף ובית ראשון עלאה קדישא לא נביע
נביעו דמיון חיון דהא מקורא דילה אסתלק ואיהו שבעין שנין
בגלותא בנין דאיהו שבע שנין אקרי כמה דאת אמר ויבנהו שבע
שנים . ואי תימא דשלטא מלכות בכל לעילא ברזא דשבעין שנין חס
ושלום אלא בזמנא דהוה בי מקדשא קיים נהורא ונביעו דאמא עלאה
הוה נהיר ונחית לתתא . כיון דחטו ישראל ואתחרכ מקדשא ושלטא
מלכות בכל הוה חפוי ואחשך ההוא נהירו ותתאי קדישין לא הו
נהירין כיון דתתאי לא הו נהירין בנין (מגו) שלטנו דמלכותא
דבכל אסתלק ההוא נהורא וההוא מבוועא עלאה דהוה נביע רזא
דיו"ד אסתלק לעילא לעילא באין סוף כדין אינון שבעין שנין לא הו
נהירין בנין ההוא נהירו דאתמנע ודא הוה ודאי גלותא דשבעין
שנין . כיון דאעדיון שלטנו דבכל ושריאת ה"א תתא לאנהרא
ישראל כלהו לא אהדרו לאדכאה (כ"א לשלטאה) למהוי סגולה
שלימתא כמלקדמין אלא זעיר זעיר (בערבוביה) וכיון דשלימו לא
אשתכח (ושריאת ה"א תתא לשלטאה) כדין יו"ד נביעו עלאה לא
נחית כל כך לאנהרא כמה דהוה כמלקדמין אלא זעיר זעיר
בערבוביה דלא הוה דיין כמלקדמין כמה דאתחזו ועל כך נביעו
עלאה לא נביעו ולא נהיר אלא דאהדר לאנהרא זעיר זעיר מנו דתקא
(דשמאלא) דשמא (כ"א דגלותא ודינא) ועל דא אתגרו בהו בישראל
קרבין סגיאין עד דהחשך יכסה ארץ . וה' תתא אתחשך ונפלת
לארעא ונביעו עלאה אסתלק כמלקדמין בנין דמלכות אדום אתתקף
וישראל

וישראל אהדרו לסרמנייהו ועל דה' בית שני אתחבר וכל אינון תריסר שבטין דילה כחשבן משיריין דלהון אינון בגלותא דמלכות אדום . וכביעו עלאה אסתלק מההוא כביעו דקיימא עלה כמה דאת אמר ה'דריק אבד אבד ההוא כביעו דמקורא עלאה דהוא נגיד ומשך מלעילא (כ"א קרבין סגיאין ומלכות וון שלטא עלייהו לבתר דאהדרו בתובתא אתקפו עלייהו ואתכפילו לון ובגין דישאל אהדרו לסרמנייהו מלכות אדום אתתקף ובית שני אתחבר וה"א תתאה אתחשבה ונפלת לארעא וכביעו עלאה אסתלק מההוא מבועה דקיימא עלה כד"א ה'דריק אבד אבד ההוא כביעו דמקורא עלאה דהוא נגיד ומשך עליה מלעילא מ"ט בגין דהחשך יכסה ארץ) וכדין הוה פרודא בה"א בית שני . ואיהו בגלותא דאדום בכל אינון תריסר שבטין (כ"א דילה) ומשריין דלהון תריסר שבטין סלקין לחושבן סגי ועל דרזא (כ"א וע"ד רזא) דה' הוה בהו בכל ההוא (כ"א וע"ד רזא דה' בכל ההוא) חושבנא (כ"א חשוכא) גלותא אתמשך . רזא דרזין לחכימי לבא אתמסר . עשר שבטין אלף שנין . תרין שבטין מאתן שנין . שארו דמעין למנפל פתח ואמר בכה תבכה כלילה דמענתה על לחיה לסוף תריסר שבטין דגלותא ליליא יתחשך לישראל עד דיתער וא"ו לומן שתין ושית שנין לבתר תריסר שבטין דאינון אלף ומאתן שנין דגלותא ולבתי (עד) שתין ושית שנין דחשוכא דליליא כדין וזכרתי את בריתי יעקב . דה' אתערותא דאת ו' דאיהו נפש דבית יעקב . ורזא דה' כל הנפש הבאה ליעקב מזרימה ששים ושש . ואיהו ו' נפש דבית שני רזא דה' תתאה ודא ו' רזא דששים ושש . ששים לאתערותא דיעקב ושש לאתערותא דיוסף . ועל דה' איהו ו' דאינון תרין בחבורא חדא ורזא חדא . מתמן ולהלאה יתער קודשא בריך הוא לאינון נסין ואתין דקאמרו ויתערו על ישראל אינון עקתין דקאמרו . וכדין (ס"א ורזא דה') ואף את בריתי יתח ולבתי כד יגיא מלכא משיחא קרבין בכל עלמא בימינא דקודשא בריך הוא כמה דאת אמר ימונד יי נאדרי בכח כדין ואף את בריתי אברהם אזכור ולבתי והארץ אזכור דה' בתראה בההוא זמנא כתיב והיה יי' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד . לסוף שתין ושית שנין אחרנין דאינון מאה ותלתין ותריין שנין יתחזון אתון דשמא קדישא גליפן בשלימו עילה ותתא כדקא יאות . ורזא דה' ה' עלאה ותתאה וכל אינון שבילין דאינון ל"ב שנין דכלילן ברזא דאת ו' הו"ה (כ"א וי"ד וה"ה) רזא דשלימו דמאה ותלתין ותריין .

לסוף

לסוף מאה ותלתין ותריין שנין אחרנין יתקיים לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה ויתדכי ארעא קדישא וקב"ה יתער מתויה דארעא קדישא ויקומון חוילין חוילין בארעא דגליל . וכדין יתער סתימו דכביעו עלאה את ו' ויתקיימו ל"ב שבילין בשלימו לנגדא לתתא ויתקיימו אתון דשמא קדישא כולהו בקומוניהו וכו"ה . דעד כען לא יהון בשלימו עד זמן דינגיד ויתמשך ההוא כביעו עלאה בחבורא דאתון גו' ה' (כ"א וה') בתראה ודא איהו לסוף תשלוס מאה וארבעין וארבעה שנין אחרנין דישתלמו ויתערון שאר מתי ישראל דבשאר ארעאן דישתכח כל דה' בחשבן חו"ת דאתיישב עלמא ויתבסס ויתעבר סטרא אחרא (כ"א חויה בישא) מעלמ' . וה"א תתאה תתמלי מגו כביעו עלאה ותתעטר ותתנהיר בשלימו וכדין כתיב והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים עד דיהא שבת ליי' לאלקטא נפשין בתעמוגי קדושה (דא ה' בתראה) כל ההוא אלף שביעאה ודא איהו אתערותא דרוחין קדישין דעמא דישאל לאתלבשא לבתר שבת בגופין אחרנין קדישין לאתקרי קדישין דכתיב והיה הנשאר בליון והנותר בירושלים קדוש ואמר לו עד כאן מלון דרזין סתימין :

פרשת בראשית דף כ"ה ע"ב

דבר

אחר אלה תולדות השמים וגו' . אלן אינון דאתמר בהון אלה אלהיך ישראל ביומא דיתמחון אלן כאלו ההוא יומא עביר קודשא ב"ה שמיא וארעא דה' הוא דכתיב ביום עשות יי' אלהים ארץ ושמים בההוא זמנא יהא קודשא ב"ה עם שכינתיה ויתחדש עלמא דה' הוא דכתיב כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה וגו' דה' איהו ביום עשות בההוא זמנא וילמח וי' אלהים מן האדמה כל עץ נחמד וגו' אבל בקדמיתא עד דיתמחון אלן לא נחית מטרא דאורייתא וישאל דרמיון לעשבין ולחילונין לא ילמחון ורזא דמלא וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה וגו' בגין דאדם אין דאינון ישראל בני מקדשא לעבוד את האדמה בקרבנין . דבר אחר וכל שיח השדה דא משי"ח ראשון טרם יהיה בארעא וכל עשב השדה טרם ילמח דא משיח שני ולמח בגין דלית תמן משה למפלח לשכינתא דעליה אתמר ואדם אין לעבוד את האדמה . ורזא דמלא לא יסור שבט מיהודה דה' משיח בן דוד . ומחוקק מבין רגליו דא משיח בן יוסף עד כי יבא שיל"ה דא משה חושבן

חושבן דא כדא . ול' ויקה'ת עמים אתון ול' קה'ת . דבר אחר
וכל שיח השדה אלון לדיקא דאינון מסטרא דרדיק ח'י עלמין . שיח
ש' ח'י י'ג' תלת ענפין דאילנא ואינון ג' אבהן ומן ח'י עלמין . לשון
אחר וכל עשב השדה ע"ב ש"ן תלת עליון דאינון י'ג' ויהאדונה' ואינון
ע"ב ענפין דתליון בהון כחושבן ע"ב כלהו לא התחדיון בהתרא
דאיהו שכינתא עד דייתי ההוא דאקרו אד"ס . דאיהו יו"ד ה"א וא"ו
ה"א ודא איהו ואד"ס אין לעבוד את האדמה ובגין דא אתמר ביה
וכל עשב השדה ערס ילמח עד דילמח לדיק ומניה אמת מארץ
תלמח דאתמר ביה ותשלך אמת ארלה ותלמדי חכמים דאינון
דשאין לא מתחין בגלותא עד דאמת מארץ תלמח ודא משה דאתמר
ביה תורת אמת היתה בפיהו דלא יהא מאן דדריש לשכינתא כוותיה
ובגין דא ואדם אין לעבוד ומיד דאיהו ייתי מיד וא"ד יעלה מן
הארץ א"ד מן אדני' סליק ליה ו' ואתעביד ביה ארון כל הארץ . מיד
והשקה את כל פני האדמה מניה אתשקין ישראל לתתא בע' אנפין
דארווייתא . דבר אחר ואד יעלה מן הארץ תרגומו ועננא יסתלק מן
ארעא ההוא דאתמר בה כי ענן ה' על המשכן וגו' וביה מתשקין
תלמידי חכמים בארעא בההוא זמנא .

וייצר

וי' אלהים את האדם אליו ישראל כשהוא זמנא קודשא
ברוך הוא צויר לון בלורין דעלמא דין ועלמא דאתי .
ויוצר בההוא זמנא קודשא בריך הוא עייל לון בשמיה בלורא דב'
והדי' י' ו' ב' בונייהו דאינון סלקין לחושבן יהו"ה ויהון מלויירין
באכפוי באכפין דילקון בתרין יודי'ן בחוטמא דלהון באת ו' ובג"ד
אתמר קרא כי מראש טורים אראנו אליו אינון צוירין דשמא קדישא
ויהון מלויירין באכפיהו בתרין לוחין יקירין דאינון ו' י' דאיהו ו'
חרות עלייהו . ועוד צויר לון לכל דור בבת זוגיה עלאה דא י"ה
ואינון ו' . יחורא דתרווייהו וצויר לון באינון דלורא דלעילא דאיהו
ישראל עמודא דאמנעיותא כליל שכינתא עלאה ותתאה דאינון קרית
שמע ערכות וקרית שמע שחרית ועלייהו אתמר ע"ס מעלמי ובשר
מבשרי ומיד בההוא זמנא נטע לון לישראל בגנתא דערן קדישא
הדא הוא דכתיב ויטע וי' אלהים אב"א ואמ"א . ג"ן דא שכינתא
תתאה עד"ן דא אמת עלאה . את האדם דא עמודא דאמנעיותא
איהו תהא נטע דיליה בת זוגיה ולא תזוז מניה לעלם ותהא עדונה
דיליה וישראל קודשא ב"ה נטע לון בההוא זמנא נטע' קדישא
בעלמא כמה דאת אמר נצר מטעי מעשה ידי להתפאר :

פרשת

פרשת שלח לך דף קס"ו ע"א

כתיב ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך
מאחריהם ויסע למעבד בהו נוקמין (סדר) ועל דא חדי
משוח וחדיר רב מתובתא דקא אתבשר בדה ואמר רב מתובתא דהא
דייק למשיח ואמר מנא הוה לדניאל דקאמר פרס פריסת מלכותך
ויהיבת למדי ופרס מאינון אתון דופרסין אשתמע ליה והבא מאי
הוא אמר ליה הכי הוא ודאי פריס פריסת מלכותך חייבא על ידי
דמשיח אחרא ולבתר ישלוט מלך פרס ויעול מלכוון סגיאין והוא
ישלוט על ארעא קדישא י"ב ירחי והוא ישלוט ויקטול סגיאין וההוא
משיחא ולבתר יפול ויקבלון מלכותא קדישו עליונין . ועל דא
ופרסין מלכא דפרס אשתמע הכא . אי חסידא קדישא כמה חרובה
על חרובה בההוא מעיינא . בההוא מעיינא מגדלא כל זמי אילנין
דנציב קודשא בריך הוא בגן עדן וכלהו קיימי לאסותא ערפין
ואיבין וענפין ולחרו לבא תדיר . ולית בינייהו כפנא ודאנה ואכחה
לעלמין . זכאה עמא רכל דא מחכאן וכל דא גניז לון :

פרשת שלח לך דף קע"ג ע"א

פתח

ואמר על הר גבוה עליו לך מבשרת ציון וגו' . על הר גבוה
האי ודאי הר העברים אתר דמשה אתקבר והא חוקמנה
דשכינתא תסלק לתמן ותבשר עלמא . אבל כלא איהו . מבשרת ציון
דא איהו חפלי בה אתתא דנתן בר דוד אימא איהו דמשיחא מנחם
בר עמיאל ואיהו תיפוק ותבשר ואיהו בכללא דמבשרת ציון קלא
ישתמע בעלמא ותרין מלכין יתערוון בעלמא לאגמא קרבא ויפוק
שמא קדישא על עלמא . מה תבשר ותימא הנה ה' אלהים בחזק יבא
וזרעו מושלם לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו . הנה שכרו אתו
דקודשא בריך הוא כרוז ככל פמליא דלעילא ויימא לון אתכנשו
ודאינו דניא מאן דמסר נשמתיה על קדושת שמי אגריה מאי הוא
ואינון וימרו כך וכך . מאן דסביל כמה חרופין וגרופין בכל יומא
עלי מהו אגריה אינון אמריכך . מאן דאתענגש בכל יומא עלי מהו
אגריה אינון אמרי כך הה"ד הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו . מהו
ופעלתו אלא כמה דכתיב מה רב טובך וגו' פעלת לחוקים כך .
דא הוא פעולתו . נגר בני אדם מהו . אלא נגר אומות העולם אשר
לפנת ליראיך מהו אשר לפנת . וכי מאן יגזול ויעול מן ידיו מה
דהוא בעי למיהב דכתיב לפנת . אלא פוק וחמי עובדין דרחמנו

דעבד

קריאי מועד

דעבר קודשא בריך הוא במה דאיקו מחי ביה יהיב אסוותא . במה
מחי בשמאלא בימינא קריב . ובשמאלא מחי . במה דמחי ביה יהיב
אסוותא לעלם . כתיב מטפון תפתח הרעה ובטפון מחי . דמתמן
כפקי כל דינין וכל גזרין קשיין וביה שרי כל אגר טוב וכל טיבו
דזמנין קודשא בריך הוא למיהב לוישראל לזמנא דאתי קרי קודשא
ברוך הוא לטפון ויימא ליה כך יחבית כל טיבו וכל אגר טוב לבני
דסבלו במה כושין בהאי עלמא על קדושת שמי הב אגריין טבין
דיחבית כך . הדא הוא דכתיב אומר לטפון תני ולתימן אל תכלאי
וגו' וכי ארחא הכי הוא דדרוס לממנע ברכאן והא כל ברכאן
מסטרע דדרוס וכל טבין דעלמא מדרוס כפקי . ואיקו אמר ולתימן
אל תכלאי אלא בההיא שעתא יתער קב"ה לאברהם ויימא ליה קום
דחא מטא זמנא דאנא פריק לברך ולמיהב לון אגר טוב על כל מה
דסבלו בגלותא וזמנא דאברהם הוה בזבניו דהון דכתיב חס לאכי
לורם מכרם דא אברהם . הוה ליה כמאן דלא טוב בעינוי ואחמי
גרמיה כמאן דבעי דילקון על חוביהון יתיר ויימא גבו מחוביהון
גבו מחטאיהון . ח"ל קב"ה לאברהם ידענא כולא איהו מה דאמרת
לאנפין אנא אוף הכי לאנפין אל תכלאי אנא בעי לפייסא לך על
בכך . לא תמנע טיבו מנהון לא תמנע אגר טוב מנהון כמא וכמה
סבלו על חוביהון ובגונו כך אומר לטפון תני . והיונו אשר לפנת
ודא הוא מלה דההיא מבשרת . ותו תבשר זמנא תמינא בשעתא
דשכינתא תסלק על ההוא טורא עלאה . ותהך ותבשר לאבתן מיד
תהך לירושלם ותחמי לה בחרכנה תיעול לזיון ותמן תקרר קירא
כמלקדמין על אתר כי מותבא ועל יקרא דילה בההוא אתר . ותמן
אומיאת דלא תיעול מתמן ולא תיפוק ער דקודשא בריך הוא יפוק
לבנהא ודא חפתי בה תבשר כמלקדמין ואמרת להלי ורני יושבת
זיון כי גדול בקרבך וגו' . מאי גדול בקרבך דא קודשא בריך הוא
דאיהו אתי לגבה לאקמה לה מעפרא ויימר לה התגערי מעפר
קומי שכי ירושלם . ירושלם איהו וירושלם שמה ודאי וברא אוף הכי
כמה חידו על חידו הוי לדיוקיא בגן עדן ובגין כך זכאה איהו מאן
דנשמתיה בשבת אסקידת קמי מלכא על חדושא דאורייתא דקודשא
ברוך הוא וכל פמליא דוליה וכל אינון נשמתין דלדיוקיא דהו בגן
עדן כלהו מתעטרין בההוא מלה . תו שמענא בוטינא קדישא דכמה
יקר על יקר ועטרה על עטרה מעטרין לאכזה דההוא בר נשמתין
בשעתא דאמר קודשא בריך הוא אתכנסו למשמע חדושא ומלין
חדתין

חדתין דאורייתא משמיה דפלוני בר פלוני כמה אינון דנשקין על
דישיה כמה דלדיוקיא מעטרין ליה כד נחתין . זכאה חולקתון דכל
אינון דנשמתלין באורייתא וימא דשבתא משאר יומין :

ואחר נומרס כל זאת יכונו יחדיו לעתור לפני קונס נוסח תפלה זו :

תפלה לאחר הלימוד

אשר הכין הרב בעל חמדת הימים

יהי רצון מדפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהא שעה
זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה
ונקראך ותעננו נעתיר לך ותעתר לנו שבזכות קריאת
ולמוד תורתך הקדושה אשר למדנו אתה יי אל תרחק
אילותי לעזרת חושה כאיל תערוג על אפיקי מים בן
נפשי תערוג אליך אלהים ועל בן נקוה לך יי אלהינו
לראות מהרה בתפארת ענך להעביר גלולים מן הארץ
והאלילים כרות יברתון ויקבץ גליותינו ויבא לציון גואל
ויהי יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו
אחד וכימי צאתנו מארץ מצרים אראנו נפלאות :

אנא יי אלהינו חולל אילות חושף יערות הצמח קרן
לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך וירום
הודו ותנשא מלכותו על כל העולם כלו גדול כבודו
בישועתך הוד והדר תשוה עליו . אנא יי האל אב
הרחמן קנא לשם קדשך המחולל בגוים והבט בעני
עמך ישראל דווים ושחופים בין כמה זאבים וצא נא
לישע עמך לישע את משיחך וקבץ שארית צאנך מכל
המקומות אשר נפוצו שם וזכנו לראות פני משיחך
הקדוש מלך ביפיו תחזינה עינינו יראו עינינו וישמח
לבנו ישראל בנוהו וארמון על משפטו ישב ובאה
הממשלה הראשונה ממלכת לבת ירושלם ומלך מלך
והשכיר ועשה משפט וצדקה בארץ ועמד ורעה בעני

” בגאון שם ” אלהיו ונקוו אליו כל הגוים לקרא כלם בשם ” ולעבדו שכם אחד כי לך אנו מחכים ולישועתך אנו מצפים אל תבישנו משברנו ” אלהינו הראנו ” חסדך וישעך תתן לנו זכרנו ” ברצון עמך פקדנו בישועתך . לראות בטובת בחירך לשמוח בשמחת גוייך להתהלל עם נחלתך . ויהי נועם ” אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננהו : יהו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ” צורי וגואלי :

ואומר קדיש ררבנן

השירות לליל שביעי של פסח

בחצי הלילה האחרונה יקראו העשרת שירות :

פרשת בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ : והארץ היתה תהו ובהו וחשך על-

פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים : ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור : וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך : ויקרא אלהים לראור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד :

פ

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים : ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן : ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני :

פ

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן : ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים

אלהים תרשא הארץ רשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן : ותוצא הארץ רשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי :

פ

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים : והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן : ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים : ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי :

פ

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים : ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב : ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ : ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי :

פ

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן : ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ : ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים

אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם : ויברך אתם
 אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ
 וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל החיה
 הרמשת על הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי לכם
 את כל עשב ורע ורע אשר על פני כל הארץ ואת
 כל העץ אשר יצא פרי עץ ורע ורע לכם יהיה לאכלה :
 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על
 הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה
 ויהי כן : וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב
 מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי : פ
 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
 מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי
 ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
 אלהים לעשות :

פרשת חקת או ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר
 ענולה : באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם
 במחקק במשענתם וממדבר מתנה : וממתנה נחליאל
 ומנחליאל במורת : ומבמות הגיא אשר בשדה מואב
 ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן :

לכ האזינו השמים ואדברה
 יעדף כמטר לקחי
 בשעירם עלי דשא
 כי שם יהוה אקרא
 הצור תמים פעלו
 אל אמונה ואין עול
 שחת לו לא בניו מומם
 ה ליהוה תגמורזאת
 ותשמע הארץ אמרי פי
 תזר כמל אמרתי
 וכרביכם עלי עשב :
 הבו גדר לאלהינו :
 כי כל דרכיו משפט
 צדיק וישר הוא :
 דור עקש ופתלתל :
 עם נבל ולא חכם
 הלא

הלא הוא אביך קנך
 זכר ימות עולם
 שאל אביך ויגדך
 בהנחל עליון גוים
 יצב נבלת עמים
 כי חלק יהוה עמו
 ימצאהו בארץ מדבר
 יסבבנהו יבוננהו
 כנשר יעיר קנו
 יפרש כנפיו יקחהו
 יהוה בדר ינחנו
 ירכבהו על כמותי ארץ
 וינקהו דבש מפלע
 חמאת בקר וחלב צאן
 בני בישן ועתודים
 ודם ענב תשתה חמר :
 שמנת עבית כשית
 וינבל צור ישעתו :
 בתועבות יכעסהו :
 אלהים לא ידעום
 לא שערום אבתיכם :
 ותשכח אל מהלךך :
 מכעם בניו ובנתיו :
 אראה מה אחריתם
 בנים לא אמן בם :
 כעסוני בהבליהם
 בני נבל אכעיסם :
 ותיקד עד שאול תחתית
 הלא

הוא עשה ויכננה :
 בינו שנות דרדור
 זקניך ויאמר לךך :
 בהפרידו בני אדם
 למספר בני ישראל :
 יעקב חבל נחלתו :
 ובתהו ילל ישמן
 יצרנהו כאישון עינו :
 על גזוליו ירחף
 ישאהו על אברתו :
 ואין עמו אל נכר :
 ויאכל תנובת שדי
 ושמן מחלמיש צור :
 עס חלב כרים ואילים
 עס חלב כליות חטה
 וישמן ישרון ויבעט
 ויטש אלוה עשרו
 יקניאהו בזרים
 יזבחו לשדים לא אלה
 חדישים מקרב באו
 צור ילדך תשי
 וירא יהוה וינאץ
 ויאמר אסתירה פני מהם
 כי דור תהפכות המה
 הם קנאוני בלא אל
 ואני אקניאם בלא עם
 כי אש קדחה באפי
 ותאכל ארץ ויבלה
 ותלהט

ותלהט מוסדי הרים : חצי אכלהדם :
 חצי אכלהדם : וקטב מירי :
 עסחמת זחלי עפר : ומחדרים אימה :
 יונק עסאישי שיבה : אשבייתה מאנוש זכרם :
 פדינכרו צרימו : ולא יהוה פעל כלזאת :
 ואין בהם תבונה : יבינו לאחריתם :
 ושנים יניסו רבבה : ויהוה הסגירם :
 ואיבינו פלילים : ומשדמת עמרה :
 אשבלת מררת למו : וראש פתנים אכזר :
 חתום באוצרתי : לעת תמוט רגלם :
 וחיש עתדת למו : ועלעבדיו יתנחם :
 ואפס עצור ועזוב : צור חסיו בו :
 ישתו יין נסיכם : יהי עליכם סתרה :
 ואין אלהים עמדי : מחצתי ואני ארפא :
 כי אשא אלשמים ידי : ותלהט מוסדי הרים :
 חצי אכלהדם : וקטב מירי :
 עסחמת זחלי עפר : ומחדרים אימה :
 יונק עסאישי שיבה : אשבייתה מאנוש זכרם :
 פדינכרו צרימו : ולא יהוה פעל כלזאת :
 ואין בהם תבונה : יבינו לאחריתם :
 ושנים יניסו רבבה : ויהוה הסגירם :
 ואיבינו פלילים : ומשדמת עמרה :
 אשבלת מררת למו : וראש פתנים אכזר :
 חתום באוצרתי : לעת תמוט רגלם :
 וחיש עתדת למו : ועלעבדיו יתנחם :
 ואפס עצור ועזוב : צור חסיו בו :
 ישתו יין נסיכם : יהי עליכם סתרה :
 ואין אלהים עמדי : מחצתי ואני ארפא :
 כי אשא אלשמים ידי :

אסשנותי ברק חרבי : אשיב נקם לצרי :
 אשיב נקם לצרי : אשכיר חצי מדם :
 אשכיר חצי מדם : מדם חלל ושביה :
 הרנינו גוים עמו : ונקם ישיב לצרו :
 או ידבר יהושע ליהודי ביום תת יהוה את : האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל :
 שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון : וידם השמש :
 וירח עמד עדיקם גוי איביו הלאהיא כתובה עלספר :
 הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולאאין לבוא :
 כיום תמים : ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו רשמע :
 יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל :
 שופטים סי' ה' ותשר דבורה וברק בןאבינעם ביום ההוא :
 לאמר : בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם :
 ברכו יהוה : שמעו מלכים האזינו :
 רזנים : אנכי ליהוה אנכי אשירה :
 ליהוה אלהי ישראל : יהוה בצאתך :
 משעיר : בצעריך משדה אדום :
 רעשה גםשמים נטפו : גםעבים נטפו :
 מים : הרים נולו מפני יהוה :
 סיני מפני יהוה אלהי ישראל : בימי שמגר בן :
 ענת : בימי יער חדלו ארחות :
 נתיבות ילכו ארחות עקלקלות : חדלו פרוזן בישראל :
 חדלו : עד שקמתי דבורה : שקמתי :
 אם בישראל : יבחר אלהים :
 חדישים : אז לחם שערים :
 אסיראה ורמח : בארבעים אלף :
 בישראל :

בישראל : לבי לחוקקי ישראל
בעם ברכו יהוה : המתנדבים רכבי אתנות
צחרות : ישבי על-מדין והלכי
על-דרך שיחו : מקול מחצצים בין
משאבים : שם יתנו צדקות יהוה צדקת
פרונו בישראל : אז ירדו לשערים עם-
יהוה : עורי עורי דבורה עורי
עורי דברי-שיר : קום ברק ושבח שביך בך
אבינעם : אז ירד שריר לאדירים עם יהוה
ירדלי בגבורים : מני אפרים שרשם
בעמלק : אחריה בנימין בעממיה מני
מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבט
ספר : ושרי ביששכר עם-דבורה ויששכר
בן ברק : בעמק שלח
ברגליו : בפלגות ראובן גדלים
חקקי-לב : למה ישבת בין
המשפתים : לשמע שרקות עדרים לפלגות
ראובן גדולים חקרי-לב : גלעד בעבר הירדן
שכן : ודן למה יגור אניות אשר
ישב לחוף ימים : ועל-מפרציו
ישכון : זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי
על מרומי שדה : באו מלכים
נלחמו : אז נלחמו מלכי כנען בתענה
ערמי מגדו : בצע כסף לא
לקחו : מן-שמים נלחמו הכוכבים
ממסדותם נלחמו עם-סיסרא : נחר קישון
גרפם : נחר קדומים נחר קישון תדרכי
נפשי עו : אז הלמו עקבי-
סוס

סוס : מדהרות דהרות אביריו : אורו
מרוז אמר מלאך יהוה : ארו ארו
ישביה : כי לא-באו לעזרת יהוה לעזרת
יהוה בגבורים : תברך מנשים
יעל : אשת חבר הקיני מנשים
באהל תברך : מים שאל חלב
נתנה : בספל אדירים הקריבה חמאה : ידה
ליתר תשלחה : וימינה להלמות
עמלים : והלמה סיסרא מחקה
ראשו ומחצה וחלפה רקתו : בין רגליה ברע נפל
שכב : בין רגליה ברע
נפל באשר ברע : שם נפל
שדוד : בעד החלון נשקפה ותיבב אם
סיסרא בעד האשנב : מדוע ביש רכבו
לבוא : מדוע אחרו פעמי מרכבותיו : חכמות
שרותיה תענינה : אף-היא תשיב אמריה
לה : הלא ימצאו יחלקו שלל רחם
רחמתים לראש גבר : שלל צבעים
לסיסרא : שלל צבעים רקמה צבע
רקמתים לצוארי שלל : פן יאבדו כל-
אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט
הארץ ארבעים שנה :
שמואל א' ס' ב' ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה
רמה קרני ביהוה רחב פי עלי-אויבי כי
שמחתי בישועתך : איך-קדוש ביהוה בי-אין בלתך ואין
צור באלהינו : אלת-רבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק
מפיכם כי-אל דעות יהוה ולו נתכנו עלילות : קשרת
גברים חתים ונכשלים אזרו חיל : שבעים בלחם נשפרו
ורעבים

ורעבים חדלו ערר עקרה ילדה שבעה ורבת בנים
 אמללה : יהוה ממת ומחיה מוריד שאול ועל : יהוה
 מוריש ומעשיר משפיל אף מרום : מקים מעפר דל
 מאשפת ירים אביון להושיב עסנדיבים וכסא כבוד
 ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל : רגלי
 חסידיו ישמר ורשעים בחשה ידמו כי לא בלח גבר
 איש : יהוה יחתו מריביו עליו בשמים ירעם יהוה ידן
 אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו :
 שם ב' ס' כ"ב וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום
 הציל יהוה אתו מכף פלאיביו ומכף שאול :
 ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטילי : אלהי
 צורי אחסהיבו מגני וקרן ישעי משנבי
 ומנוסי משיעי מחסם תשיעני : מהלל
 אקרא יהוה ומאיבי אושע : כי אפפוני משברי
 מות נחרי בליעל יבעתני : חבלי
 שאול סבני קדמני מקשי
 מות : בצר לי אקרא יהוה ואל
 אלהי אקרא וישמע מהיכלו
 קולי ושועתני באזניו : ויתנעש
 ותרעש הארץ מוסדות השמים
 ירגזו ויתנעשו כי חרה לו : עלה
 עשן באפו ואש מפיו
 תאכל גחלים בערו ממנו : ויש
 שמים וירד וערפל תחת
 רגליו : וירכב על כרוב ויעף וירא
 על בנפי רוח : וישת חשך סביבתיו
 סכות חשרתמים עבי שחקים : מנה
 נגדו בערו נחלי אש : ירעם מן שמים
 יהוה

יהוה ועליון יתן קולו : וישלח
 חצים ופיצם ברק ויהם : ויראו אפיקי
 ים יגדו מסדת תבל בנערת
 יהוה מנשמת רוח אפו : ישלח ממרום
 יקחני ימשני ממים רבים : יצילני
 מאיבי עז משנאי כי אמצו
 ממני : יקדמני ביום אירי ויהי
 יהוה משען לי : ויוצא למרחב
 אתי יחלצני כי חפץ בי : יגמלני
 יהוה בצדקתי כבר ידי ישיב
 לי : כי שמרתי דרכי יהוה ולא
 רשעתי מאלהי : כי כל משפטיו
 רנגדי וחקתי לא אסור ממנה : ואהיה
 תמים לו ואשתמרה מעוני : וישב יהוה לי
 בצדקתי כברי לנגד עיניו : עס
 חסיד תתחסד עם נבור תמים
 תתמם : עם נכר תתבר ועס
 עקש תתפל : ואת עם עני
 תושיע ועיניך על רמים תשפיל : כי
 אתה נרי יהוה ויהוה יגיה
 חשפי : כי בכה ארוץ גדוד באלתי
 אדלג שור : האל תמים
 דרכו אמרת יהוה צרופה מגן
 הוא לכל החסים בו : כי מי אל מבלעדי
 יהוה ומיצור מבלעדי אלהינו : האל
 מעוזי חיל ויתר תמים
 דרכי : משוה רגלי כאילות ועל
 כמותי יעמירני : מלמד ידי
 למלחמה

למלחמה ונחת קשת־נחושה זרעתי : ותתן לי מגן ושעך וענתך תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי : ואשמידם ואמחצם ולא יקומון רגלי : ותורני חיל למלחמה קמי תחתני : ערף משנאי ואצמיתם : ואין משיע ענם : ואשחקם בעפר־ארץ חוצות אדקם ארקעם : ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא־ירעתי יעבדני : בני נכר יתכחשו־לי רשמוע און ישמעו לי : בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם : חיי־הוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי : האל הנתן נקמת לי ומריד עמים תחתני : ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני : על־כן אודה הוה בגוים ולשמך אומר : מגדול ישועות מלכו ועשה־חסד למשיחו לדוד ולזרעו והיה אור־הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את־שבר עמו ומחץ מכתו ירפא : הנה שם יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכרת : ורוחו כנחל שוטף עד־

צואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחי עמים : השיר יהיה לכם כליד התקדש־הג ושמחת לכב כהולך כחליל לבוא בהר־יהוה אל־צור ישראל : ישעיה סי' כ"ז ביום ההוא יושר השיר־הוה בארץ יהודה עיר עזלנו ישועה ישית חומות וחל : פתחו שערים ויבא גוי־צדיק שמר אמנים : יצר סמוך תצר שלום ו שלום כי כך בטוח : בטחו ביהוה עדי־עד כי ביה יהוה צור עולמים :

צב מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה ולומר לשמך עליון : להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות : עלי־עשור ועלי־נבל עלי הגיון בכנור : כי שמחתני יהוה בפעליך במעשי ידיך ארנן : מהגדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך : איש־בער לא ידע וכסיל לא־יבין את־זאת : בפרח רשעים ו כמו עשב ויציצו כל־פעלי און להשמדם עדי־עד : ואתה מרום לעלם יהוה : כיהנה איביך ו יהוה כיה־נה איביך יאברו יתפרדו כל־פעלי און : ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני : צדיק כתמר יפרח כארוז בלבנון ישנה : שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינובון בשיברה דשנים ורעננים יהיו : להגיד כי־ישר יהוה צורי ולא־עולתה בו :

סו למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כד־הארץ : זמרו כבוד־שמו שימו כבוד תהלתו : אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברכ עוף כחשור־ך איביך : כד־הארץ ושתחו לך ויזמרו־לך יזמרו שמך סלה : לכד־וראו מפעלה אלהים נורא עלילה על־בני אדם : הפך ים ו ליבשה בנהר יעברו כרגל שם נשמחה־בו : משר־

בגבורתו | עולם עיניו בגוים הצפינה הסודרים | אל-
ירומו למו סלה : פרכו עמים | אלהינו והשמיעו קול
תהלתו : השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו : כי-
בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף כסף : הבאתנו במצודה
שמת מועקה במתנינו : הרכבת אנוש לראשינו באנו
כאש ובמים ותוציאנו לרויה : אבוא ביתך בעולות
אישלם לך נדרי : אשרפצו שפתי ודברפי בצרלי :
עלות מיחים אעלה לך עסקטרת אילים אעשה בקר
עסעתודים סלה : לכו ששמעו ואספרה כליראי אלהים
אשר עשה לנפשי : אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני :
און אסדאיתי בלבי לא ישמע | אדני : אכן שמע
אלהים הקשיב בקול תפלתי : ברוך אלהים אשר לא-
הסיר תפלתי וחסדו מאתי :

עד משפיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן
אפך בצאן מרעיתך : זכר ערתך | קנית
קדם גאלת שבט נחלתך הרציון זה | שכנת בו :
הרימה פעמיה למשאורת נצח כל הרע אויב בקדש :
שאנו צורריך בקרב מועדיך שמו אותם אתורת :
יודע כמביא למעלה בסכך עין קרדמות : ועתה
פתוחיה יחד בכשיל וכלפורת יהלמון : שלחו באש
מקדשך לארץ חללו משפן שמך : אמרו בלבם
נינם יחד שרפו כל מועדיאל בארץ : אותתינו לא-
ראינו איך עוד נביא ולא אתנו יודע עדמה : עדמתי
אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח : למה תשיב
ידך וימינה מקרב חיקך כלה : ואלהים מלכי מקדם
פעל ישועות בקרב הארץ : אתה פוזרת בעוף ים
שפרת ראשי תנינים עריהמים : אתה רצעת ראשי
לוייתן תתננו מאכל לעם לציים : אתה בקעת מעין
ונחל

ונחל אתה הובשת נהרות איתן : לך יום אף לך
ליכה אתה הכינות מאור ושמש : אתה הצבת כר-
גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם : זכרואת
אויב חרף | יהוה ועסנבל נאצו שמך : אלתתן לחית
נפש תורף חית ענייה אלתשכח לנצח : הבט לברית
פימלאו מחשבי ארץ נאות חמס : אלישב דך נכלם
עני ואביון יהללו שמך : קומה אלהים ריבה ריבך זכר
חרפתך מנינבל כר היום : אלתשכח קול צורריך
שאון קמיה עלה תמיד :

עח משפיל לאסף האזינה עמי תורתו הטו אוניכם לאמרוי-
פי : אפתחה במשל פי אביעה חידות
מניקדם : אשר שמענו ונדעם ואבתינו ספרו לנו :
לא נכחד | מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהודה
ועוזו ונפלאותיו אשר עשה : ויקם עדות וביעקב ותורה
שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם :
למען ידעו | דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו
לבניהם : וישמו באלהים כסלם ולא ישכחו מעדלי
אל ומצותיו ינצרו : ולא יהיו | כאבותם דור סורר
ומרה דור לאהכין לבו ולא נאמנה איתאל רוחו :
בני אפרים נושקי רומי קשת הפכו ביום קרב : לא
שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת : וישכחו
עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם : נגד אבותם עשה
פלא בארץ מצרים שדה צען : בקע ים ויעבירם
ויצבמים כמורני : וינחם בענן יומם וכל הלילה
באור אש : יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה :
ויציא נזולים מסלע ויזרר כנהרות מים : ויסיפו עוד
לחטא ללו למרות עליון בציה : וינסוראל בלבנם
לשאל אכל לנפשם : וידברו באלהים אמרו היוכל

אל לערך שלחן במדבר : הן הבה צור ויזובו מים
ונחלים ישטפו הגמל לחם יוכל תת אסילין שאר לעמו :
לכן שמע יהוה ותעבר ואש נשקה ביעקב וגם יאף
ענה בישראל : כי לא האמינו באלהים ולא בטחו
בישועתו : ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח :
וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למו : לחם
אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע : יסע
קרים בשמים וינהג בעזו תימן : וימטר עליהם כעפר
שאר וכחול ימים עוף כנף : ויפל בקרב מחנהו סביב
למשכנתיו : ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם :
לאזרו מתאותם עוד אכלם בפיהם : ואף אלהים עלה
בהם ויהרג במשמניהם וכחורי ישראל הכריע : בכר
זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו : ויכל בהבל
ימיהם וישנותם בבהלה : אסי ההגם ודרשוהו ושבו
ושחרו אל : ויזכרו כי אלהים צורם ואר עליון גאלם :
ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו : ולבם לא נכון
עמו ולא נאמנו בכריתו : והוא רחום יכפר עון ורא
ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כלחמתו : ויזכר
כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב : כמה ימרוהו
במדבר יעציבוהו בשימון : וישבו וינסו אל וקדוש
ישראל התוו : לא זכרו את ידו יום אשר פדם מגי
צר : אשר ישם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה צען :
ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיון : ישלח בהם
ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם : ויתן לחסיל יכולם
ויגיעם לארבה : יהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל :
ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים : ישלח בהם
חרון אפו עברה וועם וצרה משלחת מלאכי רעים :
יפלים נתיב לאפו לא יחשך ממות גפנם וחיתם לדבר
הסניר

הסניר : ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי
חם : ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר : וינחם
לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה חים : ויביאם
אל גבול קדשו הרזה קנתה ימינו : ויגרש מפניהם
גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל :
וינסו וימרו את אלהים עליון ועזרתיו לא שמרו :
ויסגו ויבגדו פאבותם נהפכו בקשת רמיה : ויכעסוהו
בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו : שמע אלהים ויתעבר
וימאס מאד בישראל : ויש משכן שלו אהל שכן
באדם : ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר : ויסגר
לחרב עמו ובנחלתו התעבר : בחוריו אכלה אש
ובתולתיו לא הוללו : כהניו פחרו נפרו ואלמנתיו
לא תבכינה : ויקץ בישן אדני בגבור מתרונן מין :
ויך צריו אחור חרפת עולם נתן למו : וימאס באהל
יוסף ובשבת אפרים לא בחר : ויבחר את שבט יהודה
אתהר ציון אשר אהב : ויבן כמזרמים מקדשו בארץ
יסדה לעולם : ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכר ארת
צאן : מאחר עלות הכיאו לרעות ביעקב עמו ובישראל
נחלתו : וירעם פתם לבבו ובתבונות פפיו ינחם :
קו הדו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : יאמרו
גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר : ומאוצות
קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים : תעו במדבר
בישימון דרך עיר מושב לא מצאו : רעבים גס צמאים
נפשם בהם תתעטף : ויצעקו אל יהוה בצר להם
ממצוקותיהם יצילם : וידריכם בדרך ישרה ללכת אל
עיר מושב : ידו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם :
כיהשביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב : ישיבי
חשך וצלמורת אסירי עני וברול : כיהמרו אמריאל
ועצת

ועצת עליון נאצו : ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר :
 ויצעקו אליהוה בצר להם ממצקותיהם וישיעם :
 ויציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק : יודו ליהוה
 חסדו ונפלאותיו לבני אדם : כי שבר דלתות נחשת
 ובריחי ברזל נדע : אוילים מדרך פשעם ומעונותיהם
 יתענו : כלאכל תתעב נפישם ויגיעו עד שער ימות :
 ויצעקו אליהוה בצר להם ממצקותיהם וישיעם : ישלח
 דברו וירפאם וימלט משחיתותם : יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם : ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו
 ברנה : יורדי הים כאניות עשי מלאכה במים רבים :
 המה ראו מעשי מוה יהוה ונפלאותיו במצולה : ויאמר
 ויעמד רוח סערה ותרומם גליו : יעלו שמים ירדו
 תהומות נפשם ברעה תתמוגג : יחוגו ויגעו כשכור
 וכלי חכמתם תתבלע : ויצעקו אליהוה בצר להם
 וממצקותיהם ויציאם : יקם סערה לדממה ויחשו
 גליהם : וישמחו כיישתקו וינחם אל מחוז חפצם : יודו
 ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם : וירוממוהו בקהל
 עם ובמושב זקנים יהללוהו : ישם נהרות למדבר
 ומצאי מים לצמאון : ארץ פרי למלחה מרעת יושבי
 בה : ישם מדבר לאגסמים וארץ ציה למצאי מים :
 וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב : ויזרעו שדות
 וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה : ויברכם וירבו מאד
 ובהמתם לא ימעט : וימעטו וישחו מעצר רעה ויגזו :
 שפך בוז על גדיבים ויתעם בתהו לא דרך : וישגב
 אביון מעוני וישם פצאן משפחות : יראו ישרים
 וישמחו וכל עולה קפצה פיה : מיחכם וישמראלה
 ויתבוננו חסדי יהוה :

א שיר השירים אשר לשלמה : ישקני מנשיקות
 פיהו כפיטובים דדיך מין : לריח שמניך
 טובים שמן תורק שמך עליכן עדמות אהבוך : משכני
 אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה
 כך נזכירה דדיך מין מישרים אהבוך : שחורה אני
 ונאוה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שרמה :
 אל תראני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי
 נחרובי שמני נטרה אתי חפרמים פרמי שלי לא נטרתי :
 הנידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ
 בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך : אם
 לא תדעי לך היפה בנשים צאילך בעקבי הצאן ורעי
 את גדיתיך על משכנות הרעים : לספתי ברכבי פרעה
 דמיתך רעיתי : נאו לחיך בתרים צוארך בחרוים :
 תורי זהב נעשה לך עם נקרות הכסף : ערשה מלך
 במסכו נרדי נתן ריחו : צרור הפר דודי לי בין שדי
 ילן : אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי : הנך יפה
 רעיתי הנך יפה עיניך יונים : הנך יפה דודי אף נעים
 אף ערשנו רעננה : קרות בתינו ארזים רהיטנו ברותים :
 כ אני חבצלת השרון שושנת העמקים : כשושנה
 בין החוחים כן רעיתי בין הבנות : כתפוח
 בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי
 ופרו מתוק לחכי : הביאני אל בית היין ודגלו עלי
 אהבה : סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כיחולת
 אהבה אני : שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני :
 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות
 השרה אסתערו וואסתעוררו את האהבה עד שתחפץ :
 קול דודי הנהיזה בא מדלג על ההרים מקפץ על
 הגבעות : דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנהיזה

עומר אחר בתלנו משגיה מן החללות מציץ מן החרמים :
 ענה דודי ואמר לי קומי כך רעיתי יפתי ולכי-לך : כי-
 הנה הסתיו עבר הגשם חלף הלך לו : הנצנים נראו
 בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו :
 התאנה חנטה פניה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לך
 רעיתי יפתי ולכי-לך : יונתי בחגוי הסלע בסתר
 המדרגה הראיני את-מראיך השמיעיני את-קולך כי-
 קולך ערב ומראך נאוה : אחזרלנו שעלים שעלים
 קטנים מחבלים פרמים וכרמינו סמדר : דודי לי ואני
 לו הרעה בשושנים : עד שיפוח היום ונסו הצללים סב
 דמה-לך דודי לצבי או לעפר האילים עליהרי בתר :
 ג ער-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי
 בקשתי ולא מצאתי : אקומה נא ואסובכה
 בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי
 בקשתי ולא מצאתי : מצאוני השמרים הסבבים בעיר
 את שאהבה נפשי ראיתם : כמעט שעברתי מהם עד
 שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתי ולא ארפנו עד-
 שהביאתי אל-בית אמי ואל-חדר הורתי : השבעתי
 אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם-
 תעירו : ואסתערו את-האהבה עד שתחפץ : מי
 זאת עלה מן-המדבר כתימרות עשן מקטרת מר
 ולבונה מפל אבקת רובל : הנה מטתו שלשלמה ששים
 גברים סביב לה מגברי ישראל : כלם אחזי חרב מלמדי
 מלחמה איש חרבו עלי-רכו מפחד בלילות : אפריון
 עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון : עמודיו עשה כסף
 רפידתו זהב מרכבו ארנטן תוכו רצוף אהבה מבנות
 ירושלם : צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה
 בעטרה שעטרה-לו אמו כיום חתנתו וכיום שמחת לבו :

הנך

ד הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך
 שערך בעדר העזים שגלשו מהר גלעד : שניך
 בעדר הקצובות שעלו מן-הרחצה שכלם מתאימות
 ושכלה אין בהם : כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה
 כפלה הרמון רקוקך מבעד לצמתך : כמגדל דוד
 צוארך בנוי לתלפיות ארך המגן תלוי עליו כל שרטי
 הגבורים : שני שדיך בשני עפרים תאומי צביה הרעים
 בשושנים : עד שיפוח היום ונסו הצללים ארך לי אל-
 הר המור ואל-גבעת הלבונה : בלך יפה רעיתי ומום
 אין בך : אתי מלבנון בלה אתי מלבנון תבואי תשורי
 מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות
 מהררי נמרים : לבכתני אחתי בלה לבכתני באחת
 מעיניך באחד ענק מצורניך : מה-יפו דרך אחתי
 בלה מה-טבו דרך מין וריח שמניך מפרבשמים :
 נפת תספנה שפתותיך בלה דבש וחלב תחת לשונך
 וריח שלמתך פריח לבנון : גן נעול אחתי בלה גל
 נעול מעין חתום : שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים
 כפרים עסנדרים : נרדו וכרפס קנה וקנמון עם כל-עצי
 לבונה מר ואהלות עם כל-ראשי בשמים : מעין גנים
 באר מים חיים ונזלים מן-לבנון : עורי צפון ובואי תימן
 הפיחי גני יגלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו :
 ה באתי לגני אחתי בלה אריתי מורי עסדבשמי אכרתי
 יערי עסדבשי שתיתי ייני עסדחלבי אכלו
 רעים שתו ושכרו דודים : אני ישנה ולבי ער קול
 דודי רופק פתחילי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי
 נמלא-טל קוצתי רסיסי לילה : פשטתי את-כתנתי
 איככה אלבשנה רחצתי את-רגלי איככה אטנפם :
 דודי שלח ידו מן-החור ומעי המו עליו : קמתי אני

לפתח

לפתח לדודי וירי נטפרימור ואצבעתי מור עבר ער
כפות המנעול : פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר
נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו
ולא ענני : מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני
נשאו את רדודי מעלי שמרי החמות : השבעתי אתכם
בנות ירושלם אסיתמצאו את דודי מה דתגידו לו
שחולת אהבה אני : מה דודך מדור היפה בנשים
מה דודך מדור שככה השבעתנו : דודי צה ואדום
דגור מרכבה : ראשו פתם פז קוצותיו תלתלים
שחרות בעורב : עיניו פיונים על אפיקי מים רחצות
בחלב ישבות על מלאת : לחיו בערוגת הבשם מגדלות
מרקחים שפתוריו שושנים נטפות מור עבר : ידיו
גילוי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת
ספורים : שוקיו עמודי שש מיסדים על ארניפו
מראהו בלבנון בחור כארוזים : חפו ממתקים וכלו
מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם :

ו אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך
ונבקשנו עמך : דודי ירד לגנו לערוגת הבשם
לרעות בגנים וללקט שושנים : אני לדודי ודודי לי
הרועה בשושנים : יפה את רעתי כתרצה נאורה
בירושלם אימה כנדרגלות : הסבי עיניך מנגדי שהם
הרהיבני שערך בעדר העזים שגלשו מן הנלעד : שניך
בעדר הרחלים שערו מן הרחצה שכלם מתאימות
ושכלה אין בהם : כפלה הרמון רקתך מבעד לצמתך :
ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר :
אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא
ליולדתה ראורה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים
ויהללוה : מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה
כחמה

כחמה אימה כנדרגלות :

ו אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות
הפרחה הגפן הנצו הרמנים : לא ידעתי נפשי
שמתני מרכבות עמי נדיב : שובי שובי השולמית
שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת
המחנים : מה יפו פעמיה בנעלים בת נדיב חמוקי
ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן : שררה אגן הספר
אלי יחסר המוג בטנה ערמת חטים סוגה בשושנים :
שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה : צוארה כמגדל
השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפך
כמגדל הקבנון צופה פני דמשק : ראשך עליך ככרמל
ודלת ראשך כארנמן מלך אסור ברהטים : מה יפית
ומה נעמת אהבה בתענוגים : זאת קומתך דמתה
לתמר ושדיך לאשכלת : אמרתי אעלה בתמר אחזה
בסנסנו ויהינא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך
כתפוחים : וחכך כיון הטוב הולך לדודי למיששים
דובב שפתי ישנים : אני לדודי ועלי תשוקתו : לכה
דודי נצא השדה נלינה בכפרים : נשכימה לכרמים
נראה אספרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמזנים שם
אתן את דודי לך : הדודאים נתנודיח ועל פתחינו כל
מגדים חדשים נסדישנים דודי צפנתי לך :

ח מי יתנה כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ
אשקה נסילאיכוז לי : אנהגך אביאך אליבית
אמי תלמדני אשקה מיין הרקח מעסים רמני : שמאלו
תחת ראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנות
ירושלם מה תעירו ומה תעירו את האהבה עדי
שתחפץ : מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה
תחת התפוח עורתיך שמה חבלתך אמה שמה חבלה

ילרחק : שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי
 עזה כמורת אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי
 אש שלהבתיה : מים רבים לא יוכלו לכבות את
 האהבה ונהרות לא ישטפוה אסיתן איש את כל הון
 ביתו באהבה בוז יבוז לו : אחות לנו קטנה ושדים
 אין לה מהינעשה לאחותנו ביום שידבר בה : אם
 חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואסידלת היא נצור
 עליה לוח ארו : אני חומה ושדי כמגדלות או הייתי
 בעיניו כמוצאת שלום : כרם היה לשלמה בבעל המון
 נתן את הכרם לנטרים איש יבא בפריו ארף כסף :
 כרמי שדי לפני הארף לך שלמה ומאתים לנטרים
 ארזפרו : הישבת בנגים חברים מקשיבים לקולך
 השמיעני : ברח דודי ודמהלך לצבי או לעפר האילים
 על הרי בשמים : היושבת בנגים וני

משנה מסכת פסחים

פרק י ערבי פסחים סמוך למנחה • לא יאכל אדם עד
 שתחשך • ואפילו עני שבישראל לא יאכל
 עד שיסב • ולא יפחתו לו מארבע כוסות של יין •
 ואפילו מן התמחוי : ב מזוג לו כוס ראשון בית שמאי
 אומרים מברך על היום ואחר כך מברך על היין •
 ובית הלל אומרים מברך על היין ואחר כך מברך על
 היום : ג הביאו לפניו מטביל בחזרת עד שמגיע
 לפרפרת הפת • הביאו לפניו מצה וחזרת וחרוסת
 ושני תבשילין • אף על פי שאין חרוסת מצוה • רבי
 אליעזר בר צדוק אומר מצוה • ובמקדש היו מביאין
 לפניו גופו של פסח : מזוג לו כוס שני • וכאן הבן
 שואל אביו • ואם אין דעת בבן אביו מלמדו • מה

נשתנה

נשתנה הלילה הזה מכל הלילות • שבכל הלילות אנו
 אוכלין חמץ ומצה • הלילה הזה כולו מצה • שבכל
 הלילות אנו אוכלין שאר ירקות • הלילה הזה מרור •
 שבכל הלילות אנו אוכלין בשר צלי שלוק ומבשיל •
 הלילה הזה כולו צלי • שבכל הלילות אנו מטבילין פעם
 אחת • הלילה הזה שתי פעמים • ולפי דעתו של בן אביו
 מלמדו מתחיל בנגורת ומסים בשבח • ודורש מארמי
 אובר אבי • עד שיגמור כל הפרשה כלה : ה רבן גמליאל
 היה אומר כל מי שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח •
 לא יצא ידי חובתו • ואלו הן • פסח • מצה • ומרור •
 פסח על שום שפסח המקום על בתי אבותינו במצרים •
 מצה על שום שנגאלו אבותינו ממצרים • מרור על
 שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים • בכל
 דור ודור חייב אדם • לראות את עצמו כאלו הוא יצא
 ממצרים • שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
 בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים • לפיכך אנחנו
 חייבין להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך
 לעלה ולקלם למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים
 האלו • הוציאנו מעבדות לחרות • ומיגון לשמחה •
 ומאכל ליום טוב • ומאפלה לאור גדול • ומשעבוד
 לגאולה • ונאמר לפניו הללויה : ו עד היכן הוא אומר
 בית שמאי אומרים עד אם הבנים שמחה • ובית הלל
 אומרים עד חלמיש למעינו מים • וחזון בגאולה • רבי
 טרפון אומר אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים •
 ואינו חותם • רבי עקיבא אומר בן יי אלהינו ואלהי
 אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים
 לקראתנו לשלום • שמחים בבנין עירך • וששים
 בעבודתך • ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים וכו'

עד

עד ברוך אתה יי גאל ישראל : ז מזנו לו כזם שלישי
מכרך על מזנו רביעי גומר עליו את ההלל ואומר
עליו ברכת השיר בין הפוסות הללו אם רוצה לשתות
שתה בין שלישי לרביעי לא שתה : ח אין מפטירין
אחר הפסח אפיקומן ישנו מקצתן יאכלו בלן לא
יאכלו רבי יוסי אומר נתנמנו יאכלו נרדמו לא
יאכלו ט הפסח אחר חצות מטמא את הידים
הפגול והנותר מטמאין את הידים בירך ברכת
הפסח פטר את של זבח בירך את של זבח לא פטר
את של פסח דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר לא
זו פוטרת זו ולא זו פוטרת זו :

מסכת ביצה

פרק א ביצה שנולדה ביום טוב בית שמאי אומרים
תאכל ובית הלל אומרים לא תאכל בית
שמאי אומרים שאור בכזית וחמץ בכפתבת ובית
הלל אומרים זה וזה בכזית : ב השוחט חיה ועוף ביום
טוב בית שמאי אומרים יחפור בדקר ויכסה ובית
הלל אומרים לא ישחוט אלא אם כן היה לו עפר מוכן
מבעוד יום ומזדים שאם שחט שיחפור בדקר ויכסה
שאפר בירה מוכן הוא : ג בית שמאי אומרים אין
מוליכין את הסולם משוכך לשוכך אבל מטהו מחלון
לחלון ובית הלל מתירין בית שמאי אומרים לא ישול
אלא אם כן נענע מבעוד יום ובית הלל אומרים עומד
ואומר זה וזה אני נוטל : ד זמן שחורים ומצא לבנים
לבנים ומצא שחורים שנים ומצא שלשה אסורין
שלשה ומצא שנים מותרים בתוך הקן ומצא לפני הקן
אסורים ואם אין שם אלא הם הרי אלו מותרים
ה בית שמאי אומרים אין מסלקין את התריסין ביום

טוב ובית הלל מתירין אף להחזיר בית שמאי אומרים
אין נוטלין את העלי לקצב עליו בשר ובית הלל
מתירין בית שמאי אומרים אין נותנין את העור לפני
הדורסן ולא יגביהנו אלא אם כן יש עמו כזית בשר
ובית הלל מתירין בית שמאי אומרים אין מוציאין
לא את הקטן ולא את הלולב ולא את ספר תורה
לרשות הרבים ובית הלל מתירין : ו בית שמאי
אומרים אין מוליכין חלה ומתנות לכהן ביום טוב
בין שהורמו מאמש בין שהורמו מהיום ובית הלל
מתירין אמרו להם בית שמאי גזרה שורה חלה
ומתנות מתנה לכהן ותרומה מתנה לכהן כשם
שאין מוליכין את התרומה כך אין מוליכין את המתנות
אמרו להם בית הלל לא אם אמרתם בתרומה שאין
זכאי בהרמתה תאמרו במתנות שזכאי בהרמתן :
ז בית שמאי אומרים תבלין נדוכין במדוך של עץ
והמלח בפך ובעץ הפרור ובית הלל אומרים תבלין
נדוכין כדרך במדוך של אבן והמלח במדוך של עץ
ח הבורר קטנית ביום טוב בית שמאי אומרים בורר
אוכל ואוכל ובית הלל אומרים בורר כדרבו בחיקו
בקנון ובתמחוי אבל לא בטבלא ולא בנפה ולא
בכברה רבן גמליאל אומר אף מדיח ושולה ט בית
שמאי אומרים אין משלחין ביום טוב אלא מנות בית
הלל אומרים משלחין בהמה חיה ועוף בין חיין בין
שחוטין משלחין ינות שמנים וסלתות וקטניות אבל
לא תבואה ורבי שמעון מתיר בתבואה : ז משלחין
כלים בין תפורין בין שאינן תפורין ואף על פי שיש
בהן כלאים והן לצורך המועד אבל לא סנדל המסמר
ולא מנעל שאינו תפור רבי יהודה אומר אף לא

מנעל לבן • מפני שצריך אומן • זה הכלל • כל שנאותן
בו • ביום טוב משלחין אותו :

פרק ב יום טוב שחל להיות ערב שבת • לא יבשל
אדם בתחילה מיום טוב לשבת • אבל מבשל

הוא ליום טוב • ואם הותר הותר לשבת • ועושה
תבשיל מערב יום טוב • וסומך עליו לשבת • בית שמאי

אומרים שני תבשילין • ובית הלל אומרים תבשיל
אחד • ושני בדרג וביצה שעליו • שהן שני תבשילין •

אכלו • או שנאכד • לא יבשל עליו בתחלה • ואם שייר
ממנו כל שהוא • סומך עליו לשבת : ב חל להיות אחר

השבת • בית שמאי אומרים מטבילין את הכל מלפני
השבת • ובית הלל אומרים כלים מלפני השבת ואדם

בשבת : ג ושני שמשיקין את המים בכלי אבן לטהרן
אבל לא מטבילין • ומטבילין מנג לגב • ומחבורה

לחבורה : ד בית שמאי אומרים מביאין שלמים ואין
סומכין עליהם • אבל לא עולות • ובית הלל אומרים

מביאין שלמים ועולות וסומכין עליהן : ה בית שמאי
אומרים לא יחס אדם חמין לרגליו אלא אם כן ראויין

לשתיה • ובית הלל מתירין • עושה אדם מדורה
ומתחמם כנגדה • שלשה דברים רבן גמליאל מחמיר

בדברי בית שמאי • אין טומנין את החמין מיום
טוב לשבת • ואין זוקפין את המנורה ביום טוב ואין

אופין פתין גריצין אלא רקיקין • אמר רבן גמליאל
מימהן של בית אבא לא היו אופין פתין גריצין אלא

רקיקין • אמרו לו מה נעשה לבית אביך שהיו מחמירין
על עצמן ומקילין לכל ישראל להיות אופין פתין גריצין

וחורי : ז אף הוא אמר שלשה דברים להקל • מכבדים
בין המטות • ומניחין את המוגמר ביום טוב • ועושין

גדי מקלם בלילי פסחים וחכמים אוסרין • ח שלשה
דברים רבי אלעזר בן עזריה מתיר • וחכמים אוסרין •

פרתו יוצאה ברצועה שבין קרניה • ומקרדין את הבהמה
ביום טוב • ושוחקין את הפלפלין ברחים שלהן • רבי

יהודה אומר אין מקרדין את הבהמה ביום טוב • מפני
שעושה חבורה • אבל מקרצפין • וחכמים אומרים אין

מקרדין אף לא מקרצפין : ט הרחים של פלפלין טמאה
משום שלשה כלים • משום כלי קבור • ומשום כלי

מתכת • ומשום כלי כברה : י עגלה של קטן טמאה
מדרס • ונטלת בשבת • ואינה נגררת אלא על גבי

כלים • רבי יהודה אומר כל הפלים אין נגררין חוץ מן
העגלה מפני שהיא כובשת :

פרק ג אין צדין דגים מן הביכרים ביום טוב • ואין נותנין
לפניהם מזונות • אבל צדין חיה ועוף מן

הביכרין ונותנין לפניהם מזונות • רבן שמעון בן גמליאל
אומר לא כל הביכרין שוין • זה הכלל כל המחוסר

צידה אסור • ושאינו מחוסר צידה מותר : ב מצודות
חיה ועוף ודגים שעשאן מערב יום טוב • לא ישול מהן

ביום טוב אלא אם כן יודע שנצדו מערב יום טוב •
ומעשה בגוי אחד שהביא דגים לרבן גמליאל • ואמר

מותרין הן • אלא שאין רצוני לקבל הימנו : ג בהמה
מסכנת לא ישחוט • אלא אם כן יש שהורת ביום •

לאכול ממנה כזית צלי • רבי עקיבא אומר אפילו כזית
חי מבית טביחתה • שחטה בשדה • לא יביאנה במוט

ובמוטה • אבל מביא בידו אברים אברים : ד בכור
שנפל לבור • רבי יהודה אומר ירד מומחה ויראה •

אם יש בו מום יעלה וישחוט • ואם לאו • לא ישחוט •
רבי שמעון אומר • כל שאין מומו נכר מבעוד יום אין

זה מן המוכן : ה בהמה שמתה לא יזונה ממקומה *
ומעשה ושאו את רבי טרפון עליה ועל החלה שנממאה
ונכנס לבית המדרש ושאל * ואמרו לו לא יזוים
ממקום : ו אין נמנין על הבהמה לכתחלה ביום טוב *
אבל נמנין עליה מערב יום טוב * ושחטין ומחלקין
ביניהן * רבי יהודה אומר שוקל אדם בשר כנגד הכלי
או כנגד הקופיץ * וחכמים אומרים אין משגיחין בכף
מאזנים כל עקר : ז אין משחיזין את הסכין ביום טוב *
אבל משיאה על גבי חברתה * לא יאמר אדם לטבח
שקול לי בדינר בשר * אבל שוחט ומחלקין ביניהן :
ח אומר אדם לחבירו מלא לי כלי זה * אבל לא במדה
רבי יהודה אומר אם היה כלי של מדה לא ימלאנו *
מעשה באבא שאול בן בטנית שהיה ממלא מדותיו
מערב יום טוב * ונותנין לדקוחות ביום טוב * אבא
שאול אומר אף במועד עושה בן (מפני ברורי המדות)
וחכמים אומרים אף בחול עושה בן * מפני מצוי המדות
הולך אדם אצל חנוני הרגיל אצלו * ואומר לו תן לי בצים
ואגוזים במנין * שכן דרך בעל הבית * להיות מונה
בתוך ביתו :

פרק ד המביא כדי יין ממקום למקום * לא יביאם בסל
ובקופה * אבל מביא הוא על כתפו או
לפניו * וכן המוליך את התבן * לא יפשיל את הקופה
לאחוריו * אבל מביאה הוא בידו * ומתחילין בערמת
התבן * אבל לא בעצים שבמוקצה : ב אין נוטלין
עצים מן הספה * אלא מן הסמוך לה * מביאין עצים
מן השדה מן המכונס * ומן הקרפף אפילו מן המפוזר
איזהו קרפף כל שסמוך לעיר * דברי רבי יהודה *
רבי יוסי אומר כל שנכנסין לו בפותחת * ואפילו בתוך

תחום שבת : ג אין מבקעין עצים לא מן הקורות *
ולא מן הקורה שנשברה ביום טוב * ואין מבקעין לא
בקדרום ולא במגרה ולא במגל אלא בקופיץ * בית
שהוא מלא פירות * סתום ונפחת * נוטל ממקום הפחת
רבי מאיר אומר אף פוחת לכתחילה ונוטל : ד אין
פוחתין את הנר מפני שהוא עושה כלי * ואין עושין
פחמין (ביום טוב) ואין חותכין את הפתילה לשנים *
רבי יהודה אומר חותכה באור (לשתי נרות) : ה אין
שוכרין את החרס * ואין חותכין הנר לצלות בו מליח
ואין גורפיין תנור וכירים * אבל מכבשין * ואין מקיפין
שתי חביות * לשפות עליהן את הקדרה * ואין סומכין
את הקדרה בכקעת * וכן בדלת * ואין מנהיגין את
הבהמה במקל ביום טוב * ורבי אליעזר בן רבי שמעון
מתיר : ו רבי אליעזר אומר נוטל אדם קיסם משלפניו *
לחצוץ בו שניו * ומגבב מן החצר ומדליק * שכל מה
שבחצר מוכן הוא * וחכמים אומרים מגבב משלפניו
ומדליק : ז אין מוציאין את האור לא מן העצים ולא
מן האבנים * ולא מן העפר * ולא מן המים * (ולא מן
הרעפים) ואין מלבנין את הרעפים * לצלות עליהן *
ועוד אמר רבי אליעזר עומד אדם על המוקצה ערב
שבת בשביעית * ואומר מכאן אני אוכל למחר וחכמים
אומרים עד שירשום * ויאמר מכאן ועד כאן :

פרק ח משילין פירות דרך ארבה ביום טוב אבל לא
בשבת * ומכסים פרות בכלים מפני
הדלק * וכן כדי יין וכדי שמן ונותנין כלי תחת הדלק
בשבת : ב כל שחיבין עליו משום שבות משום רשות
משום מצוה * (בשבת) חיבין עליו ביום טוב * ואלו הן
משום שבות * לא עולין באילן * ולא רוכבין על גבי

בהמה • ולא שטין על פני המים • ולא מטפחין • ולא
מספקין • ולא מרקדין • ואלו הן משום רשות • לא
דנין • ולא מקדשין • ולא חולצין • ולא מיבמין • ואלו
הן משום מצוה • לא מקדישין • ולא מעריכין • ולא
מחרימין • ולא מגביהין תרומה ומעשר • כל אלו ביום
טוב אמרו • קל וחומר בשבת • אין בין יום טוב לשבת
אלא אוכל נפש בלבד • ג הבחמה והפלים כרגלי
הבעלים • המוסר בהמתו לבנו או לרועה • הרי אלו
כרגליו • בלים המיוחדין לאחד מן האחין שבבית •
הרי אלו כרגליו • ושאין מיוחדין הרי אלו במקום
שהולכין • ד השואל בלי מחבירו מערב יום טוב •
כרגלי השואל • ביום טוב כרגלי המשאיל • האשה
ששאלה מחברתה תבלין ומים ומלח לעסתה הרי אלו
כרגלי שתיהן • רבי יהודה פוטר במים • מפני שאין
בהם ממש • ה הנחלת כרגלי הבעלים • ושלחבת בכל
מקום • גחלת של הקדש מועלין בה • ושלחבת לא
נהנין ולא מועלין • (המוציא גחלת לרשות הרבים •
חייב • ושלחבת פטור) בור של יחיד • כרגלי היחיד •
ושל אנשי אותה העיר • כרגלי אנשי אותה העיר •
ושל עולי בבל כרגלי הממלא • ו מי שהיו פירותיו
בעיר אחרת • וערכו בני אותה העיר להביא אצלו
מפירותיו לא יביאו לו • ואם ערב הוא • פרותיו כמותו •
ז מי שזמן אצלו אורחים • לא יוליכו בידם מנות •
אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב יום טוב • אין
משקין ושוחטין את המדבריות אבל משקין ושוחטין
את הכיתות • אלו הן ביתות • הקנות בעיר • מדבריות
הקנות באפר :

מסכת סוטה

פרק ו בשם שהמים בודקין אותה • כך המים בודקין
אותו • שנאמר וכאו וכאו • כשם שאסורה
לבעל • כך אסורה לבעול • שנאמר נטמאה ונטמאה •
דברי רבי עקיבא • אמר רבי יהושע כך היה דורש
זכריה בן הקצב • רבי אומר שני פעמים האמורים
בפרשה • אם נטמאה נטמאה אחד לבעל • ואחד
לבעול • ב בו ביום דרש רבי עקיבא וכל כלי חרש
אשר יפול מהם אל תוכו • כל אשר בתוכו יטמא •
אינו אומר טמא • אלא יטמא • לטמא אחרים • למד
על ככר שני שמטמא את השלישי • אמר רבי יהושע
מי יגלה עפר מעיניך רבן יוחנן בן זכאי • שהיית אומר
עתיד דור אחר לטהר ככר שלישי • שאין לו מקרא
מן התורה שהוא טמא • והלא עקיבא תלמידך מביא
לו מקרא מן התורה שהוא טמא • שנאמר כל אשר
בתוכו יטמא • ג בו ביום דרש רבי עקיבא • ומדותם
מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה • וגומר •
ומקרא אחר אומר מקור העיר וחוצה אלף אמה סביב
אי אפשר לומר אלף אמה • שכבר נאמר אלפים אמה
ואי אפשר לומר אלפים אמה • שכבר נאמר אלף
אמה • הא כיצד • אלף אמה מגרש ואלפים אמה
תחום שבת • רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי
אומר אלף אמה מגרש • ואלפים אמה שדות וכרמים •
ד בו ביום דרש רבי עקיבא או ישיר משה ובני ישראל
את השירה הזאת לוי ויאמרו לאמר • שאין תלמוד
לומר • ומה תלמוד לומר לאמר • מלמד שהיו ישראל
עונין (אחריו של משה) על כל דבר ודבר כקוראין את
התלל • אשירה לוי כי גאה גאה • לכך נאמר
לאמר

לאמר • רבי נחמיה אומר כקורין את שמע • ולא
 כקורין את ההלל : ח בו ביום דרש רבי יהושע בן
 הורקנוס • לא עבד איזב את הקדוש ברוך הוא אלא
 מאהבה שנאמר הן יקטלני לו איחל • ועדין הדבר
 שקול • לו אני מצפה • או אני מצפה • תלמוד לומר
 עד אנוע לא אסיר תומתי ממני • מלמד שמאהבה
 עשה • אמר רבי יהושע מי יגלה עפר מעיניך רבן יוחנן
 בן זכאי • שהיית דורש כל ימך • שלא עבד איזב את
 המקום אלא מיראה • שנאמר איש תם וישר ירא
 אלהים וסר מרע • והלא יהושע תלמיד תלמידך •
 למד שמאהבה עשה :

מסכת תענית

פרק ב סדר תעניות ביצד • מוציאין את התיבה לרחובה
 של עיר ונותנין אפר מקלה על גבי התיבה
 ובראש הנשיא • ובראש אב בית דין • וכל אחד ואחד
 נוטל ונותן בראשו • הזקן שבהן אומר לפניו דברי
 כבושין • אחינו • לא נאמר באנשי גינות • וירא אלהים
 את שקם ואת תעניתם • אלא וירא האלהים את
 מעשיהם • כי שבו מדרכם הרעה • ובקבלה הוא אומר
 וקרעו לבבכם ואל בגדיכם : ב עמדו בתפלה מורידין
 לפני התיבה • זקן ורגיל ויש לו בנים וביתו ריקם •
 כדי שיהא לבו שלם בתפלה • ואומר לפניהם ארבע
 ועשרים ברכות • שמונה עשרה שבכל יום • ומוסיף
 עליהן עוד שש : ג ואלו הן זכרונות • ושופרות • אל
 י בצרתה לי קראתי ויענני • אשה עיני אל ההרים •
 וגו' • מפעמקים קראתיך • תפלה לעני כי יעטוף •
 רבי יהודה אומר לא היה צריך לומר זכרונות ושופרות
 אלא אומר תחתיהן • רעב כי יהיה בארץ • דבר

כי יהיה וגו' • אשר היה דבר • אל ירמיהו על דברי
 הבריות • ואומר חותמיהן : ד על הראשונה הוא אומר
 מי שענה את אברהם בהר המוריה • הוא יענה אתכם
 וישמע בקול צעקתכם היום הזה • ברוך אתה • גואל
 ישראל • על השניה הוא אומר • מי שענה את אבותינו
 על ים סוף • הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם
 היום הזה • ברוך אתה • זוכר הנשכחות • על השלישית
 הוא אומר • מי שענה את יהושע בגלגל • הוא יענה
 אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה • ברוך אתה
 • שומע תרועה • על הרביעית הוא אומר • מי שענה
 את שמואל במצפה • הוא יענה אתכם וישמע בקול
 צעקתכם היום הזה • ברוך אתה • שומע צעקה • על
 החמישית הוא אומר • מי שענה את אליהו בהר
 הכרמל • הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם
 היום הזה • ברוך אתה • שומע תפלה • על הששית
 הוא אומר • מי שענה את יונה ממעי הדגה הוא יענה
 אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה • ברוך אתה
 • העונה בעת צרה • על השביעית הוא אומר • מי שענה
 את דוד ואת שלמה בנו בירושלם • הוא יענה אתכם
 וישמע בקול צעקתכם היום הזה • ברוך אתה • המרחם
 על הארץ : ה מעשרה בימי רבי חלפתא ורבי חנניה
 בן תרדיון • שעבר אחד לפני התיבה • ונמר את
 הברכה כלה • ולא ענו אחריו אמן • תקעו הכהנים
 תקעו • מי שענה את אברהם אבינו בהר המוריה •
 הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה •
 הריעו בני אהרן הריעו מי שענה את אבותינו על ים
 סוף • הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום
 הזה • וכשבא הדבר אצל חכמים אמרו לא היו נוהגין

כן אלא בשער מורה (ובהר הפית) : ו שלש תעניות
הראשונות אנשי משמר מתענין ולא משלימין ואנשי
בית אב לא היו מתענין כלל * שלש שניות * אנשי
משמר מתענין ומשלימין * ואנשי בית אב מתענין ולא
משלימין * שבע אחרונות אלו ואלו מתענין ומשלימין *
דברי רבי הושע וחכמים אומרים שלש תעניות הראשונות
אלו ואלו לא היו מתענין כלל * שלש שניות * אנשי
משמר מתענין ולא משלימין * ואנשי בית אב לא היו
מתענין כלל * שבע אחרונות אנשי משמר מתענין ומשלימין
ואנשי בית אב מתענין ולא משלימין : ז אנשי משמר
מותרין לשתות יין בלילות * אבל לא בימים * ואנשי
בית אב לא ביום ולא בלילה * אנשי משמר ואנשי
מעמד אסורים מלספר ומלכבס * ובחמישי מותרין מפני
כבוד השבת : ח כל הכתוב במגלת תענית דלא
למספד * לפניו אסור לאחריו מותר * רבי יוסי אומר לפניו
ולאחריו אסור * דלא להתענאה בהן * לפניו ולאחריו
מותר * רבי יוסי אומר לפניו אסור * לאחריו מותר :
ט אין גוזרין תענית על הצבור בתחלה בחמישי * שלא
להפקיע השערים * אלא שלשה תעניות הראשונות שני
וחמישי ושני * ושלשה שניות חמישי שני וחמישי * רבי
יוסי אומר בשם שאין הראשונות בחמישי * כך לא שניות
ולא אחרונות : י אין גוזרין תענית על הצבור בראשי
חדשים בחנכה ובפורים ואם התחילו אין מפסיקין *
דברי רבן גמליאל * אמר רבי מאיר אף על פי שאמר
רבן גמליאל אין מפסיקין * מודה היה שאין משלימין *
וכן תשעה באב שחל להיות ערב שבת :

ואח"כ ולמוד פרק ר' ספרא דצניעותא הנרפס בתקון שבועות וזוהר פרשת
בשלה ענין יציאת מצרים בדילוג הכל לפי השעה :

תפלה אחר הלימוד

יעתרו לפני קונס נוסח תפלה זו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא
שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה
ונקראה ותעננו נעתיר לך ותעתר לנו שיהיה עולה
לפניך קריאתנו ולמודנו בלילה הזה * כאלו השגנו כל
הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם חתומים בו *
ותזכה נפשנו רוחנו ונשמתנו שיהיו ראויים לעורר מיין
תתאין לזווגא למטרוניתא במלכא קדישא והמה יעוררו
מיין נוקבין לזווגא דאבא ואימא ואבא ואימא יריקו
ברכה עד בלי די לזעיר ונוקביה ומשם ישפע לנו בני
מלכים על נפשנו רוחנו ונשמתינו לעבוד את יי ולאהבה
וליראה אותו יראת הרוממות תמיד כל הימים * וכשם
שעמד לאבותינו על ים סוף זכות התורה הקדושה
כדבר שנאמר והמים להם חומה מימנם ומשמאלם
כן יעמוד היום זכות תורתך לנו בני בריתך להגן בעדנו
ולפרוס עלינו סבת שלומך ולתקננו בעצה טובה
מלפניך ולהסיר השטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיק
תסתירנו * ובכח סגולת קריאת ולימוד השירה אשר
נשיר עתה לפניך שהיא קדיש קדישים ובזכות השמות
המצורפים והרמוזים והסודות הקדושים והטהורים
היוצאים ממנה * ישפון אור גדול בשכינת עיונו ותשית
לראשה עמרת פז בכתר מלכות משיחך ומזיו שפעך
לבנים תביא שפע ישועה ורחמים ונזכה ונחיה לראות
לישע עמך לישע את משיחך מלך ביפיו תחזינה עינינו
ואז נשיר את השירה הזאת בקול ששון ובקול שמחה

וכשם ששלחת לעמך בית ישראל על ים סוף בעד
חטאתם בסגולת השירה הזאת כן אבינו אב הרחמן
רחם עלינו וכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל
חטאתינו בכח סגולת השירה אשר נשיר עתה לפניך
ונסה עלינו אור עתיקא קדישא לקרוע רוע גזר דיננו
כמו שקרעת רוע גזר דין אבותינו על ים סוף וקרע כל
המפסקים והמקטרגים אשר הם מבדילים בינינו לבניך
חתום פי שטן ואר ישטין עלינו יהיו כמוץ לפני רוח
ומלאך יי דוחה למען יחלצון ידיך הושיעה מיניך
וענני עשה למען שמך וכו' יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יי צורי וגואלי :

פרשת בשלח

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך
ארץ פרשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים
פנינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה : ויסב
אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו
בני ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את עצמות
יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה
אתכם : ויסעו מספת ויחנו באתם בקצה המדבר :
ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך
ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה :
לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני
העם :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
וישבו ויחנו לפני פי החירות בין מגדל ובין
הים לפני בער צפן נכחו תחנו עליהם : ואמר פרעה
לבני

לבני ישראל נכבים הם בארץ סגר עליהם המדבר :
וחוקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה
ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ועשורכן : ויגד
למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו
אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל
מעבדנו : ויאמר את רכבו ואת עמו לקח עמו :
ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם
על כלו : ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים ורדף
אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה :
וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם חנים עליהם
כל יום רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני
בעל צפן : ופרעה הקריב וישגו בני ישראל את
עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו
בני ישראל אליהוה : ויאמרו אל משה המבלי איך
קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית
לנו להוציאנו ממצרים : הלוא זה הדבר אשר דברנו
אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים
כי טוב לנו עבד את מצרים ממדתנו במדבר : ויאמר
משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת
יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים
היום לא תספו לראתם עוד ערעולם : יהוה ילחם לכם
ואתם תחרשון :

וידבר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני
ישראל ויסעו : ואתה הרם את מטף ונסה את ידיך
עליהם ובקעתו ויכאו בני ישראל בתוך הים ביבשה :
ואני הנני מחזק את לב מצרים ויכאו אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו : וידעו
מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו :

ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ועמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל והיה הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: ויש משה אתידו עליהם וילך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים כיבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים:

פ

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך עליהם וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויש משה אתידו עליהם וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים: וישבו המים וכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לאינשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הלכו כיבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: וישע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את יד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

פ

או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו

ורכבו רמה בים: עני וזמרת יה ויהי לילי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו במצלת כמוראבן: מינה יהוה נאדרי בכח מינה יהוה תרעץ אויב: וברכב נאונה תהרס קמיה תשלח חרנה יאכלמו בקש: וברוח אפיה נערמו מים נצבו כמורנד נולים קפאו תהמת בלב בים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק הרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחה כסמו ים צללו בעופרת במים אדירים: מיכמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית מינה תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עסיו גאלת נהלת בעוף אלונה קדשך: שמעו עמים ירננו חיל אחז ישבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמנו כל ישבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועה ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עדיעבר עסיו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה ימלך לעולם ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו כיבשה בתוך הים: ותקח

וּתְקַח מֵרִים הַנְּבִיאָה אַחֲרָיךָ אֶת־הַתֶּחֱף בִּידֶה
וּתְצַאן כָּל־הַנְּשִׁים אַחֲרֶיהָ בַּתְּפִים וּבַמַּחֲלָה : וּתַעַן
לָהֶם מֵרִים שִׁירֵי לִיהוָה כִּי־נָאֵה נָאֵה סוֹס וּרְכַבֵּי רֹמֵה
בָּיָם : וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִי־סוּף
וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַר־שׁוּר וַיִּלְכְּבוּ שְׁלֹש־יָמִים בַּמִּדְבָּר וּלֹא־
מָצְאוּ מַיִם : וַיָּבֹאוּ מֵרְתֵה וּלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמֶּרְה
כִּי מַרִּים הֵם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָה מֵרֵה : וַיִּלְנוּ הָעָם עַל־
מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה־נִּשְׁתַּרְה : וַיַּצַּעַק אֱלֹהֵה וַיִּרְהוּ יְהוָה
עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֱלֹהֵי־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לִי הַקֵּץ
וּמִשְׁפַּט וְשֵׁם נִסְהוּ : וַיֹּאמֶר אֱמִי־שְׁמַע תִּשְׁמַע לְקוֹלִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזִינָה לְמִצְוֹתָיו
וּשְׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָיו כִּלְמַחֲלָה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בַּמִּצְוִים לֹא־
אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְאֵךְ :

סדר ליל שביעי של פסח תם ונשלם
שבת לאל בורא עולם

שפר התיקונים

ישראל קרושים חק"ה כתיב בהו כליל חג שבועות
למסכ"ד קרא"י קרי"ת חנ"ה לשון תורה ושרש דבר
לתנא רבי רכ"י הו"א הרשב"י ז"ע פום נהר"א
היתה אורה ה"ן סדר למשנה"ה לאחר קרוש אר"י
שבחבורה והיו לאחרים מגילת סדרים כוונת
פשוטות אתיא זכירה וריש כל מרא"ן אסרות
טהורות הרב הגרול הרמ"ן ז"ל סוכ"ר הרז"ם
חכמה מפוארה ובסוף בא יבא תפלה אחר הלימוד
להרב הגרול חיד"א ז"ל זכה ובררה ופיוט בר
יוחאי מנהגן של ישראל לאומרו בקול שירה ירצו
צדיקים וישמחו לשמור ולעשות מצות ה' ברה
יכולה היא שתגן להיות עליהם פתרה צנה וסוחרה
כיר"א :

פה ליוורנו יע"א

שנת יודיע דרכיו למשה לפ"ק

מיר משה ישועה ה"ו

ככ"ר החכם כמהר"ר יעקב טוביאנא ולה"ה

מדפוס ומוכר ספרים

סדר ליל שבועות

הדא מרנינרא שכתא רבמזל"א תליא השתכחת באמתחתא באפרקסתא דעניא . אנה ועירא דרניג נפשירה ובמילי שפירי חדי"א

אחר תורה נביאים וכתובים תלמוד בספר הזהר בדרה דנשא דוקא וגם כי סמומים וחסומים הדברים אל כה תמוע מקריאתה כי ברית כרותה לשפתים הנוטפות מר באימה ורעותא דלכא בהני כבשי דרממא שאינן חזרות דיקס מעורר את האהבה עד שתחפץ בלגלוג וגמגום אי"ם הונה וסונה באהבת ק"ו משל תינוק חסר לב טהור וכפס חפלה . ובהה כ"ע מודו דעיקמת שפתים הויא מעשה רב ונחשב לגבר לפועל שלם כי גדולה מל"ה בדבר שהוא מוסף הכל זך וטהור לעשות פרי תנוכה בשמים החדשים . ומה גם כי עיומו של יום גורם בנרס מעלות המדות . לכן המשכיל בעת ההיא יתום וישלם בפנימיות המסתרים להיות יחיד מומחה באור היחידה בעלות ז"עיר שם להתקושש בקובו של יוד ולבושה כתלג חוזר כי היום ה' נראה לעמו כסיני כדמות זקן הגאה לישיבה . ואף כי סוכני' בתי חומר פשט סוד הזהר אין בודס להכנס לטרקלין בית מלך פנימה ומה גם אשר לא יזכה דק לפרשת הדברים והבנת המלות וכ"ש המסתפק בקול הברה כלועז שמע אשורית ילא שכרו אתו כי כמה פנים לפנים הנוראים . והתורה מעודה עליו הקול קול יעקב כי בכפלים לתושיה ב"ה הרמ"ז הרומ"ז במיעוט אחר מיעוט לרבות את הפטופ"ט ולהודיע כי תוך האהבה רלף אף לוף לפנוף דק בקול עוף טהור לאור באור החיים וגם לחכמים כמלא ענין זה יולא מידי פשוטו של מאמר ר' יונה בירושלמי סוף מסכת ברכות כל פטפטיא בישין ופטפטיא דאורייתא טבין :

יתר ע"כ זכור ושמור כי באשמורת קודם עלות השחר כשמשחרים פני הרקיע אז תמחר ללכת לטבילה לקבל תוספת קדושה מבחינת הכתר ועליו נאמר וורקתי עליכם מים טהורים שאז המלכות נשפעים עליה מימי אותו החסד המתעלה מת"ת ז"ה לכתרו שהוא שער ה' לשערי בינה . וזה תמצית דברי הר"י זלה"ה . והנה כבונת השמות הנרכים אל הטובל מנחא כתוב שיכין בב' שמות י"ה כזה יו"ד ה"י יו"ד ה"י שהם מע"ב ס"ג ועולים ע' ויזרף להם מילואי ע"ב ס"ג שהם מ"ו ל"ז ועם הע' הרי קנ"ג ובהם מהם כללות ב' השמות ישאר קנ"א שהוא סוד המקור"ה שבו טובל המלכות פתח ונטהר' ועוד כתוב שיכין בכת"ר הנעשה משם י"ה במילואיו המתרבים זה בזה יו"ד פ' ה"י ש' יו"ד פ' ה"ה ר' יו"ד פ' ה"ה ק"ך סך הכל כתר . ואנכי השעיר קבלתי מהחסידי הגאמן והותיק כמוהר"ר בנימין הלוי נר"ו שקבל פה אל פה מהרב הגדול כמוהר"ר חייא רופא זל"ה שקבל מהאר"י זל"ה לכוין בשם י"ה באופן זה יו"ד פ' יו"ד ת' ה"י פ' ה"י רכ"ה ס"ך הכל כתר"ה ור"ל כתר"ה כלומר כתר של המלכות שהוא ה' הארוכה שבשם והמנס כי יזכי ללא להוי כל האי כמילתא בלא טעמא אמרתי לפרשו בדרך קלרה וכשרה ומוכטח אני בחסד עליון שהבקי בעמקי תושיות החכמה ודגמיר וסביר תגל נפשו וישמח לבי גם אני :

סדר ליל שבועות

אמ"ז יודיע להוי בכתבא דעגרתא סליק ז"ה למולא עילאה דאקרי כול"ר חסד משום דנטיר ההוא חסד דרעותא עילאה דאתקרי רלון ואיהו יסודא דעתיק דביה עיקרא דרוח דאורייתא . ותו איתא בדרה דנשא דק"ס ב' ותנא סוד עילאה נפיק ואתעטיר ונגיד לאתאחדא בשולעיו ואתקרי סוד וקן וכו' והאי סוד איהו דעתיק כדאיתא בשער אל"פ פ"ה ואשתכח דעיקרא דדיקנא אהכסות מייסוד והוד וסי' י"ה דעל רוח דדיקנא כתיב מן המזר קראתי י"ה וגו' ולחכימין אתמסר דתיקנא קדמא דאיהו אל איהו י"ה כדמוכח בליקוטים בפ' וסכסכתי מזרים . ודא יודיע דמאזי תיקנא כפון תלת עלמין דאיהו ברוח דאל שד"י אל הוי"ה אל הדכ"י ותלת זמנין אל איהו חפ"ה ואלף למ"ד בני' הק"ף ולהאי חפה אתער' למיעל כלה קדימתא כדאמר רש"י כדנכתביה לקמן וכללא אית לנא דכר שארי ז"ה למסלק להנהו תיקוני לא אעיל תמן אלא חכ"ד ידיה וכתר הכי סלקין אוף חנ"ת ידיה וניהר לנוקבא דאחידא בנה"י ידיה כדאיתא בס' הכוונות . ודא יודיע דחכ"ד אינון י"ה ואוף תיקנא קדמא דאיהו י"ה ודא איהו רוח דכ' זמנין י"ה דכוונ' דטביל' משום דאינון ל"ב סטריין ואינון ברוח דהוי"ו דהיינו ע"ב ס"ג . אבל לנוקבא לא אית לה אלא נהירו דנה"י דאינון מ"ו ול"ו כדאי' ברוח דלולתא באלאי אברהם וכולי ומשום דשרשא ועיקרא דנהירו דכ' זמנין י"ה אשתאר לעילא ועיקריה לז"ה הילכך תפיק כללא דתריין שמהן ומאי דהוא קנ"ג אתעביד קב"א והיינו מק"ה דאיהו מקוה דנפיק מן ימא עילאה חכמתא סתומאה דאף איהו י"ה ודמתמן כביע דאיהו י"ג כהרי ומולא עילאה נטיף מימין דחסד דעלייו כתיב וורקתי עליכם מים טהורי' דסלקין לחושבן ש"ס והיינו ה' זמנין חס"ד דחמש חסדיו אינון ודיקא ליטבא דורקתי משום דהנהו מייא נגדין מתמן לכמרא דז"ה דאיהו רוח תניינא דטבילה דתלת י"ה דבטשי דא ברא ואתעביד כתר כדכתיבנא לעיל . ומכתרא דא לכמרא דמלכות דאיהו רוח תליתאה דשם י"ה דסליק כתר"ה :

והשתא תדבק למנדע סמרא דפסוקי דאורייתא דאנן קריין בהאי ליליא דהא תלת' פסוקי קדמאי אינון רוח דתלת ספירין קדמאי דז"ה דסלקי לדיקנא ותלת פסוקי כתראי רמזיון לנ"ה די דז"ה דנהרין למלכות . ומשום דתלת מצינאי דז"ה אינון בין דא לדה הילכך זמנין דנקרי יתיר מתלת פסוקי בין ברישא דפרשת' בין בסיפא וכד אינון ברישא אינון מתחברין לתלת קדמאי לקבלא מצינאו וכד אינון בסיפא נגדין ומשכין לנ' כתראי . ואוף הכי יתגלי לך רוח דכ"ד שמהן דאנן מכוונין בהאי סוד' דאית' בספרי דבי רב האר"י זלה"ה דאינון כ"ד תכשיטי כלה ברוח דכ"ד לירופין דאדנות ואשכחנא דכפירושא דמקורא דתלת שמהן דבר"מ בפ' נשא קמ"ו ב' הולויף לן מר זלה"ה דו"ב לירופין קדמאין דאדנות אינון נהרין מעתיקא לרישא דנוקבא וי"ב כתרואין נהרין מו"ה לנפוא דנוקבא ודאינון רוח דכ"ד תכשיטין . ואוף איתא בעץ חיים אהא כפר' בלק קפ"ה ב' אס עונות תשמור יס אדני וכו' דשמה דא דאדני איהו ב"ג תיקוני ברוח דו"ב אהווי . והוי דכיר מאי דכתיבנא לעיל דהוד עלאה דעתיק אהגלי בדיקנא וקי"ל דנקודא דכללא דכתרא איהי קעץ ונקודה דהוד איהי קיבוצ' ומשום הכי הינקודו הני כ"ד שמהן בהני ב' נקודי משום דאינון נהירו דחסד עילאה דנהיר בכתרא עילאה ונגיד לכתיבין דו"ן ואינון ממש נקודין דחסד ודא איהו דקאמר הרשב"י ע"ה ברוח דליליא דא בפ' בראשית ח' א' דכומנא דא דכלה אתערת למיעל לחופה ביומא דמחר אתתקנת ואתמסיר' בקי"ש וטאה בהדי חכריא דחדאן עמה כל ההוא ליליא וכו' ומשום דסמא נ"ה אינון סיומא דגופא הלכך הני תכשיטין אתרמזיו בפסוקא כמרא

בתראה כל ספרה דאורייתא או דנביאי וכתובי . ומסוס דעיקרונה מהוד דאיהו
דנלא תניינא הלכך אינון בתיבה תניינא דכל פסוק ומסוס דהאי נהירו אתמסך
מהוד דעתיק דאיהו מריסא דכולא לבתרה דמלכותא דאיהו כבוד דו"א דאיהו
סופא דדרגון וסיינו מאי"ו לאנ"י הלכך אינון כר"ת וס"ה לכל תיבה . והשתא
תסתכל ברזא דרות כהאי יומא דרו"ת איסי מלווא דאדנות ובעו איהו עמודא
תניינא כבי מקדשא לקבל סוד וסליק לחסכן אדני עם י"ב אתוון ואוף איהו
ברזא דלדיק דהאי דיקנא תרווייהו איתנהו ביה כדכתיבנא . ומנייהו כפיק מסיחא
דרויה ביסוד ואמרי באדר' רבא ק"ל ב' דבומניה יתער רוחא רביעאה דכליל
כל סאר רוחון ורזא דמילתא דככן ינהיר סוד עלאה דעמי' כבוד דה"א כדאיתא
בס' הדרוסים . ומאי דכתיבנא לעיל משמיה דהרס"ו משער הכ' היינו הך דאמרנא
מסוס דיסודא דע"י עיקריה דבעת עלאה דה"א פי' במלחיה ומתמן אהייר בתיקוני
דיקנא ואתפשט מלנאו בא"א ואסתיי' בהתרא דסוימא דדיקנא דהיינו על טיבורא
דלכא והיינו בתלתא דת"ת דידיה והאי תלתא איהו אתעביד השתא כתר' דו"א
ומאן דמיינון וחכים ידע דהאי יסודא דעתיק יומין דאמינא איהו ממש כהסוד
יסודא דאסתיי' בת"ת דו"א מסוס דעל דאב' כתיב מבריח מן הקלה אל הקלה
וה"נ בע"י אית הכי תרי יסודי . וה"כ אשתכח דהאי יסודא דקיימינון ביה איהו
ממש רזא דמקוה דאתעביד לקבלא ורזא איהו רזא עלאה . ומאן דוכה לסתרא טמירא
דכתב מהר"ם די לכוואנו ז"ל בפסוק ושער ראשה כעמר נקא דכתיב ראשה וקרי'
ראשה ינדע דה . אבל כל הכי מלין דכתיבנא לא אתמסרו אלא למארי דמתימנות'
יהא רעוא מן קדם רעוא דרעוין דנזכי למנדע ולמדבק סתרי דסתרוי באורח
דקשוט ולא נסטי משבילין דאורייתיה קדישתא אמן :

אמר הבעיר חיד"א ס"ט הנה נא הואלתי הקד"ר דבר קלת
כוונת פשוטות שקיבלתי וס' הקריאה כפי ס' הכוונות
שקדר הרב מהר"ם ויטאל ז"ל וקדר כתובים כפי מה שנהנו כמדרש
רב"ה דמארי רוין בתוככי ירושלם עה"ק ת"ו עפ"י הש"ס והפוסקי'
אך כנביאים קורין כקדרן והכוונת הן הן האותיות אשר תבאנה
בסוף כל ספר מכ"ד ספרי הקדש .

בראשית

ער סוף ויכלו

סוף בראשית יכוין **יוד אדני** (ויכוין מתיקונא קרמאה
דאריך מי אל כמון

לנלגלחא דנוקבא)

בשלה בתחלת הפ' ג' פ' לבר ובסופה נ'

יתרו בהרש השלישי וג'

משפטים ואל משה אמר וג'

סוף שמות יכוין **הי אדינ** (יכוין מתיקונא תניינ' דאריך

נושא עון לשלא

דברולחא מוחא דנוק)

אמור פ' וספרתם לא נזכרה בס' הכוונת

סוף ויקרא יכוין **ויו אנדי** (יכוין מתיקונא תליתא-

דאריך ועובר על

פשע לקרוא דאירא דנוק'

פנחס פ' וביום הבכורים כ"ב מוהר"ש ויטאל

סוף במדבר יכוין **הי אניד** (יכוין מתיקונא ד' דא"א

לשאירית נחלתו

לעמר נקי דנוקבא)

ואתחנן מפ' ויקרא משה ער ובשעריך

ראה שבעה שבועות וכו'

סוף דברים **יוד אידנ** (יכוין מתיקונא ה' דא"א לז

החזיק לער

אפו לאורנא ימינא דנוק)

בסוף **הי אנד** (יכוין מתיקונא שתיתאה דא"א כי חפץ

חסד

הוא לאורנא שמאלא דנוקבא)

בסוף יכוין **ויו דאני** (יכוין מתיקונא ד' דא"א ישוב

ירחמנו

למצחא דנוקבא)

תחלת שמואל א' וסוף שמואל ב' . ובסוף יכוין **הי דאין**

(יכוין מתיקונא ח' דא"א יכבוש עונותינו לעינא

ימינא דנוקבא)

תחלת א' וסוף ב' ובסוף יכוין **יוד דנאי** (יכוין מתיקונא

ט' דא"א ותשליך במצולו' ים

כל חטאתם

לעינא שמאלא דנוקבא)

בסוף **הי דניא** (יכוין מתיקונא יוד דא"א תהן אמר

לנוק'

שמות

ויקרא

במדבר

דברים

יהושע

שופטים

שמואל

מלכים

ישעיה

לנוקבא ימינא דחוטמא דנוקבא

בסוף ויו דיאנ (יכוין מתקונא חר סר דא"א חסר לאברהם לנוקבא שמאלא דחוטמא דנוקבא)

יקרא כל ההפסרה בסוף יכוין הי דינא (יכוין מתקונא תריסר אשר נשבעת לפומא דנוקבא)

יקרא תחלת הושע ויקרא ויהי הכל קדשו וכו' וסוף מלאכי בסוף יכוין א נאדי (יכוין מתקונא קרמא דו"א אל לפרקא קרמא דררועא דנוקבא)

כלו בסוף יכוין ה נאיד (יכוין מתקונא הנינא דו"א רחוב לפרקא קרמא דררוע' שמאלא דנוק)

יקרא תחלתו והללויה הללו אל בקדשו ובסוף י נדאי יכוין מתקונא תליתא דו"א וחננו לפרקא תנינא דררועא ימינא דנוקבא

בסוף יכוין ה נדיא (יכוין מתקונא רביעא דו"א ארך לפרקא תנינא דררועא שמאלא דנוקבא)

תחלתו ופ' אשת חיל כולה ובסוף א ניאד (יכוין מתקונא חמושה דו"א אפים לפרקא תליתא דררועא דימינא דנוקבא)

בסוף יכוין ה נידא (יכוין מתקונא שתינא דו"א ורכ חסר לפרקא תליתא דררועא שמאלא דנוקבא)

בסוף יכוין י יאדנ (יכוין מתקונא שביעא דו"א ואמת לפרקא קרמא דירכא ימינא דנוקבא)

יקראנו בלחש בסוף ה יאנר (יכוין מתקונא תמינא דו"א נוצר חסר לפרק קרמא דירכא שמאלא דנוקבא)

בסוף א ידאנ (יכוין מתקונא תשיעא דו"א לאלפים לפרק תנינא דירכא דימינא דנוקבא)

בסוף ה ידנא (יכוין מתקונא עשירא דו"א נושא עון לפרק תנינא דירכא שמאלא דנוקבא)

תחלת עורא וסוף נחמיה בסוף י נאד (יכוין מתקונא חר סר דו"א ופשע לפרק תליתא דירכא ימינא דנוקבא)

תחלת א' וסוף ב' בסוף הי ינדא (יכוין מתקונא תריסר דו"א וחמא לפרקא תליתא דירכא דשמאלא דנוקבא)

תחלת א' וסוף ב' בסוף הי ינדא (יכוין מתקונא תריסר דו"א וחמא לפרקא תליתא דירכא דשמאלא דנוקבא)

תחלת א' וסוף ב' בסוף הי ינדא (יכוין מתקונא תריסר דו"א וחמא לפרקא תליתא דירכא דשמאלא דנוקבא)

תחלת א' וסוף ב' בסוף הי ינדא (יכוין מתקונא תריסר דו"א וחמא לפרקא תליתא דירכא דשמאלא דנוקבא)

תחלת א' וסוף ב' בסוף הי ינדא (יכוין מתקונא תריסר דו"א וחמא לפרקא תליתא דירכא דשמאלא דנוקבא)

ירמיה

יחזקאל

הושע

רות

תהלים

איוב

משלי

קהלת

שיר השירים

איכה

דניאל

אסתר

עזרא

דברי הימים

בר יוחאי נמשחת אשדוך שמן ששון מתכבדך מלכות בר יוחאי שמן משחת קדש נמשחת ממדת הקדש נשאר ציץ נור הקדש חבוש על ראשך פארך בר יוחאי

יסוד בר יוחאי מושב טוב ושבתי יום נסת יום אשר ברחת במערת צורים שעמדת שם קניית הודך ותרדך בר יוחאי

נצח הוד בר יוחאי עצי שטים עומדים למודי יהוה הם לומדים אור מפלא אור ה' קוד הם יוקדים תלא הקה יודך מורדך בר יוחאי

תפארת בר יוחאי ולשדה תפוחים עליית ללקיט בו מדקחים סוד תורה כציצים ופרחים נעשה אדם נאמר בעבודך בר יוחאי

גבורה בר יוחאי נאורת בגבורה ובמלחמת אש בת השערה ותרב הוצאת מתערה שלפת נגד צורריך בר יוחאי

חסר בר יוחאי למקום אבני שיש הנעת לפני ארצה ליש גם גלת כותרת על עיש משורי ומי ישרך בר יוחאי

בינה בר יוחאי בקדש הקדשים קו ירוק מחדש חדשים שבע שבתות סוד תמים קשרת קשרי שון קשרך בר יוחאי

חכמה בר יוחאי יוד תכמה קדומה השקפת לכבודו פנימה שלשים ושתים נתיבות ראשית תרומה את ברוב ממשח ויו אורך בר יוחאי

כתר בר יוחאי אור מפלא דום מעלה יראת מלהביט כי רב לה תעלומה ואין קורא לה נמת עין לא תשרך בר יוחאי

בר יוחאי אשרי יולדתך אשרי העם הם למודך ואשרי העומדים על סודך לבושי חשן תמיד ואורך בר יוחאי נמשחת אשדוך שמן ששון מתכבדך

בר יוחאי נמשחת אשדוך שמן ששון מתכבדך

בר יוחאי נמשחת אשדוך שמן ששון מתכבדך

בר יוחאי נמשחת אשדוך שמן ששון מתכבדך

בר יוחאי נמשחת אשדוך שמן ששון מתכבדך

בר יוחאי נמשחת אשדוך שמן ששון מתכבדך

בר יוחאי נמשחת אשדוך שמן ששון מתכבדך

בר יוחאי נמשחת אשדוך שמן ששון מתכבדך

בר יוחאי נמשחת אשדוך שמן ששון מתכבדך

בר יוחאי נמשחת אשדוך שמן ששון מתכבדך

שיר
כא ויחס ליומא דהלולא קמא האלסי גדול אדונינו הרישב"י וחנניו עשרה זע"א
כוננא ארטי' כאר"ס ערב"ה בעיר ואס בישראל
אצוירא זע"א לי נשמי דוד אלקאיים וחניו כח'ן אלך נורי :

אהללה שם אלהים בשיר ואגרלנו בתורה על נשעי קרש הם אורות
עשר נטע אל על ארץ יסרה אקח רשות עת אפתח פי בשיר
מישראל קהל וערה הבאי"ם מחמ"ת סעור"ה איש האלהים והוא בן חי
יומא הדין יומא דהילולא דרבי שמעון הוא בר יוחאי

מוכתר ככתר הוא ראש עשרה כה"ב חנ"ת נהי"ם נקראים הן הם
ספירות סודם מה נורא מרות עליונות הנוראים גלה לו אל
סוד אורה זו תורה בכל עבריו הנביאים אלו ששמותיהם נאים מלכם
בראשם הוא בר יוחאי

זין הוד החכמה ר' אעזר לביש מרה בר לביש מרה ים החכמה הוא לקרעים
גור הוא הררה וי"ה והורה חכמה רמה עלי פז וגם רר ועל כל שכיות
החמרה לאו כל מוח"א ומוח"א סכו"ל דא ונעלמה מעיני כל חי יומא

מקור החכמה מעין תבונה הקדוש רב הוא רבי אבא אימא עילאה מרת
הבינה אהב עולם אהבה רבה מקור ברכו הה"א ראשונ' ששון ושמה
ימצא בה מה רב טוב"ה לא תחסר כל בה אם הננים הם בני אל חי יומא

ובימין עליון ר' יהורה חסד ורחמים כבודו אור זוהר מה רב חנא וחסרא
דעת ותבונה טובכים הודו הן ככיר מצא ובחסר ררה וכל טוב
אדוניו כידו גדול מעל שמים כבודו ומשכיע רצון לכל חי יומא

רב עוז הדר נכור בקרבות ר' יצחק נאזר בנבורה בעל נבורות חוצב להבל
המקום הזה הוא מה נורא מים רבים זרם מים עבות כרוב פחר וברוב
נורא עי"ז גדולה הו"א עי"ז גבורה ישמחו עיר אלהים חי יומא

לעץ חיים ירמה ר' יוסי בר יעקב מקל תפארה תפארת עטה עטרת ראשי
ועל שכמו היתה המשרה אחוז באמת זו תורת משה ערוכה לו בכל
ושמורה קו האמצעי מלא אורה אשר כידו נפש כל חי יומא

דר שמים מלך אדום וצה גלה סודו אל כל נביאיו ר' חוקיה בר רב בנצח
ר' יוסא הוד הם צבאיו זוהרם מה רב כהיר וטפוחצח קרוב ה' לכל
קוראיו רוצ"ה ה' את יריאיו המיהלים לחסר אל חי יומא

ומי ירמה לה' כאלים מלך אל חי צור העולמים פרי עץ הדר קרש הלולים
ר' חייא איש צדיק המים צדיק יסוד עולם רב פעלים מאיר לארץ
ברחמים זה אלי אנוה וארומם מלך מושל בכל והוא חי יומא
דורש טוב חן סוד עולמות ארבע ר' יוסי טלכות לו תיאות קרוב למלכות
נקראת בת שבע שמה המה ישבו לכסאות ה"א אחרונה משם בן
ארבע ה' מלך לבש גאות ירא"נו מתורתה נפלאות בכוא דוד קיים
והוא חי יומא הדין יומא דהילולא אחי ואמרתם בה לחי
אתה

שפר התיקונים

תקון ליל שבועות

תפלה לליל שבועות לאומרה קודם הלימוד

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו והבדלתנו מן השומאיה טומאת מצרים
מחמשים שערי טומאה והכנסתנו לחמשים שערי
קדושה ביום הזה ותתן לנו יי אלהינו התורה הקדושה
וחקיה הישרים בחר סיני ביום הקדוש הזה ותצוננו יי
אלהינו להגות באמרי תורתך יומם ולילה כי הם חיינו
ואורך ימינו לחבר הרעים והדודים ליחד ארבע אותיות
שמך הגדול וכל העולמות על ידי עסק תורתנו
ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא
בנו ספוק וכח להמשיך כתר לרישא דזעיר ולעשות
ארבעה ועשרים קשוטין לשכינה על ידי עשרים וארבע
ספריה שהם כנגד עשרים וארבע צירופי שמך הגדול
בזכות התיבות ובזכות האותיות ובזכות שמות
היוצאים מראשי תיבות וסופי תיבות וחלופי תיבות
ואמצעי תיבות בכללן ובפרטן שתתן בנו רוח קדשך
כדי שגשמור ונקיים את כל דברי תורתך ונהיה
מהעובדים באהבה בארץ החיים אמן ונזכה להיות
משושביני דמטרוניתא והתמנו למחר בספר הזכרון
לטובה ומשפע שתשפיע בשכינתך מחר משם תשפיע
לנו בנפש רוח ונשמה לטהרנו מעונינו ולהכנסם בהיכלא
דמלכא ליעור ולא ליפוק ויקיים בנו מקרא שכתוב
וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם
ומכל גלוליכם אטהר אתכם :

ואחר

ואמר כך תפלה זו ע"ה מתוקנת

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
 ורחימו ורחימו ליחדא שם י"ה ביהודא
 שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים להגות בתורה
 בלילה הזה לקשר את נפשנו ולהרביקה אל שרשה
 להשלים אילן העליון ולתקנו ולחבר הדורים יחדיו
 יהיו תמים : ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו שבזכות כל הפסוקים שנקרא והתיבות
 והאותיות והנקודות והטעמים ושמות הקדש
 הכתובים בהם ושמות הקדש היוצאים מראשי תיבות
 וסופי תיבות וחלופי תיבות והסודות הקדושים והנוראים
 היוצאים מכל קריאתנו שנקרא בלילה הזה שתהא
 שעה זו שעת רחמים ורצון להיזר למודנו נחת רוח
 לפני כסא כבודך ויהא עולה לפניך כאדו השגנו כל
 הסודות הנוראות אשר הם חתומים בהם ובכל קריאת
 ולימוד ארבעה ועשרים ספרי המכונים לארבעה
 ועשרים צירופי שמך הגדול יתפאר המלך בתפארת
 מפואר ובעטרת גאות וכת"ר נורא ובמושב זקני"ם
 יחלורו : והוא יתן מעדני מלך אשת חיל כקומת
 הכותרת המשגב אשר עד ראשו ועליה יציץ נזרו
 כחתן יכהן פאר וכפדה תעדה כליה : והיו למאורות
 ארבעה ועשרים ספרי לקשט ולהעדות את המלכה
 בארבעה ועשרים עדי עדיים ויתאו המלך יופיה ובין
 כתפיו שכן שמאלו תחת לראשה וימינו תחבקנה
 האחת אהובה ומשם יושפע לנו בני מלכים בני רחל
 אמנו שפע ישועה ורחמים לכפר בעדינו ולטהרנו
 מגילולי זחמת הנחש ולהוציא כל ניצוצי תורתנו
 ומעשנו הטוב אשר נדרו הלכו בעון פשעינו אל גבול
 הרשעה

הרשעה חיל בלע ויקיחנו מבטנו יורישנו אר בכח
 למודנו בלילה הזה : ונזכר להיות משושביני
 דמטרוניתא ומבני היכלהא : ויעלה ויבא יגיע יראה
 וירצה זכרוננו לטובה לפניך לחרמנו בספר זכרון
 הרחמים ומזיו שפעך אשר תשפיע בשכינת עוןך
 תשפיע לנפשנו רוחנו ונשמתינו ולטהר פגמינו בכבוד
 תורתך התמימה ותוציא לאור משפטינו בקומך
 למשפט על פירות האילן הקדוש : ובכח סגורת
 למודנו הלילה הזה נזכר ונחיה ונירש נחלת עבדי
 יי וצדקתם ולא ימוש ספר התורה הזה מפנינו ומפי
 זרענו ומפי זרע זרענו כדבר שנאמר ואני זאת בריתי
 וכו' לא ימוש מפיה וכו' ואשר קמט שינה מעינינו
 נהר יוצק יסודנו כדבר שנאמר אשר קמטו ולא עת
 נהר יוצק יסודם : אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ
 תמונתך ופרוס עלינו סבת שלומך מראשית השנה
 ועד אחרית השנה ובצל כנפיק נחסה ונתלונן להציל
 ממות נפשנו ולחיותנו חיים של שלום ורחמים דשנים
 ורעננים ולא יכרת כל בשר עוד :

מני סאין לו ידעה כנסתרות ילג זה

ואנו קורים בתורה ומכוונים שהיא תפארת דועיר
 הנקרא תורה שבו שלשה כלים דשלש בחינות : כלי
 חיזון נפש שבו שם יהוה : ובחינה אמצעית רוח שבו
 הויה בריבוע ייה יהו יהוה : ובחינה פנימית נשמה
 יוד הא ואו הא : ואורות פנימיים דנפש רוח
 נשמה חיה יהוה (בניקוד חולם) ואנו קורים בנביאים
 ומכוונים שהם כנגד נצח והוד דועיר אנפין אשר בהם
 שלשה כלים כלי חיזון נצח והוד דוא נפש צבאות

כלי אמצעי רוח שם צ צב צבא צבאו צבאות
כלי פנימי דנשמה דנצח יהוה כלי פנימי דנשמה
דהוד אדני וכחינת אורות פנימיים דנפש רוח נשמה
חיה דנצח יהוה דהוד יהוה ואנו קורין בכתובים
ומכוונים שהם כנגד יסוד מלכות כלי
חיצון יסוד דו"א נפש שין דלת יוד כלי אמצעי
רוח שין שין דלת שין דלת יוד כלי פנימי
דנשמה יאהדונהי כלי חיצון נוקבא דו"א א אד
אדנ אדני אורות פנימיים דנפש רוח נשמה חיה
יו הונו הו דיסוד יהוה דמלכותא נוקבא דו"א

ובכן תטהר ותזכך נפשנו ורוחנו ונשמתנו ותזכנו
להיות ראויים לעורר מיין תתאין בקריאתנו זאת
לעורר אהבת דודים ביחודא שלים ואל יעכב שום
חטא ועון והרהור רע את קריאתנו ויהי נועם
י אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
ידינו כוננהו :

ואחר כך אומרים בקול רם

עורנו בשם יי עושה שמים וארץ : תורתנו תהיה
אומנותנו ואל שדי יברכנו והוא יהיה בעזרתנו : תורה
צורה לנו משה מורשה קהלת יעקב : וחפץ יי בידנו
יצלה ברוך אתה יי למדני חקיה :

תיקון ליל שבועות

ספר בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ :
והארץ היתה תהו ובהו וחשך על

פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים : ויאמר
אלהים יהי אור ויהי אור : וירא אלהים את האור
כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך : ויקרא
אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי
בקר יום אחד :

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין
מים למים : ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים
אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע
ויהי יכן : ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי
בקר יום שני :

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
ותראה היבשה ויהי יכן : ויקרא אלהים ליבשה ארץ
ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב : ויאמר
אלהים תרשא הארץ רשא עשב מוריע זרע עץ פרי
עשה פרי למינו אשר זרעו על הארץ ויהי יכן :
ותוצא הארץ רשא עשב מוריע זרע למינהו ועץ עשה
פרי אשר זרעו למינהו וירא אלהים כי טוב : ויהי
ערב ויהי בקר יום שלישי :

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין
היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים :
והיו למאורות ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי
כן : ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור

הגדל לממשלת היום וארת-המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים : ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על-הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב : ויהי-ערב ויהי-בקר יום רביעי :

פ

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על-הארץ על-פני רקיע השמים : ויברא אלהים את-התנינים הגדלים ואת כל-נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת-כל-עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב : ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את-המים בימים והעוף ירב בארץ : ויהי-ערב ויהי-בקר יום חמישי :

פ

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחית-וארץ למינה ויהי-כן : ויעש אלהים את-חית הארץ למינה ואת-הבהמה למינה ואת כל-דמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותינו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל-הארץ ובכל-הרמש הרמש על-הארץ : ויברא אלהים את-האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם : ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את-הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל-חיה הרמשת על-הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את-כל-עשב זרע זרע אשר על-פני כלה-הארץ ואת-כל-העץ אשר-בו פרי-עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה : ולכל-חית הארץ ולכל-עוף השמים ולכל אדם רמש על-הארץ אשר-בו נפש חיה את-כל-ל-ירק עשב לאכלה ויהי-כן : וירא אלהים את-כרא-אשר עשה והנה-טוב

מאד

מאד ויהי-ערב ויהי-בקר יום השישי : ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם : ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא אלהים לעשות :

פ

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל-יצר מחשבת לבו רק רע כל-היום : וינחם יהוה כי-עשה את-האדם בארץ ויתעצב אל-לבו : ויאמר יהוה אמחה את-האדם אשר-בראתי מעל פני האדמה מאדם עד-בהמה עד-רמש ועד-עוף השמים כי-נחמתי כי עשיתם : ונח מצא חן בעיני יהוה :

חן בעיני יהוה :

אלה תולדת נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את-האלהים התהלך-נח : ויולד נח שלשה בנים את-שם את-חם ואת-יפת : ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס : וירא אלהים את-הארץ והנה נשחתה כיהשחית כל-בשר את-ידרכו על-הארץ : ותהי שרי עקרה אין לה ולד : ויקח תרח את-אברם בנו ואת-לוט בן-חרן בן-בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד-חרן וישבו שם : ויהיו ימי-תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן :

ויאמר יהוה אל-אברם לך-לך מארצה וממולדתך ומבית אביך אל-הארץ אשר אראך : ואעשה לגוי גדול ואברכהך ואגדלה שמך והיה ברכה : ואברכה מברכה ומקללה אור ונברכה בך כל משפחת האדמה : וישמעאל בנו בן-שלוש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו : בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל

וישמעאל בנו : וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו :

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כהם היזם : וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה : ויאמר אדני אמנא מצאתי חן בעיניך ארנא תעבר מעל עבדך : והי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה נסה היא בנים לנחור אחיך : את עוץ בכרו ואת בנו אחיו ואת קמואל אבי ארם : ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידף ואת בתואל : ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אבי אברהם : ופילגשו ושממה ראומה ותלד נסה היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה :

ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה : ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבנותה : ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר : אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם : ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלישים שנה ושבע שנים ויגוע ומת ויאסף אל עמיו : וישכנו מחוילה ער שור אשר ערפני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפר :

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק : והי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפרן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה : ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו : וישמע

יעקב

יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם : וירא עשו רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו : וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלתו בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה :

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה : ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא : ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו : וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וירך וישב לבן למקומו : ויעקב הרך לדרך ויפגערבו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים :

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שער שדה אדום : ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן נדתי ואחר ערעתה : ויהילי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך : אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן : אלוף קנו אלוף תימן אלוף מבצר : אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אדופי אדום למשבתם בארץ אחותם הוא עשו אבי אדום :

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען : אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם : וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים : וישב את ישראל

המשקים

קריאי מוער

המשקים עלי משקהו ויתן הכוס ער כף פרעה : ואת
שר האפים תלה כאשר פתו להם יוסף : ולא זכר
שר המשקים את יוסף וישכחוהו :

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה הלם והנה עמד ער
היאר : והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות
מראה וכריאת בשר ותרעננה באחו : והנה שבע
פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה
ודקות בשר ותעמרנה אצל הפרות על שפת היאר :
ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא
ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני : ויאמר יהודה
מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטרק האלהים מצא
אתעון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר
נמצא הנביע בידו : ויאמר חלילה לי מעשות זאת
האיש אשר נמצא הנביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם
עלו לשלום אליביכם :

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני דברנא עבדך
דבר באוני אדני ואליחר אפק בעבדך כי כמות
כפרעה : אדני שאר את עבדיו לאמר היש לכם אב
אוראח : ונאמר אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים
קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו :
ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים
לפרעה : וישם אתה יוסף לחק ער היום הזה ער
אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבלם
לא היתה לפרעה : וישב ישראל בארץ מצרים בארץ
גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד :

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי
יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה
ויקרבו ימי ישראל למוות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר

לאהבי ולשמרי מצותי : ס לא תשא את שט
יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא : פ

זכור את יום השבת לקדשו : ששת ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה ובעבדך ובתך ובאמתך
ובהמתך ובגרך אשר בשעריך : כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים ואת הארץ ואת כל אשר
בם וינח ביום השביעי על פניו ברכך יהוה את יום השבת
ויקדשהו : ס כבוד את אביך ואת אמך למען
יארכון ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך :

ס לא תרצח ס לא תנאף ס לא
תגנב ס לא תענה ברעך עד שקר : ס לא
תחמד בית רעך ס לא תחמד אשר רעך ועבדו
ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר רעך : פ
וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול
השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק :
ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואליך דבר
עמנו אלהים פן נמות : ויאמר משה אל העם אל
תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור
תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו : ויעמד העם
מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים :

ס ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אלי בני
ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם :
לא תעשוני אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם :
מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלותיך ואת
שלמיתך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר
שמי אבוא אליך וברכתך : ואסמכת אבנים
תעשה

תעשה לי לאתבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה : ולא תעלה כמעלת על-מזבחי אשר לא-תגלה ערותך עליו :

ואלה המשפטים אשר תשים לפנים : כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעת יצא לחפשי

חנם : אם-בגפו יבא בגפו יצא אם-בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו : * ואר-משה אמר עלה אליהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מוקני ישראל

והשתחיתם מרחק : ונגש משה לבדו אליהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו : ויבא משה ויספר לעם את כל-דברי יהוה ואת כל-המשפטים ויען כל-העם קול אחד ויאמרו כל-הדברים אשר-דבר יהוה נעשה :

ויכתב משה את כל-דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל : וישלח את-נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים : ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על-המזבח : ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר-דבר יהוה נעשה ונשמע : ויקח משה את-הדם ויזרק על-העם ויאמר הנה דם-הברית אשר כרת יהוה עמכם

על כל-הדברים האלה : ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מוקני ישראל : ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר :

ואל-אצילי בני ישראל לא שרח ידו ויחזו את-האלהים ויאכלו וישתו : ויאמר יהוה אר-משה עלה אלי ההרה והיה-שם ואתנה לך את-לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם : ויקם משה ויהישע משרתו ויער משה אלהר האלהים : ואל-הזקנים אמר שבוי-

לנו כזה עד אשר-נשוב אלכם והגדה אהרן וחזו עמכם מי-בעל דברים יגש אלהם : ויעל משה אלהר ויבם הענן אר-ההר : וישכן כבוד-יהוה על-הר סיני

ויכסו הענן ששת ימים ויקרא אר-משה ביום השביעי מתוך הענן : ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל : ויבא משה בתוך הענן ויעל אלהר ויהי משה בחר ארבעים יום וארבעים לילה :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל ויקחו-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת : * כרעמודי החצר סביב

מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת : ארך החצר מאה באמה ורחב המשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת : לכל כלי המישכן בכל עבודתו וכל-יתרתו וכל-יתרת החצר נחשת : ואתה תצוה את-בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיית למאור להעלת נר תמיד : באהל

מועד מחוץ לפרכת אשר על-העדרת יערך אתו אהרן ובניו מערב ער-בקר לפני יהוה חקת עולם לדורותם מאת בני ישראל : ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנולי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן : * ובהעלת אהרן את-הנרת בין הערפים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדלתיתכם : לאתעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו : וכפר אהרן על-קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדלתיתכם קדש-קדשים הוא ליהוה :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל ויקחו-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת : * כרעמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת : ארך החצר מאה באמה ורחב המשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת : לכל כלי המישכן בכל עבודתו וכל-יתרתו וכל-יתרת החצר נחשת : ואתה תצוה את-בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיית למאור להעלת נר תמיד : באהל

מועד מחוץ לפרכת אשר על-העדרת יערך אתו אהרן ובניו מערב ער-בקר לפני יהוה חקת עולם לדורותם מאת בני ישראל : ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנולי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן : * ובהעלת אהרן את-הנרת בין הערפים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדלתיתכם : לאתעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו : וכפר אהרן על-קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדלתיתכם קדש-קדשים הוא ליהוה :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל ויקחו-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת : * כרעמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת : ארך החצר מאה באמה ורחב המשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת : לכל כלי המישכן בכל עבודתו וכל-יתרתו וכל-יתרת החצר נחשת : ואתה תצוה את-בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיית למאור להעלת נר תמיד : באהל

מועד מחוץ לפרכת אשר על-העדרת יערך אתו אהרן ובניו מערב ער-בקר לפני יהוה חקת עולם לדורותם מאת בני ישראל : ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנולי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן : * ובהעלת אהרן את-הנרת בין הערפים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדלתיתכם : לאתעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו : וכפר אהרן על-קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדלתיתכם קדש-קדשים הוא ליהוה :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל ויקחו-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת : * כרעמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת : ארך החצר מאה באמה ורחב המשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת : לכל כלי המישכן בכל עבודתו וכל-יתרתו וכל-יתרת החצר נחשת : ואתה תצוה את-בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיית למאור להעלת נר תמיד : באהל

מועד מחוץ לפרכת אשר על-העדרת יערך אתו אהרן ובניו מערב ער-בקר לפני יהוה חקת עולם לדורותם מאת בני ישראל : ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנולי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן : * ובהעלת אהרן את-הנרת בין הערפים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדלתיתכם : לאתעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו : וכפר אהרן על-קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדלתיתכם קדש-קדשים הוא ליהוה :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל ויקחו-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת : * כרעמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת : ארך החצר מאה באמה ורחב המשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת : לכל כלי המישכן בכל עבודתו וכל-יתרתו וכל-יתרת החצר נחשת : ואתה תצוה את-בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיית למאור להעלת נר תמיד : באהל

מועד מחוץ לפרכת אשר על-העדרת יערך אתו אהרן ובניו מערב ער-בקר לפני יהוה חקת עולם לדורותם מאת בני ישראל : ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנולי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן : * ובהעלת אהרן את-הנרת בין הערפים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדלתיתכם : לאתעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו : וכפר אהרן על-קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדלתיתכם קדש-קדשים הוא ליהוה :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל ויקחו-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת : * כרעמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת : ארך החצר מאה באמה ורחב המשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת : לכל כלי המישכן בכל עבודתו וכל-יתרתו וכל-יתרת החצר נחשת : ואתה תצוה את-בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיית למאור להעלת נר תמיד : באהל

מועד מחוץ לפרכת אשר על-העדרת יערך אתו אהרן ובניו מערב ער-בקר לפני יהוה חקת עולם לדורותם מאת בני ישראל : ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנולי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן : * ובהעלת אהרן את-הנרת בין הערפים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדלתיתכם : לאתעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו : וכפר אהרן על-קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדלתיתכם קדש-קדשים הוא ליהוה :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : כִּי־תֵשָׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתַנּוּ אִישׁ כַּפֶּר נַפְשׁוֹ לַיהוָה
 בַּפֶּקֶד אַתֶּם וְלֹא־יְהִי כַהֵם נֹגֵף בַּפֶּקֶד אַתֶּם : זֶה וַיִּתְּנוּ
 כִּרְהֵעֵבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחְצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה : *
 וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פְּנֵי מִסֹּה : וּבִבְיָ
 מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה וַלְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶרְצֵה־מִסֹּה עַד
 צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וַדַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יְצִוָה :
 וּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה
 וַהֲשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמִּסֹּה עַל־פְּנֵי עַד־בָּאוּ לְדַבֵּר אִתּוֹ :
 וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אַתֶּם :
 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֹאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם
 קָדֹשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לַיהוָה כֹּל־הַעֲשֵׂה בּוֹ מְלֹאכָה יָמֹךְ :
 לֹא־תַבְעִרוּ אִשׁ בְּכָל מִשְׁכַּתְכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת : * וּמִסֶּךָ
 שַׁעַר הַחֲצֵר מַעֲשֶׂה רָקַם תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
 וְשֵׁשׁ מִשׁוֹר וְעֶשְׂרִים אַמָּה אַרְךָ וְקוֹמָה כְּרַחֵב חֲמִישׁ
 אַמּוֹת לַעֲמֹת קְלַעֵי הַחֲצֵר : וְעַמּוּדֵיהֶם אַרְבַּעַה וְאַדְנָיו
 אַרְבַּעַה נַחֲשֵׁת וַיְהִים כֶּסֶף וּצְפוּי רֹאשֵׁיהֶם וְחֻשְׁקֵיהֶם
 כֶּסֶף : וְכֹל־הִיתְדֹת לַמִּשְׁכָּן וְלַחֲצֵר סָבִיב נַחֲשֵׁת :
 אֱלֹהֵי פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכָּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקֶד לִפְנֵי
 מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בִּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן :
 וּבְצִלָּאֵל בֶּן־אֹוֹרִי בֶן־חֹוֹר לְמֹטֶה יְהוּדָה עֲשֵׂה אֵת כָּל־
 אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וְאַתּוֹ אֶהְיֵאֵב בֶּן־אַחִיסָמֶךְ
 לְמֹטֶה־דָן חֲרָשׁ וְחֹשֶׁב וּרְקָם בַּתְּכֵלֶת וּבְאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת
 הַשָּׁנִי וּבִשֵּׁשׁ : * וַיְכַסּ הָעֵנָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה
 מָלָא אֶת־הַמִּשְׁכָּן : וְלֹא־יָכֹל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
 כִּי־שָׁכַן עָלָיו הָעֵנָן וּכְבוֹד יְהוָה מָלָא אֶת־הַמִּשְׁכָּן :
 וּבַהֲעֵלוֹת

וּבַהֲעֵלוֹת הָעֵנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־
 מַסְעֵיהֶם : וְאִם־לֹא יַעֲלֶה הָעֵנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם הָעֵלֹתוֹ :
 כִּי עֵנָן (עַן) יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאִשׁ תַּהִיָּה לַיְלָה בּוֹ
 לַעֲנִי כָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־ (כָּל) מַסְעֵיהֶם : חֻזַּק
 יְכוּיִן הִי אַדִּינִי (יְכוּיִן מִתְקוּנָא תְנִינָא דַאדִּיךְ נוּשָׂא עֵינִי לְטַלָּא
 דְּכַדְוֹלְחָא מוּחָא דְנוּקְבָא)

ספר ויקרא

ויקרא

אֱלֹהֵי מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד
 לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתְּ אֲלֵיהֶם
 אָדָם בֵּי־יִקְרִיב מִכֶּם קָרִיב לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבְּקָר
 וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת־קִרְבַּנְכֶם : אִם־עֹלָה קָרְבְּנוֹ מִן־
 הַבְּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב
 אִתּוֹ לְרִצּוֹנוֹ לִפְנֵי יְהוָה : * אוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר־יִשְׁבַּע עָלָיו
 לַשֶּׁקֶל וּשְׁלֹם אִתּוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחֻמְשֵׁתוֹ יִסֹּף עָלָיו לֹא־אִשֶׁר
 הוּא לוֹ יִתְּנוּ בַיּוֹם אֲשֶׁמְתוֹ : וְאֶת־אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה
 אֵיל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאִשָּׁם אֶל־הַכֹּהֵן : וּכְפָר
 עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־אֲחַת מִכָּל אֲשֶׁר־
 יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמָה בָּה :
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צֹו אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בְּנָיו
 לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה עַל
 מִזְבֵּחַ עַל־הַמִּזְבֵּחַ כֹּל־הַלֵּילָה עַד־הַבֹּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ
 תּוֹקֵדֶבּוּ : וְלִבֵּשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בָד וּמְכַנְסֵי־בָד יִלְבֹּשׁ עַל־
 בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדִּישָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־הָעֹלָה
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ : * כַּאֲשֶׁר עֲשֵׂה בַיּוֹם
 הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : וּפֶתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד תִּשְׁבוּ יוֹמָם וְלַיְלָה שִׁבַּעַת יָמִים וְשִׁמְרַתֶם אֹתֹהּ
 מִשְׁמַרְתָּ יְהוָה וְלֹא תִמּוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי : וַיַּעַשׂ אַהֲרֹן
 וּבְנָיו

ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה :
ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולוקני
ישראל : ויאמר אל אהרן קח לך על בך בקר
לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה : ואר-
בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת
ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה : * כי אני יהוה
המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
והייתם קדשים כי קדוש אני : זאת תורת הבהמה
והעוף וכל נפש החיה הרמישת במים ולכל נפש
השרצת על הארץ : להבדיל בין הטמא ובין הטהור
ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
לאמר אשה כי תזרע וילדה זכר וטמאה
שבעת ימים כימי נדת דותה טמא : וביום השמיני
ימול בשר ערלתו : * ואם תראה עוד בבגד ארבעת
ארבערב או בכל כלי עור פרחת הוא באש תשרפנו
את אשר בו הנגע : והבגד או השתי או הערב או
כלי הכלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית
וטהר : זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים
או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או
לטמאו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : זאת תהיה תורת
המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן : ויצא
הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה גרפא נגע
הצרעת מן הצרוע : * והזרתם את בני ישראל מטמאתם
ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם :
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה
בה : והדוה בנדתה והזב ארזובו לזכר ולנקבה
ולאיש

ולאיש אשר ישכב עם טמאה :

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן
בקרבתם לפני יהוה ומתו : ויאמר יהוה אל
משה דבר אל אהרן אחיך ואר יבא בכרעת אל-
הקדש מבית לפרכת אל לפני הכפרת אשר על הארן
ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת : בזאת יבא
אהרן אל הקדש בפר בך בקר לחטאת ואיל לעלה : *
ולא תקיא הארץ אתכם בטמאתם אתה כאשר קאה
את הגוי אשר לפניכם : כי כל אשר יעשה מכל
התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם :
ושמרתם את משמרת לבלתי עשות מחקות התועבת
אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה
אלהיכם :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל כל עדת בני
ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש
אני יהוה אלהיכם : איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי
תשמרו אני יהוה אלהיכם : * והבדלתם בין הבהמה
הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו
את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש
האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא : והייתם לי קדשים
כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות
לי : ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות
יומתו באבן ירנמו אתם דמיהם בם :

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן
ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו : כי אם-
לשאריו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו :
ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש
לה יטמא : ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת :

משפט אחד יהיה לכם כגד באזרח יהיה כי אני יהוה
אלהיכם : וידבר משה אל בני ישראל ויצוהו את
המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל
עשו כאשר צוה יהוה את משה :

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר : דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה : שש
שנים תזרע שדה ושש שנים תזמר כרמך ואספת את
תבואתה : כי ילי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר
הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם : לא
תעשו לכם ארילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן
משפית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני
יהוה אלהיכם : את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה :

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם :
ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יכולה ועץ
השרה יתן פרוי : והשיג לכם דיש את בציר ובציר
ישוג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח
בארצכם : וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר
תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה : לא יבקר
בין טוב דרע ולא ימירנו ואסהמר ימירנו והיה יהוה
ותמורתו יהיה קדש לא ינאר : אלה המצוות (הת)
אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר (בר)
סיני : חוק

יכין ויו אנדי (יכין מחקונא תליתאה דאריך ועיבר על
פשע לקדומא דאורא דנוקבא)

ספר במדבר

וידבר

יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר : שאו את ראש כל עדת בני
ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל
זכר לגולגלתם : מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן : וידבר
יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : אל תכריתו את
שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים : וזאת ועשו להם
וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו
יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משה
ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : נשא את ראש בני
גדשוני נסהם לבית אבתם למשפחתם : מבן
שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם
כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד :
כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים עשר
כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים
שנים עשר לחטאת : וכל בקר וזבח השלמים עשרים
וארבעה פרים אילים ששים עתדים ששים כבשים בני
שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו :
ובכא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את
הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת
מבין שני הכרבים וידבר אליו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואמרת
אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה
יאירו שבעת הנרות : ויעש כן אהרן אל מול פני
המנורה

המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את-משה :
וזה מעשה המנרה מקשרה זהב עדי-רכה ערפרחה
מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את-משה כן
עשה את-המנרה : ° ויאמר יהוה אל-משה ואביה
ירק ירק בפניה הלא תפלם שבעת ימים תפגור שבעת
ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף : ותסגר מרים מחוץ
למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עדי-האסף מרים :
ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : שלח-לך אנשים ויתרו
את-ארץ כנען אשר-אני נתן לבני ישראל איש
אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם :
וישלח אתם משה ממדבר פארן ערפי יהוה כלם
אנשים ראשי בני-ישראל המה : ° ויאמר יהוה אל-
משה לאמר : דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם
ועשו להם ציצית על-כנפי בגדיהם לזכרתם ונתנו על-
ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצית וראיתם
אתו וזכרתם את-כל-מצות יהוה ועשיתם אתם ולא-
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים
אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם
קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה
אלהיכם :

ויקח קנה בן-יעהר בן-קתה בן-לוי ורתן ואבירם בני
אליאב ואון בן-פלת בני ראובן : ויקומו לפני
משה ואנשים מבני-ישראל חמישים ומאתים נשיאי
עדה קראי מועד אנשי-שם : ויקהלו על-משה ועל-
אהרן ויאמרו אלהם רב-לכם כי כלה-עדה כלם
קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על-קהל יהוה :

ואמרת

ויאמרת אלהם בהרימכם את-חלבו ממנו ונחשב
ללויים כתבואת נרן וכתבואת יקב : ויכלתם אותו
בכל-מקום אתם וביתכם כי-שכר הוא לכם חלף
עבדתכם באהל מועד : ולא-תשאו עליו חטא בהרימכם
את-חלבו ממנו ואת-קדשי בני-ישראל לא תחללו ולא
תמותו :

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר : זאת חקת
התורה אשר-צוה יהוה לאמר דבר אל-בני ישראל
ויקחו אליה פרה אדמה תמימה אשר אין-בה מום
אשר לא-עלה עליה על : ונתתם אתה אל-אלעזר
הכהן והוציא אתה אל-מחוץ למחנה ושחט אותה
לפניו : ° ויאמר יהוה אל-משה אל-תירא אתו כי
בידך נרתו אתו ואת-כל-עמו ואת-ארצו ועשית לו
כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון :
ויכו אתו ואת-בניו ואת-כל-עמו עד-בלתי השאירו-לו
שריד וירשו את-ארצו : ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות
מואב מעבר לירדן ירחו :

וירא בלק בן-צפור את כל-אשר-עשה ישראל לאמרי :
ויגר מואב מפני העם מאד כי רב-הוה ויקץ
מואב מפני בני ישראל : ויאמר מואב אל-זקני מדין
עתה ילחכו הקהל את-כל-סביבתינו בלחוף השור את
ירק השדה ובלק בן-צפור מלך למואב בעת ההוא :
וירא פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן ויקם מתוך
העדה ויקח רמח בידו : ויבא אחר איש-ישראל אל-
הקבה וידקר את-שניהם את איש ישראל ואת-האשה
אל-קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל : ויהיו
המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : פינחס בן-אלעזר בן-

אהרן

ואהרן הכהן השיב את-חמתי מעל בני-ישראל
בקנאו את-קנאתי בתוכם ולא-כליתי את-בני-ישראל
בקנאתי : לכן אמר הנני נתן לו את-בריתי שלום :
וביום הפורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה
לא תעשו : והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים
בני-בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה :
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרגנים לפר
האחד שני עשרגנים לאיל האחד : עשרון עשרון לכבש
האחד לשבעת הכבשים : שעיר עזים אחד לכפר
עליכם : מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים
יהיירלכם ונספיהם : * ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה : אלה תעשו ליהוה במועדיכם
לבד מנדריכם ונדבותיכם לעלותיכם ולמנחתיכם
ולנספיהם ולשלמיכם : ויאמר משה אל-בני ישראל ככל
אשר-צוה יהוה את-משה :

וידבר משה אל-ראשי המטות לבני ישראל לאמר
זה הדבר אשר צוה יהוה : איש כי-ידד נדר
ליהוה אוהשבע שבעה לאסר אסר על-נפשו לא יחל
דברו ככל-היצא מפיו יעשה : ואשה כי-תדד נדר
ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה : * ויתן משה
את-הגלעד למכיר בן-מנשה וישב בה : ויאיר בן-מנשה
הלך וילכד את-חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר :
ונבח הלך וילכד את-קנת ואת-בנתיה ויקרא לה נבח
בשמו :

אלה מסעי בני-ישראל אשר יצאו מארץ מצרים
לצבאתם ביד-משה ואהרן : ויכתב משה את-
מוצאייהם למסעיהם על-פי יהוה ואלה מסעיהם
למוצאייהם

למוצאייהם : ויסעו מרעמסם בחדש הראשון בחמשה
עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני-
ישראל ביד רמה לעיני כל-מצרים : ותהינה מחרה
תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן
לנשים : ממשפחת בני-מנשה בן-יוסף היו לנשים ותהי
נחלתן על-מטה משפחת אביהן : אלה המצות (תת)
והמשפטים אשר-צוה יהוה ביד-משה אל-בני ישראל
בערבות מואב על ירדן (ין) ירחו : חזק
יכוין הי אניד יכוין מחקונא ד דאא לשארית נחלתו לעמר
נקי דנוקבא :

ספר הדברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל-כל-ישראל בעבר
הירדן במדבר בערבה מול סוף בין-פארן
ובין-תפל ולכן וחצלת ודי זהב : אחד עשר יום מחרב
דרך הר-שעיר עד קדש ברנע : ויהי בארבעים שנה
בעשתי-עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל-בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם :
עד אשר-יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו נסי-הם
את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם : ואת-
יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עינך הראת את כל-
אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן
יעשה יהוה לכל-הממלכות אשר אתה עבר שמה : לא
תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם :
ואתחנן אל-יהוה בעת ההוא לאמר : אדני יהוה
אתה החלוצת להראות את-עבודך את
גדלך ואת-ידך החזקה אשר מי-אל בשמים ובארץ
אשר

אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך : אעברה נא ואראה
אתה ארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה
והלבנון : ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים
שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי
דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם :
יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב : לא את אבותינו
כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה
היום כלנו חיים : פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר
מתוך האש : אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא
להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא
עליתם בהר לאמר : אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך
אלהים אחרים על פני : לא תעשה לך פסל כר
תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם ולא תעבדם
כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים
ועל שלשים ועל רבעים לשנאי : ועשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותי : לא תשא את שמ
יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא : שמור את יום השבת לקדשו
כאשר צוה יהוה אלהיך : ששת ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה ובנה ובתך ועבדך ואמתך
ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען
ינוח עבדך ואמתך כמוך : וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע
נטויה עליך צוה יהוה אלהיך לעשות את יום השבת :
כבוד את אביך ואת אמך כאשר צוה יהוה

אלהיך

אלהיך למען יאריכון ימיה ולמען ייטב לך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך : לא תרצח
ולא תנאף : ולא תגנב ולא
תענה ברעה עד שוא : ולא תחמד אשת
רעה : ולא תתאוה בית רעה שדהו ועבדו
ואמתו שורו וחמרו וכל אשר רעה : את
הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך
האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על
שני לוחות אבנים ויתנם אלי : ויהי כשמעכם את הקול
מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראישי
שבטיכם וקניכם : ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו
את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום
הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי : ועתה
למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אסיפים
אנחנו לשמוע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו : כי
מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך
האש כמנו וחי : קרב אתה ושמע את כל אשר
יאמר יהוה אלהינו ואת דבר אלינו את כל אשר
ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו : וישמע יהוה
את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי
את קול דברי העם הזה אשר דברו אלי הטיבו
כל אשר דברו : מי יתן והיה לכם זה להם ליראה
אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם
ולבניהם לעלם : לך אמר להם שובו לכם לאהליכם :
ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה
והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר
אנכי נתן להם לרשתה : ושמרתם לעשות כאשר צוה
יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל : בכל

הדרך

הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון
וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון :
וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה : למען תירא את יהוה
אלהיך לשמר את דבר חקתי ומצותיו אשר אנכי מצוה
אתה ובנה ובנה כל ימי חייך ולמען יאריכך ימיה :
ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר יטב לך ואשר
תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך בארץ
זבת חלב ודבש :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ואהבת את
יהוה אלהיך בכל לבבך ובכר נפשך ובכר מאדך :
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך :
ושננתם לבניך ודברת בס בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאזניך על ירך
והיו לטטפת בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך : וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים
האד הגאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי
מצותיו לאלף דור : ומשכם לשנאו אל פניו להאבדו
לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו : ושמרת את
המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוה
היום לעשותם :

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם
ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את
הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך : ואהבתך
וברכתך ותרבך וברך פרי בטנה ופרי אדמתך דגנך
וחירשך ויצחקך שגרי אלפיך ועשתרת צאנך עד
הארמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך : ברוך תהיה

מכל

מכל העמים לא יראה כך עקר ועקרה ובנהמתך :
כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבת את יהוה
אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו : והוריש
יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
ועצמים מכם : כל המקום אשר תרוך כפרגלכם בו
לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד
הים האחרון יהיה גבלכם : לא יתיצב איש בפניכם
פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ
אשר תרכו בה כאשר דבר לכם :

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה : את
הברכה אשר תשמעו אל מצוה יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם היום : והקללה אשר תשמעו
אל מצוה יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי
מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא
ידעתם : שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה
תחל לספר שבעה שבעת : ועשית חג שבעות ליהוה
אלהיך מסת נדבת ירך אשר תתן כאשר יברכה יהוה
אלהיך : ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנה ובתך
ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם : וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת
ועשית את החקים האלה :

חג הספירת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך
ומיקבך : ושמחת בחגך אתה ובנה ובתך ועבדך
ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך :
שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
יהוה כי יברכה יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה

ידך

ידוך והיית אך שמח : שלוש פעמים בשנה יראה כל-
זכורך את-פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג
המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את-
פני יהוה רקם : איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן-לך :

שפטים ושטרים תתן-לך בכל-שעריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את-
העם משפט-צדק : לא-חטרה משפט לא תכיר פנים
ולא-תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי
צדיקים : צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את-
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : וענו ואמרו
ידינו לא שפכו את-הדם הזה ועינינו לא ראו : כפר
לעמך ישראל אשר-פדית יהוה ואל-תתן דם נקי בקרב
עמך ישראל ונכפר להם הדם : ואתה תבער הדם
הנקי מקרבך כיתעשה הישר בעיני יהוה :

כיתצא למלחמה על-איביך ונתנו יהוה אלהיך
בידך ושבית שביו : וראית בשביה אשת
יפת-תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה : והבאתה
אתוך ביתך וגלחת את-ראשה ועשתה את-צפרניה :
זכור את אשר-עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים :
אשר קרך בדרך ויוגב כף כרהנחשלים אחריך ואתה
עוף ויגע ולא ירא אלהים : והיה בהניח יהוה אלהיך
לך מפל-איביך מסכיב בארץ אשר יהוה-אלהיך נתן
לך נחלה לרשתה תמחה את-זכר עמלק מתחת השמים
לא תשכח :

והיה כיתבוא אל-הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה וירשתה וישבת בה : ולקחת
מראשית כל-פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר

יהוה אלהיך נתן לך ושמחת בטנא והלכת אל-המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם : ובאת אל-
הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום
ליהוה אלהיך כיתבאתי אל-הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותינו לתת לנו : ותבאו אל-המקום הזה
ויצא סוחר מלך-חשבון ועוג מלך-הבשן לקראתנו
למלחמה ונכסם : ונקח את-ארצם ונתנה לנחלה לראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשי : ושמרתם את-דברי
הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל-
אשר תעשון :

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם וזקניכם ושטריכם כל איש ישראל : טפכם
נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב
מימך : לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלרתו אשר
יהוה אלהיך כרת עמך היום : הגדתי לכם היום כי אבד
תאבדון לא-תאריכו ימים על-האדמה אשר אתה עבר
את-הירדן לבוא שמה לרשתה : העדתי ככם היום את
השמים ואת-הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה
והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וורעך :
לאהבה את-יהוה אלהיך לשמע בקרו ולדבקהבו כי
הוא חיך וארך ימיה לשבת על-האדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם :
ולך משה וירבנ את-הדברים האלה אל-כל-
ישראל : ויאמר אלהם כן-מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא-אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי
לא תעבר את-הירדן הזה : יהוה אלהיך
הוא עבר לפניך הוא ישמיד את-הגוים
האלה מלפניך וירשתם והושע הוא עבר לפניך

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת-
כָּל-זִקְנֵי שְׁבִטֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם וְאִדְבַרְתֶּם בְּאָזְנֵיהֶם אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעֱיֵדָה בָּם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ : כִּי
יִדְעֵתִי אַחֲרַי מוֹתִי כִּי-הִשְׁחַתְתָּ תִּשְׁחַתּוּן וּסְרַתָּם מִן-הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם וּקְרָאתִי אֹתְכֶם הִרְעָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים
כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת-הִרְעָה בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיפוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם :
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל-קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת-דִּבְרֵי הַשִּׁירָה
הַזֹּאת עַד תָּמַם :

הָאָזְנוּ הַשָּׁמַיִם וְאִדְבַרְתֶּם וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרוּ-פִי :
יַעֲרֹף כַּמָּטֵר לִקְחֵי תֹזַל כַּטַּל אִמְרֵתִי כְשֵׁעִירִים
עַל-יְדֵשָׁא וְכִרְבִּיבִים עַל-יַעֲשׂוּב : כִּי שָׁם יְהוָה אֶקְרָא הַבּוֹגֵד
לֹא־הִינּוּ : וַיְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁחַת בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה לְאִמְרוּ-עֲלֶה
אֶל-הָרֹם הַעֲבָרִים הַזֶּה הִרְיָנוּ אֲשֶׁר בָּאָרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר
עַל-פְּנֵי יַרְחוֹ וְרָאָה אֶת-הָאָרֶץ כִּנְעַן אֲשֶׁר אָנִי נָתַן לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְאֶחָזָה : וּמֵת בְּהָר אֲשֶׁר אֵתָּה עֲלֶה שָׁמָּה
וְהֶאֱסַף אֶל-עַמּוּךְ כַּאֲשֶׁר־מֵת אֶהְרֹן אַחִיךָ בְּהָר הַהַר
וַיֶּאֱסַף אֶל-עַמּוּי : עַל אֲשֶׁר מַעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּמִי־טְרִיבֹת קֹדֶשׁ מִדְּבַר-צֵן עַל אֲשֶׁר לֹא-קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי מִנְּגֵד תִּרְאָה אֶת-הָאָרֶץ וְשָׁמָּה
לֹא תָבוֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אָנִי נָתַן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל :

וְזֹאת הַבְּרִכָּה אֲשֶׁר בִּרְךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת-
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינַי
בְּאֹרֶחַ מִשְׁעָר לְמוֹ הוֹפִיעַ מֵהָר פָּאֵרֹן וְאֵתָּה מִרְבַּבַת
קֹדֶשׁ מִיַּמִּינֵי אִשׁ דֵּת לְמוֹ : אֶף חִבַּב עַמִּים כָּל-קִדְשֵׁי
כִּידֶךָ וְהֵם תָּבוֹ לְרִגְלֶךָ יִשָּׂא מִדְּבַרְתֶּךָ : וְלֹא-
קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדַע
יְהוָה פָּנִים אֶל-פָּנִים : לְכָל-הָאֵתָּה וְהַמוֹפְתִים
אֲשֶׁר שְׁלַחוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ מִצְרַיִם לַפְרַעֲה
וּלְכָל

כב
וּלְכָל-עַבְדָּיו וּלְכָל-אֲרָצוֹ : וּלְכָל הַיָּד (הַד) הַחֹזֶקֶה וּלְכָל
הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינַי כָּל- (כָּל) יִשְׂרָאֵל :

חזק

יכוין יוד אידנ (יכוין מתקונא ה' דא"א לא החזיק לעד אפו
לאודנא ימינא דנוקבא :)

קורם הנביאים אומרים

וּדְבַרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְאֲנֹכִי חוֹזֵן הַרְבִּיתִי וּבִיד הַנְּבִיאִים
אֲדַמָּה : כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדֹנָי יְהוָה דְּבַר כִּי אִם
גָּלָה סוֹדוֹ אֶל עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים : אֲרִיהֵן שְׂאֵג מִי לֹא יִרְאֶה
אֲדֹנָי יְהוָה דְּבַר מִי לֹא יִנְבֵּא : וְאֲשִׁים דְּבַרִּי בַּפִּיךָ וּבְצֵל
יְדֵי כַּסְיִתְךָ לְנִטּוּעַ שָׁמַיִם וּלְיִסוּד אֲרָץ וּלְאִמְרוֹ לְצִוּוֹן
עַמִּי אֵתָּה :

נביאים

יהושע ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה
אל-יהושע בן-נון משרת משה לאמר :
משה עבדי מת ועתה קום עבר את-היַרְדֵּן הַזֶּה אֵתָּה
וּכְלֵה-הָעָם הַזֶּה אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל : כָּל-מְקוֹם אֲשֶׁר-תִּדְרֹךְ בְּךָ-דְּגַלְתֶּם בּוֹ לָכֶם
נִתְּנוּ כַּאֲשֶׁר דְּבַרְתִּי אֶל-מֹשֶׁה : וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת-
יְהוָה כָּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יְמֵי הַזִּקְנִים אֲשֶׁר הֵאֲרִיכוּ
יָמִים אַחֲרַי יְהוֹשֻׁעַ וְאֲשֶׁר יָדְעוּ אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יְהוָה
אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל : וְאֶת-עַצְמוֹת-יוֹסֵף אֲשֶׁר-הָעֵלָו
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְּשֶׁכֶם בְּחִלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר
קָנָה יַעֲקֹב מֵאֵת בְּנֵי-חָמֹר אֲבִי-שָׁכֶם בְּמֵאָה קִשְׁיָטָה
וַיְהִי לְבְנֵי-יוֹסֵף לְנַחֲלָה : וְאֶלְעָזָר בֶּן- (בֶּן) אֶהְרֹן מֵת
וַיִּקְבְּרוּ

ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתקלו בהר (בר) אפרים :

יכוין הי אינד (יכוין מתקונא שתיטאה דא"א כי חפץ חסד הוא לאודנא שמאלא דנוקבא :)

שופטים ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהודה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו : ויאמר יהודה יהודה יעלה הנה נתתי אתה הארץ בידו : ויאמר יהודה לשמעון אחי עלה אתי בגרלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגרלך וילך אתו שמעון : ויעשרכן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר נזלו וילכו וישבו ארנחתם ויבנו את הערים וישבו בהם : ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשכטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו : בימים ההם (הם) אין מלך בישראל איש הישר בעיניו (בו) יעשה :

יכוין ויו דנאי (יכוין מתקונא ד' דא"א ישוב ורחמנו למצחא דנוקבא :)

שמואל א ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מחר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי : ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים : ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה : הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצך : ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אדתי עלות חנם ויקן דוד את הנגן ואת הבקר בכסף שקלים חמישים

חמישים : ויבן שם (שם) דוד מזבח ליהוה ויעל עלת ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעד (מל) ישראל :

יכוין הי דאינ (יכוין מתקונא ה' דא"א יכבוש עונותינו לעינא מינא דנוקבא :)

מלכים א והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחס לו : ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך : ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך : * וידבר אתו טבת ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בכבל : ושנא את בנדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כלימי חייו : וארחתו ארחת (את) תמיד נתנהלו מאת המלך דבריוס ביומו כל ימי (יו) חייו :

יכוין יוד דנאי (יכוין מתקונא ט' דא"א ותשליך במצולות ים כל חטאתם לעינא שמאלא דנוקבא :)

ישעיה חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה עלי יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה : שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי : ידע שור קנהו וחמור אבוס בעריו ישראל לא ידע עמי לא התבונן : כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם : והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כר בשר להשתחות לפני אמר יהוה : ויצאו וראו (ו) בפגרי האנשים הפושעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל לל בשר :

והיה

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל
בשר להשתחות לפני אמר יהוה :
יכוין הי דניא (יכוין מתקונא יו"ד דא"א תתן אמת לנוקבא
ימינא דחוטמא דנוקבא :)

ירמיה דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר
בעתות בארץ בנימין : אשר היה דבר
יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש
עשרה שנה למלכו : והיו בימי יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה עדיהם עשרתי עשרה שנה לצדקיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי :
וידבר אתו טבות ויתן את כסאו ממעל לכסא המלכים
אשר אתו בכבל : ושנה את בגדי כלאו ואכל לחם
לפניו תמיד פלימי חיו : וארחתו ארחת (את) תמיד
נתנהילו מאת מלך בבל דבריוס ביומו עדיוס מותו
כל ימי (י) חיו :

יכוין ויו דיאנ (יכוין מתקונא חר סר דא"א חסר לאברהם
לנוקבא שמאלא דחוטמא דנוקבא :)

יחזקאל והיו בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש
ואני בתוך הגולה ערנהר כבר נפתחו
השמים ואראה מראות אלהים : בחמשה לחדש היו
השנה החמישית לגלות המלך יויכין : היה היה דבר
יהוה אלי יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים ערנהר
כבר ותהי עליו שם יריהוה : וארא והנה רוח סערה
באה מן הצפון ענן גדול ואיש מתלקחת ונגה לו סביב
ומתוכה בעין החשמל מתוך האש : ומתוכה דמות
ארבע חיות וזה מראהן דמות אדם להנה : וארבעה
פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם : ורגליהם רגל
ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים בעין נחשה
קלר

קלל : וירי אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם
ופניהם וכנפיהם לארבעתם : חברת אשה אל אחותה
כנפיהם לא יסבנו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו :
ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם
ופני שור מה שמאול לארבעתן ופני נשר לארבעתן :
ופניהם וכנפיהם פרוות מלמעלה לאיש שתיים חברות
איש ושתיים מכסות את גויתיהנה : ואיש אל עבר פניו
ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבנו
בלכתן : ודמות החיות מראהם כגחלי אש בערות
כמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש
ומן האש יוצא ברק : והחיות רצוא ושוב כמראה
הבזק : וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל
החיות לארבעת פניו : מראה האופנים ומעשיהם כעין
תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראהם ומעשיהם
כאשר יהיה האופן בתוך האופן : על ארבעת רבעיהן
בלכתם ילכו לא יסבנו בלכתן : ונפיהן ונגה להם
ויראה להם ונפתם מלאך עינים סביב לארבעתן :
ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות
מעל הארץ ינשאו האופנים : על אשר יהיה שם הרוח
ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם
כי רוח החיה באופנים : בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו
ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח
החיה באופנים : ודמות על דאשי החיה רקיע בעין
הקרח הנורא נטוי על ראייהם מלמעלה : ותחת
הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתיים
מכסות להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את גויתיהם :
ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי
בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן :

ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה
כנפיהן : ומפעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן
ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם
עליו מלמעלה : ואראו כעין השמל כמראה אש בית
לה סביב כמראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו
ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב : כמראה
הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה
סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על
פני ואשמע קול מדבר : ותשאני רוח ואשמע אחרי
קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו : ופאת
נגפה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה
שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד :
פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה
שער נד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד :
סביב שמנה (שה) עשר אלף ושם העיר מיום יהוה ו
(יה) שמה :

יכוין הי דינא (יכוין מתקונא תריסר אשר נשבעת לפומא
דנוקבא :)

הושע דברי יהוה ו אשר היה אליהושע בן בארי בימי
עזיה יותם אחו יחזקיה מלכי יהודה וכימי
ירבעם בן יואש מלך ישראל : תחלת דברי יהוה בהושע
ויאמר יהוה אליהושע לך קח לך אשת זנונים וילדי
זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה : וילך ויקח
את גומר בת דבילים ותהר ותלד לו בן :

חבוק ב ויהוה בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ :
תפלה לחבוק הנביא על שגיונות :
יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים
חיהו בקרב שנים תודיע ברגו רחם תזכור : אלוה

מתים

מתמן יבוא וקדוש מהרפארן סלה כסה שמים הודו
ותהלתו מלאה הארץ : ונגה באור תהיה קרנים מידו
לו ושם חביון עזו : לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו :
עמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפוצצו הררי עד
שחו נבעות עולם הליכות עולם לו : תחת און ראיתי
אחלי כושן יגזון יריעות ארץ מדין : הבנהרים חרה
יהוה אם בנהרים אפיף אם בים עברתה כי תרכב על
סוסיה מרכבתיה ישועה : עירה תעור קשתה שבעות
מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ : ראוק יחילו הרים
זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיו נשא : שמש
ירח עמד זבלה לאור חציף יחלכו לנגה ברק חניהך :
בועם תצעד ארץ באף תדוש גוים : יצאת לי שיע עמך
לישע את משיחה מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד
עד צואר סלה : נקבת במטיו ראש פריו יסערו להפיצני
עליצתם כמו לאכל עני במסתר : דרכת בים סוסיה
זכר מים רבים : שמעתי ותרננו בטני לקול צללו שפתי
יבא רקב בעצמי ותחתי ארננו אשר אנוח ליום צרה
לעלות לעם יגדננו : כי תאנה לא תפרח ואין יכול
בנפנים כחש מעשה זית ושרמות לא עשה אכל גזר
ממכלה צאן ואין בקר ברפתים : ואני ביהוה אעלוזה
אגילה בארתי ישעי : יהוה אדני חילי וישם רגלי
כאליות ועל כמותי ידרכני למנצח בנגיונותי :

מלאכי זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב
על כל ישראל חקים ומשפטים : הנה
אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא : והשיב לכי (לב) אבות על בנים ולב
בנים על אבותם פן אבוא והפיתי את הארץ (הן)
חרם :

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום
יהוה הגדול והנורא :

יכוין א נאדי (יכוין מתקונא קדמא דו'א אל לפרקא קדמא
דררועא דנוקבא)

כתובים

רות א ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך
איש מבית לחם יהודה לגור בשדו
מואב הוא ואשתו ושני בניו ושם האיש אלימלך ושם
אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אמרתים
מבית לחם יהודה ויבאו שדי-מואב ויהודשם : וימת
אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה : וישאו
להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות
וישבו שם בעשר שנים : וימתו גם-שניהם מחלון וכליון
ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה : ותקם היא
וכלתיה ותשב משדו מואב כי שמעה בשדה מואב
כיי-פקד יהוה את-עמו לתת לחם לחם : ותצא מן
המקום אשר היתה-שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה
בדרך לשוב אל-ארץ יהודה : ותאמר נעמי לשתי
כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעש יהוה עמכם
חסד כאשר עשיתם עסיהמתים ועמדי : יתן יהוה לכם
ומצאן מנוחה אשה ביר אשה ותשק להן ותשאנה
קולן ותכפינה : ותאמרנה לה כייאתך נשוב לעמך :
ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד-לי
בנים במעי והיו לכם לאנשים : שבנה בנתי לכן כי
זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי
חלילה לאיש וגם ילדתי בנים : הלהן תשברנה עד
אשר יגדלו הלהן תעננה לבלתי היות לאיש אל-פנתי

כיי-מר-לי מאד מפם כיי-צאה בי יד יהוה : ותשנה
קולן ותכפינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה
בה : ותאמר הנה שבה יבמתך אלי-עמה ואל-אלהיה
שובי אחרי יבמתך : ותאמר רות אל-תפגע-יבי לעובך
לשוב מאחריך כי אל-אשר תלכי אלך וכאשר תליני
אלין עמך עמי ואלהיך אלהי : באשר תמותי אמורת
ושם אקבר בה יעשה יהוה לי וכה יסוף כי המות
יפריד ביני ובינה : ותרא כיי-מתאמצת היא ללכת אתה
ותחדל לדבר אליה : ותלכנה שתיים עדי-בואנה בית
לחם ויהי ככאנה בית לחם ותהם כל-העיר ער-יהן
ותאמרנה הזאת נעמי : ותאמר אליהן אל-תקראנה לי
נעמי קראן לי מרא כיי-המר שדי לי מאד : אני מלאה
הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי
ויהוה ענה כי ושדי הרע-לי : ותשב נעמי ורות
המואב-יה כלתה עמה השבה משדו מואב והמה באו
בית לחם בתחלת קציר שערים : ולנעמי מודע לאישה
איש נבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעו : ותאמר
רות המואב-יה אל-נעמי אלכה-נא השדה ואלקמנה
בשבלים אחר אשר אמצא-הן בעיני ותאמר לה לכי בתי :
ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה
חרקת השדה רבעו אשר ממשפחת אלימלך : והנה
בעו בא מבית לחם ויאמר לקצרים יהוה עמכם ויאמרו
לו יברכך יהוה : ויאמר בעו לנערו הנצב על-הקצרים
למי הנערה הזאת : ויען הנער הנצב על-הקצרים
ויאמר נערה מואב-יה היא השבה עס-נעמי משדו מואב :
ותאמר אלקס-ה-נא ואספתי בעמרים אחרי הקצרים
ותבוא ותעמוד מאז הפקר ועד-עתה זה שכתה הבית
מעט : ויאמר בעו אל-רות הלא שמעת בתי אל-תלכי

ללקט בשרה אחר וגם לאתעבורי מזה וכה תרפקין
 עסנערהי : עיניך בשרה אשר יקצרון והלכת אחריהן
 הלא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת
 אליהכלים ושתיית מאשר ישאכון הנערים : ותפל על
 פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן
 בעיניך להביאני ואנכי נכריה : ויען בעו ויאמר לה
 הגד רגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות
 אישך ותעובי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל
 עם אשר לא ידעת תמול שלשם : ישלם יהוה פעלך
 ותהי משפחתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר
 באת לחסות תחת כנפיו : ותאמר אמצא חן בעיניך
 אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא
 אהיה כאחת שפחתך : ויאמר לה בעו לעת האכל
 גשי הלם ואכלת מן החלם וטבלת פתך בחמץ ותשב
 מצד הקצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבוע ותתר :
 ותקם ללקט ויצו בעו אתנעוריו לאמר גם בין העמרים
 תלקט ולא תכלימוה : וגם שליתשלו לה מן הצבתים
 ועובתם ולקטוה ולא תגערובה : ותלקט בשרה עד
 הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים :
 ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה
 ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה : ותאמר
 לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך
 ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר
 שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעו : ותאמר נעמי
 לכלותה ברוך הוא ליהוה אשר לא יעזב חסדו את
 החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש
 מנאלנו הוא : ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי
 עם הנערים אשר לי תרפקין עד אסכלו את כל
 הקציר

הקציר אשר לי : ותאמר נעמי אלרות בלתי טוב
 בתי כי תצאי עם נעורותיו ולא יפגערך בשרה אחר :
 ותדבק בנערות בעו ללקט עד בלות קציר השערים
 וקציר החטים ותשב את חמותה : ותאמר לה נעמי
 חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך :
 ועתה הלא בעו מדעתנו אשר היית אתנעורותיו הנה
 הוא זרה אתגרן השערים הלילה : ורחצת וסכת ושמת
 שמלתך עליך וירדת הגרן אל תודעי לאיש עד בלותו
 לאכל ולשתות : ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר
 ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבת והוא יגיד
 לך את אשר תעשין : ותאמר אליה כל אשר תאמרי
 אלי אעשה : ותרד הגרן ותעש ככל אשר צויתה
 חמותה : ויאכל בעו וישת וייטב לבו ויבא לשכב
 בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב :
 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה
 שכבת מרגלתיו : ויאמר מי את ותאמר אנכי רות
 אמרה ופרשת כנפך עד אמתך כי גאל אתה : ויאמר
 ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן
 הראשון לבלתי לכת אחרי הכחורים אסידל ואס
 עשיר : ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה
 לך כייודע כל שער עמי כי אשת חיל את : ועתה
 כי אמנם כי גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני :
 ליני הלילה והיה בבקר אס יגאלך טוב יגאל ואס
 לא יחפץ לגארך וגאלתיך אנכי חיייהוה שכבי עד
 הבקר : ותשכב מרגלותיו עד הבקר ותקם בטרם יכיר
 איש את דעתו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן :
 ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחויבה ותאחו בה
 וימד ששערים וישת עליה ויבא העיר : ותבוא אל

חמותה ותאמר מי את בתי ותגדלה את כל אשר
עשהלה ראיש : ותאמר ששהשערים האלה נתן לי
כי אמר אלי אליהבואי ריקם אל חמותך : ותאמר
שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט
האיש כי אסכלה הדבר היום : ובעו עלה השער
וישב שם והנה הנאל עבר אשר דבר בעו ויאמר
סורה שבהיפה פרני אלמני ויסר וישב : ויקח עשרה
אנשים מזקני העיר ויאמר שבו וישבו : ויאמר
לנאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה
נעמי השבה משרה מואב : ואני אמרתי אגלה אונך
לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אסתגאל נאל
ואסלא יגאל הגידה לי ואדעה כי אין זולתך לגאול
ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל : ויאמר בעו ביום
קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת
המר קנית להקים שסהמת על נחלתו : ויאמר הנאל
לא אוכל לגאל לי פדאשחית את נחלתי גאל לך אתה
את גאלתי כי לא אוכל לגאול : וזאת לפני בישראל
עלה האלה ועלה התמורה לקים כל דבר שלף איש
נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל : ויאמר
הנאל לבעו קנה לך וישלף נעלו : ויאמר בעו לזקנים
וכל העם עדים אתם היום כי קנתי את פלא אשר
לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלוץ מיד נעמי :
וגם את רות המואביה אשת מחלוץ קנתי לי לאשה
להקים שסהמת על נחלתו ולא יכרת שסהמת מעם
אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום : ויאמרו כל
העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה
הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את
בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בכית לחם :

ויהי

ויהי ביתך בכית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן
הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת : ויקח בעו
את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה
הריון ותלד בן : ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה
אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל :
והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שבתך כי כלתך
אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה
בנים : ותקח נעמי את הילד ותשתחו בחיקה ותהי
לו לאמנת : ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן
לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד :
ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון : וחצרון
הוליד את דם ודם הוליד את עמינדב : ועמינדב הוליד
את נחשון ונחשון הוליד את שלמה : ושלמון הוליד
את בעו ובעו הוליד את עובר : ועובר הוליד (הד)
את ישי וישי הוליד את (את) דוד :

יכין ה נאיר (יכין מתקונה תניינא דו"א רהום לפרקא

קרטאה דררועא שמאלא דנוקבא)

תהלים אשרי האישי אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים
לא ישב : כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהנה ^{סוה}
^{לכד ו' דג' יומם} ולילה : והיה בעץ שתול על פלגי מים
אשר פרוי : יתן בעתו ועלהו לא ייבול וכל אשר יעשה
יצליח : לא יכזר רשעים כי אסכמץ אשר תדפנו רוח :
עריבן : לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים :
כי יזע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאכר :
הללויה | הללדאל בקדשו הללוהו ברקיע עוז :
הללוהו בגבורתו הללוהו כרב גדלו :
הללוהו ברקיע שופר הללוהו בנבל וכנור :
הללוהו

הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים וענב : הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה :

יכין י נדאי (יכין מתקונא תליתאה דר"א וחנן לפרקא תניינא דררועא ימינא דנוקבא) :

איוב איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע : ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות : ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלושת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם : ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם : ויהי איוב אחריזאת מאה וארבעים שנה ויראה את בניו ואת בני בנותיו ארבעה דורות : וימת איוב (אב) זקן ושבע (וע) ימים :

יכין ה נדאי (יכין מתקונא רביעאה דר"א אך לפרקא תניינא דררועא שמאלא דנוקבא) :

משלי משלי שלמה בן דוד מלך ישראל : לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה : לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומשרים : אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה : בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר : נמלתהו טוב ולא ירע כל ימי חייה : דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה : היתה כאנויות סוחר ממרחק תביא לחמה : ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתייה : זממה שדרה ותקחרו מפרי כפיה נטעה כרם : חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועתייה : טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה : ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך : כפה פרשה לעני

לעני וידיה שלחה לאביון : לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים : מרבדים עשתה להן שש וארגמן לבושה : נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ : סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני : עזי וחדר לבושה ותשחק ליום אחרון : פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה : צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל : קמו בניה ויאשרוה בעדה ויהללה : רבות בנות עשו חיל ואת עליה על כלנה : שקר החן והכל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל : תגדלה (לה) מפרי יריה ויהללוה בשערים (בם) מעשיה :

יכין א נדאי (יכין מתקונא חמישאה דר"א אפיס לנוקבא תליתאה דררועא דימינא דנוקבא)

קהלת דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם : הבל הנבליים אמר קהלת הבל הנבליים הבל : מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש : ויתר מהמה בני הזחר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגיעת בשר : סוף דבר הבל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כיונה כל האדם : כי את (את) כל מעשה האלהים יבא במשפט ערכל נעלם אס טוב ואס (ום) רע :

סוף דבר הבל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם :

יכין הי נדאי (יכין מתקונא שתיתאה דר"א ורב חסד לפרקא תליתאה דררועא שמאלא דנוקבא)

שיר השירים שיר השירים אשר לשלמה : ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין : לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך : כרמי

כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנמרים
אתפריו : היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך
השמיעני : ברח דודי (די) ודמה לך לצני או לעפר
האילים על הרי (הי) בשמים :

יכוין י יאדנ (יכוין מתקונא שביעארה דו"א ואמרה לפרקא
קדמאה דירכא ימינא דנוקבא) ויקראו בלחש

איכה איכה ו י שבה בדרך העיר רבתי עם היתה פאלמנה
רבתי בגוים שרתי במדעות היתה למס :
בלו תכפה פלילה ודמעתה על לחיה איך לה מנחם
מכל אהביה פלרעיה בגרו כה היו לה לאיבים : גלתה
יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה
מנוח פלרודפיה השיגוה בין המצרים : למה לנצח
תשכחנו תעוכנו לארץ ימים : השיבנו יהוה אליך
ונשובה חדש ימינו כקדם : כי אס(אם) מאם מאסתנו
קצפת עלינו ער(עד) מאד :

השיבנו וזהו אליך ונשובה חדש ימינו כקדם :

יכוין ה יאנד (יכוין מתקונא תמינאה דו"א נוצר חסד לפרקא
קדמאה דירכא שמאלא דנוקבא)

דניאל בשנת שלש למלכות יהויקים מלך יהודה בא
נבוכדנאצר מלך בבל לירושלם ויצר עליה :
ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי
בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת
הכלים הביא בית אוצר אלהיו : ויאמר המלך לאשפנז
רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן
הפרתמים : ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ
שמש ימים אלף מאתים ותשעים : אשרי המחכה
ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה :
ואתה לך (לך) לקץ ותנוח ותעמד לגרדך לקץ (לץ)

הימין

הימין :

יכוין א יאדנ (יכוין מתקונא תשיעארה דו"א לאלפים לפרקא
תנינא דירכא דימינא דנוקבא)

אסתר ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו
ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה :
בימים ההם בשבת המלך אחשורוש על כפא מלכותו
אשר בשושן הבירה : בשנת שלש למלכו עשה משתה
לכרשריו ועבדיו חיל ו פרס ומדי הפרתמים ושרי
המדינות לפניו : * וישם המלך אחשורוש ו מס על
הארץ וא"י חים : וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת
גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוואה הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס : כי מרדכי
(מי) היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול היהודים
ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל
(לל) זרעו

יכוין ה ידנא (יכוין מתקונא עשיראה דו"א נושא עון לפרקא
תנינא דירכא שמאלא דנוקבא)

עזרא ובשנת אחת לכרש מלך פרס לכלות דברי יהוה
מפי ירמיה העיר יהוה את רוח פרש
מלך פרס ויעברקול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר :
כה אמר פרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי
יהוה אלהי השמים והוא יפקד עלי לבנות ללו בית
בירושלם אשר ביהודה : מיבכם מכל עמו יהי אלהיו
עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה
אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם : * זכרה
להם אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה והלויים :
וטהרתם מפלינכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים
איש במלאכתו : ולקרובן העצים (הם) בעתים מזמנות
ולבכורים

ולבפורים זכרה לי אלוהי (אי) לטובה :

יכוין י ינאד (יכוין מתקונא חר סר דו"א ופשע לפרקא תליתאה דירכא ימינא דנוקבא)

דברי הימים אדם שת אנוש : קינן מהללאל ירד : חנוך מתושלח למך : * למלאת דברייהוה בפי ירמיהו עדרצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאת שבעים שנה : ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דברייהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעברקול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר : כה אמר (אר) כורש מלך פרס כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לרו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל עמו יהוה אלהיו עמו (ע) ויעל :

יכוין ה ינרא (יכוין מתקונא תריסר דו"א וחטאה לפרקא תליתאה דירכא דשמאלא דנוקבא)

ואומר קדיש

והח"כ יזמרו אור הגנוז שהיה מיוסד על שנות מכוונים ככל עשר ספירות כפי הקבלה . ויסרו המקובל האלפי הרכ הגדול ה"ה כמוהר"ר משה זכות זל"ה וזמרו חתום בראשי הכתים דהיינו אני משה זכות יצ"ו . ויסורו סירה חדשה בשפה כרורה וכנשימה קדושה :

לחן אל מסתתר או אם אפס רובע הקן אור הגנוז בלובן המחשוף . אצילי קדשו לו רוחם יכסוף . איש ער דגלו שפעו יאסוף . בתקות חוט זהר אין סוף : נטע שעשועים שם אצלו המון . שובע צחצחות גנזי המשמן . נוצר עולמים וכל ההמון . לכל ישכל ולכל אדם קדמון : יצק אדנים שם במרומים . ראשי עמודים שבעה קיימים . בס נכון כסא מלכות עורמים . אוה למושב לו עתיק ימים : מכתר בכתר

לא נודע איה . נוצר חסד קונרה הכל ומחירה . ארך אפים אל רחום היה . כה תאמר לבני ישראל אהיה : שכל טוב חונן לנפש חיה . אתה אבינו רב העלילה . האר נתיבות חכמה ותושיה . אבא בס אודה יה : הצור השולט על כל הברואים . מבין פתאים משכיל נביאים . פתח שערי בינרה הנפלאים . אבא בגבורות אדני יהוה : זכור חסדך לישראל . לתת גדלה לרל שואל . מגן אברהם שלח נא גואל . וקראת שמו עמנו אל : כביר חזק עדתך תהים . מעוז גבורתך רעיוניה רוחים . פחד יצחק הצל תנוהים . יודע כי אתה אלהים : ותיק זכור מעמד הר סיני . בהגלות תפארתך אל אמוני . אביר יעקב שמע קול תחנוני . ואני תפלתי לך יהוה : תמוך רגלך על כס הפלאות . בנצח הודך ענני נוראות . כימי משה ואהרן עשה לטובה אות . אתה יהוה אלהים צבאות : יקר אמור לצרותי די . נוהג בצאן יוסף הוסף מחמדי . יסד בציון אל חי יקרת יסודי . ונחלת עריצים משדי : צמח במלכות יראו עיני . עמו אלהו קנאי בן קנאי . מגן דוד הקשב שיר רנני . למען שמך אדני : וזיו שפעך לשרפים תביא . על חיות ואופנים בדגלך תצביא . שבע שמחות לארץ הצבי . יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי :

אמר הלעני **חיד"א** ס"ט הנדתי היום אשר בעה"ק ירושלם תוב"כ ועב"ק חכרון תוב"כ השירודים אשר ה' קורא אין קורין בלילה הזה סדר משניות הכרפס על פי מ"ס הרב עיר וקדוש מהר"ח הכהן ז"ל בספרו הוקר טור ברכת וכו' בשמו מהר"ח גידיליא ז"ל כפי' הולקוט ביוזקאל סי' ד' ויש מי שרצה ללמוד מכאן

תהים . תסמם מלשון הריד כשימי ואהימה : רוחים . יראים מלשון אל תפחדו ואל תהיו : הנוהים . נועקים מלשון נסה על המון אנשים :

מכאן שאין לקרות משניות כשכתב בספר ואין דמיונו עולה
יפה ותקנו לן יקר סהדותא מרכיבו משרתו ז"ל שרבי סאר"י ז"ל
היה קורא על השלחן כשכתב כמה פרכים ואין להחריק
כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך
כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה
ידי להתפאר :

סדר זרעים

מסכת ברכות מאימתי קורין את שמע בערבית משעה
שהכהנים נכנסים לאכול
בתרומתן עד סוף האשמורת הראשונה דברי רבי
אליעזר וחכמים אומרים עד חצות רבן גמליאל אומר
עד שיעלה עמוד השחר מעשה שבאו בניו מבית
המשתה אמרו לו לא קרינו את שמע אמר להם אם
לא עלה עמוד השחר חייבים אתם לקרות ולא זו
בלבד אלא כל מה שאמרו חכמים עד חצות מצותן
עד שיעלה עמוד השחר הקטר חלבים ואיברים
מצותן עד שיעלה עמוד השחר וכל הנאכלין ליום
אחד מצותן עד שיעלה עמוד השחר אם פן למה אמרו
חכמים עד חצות כדי להרחיק את האדם מן העבירה :
חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על
הטובה שנאמר ואהבת את יי אלהיך בכל
לבבך ובכל נפשך ובכל מאריך בכל לבבך בשני
יצריך ביצר טוב וביצר רע ובכל נפשך אפילו הוא
נוטל את נפשך ובכל מאריך בכל ממונה דבר אחר
בכל מאריך בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי
מודה לו במאד מאד לא יקל אדם את ראשו כנגד
שער המזרח שהוא מכון כנגד בית קדש הקדשים
לא יבנס להר הבית לא במקלו ולא במנעלו ולא
בפונדתו

בפונדתו ולא באבק שעל רגליו ולא יעשנו קפנדריא
ורקיקה מקל וחומר כל חותמי ברכות שהיו במקדש
היו אומרים מן העולם משקלקלו האפיקורוסים ואמרו
אין עולם אלא אחד התקינו שיהיו אומרים מן העולם
ועד העולם והתקינו שהיא אדם שואל את שלום
חבירו כשם שנאמר והנה בעו בא מבית לחם ויאמר
לקוצרים עמכם ויאמרו לו יברכה יי ואומר יי
עמך גבור החיל ואומר אל תכוו כי זקנה אמך ואומר
עת לעשות ליי הפרו תורתך רבי נתן אומר הפרו
תורתך משום עת לעשות ליי :

מסכת פאה אלו דברים שאין להם שיעור הפאה והבכורים
והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה
אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקין
קיימת לו לעולם הבא ואלו הן כבוד אב ואם וגמילות
חסדים והבאת שלום בין אדם לחבירו ותלמוד תורה
כנגד כלם :

מי שיש לו חמשים זוז והוא נושא ונותן בהם הרי זה
לא ישול וכל מי שאינו צריך לטול ונוטל אינו
מת מן הזקנה עד שיצטרך לבריות וכל מי שצריך
ליטול ואינו נוטל אינו מת מן הזקנה עד שיפרנס
אחרים משלו ועליו הכתוב אומר ברוך הגבר אשר
יבטח ביי והיה יי מבטחו וכן דין שדן דין אמת לאמתו
וכר מי שאינו לא חגר ולא סומא ולא פסח ועושה
עצמו כאחד מהם אינו מת מן הזקנה עד שיהיה כאחד
מהם שנאמר ודורש רעה תבואנו ונאמר צדק צדק
תרדף וכל דין שלוקח שוחד ומטה את הדין אינו
מת מן הזקנה עד שעניו כחור שנאמר ושוחד לא
תקח כי השוחד יעור פקחים :

מסכת

מסכת רמאי הקלים שבדמאי השיתין והרימין והעוזרדין
ובנות שוח ובנות שקמה ונבלות
התמרה והגופנין והנצפרה וביהודה האוג והחומין
והכסבר רבי יהודה אומר כל השיתין פטורין חוץ
משל דופרה כל הרימין פטורין חוץ מרימי שקמונה
כל בנות שקמה פטורות חוץ מן המוסטפות :
מי שהיו לו עשר שורות של עשר כדי יין ואמר
שורה החיצונה אחת מעשר ואין ידוע איזו היא
נוטל שתי חביות לוכסן חצי שורה החיצונה אחת
מעשר ואין ידוע איזו היא נוטל ארבע חביות מארבע
זויות שורה אחת מעשר ואין ידוע איזו היא נוטל
שורה אחת לוכסן חצי שורה אחת מעשר ואין ידוע
איזו היא נוטל שתי שורות לוכסן חבית אחת מעשר
ואין ידוע איזו היא נוטל מכל חבית וחבית :

מסכת כלאים החטים והזוגין אינן כלאים זה בזה
השעורים ושבלת שועל הכוסמים
והשיפון הפול והספיר הפורקדן והטופח ופול הלבן
והשעועית אינן כלאים זה בזה :

אותות הנרדין ואותות הכובסין אסורות משום כלאים
התוכף תכיפה אחת אינה חבור ואין בה משום
כלאים והשומטה בשבת פטור עשה שני ראשיה לצד
אחד חבור ויש בה משום כלאים והשומטה בשבת
חייב רבי יהודה אומר עד שישלש השק והקופה
מצטרפין לכלאים :

מסכת שביעית עד אימתי חורשין בשדה האילן ערב
שביעית בית שמאי אומרים כל
זמן שהוא יפה לפני ובהא עד העצרת וקרובין דברי
אלו להיות כדברי אלו :

לוקט כרם נטוע ירק וירק נמכר חוצה לו בארץ ישראל
אסור ובסוריא מותר ובחוצה לארץ יורד ולוקט ובלבד
שלא ילקוט ביד חדרש אסור מן התורה בכל מקום
והערה הלכה והכלאים מדברי סופרים :

מסכת בכורים יש מביאין בכורים וקורין מביאין ולא
קורין ויש שאינן מביאין אלו שאינן
מביאין הנוטע לתוך שלו והבריק לתוך של יחיד או
לתוך של רבים וכן המכריך לתוך של יחיד או מתוך
של רבים לתוך שלו הנוטע לתוך שלו והבריק לתוך
שלו ודרך היחיד ודרך הרבים באמצע הרי זה אינו
מביא רבי יהודה אומר כזה מביא :

למה אמרו הכפורים כנכסי בהן שחוי קונה מהם
עבדים וקרקעות ובהמה טמאה ובעל חוב נוטלן
בחובו ואשה בכתובתה כספר תורה ורבי יהודה אומר
אין נותנין אותם אלא לחבר בטובה וחכמים אומרים
נותנין אותם לאנשי משמר והם מחלקין ביניהם כקדשי
המקדש :

סדר מועד

מסכת שבת יציאות השבת שתיים שהן ארבע בפנים
ושתיים שהן ארבע בחוץ ביצד
העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים פשט העני את
ידו לפנים ונתן לתוך ידו של בעל הבית או שנטל
מתוכה והוציא העני חייב ובעל הבית פטור פשט בעל
הבית את ידו לחוץ ונתן לתוך ידו של עני או שנטל
מתוכה והכניס בעל הבית חייב והעני פטור פשט
העני את ידו לפנים ונטל בעל הבית מתוכה או שנתן
לתוכה והוציא שניהם פטורים פשט בעל הבית את
ידו

ידו לחוץ ונטר העני מתוכה או שנתן לתוכה והכנים שניהם פטורים :

מפירין נדרים בשבת ונשאלין לנדרים שהן לצורך השבת פוקקין את המאור ומודרין את המטלית ואת המקורה ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי אבא שאול בן בטנית שפקקו את המאור בטפיה וקשרו את המקירה בגמי לידע אם יש בגיגית פותח טפה אם לאו ומדבריהם למדנו שפוקקין ומודרין וקושרין בשבת : מסכת עירובין מבוי שהוא גבוה למעלה מעשרים אמה ימעט רבי יהודה אומר אינו צריך

והרחב מעשר אמות ימעט ואם יש לו צורת פתח אף על פי שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט :

שרץ שנמצא במקדש כהן מוציאנו בהמינו שלא לשהות את הטומאה דברי רבי יוחנן בן ברוקא רבי יהודה אומר בצבת של עץ שלא לדבות את הטומאה מהיכן מוציאין אותו מן ההיכל ומן האולם ומבין האולם ולמזבח דברי רבי שמעון בן גנט רבי עקיבא אומר מקום שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת משם מוציאין אותו ושאר כל המקומות כופין עליו פסכתו רבי שמעון אומר מקום שהתירו לך חכמים משקך נתנו לך שלא התירו לך אלא משום שבות :

מסכת פסחים אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר כל מקום שאין מכניסין בו חמץ אין צריך בדיקה ולמה אמרו שתי שורות במרתף מקום שמכניסין בו חמץ בית שמאי אומרים שתי שורות על פני כל המרתף ובית הלל אומרים שתי שורות החיצונות שהן העליונות :

הפסח אחר חצות מטמא את הידים הפגול והנותר מטמאין

מטמאין את הידים בירך ברפפת הפסח פטר את של זבח בירך את של זבח לא פטר את של פסח דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר לא זו פוטרת זו ולא זו פוטרת זו :

מסכת חגיגה הכל חייבין בראיה חוץ מחרש שוטה וקטן וטומטום ואנדרונינוס ונשים

ועבדים שאינם משוחררים החגר והסומא והחולרה והזקן ומי שאינו יכול לעלות ברגליו איזהו קטן כל שאינו יכול לרכוב על כתפיו של אביו ולעלות מירושלם להר הבית דברי בית שמאי ובית הלל אומרים כל שאינו יכול לאחוז בידו של אביו ולעלות מירושלם להר הבית שנאמר שלש רגלים :

ביצר מעבירין על טהרת העזרה מטבילין את הכלים שהיו במקדש ואומרים להם הזהרו שלא תגעו בשלחן (ובמנורה) ותטמאוהו כל הכלים שהיו במקדש יש להם שניים ושרישים שאם נטמאו הראשונים יביאו שניים תחתיהן כל הכלים שהיו במקדש טעונין טבילה חוץ ממזבח הזהב ומזבח הנחשת מפני שהן כקרקע דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים מפני שהן מצפין :

מסכת יום טוב ביצרה שנודרה ביום טוב בית שמאי אומרים תאכל ובית הלל אומרים לא תאכל בית שמאי אומרים שאור בכזית וחמץ בכפותבת ובית הלל אומרים זה וזה בכזית :

מי שזמן אצלו אורחים לא יוליכו בידם מנות אלא אם בן זכה להם מנותיהם מערב יום טוב אין משקין ושוחטין את המדבריות אבל משקין ושוחטין את הביתיות אלו הן ביתיות הלנות בעיר מדבריות הלנות

מסכת מועד קטן משקין בית השלחין במועד ובשביעית
 בין ממעיין שלא יצא בתחלה בין
 ממעיין שלא יצא בתחלה אבל אין משקין לא ממי
 הנשמים ולא ממי הקילון ואין עושים עוגיות לגננים :
 בראשי חדשים בחנכה ובפורים מענות ומטפחות בזה
 ובזה אבל לא מקוננות נקבר המת לא
 מענות ולא מטפחות איזהו ענוי שכלן ענות כאחת
 קינה שאחת מדברת וכלן ענות אחריה שנאמר
 ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה אבל לעתיד
 לבא הוא אומר בלע המורת לנצח ומחה יי אלהים
 דמעה מעל כל פנים וגומר :

מסכת ראש השנה ארבעה ראשי שנים הם באחד בניסן
 ראש השנה למלכים ולרגלים
 באחד בארור ראש השנה למעשר בהמה רבי אליעזר
 ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי באחד בתשרי ראש
 השנה לשנים ולשמטין ולזבלות לנטיעה ולירקות
 באחד בשבט ראש השנה לאילן בדברי בית שמאי
 בית הלל אומרים בחמשה עשר בו :

סדר תקיעות שלש של שלש שיעור תקיעה
 בשלש תרועות שיעור תרועה בשלש יבבות תקע
 בראשונה ומשך בשניה כשתים אין בידו אלא אחת
 מי שבירך ואחר כך נתמנה לו שופר תוקע ומריע ותוקע
 שלש פעמים כשם ששליח צבור חייב כך כל יחיד
 ויחיד חייב רבן גמליאל אומר שליח צבור מוציא את
 הרבים ידי חובתן :

מסכת יומא שבעת ימים קודם יום הכפורים מפרישין
 בהן גדול מביתו ללשכת פלהדרין
 ומתקינין

ומתקינין לו כהן אחר תחתיו שמא יארע בו פסול רבי
 יהודה אומר אף אשה אחרת מתקינין לו שמא תמות
 אשתו שנאמר וכפר בערו ובעד ביתו בירתו זו אשתו
 אמרו לו אם כן אין לדבר סוף :

האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב אין מספיקין בידו
 לעשות תשובה אחטא ויום הכפורים מכפר אין
 יום הכפורים מכפר עבירות שבין אדם למקום יום
 הכפורים מכפר עבירות שבין אדם לחבירו אין יום
 הכפורים מכפר עד שירצה את חבירו את זו דרש רבי
 אלעזר בן עזריה מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו
 עבירות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר עבירות
 שבין אדם לחבירו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה
 את חבירו אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי
 אתם מטהרין מי מטהר אתכם אביכם שבשמים שנאמר
 וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם ואומר מקורה
 ישראל יי מה מקורה מטהר את הטמאים אף הקדוש
 ברוך הוא מטהר את ישראל :

מסכת סוכה סכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה
 פסולה רבי יהודה מכשיר ושאינה
 גבוהה עשרה טפחים ושאיין לה שלש דפנות ושחמתה
 מרבה מצלתה פסולה סכה ישנה בית שמאי פוסלין
 ובית הלל מכשירין ואיזו היא סכה ישנה כד שעשאה
 קודם לחג שלשים יום אבל אם עשאה לשם חג אפילו
 מתחלת השנה כשרה :

חל להיזר יום אחד להפסיק בנתיים משמר שזמנו
 קבוע היה נוטר עשר חלות והמתעכב נוטר שתים
 ובשאר ימות השנה הנכנס נוטר שש והיוצא נוטר שש
 רבי יהודה אומר הנכנס נוטר שבע והיוצא נוטר חמש
 הנכנסין

הנכנסין חולקין בצפון והיוצאין בדרום • בלגה לעולם
חולקת בדרום ושבעתה קבועה וחלונה שתומה :

מסכת הענית מאימתי מזכירין גבורות גשמים רבי
אליעזר אומר מיום טוב הראשון

של חג • רבי יהושע אומר מיום טוב האחרון של חג אמר
לו רבי יהושע הואיל ואין הגשמים סימן ברכה בחג למה
הוא מזכיר אמר לו רבי אליעזר אף אני לא אמרתי
לשאול אלא להזכיר משיב הרוח ומוריד הגשם בעונתו
אמר לו אם כן לעולם יהא מזכיר :

אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים
לישראל בחמשה עשר באב וכיום הכפורים
שבהם בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולים שלא
לביש את מי שאין לו • כל הכלים טעונין טבילה ובנות
ירושלים יוצאות וחולות בכרמים ומה היו אומרות בחור
שא נא עיניך וראה מה אתה בורר דך אל תתן עיניך
בנוי תן עיניך במשפחה שקר החן והכל היפי אשר
יראת יי היא תתהלל • ואומר תנו לה מפרי ידיה
ויהללוה בשערים מעשיה וכן הוא אומר צאינה וראינה
בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו כיום
חתנתו וכיום שמחת לבו כיום חתנתו זה מתן תורה
וכיום שמחת לבו זה בנין בית המקדש שיבנה במהרה
בימינו אמן :

מסכת שקלים באחד באדר משמיעין על השקלים ועל
הכלאים • בחמשה עשר בו קורין
את המגילה בכרכים ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות
ואת מקואות המים ועושין כל צרכי הרבים ומצינין את
הקברות ויוצאין אף על הכלאים :

איברי התמיד נתנין מחצי כבש ולמטה במערב ושל
מוספין

מוספין נתנין מחצי כבש ולמטה • במזרח ושל ראשי
הרשים נתנין על כרפוב המזבח ולמעלה • השקלים
והכפורים אין נוהגין אלא בפני הבית אבל מעשר דגן
ומעשר בהמה והכפורות נוהגין בין בפני הבית בין שלא
בפני הבית המקדש שקלים וכפורים הרי זה קדש רבי
שמעון אומר האומר בכורים קדש אינן קדש :

מסכת מגילה מגלה נקראת באחד עשר בשנים עשר
בשלושה עשר בארבעה עשר

בחמשה עשר לא פחות ולא יותר • ברכין המוקפין
חומה מימות יהושע בן נון קורין בחמשה עשר כפרים
ועיירות גדולות קורין בארבעה עשר אלא שהכפרים
מקדימין ליום הכניסה :

מעשה ראובן נקרא ולא מתרגם • מעשה תמר נקרא
ומתרגם • מעשה עגל הראשון נקרא ומתרגם •

והשני נקרא ולא מתרגם • ברכת כהנים מעשה דוד
ואמנון לא נקראין ולא מתרגמין אין מפטירין במרכבה
ורבי יהודה מתיר • רבי אליעזר אומר אין מפטירין
בהודע את ירושלים :

סדר נשים

מסכת יבמות חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן
וצרות צרותיהן מן החליצה ומן

היבום עד סוף העולם • ואלו הן • בתו ובת בתו
ובת בנו • בת אשתו ובת בנה ובת בתה • חמותו
ואם חמותו ואם חמיו • אחותו מאמו ואחות אמו
ואחות אשתו ואשת אחיו מאמו ואשת אחיו שלא
היה בעולמו וכלתו • הרי אלו פוטרות צרותיהן
וצרות צרותיהן מן החליצה ומן היבום עד סוף
העולם

העולם • וכן אם מרתו או מיאנו או נתגרשו או שנמצאו אילוניות צרותיהן מותרות • ואי אתה יכול לומר בחמותו (ובאם חמותו) ובאם חמיו • שנמצאו אילוניות או שמיאנו :

אמר רבי עקיבא כשירדתי לנהרדעא לעבר השנה מצאני נחמיה איש בית דלי ואמר לי שמעתי שאין משיאין את האשה על פי עד אחד אלא רבי יהודה בן בבא • ונומתי לו בן הדברים אמר לי אמור להם משמי אתם יודעים שהמדינה הזאת משובשת בנסות • מקבלני מרבן גמליאל הזקן שמיאין את האשה על פי עד אחד • וכשבאתי והרציתי הדברים לפני רבן גמליאל שמח לדברי ואמר מצאנו חבר לרבי יהודה בן בבא • מתוך הדברים נזכר רבן גמליאל שנהרגו הרוגים בתל ארזא והשיא רבן גמליאל הזקן נשותיהם על פי עד אחד • (והוחזקו להיות משיאין על פי עד אחד) • והוחזקו להיות משיאין עד מפי עד מפי אשה מפי שפחה • רבי אליעזר ורבי יהושע אומרים אין משיאין את האשה על פי עד אחד • רבי עקיבא אומר לא על פי אשה • ולא על פי עבד • ולא על פי שפחה • ולא על פי קרובים • אמרו לו מעשה בבני רוי שהלכו לצוער עיר התמרים וחלה אחד מהם בדרך והביאוהו בפונדק • ובחזרתם אמרו לפונדקית איה חברנו • אמרה להם מת וקברתיו והשיאו את אשתו • אמרו לו ולא תהא כהנת בפונדקית • אמר להם לכשתהא בפונדקית נאמנת • הפונדקית הוציאה להם מקלו ותרמילו וספר תורה שהיה בידו :

מסכת כתובות בתולה נשאת ליום הרביעי ואלמנה ליום החמישי שפעמים בשבת בתי דינין יושבין

יושבין בעירות ביום השני וביום החמישי שאם היה לו טענת בתולים היה משכים לבית דין :

הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין • הכל מעלין לירושלם ואין הכל מוציאין אחד האנשים ואחד הנשים • נשא אשה בארץ ישראל וגרשה בארץ ישראל נותן לה ממעות ארץ ישראל • נשא אשה בארץ ישראל וגרשה בקפוטקיא נותן לה ממעות ארץ ישראל • נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בארץ ישראל נותן לה ממעות ארץ ישראל • נשא אשה בארץ ישראל נותן לה ממעות ארץ ישראל • רבן שמעון בן גמליאל אומר נותן לה ממעות קפוטקיא • נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בקפוטקיא נותן לה ממעות קפוטקיא :

מסכת קרושין האשה נקנית בשלשה דרכים וקונה את עצמה בשתי דרכים • נקנית בכסף בשטר ובביאה • בכסף בית שמאי אומרים דינר ובשוה דינר • ובית הלל אומרים בפרוטה ובשוה פרוטה • וכמה היא פרוטה אחד משמונה באיסור האטלקי וקונה את עצמה בגט ובמיתת הבעל • היבמה נקנית בביאה וקונה את עצמה בחליצה ובמיתת היבם :

רבי יהודה אומר לא ירעה רוק בהמה ולא ישנו שני רוקים בטלית אחד וחכמים מתירין כל שעסקו (ס"א שאומנותו) עם הנשים לא יתחד עם הנשים ולא ילמד אדם את בנו אומנות בין הנשים • רבי מאיר אומר לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה ויתפלל למי שהעושר והנכסים שלו שאין אומנות שאין בה עניות ועשירות שלא עניות מן האומנות ולא עשירות מן האומנות אלא הכל לפי זכותו • רבי שמעון בן אלעזר אומר ראית מימך חיה ועוף שיש להם אומנות והן מתפרנסין שלא בצער והלא

והלא לא נבראו אלא לשמשני ואני נבראתי לשמש
את קוני (ומה אלו שנבראו לשמשני הם מתפרנסין
שלא בצער . אני שנבראתי לשמש את קוני) אינו
דין שאתפרנס שלא בצער אלא שחרעותי מעשי
וקפחתי את פרנסתי . אבא גורין איש צידן אומר משום
אבא גוריא לא ילמד אדם את בנו חמר גמר ספר
ספן רועה וחונני שאומנותן אומנות לסטים . רבי
יהודה אומר משמו החמירין רבן רשעים הגמלים רבן
בשרין הספנין רבן חסידים טוב שברופאים לנהינם
והכשר שבטבחים שותפו של עמלק רבי נהוראי אומר
מניח אני כל אומניות שבעולם ואיני מלמד את בני
אלא תורה שאדם אוכל משכרה בעולם הזה והקין
קיימת לו לעולם הבא . ושאר כל אומניות אינן בן
כשאדם בא לידי חולי או לידי זקנה או לידי יסורין
ואינו יכול לעסוק במלכתו הרי הוא מרת ברעב
אבל התורה אינה בן אלא משמרתו מכל רע בנערותו
ונותנת לו אחרית ותקוה בזקנותו . בנערותו מהו אומר
וקויי יי יחליפו כח . בזקנותו מהו אומר עוד ינובון
בשיבה . וכן הוא אומר באברהם אבינו ואברהם זקן
בא בימים ויי ברח את אברהם בכל . מצינו שקיים
(ס"א שעשה) אברהם אבינו את כל התורה בלה עד
שלא נתנה שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקלי
וישמור משמרת מצותי חקותי ותורותי :

מסכת נישין המביא גט ממדינת הים צריך שיאמר בפני
נכתב ובפני נחתם רבן גמליאל אומר
אף המביא מן הרקס ומן החגר רבי אליעזר אומר אפילו
מכפר לודים ללוד וחכמים אומרים אינו צריך שיאמר
בפני נכתב ובפני נחתם אלא המביא ממדינת הים
והמוליך

והמוליך והמביא ממדינה למדינה במדינת הים צריך
שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם . רבן שמעון בן גמליאל
אומר אפילו מהגמוניא להגמוניא :

בית שמאי אומרים לא יגרש אדם את אשתו אלא
אם כן מצא בה דבר ערוה שנאמר כי מצא בה
ערות דבר ובית הלל אומרים אפילו הקדיחה תבשילו
שנאמר כי מצא בה ערות דבר . רבי עקיבא אומר
אפילו מצא אחרת נאה הימנה שנאמר והיה אם לא
תמצא חן בעיניו :

מסכת סוטה המקנא לאשתו רבי אליעזר אומר מקנה לה
על פי שנים ומשקה על פי עד אחד
או על פי עצמו . רבי יהושע אומר מקנא לה על פי
שנים ומשקה על פי שנים :

משמת רבי מאיר בטלו מושלי משלים . משמת בן
עזאי בטלו השקדנים . משמת בן זומא בטלו
הדרשנים . משמת רבי יהושע פסקה טובה מן העולם .
משמת רבן שמעון בן גמליאל בא גובאי ורבו צרות .
משמת רבי אלעזר בן עזריה פסק העושר מן החכמים .
משמת רבי עקיבא בטל כבוד התורה . משמת רבי
חנינא בן דוסא בטלו אנשי מעשה . משמת רבי יוסי
קטנותא פסקו חסידים . ולמה נקרא שמו קטנותא
שהיה קטנותו של חסידים . משמת רבן יוחנן בן זכאי
בטל זיו החכמה . משמת רבן גמליאל הזקן בטל
כבוד התורה ומתה טהרה ופרישות . משמת רבי
ישמעאל בן פאבי בטל זיו הפהונה . משמת רבי בטלה
ענוה ויראת חטא . רבי פינחס בן יאיר אומר משהרב
בית המקדש בושו חברים ובני חורין וחפו ראשם
ונדלדלו אנשי מעשה ונברו בעלי זרוע ובעלי לשון
ואין

ואין דורש ואין מבקש ואין שואל על מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים רבי אליעזר הגדול אומר מיום שחרב בית המקדש שרו חכימיה למהוי בספריא וספרייה כחונא וחונא כעמא דארעא ועמא דארעא אזלא ודרדלה ואין שואל ואין מבקש על מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים בעקבות משיחא חוצפא יסגא ויוקר יאמיר הנפן תתן פריה והיין ביוקר והמלכות תהפך למינות ואין תוכחה בית ועד יהיה לזנות והגליל יחרב והגבלן ישום ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו וחכמת סופרים תסרה ויראי חטא ימאסו והאמת תהא נעדרת נערים פני זקנים ידבינו זקנים יעמדו מפני קטנים בן מגול אב בת קמה באמה בלה בחמותה אויבי איש אנשי ביתו פני הדור כפני הכלב הכן אינו מתבייש מאביו ועל מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים רבי פינחס בן יאיר אומר זריזות מביאה לידי נקיות ונקיות מביאה לידי טהרה וטהרה מביאה לידי פרישות ופרישות מביאה לידי קדושה וקדושה מביאה לידי ענוה וענוה מביאה לידי יראת חטא ויראת חטא מביאה לידי חסידות וחסידות מביאה לידי רוח הקדש ורוח הקדש מביאה לידי תחיית המתים ותחיית המתים באה על ידי אליהו זכור לטוב אמן :

מסכת נדרים כל פנויי נדרים בנדרים וחרמים בחרמים ושבועות כשבועות ונזירות כנזירות האומר לחברו מודרני ממך מפרשני ממך מרוחקני ממך שאיני אוכל לך שאיני טועם לך אסור מנודה אני לך רבי עקיבא היה חוכך בזה להחמיר בנדריו רשעים נדר בנזיר ובקרפן ובשבועה בנדרים לא אמר כלום

כלום בנדרותם נדר בנזיר ובקרפן : בראשונה היו אומרים שלש נשים יוצאות ונטולות כתובה האומרת טמאה אני לך שמים ביני לבינך נטולה אני מן היהודים חזרו לומר שלא תהא אישה נותנת עיניה באחר ומקלקלת על בעלה אלא האומרת טמאה אני לך תביא ראיה לדבריה שמים ביני לבנך יעשו דרך בקשה נטולה אני מן היהודים יפר חלקו ותהא משמשתו ותהא נטולה מן היהודים מסכת נזיר כל פנויי נזירות כנזירות האומר אהא הרי זה נזיר או אהא נוה נזיר נזיק נזיח פזיח הרי זה נזיר הריני כזה הריני מסלסל הריני מכלכל הרי עלי לשלח פרע הרי זה נזיר הרי עלי צפורים רבי מאיר אומר נזיר וחכמים אומרים אינו נזיר :

נזיר היה שמואל כדברי רבי נהוראי שנאמר ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון מורה ונאמר בשמואל מורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר אמר רבי יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם אמר לו רבי נהוראי ותלא כבר נאמר ויאמר שמואל איך אלק ושמע שואל והרגני שכבר היה עליו מורה של בשר ודם :

סדר נזיקין

מסכת בבא קמא ארבעה אבות נזיקין השור והבור והמכעה וההבער לא הרי השור כהרי המכעה ולא הרי המכעה כהרי השור ולא זה וזה שיש בהן רוח חיים כהרי האש שאין בו רוח חיים ולא זה וזה שדרפן לילך ולהזיק כהרי הבור שאין דרכו לילך ולהזיק הצד השוה שבהן שדרפן להזיק ושמירתן עליך וכשהזיק

ובשהזיק חב המזיק לשלם תשלומי נזק כמיטב הארץ :
 מוכין שהכובס מוציא הרי אלו שלו ושהסורק מוציא
 הרי אלו של בעל הבית הכובס נוטל שלשה
 חוטין והן שלו יתר מכן הרי אלו של בעל הבית אם
 היה השחור על גבי הלבן נוטל את הכל והן שלו .
 החיט ששיר מן החוט כדי לתפור בו ומטלית שהיא
 שלש על שלש הרי אלו של בעל הבית מה שהחרש
 מוציא במעצד הרי אלו שלו ובכשיר של בעל הבית ואם
 היה עושה אצל בעל הבית אף הנסורת של בעל הבית :
 מסכת בבא מציעא שנים אוחזין בטלית זה אומר אני
 מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה
 זה אומר בלה שלי וזה אומר בלה שלי זה ישבע שאין לו
 בה פחות מחציה וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה
 ויחלוקו זה אומר בלה שלי וזה אומר חציה שלי האומר
 בלה שלי ישבע שאין לו בה פחות משלשה חלקים
 והאומר חציה שלי ישבע שאין לו בה פחות מרביע
 זה נוטל שלשה חלקים וזה נוטל רביע :
 שתי גנות זו על גב זו והירק בנתים רבי מאיר אומר
 של עליון רבי יהודה אומר של תחתון אמר רבי
 מאיר אם ירצה העליון ליקח את עפרו אין כאן ירק
 אמר רבי יהודה אם ירצה התחתון למלא את גנתו
 עפר אין כאן ירק אמר רבי מאיר מאחר ששניהן יכולין
 למחות זה על זה רואין מהיכן ירק זה חי . אמר רבי
 שמעון כל שהעליון יכור לפשוט את ידו וליטול הרי
 הוא שלו והשאר של תחתון :
 מסכת בבא כתרא השותפין שרצו לעשות מחיצה בחצר
 בונים את הכותל באמצע .
 מקום שנהגו לבנות גויל גזית כפיסין לבנים כשרים
 הכל

הכל כמנהג המדינה בגויל זה נותן שלשה טפחים
 וזה נותן שלשה טפחים בגזית זה נותן טפחים ומחצה
 וזה נותן טפחים ומחצה בכפיסין זה נותן טפחים וזה
 נותן טפחים בלבנים זה נותן טפח ומחצה וזה נותן
 טפח ומחצה לפיכך אם נפל הכותל המקום והאבנים
 של שניהם :
 המלוה את חבירו בשטר גובה מנכסים משועבדים
 על ידי עדים גובה מנכסים בני חורין הוציא
 עליו כתב ידו שהוא חייב לו גובה מנכסים בני חורין
 ערב הוציא לאחר התום שטרות גובה מנכסים בני
 חורין . מעשה בא לפני רבי ישמעאל ואמר גובה
 מנכסים בני חורין אמר לו בן ננס אינו גובה לא
 מנכסים משועבדים ולא מנכסים בני חורין אמר לו
 למה אמר לו הרי החונק את אחר בשוק ומצאו
 חבירו ואמר לו הנח לו ואני נותן לך פטור שלא ער
 אמונתו הלוחו ואיזהו ערב שהוא חייב הלוחו ואני
 נותן לך חייב שכן ער אמונתו הלוחו . אמר רבי
 ישמעאל הרוצה שיחכים יעסוק בדיני ממונות שאין
 לך מקצוע בתורה גדול מהן שהן כמעין הנובע
 והרוצה שיעסוק בדיני ממונות ישמש את שמעון
 בן ננס :
 מסכת סנהדרין דיני ממונות בשלשה . גזלות וחבלות
 בשלשה . נזק וחצי נזק תשלומי כפל
 ותשלומי ארבעה וחמשה בשלשה האונס והמפתה
 והמוציא שם רע בשלשה דברי רבי מאיר וחכמים
 אומרים מוציא שם רע בעשרים ושלשה משום שיש
 בו דיני נפשות :
 המתנבא בשט ע"א ואומר כך אמרה ע"א אפילו כיון
 את

את ההלכה לטמא את הטמא ולטהר את הטהור
הבא על אשת איש בין שנכנסה לרשות הבעל
לנשואין אף על פי שלא נבעלה הבא עליה הרי זה
בחנק וזוממי בת כהן ובעלה שכל הזוממין מקדימין
לאותה מיתה חוץ מזוממי בת כהן ובעלה :

מסכת מכות ביצד העדים נעשים זוממין * מעידין אנו
באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן
חלוצה אין אומרים יעשה זה בן גרושה או בן חלוצה
תחתיו אלא לוקה ארבעים * מעידין אנו באיש פלוני
שהוא חייב לגלות אין אומרים יגלה זה תחתיו אלא
לוקה ארבעים * מעידין אנו באיש פלוני שגירש את
אשתו ולא נתן לה כתובתה והלא בין היום ובין למחר
סופו לתן לה כרתובתה אומדין כמה אדם רוצה לתן
בכתובתה של זו שאם נתאלמנה או נתגרשה ואם
מתה יירשנה בעלה מעידין אנו באיש פלוני שהוא
חייב לחבירו אלף זוז על מנת ליתנו לו מכאן ועד
שלישים יום והוא אומר מכאן ועד עשר שנים
אומדים כמה אדם רוצה ליתן ויהיו בידיו אלף זוז בין
נותנו מכאן ועד שלשים יום בין נותנו מכאן ועד עשר
שנים :

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא
לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות
שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :
מסכת שבועות שבועות שתיים שהן ארבע ידיעות
הטומאה שתיים שהן ארבע
יצאות השבת שתיים שהן ארבע מראות נגעים שנים
שהן ארבעה :

היכן שזרי ואמר לו אני יודע מה אתה סח והוא
שמת

שמת או נשבר או נשבה או נגנב או נאבד משביעה
אני ואמר אמן חייב * אמר לנושא שכר והשוכר
היכן שזרי אמר לו מת והוא שנשבר או נשבה
נשבר והוא שמת או נשבה * נשבה והוא שמת
או נשבר נגנב והוא שנאבד נאבד והוא שנגנב
משביעה אני ואמר אמן פטור * מת או נשבר או נשבה
והוא שנגנב או נאבד משביעה אני ואמר אמן חייב
נאבד או נגנב והוא שמת או נשבר או נשבה
משביעה אני ואמר אמן פטור זה הכלל כל המשנה
מחובה לחובה ומפטור לפטור ומפטור לחובה פטור
מחובה לפטור חייב זה הכלל כל הנשבע להקל על
עצמו חייב להחמיר על עצמו פטור :

מסכת עדיות שמאי אומר כל הנשים דיין שעתן והלל
אומר מפקידה לפקידה אפילו לימים
הרבה וחכמים אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא
מעת לעת ממעטת על יד מפקידה לפקידה ומפקידה
לפקידה ממעטת על יד מעת לעת כל אשה שיש לה
וסת דיה שעתה המשמשת בעדים הרי זו כפקידה
וממעטת על יד מעת לעת ועל יד מפקידה לפקידה :
אמר רבי יהושע מקבל אני מרבן יוחנן בן זכאי
ששמע מרבן ורבן מרבן הלכה למשה מסיני
שאין אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב אלא
לרחק המקורבין בזרוע ולקרב המרוחקין בזרוע
משפחת בית צריפה היתה בעבר הירדן וריחקה בן
ציון בזרוע ועוד אחרת היתה שם וקרבה בן ציון
בזרוע כגון אלו אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב
רבי יהודה אומר לקרב אבל לא לרחק רבי שמעון
אומר להשוות המחלוקות וחכמים אומרים לא לרחק
ולא

ולא לקרב אלא לעשות שלום בעולם שנאמר הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא וגומר והשיב לב אבות על בנים ורב בנים על אבותם :

מסכת עבודת כוכבים לפני איריהן של ע"א שלשה ימים אסור לשאת ולתת עמהן

להשאלין ולשאול מהן להלוותן וללוות מהן לפורען ולהפרע מהן רבי יהודה אומר נפרעין מהן מפני שהוא מיצר לו אמרו לו אף על פי שמיצר הוא עכשיו שמח הוא לאחר זמן :

הלוקח פלי תשמיש מן הע"א את שדרכו להטביל יטביל להגעיל יגעיל ללבן באור ילבן באור השפור והאסבלה מלבנן באור והספין שפיה והיא טהורה :

מסכת אבות משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה הם אמרו שלשה דברים הוו מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סיג לתורה :

כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא בראו אלא לכבודו שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו ואומר יי מלון לעולם ועד אמר רבי חנניא בן עקשיא רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :

מסכת הוריות הורו בית דין לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה והלך היחיד ועשה שוגג על פיהם בין שעשו ועשה עמהן בין שעשו ועשה

ועשה אחריהן בין שלא עשו ועשה פטור מפני שתלה בבית דין הורו בית דין וידע אחר מהן שטעו או תלמיד והוא ראוי להוראה והלך ועשה על פיהן בין שעשו ועשה עמהן בין שעשו ועשה אחריהן בין שלא עשו ועשה הרי זה חייב מפני שלא תלה בבית דין זה הכלל התולה בעצמו חייב והתולה בבית דין פטור :

בהן קודם לדוי לוי לישראל ישראל לממור וממור לנתין ונתין לגר וגר לעבר משחרר אימתי בזמן שכולן שוין אבל אם היה ממור תלמיד חכם וכהן גדול עם הארץ ממור תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ :

סדר קדשים

מסכת זבחים כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן בשרים אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה חוץ מן הפסח ומן החטאת הפסח בזמנו והחטאת בכל זמן רבי אליעזר אומר אף האשם הפסח בזמנו והחטאת והאשם בכל זמן אמר רבי אליעזר החטאת באה על חטא והאשם בא על חטא מזה חטאת פסולה שלא לשמה אף האשם פסול שלא לשמו :

אלו קדשים קרבין במשכן קדשים שהקדשו למשכן קרבנות הצבור קרבין במשכן וקרבנות היחיד בבמה וקרבנות היחיד שהקדשו למשכן יקרבו במשכן ואם הקריבן בבמה פטור מזה בין במת יחיד לבמת צפור סמיכה ושחיטת צפון ומתן סביב ותנופה והנשרה רבי יהודה אומר אין מנחה בבמה וכיהון ובגדי שרת וכלי שרת וריח ניחוח ומחיצה בדמים ורחוץ ידים ורגלים אבל הזמן והנותר והטמא שוין

בזה ובוה :

מסכת מנחות כל המנחות שנקמצו שלא לשמן בשרות
אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה
חוץ ממנחת חוטה ומנחת קנאות מנחת חוטה ומנחת
קנאות שקמצו שלא לשמן נרתי בכלי והלך והקטיר
שלא לשמן או לשמן ושלא לשמן או שלא לשמן ולשמן
פסולות ביצד לשמן ושלא לשמן לשם מנחת חוטה
ולשם מנחת נדבה או שלא לשמן ולשמן לשם מנחת
נדבה ולשם מנחת חוטה :

נאמר בעולת הבהמה אשה ריח ניחח (ובעולת העוף
אשה ריח ניחח) ובמנחה אשה ריח ניחח ללמד
שאחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין אדם את
דעתו לשמים :

מסכת חולין הכל שוחטין ושחיטתן כשרה חוץ מחרש
שוחט וקטן שמא יקלקלו בשחיטתן
וכלן ששחטו ואחרים רואים אותן שחיטתן כשרה
שחיטת נכרי נבילה ומטמאה במשא השוחט בקילה
וכן הסומא ששחט שחיטתו כשרה השוחט בשבת
וביום הכפורים אף על פי שמתחייב בנפשו שחיטתו
כשרה :

לא יטול אדם אם על בנים אפילו לטהר את המצורע
ומה אם מצוה קלה שהיא באיסור אמרה תורה
למען ייטב לך והארכת ימים קל וחומר על מצוות
חמורות שבתורה :

מסכת בכורות הלוקח עובר חמורו של נכרי והמוכר לו
אף על פי שאינו רשאי והמשתתף
לו והמקבל ממנו והנותן לו בקבלה פטור מן הבכורה
שנאמר בישראל אבל לא באחרים כהנים ולוים פטורין

מקל

מקל וחומר אם פטרו של ישראל במדבר דין הוא
שיפטרו של עצמן :

יצאו שנים כאחד מונה אותן שנים שנים מנאן אחד
תשיעי ועשירי מקולקלין יצאו תשיעי ועשירי
כאחד תשיעי ועשירי מקולקלין קרא לתשיעי עשירי
ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשין
התשיעי נאכל במומו והעשירי מעשר ואחד עשר
קרב שלמים ועושה תמורה דברי רבי מאיר אמר
רבי יהודה וכי יש תמורה עושה תמורה אמרו משום
רבי מאיר אלו היה תמורה לא היה קרב קרא לתשיעי
עשירי ולעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי אין אחד
עשר מקודש זה הכלל כל שלא נעקר שם עשירי
ממנו אין אחד עשר מקודש :

מסכת ערכין הכל מעריבין ונעריבין נודרים ונדרים כהנים
ולוים וישראלים נשים ועבדים טומטום
ואנדוגיגוס נודרים ונדרים ומעריבין אבל לא נעריבין
שאינו נערך אלא זכר ודאי ונקבה ודאית חרש
שוטה וקטן נדרין ונעריבין אבל לא נודרין ולא
מעריבין מפני שאין בהם דעת פחות מכן חרש נדר
אבל לא נערך :

ישראל שירש את אבי אמו לוי אינו גואל כסדר הזה
וכן לוי שירש את אבי אמו ישראל אינו גואל
כסדר הזה שנאמר כי בתי ערי הלויים עד שהיא לוי
בערי הלויים דברי רבי וחכמים אומרים אין הדברים
אמורים אלא בערי הלויים אין עושין שדה מגרש ולא
מגרש שדה ולא מגרש עיר ולא עיר מגרש אמר
רבי אלעזר במה דברים אמורים בערי הלויים אבל בערי
ישראל עושין שדה מגרש ולא מגרש שדה מגרש עיר
ולא

ולא עיר מגרש כדו שלא יחריבו את ערי ישראל •
הכהנים והלוים מוכרים לעולם וגאלים לעולם • שנאמר
גאלת עולם תהיה ללוים :

מסכת תמורה הכל ממרים אחד אנשים ואחד נשים לא
שאדם רשאי להמיר אלא שאם המיר
מומר וסופג את הארבעים הכהנים ממירין את שלהם
וישראל ממרים את שלהם אין הכהנים ממירין לא
בחטאת ולא באשם ולא בכבוד • אמר רבי יוחנן בן
נורי וכי מפני מה אין ממירין בכבוד • אמר לו רבי
עקיבא חטאת ואשם מתנה לכהן הכבוד מתנה לכהן
מה חטאת ואשם אין ממירין בו אף הכבוד לא ימירנו
בו • אמר לו רבי יוחנן בן נורי מה לי אינו ממיר
בחטאת ואשם שאין זכין בהן בחייהן תאמר בכבוד
שזכין בו בחייו • אמר לו רבי עקיבא והלא כבר נאמר
והיה הוא ותמורתו יהיה קדוש היכן קדושה חלה עליו
בבית הבעלים אף תמורה בבית הבעלים :

כל הקדשים שנשחטו חוץ לזמנן וחוץ למקומן הרי
אלו ישרפו אשם תלוי ישרף • רבי יהודה אומר
יקבר חטאת העוף הבאה על ספק תשרף • רבי יהודה
אומר יטילנה לאמה • כל הנשרפין לא יקברו וכל
הנקברים לא ישרפו • רבי יהודה אומר אם רצה להחמיר
על עצמו לשרוף את הנקברים רשאי אמרו לו אינו
מותר לשנות :

מסכת כריתות שלשים ויש כריתות בתורה הבא על
האם ועל אשת האב ועל הכלה
הבא על הזכור ועל הבהמה האשה המביאה את
הבהמה עליה הבא על אשה ובתה ועל אשת איש
הבא על אחוריו ועל אחות אביו ועל אחות אמו ועל
אחות

אחות אשתו ועל אשת אחיו ועל אשת אחי אביו
ועל הנדה המגדף והעובד ע"א והנותן מזרעו למולך
ובעל אוב המחלל את השבת וטמא שאכל את הקדוש
והבא למקדש טמא האוכל חלב ודם נותר ופגול
השוחט והמעלה בחוץ האוכל חמץ בפסח האוכל
והעושה מלאכה ביום הכפורים המפטם את השמן
והמפטם את הקטורת והסך בשמן המשחה הפסח
והמילה במצות עשה :

רבי שמעון אומר כבשים קודמין לעזים בכל מקום
יכול מפני שהן מובחרין מהן תלמוד לומר אם
כבש יביא קרבנו לחטאת מלמד ששניהן שקולין
תורין קודמין לבני יונה בכל מקום יכול מפני שהן
מובחרין מהן תלמוד לומר ובן יונה או תור לחטאת
מלמד ששניהן שקולין האב קודם לאם בכל מקום
יכול שכבוד האב עורך על כבוד האם תלמוד לומר
איש אמו ואביו תיראו מלמד ששניהן שקולין אבל
אמרו חכמים האב קודם לאם בכל מקום מפני שהוא
ואמו חיבין בכבוד אביו וכן בתלמוד תורה אם זכה
הבן לפני הרב הרב קודם את האב בכל מקום מפני
שהוא ואביו חיבין בכבוד רבו :

מסכת מעילה קדשי קדשים ששחטן בצפון מועלין בהן
שחטן בדרום וקבל דמן בצפון בצפון
וקבל דמן בדרום שחטן ביום זורק בקילה בלידה זורק
ביום או ששחטן חוץ לזמנן וחוץ למקומן מועלין בהן •
כלל אמר רבי יהושע כל שהיה לה שעת היתר
לכהנים אין מועלין בה ושלא היה לה שעת היתר
לכהנים מועלין בה איזו היא שהיה לה שעת היתר
לכהנים שלנה ושנטמאת ושיצאה ואיזו היא שלא היה
לה

לה שעת היתר לכהנים שגשחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה ושקבלו פסולין וזרקו את דמה :

פרוטה של הקדש שנפלה לתוך הכיס או שאמר פרוטה בכיס זה הקדש בין שהוציא את הראשונה מעל דברי רבי עקיבא וחכמים אומרים עד שיוציא את כל הכיס מודה רבי עקיבא באומר פרוטה מן הכיס זה הקדש שהוא מוציא והולך עד שיוציא את כל הכיס :

מסכת תמיד בשלשה מקומות הפהנים שומרים בבית המקדש בבית אבטינס ובבית הניצוץ ובבית המוקד בית אבטינס ובית הניצוץ היו עליות והרובים שומרים שם בית המוקד כיפה ובית גדול היה מוקף רובדים של אבן וזקני בית אב ישנין שם ומפתחות העזרה בידם ופרחי כהונה איש כסורתו בארץ לא היו ישנים בבגדי קדש אלא פושטין ומקפלין ומניחין אותן תחת ראשיהן ומתפסין בכסות עצמן אירע קרי לאחר מהן יוצא והולך לו במסיבה ההולכת תחת הבירה והנרות דולקין מפאן ומפאן עד שהוא מגיע לבית הטבילה ומדורה היתה שם ובית כסא של כבוד וזה היה כבודו מצאו נעול יודע שיש שם אדם פרוח יודע שאין שם אדם ירד וטבל עלה ונסתפג ונתחמם כנגד המדורה בא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד שהשערים נפתחים ויוצא והולך לו :

השיר שהיו הלויים אומרים במקדש ביום הראשון היו אומרים ליי הארץ ומלוואה תבד וישבי בה בשני היו אומרים גדול יי ומהלך מאד בעיר אלהינו הר קדשו בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט ברביעי היו אומרים אל נקמורת

אל נקמות הופיע וגומר בחמישי היו אומרים הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב בששי היו אומרים יי מלך גאות לבש וגומר בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת מזמור שיר לעתיד לבא ליום (נ"א לעולם) שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים :

מסכת מדות בשלשה מקומות הפהנים שומרים בבית המקדש בבית אבטינס ובבית הניצוץ ובבית המוקד והלויים בעשרים ואחד מקום חמשה על חמשה שערי הר הבית ארבעה על ארבע פנותיו מתוכו חמשה על חמשה שערי העזרה ארבעה על ארבע פנותיה מבחוץ ואחד בלשכת הקרבן ואחד בלשכת הפרוכת ואחד לאחורי בית הפפורת :

שבדרום (נ"א שבצפון) לשכת העץ לשכת הגולה לשכת הגזית לשכת העץ אמר רבי אליעזר בן יעקב שכחתי מה היתה משמשת אבא שאול אומר לשכת כהן גדול היתה והיא היתה אחורי שתייהן ונג שלשתן שוה לשכת הגולה שם היה בור קבוע והגלגל נתון עליו ומשם מספיקין מים לכל העזרה לשכת הגזית שם היתה סנהדרי גדולה של ישראל יושבת ודנה את הכהונה וכהן שנמצא בו פסול לובש שחורים ומתעטף שחורים ויוצא והולך לו ושלא נמצא בו פסול לובש לבנים ומתעטף לבנים נכנס ומשמש עם אחיו הכהנים ויום טוב היו עושים שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן כההן וכך היו אומרים ברוך המקום ברוך הוא שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן וברוך הוא שבחר באהרן ובבניו לעמוד לשרת לפני יי בבית קדשי הקדשים :

מסכת קנים חטאת העוף נעשית למטן וחטאת בהמה למעלן עולת העוף נעשית למעלן ועולה

ועולת בהמה למטה אם שנה בזה ובוה פסול * סדר קנים כך הוא החובה אחד חטאת ואחד עולה בנדריים ונדבות בלן עולות * איזהו נדר האומר הרי עלי עולה ואיזהו נדבה האומר הרי זו עולה מה בין נדריים לנדבות אלא שהנדריים מרתו או נגנבו חייבים באחריותם ונדבות מרתו או נגנבו אין חייבים באחריותם :

האשה שאמרה הרי עלי קן בשאלד זכר ילדה זכר מביאה שתי קנים אחד לנדרה ואחד לחובתה נתנתן לכהן והכהן צריך לעשות שלש פרידן מלמעלן ואחד מלמטן לא עשה כן אלא עשה שתיים למעלן ושתיים למטן ולא נמלך צריכה להביא עוד פרידה אחת וקריבנה למעלן ממין אחד ומשני מינין תביא שתיים פירשה נדרה צריכה להביא עוד שלש פרידנים ממין אחד ומשני מינין תביא ארבע * קבעה נדרה צריכה להביא עוד חמש פרידנים ממין אחד ומשני מינין תביא שש נתנתן לכהן ואין ידוע מה נתנה והלך הכהן ועשה ואין ידוע מה עשה צריכה להביא עוד ארבע פרידנים לנדרה ושתיים לחובתה וחטאת אחת בן עזאי אומר שתי חטאות אמר רבי יהושע זה הוא שאמרו כשהוא חי קולו אחד וכשהוא מת קולו שבעה כיצד קולו שבעה שתי קרניו שתי חצוצרות שני שוקיו שני חלילין עורו לתוף מעיו לנבלים בני מעיו לכנורות ויש אומרים אף צמרו לתכלת רבי שמעון בן עקשיא אומר זקני עם הארץ כל זמן שמוקינין דעתן מטרפת עליהן שנאמר מסיר שפה לגאמנים וטעם זקנים יקח אבל זקני תורה אינן בן אלא כל זמן שמוקינין דעתן מתישבת עליהן שנאמר בישישים חכמה

סדר טהרות

מסכת מקואות שש מעלות במקואות זו למעלה מזו וזו למעלה מזו מי גבאים שתה טמא ושתה טהור טמא שתה טמא ומלא בכלי טהור טמא שתה טמא ונפל בכר של תרומה אם הדיח טמא ואם לא הדיח טהור :

אכל אוכלים טמאים ושתה משקים טמאים טבל והקיאן טמאים מפני שאינן טהורים בגוף שתה מים טהורים טבל והקיאם טהורים מפני שהם טהורים בגוף בלע טבעת טהורה נכנס לאהל המת הזה ושנה וטבל והקיאה הרי היא כמורת שהיתה בלע טבעת טמאה טובל ואוכל בתרומה הקיאה טמאה וטמאתו חיץ שהוא תחוב באדם בזמן שהוא נראה חוצץ ואם אינו נראה טובל ואוכל בתרומתו :

מסכת פרה רבי אליעזר אומר עגלה בת שנתה ופרה בת שתיים וחכמים אומרים עגלה ברת שתיים ופרה בת שלש או בת ארבע רבי מאיר אומר אף בת חמש כשרה הזקנה אלא שאין ממתינין לה שמא תשחיר שלא תפסל אמר רבי יהושע לא שמעתי אלא שלשית אמרו לו מה הלשון שלשית * אמר להם כך שמעתי סתם אמר בן עזאי אני אפרש אם אומר אתה שלשית לאחרות במנין וכשאתה אומר שלשית בת שלש שנים כיוצא בו אמרו כרם רבעי אמרו לו מה הלשון רבעי אמר להם כך שמעתי סתם אמר בן עזאי אני אפרש אם אומר אתה רבעי לאחרים במנין וכשאתה אומר רבעי בן ארבע שנים כיוצא

בו אמרו האוכל בבית המנוגע פרס משלש לקב
אמרו לו אמור משמונה עשרה לפאה אמר להם כך
שמעתי סתם אמר בן עזאי אני אפרש אם אומר אתה
משלש לקב אין בו חלה וכשאתה אומר משמונה עשרה
לפאה מיעטתו חלתו :

טבל את האזוב ביום והזה ביום כשר ביום והזה
בלילה בלילה והזה ביום פסול ביום והזה ביום
שלאחריו פסול אבל הוא עצמו טובל בלילה ומזה
ביום שאין מזין עד שתנין החמה וכלן שעשו משעלה
עמוד השחר כשר :

מסכת ירים מי רביעית (נ"א מרביעית) נותנין לידים
לאחד אף לשנים מחצית לוג לשלשה
או לארבעה מדוג לחמשה ולעשרה ולמאה רבי יוסי
אומר ובלבד שלא יפחות לאחרון שבהם מרביעית
מוסיפין על השניים ואין מוסיפין על הראשונים :

אמר אפיקורוס גלילי קובל אני עליכם פרושים שאתם
כותבין את המושל עם משה בנט אמרו פרושים
קובלין אנו עליך אפיקורוס גלילי שאתם כותבין את
המושל עם השם בדרך ולא עוד אלא שאתם כותבין
את המושל מלמעלה ואת השם מלמטן שנאמר ויאמר
פרעה מי יי אשר אשמע בקולו לשלח את ישראל
וכשלקה מהו אומר יי הצדיק :

מסכת אהלות שנים טמאים במת אחד טמא טומאת
שבעה ואחד טמא טומאת ערב
שלשה טמאין במת שנים טמאין טומאת שבעה ואחד
טמא טומאת ערב ארבעה טמאין במת שלשה טמאין
טומאת שבעה ואחד טמא טומאת ערב כיצד שנים
אדם הנוגע במת טמא טומאת שבעה ואדם הנוגע

בו טמא טומאת ערב :

עשרה מקומות אין בהן משום מדור ע"א אהלי
הערביים והספות והצרפין והבורגנים
והאלקטיות ובית שער ואוירה של חצר והמרחץ ומקום
החצים ומקום הדג'ונות :

מסכה נגעים מראות נגעים שנים שהן ארבעה בהרת
עזה כשרג שניה לה כסיד ההיכל
והשאת בקרום ביצה שניה לה כצמר לבן דברי רבי
מאיר וחכמים אומרים השאת כצמר לבן שניה לה
בקרום ביצה :

שני מצורעים שנתערבו קרבנותיהם קרב קרבנו של
אחד מהם ומת אחד מהם זו ששאלו אנשי
אלכסנדריא את רבי יהושע אמר להם יכתוב נכסיו
לאחר ויביא קרבן עני :

מסכת זבים הרואה ראה אחת של זוב בית שמאי
אומרים כשומרת יום כנגד יום ובית

הלל אומרים כבעל קרי ראה אחת ובשני הפסיק
ובשלישי ראה שתיים או אחת מרובה בשתיים בית
שמאי אומרים זב גמור ובית הלל אומרים מטמא
משכב ומושב וצריך ביאת מים חיים ופטור מן הקרבן
אמר רבי אלעזר בן יהודה מודים בית שמאי בזה שאינו
זב גמור ועל מה נחלקו על הרואה שתיים או אחת
מרובה בשתיים ובשני הפסיק ובשלישי ראה אחת בית
שמאי אומרים זב גמור ובית הלל אומרים מטמא משכב
ומושב וצריך ביאת מים חיים ופטור מן הקרבן :

אלו פוסלים את התרומה האוכל אוכל ראשון והאוכל
אוכל שני והשותה משקין טמאין והבא ראשו
ורובו במים שאובין וטהור שנפלו על ראשו ועל רובו
שלשה

שְׁלֹשָׁה לַלַּיִל מִיָּמֵי שְׂאוּבֵינָא וְהַסְפָּר וְהַיְדִים וְמִכּוּל יוֹם
וְהָאוֹכְלִים וְהַכֹּלִים שְׁנַטְמָאוּ בְּמַשְׁקִים :

מִסַּכְתָּה נִרְהָ שְׂמַאי אָמַר כָּל הַנְּשִׁים דִּיין שְׁעַתָּן הִלֵּל אָמַר
מִפְּקִידָה לְפִקְדָה וְאִפִּילוּ לַיָּמִים הִרְבָּה
וְחֻכְמַיִם אָמְרִים לֹא כִדְבָרֵי זֶה וְלֹא כִדְבָרֵי זֶה אֵלָּא מֵעַתָּה
לְעַת מִמְעַטָּה עַל יַד מִפְּקִידָה לְפִקְדָה וּמִפְּקִידָה לְפִקְדָה
מִמְעַטָּה עַל יַד מֵעַתָּה לְעַת כָּל אִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ וְסַת דִּיהָ
שְׁעַתָּה וְהַמְשַׁמֶּשֶׁת בְּעֵרִים הִרִי זֶה כְּפִקְדָה וּמִמְעַטָּה עַל
יַד מֵעַתָּה לְעַת וְעַל יַד מִפְּקִידָה לְפִקְדָה :

הַרְוָאָה יוֹם אֶחָד עֶשֶׂר וְטַבְלָה לְעֶרְבֵי וְשִׁמְשָׁה בֵּית
שְׂמַאי אָמְרִים מִטְּמָאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשֵׁב וְחֵיבִין
בְּקִרְבָּן וּבֵית הַלֵּל אָמְרִים פְּטוּרִים מִן הַקִּרְבָּן טַבְלָה
בְּיוֹם שְׁלֹאֲחֵרֵיו וְשִׁמְשָׁה אֶת בֵּיתָהּ וְאַחַר כֵּךְ רֵאתָה בֵּית
שְׂמַאי אָמְרִים מִטְּמָאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשֵׁב וּפְטוּרִים מִן
הַקִּרְבָּן וּבֵית הַלֵּל אָמְרִים הִרִי זֶה גִרְגָּן וּמוֹדִים בְּרוּאָה
בְּתוֹךְ אֶחָד עֶשֶׂר יוֹם וְטַבְלָה לְעֶרְבֵי וְשִׁמְשָׁה שְׁמַטְמָאִין
מִשְׁכָּב וּמוֹשֵׁב וְחֵיבִין בְּקִרְבָּן טַבְלָה בְּיוֹם שְׁלֹאֲחֵרֵיו
וְשִׁמְשָׁה הִרִי זֶה תְּרַבּוֹת רְעָה וּמִגְעָן וּבְעִילָתָן תִּלּוּיִם :

מִסַּכְתָּה טַהוּרוֹת שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר דְּבָרִים בְּנִגְבַלַת הַעוֹף הַטְּהוּר
צְרִיכָה מִחֻשְׁבָּה וְאִינָה צְרִיכָה

הַכֹּשֶׁר וּמִטְּמָאָה טוֹמְאָה אוֹכְלִין בְּכַבְצָה וְכוּזִית בְּבֵית
הַבְּלִיעָה וְהָאוֹכְלָה טַעוֹן הָעֶרְבִי שְׁמֵשׁ וְחֵיבִין עֲלֶיהָ
עַל בִּיאַת הַמִּקְדָּשׁ וְשׁוֹרְפִין עֲלֶיהָ אֶת הַתְּרוּמָה וְהָאוֹכְלִ
אָבֵר מִן הַחֵי מִמֶּנָּה סוּפָג אֶת הָאֲרֻבַּעִים • שְׁחִיטָתָהּ
וּמְלִיקָתָהּ מִטְּהוּרוֹת אֶת טְרִיפְתָּהּ • דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר
רַבִּי יְהוּדָה אָמַר אֵינָן מִטְּהוּרוֹת רַבִּי יוֹסִי אָמַר שְׁחִיטָתָהּ
מִטְּהוּרוֹת אֲבָל לֹא מְלִיקָתָהּ :

בֵּין הָעֲגוּלִים לַלַּיִל רִשׁוֹת הַרְבִּים פְּרָם שְׁלֹפְנֵי הַבּוֹצְרִים
רִשׁוֹת

רִשׁוֹת הַיְחִיד וְשְׁלֹאֲחֵרֵי הַבּוֹצְרִים רִשׁוֹת הַרְבִּים אֵימָתֵי
בְּזִמְן שֶׁהַרְבִּים נִכְנָסִים בּוֹז וְיוֹצְאִים בּוֹז • כְּלֵי שֶׁר בֵּית
הַבַּד וְשֶׁל נֵת וְהַעֲקָל בְּזִמְן שֶׁהוּן שֶׁל עֵץ מִנְגִּבָן וְהוּן
טְהוּרִים בְּזִמְן שֶׁהוּן שֶׁל גָּמִי מִיִּשְׁנָן כָּל שְׁנַיִם עֶשֶׂר
חֹדֶשׁ אוֹ חֹלְטָן בְּחֻמֵּי רַבִּי יוֹסִי אָמַר אִם נִתְּנָן בְּשִׁבּוֹלַת
הַנְּהַר דִּי :

מִסַּכְתָּה כֹּלִים אֲבוֹת הַטּוֹמְאוֹת הַשְּׂרִץ וְשִׁכְבַת זָרַע וְטְמֵאָה
מֵת וּמִצּוֹרֵעַ בְּיָמֵי סָפְרוֹ וּמֵי חֲטָאֵת
שְׂאִין בָּהֶם כְּדֵי הַזַּיִה הִרִי אֵלּוּ מִטְּמָאִין אֲדָם וְכֹלִים
בְּמַנְעֻכְלֵי חֹרֶשׁ בְּאוֹיֵר וְאִינָם מִטְּמָאִין בְּמִשְׁאָה :

צְלוּחִית קִטְנָה שְׁנִטְלָה פִּיה טְמֵאָה • וְגִדּוּדָה שְׁנִיטְרָה פִּיה
טְהוּרוֹת שֶׁל פְּלִיטוֹן שְׁנִיטְלָה פִּיה טְהוּרוֹת מִפְּנֵי
שֶׁהֵיא סוֹרַחַת אֶת הַיָּד לַגִּינֵן גְּדוּלִים שְׁנִיטְלָה פִּיהָ
טְמָאִין מִפְּנֵי שֶׁהֵיא מִתְקַנֵּן לְכַבְּשִׁין וְהָאֲפָרָכִם שֶׁל
זְכוּכִית טְהוּרוֹת אָמַר רַבִּי יוֹסִי אֲשֶׁרִיךְ כֹּלִים שְׁנִכְנַסְתָּ
בְּטוֹמְאָה וְיִצְאָתָה בְּטַהוּרָה :

מִסַּכְתָּה טְבוּל יוֹם הַמְכַנֵּס חֲלוֹת עַד מִנַּת לְהַפְרִישׁ וּנְשִׁכּוֹ
וְאִצְיָה וְקִטְפָה וְהַבְּרִיחַ בֵּית שְׂמַאי אָמְרִים חֲבוּר בְּטְבוּל

יוֹם וּבֵית הַלֵּל אָמְרִים אֵינָן חֲבוּר מִקְרָצוֹת נוֹשְׁכוֹת זֶה
בְּזוֹ וְכַבְּרִים נוֹשְׁכִים זֶה בְּזוֹ הָאוֹפֶה חֲמִיטָה עַל גְּבִי
חֲמִיטָה עַד שֶׁלֹּא קָרְמוּ בַתְּנוּרָה וְקוּלִיתָ שֶׁל מִים
הַמְחַלְחֵלֵת וְרִתִּיחַת גְּרִיסִין שֶׁל פּוּל רֵאשׁוּנָה וְרִתִּיחַת
יֵין חֹדֶשׁ רַבִּי יְהוּדָה אָמַר אֶף שֶׁל אוֹרוֹ בֵּית שְׂמַאי
אָמְרִים חֲבוּר בְּטְבוּל יוֹם וּבֵית הַלֵּל אָמְרִים אֵינּוּ חֲבוּר
וּמוֹדִים בְּשֶׂאֵר כָּל הַטּוֹמְאוֹת בֵּין קָלוֹת בֵּין חֲמוּרוֹת :

הַתּוֹרֵם אֶת הַחֲבוּר וְאָמַר הִרִי זֶה תְּרוּמָה עַל מִנַּת
שְׁתַּעֲלָה שְׁלוֹם • שְׁלוֹם מִן הַשֶּׁבֶר וּמִן הַשְּׁפִיכָה

אֲבָל לֹא מִן הַטּוֹמְאָה רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר אֶף מִן
הַטּוֹמְאָה

הטומאה נשברה אינה מדמעת עד היכן תשבר ולא תדמע כד' שתתנגלגל ותגיע לבור רבי יוסי אומר אף מי שהיה בו דעת להתנות ולא התנה נשברה אינה מדמעת מפני שהוא תנאי בית דין :

מסכת מכשירין כל משקה שתחלתו לרצון אף על פי שאין סופו לרצון או שסופו לרצון אף על פי שאין תחלתו לרצון הרי זה בכי יתן משקין טמאים מטמאין לרצון ושלא לרצון :

חלב האשה מטמא לרצון ושלא לרצון וחלב הבהמה אינו מטמא אלא לרצון אמר רבי עקיבא קל וחומר הדברים מה אם חלב האשה שאינו מיוחד אלא לקטנים מטמא לרצון ושלא לרצון חלב הבהמה שהוא מיוחד לקטנים ולגדולים אינו דין שיטמא לרצון ושלא לרצון אמרו לו אם טמא חלב האשה שלא לרצון שדם מגפתה טמא * יטמא חלב הבהמה שלא לרצון שדם מגפתה טהור אמר להם מחמיר אני בחלב מדם שהחולב לרפואה טמא והמקוץ לרפואה טהור אמרו לו סלי זיתים וענבים יוכיחו שהמשקין היוצאין מהן לרצון טמאים ושלא לרצון טהורים אמר להן לא אם אמרתם בסלי זיתים וענבים שתחילתן אוכל וסופן משקה תאמרו בחלב שתחילתו וסופו משקה עד כאן היתה תשובה אמר רבי שמעון מפאן ואילך היינו משיבין לפניו מי גשמים יוכיחו שתחילתן וסופן משקה ואינן מטמאין אלא לרצון אמר לנו לא אם אמרתם במי גשמים שאין רבן לאדם אלא לארצות ולאילנות ורוב החלב לאדם :

מסכת עיקים כר' שהוא יד ולא שומר מיטמא ומטמא ולא מצטרף שומר אף על פי שאינו יד מיטמא

מיטמא ומטמא ומצטרף * לא שומר ולא יד לא מיטמא ולא מטמא :

אמר רבי יהושע בן לוי עתיד הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות שנאמר להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא אמר רבי שמעון בן חלפתא לא מצא הקדוש ברוך הוא כד' מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר " עוז לעמו יתן " יברך את עמו בשלום :

ואומר קריש דרבנן

פזמון נאה לשבועות

לשבח לאל דעות

בנסתר ובנגלה מפיך מרגליות * ועל סדר נתן תורה כנו לתלפיות * כו קול הרמ"ז הרומ"ז לכבוד המורה יולא כ"ן זמרה וזי"ן סירה וקול המרטה לשפ"ר הרי זה מסוכח ובנושמו יגדל אלהים חי וישתבח :

תשואות חן חן למעלת הרופא המוכהק תמים דעים מדפים תמימים בעיר מנטובה כי בחיקונו אשר סס לפנינו העתיק זאת התורה אשר סס משה לפני בני ישראל הסיר המסוכח והמפואר הזה מלשון ארמית ללשון הקדש למען ירוח הקורא בו * וכך גם אכחנו נלא בעקבותיו ומילין כלשון הקדש ללד ארמית ימלל :

מלך שלם ארון מעוים
שליט בעיל ותחות רעו דידיה
הדיוך עבד לסג' מטול חסדיה
זיווי נהירין לון כבוצינין *
כל עלמין אחסין בתיקונין
ומשבחין בולהו ליחודיה
תדיר זריזין על קימוהי
זעין ורחלין מן קדמוהי :
כד עלמא פליג לאומיא
בן אתרעי וצבא לחולקיה

מלך שלם ארון מעוים
הפצו מושל בשמים ובארץ
מתנת חן נותן לרב למען חסדו
פניו נוגה להם כמאורות
יסד כל עולמים על מכוניהם
ומהללים כולם לשמו אחר
תמיד נכונים לשמור חוקיו
יראים וחרדים מלפניו
בהפרידו בני אדם כגוייהם
(ע"א בהנחל עליון גוים את עולמו)
כנו רצה וכחר למנת חלקו
יהן

יתן חתים ורשים בגשפנקיה
 יתהון מסר ויהב לסרכיא :
 אתין ופרשוון ותמהיא
 עבר במצרים בחיל עתקיה
 עד די בכל סטרא וכל גיסא
 שעתא ושעתא מתרחיש גיסא :
 כדהב בגו כורא בגו נורא
 נפשן צריף וזקיף בגלותא
 ביה לן סגי חילן לאוריתא
 ביה אחסין תקפן לסוכרא *
 הא לן כנירא ער קדל תורא
 מטרת סהדותיה בהימנותא
 לכן למעבדה אלים נשוי
 מן נצבתא די פרולא להוי :
 לא אתרעו בה עממי ארעא *
 עשו וישמעאל וחבריהון
 דצבו בטעותהון וצלמיהון
 אבנא דהב וכסף חסף אעא *
 וברם קהלן בחדא רגעא
 נעבד נקבל כן ענו בלהון
 והוה בלישנהון גזר מקטב
 כל מאן דעבדין מן שמיא טוב :
 יום די הוינן כחדא שרין
 על טור דסיני אתגלי תמן
 ארכין שכינתיה נהרא קמן
 עם כרסון חיון ומשירין
 זיון בצית אמיתתא סגין
 חזוי נעימותא אנן חמן

רעיא מהימנא אתקריב גביה
 חכמת אלהין אשתכחת ביה :
 אנהיר בכך כתרין סתימאין
 ובהון תרין עטרין עטיר יתן
 אוף חכמתן אסני וכיונתן
 דכדין גלי ראמין ועלאין *
 אפתח שביל דסתים בסימאין
 מטרא דרעיון ביה לצחותן
 רגעא דאנחיתיה בכל רוחי
 כל די הוה צבי הוה מחי :
 אנחית יקר פרסיה בארתיכין
 אינון משמשנוי בהיכריה
 אסדיר לטיקסיהון בני חיליה
 חיון כרוביא ומלאכין *
 מתנוצצא לחדא כסנדולכין
 מזל וכוכבא בגלגליה
 כל חר וחד לבריק זהוריתיה
 כיון פתיחן ליה בעליתיה :
 רמן וטינרין בכך טפזין
 אוף אתבהילו רברבי עמין
 משתתקין ברין ומתאלמין
 וזני סאוב ערקין ומתגנזין *
 צהיב זהור סגיא פאובריזין
 ומשח רבות מלכא דכל עלמין
 דכגון נהר די נור בזיווהי
 נגד ונפק מן קדמוהי :
 יומא תליתאי כד הוה צפרא
 יום שבתא שית מן ירח סיון

רועה נאמן נגש אליו
 חכמת אלהים נמצאה בו
 אוי האיר עטרות מסתרים
 כס עטרות שתיים הכתיר אותנו
 גם חכמתנו הרבה וכינתנו
 ואז הראנו נפלאות ממרומים
 פתח נתיב מטמוני מסתרים
 בו גשם נרכות לצמאוננו
 רגע יניפהו לכל רוח
 כל אשר חפץ הוא מחייה
 חוריר יקר כסאו ברכב אלהים
 הנם משרתיו בהיכלו
 ערך לרגליהם צבא חילו
 חיות כרובים ומלאכים
 נוצץ מאד כאבני זהר
 מול וכוכב בגלגלו
 כל אחר ואחר להגיה אורו
 ארובות נפתחו לו בעליותו
 גבעות וצורים אז רקרו
 אף נבהלו אלופי עמים
 החרישו נכראים ונאלמו
 ומיני טומאה נסים ומתחבאים
 יוהיר זוהר רב כזהב מופז
 ושמן משחת מלך עולמים
 אשר כנהר אש כאורו
 נובע ויוצא מלפניו
 יום השלישי בהיות הבקר
 כיום השבת ששה להרש סיון

אֶקְדִים רַחִים נַפְשָׁן בְּפִרְשׁוֹן
 וּמַצְלֵהָבָא וּסְלִיק תַּנְן טוֹרָא
 אִשְׁתַּמְעוּ קָלִין וְשׁוֹפְרָא
 קָרִי בְּסִימּוֹתָא בְּצַלְצֵלוֹן
 לֹא יַעֲלִינוּן כָּל זְמַרְיָא
 שְׂבַכְבָּא פְּסַנְתְּרִין וּסְמַפְנִיא :
 מְנוּ מַהִימְנוֹתָא דְכָל דְרַגִין
 מְטַרְל שְׁלֵם קְדֻשִׁיה עַן אִמְתַּח
 רוּחַן לְרַחֲמַתִּיה כְּדוּר אֲרַתַּח
 דְּבַסִּים מְתִיקוֹתִיה לְמוֹרִיגִין *
 בְּעֶשֶׂר אִמִּירוֹהִי דְרַגִיגִין
 פּוּמָא מְמַל רַבְרַבֵּן אִפְתַּח
 סְתָרָא דְסַתְרִין רוּ דְרוּיָא
 וְשֹׁפֵר קְדֻמוֹהִי לְהַחֲוִיא :
 טוֹבוּי רַעְמָא טַב דְטַב עַדְבִּיה
 דִּי בִיה אֵלְהָא טַב לְחוּד מִיִּטְפִיל
 קָמִיה רִשׁוּתָא אוּחְרָא מְנַפִּיל
 אוּף לֹא יִכִּיל מוֹל לְמִשְׁלַט בִּיה *
 דְקָדֵם דְנָא אִיהוּ הוּה תוֹרְבִיה
 כָּל דִּי הוּה צְבָא הוּה מְשַׁפִּיל
 כֵּן דִּי הוּה צְבָא הוּה מְרִים
 אִי לֹאוּ בְהָאִי יוּמָא דְקָא גְרִים :
 חֲשַׁחִין אֲנַחְנָא עַד דְנָא פְתַנָּם
 נִרְתַע לְשַׁעֲבוּרְךָ אֵלֵה תִקְיָה
 עֵינָן לְטִיבו רַחֲמָךְ נִקְיָה
 דִּי לֹא תַהֲשִׁלַּט בְּן רִשׁוּ דַפְגָּם *

נדכר

(*) כפ' הכ' הראשונים דס"ג בדניאל (וכתב שם הראב"ע אהל סכרות בלא ראיה) והשלישי ב"פ הר"א ש"א סוף פ"ה משלטי הגבורים

נִדְכַר קִיִּים קְדָמָא וּפְטִירָנָם
 אִף דִּי בְּסִיגּוּפִין מַעִיק יִנְקִין
 כְּתַלַּת חֲסִידֵיָא בְּתוֹקְפִיהוֹן
 דִּי לֹא שְׁלַט נוֹרָא בְּגִשְׁמַחוֹן :
 טוֹבוּי דְמוֹדְרִין וְלֹא יִפְגֵר
 וְלִמְעַבְד כָּל רַעְיָה יוֹחִי
 יִמְחָא בִּיצְרִיה עַד דִּיתְמַחִי
 שְׂכַלּוּר יוֹסוּד כָּל רַעְוִיה יִמְגֵר *
 טוֹבוּי דִּיחֲשִׁיב לִיה שְׁלִים אַגְר
 בְּלַחוּד בְּפוֹלְחַנְךָ וּבִיה יוֹחִי
 טוֹבוּי דִּינִיחָא לִיה בְּלִיאוֹתָא
 וְהוּי דְרוּפְתָקָא דְאוּרִיתָא :
 הַרְדָּךְ עַלֵן הַרְדָּן עַלְךָ תְדִיר
 לֹא נִתְנַשֵּׂי טַנְךָ בְּכָל עַסְקָן
 זִינְךָ עַלֵן וּסְפֵר קִימָךְ כָּאן
 לֹא תִתְנַשֵּׂי מִן רַחִים אֲדִיר *
 הִיךְ עַד כַּעַן תִּשְׁהִי וְלֹא תִסְדִּיר
 מִלְכָּן לְשִׁלְטַנְךָ רַבּוּ אַרְכָּן
 אִית לִית מִשְׁחָ מַה יִתְהַנִּי שְׂרָא
 חֲפְצָא לְמַלְכוּתָא בְּלֹא תִאגָּא :
 מִרְן דְּבִשְׁמִיא אֵלֵה יְצִיב
 הִיכְרִין הִכִּי מְסַר * הִדָּא יֵאִי ?
 כָּל עֲלָמָא בִּידָא דְטַפְשָׂאִי
 גִּיּוֹר בְּרוּם וְתַחוּת אַרְעָ יְצִיב *
 כּוּכָא רַבָּה וּמְלַבְלָבָא כְּנַצִּיב
 וְרַדְךָ בְּגוּ חוֹרְבָא כְּסִלוּאִי
 מַה דִּין וְאִיךָ יִשְׁלַט בְּרִישׁ אוּמִי
 עַבְדָּא דְאוּדְבָן בְּטוֹלְמוֹי :

היאך תסובר די בך בוכך
 יהי רטוש עמים ומספנא
 עד אן מארסתך בעיגונא
 גליא מתרכא בר לקסטרך
 ולמא בארנן קל מעיק ערך
 קריא באסתרא בלגינא
 אן תקפכוז יאמר ורוחצנכוז
 מאן הוא אלהא די ישוכינכוז :
 מריה דאברהם תני תנין
 שדר פרוקנא בדיל חסדך
 היך די במצרים עבדתא דך
 זור זור לעבדך נטרי אורין
 כנין לאיקרך בפום ברין
 וגלי במלכותך תקוף אידך
 תאגך תקום תחסן לעלמיא
 תסני באתיא ותמהיא :

איכה תסכול כי כנך בכורך
 יהיה עווב עמים ואביון
 עד מתי תענן מאורשה לך
 גולה גרושה מחוץ להיכלך
 מה קול השונא אויבך באוננו
 מריע כאגורת כסף כתוך כר רך
 ואמר אי מעווכם ותקותכם
 מי בכל האלהים אשר יצילכם
 אלהי אברהם תוסף שנות ירך
 שלח גואלנו למען חסדך
 כאשר במצרים עשית זאת
 חושה לעבדיך שומרי תורה
 כונן בכורך כפי כל גברא
 ותגלה במלכותך עוז ירך
 נורך יצין יאמץ לעולמים
 תרכה אותם ומופתים

תפלה לליל שבועות

רבנו של עולם הנה אנחנו באים בבשר פנים יראים
 וחרדים ואם חס ושלום נתחייבנו כרת בבית
 דינך הצדק על חטאתינו ועונותינו ופשעינו המרבים
 יהי רצון מלפניך שיהא חשוב צערנו שנצטערנו בלילה
 הזה ונדרנו שינה מעינינו להשיג עלינו בעין חמלתך
 ההיא עינא פקוחא דלא נאים ותיר תדיר שנאמר
 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל ותקרע רוע
 גזר דיננו ורחמנו ורחמנו מאוצר הכסף העומד
 לימין העליון ותתן לעבדך חיים ארוכים לעסוק
 בתורתך יומם ולילה ויהיה הצער שיש לנו בעינינו

תקון

תקון לפנים הראות שפגמנו בעינין עלאין ואשר הרע
 בעיניך עשינו ויתוקן הפגם ההוא בכל המקומות
 שפגמנו מארבע עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה
 ותצילנו מעונש חבוט הקבר מהמלאך המשבר את
 עיני האדם אחר פטירתו בקבר ונפטר מאותו הצער
 ותשפיע עלינו משפע הטוב מכתר עליון להצילנו
 מכרת דיומי וכרת דשני ולמען שמך הגדול והנורא
 (ארד) כשהוא כלול במקורו (אאהלידה) שתבטל
 מעלינו כל גזרות קשות ורעות ויהיה למוד זה נחת
 רוח לפני כסא כבודך ותתן בנו לח לעמוד על
 המשמר וללמוד תמיד לפניך ולהגות באמרי תורתך
 ולהיות מן העובדים לפניך בלב שלם ובנפש חפצה
 לומדים תורתך לשמה ולברור כל ניצוצות הקדושות
 שנתפזרו בין הקלפות על ידינו ולהחזירם אל הקדושה
 ליחרא שכינתא בבעה ולאקמא יתה מעפרא ולתת
 נחת רוח ליצרנו לרבק נפשנו ורוחנו ונשמתנו
 לעבדו וליראה אותו בלבב שלם ויהי נועם יהוה
 אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
 כוננהו : ברוך יהוה לעולם אמן ואמן :

ידיד נפש אב הרחמן
 ירוץ עבדך כמו איל
 פי יערב לו ירדותך
 הרור נאה זיו העולם
 אנא אל נא רפא נא לה
 או תתחזק ותתרפא
 ותיק יהמו רחמיך
 כי זה כמה נכסוף נכסף

משובך עבדך אל רצונך
 ישתחוה מול הדרך
 מנופת צוף וכל טעם
 נפשי חולת אהבתך
 בהראות לה נועם זיוך
 והיתה לך שפחת עולם
 וחוסה נא על עם אהובך
 לראות בתפארת ערך

אנא

אֲנֵי אֵלֵי חֲמַדַּת לְבִי • חוֹסֵה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם :
הַגִּילָה נָא וּפְרוֹשׁ חֲבִיב • עָלֵי אֵת סִפְתַּי שְׁלוּמֶךָ
תֵּאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדֶךָ • נְגִילָה וּנְשַׁמְחָה בְּךָ •
מֵהָר אֲהוּב כִּי בֵּא מוֹעֵד • וְחַנּוּנוֹ כִּימֵי עוֹלָם :
יְהוָה חַנּוּנוֹ לֶךָ קוִינֵנו הִיָּה זְרוּעַם לְבַקְרִים אֶף יִשׁוּעַתֵּנוּ
בַּעַת צָרָה : קוּמֵי אֲוִרֵי כִי בֵּא אֲוִרְךָ וּכְבוֹד יְהוָה עֲלֶיךָ
זֶרַח : כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ וְעֶרְפֶּל לְאֻמִּים וְעֲלֶיךָ
יִזְרַח יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עֲלֶיךָ יִרְאֶה :

רבון העולמים ואדוני האדונים אב הרחמים והסליחות
מורים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
בְּקִידָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה שְׁקִרְבַּתֵּנוּ לְתוֹרַתְךָ וּלְעִבּוּדְךָ
עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ וְנִתַּת לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תוֹרַתְךָ הַקְּרוּשָׁה
מֵה אָנוּ מֵה חַיֵּינוּ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גְּדוֹל כִּזֶּה
עַל בֶּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחְנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שְׁתַּמְחֹל וְתִסְלַח
לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ • וְאֵל יְהוִי עֲוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים
בִּינֵינוּ לְבִינֶיךָ • וּבְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּכּוֹנֵן לְבַבְנוּ לִירְאֶתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ וְתִקְשִׁיב אֲזִנֶיךָ
לְדַבְּרֵינוּ אֱלֹהִים וְתִפְתַּח לְבַבְנוּ הָעֶרְל בְּסוּדוֹת תוֹרַתְךָ
וְיִהְיֶה לְמוֹדֵינוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵי כְּסֵא כְבוֹדְךָ כְּרִיחַ
נִיחוּחַ וְתִאֲצִיל עֲלֵינוּ אֹרַח מְקוֹר נִשְׁמַתֵּנוּ בְּכָל בְּחִינַתֵּנוּ
וְשִׁיתְנוּצֵינוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם נְגִידַת
דְּבָרֶיךָ אֵדָה בְּעוֹלָם וְזִכּוֹתֵם וְזִכּוֹת אֲבוֹתֵם וְזִכּוֹת תוֹרַתֵם
וְתַמְיּוּמוֹתֵם וְקְדוּשַׁתֵּם יַעֲמוּד לָנוּ לְכָל נִפְשָׁל בְּדַבְּרִים
אֵלוּ וּבְזִכּוֹתֵם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵה שְׁאֵנוּ לוֹמְדִים בְּמֵאֵמֶר
נְעִים וְזִמְרוֹת יִשְׂרָאֵל גַּר עֵינֵי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ
יְהוִי לְרִצּוֹן אֲמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :
כִּי יְהוָה יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתִבּוֹנָה :

רבון

רבון עלמין דאנת הוא מגלה עמיקתא ומסתרתא ונגלי
דזיא יהא רעוא מן קדמך לאספרא מלין בפומאי
לקיימא בי מקרא שכתוב ואנכי אהיה עם פיך והורתיה
את אשר תדבר וליא ניעור בכסופא קדמך ואזבה
למשמע רזין עלאין דאורייתא מפומא דרישא דמתיבתא
עלאה אמן וכן יהי רצון אמן סלה :

האדרא רבא קדישא

תניא

אר"ט לחברייא עד אימת ניתוב בקיימא דחד סמכא •
כתיב עת לעשות לוי הפרו תורתך • יומין זעירין ומארי
דחובא דתיק כרווא קרי כל יומא • ומחזרי חקלא זעירין אינון • ואיכסו
כשולי (כ"א בשורי) כרמא • לא אסגנון ולא ידעין לאן אתר חולין כמה
דזאות • אתכנסו חברייא לבי אדרא מלובשין שריין סייפיו רומחי בדיוכון
חזרזו בתקוניכון • בעיטא • בחכמתא • בסוכלתנו • ברעת • בחיוו • בידין
ברגלין (כ"א בחילא דידין ורגלין) חמלכו עליכון למאן (ס"א למלכא)
דברשותיה חיי ומותא • למגור מלין דקאטו מלין דקדישי עלווכין טייתו
להו • וחדאן למשמע להו ולמגדע להו • יתיב ר"ש וככה ואמר ווי אי
גליגא ווי אי לא גליגא • חברייא דהוו תמן אשתיקו • קס ר' אבא וא"ל אי
ניחא קמיה דמר לגלגא הא כתיב סוד וי' ליריאו והא חברייא חלון
דחלון דקב"ה אינון וכבר עאלו באדרא דבי משכנא מנהון עאלו מנהון
נפקו תאנא אמתנו חברייא קמיה דר"ש ואשתכחו ר' אלעזר בריה •
ור' אבא ור' יהודה ור' יוסי בר יעקב • ור' ינחק • ור' חזקיה בר רב • ור'
חייא • ור' יוסי ור' יוסא • ודון יהבו לר"ש ואלכען זקפו לעילא ועאלו
בחקלא ביני חילני ויתבו • קס ר"ש ואלו ללותיה • יתיב בנווייהו ואמ' כל
חד ישוו ידוי בתוקפי • שוו ידוייהו וכסיב לון פתח ואמר חרור האיש
אשר יעשה פסל ומסכה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כלם ואמרו
חמן • פתח ר"ש ואמר עת לעשות לוי' אמאי עת לעשות לוי' משום
דהפרו תורתך • מאי הפרו תורתך תורה דלעילא דאיהו מתכטלא אי
לא יתעבד בתקונו (ס"א שמא) דא • ולעתיק יומיין אתמר • כתיב
אשריך ישראל מי כמוך • וכתיב מי כמוך באלים וי' • קרא לר' אלעזר
בריה אשתיה קמיה ולרבי אבא מסטרא אחרא ואמר חן כללא דכולא
עד השתא אתתקנו קיימין • אשתיקו שמעו קלא וארככותן דא לרא
קאן

קשן. מאי קלא. קלא רכנופייא עלאה דמתכפני. חדו ר"ש ואמר וי
 שמעתי שמעך יראתי (אמר) התם יאות הוה למהו רחיל. אכן
 בחביבותא תלייא מלתא דכתיב ואהבת את יי' אלהיך. וכתיב מאהבת
 יי' אתכם וכתיב אהבתי אתכם ונר' ר"ש פתח ואמר הולך רכיל מגלה
 סוד וכאמן רוח מכסה דבר. הולך רכיל האי קרא קשיא (וכיון דאתמר
 רכיל אמאי הולך) איש רכיל מבעי ליה למומר מאן הולך. אלא מאן
 דלא אחושב ברוחיה ולא הוי מהוימנא ההוא מלה דשמע אזיל בגווייה
 כחור' במנא עד דרמי לה לבר. מאי טעמא. משום דלית רוחיה רוחא
 דקיומא אבל מאן דרוחיה רוחא דקיומא ביה כתיב וכאמן רוח מכסה
 דבר. וכאמן רוח קיומא דרוחא (כמו ותקעתי יתר במקום כאמן)
 ברוחא (כ"א ברזא) תלייא מלתא. וכתיב אל תתן את פיד לחטויא את
 בשרך. ולית עלמא מתקיימא אלא ברזא. וכי אי במלי עלמא אנטריך
 רזא במלון רוין דרזיית דעתיק יומין דלא אתמסרין אפילו למלאכין
 עליון עב"ו. אר"ש לשמייא לא אימא דיוטתון (ס"א דיוטתון) לארעא
 לא אימא דתשמע. דהא אכן קיומי עלמין. תנא רזי דרזין כד פתח
 ר"ש ברזי דרזין אודעזע אתרא וחברין אתחלחלו גלי ברזא ופתח
 ואמר. כתיב :

ואלה

המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך וגו'.
 זכאין אתון דיוקייא דאתגלי לבון רזי דרזין דאורוייתא דלא
 אתגליין לקדישי עליונין מאן ישגח בהאי ומאן יזכה בהאי דהוא
 סהדותא על מהוימנותא (דמהוימנותא) (דכסיר למאתן ושבעין עלמין ומנסי כסיר
 אורחא דכסירין ביה דיוקייא לעלמא דאפי. ס"ד דכתיב וארע דיוקיס כאור גנא הולך ואור
 עד ככון היוס. מן הסווא ארחא מתפרטן לטית מאה ותליסר אורחיו דלפני בועיר אשין דכתיב
 כל ארמות יי' חסד ואמת לנבירי ברזיו וגו') רכלא. ללותא ברעוה יתא דלא
 יתחשב לחובא לגלגה דא. ומנה וימרון חבריית דהאי קרא קשיא הוה
 דהא לא הוה ליה למכתב הכי דהא חזינן כמה מלכים הוו עד דלא
 ייתון בני ישראל ועד לא יקיי מלכא לבני ישראל ומתחזי הכא וברא
 אתעררו חברייתא. אלא רזא דרזין הוה דלא יכלין בני נשא למנדע
 ולאשתמודע ולמרקש בדעתיהו בהאי :

תאנא

עתיקא דעתיקין טמירא דטמירין עד דלא זמין תקונוי
 (דמלכא) ועטורי עטורין. שירותא וסיומא לא הוה והוה
 מגליף ומשער ביה. ופריס קמיה חד פראס ובה גליף ושיער מלכין
 ותקונוי לא אתקיימו ה"ד ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
 לפני מלך מלך לבני ישראל מלכא קדמאה. לבני ישראל קדמאה וכלהו
 דגליפו

דגליפו (ולא אתקיימו) בשמנה אתקרון. ולה אתקיימו עד דאנח לאו
 ואנכע להו. ולבתר זמנא הוה אסתלק (כ"א הוה מסתבל) בהסווא
 פראס ואתתקן בתקונוי. ותאנא כד סליק ברעוה למברי אוריתא
 טמירא תרי אלפי שנין ואפקה מיד אמרה קמיה מאן דבעי לאתקנא
 ולמעבר יתקן בקדמיתא תיקונוי. תאנא בלטיעוה דספרא עתיקא
 דעתיקין סתרא דסתרין טמיר דטמירין אתתקן ואזרמן (פי' כלומר
 אשתכח ולא אשתכח. לא אשתכח ממש אבל אתתקן. ולית דידע ליה
 משום דהוה עתיק דעתיקין) (אבל בתיקונוי ידעי) כחד סבא דסבין עתיק
 מעתיקין טמיר מטמירין. ובתיקונוי ידעי ולא ידעי מארי דחור כסו
 (ס"א בסומק) וחזיו בוקיטא (ס"א בוטיגא דאנפוי) (כ"א באנפוי)
 יתיב על כורסייא דשכיבין לאכפויא לון. ארבע מאה אלפי עלמין
 אתפשט חוורא דגולגלתא דריושו. ומנהירו דהאי חוורא ירתו דיוקייא
 לעלמא דאתי ד' מאה עלמין ה"ד ארבע מאות שקל כסף עובר
 לקוחר :

בגולגלתא

יתבין (בכל יומא) תליסר (ס"א תריסר) אלפי
 רבוא עלמין דנטלין עליו דגלין וסמכין עליו
 ומתאי גולגלתא נטויף טלא להווא דלבר ומלייא לרשיה בכל יומא
 דכתיב שראשי נמלא טל ומהווא טלא דאנער מריוסיה הוה חזיהו
 לבר ויתערון מתייא לעלמא דאתי (דכתיב שראשי נמלא טל מלאתי טל
 לא כתיב לא נמלא) דכתיב כי טל אורות טלך. אורות נהורא דחורתא
 דעתיקא. ומהווא טלא מתקיימין קדישי עליונין וקרא מנא דטחטין
 לדיוקייא לעלמא דאתי. ונטויף הוה טלא לחקלא דתפוחין קדישין
 ה"ד ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחוסקס. וחזיו
 דהוה טלא חור. כהאי גוונא דאכנא דברולתא דאתחזיית כל גוונין
 בגויה. ה"ד ועינו כעין הכדולת. האי גולגלתא חוורא די ליה אכחיר
 לתליסר עיבר גליפין בסחרוי. לארבע עיבר בסטרא חד ולארבע
 עיבר בסטרא דא בסטרא דאנפוי ולארבע עיבר בסטרא דא לסטרא
 דא חוורא וחד לעילא דגולגלתא (פי' מסטרא דלעילא) ומתאי אתפשט
 אורכא דאנפוי לתלת מאה ושבעין רבוא עלמין. והוה אתקרי ארך
 אפיס (פי' אורכא דאנפוי) והאי עתיקא דעתיקין אתקרי אריכא
 דאנפין. והוה דלבר אתקרי זעיר אנפין לקבליה דעתיקא סבא קדש
 קדיש דקדשייא וזעיר אנפין כד אסתבל להאי כלא (ס"א טלי) דלתתא
 אתתקן ואנפוי מתפשטין ואריכין בהווא זמנא אבל לא כל שעתא
 כמה דעתיקא ומתאי גולגלתא נפיק חד עיבר חוור לגולגלתא דזעיר
 אנפין

אנפין לתקנא רישיה ומהאי לשאר גולגלתין דלתתא דלית לון חושבנא .
וכל גולגלתא יתבין אנה חיוורתא (ס"א אורחותא) לעתיק וימנין . כד
עאלין בחושבנא תמות שריבטא . ולקביל דא בקע לגולגלת לתתא כד
עאלין בחושבנא :

בחללא

דגולגלתא קרומא דאורייתא דחכמתא עלאה סתימאה
דלא פסק והאילא שכיח ולא התפתח . והאי קרומא
התפשייה על מוחא דהיה חכמתא סתימאה ובגויי כך התבסי (ס"א
ובגין דהתבסוייה) האי חכמתא בההוא קרומא דלא התפתח (ס"א
בג"ד הקרי חכמתא סתימאה) והאי מוחא דהיה האי חכמתא
סתימאה . שקיט ואשתכין באתרוה כחמר טוב על דורדייה והיינו
דאמרי סבא דעתוי סתים ומוחיה סתים ושכין . והאי קרומא התפסק
מזעיר אפיין ובגויי כך מוחיה התפשט ונפיק לתלתין ותרין שבילין
הה"ד ונהר יולא מעדן . מ"ט משום דקרומא התפסק דלא מחפי' על
מוחא (ועכ"פ קרומא פסיק לתתא) והיינו דתנין ברישומי תתון ת"ו
השם רישומא לעתיק וימנין דלית דכוותיה (רביה תלייה תמים דעות
שלים מכל סטרווי וסתים ושכין ושקיט כחמר טוב על דורדייה) .

תאנא

בגולגלתא דרישא תליין אלף אלפיין רבוא ושבעת אלפיין
וחמש מאה קווא דשערי חוור ונקי כהאי עמרא כד איהו
נקי דלא אסתבך דא ברא דלא לאחזאה ערבוכיה בתקונוי . אלא כלא
על בוריייה . דלא נפיק נימא מנימא ושערא משערא . וכל קולא וקולא
אית ביה ארבע מאה ועשר נימי דשערי בחושבן קד"ש . וכל נימא
ונימא להוט בארבע מאה ועשר עלמנין . וכל עלמא ועלמא סתים ונמי
ולית דידע לון בר איהו . ולהוט לשבע (ס"א לארבע) מאה ועשרין
עיבר ובכל נימא ונימא אית מבועא דנפיק ממוחא סתימאה (דכתר
כותלא) ונהיר ונגיד בההוא נימא לנימין דזעיר אנפין ומהאי מתקן
(ס"א מתזון) מוחיה וכדין נגיד ההוא מוחא לתלתין ותרין שבילין . וכל
קולא וקולא מתלתון ותליין . מתתקן בתקונא יאה בתקונא שפירא .
מתפישין על גולגלתא מתתקני קווי דנימין מהאי סטרא ומהאי סטרא
על גולגלתא . ותאכא כל נימא ונימא הקרי (ס"א איהו) משיכא דמבוע'
(ס"א ממבועין) (ס"א ואינון מבועין) סתימין דנפקין ממוחא
סתימאה . ותאכא משערוי דבר נש אשתמודע מאי הוא אי דינא אי
רחמי . מכד עברין עלוי ארבעין שנין . ואפילו כד איהו עולם בשעריה
בתקוניה (ס"א בדיוקניה) (ס"א בדיוקניה) ובגויי עינוי קולין דשערי
תליין בתקונוי נקוי' כעמר נקא עד כתפוי עד כתפוי ס"ד . אלא עד

רישי

רישי דכתפוי . דלא אתחזי קודלא משום דכתוב כי פנו אלי עורק ולא
פניס . ושערא סליק אכתרוי דאורנין דלא לחפויא עלוי דכתוב להיות
אזק פתוחות . שערא דנפיק מבתר אורניו כוליה בשקולא . לא נפיק
דא מן דא תקונא שלים . תקונא יאה . תקונא שפירא תאיב למחמי .
תיאובתא וחדוותא דדיוקייא דאינון בזעיר אפיין למחמי ולהתדבקה
בתקונוי . דעתיקא סתימאה דכלא . י"ג נימין דשעריין קיימי מהאי
סטרא ומהאי סטרא דגולגלתא לקביל אנפוי ובאינון שריין שערי
לאתפלגא . לית שמאלא בהאי עתיקא סתימאה כלא וימנא . אתחזי ולא
אתחזי . סתים ולא סתים . והאי בתקונוי כ"ש ביה . ועל האי תאיבו בני
ישראל לזרפא בלבסון דכתוב היש יי' בקרבנו אם אין בון זעיר אנפין
דאקרי יי' ובין אריק אנפין דאקרי א'ין . אמאי אתענשו . משו' דלא עבדו
בכביבותא אלא בכסיונא דכתוב ועל נקותם אתי' היש ה' בקרבנו
אם אין .

בפלוגתא

דשערי אוזל חד ארסא דנקור למאתן ושבעין
עלמנין . ומניה נהיר ארסא דא' דנהירין ביה דדיוקיי'
לעלמא דאתי הה"ד ואורח דדיוקיס כאור ננה הולך ואור עד ככון
היוסומן ההוא ארסא התפרשא לשית מאה ותליסר אורחין דאורייתא
דפלוג בזעיר אפיין דכתוב ביה כל ארסות יי' חסד ואמת וגו' .

מצחא

דגולגלתא רעוא דרעוין רעויתא דזעיר אפיין לקבלי
ההוא רעויתא דכתוב (כ"א מנחא דגולגלתא רזון אקרי
דא רעוא דרעוין התגלי בההוא מנחא לקבל דא לתתא . כתוב והיה
על מנחא תמיד לרזון וגו' . וההוא מנחא דאקרי רזון . קוא גלוי' דכל
רישא וגולגלתא . דמתבסוייה בארבע מאה ועשרין (כ"אועשר) עלמנין
וכד התגליא התקבלא ללותהון דישראל . אימתי התגלייה . שתיק ר"ש .
שאל תניינות אימתי . א"ר שמעון לר' אלעזר בריה אימתי התגלייה .
א"ל בשעתא דללותא דמנחה דשבתא . א"ל מ"ט . א"ל משום דההוא
שעתא ביומי דחול תלייה דינא לתתא בזעיר אפיין ובשבתא התגלייה
מנחא דהתקרי רזון . בההוא שעתא אשתכין רוגזא ואשתכח רעוא
ומתקבלא ללותא הה"ד ואני תפילי לך יי' עת רזון . ועת רזון
מעתיק וימין לגלאה מנחא . ובגין כך התתקן האי קרא למימריה
בללותא דמנחה בשבתא אר"ש לר' אלעזר בריה בריק כרי לעתיק
וימין רעוא דמנחא תשכח בשעתא דתפטרין ליה . ת"ח בשאר (ס"א
בשעתא) דלתתא כד התגלי מנחא אשתכח חולפא הה"ד (ס"א ת"ח
בשאר דלתתא כד התגלי מנחא דינא אשתכח ואשתכח מנחא

דאשחיתא

דאשגחותא לחיובי עלמא לחיובן דלא מתכספי בעובדיהו כד"א
ומלח אשה זונה היה לך מאנת הכלם . והכח כד התגלי מלחא
תיאובתא (ס"א חביבותא) ורעוא שלים אשתבח וכל רוגזין אשתכבו
ומתכפיין קמיה . מהאי מלחא (ס"א דלתתא) נהרין ארבע מאה בתי
דינין כד התגלייה האי עת רגון כלהו משתכבין קמיה הה"ד דינא
יתיב (כלומר יתיב באתריה ודינא לא התעביר) ותאנא שערא לא
קאים בהאי אתר משום דמתגלייה ולא התכסייה התגליה דיקתכלון
מארי דדי' וישתכבון ולא התעבירו . תאנא האי מלח' התפשט במאתן
ושבעין אלפין נהורין דבוטנין (ס"א דנהרין) מערין עלאה . דתניא
אית עדן דנהור לעדן . עדן עלאה לא התגלייה והוא סתום בסתימא
ולא מתפרשא לארחין כדארמין . והאי עדן דלתתא מתפרש בשבילוי
לתתין ותרון (עיבר) שבילין . ואע"ג דמתפרש האי עדן בשבילוי לית
דירע ליה בר האי זעיר אפיין . ועדן דלעילא לית דירע ליה ולא שבילוי
בר הסוא אריך אנפין . הה"ד אלהים הבין רכה והוא ידע את מקומה
אלהים הבין רכה דא עדן דלתתא דירע זעיר אפיין . והוא ידע את
מקומה דא עדן דלעילא דירע עתיק וימין סתימאם דכלא .

עיניו

דרישא חוורא משתינין משאר עיינין לית כסותא על עינא .
ולית גבינין על עינא . מ"ט דכתיב הכה לא ינוס ולא יישן
שומר ישראל . ישראל דלעילא . וכתיב אשר עיניך פקוחות . ותאנא כל
מה דאתי ברחמי לית כסותא על עינא ולית גבינין על עינא . כ"ט
רישא חוורא דלא בעי מדי (ס"א נהירו) אמר רבי שמעון לר' אבא
למאי היא רמיזא . א"ל לנוני וימא . דלית כסותא על עינא ולית גבינין
על עינא . ולא ניימין ולא בעיין נטורא על עינא כ"ט עתיקא דעתיקי
דלא בעי נטורא . וכ"ט דאיהו משגח לכלא וכלא מתון ביה ולא נאיש
הה"ד הכה לא ינוס ולא יישן שומר ישראל דלעילא . כתיב הכה
עיני וי' אל יראיו וכתיב עיני וי' המה משוטטים בכל הארץ . לא קשיא
הא בזעיר אפיין הא באריך אנפין . ועב"ד תרי עיינין אינון . ואתחווורו
(ס"א ואתחווורו) לחד . עינא דאיהו חוור בנו חוור וחוור דכליל כל חוור :
חוורא קדמא נהיר וסליק ונחית לאסתכלא (ס"א לאסתכלא)
דאריר ברורא . תאנא בטש האי חוורא ואדליק ג' בוטני
דאקרון חור וחדר וחדום ולהטין בחדוותא בשלימותא .
חוורא תניינא נהיר וסליק ונחית ובטש ואפיק (ס"א ואדליק)
ג' בוטנין אחרנין דאקרון נלח וחסד ותפארת ולהטין
בשלימותא בחדוותא :

חוורא

תליתאה להיט ונהיר ונחית וסליק ונפיק מסתימותא
דמוחא ובטש בבוינא אמלעיתא שביעאה . ואפיק
ארחא למוחא תתאה (כ"א ואפיק אורחא ללבא תתאה .) ומתלהטין
כלהו בוטנין דלתתא אמר ר"ש יאזת הוא ועתיק וימין יפקס עינא דא
עלך בשעתא דתלטריך ליה תאנא חוור בנו חוור וחוור דכליל כל חוור :

חוורא

קדמא נהיר וסליק ונחית לתלת בוטני דלסטור שמשא
ולהטין ואסחין בהאי חוורא כמאן דאסחי גופיה בבוסמין
טבין ובריחין על מה דהוה עלוי בקדמיתא .

חוורא

תניינא נחית וסליק ונהיר לתלת בוטני דלסטור ימינא
ולהטין ואסחין בהאי חוורא כמאן דאסחי בבוסמין טבין
ובריחין על מה דהוה עלוי בקדמיתא .

חוורא

תליתאה נהיר וסליק ונחית ונפיק נהירו דחוורא דלגו
לגו מן מוחא ובטש בשערא אוכמא כד אלט' . וברישא
ובמוחא דרישא . ונהיר לתלת כתרין דאשתארו כמה דאלטריך לגלאה
אי ניחא קמי עתיק סתימא דכלא . ותאנא לא סתום האי עינא . ואינון
תרון ומתחווורן (ס"א ואתחווורו) לחד . כלא הוא ימינא . לא הוה (ס"א
לית ביה) שמשאל . לא נאיש ולא ארמוך ולא בעי נטורותא לית מאן
דאנון עליה הוא אנון על כלא והוא אשגח על כלא . ומאשגחותא
דהאי עינא מתזון כלהו . תאנא אי עינא דא אסתום רגעה קדא לא
יכלין לקיימא כלהו בג' אקרי . עינא פקוחא . עינא עלאה . עינא
קדישא . עינא דאשגחותא עינא דלא ארמוך ולא נאיש . עינא דהוא
נטורא דכלא . עינא דהוא קיומא דכלא . ועל האי כתיב טוב עין
הוא יבורך . אל תקרי יבורך אלך יבורך . דהאי אקרי טוב עין ומניה
מברך לכלא . ותאנא לית נהירו לעינא תתאה לאסתתאה מאדמימותא
מאוכמותא בר כד חזי (ס"א אסתחזי) (ס"א אסתחזי) מהאי נהור' חוור'
דעינא עלאה דאקרי טוב עין . ולית דירע כד נהיר עינא עלאה דא
קדישא ואסחי לעינא תתאה דא בר איהו וזמינין אדוקייא זכאי עליונין
למחמי דא ברוחא דכמתתא הה"ד כי עין בעין יראו . אימתי בשבוי וי'
זיון . וכתיב אשר עין בעין נראה אתה וי' . ואלמלא עינא טבא עלאה
דאשגח ואסחי לעינא תתאה לא יוכל עלמא למיקס רגעה חדא .
תאנא כלניעותא דספרא . אשגחותא דעינא תתאה . כד אשגח
נהירו עלאה ביה ועייל הסוא נהירו דעלאה בתתאה
דמניה נהיר כלא . הה"ד אשר עין בעין נראה אתה וי' . כתיב הכה עין
וי' א יראיו . וכתיב עיני וי' המה משוטטים בכל הארץ . זכו עיני וי' אל

ירחיו עינא דלעילא . לא זכו עיני וי' המה משוטטות עינא דלתתא .
דתניא מפני מה זכה ווסף ללא שלטא ביה עינא בישא מפני שזכה
לאשתתא בעינא טבא עלאה ה"ד בן פורת ווסף בן פורת עליו עין
אמאי הוא בן פורת עליו עין כלומר על סבת עין דאשתתא ביה וכתוב
טוב עין הוא יבורך מ"ט כי נתן מלחמו לדל מ"ט אקרי חר . ת"ח
בעיניו דתתאה אית עינא ומונא ואית עינא דשמאלא . ואינון תדי
בתרי גווי . אבל הכא לית עינא שמאלא . ותרווייהו בדרגא חד סלקי
וכלא ומונא . ובגווי כך עינא חד ולא תרין . ותאנא עינא דא רהוא
עינא דאשתתאה . פקיסא תדיר . חייבאן תדיר . וחדאן (ס"א רוחאון)
תדיר . דלא הוי הכי לתתא . דכלילן בסומקא ובאוכמא ובחורא בג'
גווי . ולא הוי תדיר פקיסא . דלית גבהא סוטרא (ס"א כליה גבוני
סודרא) (ס"א דליה עיניה בגבוני דמכסאן) על עינא . וע"ד כתיב
עורה למת תישן וי' . פקח וי' עיניך . כד אשתפק . אית למאן
דאשתפק לטב . ולמאן דלא אשתפק לטב . ווי למאן דאשתפק ועינא
אשתערב בסומקא וסומקא אשתחו לקבליה ומכסיה עינא מאן ישתויב
מניה אבל עתיק יומין טבא דעינא . חוור בנו חוור חוור דכליל
כל חוורי . זכאה חולקיה למאן דישתא עלויה חד חוור מנייהו . וע"ד
ודאי כתיב טוב עין הוא יבורך . וכתוב בית יעקב לבו וכלבה באור
וי' . תאנא (עב"ד) שמיה דעתיקא סתים מכלא ולא מתפרס באורייתא
בר מן אתר חד דאומי זעיר אפיין לאברהם דכתיב בו נשבעתי כאס
וי' כאס דזעיר אפיין . וכתוב כך יברך ישראל . ישראל דלעילא . וכתוב
ישראל אשר כך אשתפאר לישראל קאמר דא . ותנין עתיק יומין אמרו
והאי והאי שפיר . תניא כתיב חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק
יומין יתוב . כרסון רמיו . מאן הוא . אמר לר' יהודה קוס בקיומך
ואתקין כרסייה דא א"ר יהודה כתיב כרסייה שביבין די נור . ועתיק
יומין יתוב על האי כרסייה . מ"ט דתניא אי עתיק יומין לא יתוב על
האי כרסייה לא יביל לאתקיימא עלמא מקמי ההוא כרסייה כד יתוב
עתיק יומין עליה לכסייה (ס"א אשתכפיה) לההוא כרסייה . ומאן
דרכיב שליט בעידנא דנטיל מהאי כרסייה ויתוב על כרסייה אחרא .
כרסייה קדמאה רמיו . דלא שלטא אלא איהו דרכיב ביה עתיק יומין .
אמר ר' שמעון לר' יהודה יתתקן ארחד וייתי כך מעתיק יומין .
ות"ח כתיב אני ה' ראשון ואת אחרונים אני הוא . כלא הוא והוא סתים
מכל סטרוי . (בהאי) חוטמא . תאנא בחוטמא אשתמורע פרטופא .
ות"ח מה בין עתיקא לזעיר אפיין דא מאריה דחוטמא מחד נוקבא

חייז ומחד נוקבא חייז דחייז האי חוטמא הוא פרדסקא רביה נשיב
רוחא דחייז לזעיר אפיין וקריין ליה סליחה . והיא נחת רוח אשתבמותא
דרוחא דרוחא דנפיק (מהכא) מאינון נוקבי חד רוחא נפיק לזעיר
אפיין לאתערא (ס"א חייז מכל סטרוין חירו מכל סטרוי חייז דחייז) ליה
בגנתא דעין . ומד רוחא רביה . זמין לאתערא לזמנא לבריה דדוד
למנדע חכמתא . ומנהוא נוקבא אתער ונפיק רוחא ממוחא סתימאה
וזמין לאשראה על מלכא משיחא דכתיב ונחה עליו רוח וי' רוח
חכמה ובינה רוח עלה וגבורה רוח דעת ויראת וי' . הא הכא ד' רוחין .
והא רוחא חדא אמריין . אמאי תלת . קוס ר' יוסי בקיומך . קס ר' יוסי
ואמר . כיומיו דמלכא משיחא לא וימרון חד לחד אליף לי חכמתא
דכתיב ולא ילמדו עוד איש את רעהו ונו' כי כלם ידעו אותי למקטנט
ועד גדולם . ובהוא זמנא יתער עתיק יומין רוחא דנפיק ממוחא
סתימאה דכלא . וכד ישלוק דא . כל רוחין דלתתא יתערוון עמיה ומאן
אינון . אינון (תרין) כתרין קדישין דזעיר אפיין . ואינון שיתא רוחין
אחרנין דיהבו (ס"א דהכי) אינון (ס"א ואינון שיתא רוחין ג' רוחין אינון
דכלילן תלת אחרנין) דכתיב רוח חכמה ובינה רוח עלה וגבורה רוח
דעת ויראת ה' . דתנין כתיב וישב שלמה על כסא וי' וכתוב ו'
מעלות לכסא . ומלכא משיחא זמין למיתב בשבעה . שיתא אינון
ורוחא דעתיק יומין דעלייהו הא שבעה כמה דאמר . (ג' רוחי אינון
דכלילן ג' אחרנין) . א"ל ר"ש רוחך וטו לעלמא דאתי . ת"ח כתיב כה אמר
וי' מארבע רוחות בואי הרוח ונו' . וכי ארבע רוחי עלמא מאי עבדי
הכא . אלא ארבע רוחי יתערוון . תלת אינון . ורוחא דעתיקא סתימא
ארבע והכי הוו . דכד יפוק דא נפקין עמיה תלתא דכלילן בנו תלתא
אחרנין . וזמין קב"ה לאפקא חד רוחא דכליל מכלהו . דכתיב מארבע
רוחות באי הרוח . ארבע רוחות באי לא כתיב כאן אלא מארבע
רוחות באי . וביומיו דמלכא משיחא לא יאטרכון למילך חד לחד דהא
רוחא דילהו דכליל מכל רוחין ויריע כלא . חכמה ובינה עלה וגבורה
(רוח) דעת ויראת וי' . משום רוחא דכלילא מכל רוחי . בג"כ כתיב
מארבע רוחות דאינון ארבע דכלילן בשבעה דרגון עלאין דאמרן .
ותאנא דלכהו כלילן בהאי רוחא דעתיקא דעתיקין דנפיק ממוחא
סתימאה לנוקבא דחוטמא . ות"ח מה בין חוטמא לחוטמא . חוטמא
דעתיק יומין חייז מכל סטרוי . חוטמא דזעיר אפיין כתיב עלה עשן
באפו ואש מפיו תאכל ונו' . עלה עשן באפו ומהוא עשן דליק נור
כד סליק תנא לבתר גחלים בערו ממנו . מהו ממנו מאותו עשן
מהוא

מההוא חוטמה' מההוא אשא . תאנא כד הוה רב המנונא סבא בעי
לללאה ללותיה אמר לבעל החוטם אני מתפלל לבעל החוטם אני
מתחנן . וסיינו דכתוב ותהלתו אחטם לך האי קרא לעתיק וימין אמרו
תאנא אורכא דחוטמה' תלת מאה וע"ה עלמין אמתליון מן ההוא
חוטמה' וכלהו מתדבקין בזעיר הפין . האי תושבכתא דתקונא דחוטמ'
הוא וכל תקוני דעתיק וימין . אסתחון ולא אסתחון . אסתחון למארי
מרין ולא אסתחון לכלא .

פתח ר"ש אמר ווי מאן דאושטידיו בדיקנא יקורא עלאה דסבא
קדישא טמירא סתומא דכלא . (כ"א טמיר וסתים מכלא)
דיקנא דההוא תושבכתא . דיקנא דסתים ויקיר מכל תקוני . דיקנא
דלא ידעין עלאין ותאין . דיקנא דהוא תושבכתא מכל תושבכין .
דיקנא דלא הוה בר נש כביאה וקדישא דיקרב למחמי ליה . דיקנא
דהיא תלייא בשערוי עד טבורא דלכא . חוורא כתלגא יקורא דיקורין
טמירא דטמירין מהימנותא דמהימנותא דכלא . תאנא בלטיעותא
דספרא דהאי דיקנא מהימנותא דכלא נפיק מאדוני ונחית סחרניה
דפומא קדישא ונחית וסליק וחיפי בתקרובתא (סני) דבוסמא טבא .
חוורא דיקורא (ס"א דבדיקניה) ונחית (ס"א חוורא יקורא דדיקניה
נחית) בשקולא וחיפי עד טבורא . הוא דיקנא יקורא מהימנא שלימא
דגנדין ביה י"ג נביעין מבויעין דמשח רבות טבא . בתלת עשר
תקונין מתתקנא .

תקונא קדמאה . מתתקן שערא מלעילא ושאריו מההוא תקונא
דשער רישיה דסליק בתקוני לעילא מאדוני ונחית

מקמי פתחא דאודנין בחד חוטא בשקולא טבא עד רישא דפומא .
תקונא תניינא מתתקן שערא מרישא דפומא (וסליק) עד רישא
אחרא דפומא בתקונא שקיל . **תקונא** תליתאה
מאמלגעי' דתחות (ס"א דהאי) חוטמה' מתחות . תרין נוקבין
נפיק חד אורחא ושערא אסתפק בההוא ארחא ומלי מהאי גוסא
ומהאי גוסא שערא בתקוני' שלים סחרניה דההוא אורחא . **תקונא**
רביעאה מתתקן שערא (ונחית) תחות פומא מרישא חדא

לרישא חדא בתקונא שלים . **תקונא** חמישאה תחות פומא נפיק
ארחא אחרא בשקולא דארחא דלעילא ואלין תרין ארסין רשימין
על פומא מכאן ומכאן . **תקונא** שיתאה מתתקן שערא וסליק
וכפיק מלרע לעיל לרישא דפומא מלרע לעיל לרישא
טבא עד רישא דפומא דלעילא . ונחית שערא לרישא דפתחא דאורחא

תתאה

תתאה דפומא . **תקונא** שביעאה פסיק שערא ואתחון תרין
תפוחין בתקרובת' דבוסמא טבא שפירן ויאן למחזי בנימיהון
אתקיים עלמא דה"ד באור פנימלך חיים . **תקונא** תמינאה נפיק
חד חוטא דשערי סחרני דדיקנא ותליון בשקולא עד
טבורא . **תקונא** תשיעאה מתערי ומתערבין שערי דיקנא עם
אינון שערי דתליון בשקולא (דתליון) ולא נפקי דא מן דא .

תקונא עשיראה (מתערבין) נחתין שערי תחות דיקנא וספיון
בגרונא תחות דיקנא . **תקונא** חד סר דלא נפקין טמא
מן נימא ומתשערין בשיעור' שלים . **תקונא** תריסר דלא
תליון שערי על פומא ופומא אסתמי מכל סטרוי ויאן שערי

סחור סחור ליה . **תקונא** תליסר דתליון שערי בתחות דיקנא
מכאן ומכאן ביקרא יאה ביקרא שפירא מחפיון עד טבורא
לא אסתמי (ס"א לאסתמאה) מכל אנפי תקרובא דבוסמא בר אינון
תפוחין שפירין חוורין דמפקין חוין לעלמא ומחזיון חדו לזעיר אפין
בתליסר תקונין אלין נגדין ונפקין תליסר מבויעין דמשח רבות ונגדין
לכל אינון דלתתא . ונהרין בההוא משחא . ומשחין מההוא משחא
דבתליסר תקונין אלין . בתליסר תקונין אלין אסתריס דיקנא ויקורא
סתומאה דכלא דעתיק דעתיקין . מתרי תפוחין שפירן דאנפוי נהרין
אנפוי דזעיר אנפין וכל חוור (ס"א חוור) ושסן דאשתכחן לתתא
נהרין ומתלהטין מההוא נהורא דלעילא . תקונין תליסר אלין
אשתכחו בדיקנא . ובשלימות דיקנא בתיקוני אסתקרי בר נש כאמן .
דכל דחמי דיקניה תלי ביה מהימנותא .

תאנא בלטיעותא דספרא תליסר תקונין אלין דתליון בדיקנא
יקורא בשביעאה (מנחון) משתכחי בעלמא ומתפתחי

בתליסר תרעי דרמני . ומאן דאושטידיה לאומאה כמאן דאומי
בתליסר תקוני דיקנא . האי באריך אפין בזעיר אפין בכמה . אמר
לרבי יצחק קום בקיומך וסלסל בסלסלא דתקונא דמלכא (ס"א
בדיקנא) קדישא היאך יתתקנון . קס ר' יצחק פתח ואמר מי אל כמוך
נושא עון וגו' ישוב ירחמנו וגו' תתן אמת ליעקב וגו' . תאנא תליסר
מכילן אסתחון הכא וכלהו נפקין מתליסר מבויעין דמשח רבות
דתיקוני דיקנא קדישא עתיקא דעתיקין . טמירא דטמירין . תנא
תיקונא דדיקנא טמיר וסתים טמיר ולא טמיר . סתים ולא סתים .
בתקוני ידוע ולא ידוע :

תקונא קדמאה . הא תנין דכל שערא ושערא וכל נימא ונימא
לא

לא מתדבקא לחברתה . ושאריו נימנין דדיקנא לאתקנא . מתקונא
 דשער רישא הכה אית לאסתכלא אי כל נימנין דשער רישא ונימנין
 דדיקנא וקורא עלאה בחד נימנא אתכללו . (ס"א בחד מתקנא אתקלו)
 אמאי אלני אריכין ואלני לא אריכין . אמאי נימנין דדיקנא לא אריכין
 כולי האי וקשיין ואלני דרישא לא קשיין אלא שיעיין . אלא כל נימנין
 שקילן דרישא ודיקנא דרישא אריכין על כתפין למיגד לרישא (ד"א
 מרישא) דזעיר אפיין מההוא משוכא דמוסא למוסא דליה ובגויי כד
 לא הוו קשיין . וע"ד אתחזון למהוי רכיבי . תאנא מאי דכתיב חכמות
 בחן תרנה . ולבסוף כתיב ברחובות תחן קולה . האי קרא לאו רישיה
 סיפיה ולאו סיפיה רישיה . אלא חכמות בחון תרנה כד נגיד ממוסא
 סתימאה דאריך אפיין למוסא דזעיר אפיין באינון נימנין . כאלו מתחבראן
 לבר תרין מוחין ואתעביד חד מוסא בגין דלית קיומא למוסא תתאה
 אלא בקיומא דמוסא עלאה . וכד נגיד מהאי להאי כתיב תחן קולה חד
 ובגין דנגיד ממוסא למוסא באינון נימנין (כאלו מתחבראן לבר תרין
 מוחין ואתעביד חד מוסא באינון נימנין) אינון לא אשתכחו קשיין .
 מ"ט משום דאי אשתכחו קשיין לא נגיד חכמתא למוסא בהון . בגויי
 כד לית חכמתא כפקא מבר נש דאיהו קשישא (ס"א קשיא) ומארי דרוגו'
 דכתיב דברי חכמים בנחת נשמעים . ומנהא אולפנא מאן דשערוי
 דרישיה קשיין לאו חכמתא מתושבא עמוה . וע"ד אינון אריכי למיתוי
 תועלתא לכלא . מאי לכלא . למיעל על חוטא דשדרה דמתשקין מן
 מוסא . ובג"ד לא תלי שערא דרישא על שערא דדיקנא . דשערא
 דרישא תלי וסליק על אודנין לאחורוי ולא תלי על דיקנא משום דלא
 אלטריק לאתערבא אלני באלני . דכלהו מתפרשן בארחייו . תאנא
 כלהו שערי בין דרישא בין דדיקנא כלהו חוורי בתלגא . ותאנא אינהו
 דדיקנא קשישאי כלהו . מ"ט . משום דאינון תקיפא דתקיפין לאחסין
 (כ"א לאחתא) אינון ו"ג מכלין מעתיק דעתיקין . והני מכלין מקמי
 אודניו שריין והני מכלין סתימן אינון . דלא יתערבון באחרנין . (ס"א
 דאתחסינו לתתא והכי תנינא מקמי אודניו שריין שערי משום
 דבלחודייהו אינון ולא אתערבו באחרנין) ואי תימנא דלית אחרנין
 כוותייהו . לא . דתינא תליסר מכלין דרמני מעתיקא קדישא מי אל
 כתיב חד . נושא עון תרי . ועובר על פשע תלת . לשארית נחלתו
 ארבע . לא החזיק לעד אפו חמש . כי חפץ חסד הוא שית . ישוב
 ירחמנו שבעה . יכבוש עונותינו תמינא . ותשליך במלולות יס כל
 חטאתם תשעה . תחן אמת ליעקב עשרה . חסד לאברהם חד סר .

אשר

אשר נשבעת לאבותינו תריסר . מימיו קדם תליסר . לקבל דא אל
 רחום וחנון וגו' ואינון לתתא . ואי תימנא משה איך לא אמר אלני
 עלאין . אלא משה לא אלטריק אלא לאתרי דינא אשתכח ובאתר דינא
 אשתכח לא בעי הכי למימר . ומשה לא אמר אלא בעיודנא דישאל
 חאבו דינא הוה תלייא ובגויי כד לא אמר משה אלא באתרי דינא
 אשתכח אבל בהאי אתר סדורא דשבתא דעתיק וימנין מסדר נביאה .
 ואינון תליסר תקונין דדיקנא עילאה קדישא טמירא דטמירין תקיפין
 לתברא ולאכפייא כל גזרי דינון . מאן חמי דיקנא עלאה קדישא
 טמירא דטמירין דלא אכסיף (ס"א אשתבסי) מניה . ובג"כ כל שערוי
 קשיין ותקיפין בתקוניו . ואי תימנא אי הכי הא שערי דלתתא
 אינון אוכמי אמאי לא הוו דא כדא . דתינא כתיב קוטותיו תלתלים
 שחורות כעורב . וכתיב ושער רישיה כעמר נקא . לא קשיא הא
 דדיקנא עלאה הא דדיקנא תתאה . וע"ד כד אחיייבת אורייתא
 לישראל אחיייבת באש שחורה על גבי אש לבנה . ועקרא דמלה
 משום דהני שערי בגין דממוסא אשתכחו לאתמשכא למוסא דלתתא
 ואינון לעילא מן דיקנא דיקנא בלחודיו הוא . וכל תקוניו בלחודיהון
 אשתכחו . דיקנא בלחודיו . ושערי בלחודייהו .

תקונא

קדמאה תקונא דשאריו מרישא דשערי רישא . ותאנא כל
 תקוניו דיקנא לא אשתכח אלא (ממוסא דגא) ממוסא דרישא
 (ס"א מתיקוני רישא) והכא לא פריש הכי דהא לא הוי . אלא תקוני דא
 דנחית מן רישא דשערי רישא הכי אשתכח (חסר כאן) ומהאי דיקנא
 אשתמוד' כל מה דהוי ברישא דאלף עלמנין דסתמיין (ס"א אלף
 עלמנין חתימנין) בעוקא דכייא . בעוקא דכליל כל עוקין . אורכא דכל
 שערי דנחית מקמי אודניו לא הוי אריכא . ולא אתדבק דא כדא .
 ולא (ס"א דכלא) נחתין אלני שעריין . מכד נגדין אתמשכן (ס"א אלא
 מכד נחתין אלני שעריין נגדין ואתמשכן) ותליין . ושירותא דתקונא
 קדמאה תלתין וחד קוטי שקילן אתמשכן עד רישא דפומא . ותלת
 מאה ותשעין נימנין אשתכחו בכל קולא וקולא . תלתין וחד קוטי שקילין
 דהוו בתקונא קדמאה תקיפין לאכפייא לתתא כחושבן א"ל . מהו
 א"ל . תקיף יכול . ובכל קולא וקולא מתפרשין תלתין וחד עלמנין
 תקיפין שלטון לאתעיינא (ס"א לאתבשטא) (ס"א לאכפייא ואתפשטא)
 ל"א בהאי סטר ול"א בהאי סטר . וכל עלמנא ועלמנא מניה מתפרש
 לאלף עלמנין דכסיפין לעדונא רבא . וכלא סתים ברישא דדיקנא
 דכליל תקיפא . וכלילן בהאי א"ל ועס כל דא האי א"ל אשתכפייא
 לרחמי

לרחמי. רחמי דעתיק יומין. (אתבסס) ואתכלל ואתפשט ביה אמאי
עד פומא. משום דכתיב דינא יתיב וספרין וגו' מאי דינא יתיב.
יתיב לאתריה דלא שלטא. ה"ד פלא ויעץ אל גבור. אל דהוא גבור.
ואתבסס בדיוקנא (ס"א בדיוקנא) קדישא דעתיק יומין ורוח דכתיב מי
אל כמוך בעתיק יומין אתמר בתקונא קדמאה דדיוקנא קדישא עלאה.
קדמאה דכפיק מתקונא קדמאה שליט ונחית. וסליק
לאלק אלפין ורכוה רבבן מארי תריסין. ומניה מתאחדין
בקסטא בעזקא רבא.

עלמא

תניינא דכפיק מהאי תקונא. שליט וכפיק. ונחית
וסליק לשבעה וחמשין אלק דרגון מארי דיבבא.
ומתאחדין מניה לאכפיי בקודלא בחורא (ס"א בחור).
תליתאה דכפיק מהאי תקונא. שליט ונחית וסליק לז"ו
אלפין מארי דיללה ומתאחדין מניה בבוסיעא לקוסיעד'

עלמא

(ס"א בבוסיעא לקוסיעד) ומהאי תקונא מתכפין כלהו ומתבסמן
במרירא דרמעין דמתבסמין בימא רבא. מאן חמי תקונא דא דדיוקנא
קדישא עלאה יקירא דלא אכסיף מניה. מאן חמי טמירותא (ס"א
יקירותא) דקוטין דשערי דתליון מהאי סבא יתיב בעיטרא דעיטרוין
עטרוין דכל עטרוין. עטרוין דלא אתכללו בעטרוין. עטרוין דלא כשאר
עטרוין. עטרוין דעטרוין דלתתא מתאחדין מנהון. ובג"כ הני תקונין
אינון תקונין דלתתא מנהון מתאחדין תקוני דאתתקן דאלטריד
לאתברכא מאן דבעי ברכא. רכל תקונין דאתתקן בקבלהון. ברכאן
משכתחין (לקבלהון) ואתעביד מה דאתעביד כלא כליל בהני
תקונין. כלא זקטן לקבלי תקונין דמלכא תקיפא עתיקא סתימא
דכלא. וכלהו אתבסמן מתקונין אלין (דמלכא עתיקא) תאנא אי
עתיק דעתיקין קדישא דקדישין לא אתתקן באלין תקונין. לא אשתכחו
עלאין ותתאין. וכלא הוי. כלאהוי. ותניא עד כמה זהירין אלין (ס"א
אתתקן באלין ל"ג) תקוני דדיוקנא. עד תליסר (דלתתא) וכל זמנא
דתליסר אלין משתכחין זהירין אלין דלתתא. וכלא בחושבנא דאלין
תליסר. אשתכח דיוקנא דמלכא עתיקא יקירא מכלא כלא בחד איהו
טמירא ויקירא. בגין דאיהו יקירא וטמירא מכלא לא אדכר ביה
באתר דאורייתא (ס"א לא אדכר באורייתא) ולא אתגליית. ומנה דיוקנא
אתגליית דיוקנא דכהנא רבא עלאה. ומנהאי דיוקנא נחית לדיוקנא
דכהנא רבא דלתתא (מאי דיוקנא דכהנא רבא) דיוקנא דכהנא רבא
בתמניא תקונין אתתקן. ובגין כך תמניא תקונין לכהנא רבא כד
משחא

משחא נחית על דקניא ה"ד כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן
וגו'. ומ"ל דכתיב שבת אחים גם יחד. גם לרבות כהן גדול דלתתא
דכל זמנא דכהנא רבא דלתתא משמש בכהנא רבא כביכול כהן גדול
דלעילא משמש בכהנא רבא. דא תקונא חד דדיוקנא דעתיק סתימא
דכלא. א"ל רבי שמעון יאות אנת רבי יצחק למחמי ביקרא דתקוני
דדיוקנא וסבר אפי דעתיק יומין עתיקא דעתיקין. זכאה חולקך
וזכאה חולקי עמכון בעלמא דאחי:

תקונא

תניינא מתתקן שיערא מרישא דפומא עד רישא אחרא
דפומא בתקונא שקיל קוס רבי חזקיה וקאום בקיומך
ואוקיר יקרא דתקונא דא דדיוקנא קדישא קס ר' חזקיה שארי ואמר
אמי לדודי ועלי תשוקחו. מי גרם שאני לדודי משום דעלי תשוקתו.
מסתכל הוינא וארו חמית נהורא יקירא דבונינא עלאה נהיר וסליק
לתלת מאה וחמשה ועשרין עיבר. וחד חשך הוה אתסחי בההוא
נהורא כמאן דאתסחי בההוא נהרא עמיקא דמומי מתפלגין ונהרין
ונגדין לכל עיבר ממה דעלוי. וסליק ההוא נהורא בשפתא דימא
עלאה עמיקא. דכל פתחין טבין ויקירין בההוא פתחא אתפתחין.
אנא שאול מהם (ס"א מהו) פשרא דחמית. פתחו ואמרו נושא עון
חמיתא אמר דא הוא תקונא תניינא. יתיב א"ר שמעון האינדא
אתקשר (ס"א אתבסס) עלמא בריך אנת ר' חזקיה לעתיק דעתיקין.
אמר ר"ש כלהו בוטינין חברין דאתיין בהאי עזקא קדישא. אסתדנא
עלי שמיא עלאין דעלאין וחרעא קדישא עלאה דעלאה דאנא חמי
השתא מה דלא חמא בר נש מיומא דסליק משה זמנא תניינא לטורא
דסיני דאנא חמינא אנפאי נהירין כנהורא דשמשה תקיפא דזמין
למופק באסותא לעלמא דכתיב וזרחא לכס ירחי שמי שמש זרקה
ומרפא בכנפיה. ועוד דאנא ודענא דאנפאי נהירין ומשה לא ידע
ולא אסתכל ה"ד ומשה לא ידע כי קרן עור פניו ועוד דאנא חמי
בעיני תלוסר מכוילן גלוסין קמאי ונהירין כבוטינין. וכד אתפרש
כל חד מנייהו מפומיכון אסתלק ואתתקן ואתעטר ואתטמר
בטמירותא דתקוני דדיוקנא וכל אחרנין אשתתקן. ובעוד דכל חד
מתפרש בפומיכו נהיר ואתעטר ויתיב כמלכא בנו חיליה. וכד
אסתויס לאתפרש סליק ואתעטר בעטרא קדישא ואתתקן ואתטמר
ויתיב בתקוני דדיוקנא קדישא וכן לכל חד וחד. אזדרו חברין קדישין
דהא בקיומא דא לא יהא עד דייתי מלכא משיחא. קוס ר' חזקיה
תניינות. ואוקיר תיקונא תליתאה דדיוקנא קדישא תנא עד לא קס

ר' חזקיה קלא נפק ואמר אין מלאך אחר עושה שתי שליחו' אחרגוס
ר"ש ואמר ודאי כל חד וחד באתריה . ואנא ורבי אלעזר ברי ר' אבהו
אשתלים שלימתא עלאה קום ר' חייא קם ר' חייא פתח ואמר ואומר
אהה יי' אלהים הגה לא ידעתי דבר כי נער אנכי . וכי ורמיה לא הוה
ידע למללה והא כמה מלולין נפקו מפומי עד לא אמר דא . והוא
אמר מלה כדובא דכתיב הגה לא ידעתי דבר . הלא (תאנא) . ח"ו
דאיהו אמר על דא . הלא הכי תאנא מה בין דבור להמירה . אמירה
הוא דלא בעי לארמא קלא דבור בעי לארמא קלא ולאכרוז מלון .
דכתיב וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר ותאנא כל עלמא
שמעו ההוא דבור וכל עלמא אודעזעו . ובגין כך כתיב וידבר ולא
כתיב ויאמר . הוף הכא כתיב הגה לא ידעתי דבר לאכרוז מלה
ולאזכחא ברוח קדשא לעלמא אי הכי הא כתיב וידבר יי' אל משה
לאמר . הלא מאן הוא כבואה עלאה כמשה דלא זכה בר נש כוותיה .
דהוא שמע דבור בהכרוז ולא רחיל ולא אודעזע ושאר כבואים
אודעזעו אפי' באמירה ורחילו בדחילו . ותאנא תקונא קדמאה
דדיקנא ותנינא לאתבא (ס"א לאקפא) (כ"א לאייתאה) לתליתאה
דכתיב הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר . ות"ת דתרין
תקונין קדמאין למיתא לתליתאה הוה דהוא :

תקונא

תליתאה מאמנעיתא דתחות חוטמא מתחות תרין
נוקבין . נפיק חד ארחא . ושערא אפסיק (ס"א
אתפסק) כההוא ארחא אמאי אתפסק משום (דכתיב ועובר על
פשע .) דהאי אורחא אתתקן לאעברא ביה . ובגין כך יתיב תחות
נוקבי חוטמא האי אורחא . ושערא לא אתרבי בהאי אורחא משום
דכתיב ועובר על פשע למיהב אעברא עד (ס"א על) פומא קדיש'
דיימא סלחתי : תאנא כמה ערקוסאות מחכאן לההוא פומא ולא
אתגלי לחד מנייהו . דהא אסתלק ואתעטר . יודע ולא ודיע תאנא
בלמיעותא קספרא מהו דכתיב פשע . זכו עובר לא זכו פשע . (מאי
משמע עובר על פשע . שפע . דאקדים שי"ן לפ"א לא זכו עומד
ולא עובר) (האי) בועיר אפיין . מאי בין האי להאי . בועיר אפיין . כד
נחית ההוא אורחא מתחות נוקבי חוטמוי כתיב ויחר אף יי' בס וילך
מאי וילך דנפיק רוחא דרוגא מאנון נוקבי ומאן דאשכח קמיה
חזיל ולא אשתכח ה"ד כי רוח יי' נשבה בו . באריך אפיין כתיב
ועובר על פשע . וכתיב רוח עברה ותטהרס . ותאנא הכא כתיב
עובר על פשע כההוא ארחא . התם ועבר יי' לנגוף את מזלרים .
זכאה

זכאה חולקיה דמאן דזכי להאי . ודא הוא תקונא תליתאה (דאורחא)
דדיקנא יקירא קדישא עלאה עתיקא דעתיקי אמר ר"ש ודאי קב"ה
יסגו לאוטבא לך ויחדו לאנגא עלך . ותאנא מאי דכתיב שש אשיש
בוי' בעתיק יומין אתמר . דהא היה תרוותא דכלא . תאנא בשעתא
דאתגלי האי אורחא דדיקנא דעתיק יומין . כלאו מארי דיבבא
ויללא ומאריהון דיינא סתומין ושתיקין ולית דיפתח פטרא לאבאש'
משום דהאי אורחא אתגלייא לתקנא . ומאני . מאן דאחיד (כ"א
דאחית) ואזקר (ס"א משום דהאי אורחא סימנא לשתיקותא ומאני
הוא מאי דאחזי ואזקר) לשתיקה . להאי אורחא רשים . דהוא
סימנא דעתיקא קדישא :

תקונא

רביעאה מתתקן שערא (ונחית) תחות פומא מרישא
חדא לרישא חדא . ה"ד לשארית נחלתו . כד"א וכשאת
חפלה בעד שארית הנמלאה הנמלאה ממש . שארית דכתיב שארית
ישראל לא יעשו עולה :

תקונא

חמישאה נפיק אורחא אחרא מתחות פומא ה"ד לא
החזיק לעד אפו . קום רבי יוסי קם ר' יוסי פתח ואמר
אשרי העם שככה לו אשרי העם שוי' אלהיו . אשרי העם שככה לו .
מהו שככה לו . כד"א וחמת המלך שככה שבך מרוגזה . ד"א שבך
ברוגזה ה"ד ואם ככה את עושה לי הרגני נא הרוג דא הוא דינא
דדיני . אשרי העם שוי' אלהיו . רחמי דרחמי . ד"א שככה שמא דכליל
כל שמאן . וקב"ה מעבר רוגזיה ואנח ביה לזעיר אפיין ומעבור על
כל אינון דלבר . דתניא ארחא עלאה דדיקנא קדישא (עלאה עתיק'
דעתיקי) דאיהו נחית (בדיקניה) תחות נוקבי חוטמא דעתיקא .
והאי ארחא דלתתא . שקילן אינון בכלא . דא לעילא ודא לתתא
לעילא עובר על פשע לתתא לא החזיק לעד אפו . ותנין לא החזיק
דלא אית אחר למיתב . כמה דלעילא יתיב אחרא לאעברא כך
לתתא יתיב אחר לאעברא תנא בכל אחר דכהאי עתיקא עמירה
דכלא ארחא אתגלייא טוב לכלהו דלתת' דהא אתחזי עיטא למעבר
טוב לכלא . מאן דסתים ולא אתגלייא לית עיטא . ולית מאן דידע
ליה הלא הוא בלקודו . כמה דערן עלאה לית דידע ליה הלא הוא
עתיקא דעתיקי . ועל האי כתיב מה גדלו מעשך יי' מאד עמקו
מתשכותיך . אר"ש יתתקנון עוברך לעלמא דאתי מעם עתיקא
דעתיקין :

תקונא

שיתאה מתתקן שערא וסליק מלרע לעילא וחפי
תקרובתא

תקדושתא דבוסמא טובא עד רישא דפומא דלעילא . ונחית שיערא
(דרישא) לרישא דפתחא דארסא תתאה דפומ' . קוס ר' יוסא ואתקין
תקונא דא . קס ר' יוסא פתח ואמר וחסדי מאתך לא ימוש . וכתוב
ובחסד עולם רחמתיך . הני קראי קשיון אהרדי ולא אקשו . דתנינן
אית חסד ואית חסד . אית חסד דלגו ואית חסד דלבר . חסד דלגו הא
דאמרן דעתיקא דעתיקין והוא קטיוס בסטרא דא דויקנא דאקרי
פאת חזקן . ולא בעי בר נש לחבלא האי סטרא משום האי חסד
דלגו דעתיק יומין ובג"כ בכהן דלתתא כתיב ביה לא יקרח קרחא
בראש ופאת זקנס לא וגלחו . מ"ט בגין דלא לחבלא אורחוי דחסד
דעתיקא דכהן מסטרא דא קא אתי ותנא בלטיעותא דספר' בכלא
אלטריך חסד לאתרבאה ולמבני ולא לקטעה ליה ולא אשתני מעלמ'
והאי דכתיב וחסדי מאתך לא ימוש . חסד דעתיק יומין . ובחסד
עולם . חסד דאקרי חסד עולם והאי הוא אחרא דז"א דכתיב אמרתי
עול' חסד יבנה והאי חסד דעתיק דעתיקין הוא חסד דקשט . וחסד
דקשט לאו בחיי גופא אהמר הלא בחיי דנשמת' . ובג"כ כתי' כי חסד
חסד הוא דא הוא תקונא שתיתאה דויקנא יקיר' דעתיק דעתיקי .

תקונא

שביעאה פסיק שער' ואתחזן תרי תפוחין בתקדושת'
דבוסמ' . שפירן ויהן למחוי . פתח ר"ש ואמר כתפוח
בעצי הוער וגו' . מה תפוח זה כלול בתלת גווי . כך קב"ה תרין
תפוחין כליל שית' גווי ותרין תפוחין אלין דאינון תקונא ז' אינון
כללא דכל שיתא תקונין דאמינא . ובגויהון איתקיים באור פני מלך
חיים . ותאנא מהני תפוחין נפקין חיים לעלמא ומחזיין חירו לזעיר
אפי' . כתיב יאר וי' פניו אליך . וכתיב באור פני מלך חיים . באור
פני מלך אלין אינון תרין תפוחין דתקדושתא דבוסמא דאמינא . יאר
וי' פניו אליך פנים דלבר דכד נהרן מתברך עלמא ותאנא כל זמן
דהני בוטוי דלבר נהרין . כל עלמא מתברך ולא אשתכח רוגזא
בעלמא . ומה אי הני דלבר כך . תרין תפוחין דנהרין דתיר' דחדאן
תיר' עאכ"ו . תניא . כד התגליין תרין תפוחין אלין אהתחוי זעיר
אפי' בחדותא . וכל אינון בוטויין דלתתא בחדותא . וכל אינון
דלתתא נהרין וכל עלמין חדאן ושלמינן מכל שלמינותא . וכלא חדאן
ונהרין . וכל טיבו לא פסיק . כלאו התגליין בשעתא חדא . כלאו
חדאן בשעת' חדא . ת"ח פנים דלבר אית זמן דנהרין ואית זמן דלא
נהרין . ובג"כ כתיב יאר וי' פניו לך . יאר פניו אתנו סלה . מכלל דלא
הוי תיר' לא כד התגליין תפוחין דלעיל' . תאנא אלין תפוחין סתימין
נהרין

נהרין וחורין תדירא . ומנאון נהרין לתלת מאה ושבעין עיבר .
וכל שיתא תקונין קדמאין דבדיקנא ביה כלין . ה' ד' ישוב ירחמנו .
ישוב מכלל דזמנין טמירין וזמנין התגליין הכא הוא ישוב ירחמנו .
ובהאי דלתתא הוא ואמת . דא הוא תקונא שביעאה דכליל שתא
בתרין תפוחין דבעתיקא דעתיקין :

תקונא

תמונאה נפיק חד חוטא דשערי סוחרטא דויקנא
ותליין בשקולא עד טבורא . קוס אלעזר ברי אתקין
תקונא דא . קס ר' אלעזר (בריה) פתח ואמר הכל תלוי במזל ואפי'
ס"ת בהיכל . מלא דא אוקימנ' בספרא דלטיעותא והכא אית לאסתכל'
וכי הכל תלוי במזל ותנינן ס"ת קדש ונתקו קדש וההיכל קדש .
וכתיב וקרא זה אל זה ואמר קק"ק הא תלת אינון . וס"ת לקבלהון
נרתקו קדש וההיכל קדש והוא קדוש . והתורה נתנה בג' קדושות .
בג' מעלות בימים שלשה שכינה בשלש לוחות וארון והיכל בס"ת
תלויא ואיהו תלויא במזל וכתיב ומאותות השמים אל תחתו . מאן
דאיהו בקדושות הללו להוי תלויא במזלא . אלא הכי אוקימנא בספר'
דלטיעותא האי חוטא יקירא קדישא דכל שערי דויקנא תליין ביה
אתקרי מזל . מ"ט משום דכל קדשי קדשין דקדושיא כהאי מזלא
תליין . וס"ת אע"ג דאיהו קדוש לא חל עליה עשר קדושין עד דעויל
להיכל . כיון דעויל להיכל אתקרי קדוש בעשר קדושות . כגוונא
דלעילא דלא אתקרי היכל אלא כד אתחברן עשר קדושות . ותאנא
הכל תלוי במזל דאיהו האי חוטא יקירא קדישא דכל שערי תליין
ביה . אמאי אקרי מזל . משום דמניה תליין מזלי ומזלי מניה עלאין
ותתאין . ובג"כ איהו תלויא . וביה תליין כל מזלי דעלמא עלאין
ואפי' ס"ת שבהיכל דמתעטר בעשר קדושות לא נפיק מכלליה עם
שאר קדושין וכלהו תליין בהאי . ומאן דמני להאי תקונא אתכבשן
חוביהון מקמיה ומתכפיון הס"ד יכבוש עבותיהו . אל"ר"ש בריך

תקונא

ברוי לקדשא דקדישין עתיק מכלא :
תשיעאה מתערבין שערי עם אינון שערי דתליין ולא
נפקין דא מן דא . קוס ר' אבא . קס ר' אבא ואמר
אלין (אינון) שערי דמתערבין עם אינון דתליין אקרון מזלות יס
משום דנפקי ממותרי מוחא ומאהאי אתר' רמיו כל מארי דתבעין חובי
דבני נשא ומתכפיון אר"ש בריך תהא לעתיק יומין :

תקונא

עשיראה נחתין שערי תחות דיקנא ותפין בגרונא
תחות דיקנא . קוס ר' יהודה . קס ר' יהודה פתח
ואמר

ואמר וכו' במערוח זורים ובמחלות עפר מפני פחד יי' וכו' מפני פחד יי' הא התיירע רמאן דהוה לבר פחד יי' התקרי. ומנהדר גאונו אינון שערי דתמות דיקנא ואתקרון הדר גאונו. האי תיקונא בעשיראה. תתן אמת ליעקב. וחד סר. דלא נפקי נומא מן נומא חסד לאברהם:

תקונא

דתיקון דלא תליין שערי על פומא ופומא התפני מכל סטרוין ויאין שערי סחור סחור ליה. בגין דלא אשתכח טרחותא כמנה דאלטרין טרחותא במאי קא מייירי. דינא באתר (כ"א בתר) דינא טרחות' אשתכח. וכי שערי דדיקנא טרחא אינון או דינא אינון. והא כלא רחמי אתחון. אלא דלא אתטרח בישובא (סא כנשובא) דרוחא דזעיר אפיין. דתאנא מהאי פומא קדישא עלאה קרש קדישם נשכא רוחא. מאי רוחא. רוחא דאיתרק (ס"א דאתרבק) ביה דמתלבש ביה (כ"א דאתתקן ומתלבש ביה) זעיר אפיין. ומתאי רוחא מתלבשין כל אינון דלתתא וכו' ההוא רוחא נפיק אתפרש לתתין ושבעה אלף עיבר. ואתפשט (ס"א ואתפרשא) כל חד בלחדוי לאתרויה וכל מאן דאתחוי לאתלבשא מניה אתלבש. ועל דא שערין לא אשתכחו על פומא קדישא משום דרוחיה נפיק ולא כעו מלק אחרא לאתערב' ביה ולקרבה בהדיה. ודא הוא טמיות' דכלא דלא אתרבק לא לעילא ולא לתתא. והוא סתים בסתמ' דסתומין דלא התיירע. דא הוא דלא אתתקן ולא הוא ביה תקונא ובגין כך רוח דנפיק לבר (ס"א דנפיק מההוא דלבר) ומתלבשין ביה נביאי מהימני אתקרי פה יי'. אבל בהאי עתיקא דעתיקין לא אתפרש. ולית מאן דידע רוחיה בר איהו. ובגין כך שערי שקילין סוחרנא רפומא ופומא התפני מכל סטרוין. ובהאי אתרחויו אבהתנא לאתלבשא בהאי רוחא דמתפשט לכמה עיברין באתר דכל שערי שקילין בסוחרנוי (הדא הוא דכתיב אשר נשבעת לאבותינו) ודא הוא תקונא קדישא עלאה דתיקון דמכהן אשתלשלו י"ב תקומין לעילא. י"ב תקומין לתתא. י"ב תקומין לי"ב שבטי אבהתנא ה"ד אשר נשבעת לאבותינו:

תקונא

דתיקון תליין שערי דתמות דיקנא מכהן ומכהן ביקרא יאה וביקרא שפורה וחסיון עד טבורא. ולא אתחזיון מאנפי תקרובא דבוסמא בר אינון תפוחין שפירן חורין. אמר ר' שמעון זכאה חולקיה דמאן דאשתכח בהאי אדרא קדישא עלאה דאין ביה זכאה חולקיה בעלמא דין ובעלמא דאתי. דאין יתבין בקדושה עלאה

עלאה אשא עילאה אסחר לן (ס"א בין אשא עלאה דאסחר לן) והא כל תקונין עלאין (לדיוקנא) דדיקנא קדישא אתתקנו ואתעטרו ואתסרו לדוכתייהו. והאי תקונא דתליסר הוא תקונא יאה דביה אחידן כלא כלהו מתבספין למזוקק רישא לקבליה מניה תליין כל אינון דזעיר אפיין אחידן. מניה תליין עלאין ותתאין וכל גזיון עלאין ותתאין גזיון ביה וביה כלילן. ואיהו מזולא דמתזלי מניה כלא. דא הוא תקונא שלימתא דאשלים לכל תקונין דא השלים לכלא.

תאנא

חלין תקונין אקרון ימי קדם יומין קדמאין דקדמאי. ואינון דאשתכחו בזעיר אפיין אקרון ימי עולם. ותאנא חלין ימי קדם כלהו מתתקן בתקונא דדיקנא דעתיקא דעתיקין. טמירא דטמירין (כליל בהו) והאי דתליסר כליל לתון. כמה דאתמר ודא יומא לא התכליל בהדייהו אלא הוא כליל כלא. ובההוא זמנא דאתער עתיק יומין בתקונין דלעילא ההוא התקרי יום אחר דביה זמין לאוקיר דיקניה ה"ד יום אחר הוא יודע לוי' הוא בלחדוי יתיר מכלא. הוא דכליל כלא הוא דאתקרי בשמא יודיעא. דתינין באתר דאית יום אית לילה דלית יום בלא לילה. ומשום דההוא זמנא זמן יאה דיקרא דדיקנא והוא בלחדוי ושתכח לא אתקרי לא יום ולא לילה דלית יום אקרי אלא מסטרא דילן ולית לילה אקרי אלא מסטרא דילן. ומשום דהאי תקונא כליל כלא לא התיירע ולא אתחוי מניה ומניה נגיד משחא דרבנותא לתליסר עיבר מבועין לכל אינון דלתת' דנהרין בההוא משחא (אתתקנו) בתליסר תקונין חילין אתתקנא דיקנא קדישא עלאה וחלין תקונין דבהאי דיקנא מתתקן ונחתן לכמה עיבר. ולא אתחזו היך מתפשטין והיך נפקין. מכלא אסתומין ומכלא אתטמרו. לית דידע אתר להאי עתיקא כפשיטותא דלהון כלהון כלילן כמה דאתמר התיירע ולא התיירע. טמיר ולא טמיר. עליה אתקרי אתי יי' הוא שמי וכבודי לאתר לא אתן. וכתיב הוא עשנו ולא אנחנו. וכתיב ועתיק יומין ותיב באתרויה ותיב ולית דידע ליה. יתיב ולא שכיב וכתיב אודך על כי נוראות כפלאתי וגו'.

אמר

ר"ש לחברייא כד אתפריס פריסה דא דאתון חמאן עלנא אנא חמינא דנחתו כל תקונין בגויה ונחירו באתר דא. וחד פרוכתא בונינא דקודשא כריך הוא (ס"א בוסיטא דקודשא) פריסה בארבע סמכין לארבע עיבר. סמכא חד הוא יתיב מתתא לעילא וחד מגרופיה בודיה. ובמגרופיה ארבע מפתחין שנין (ס"א שנין) מכל סטרוין. ומתאחדן פרסא ונחתין לה מעילא לתתא.

וכן לסמכת תמינה ותליתאה ורביעאה . ובין סמכת לסמכת אחריו
תמינה רגלי דסמכין ומתנהרין כבונינה דגליפא (ס"א בכוסית
דגליפין) בההוא פריסא . וכן לר' עיבר . וחמינה אלון תקוין דנהרין
עלה והוה מחכאן מלי דפומנא לאתעטרה ולאסתלקא כל חד בהתירה
וכד הוה מתתקין מפומנא כל חד וחד סליק ואתעטר ואתקין בההוא
תקונא דאתקין הכא מכל (ס"א בהכל דכל) פומא דחד מיין .
ובשעתא דחד מיין פתח פומא לתקנא בההוא תקונא . ההוא תקונא
הוה יתיב ומחכה למלה דנפיק מפומיכון וכדון סלקא בדוכתיה
ואתעטר . וכל סמכין מכאן ומכאן חדאן על דשמעין מה דלא ידעו .
וזייתין לקיכון כמה רתיכון קיימין הכא בנייכון . זכאין אתון
לעלמא דאתי דכלהו מלי דנפקי מפומיכון כלהו מלין קדישין מלי
כשרן דלא אסטאן לימינה ולשמאלא . קב"ה חדי למשמע וזיית להני
מלי עד דהוא אגמר (ס"א אגור) דינא די לעלמא דאתי תמרון זמנא
אחרא כל הני מלי קדישין עליוכו כתיב וחקך כיון הטוב וגו' דוכב
שפתי ישנים . מאי דוכב שפתי ישנים דאפילו לעלמא דאתי מרחשן
שפוחייכו אוריתא קמיה . השתא אתתקנו ואתכוונו דעתא למתקן
תקונו דזעיר אפיין היך יתתקן והיך יתלבש בתקונו מתקוני עתיק
יומין קדישא דקדישין טמירה דטמירין טמירה מכלא דהשתא חובתא
(ס"א חכמתא) עליוכו למגור דינא קושטאה יאה ופירא ולאסתקא
כל תקוין על כורייה תקוני דזעיר אפיין מתקוני דאריך אפיין אתתקנו
ואתפשטו תקונו מכאן ומכאן כחיוו ב"כ למשלטא (ס"א ומשלפא)
ביה רוחא דטמירה דכל טמירין בגין למיתב על כורסייה דכתיב ועל
דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה . כמראה אדם דכליל
כל דיוקנין . כמראה אדם דכליל כל שמהן . כמראה אדם דביה
סקוין כל עלמין עולאין ותתאין . כמראה אדם דכליל כל ריזין
דאתאמרו ואתתקנו עד דלא אברו עלמא ואע"ג דלא אתקיימו :

תאנא

בזייעות דספרא . עתיקא דעתיקין עד לא זמין תקונו .
באני מלכין כנס מלכין (כ"א גליף מלכין) ומשער מלכין
ולא הוה מתקיימי . עד דרחו (ס"א דאנח) לון ואלגעלון לבתר זמנא
הה"ד ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום בארץ אדום באתר דכל
דינין מתקיימין תמן . וכלהו לא אתקיימו עד דוישא חוורה עתיקא
דעתיקין אתתקן . כד אתתקן תקוין כל תקוין דלתתא . תקין כל תקוין
דעלאין ותתאין . מכאן אולופנא כל רישא דעמא דלא אתתקן הוה
בקדמיתא לית עמא מתתקנא . ואי איהו מתתקן כלהו מתתקן
ואי

ואי איהו לא מתתקן בקדמיתא לא יכלין עמא לאתתקנא . מנלן .
מעתיק וימין . דער לא אתתקן הוה בתקונו לא אתתקנו כל אינון
דבעו לאתתקנא וכלהו עלמין אתחרבו הה"ד וימלך באדום בלע בן
בעור . וימלך באדום רזא חדא (ס"א יקירא) הוה . אתר דכל דינין
מתקטרין תמן ותליין מתמן . בלע בן בעור תאנא הוה גורת דינא
תקיפא דתקיפין דבגומיה מתקטרין אלף אלפיין מארי דיבבא ויללס .
ושם עירו דנהכס . מאי דנהכס כלומר דין הבה כד"א לעלוקה שתי
בנות הב הב כיון דסליק לאתשבה ביה לא קאי ולא הוה יכול למיקס
וכלהו עלמין אתחרבו . מאי טעמא משום דאדם לא אתתקן דתקונא
דאדם בדיוקניה כליל כלא . ויכול כלא לאתשבה ביה ובגין דתקונא
דא דאדם לא אשתכח לא יכילו למיקס ולא תישבא ואתבטלו ואתבטלו
ס"ד . והא כלהו באדם אתכלילן . לא אתבטלו ואתתלקו מההוא תקוין
עד דזייתו תקונא (כ"א דיוקנא) דאדם . וכד אתא האי דיוקין אתגלבו
(ס"א אתכללו) כלהו ואתחזרו לקיומא אחרא מנהון אתבסמו (ס"א
מנהון אתבסמו ולא אתבסמו) ומנהון לא אתבסמו כלל . ואי תימא
והא כתיב וימת . וימת . דאתבטלו לגמרי . לאו הכי . אלא כל מאן
דכחית מדרגא קדמאה דהוה ביה . קארי ביה מיתא כד"א וימת מלך
מגרים דנחת מדרגא קדמאה דהוה קס ביה . וכיון דאתתקן אדם
אתקרו בן בשמהן אחרנין ואתבסמו בקיומא ביה וקיימין בדוכתייהו .
וכלהו אתקרו בן בשמהן אחרנין מן קדמאין בר ההוא דכתיב ביה ושם
אשתו מהיטבש בת מטרד בת מי זב . מ"ט . משו' דהני לא אתבטלו
כשאר אחרנין . משום דהוה דבר ונוקבא כהאי תמרא לא סלקא
אלא דבר ונוקבא . ובגונו כך השתא דאשתכחו דבר ונוקבא לא
כתיב בהו מיתא כאחרנין ואתקיימו אבל לא אתשבו עד דאתתקן
דיוקנא דאדם . וכיון דאתתקן דיוקנא דאדם אתחזרו ואתקיימו
בקיומא אחרא ואתישבו :

תאנא

כד סליק ברעוהא דרישא חוורה למעבד יקרא ליקריה
תקין וזמין ואפיק מבזינא דקרדיות' חר ניטולא (כשב
ביה אתתקר (ס"א אתתקן) וסליק רעוהיה) ואתפשט לתלת מאה
ושבעין עיבר ונלוטא קאים ושארין נפיק אוריה רביא ומתגלגלא כשב
ביה אתתקן ונפיק חר גולגלת' תקיפ' ואתפשט לארבע סטרין ובהאי
אוריה רביא אשתאיב ניטולא ואתאחד וכליל (ס"א ואתכליל .) ביה .
ביה ס"ד . אלא אתעמר ביה ובגין כך . האי גולגלתא אתפשט בסטרי .
והאי אוריה הוה טמיר דטמירין דעתיק וימין . כרוחא דגונו כהאי
כט 29 קריאי מוער גולגלתא

גולגלתא אתפשטו אשא מסטר חד ואוירא מסטר חד . ואוירא רכיא קאים עליה מהאי סטר . ואשא רכיא קאים מהאי סטר . מאי אשא הכא . אלף לאו הוא אשא . אבל בוטונא דא (כ"א ניזוטא) דאתכליל באוירא רכיא נהיר למאתן ושבעין עלמין ודינא מסטרוו אשתכח . ובגין דא האו גולגלתא אתקרי גולגלתא תקיפא . בגולגלת' דא יתבין תשעה אלפי רכוא עלמין דנטלין עלוי וקמכין עלוי בהאי גולגלתא כטויף טלא מרישא חיוורה דאתמלי מניה תדיר . ומהאי טלא דאנער מרישום זמנין מיתויא לאחויאה וקוא טלא דאתכליל בתרי גווי מסטרה ררישא חיוור' חיוור בגווי' (ס"א בניטה) דכליל כלהו חיוורי (וכלהו חיוורי) אבל כד אתיישכן בהאי רישא דזעיר אפינ אתחוי ביה סומקא . כהאי בדולחא דאיהו חיוור ואתחויא גווא . סומקא בגווא חיוורה . ובגין כך כתיב ורכים מושני ארמת עפר יקומו לה לחוי עול' ואלה לחרפות לדראון עולם . לחוי עולם בגין דאתחויאו להסוא חוורה דאתי מסטר דעתיק יומין אריכא דאנפין . לחרפות לדראון עולם בגין דאתחויאו להסוא סומקא דזעיר אפינ . וכלא כליל בהסוא טלא דה"ד כי טל אורות טלך אורות תרין . והסוא טלא דנטויף . כטויף כל יומא לחקל' דתפוחי' בגווי חיוור' וסומקא . האו גולגלת' אנהיר בתרי גווי לקאי סטר ולהאי סטר . ומהאי אוירא רכיא אתפשט מגולגלת' לאנפוי ק"כ רכוא עלמין . ובגין כך אתק' זעיר אפינ . ובשעתא דאלטריך אתפשטו אנפוי ואריכין בהסוא זמנא בגין דאשגח באנפוי דעתיקא דעתיקין וחייס לעלמא . ומהאי גולגלתא כפיק חד עיבר לכל אינון דלתתא . ויהבין אנג אוראותא לעתיק יומין כד עאלין בחושבנא תחות שריבט' ולקבל דא בקע לגולגלת לתתא כד עאלין בחושבנא והאי בקע אנג אוראותא אשתכח מניה לעתיק יומין :

בחלליה

דגולגלתא (ס"א בגולגלתא דא) ג' חללין אשתכחו דשרוי' מוחא בהו וקרומא דקיק חפייא עליוהו . אבל לא קרומא קשיעא סתימא בעתיק יומין . ובגין דא האו מוחא אתפשט ונהיר (ס"א ונפיק) לתלתין ותריין שבילין . דה"ד ונהיר יוטא מערין . ותאנא בתלת חללין דגולגלתא מוחא שרייא מחללא חד מתבקע (ס"א ומתפשט) חד מבועא לד' סטרין ונפיק מהסוא מוחא דשרייא , בהאי חללא תלתין ותריין שבילין רוחין דחכמתא :

מחללא

תמיינא מתבקע ומתפשט חד מבועא אחרא . ומתפתחין ו' תרעין מאלין ו' תרעין אתאחדין ו' יומין דאורייתא ו' שני דיובלא . ו' אלף דרין דזמין קב"ה לאתבא רוחיה ליה

ליה ולשרייא ביה :

מחללא

תליתאה . כפקין אלף אלפין אדרין ואכסדרין דרעתא שרייא עליוהו ודרי בהו . והאי חללא שרי חלליה (ס"א מדוריה) בין האי חללא ובין האי חללא . ואתמלין מתרין סטרין כל אינון אדרין דה"ד ודרעת אדרים ומלאו . ואלן ג' מתפשטין בכל גופא להאי סטרא ולהאי סטרא . ובאינון אחיד כל גופא ואחיד בהו גופא מכל סטרוו וככל גופא אתפשטן ואשתכחן :

תאנא

בגולגלתא דרישא תליין אלף אלפי רכוא ורכוא רכבן קווי דשערי אוכמן ומסתבכין דא ברא ומתערבין דא ברא . ולית חושבנא לזמין דכל קולא וקולא דאחידן ביה . דכיון ומסאבן . ומכאן אתאחדן טעמי אורייתא כרכיא במסאבא . ככל אינון סטרין דאינון דכיון . ככל אינון סטרין דאינון מסאבן . יתבין קווי ומסתבכין ותקופין . מנהון שעיעין ומנהון תקופין וככל קולא וקולא יתבין זמין תלין על תלין . מתלהטן ותליין כגיבר תקופ מוארי נלח קרבין . בתקונא יאה בתקונא שפירא תקיפא . (בחיר כארזי) דכרבין ותקופין . דה"ד בחור בארזים . מתתקטין קוטין דשערי ותליין תלין על תלין מהאי סטרא להאי סטרא על גולגלתא דה"ד קוואותיו תלתלים ותאנא יהבין תלי תלין . משום דמשוכין ממבועין סגיאין דתלת רהטו מוחא . ממבועא דחללא חד דגולגלת' אתמשכן שערי במשיכותא ומתעבדין תלין דתליין מכמה מבועין דאתמשכן מהאי חללא . מחללא תמיינא נפקי חמשין מבועין ואתמשכן שערי מאינון מבועין במשיכותא ואתעבדין תלין דתליין ומתערבין בקוטין אחרנין . מחללא תליתאה כפקי אלף אלפין אדרין ואכסדרין ואתמשכן שערי במשיכותא מכלהו (ומתעבדין תלין על תלין ומתערבין בקוטין אחרנין) . ובגין כך אינון קוטין תלין על תלין . וכלהו משיכן דאתמשכן מג' חללין דמוחא דגולגלתא וכל אינון נימין וכל אינון קווי תליין וחפיין לסטרא דאודנין . ובגין כך כתיב הטה אלהי אונך ושמע . ובהאי תלין . תליין (כ"א ובהאי תלייא) ימיינא ושמאלא נהורא וסוכא רחמי ודינא . וכל ימיינא ושמאלא תלי בהאי ולא בעתיקא :

בפלגותא

דשערי אתחוי חד אורח' דקיק דמתאחדא מהסוא ארס' דעתיק יומין . ומסהוא ארסא אתפרשן שית מאה ותליסר ארסין דאתפלגון בארסין דפקודי דאורייתא . דכתיב כל ארסות יי' חסד ואמת לטובי בריתו ועדותיו . תאל' בכל קו' וקולא מתאחדן

מתאחדן אלף אלפין מארי דיכבא ויללה דתליין בכל קופא וקופא
מאינון תקיפין . ומאינון שעינין מאריהון דמתקלא (ס"א מאריהון
דרקומות' ואיהו מתקלא בנייהו) בנין כך איהו ומינה ואיהו שמתאלא .
מצחא דגולגלתא . אשנחותא דאשנחותא . ולא מתגלייא בר
ההוא זמנא דמריכין סייביא לאתפקד' ולעיינ' בעובדיהון
ותאנה כד אתגלייא האי מנחא אתערו כל מאריהון דדינא וכל
עלמא בדינא אתמסר . בר ההוא שעתא כד סליקו ללותהון דישאל
לקמי עתיק יומין ובעי לרחמא על בניו גלי מנחא דרעוא דרעוין
וכהיר בהאי דזעיר אפינ ואשתכיד דינא . בהאי מנחא נפיק חד
שערא דמתפשט ביה ממוחא דאפינ חמשין תרעין . וכד אתפשט
אתעביד מנחא דאשנחותא . לחייבי עלמא לאינון דלא מתכספי
בעובדיהון ה"ד ומנחא אשה זונה הוה לך מאנת הכלס . ותניא שער'
לא קאים בהאי אתר דמנחא בנין דאתגלייא לאינון דחייפין בחובייהו .
ושעתא דמתעבר קב"ה לאשתעשע' עם דויקויא כהורן אנפיהו דעתיק
יומין באנפיו דזעיר אפינ ומתגלייא מנחיה ונהיר להאי מנחא וכדין
אתקרי עת רגון . וכל שעתא ושעתא דדינא תלי והאי מנחא דזעיר
אפינ אתגלייא . אתגלייא מנחא דעתיקא דעתיקין ואשתכיד דינא
ולא אתעביד . תאנה האי מנחא אתפשט במאתן אלף סומקי דסומקי
דאתאחדן ביה וכלילן ביה . וכד אתגלייא מנחא דזעיר אפינ איהו
השותא לכלהו לחרבא . וכד אתגלייא מנחא דרעוא דרעוין דנהיר
להאי מנחא כדין לכלהו משתכבין . ותניא עשרין וארבע בתי דינין
משתכחין בהאי מנחא וכלהו אקרון נכח (ס"א מנחא וכל חד אקרי
נכח) ובאתוון רגופין (ראפיין) הוא מנח . ואיהו מנח ואיהו נכח דאינון
נכחים . והיינו דתני נכח נכחים . ואינון במנחא . ומתפשטין מנהון
בגופא באתריין ודיען . תניא מאי דכתוב וגם נכח ישראל לא יסקר
ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם . האי רזא אוקימנא כל ההוא
נכח דאתפשט בגופא זמנין דתלי על עלמא למידון ותב ומתחרט ולא
עביד דינא אי תויבין מ"ט משום דקאי בדוכתא דאקרי אדם ויכול
לאתחרטא . אבל אי באתר דאתקרי ראש (בהאי מנחא) אתחזי
ואתגלייא האי נכח לאו הוא עידן ואתר לאתחרטא . מ"ט משום דלא
הוא מאתר דאקרי אדם דהא לא אתגלי פרופא ומוטמא אלא מנחא
בלסודוי . ובאתר דלא אשתכח פרופא לא אקרי אדם . ובג"כ לא
אדם הוא להנחם כנכח דבשאר תקוני גופא .

עינוי דרישא משתניין משאר עיינון . שריקותא דבגבתא . דעל
ריסי עיינון מכחלן . (דכל עיינון מכחלן) באוכמותא .
תליין תלון על תלון דשערי ואינון תקופא דעל עיינון ברישא דמנחא
ומתאחדן מתרוייהו שבע מאה אלפי מארי דאשנחותא (דעל תריסי
דעיינון) בכקותא דעיינון להטין אלף וארבע מאה רבוא דמתאחדן
בבנינון דאינהו כקותא ואשנחותא דעינא דעתיק יומין עליוהו .
ובשעתא דסלקין אינון כקותא אתחזי כמאן דאתער משנתיה
ואתפקח עינוו וסמאן לעינא פקיומא ואתסחן כחד חוורא דעינא
טבא ה"ד רוחותא בחלב . מאי בחלב . בחוורא דלעילא קרמא .
(כ"א בחוורא קרמא דעינא טבא) ובהיא שעתא אשתכח' אשנחות'
דרחמי (כ"א ובג"כ ללותא דישאל סלקא בנין דויפקח עינוו ויתסחון
בההוא חוורא) וע"ד לוי דוד עורה למה תישן וי' הקינא . דויפקח
עינוו ויתסחון בההוא חוורא . וכל זמנא דעינוו לאו מתפקחן כל
מאריהון דדינון כפיין להו לישאר ושאר עמין שלטין עליוהו . ובזמנא
דיפקח עינוו יתסחן בעינא טבא ורחמי על ישראל . ואסתח (ס"א
ואתוהר) עינא ועביד נוקמין בשאר עמין . ה"ד העירה והקינא
העירה לאתסחא בההוא חוורא . הקינא למעבד נוקמין לאינון
דכפיין לון . עינוו כד אתפקחן אתחזון שפירין כהני ויגיס בסומק
ואוכס וידוק חוור לא אתגלי אלא בזמנא דאסתכל בעינא טבא
ומסתחאן כל אינון גוויין בההוא חוור מאינון גוויין דמתגליין נפקין
שבעה עיינון דאשנחותא . דנפקו מאוכמא דעינא ה"ד על אבן
אחת שבעה עינים . מאן אבן אחת . אוכמתא דעינא מקומקא נפקין
ז' רהיטין דסמכין (כ"א דסחרון) לסטר שמשא ומתלהטין באשא דלסט'
לפון ומתאחדן לאתפשט' בעלמא לגלאה ארחין דחייביא ה"ד שבעה
אלה עיני וי' המה משוטטים בכל הארץ . מירוקא נפקין שבעה
טהיירין (ס"א כהירין) דקטרא דלסט' (כ"א רהיטין דסחראן לסטר)
דרומא ומתאחדן לאתפשטא בעלמא לגלאה ארחין ועובדין דבטי נשא
בין טוב בין ביש דכתוב כי עינוו על דרכי איש וגו' . וכד אתסחאן
בחיוורא משתכחין כלהו לאשנחא לכל מארי קשט לאוטבא עלמא
בנייהון וכל אשנחות' דההוא חוורא הוילטב על ישראל ואשנח בסומק'
למאן דעאקין להו . ה"ד ראה ראיתי . ראה לאוטבא לון . ראיתי
לנקמא לון מדעקין לון . ובנין כך כתיב עורה למה תישן וי' הקינא
אל תזנח לנכח . עורה והקינא תרי אשנחותא . תרי פקיון . תרי
טבן . רחמי ונוקמין .

גוונא קדמא סומקא בנו סומקא כליל וסתים כל סומקין מקמי
לא אתחון . סותרניה דהוא סומקא אסחר חד חוטא
אוכמא ואקיף ליה .

גוונא תמינא אוכמא . כאכנא חד דנפיק מתהומא חד זמן לאף
שנים בימא רבא . וכד נפיק האי אכנא אתי רגשא ותקפא
על ימא . וקליה דימא וגלגלוי אזלין . ואשתמעין לנונא רבא דאקרו
לויחן . ונפיק מתהומא . והאי אכנא מתגלגלא בתוקפא דימא ונפיק
לבר . והיא אוכמא דכל אוכמין סתימין קמה (ס"א והא אוקמנה
דכל אורחין סתימין קמה) וכך היא אורמותא דעינא אוכמא . דכליל
וסתים כל שאר אוכמין . וסותרניה דהוא אוכמא אסחר חד חוטא
סומקא (ס"א לסטר חד) ואקיף להוא אוכמא .

גוונא תליתאה ירוקא דירוקי דכליל וסתים כל ירוקין ובסותרניה
דהוא ירוקא אסחרו תרין חוטין חוטא סומקא לסטר חד .
וחד חוטא אוכמא לסטר חד ואקיפין להוא ירוקא . וכד אסתחר (כ"א
אתגלי) חורא ואסתחי עינא . כל איגון גוונין לא משתבחין ומשתקעין
לתתא (סומק' ירוק' אוכמ') לא אתחוי בר ההוא חור' דנהיר מעתיק
יומין . ונהירין מניה כל איגון דלתתא . ולית גוונא אתחויי בר
ההוא חורא בלחורוי . ובגין כך אסתלקו כל מאריהון דסומק' ואוכמ'
דאיגון תאומין כחדא . ה"ד שינד כעדר הקטובות שעלו מן הרחלה
שכולם מתאימות . מאי מן הרחלה מההוא אסתתא דעינא קדישא
עלאה . שכולם מתאימות מתערבן דא כדא ואתרבקן דא כדא ומה
דאמר שינד כעדר הקטובות ואת אמרת שכלם מתאימות . כלו' חור'
דילהון כההוא חור' דעייטין כד אסחן כחורת' דעינ' עלאה ודא זמיטין
למנדע דרוקוי' למחוי ברוס' דחכמת' כד"א כי עין בעין וראו . אימתו
כשבו י' ליון . וכתו' אשר עין בעין כרא' אתה י' וכדון פקיות' דעייטין
לטב . ואית פקיותא דעייטין לטב . ואית פקיותא דעייטין לביש .

לטב כמה דכתיב פקח עיניך וראה שוממותינו וגו' . הא הכא לטב
ולביש וכתיב עיניך תראה ירושלם נוח שאנן אהל כל יגען כל יסע
יתדותיו נלכח . הא הכא לטב ולביש . דלא אתעביד דא בלא דא . תנא
בלטיעותא דספרא מהו עיניך תראה ירושלם נוח שאנן וכי ירושלם
נוח שאנן הוא והא כתיב דרך ילון בה . ובאתר דאשתכח דרך לאו
שקיט ולאו שאנן הוא . אלא עיניך תראה ירושלם נוח שאנן . נוח
שאנן לעתיק יומין אתמר . (דישגח באלין עייטין) דההוא עינא
שקיט ושאנן עינא דרמני עינא דלא נטיל מאשגחותא דא לאשגחותא
אחרא

אחרא ובגין כך כתיב עיניך תראה חסר יו' דלא עיניך . ומה דאמר
ירושלם ולא ליון . הכי אלטריק . לאכפוייח לדינא דאשתכח בה
ולרמא עלה . ותאנא כתיב עיני יו' אלהיך בה מראשית השנה ועד
אחרית שנה (ה"ד דרך ילון בה דבה אשתכח גורי דדינין יתיר מכל
שאר אתרי) (כ"א דכתיב דרך ילון בה דבה אשתכחו גורי דיונין יתיר
מכל שאר אתרי . ותאנא כתיב עיני יו' אלהיך בה מראשית השנה ועד
אחרית שנה . השתא עיני יו' אלהיך בה וכדון פקיותא דעייטין בה
לטב ולביש בגין דאית בהו ימינא ושמשא דינא ורמני) ולזמנא דאתי
ישתכח בה עינא חד דרמני . עינא דעתיקא דעתיקין . ה"ד וברמני'
גדולים אקבכך . כיון דאמר רמנים מהו גדולים אלא אית רמני ואית
רמני . רמני דעתיק דעתיקין איגון אקרון רמנים גדולים . רמני
דזעיר אנפין אקרון רמנים סתם . (מהכ"א הוא משום דאית ביה
ימינא ושמשא דינא ורמני) ובג"כ וברמנים גדולים אקבכך דעתיק
יומין .

תאנא בהני עייטין בתרין גוונין מנייהו בסומקא ואוכמא שראין
תרין דמעין . יכד כעי קודשא דקודשין לרמא על ישראל
אחית תרין דמעין לאתבסמא בימא רבא . מאן ימא רבא . ימא
דחכמתא עלאה . כלו' דיתסחון בנהרא (ס"א בחורא) כמבועא
דנפיק מחכמתא רבא ומרחס להו לישראל .

חוטמא תאנא בלטיעותא דספרא חוטמא דזעיר אפין . בחוטמ'
אשתמודע פרטופא . בהאי חוטמ' אשתפשא מלא דכתי'
עלה עשן באפו וגו' . עלה עשן באפו בהאי תננא אתכללו אשא וגחלי
דנורא . דלית (ס"א בחוטמ' אשתמודע פרטופא תלת שלהובין מתוקדן
בנוקבוי מהאי חוטמא אשתפטן תלת גווי תננא ואשא וגחלי דנורא
דכתיב עלה עשן באפו ולית) תננא בלא אשא ולא אשא בלא תננא
וכלהו אסתליקו (ס"א אסתליקו) ונפקין מחוטמיו ותאנא כד אסתברו
תלת אלין דכלילין בהאי תננא דנפיק מחוטמא . אשתקט חוטמא .
ונשיב ונפיק תננא אוכמא וסומקא ובין תרי (כ"א בתרי) גווי . וקרינן
ליה אף וחיימה ומשחית ואי תימא אף וחיימה דכתיב כי יגורתי מפני
האף והחיימה דאיגון תננא אוכמא וסומקא . משחית מ"ל . דכתיב
לפני שחת יו' את סדום ואת עמורה . שחת המשחית בנורא דליק
מקדא . ותאנא חמש גבוראן איגון בהאי זעיר אנפין ואסתלקו לאלף
וארבע מאה גבוראן ומתפשטאן בחוטמיו . בפומא . כדרעוי .
בידין . באלבעין . ובג"כ כתיב מי ימלא גבורות יו' כתיב הכא

גבורות

נביאה וקודם לכן לא הוה נביאה. אבל משה משה לא אפסיק טעמא
 בגוייהו דמיומא דאתיליד שלים הוה דכתיב ותרף אותו כי טוב הוא.
 חוף הבא וי' וי' פסיק טעמא בגוייהו. קדמאה שלים בתראה שלים
 בכלהו. ומשה באתר דינא אמר לנחתא לון מעתיקא קדישא רחמין
 לזעיר אנפין. דהכי תנין כמה חילא דמשה דרחות מכולן דרחמי
 לתתא. וכד אתגלי עתיקא בזעיר אפין כלא ברחמי אתחזון. וחוטמא
 אשתכיד ואשא ותננא לא נפיק כד"א ותהלתו אחטט לך. ותאז' בתרין
 נוקבין דחוטמא בחד נוקבא נפיק תננא להיט ומשתקעא בנוקבא
 דתהומא רבא ומחד נוקבא נפיק אשא דאוקיד בשלהובוי ומתלהטא
 (בארבעעלף) באלף וארבע מאה עלמין דבסטר שמאלא ומאן דגרים
 לקרבא בהאי. אקרי אש וי' אשא דאכלא ואוקיד כל שאר אשין. והאי
 אשא לא אתבסס אלא באשא דמדבסא. והאי תננא דנפיק מנוקבא
 אחרא לא אתבסס אלא בתננא דקרבנא (דמדבסא) וכלא תלייא
 בחוטמא. בגין כך כתיב וירח וי' את ריח הניחח דכלא בחוטמא
 תליין לארשא האי חוטמא בתננא ואשא סומקא. ובגין כך אתקבל
 ברעותא והאי (הוא) דכתיב ויחר אף וי'. וחרה אף וי' וחרה אפי. פן
 יחרה אף וי' כלא בזעיר אפין אתמר ולא בעתיקא. תאנא כתי' הטוה
 אלהי חזק ושמע האי (ס"א) תאנא בלטיעותא דספרא דרגא עמיקא
 למשמע טוב וביט ודא איהו):

אודנא דאתעביד תחות שצרי. ושצרי תליין עליה (ואודנא הוא
 למשמע) ואודנא אתעביד ברשומי רשומין לגאו. כמה
 דעביד (ס"א) וכארי) דרגא (בעקומי) (להאי ולהאי). מ"ט בעקומא.
 (ס"א) בגין דיתעבב קלא לאעלא במוחא ויבחין ביה מוחא ולא
 בכהילו) (בגין למשמע טוב וביט) ותאנא מהאי עקומא דבגו אודנא
 תליין כל אינון מארי דגרפין דכתיב בהו כי עוף השמים יוליד את
 הקול ובעל כנפים יגיד דבר. בגו אודנא נטויף מג' תללי דמוחא להאי
 נוקבא דאודנא. ומתהוא נטויפא עייל קלא בהוא עקומא ואתלריף
 דהוא נטויפא בין טוב ובין ביט טוב דכתי' כי שומע אל אבוינים וי'.
 ביט דכתי' וישמע וי' ויחר אפו ותבער כס אש וי'. והאי אודנא סתום
 לבר. ועקומא עייל לגו להוא נוקבא דנטויפא מן מוחא בגין למכנש
 קלא לגאו דלא יפוק לבר ויהא נטויף וסתום מכל סטרוי. בג"כ הוא
 רזא ווי להוא דמגלי רזין דמאן דמגלי רזין כאילו אכתיש תקונא
 דלעולא דאתתקן למכנש רזין ולא יפקון לבר. תניא בשעתא דרווחון
 ישראל בעאקא ושצרי מתגליין מעל אודנא כדון עייל קלא (אודנא)
 ל

נבורות וכתוב התם לך וי' הגדולה והגבורה אלא הכי תאנא. כד
 אתחבראן כלהו גבוראן כחדא אתקרי גבורה חדא. וכלהו גבוראן
 שריאן לנחתא מחוטמוי. ומתאי תליין אלף (אלפין) וארבע מאה רבוא
 לכל חר מנייהו ובהאי תננא דאפסיק מחוטמוי תליין אלף (אלפין רבוא)
 וארבע מאה (וחמש) דמסטר גבורה דא וכלהו גבוראן תליין מתאי
 חוטמא דכתיב דור לדור ישבח מעשך וגו'. וכד שארי גבורה דא.
 כלהו גבוראן מתלהטין ושטאן. (כ"א) ונחתין) עד דנחתן ללהט החרב
 המתהפכת. כתיב כי משחיתים אנחנו את המקום הזה. וכתיב לפני
 שחת וי' את סדום ואת עמורה. וכתיב ווי' המטור על סדום ועל
 עמורה. אלא הכי תאנא לא ריין לרשעים וכו' אלא דמהפכי מ"ר
 למ"ה והיאך מהפכי והא כתיב חמי וי' לא שנית. אלא בכל זמנא
 דעתיק דעתיקי רישא חורא (אתגלייא) רעוא דרעוין אתגליין רחמין
 דברבין אשתכחו בכלא. ובשעתא דלא אתגלייא. כל זיינין (ס"א)
 דינין) דזעיר אפין זמנין. וכב וכול רחמי עביד דינא הוא עתיקא
 דכלא דתניא כד אתגלייא עתיקא דעתיקין רעוא דרעוין כלהו בוטיני
 דאתקרון בשמא דא נהרין. ורחמי אשתכחו בכלא. ובשעתא דלא
 אתגלי טומירא דטומירין ולא אתנהרין אלין בוטינין. מתערין דינין
 ואתעביד דינא. מאן גרים להאי דינא רעוא דרעוין דלא אתגלי ובגין
 כך מהפכין חייביא רחמי לדינא ומנה דאמר הכא מאת וי' מן השמים
 בזעיר אפין אתמר ומשמע דכתיב מן השמים אש ומוס. רחמי
 ודינא. לאפקא מאן דלות ביה דינא כלל. תאנא האי חוטמא זעיר.
 וכד שארי תננא לאפקא נפיק בכהילו ואתעביד דינא. ומאן מעכב
 להאי חוטמא דלא יפיק תננא. חוטמ' דעתיק' קדישא דהוא אקרי ארך
 אפים מכלא. והיינו רזא דתנין וי' וי' פסיק טעמא בגוייהו בכלהו
 אתר דשמא אדבר תרי זמני פסיק טעמא בגוייהו כגון אברהם
 אברהם יעקב יעקב שמואל שמואל כלהו פסיק טעמא בגוייהו חוץ
 ממשה משה דלא פסיק טעמא בגוייהו. מ"ט אברהם אברהם בתראה
 שלים קדמאה לא שלים דהשתא שלים בעשר נסויי. ובגין כך פס'
 טעמא בגוייהו דהשתא לא הוה איהו כדקדמתא יעקב יעקב בתראה
 שלים קדמאה לא שלים. דהשתא אתבשר ביוסף ושראת עליה שכינתא.
 ועוד דהשתא אשתלים בארעא אילנא קדישא כגונא דלעולא בתריסר
 תחומין בשבעין ענפין מה דלא הוה בקדמיתא. ובגויי כך בתראה
 שלים קדמאה לא שלים ופסיק טעמא בגוייהו. שמואל שמואל טעמא
 פסיק בגויה. מ"ט. בתראה שלים קדמאה לא שלים דהשתא הוא
 נביאה

בההוא נוקבא דנטויף ממוחא וכנש (ס"א ובעט) במוחא . ונפיק
 בכוקבי דחוטמא . אתזער חוטמא ואתחמס (כ"א ואתקמט) . ונפיק
 אשא ותננא מאינון נוקבין ומתערין כל גבוראין ועביר נוקמין . ועד
 לא נפקין מאינון נוקבין אשא ותננא סליק ההוא קלא לעילא ובעט
 בריחא דמוחא (ס"א ברישא במוחא) ומגדין תרין דמעין מעיונין .
 ונפק מנחירוי תננא ואשא בההוא קלא דנגיד לון לבר בההוא קלא
 דעויל באודנין אתמשכאן ומתערין (ס"א ומתערבין) כולי האי ובג"כ
 כתוב וישמע יי' ויחר אפו ותבער בס' אש יי' . בההיא שמועה דההוא
 קלא אתער מוחא (כלא) . תנא כתוי' הטא אלהי אונך (כלומר ארכין)
 (ס"א אודנין) שית משה אלף רבוא אינון מאריהון דגרפין דתליין
 באלין אודנין . וכלא אתקרון אזני יי' ומה דאתמר הטא יי' אונך .
 אונך בזעיר אפין אתמר . מסטרא דחד חללא דמוחא תליין ארכין .
 ומתמשין תרעין דנפקין מההוא חללא דה' קוא (ס"א אית) תרעא חד
 דנגיד ונפיק ואתפתח בההוא נוקבא דאודנא דכתיב כי און מלין
 תבחן . ובתי' ובוחן לבות וכליות ומסטרא דאתפשטתא דההוא חללא
 דחמשין תרעין דאתפשטו בגופא . באחר רלכא שרי מתפשט ההוא
 חללא דחמשין תרעין ואודנא קרי ביה בחינה . ובלבא קרי ביה בחינה .
 משום דמאתר חד מתפשטין (ס"א בההוא נוקבא דאודנא ומסטרא
 דאתפשטתא דההוא חללא דחמשין תרעין אתפשט בגופא באחר
 רלכא שארי וע"ד באודנא קרי ביה בחינה ובלבא קרי ביה בחינה
 דכתי' כי און מלין תבחן ובתי' ובוחן לבות וכליות משום דמאתר חד
 מתפשטין) . תאנא בלניעותא דספרא כמה דאודנא דה' אבאן בין טב
 ובין ביט כד כלא . דבזעיר אפין אית סטרא דטב וביש . ימינ' ושמהאלא .
 רחמי ודינא . והאי אודנא כליל במוחא ומשום דאתכלל במוחא בחללא
 חד . אתכליל בקלא דעויל ביה . ובאודנא קרי ביה שמועה ובשמיעה
 אתכליל ביה . שמע כלומר הבן . אשתבח (ס"א ואסתכל) דכלא בחד
 מתקל' אתקל . ומלין אלין למאריהון דמאריין אתיהבן למשמ' ולאסתכל'
 ולמנדע . ת"ח כתיב יי' שמעתי שמעך ורחמי וגומר . האי קרא
 אשתמודע דבר נביאה קדישא (ס"א מהומנא) שמע ואסתכל וידע
 וקאים על תקונין אלין כתיב ורחמי תמן יאות הוא לרחלא ולאסתבר
 קמיה האי בזעיר אפין אתמר . כד אסתכל וידע . מה כתיב . יי'
 פעלך בקרב שנים חייהו . האי לעתיק וימין אתמר . ובכל אתר
 דישתכח יי' יי' כי"ד ק"א תרי זמני או באל"ק דל"ת ו"ד ה"א חד לזעיר
 אפין וחד לעתיקא דעתיקין . ואע"ג דכלהו חד . וקד שמא אקרו .

ותנין

ותנין אימתי אקרי שם מלא . בזמנא דכתיב יי' אלהים דהאי הוא שם
 מלא . דעתיק דכלא דזעיר אכפין וכלא הוא שם מלא אקרי . ושאר
 לא אקרי שם מלא . כמה דאוקימנא ויטע יי' אלהים שם מלא בנטיעת
 גתא . ובכל אתר יי' אלהים אתקרי שם מלא . יי' וי' כלא הוא בכללא .
 וההוא זמנא אתערון רחמין בכלא . יי' פעלך בקרב שנים חייהו
 לעתיק וימין אתמר . מאן פעלך זעיר אפין . בקרב שנים . אינון שנים
 קדמוניות דאקרון ימי קדש ולא אקרון שנות עולם שנים קדמוניות
 אינון ימי קדש . שנות עולם אליו ימי עולם והבא בקרב שנים מאן
 שנים . שנים קדמוניות . חייהו למאן . חייהו לזעיר אפין . דכל נהירו
 דיליה מאינון שנים קדמוניות אתקיימו . ובג"כ אמר חייהו ברנז
 רחס תזכור . לההוא חסד עלאה דעתיקא דעתיקין דביה אתער
 רחמין לכלא למאן דבעי לרחמא ולמאן דיות לרחמא :

תאנא

אר"ש אסתדנא עלי שמא ולכל אלין דעלנא קיימין .
 דחדאן מלין אלין בכלהו עלמין . וחדאן בלבאי מלי ובגו
 פרוכתא עלאה דפרישא עלנא מתטמריין וסלקין וגניו להו עתיקא
 דכלא גניו וסתים מכלא . וכד שרינא למללא לא הוו ידעין חברייה דכל
 הני מלין קדישין מתערין הבא . זכאה חולקיהון חברייה דהבא .
 וזכאה חולקי עמבון בעלמא דין ובעלמ' דאתי . פתח ר"ש ואמ' ואתם
 הדבקים ביי' אלהיכם וגומר . מאן עמא קדישא בישראל דכתיב בהו
 אשריך ישראל מי כמוך וכתוי' מי כמוכה בלש' יי' משום דאתדבקותא
 דילהון הוא בשמא קדישא בעלמא דין . ובעלמא דאתי יתיר מהבא
 דהתם לה מתפרשן מניה מההוא לרורא דרורין ביה דיקויה ה"ד
 ואתם הדבקים ביי' ולא כתוי' הדבקים ליי' אלף ביי' ממש . תאנא כד
 נחית מן דיקנא יקירא עלאה דעתיקא קדישא סתים וטמיר מכלא
 משתא דרבות קדישא **לדיקנא** דזעיר אפין . אתתקן דיקנא
 דיליה בתשעה תקונין ובשעתא דנהיר דיקנא יקירא
 דעתיקא דעתיקין בהאי דיקנא דזעיר אפין נגדין תליסר מבונין
 דמשתא עלאה בהאי דיקנא ומשתכחין ביה עשרין ותריין תקונין
 ומיניה נגדין עשרין ותריין אתוון דאוריית' דשמא קדישא (כ"א ובעלמא
 דאתי משום דאתדבקות' דלהון הוא בשמ' קדישא בעלמ' דין ובעלמא
 דאתי יתיר מהבא דהתם לה מתפרשין מההוא לרורא דחיי דרורין
 ביה דיקויה ה"ד ואתם הדבקים ביי' ביי' ממש עליוכו כתוי' אשריך
 ישראל מי כמוך עם נושע ביי' וכתיב מי כמוכה בלש' יי' השתא
 אתכוונו דעתא לאוקורי למלכ' ולאוקיר יקרא דיקנא קדיש' דמלכא
 תנא

תנא מתתקן דיקנא עלאה דיקנא קדישא בט' תיקונין ודא איהו
דיקנא דז"א וכד נחית מן דיקנא וקורא עילא' דעתיקא קדישא בהאי
דיקנא דז"א נגדיו י"ג מבויעין דמשחא עלאה בהאי דיקנא ומשתכחין
ביה כ"א תיקונין ומניה נגדיו כ"ב אתון דשמה קדישא . ואי תימא
דיקנא לא אשתבח ולא אמר שלמה אלא לחייו (ולא קרי דיקנא .) לא
האי תאנא בלטיעותא דספרה כל מה דאטמר וגניו ולא אדכר ולא
אתגלייא ההוא מלה הוי עלאה ויקורא מכלא (משום) ובג"ד הוא
סתים וגניו . ודיקנא משום דהוא שבחא ושלומותא ויקירותא מכל
פרטופ' גנוים קרא ולא אתגלייא ותאנא האי דיקנא דאיהו שלומותא
דפרטופא ושפירותא דזעיר אפיין . נפיק מאורנו ונחית וסליק וספי
בתקובא דבוסמא . מאי תקובא דבוסמא . כד"א לחייו כערונת
הבושם (ולא ערונת) . בתשעה תקונין אתתקן האי דיקנא דזעיר
אנפין . בשערי (דיקנא) אוכמי מתתקנא בתקונא שפיר . כגבר
תקיף שפיר למחוי . דכתיב בחור כהרוזים :

תקונא

קדימאה . מתתקן שערא מלעילא ונפיק ההוא נלווא
בוטכא דקרדיותא ונפיק מכללא דאורא דכיה ובטש
בתחות שערא דרישא מתחות קולין דעל אודין . ונחית מקמי פתח'
דאודין נימי על נימי עד רישא דפומא :

תקונא

תניינאה . נפיק שערא וסליק מרישא דפומא עד רישא
אחרא דפתחא דפומא . ונחית מתחות פומא עד רישא
אחרא . נימין על נימין בתקונא שפירא :

תקונא

תליתאה . מאמלעיתא דתחות חוטמא מתחות תרין
נוקבין נפיק חד ארחא ושערין זעירין תקיפין מליין
לקהוא ארחא ושאר שערין מליין מהאי גוסא ומתאי גוסא קוטרניה
דההוא ארחא וארחא לא אתחוי לתתא כלל אלא ההוא ארח' דלעילא
דנחית עד רישא דשפותן ותמן שקיעא ההוא ארחא :

תקונא

רביעאה . נפיק שערא ואתתקן וסליק וספי בעלעוי
דתקובא דבוסמא :

תקונא

חמישאה . נפיק שערא ואתחויין תרין תפוחין מכלאן
ומכלאן סומקן כהאי ורדא סומקא ומתלהטין במתאן
ושבעין עלמין דמתלהטין מתמן (ס"א מנהון) .

תקונא

שיתאה נפיק שערא כחד חוטא בסחרניה דדיקנא
ותליין עד רישא דמעוי ולא נחית עד טבורא :

תקונא

שביעאה . דלא תליין שערי על פומא ופומא אתפני
מכל

מכל סטרוי . ויתכין שערי בתקונא סחור סחור ליה :

תקונא

תמינאה . דנחתין שערי בתחות דיקנא דמחפין
קדלא דלא אתחויא כלהו שערי דיקין נימין על נימין
מליין מכל סטרוי :

תקונא

תשיעאה . (מתערבין שערי עם אינון) דמתחברין
(כ"א אתמשכן) שערי כלהו בשקולא מעלייא (ס"א
מלייא) עד (כ"א עם) אינון שערי דתליין . כלהו בשקולא שפיר כחד
גיבר תקיף מארי נלח קרבין בתשעה תקונין אלון נגדיו וכפין ט'
מבויעין דמשח רבות דלעילא ומסהוא משח רבות נגדיו לכל אינון
דלתתא . ט' תקונין אלון אשתכחו בדיקנא דא ובשלומותא תקונא
דדיקנ' דא אתקרי (בר נש לתתא) גיבר תקיף דכל מאן דחמי דיקנ'
קיימא בקייומיה תלייא ביה גבורה תקיפא . עד כאן תקונא דדיקנ'
עלאה דזעיר אפיין .

אמר

רבי שמעון לרבי אלעזר בריה קום ברי (קדישא) סלסל
תקונא דדיקנא (כ"א דמלכא) קדישא בתקוניו אלון . קס
ר' אלעזר פתח ואמר מן המלך קראתי יח ענני במרחב יח וגו' . עד
מבטוח כנדיבים תנא הכא ט' תקונין דדיקנא דא . להני תקונין
אלטריך דוד מלכא בגין לנלחא לשאר מלכין ולשאר עמין . ת"ח
כוון דאמר הני ט' תקונין לבתר אמר כל גוים סבכוני בשם יי' כי
אמילס . אמר . הני תקונין דאמונא למאי אלטריכנא . משום דכל
גוים סבכוני ובתקונא דדיקנא דא ט' תקונין . דאינון שם יי' אשאינון
מן עלמא דה"ד בשם יי' כי אמילס . ותאנא בלטיעות' דספרה תשעה
תקונין אמר דוד הכא שיתא אינון בשמא קדישא . דשית שמתן הוו
ותלת אדם . ואי תימא תרין אינון . תלתא הוו . דהא נדיבים בכלל
אדם הוו . תנא שיתא שמתן . דכתיב מן המלך קראתי יח חר .
ענני במרחב יח תרין . וי' לי לא אירא תלת . וי' לי בעזרי ארבע .
טוב לחסות ביי' חמשה . טוב לחסות ביי' שיתא . אדם תלת . דכתיב
יי' לי לא אירא מה יעשה לי אדם חר . טוב לחסות ביי' מבטוח באדם
תרי . טוב לחסות ביי' מבטוח כנדיבים תלת . ות"ח רזא דמלה
דככל אתר דארחר אדם הכא . לא אדכר אלא בשמא קדישא . דהכי
אתחוי . משום דלא אקרי (הוא) אדם אלא במה דאתחוי ליה . ומאי
אתחוי ליה . שמא קדישא . דכתיב ויוצר יי' אלהים את האדם בשם
מלא דהוא יי' אלהים כמה דאתחוי ליה . ובגין כך הכא לא אדכר אדם
אלא בשמא קדישא . ותאנא כתיב מן המלך קראתי יח ענני במרחב
יח

וה תרי זמני זה זה לקבול תרי עלעווי דשערי התאחדון בהו. ומרחמי' דשערי התמשכתן ותליון. שארי ואמר וי' לי לא אירא. וי' לי בעוורי. בשמא דלא חסר. בשמא דהוא קדושא ובשמא דא דכרר ארס. ומה דאמר מה יעשה לי ארס הכי הוא דתנא כל אינון כתרין קדושין דמלכא כד התקנן בתיקוניו. התקרון ארס. דיוקב' דכליל כלל. ומה דמשלפא בהו התקרי שמא קדושא. ותערה ומה דביה יתקרי ו' הוה לאתקרי ארס בכללא דתערה ומה דביה. (ס"א ומה דאשתליף מתערה התקרי שמא קדושא. תערה ומה דביה התקרי ו'וד התקרי ארס בכללא תערה ומה דביה). ואלוין תשעה תקונין דאמר דוד הכא. לאכנעא שנאו. בגין דאמחודאחד דיקנא דמלכ' ואוקיר ליה בוקירו עילאה כל מה דבעי מן מלכא. מלכא עביר כגוניה מ"ט דיקנא ולא גופא. אלא גופא אזיל בתר דיקנא ודיקנא לא אזיל בתר גופא (ס"א דדיקב' איהו עיקרא דכל גופא וכל הדורא דגופא בתר דיקנא אזיל וכולא דדיקנא תלויא) (ול"ג מן ודיקנא עד גופא) ובתרי בווי אתי האי חושכא חד כרקאמרין. תרין. מן המלך קראתי זה חד. ענני במרחב זה תרי. וי' לי לא אירא תלת. מה יעשה לי ארס ארבע. וי' לי בעורי חמש. ואני איראה בשונאי שיתא. טוב לחסות בוי' שבעה. מבטוח בארס תמניא. טוב לחסות בוי' מבטוח בנדיבים תשעה (ס"א טוב לחסות בוי' מבטוח בארס ז'. טוב לחסות בוי' ח'. מבטוח בנדיבים ט') מן המלך קראתי ו'ה מאי קא מיירי אלא דוד כל מה דאמר הכא על תקנא דדיקנא דא קאמר. (ר' יהודה אמר) מן המלך קראתי זה מאתר דשארי דיקנא לאתפשטא דהוא אתר דחוק מקמי פתחא דאודנין. מעילא תחות שערי דרושא ובג"כ אמר ו'ה ו'ה תרי זמני ובאתר (ס"א ובתר) דאתפשט דיקב' ונחית מאודניו ושארי לאתפשט' אמר וי' לי לא אירא דהוא אתר דלא רחיל (ס"א דחוק) וכל האי אלטרודי וכו'. (ארס התקרי ועל אתפשטותא האי אלטרודי) דוד לאכנע תחותיו מלכין ועמין בגין יקרא דדיקב' דא. ותאנא בלטיעותא דספר' כל מאן דחמי בחלמיה דדיקנא דבר נש עלאה אחיד בידיה או דאזיט ידיה ליה. ינדע דשליס הוא עם עלאי וארמי תחותיה אינון דמזערין ליה. תנא מתתקן דיקנא עלאה בתשעה תקונין והוא דיקנא דזעיר אפיין בט' תקונין מתתקן.

תקונא

קדמאה מתתקן שערא מעילא ונפיק מקמי פתחא דאודנין מתחות קוץ דתליון על אודנין ונחתין שערי נימון

נימון על נימון עד רישא דפומא. תאנא כל אלון נימון דבויקנא תקיפין יתיר מכל נימון דקוץין דשערי דרושא. ושערי דרושא אריבין (וכפיון) והני לאו אריבין ושערי דרושא מנהון שעיעי ומנהון קשישין. ובשעתא דאתמשכן שערי חוורי דעתיק יומין לשערי דזעיר אפיין כתיב חכמות בחוך תרנה. מאי בחוך. בהאי זעיר אפיין. דמתחברין תרי מוחי. תרי מוחי ס"ד אלא אימ' ארבע מוחי. תלת מוחי דהוו בזעיר אפיין ואשתכחו בתלת חללי דגולגלתא דרושא וחד מוחא שקיט על בורייה דכליל כל תלת מוחי דאתמשך מניה משוחן כלילן שקילן בשערי חוורי להאי זעיר אפיין לתלת מוחי דביה ומשתכחן ארבע מוחי בהאי זעיר אפיין כן אשתלימו ד' פרשויות דכתיבין בתפילין דאתכליל בהו שמא קדושא דעתיק יומין עתיקא דעתיקין וזעיר אפיין. דהאי הוא שלימותא דשמא קדושא דכתיב וראו כל עמי הארץ כי שם וי' נקרא עלך ויראו ממך. שם וי' שם וי' ממש דאינון ארבע רהיטו בתי דתפילין. ובגין כך חכמות בחוך תרנה. דהכא משתכחין. דהא עתיקא דעתיקין סתימא דסתומין לא אשתכח ולא זמין חכמתא דליה משום דאית חכמתא סתימא רכלא ולא אתפרש. ובגין דאתחברו ארבעה מוחין בהאי זעיר אפיין. אתמשכן ארבע מבועין מניה לארבע עיבר. ומתפרשן מחד מבועא דנפיק מכלהו. ובג"כ אינון ארבע. ותאנא האי חכמתא דאתכלילא בארבע אתמשכא בהני שערי דאינון תליון תליון על תליון. וכלהו קשיין ותקיפין. ואתמשכו ונגדו כל חד לסטרוי ואלף אלפין ורבו רבין תליון מנייהו דליתיהו בחושכא דה"ד קוורתיו תלתליס. תלי תליס. וכלהו קשיין ותקיפין לאתבר בהאי חלמיה תקיף. וכהאי טורא דאיהו תקיפא. עד דעבדין נוקבין ומבועין מתחות שערא ונגדוין מבועין תקיפין לכל עיבר ועיבר לכל סטר וסטר. ובגין דהני שערי חוכמי וחשוכן כתיב מנלה עמוקות מני חשך ויוזא לאור ללמות. ותנא הני שערי דדיקנא תקיפין (בלחודו) משאר שערי דרושא. משום דהני בלחודויהו מתפרשן ומשתכחן ואינון תקיפין בארמיהו. אמאי תקיפין אי תימא משום דכלהו דינא לאו הכי דהא בתקונין אלון אשתכחו רחמי (דוינא) ובשעת' דנחתין תליסר מבועי נהרי דמשחא אלון כלהו רחמי. אלא תאנא כל הני שערי דדיקב' כלהו תקיפין מ"ט כל אינון דרחמי בעיין למהוי תקיפין לאכפוייה לדינא וכל אינון דאינון דינא תקיפין אינון ובין כך ובין כך בעיין למהוי תקיפין מתרין סטרין. כד בעי עלמא

עלמא רחמי רחמי תקיפין וכלחין על דינא . וכד בעי דינא דינא
תקיף ונכח על רחמי . ובג"כ בעיין למהו תקיפין מתרין סטריין
דכד בעו רחמי . שערי דאינון ברחמי קיימין ומתחוי' (ס"א ומתאחדין)
דיקנ' באינון שערי וכלא הוה רחמי . וכד בעינא דינא התחוי' דיקנא
באינון שערי . וכלא התקיים בדינא . וכד התגלייא דיקנא קדישא
חורא . כל הני וכל הני מתנהרין ומסתחין כמאן דאסתחי בנהרא
עמוקא ממה דהוה ביה . ואתקיימו כלאו ברחמי ולית דיק' אשתכח
וכל הני תשעה כד נהרין כחדא כלאו אסתחין ברחמי . ובג"כ אמר
משה ומנא אתר' וי' ארץ אפיס ורב חסד . ואלו אמת לא קאמר . משום
הרוא דמלה אינון תשעה מכלין דנהרין מעתיק יומין לזעיר אפיין .
וכד אמר משה ומנא תמינא תשעה תקונון אמר . ואינון תקוני דיקנ'
דמשתכחי בזעיר אפיין ונחתיין מעתיק יומין ונהרין ביה . ובגין כך
אמת תלייא בעתיקא והשתא לא אמר משה ואמת . תנא שערי דישא
דזעיר אפיין כלאו קשישי תליין על תליין . ולא שעיעין דהא חמונא
דתלת מוחי בתלת חללי משתבחין ביה ונהרין ממוחא סתימאה .
ומשום דמוחא דעתיק יומין שקיט ושביך כחמר טוב על דורדייה
שערו כלאו שעיעין ומשחין כמשחא טוב . ובגין כך כתיב ראשה
כעמר נקא והאי דזעיר אפיין קשישין ולא קשישין . דהא כלאו תליין
ולא מתקמטו ובג"כ חכמתא נגיד ונפיק . אבל לא חכמת' דחכמתא
דאיהי שכוכא ושקטה . דהא תמינן דלית דידע מוחיה דעתיק יומין
בר איהו והאי דכתיב אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומו' בזעיר
אפיין אתמר . אמר רבי שמעון בריך ברי לקב"ה בעלמ' דין ובעלמא
דאתי .

תקונא

תמינא נפיק שערא וסליק מרישא רפומא עד רישא
אתרא דפתחא רפומא ונחית מתחות פומא עד רישא
אתרא נומין על נומין בתקונא שפיר . קום ר' אבא . קום ר' אבא פתח
ואמר כד תקונא דויקנא דא מתתקן בתקונא דמלכא (ס"א בתקוני
מלכין) (ס"א כד תיקונא דא מתתקן בדיקנא דמלכא אתחוי) כגבר
תקיף שפיר למחוי רב וסליט דה"ד גדול דאוננו ורב כח . וכד אתבסס
בתקונא דיקנא יקורא קדישא . וישגח ביה אקרי בנהירו דיליה אל
רחום וגו' והאי תקונא תמינא אתתקן כד נהיר בנהירו דעתיק יומין
אקרי רב חסד וכד מסתכלי דא ברא אתקרי בתקונא אתרא ואמת .
דהא נהירו אנפיה (ס"א דא נהירו דאנפין) ותאנא נושא עון אתקרי
דא תקוני' תמינ' כגוונ' דעתיק' קדיש' . אבל משום ההוא אורח' דנפיק
בתקונא

בתקונא

תליתאה תחות תרין נוקבין די
זעירין מליין לההוא אורחא .
עון ועובר על פשע ואתקיימו באתר אחר
ושבעין ומש חסדים כלילין בחסד דעתיק יומין
קדמאי . דכתיב איה חסדיך הראשונים . וכלאו
קדיש' סתימא דכלא וחסד דזעיר אפיין אקרי
דלמיעותא קרי ביה לחסד קדמאה דעתיק יומין
אפיין חסד סתם . ובג"כ כתיב הכא ורב חסד
לאלפים סתם . ואוקימנא האי רב חסד מטה כ
ולארלק' בוליני דתנא האי אורחא דנחית תחות
ושעירין זעירין מליין לההוא אורחא לא אקרי ההוא
פשע דלית אתר לאעברא ליה בתרי גוויי חד משום
בההוא אורחא הוא אתר קשיא לאעברא . וחד משום
דההוא אורחא עד רישא רפומא ולא יתיר וע"ד כת
שופטים סומקין כורדא נוטפות מור עובר סומקא תקיף והאי
דהכא בתרי גוויי לא (ס"א בתרי גוויי אגוים ולא) אתבסס . מכת
מאן דבעי לאגומא . תרי זמני בטש בדיה בהאי אורחא .

תקונא

רביעאה נפיק שערא ואתתקן וסליק וחפי בעולעו
בתקרבחא דבוסמא . האי תקונא יאה ושפיר' לאתחויא
הוד והדר הוא . (ס"א הוד עלאה) ותניא הוא עלאה נפיק ואתעטר
ונגיד לאתחדא (ס"א ליהא דעלעין) בעולעו ואתקרי הוד זקן .
ומהאי הוד והדר . תליין תליין לבושי דאתלבש בהו ואינון פורפירא
יקורא דמלכא דכתיב הוד והדר לבשת . תקונין דאתלבש בהו
ואתתקן . בהאי דיוקנא דאדם יתור לכל דיוקנין ותאנא האי הוד כד
אתנהר בנהירו דויקנא עלאה (כ"א דא) ואתפשט בשאר תקונין
נהירין . האי הוא נושא עון מהאי גיסא . ועובר על פשע מהאי גיסא
ובגין כך לחויי כתיב ובלמיעותא דספרא אקרי הוד והדר ותפארת .
דהא תפארת הוא עובר על פשע שנאמר ותפארתו עבור על פשע .
אבל האי תפארת לא אוקימנ' אלא בתקונא תשיעאה כד"א תפארת
בחורים כחם . ותמן אקרי תפארת . וכד אתתקל . (ס"א אסתכל)
במתקלא חד סלקין . אמר ר"ש יאות אנת רבי אבא לאתברכא
מעתיקא קדישא דכל ברכאן נפקין מניה .

תקונא

תמישאה פסיק שערא ואתחזון תרין תפוחין מכלאן
ומכלאן סומקין כהאי ורדא סומקא ומתלהטן במאתן
לא קריאי מוער 31 קריאי מוער ושבעין

י' תפוחין כד נהרין (מתרין סטרי) . מנהורו
גילאין דעתיק' אתמשך קומקא ואחי חוירא .
אין ויחך . דכד נהרין מתברך עלמ' . ובשעתא
ב' ישא יי' פניו אליך כלומר יסתלק ולא יסתבך
וכא בלקון נהרין דאתנהרן מעתיקא קדישא
י . ובגין אינון נהרין כל אינון חסדי עולם .
ה כפיך שפרא כחד חוטא דשערי בסחרמא
ו (ס"ה ותליין עד רישא דמעווי ולא נחית עד
דא טוא דאקרי) פאת הזקן ואיהו חד מחמש פאין
חמו) ולא אכעבי לחבלא האי חסד כמה דאתמר .
י כך לא תשחית את פאת זקנך כתיב :

ביעאך דלא תליין שערי על פומא ופומ' אתפני מכל
זערוו ויתבין שערין בתקונא סחור סחור ליה . קום
י . רבי יהודה פתח ואמר בגורת עירין פתגמא . כמה
בבן מתושבין (ס"ה מתישבין) ומתקיימן בהאי פומא ותליין
גמיה . ובלהו אקרון פה . ה"ד וברוח פיו כל טבאס . ומההוא
רוחא דנפיק מפומא מתלבשן כל אינון דלבר . תליין מהאי פומא .
ומהאי פומא (ס"ה רוחא) כד אתפשט האי רוחא מתלבשן ביה כמה
כבואי מהימני ובלהו פה יי' אתקרון ובאתר דרוחא נפיק לא אתערב'
מלא אחרא ובלהו (פיות) מחבאן לאתלבשא בההוא רוחא דנפיק .
והאי תקונא שליטא על כלהו שיתא משום דהכא מתקיימן כלהו
ומתחדן ובגין כך שערוהי שקילין סחרמיה דפומא ואתפני מכל
סטרוו והאי תקונא שליטא על כלהו משום דהכא מתקיימן כלהו
ומתחדן . אמר ר"ש בריך אנת לעתיקא קדישא :

תקונא

תמוכא דנחתין שערי בתחות דיקנא מתפיון קדלא
דלא אתחזי . דתניא אין למעלה לא ערף ולא עפוי
ובזמנא דאנת (ס"ה דנאח) קרבי אתחזי . משום לאחזאה גבורתא
דחא תנין אלף עלמין אתחדין מניה ה"ד אלף המגן תלוי עליו
כל שלטי הגבורים . ואלף המגן רוח הוא . בלטיעותא דספרא כל
שלטי הגבורים דאתו מסטר גבורה חד מאינון גבוראן .

תקונא

תשיעאך דאתמשכן (ס"ה דמתחברין) שערי בשקולא
מליא עם אינון שערי דתליין כלהו בשקולא שפיר כחד
גיבר תקיף מארי כלחן קרבייא משום דבלהו שערי אתמשכן בתר
אינון דתליין . וכללא דבלהו באינון דתליין . וכלא אתמשך . ועל
דא

דא כתיב תפארת בחורים כחם . (ונראה על היס כבחור טוב
הה"ד) כתיב בחור כארוזים כגובר עביר גבוראן ודא הוא תפארת
קולא וגבורתא ורחמי :

תנא

אר"ש כל בני תקונין וכל בני מלני בעינא לגלאה למאריהון
דאתקלו במתקלא ולא לאינון דלא עאלו (כ"ה דעאלו ולא
נפקו) אלא לאלין דעאלו ונפקו . דכל מאן דעייל ולא נפיק טב ליה
דלא אברי . כללא דכל מלני . עתיקא דעתיקין וזעיר אפין כלא חד
כלא הוה . כלא הוי כלא יחא לא ישתני . ולא משתני . ולא שגא .
אתתקן בתקונין אלין . אשתלים דיוקנא דכליל כל דיוקנין . דיוקנא
דכליל כל שמאן . דיוקנא דאתחזי בגווי בהאי דיוקנא (כ"ה בגווייה
כל דיוקנין) לאו האי דיוקנא הוי אלא כעין האי דיוקנא . כד אתחברן
עטרין ובתרין כדן הוה השלמותא דכלא . בגין דדיוקנא דארס . הוי
דיוקנא דעלאין ותתאין דאתכללו ביה . ובגין דהאי דיוקנא כליל
עלאין ותתאין . אתקין עתיקא קדישא תקוניו ותקונא דזעיר אפין
בהאי דיוקנא ותקונא . ואי תימא מה בין האי להאי . כלא הוא
במתקלא חרה אבל מכאן (כ"ה מכן) אתפרשן ארחוי . (כ"ה אתפשטן
רחמי) ומכאן (כ"ה ומנן) אשתבך דינא . ומסטרא דינן הוו שניין דא
מן דא . ורזין אלין לא אתמסרו בר למחלדי חקלא קדישא . וכתיב
סוד יי' ליראיו . כתיב ויזר יי' אלהים את האדם בתרי יו' דין השלים
תקונא גו תקונא טברקא דגושפנקא . ודא הוא ויזר . תרי וירי'ן
למא . דזא דעתיקא קדישא ורזא דזעיר אפין . ויזר מאי זר . זר
זורה בגו זורה (ודא הוא ויזר . ומהו זורה בגו זורה . תרין שמאן
דאתקרי שם מלא יי' אלהים . ודא הוא רזא דתרין יוד"ן דויזר דזר
זורה גו זורה . תקונא דשמא שלים יי' אלהים . ובמה אתכללו .
בדיוקנא עלאה דא דאקרי אדם . דכליל דבר ונוקבא . וע"ד כתיב
את האדם דכליל דבר ונוקבא את לאפקא ולמסגני זינא דנפיק מניה
(מדכר ונוקבא) עפר מן האדמה דיוקנא בגו דיוקנא ויפח באפיו
כשמת חיים טברקא דגושפנקא גו בגו וכל דא למא . בגין לאשתלפא
ולעייולא ביה סתים דקתימא עלאה עד סופא דכל סתימין . (ה"ד
ויפח באפיו כשמת חיים) כשמתא דכל חיי דעילא ותתא תליין מהאי
כשמתא ומתקיימי בה . ויהי האדם לנפש חיה לאתקרא ולעייולא
בתקונין בגוונא דא ולאשלפא להאיא (כ"ה מהאיא) כשמתא מדרגא
לדרגא עד סופא דכל דרגין . בגין דיהוי ההוא כשמתא משתכחא
בכלא ומתפשטא בכלא . ולמהו כלא ביחודא חד ומאן דפסיק האי
יחודא

יחודה מן עלמא כמאן דפסיק נשמתא דה' ומחוי דאית נשמתא
אחרת בר מהאי . ובגון כך ישתלי הוא ודוכריה מן עלמא לדרי
דרין . בהאי דיוקנא דהרס שארי ותקין כלל דכר ונוקבא . כד אתתקן
האי דיוקנא בתקוניו שארי מחדוי מבין תרין דרועין באחר דתליין
שערי דיוקנא דאתקרון (כ"א דאתקרו) תפארת . ואתפשט האי
תפארת ותקין תרין חדין ואשתלף לאחורוי ועבר גולגלתא דנוקבא
כלא סתימא מכל סטרוי . בשערא פטרופא דריושא . ובכללא חרד
אתעבידו בהאי תפארת ואקרו ארס דכר ונוקבא . ה"ד כתפארת
ארס לשכת בית .

כד

אתברי פטרופא דריושא דנוקבא תלויא חד קולא דשערי
מאחורוי דזעיר אפינ ותלי ער ריושא דנוקבא . ואתערו
שערי ברושהא בלהו סומקי דכלילן בנו גווי ה"ד ורלת ראשך
כארמנן . מהו ארמנן . גווי דכלילן בנו גווי . תאנא אתפשט
האי תפארת מטבורא דלבא ונקיב ואתעבר בניסא אחרא ותקין
פטרופא דנוקבא ער טבורא . ומטבורא שארי ובטבורא שלים . תו
אתפשט האי תפארת ואתקן מעווי דכבורא ועייל (ואתתקן) בהאי
אתר כל רחמין וכל סטרא דרחמי . ותאנא בהני מיעין אתאחדן שית
מאה אלף רבוא מארי דרחמי . ואתקרון בעלו מיעין . דכתיב על
כן המו מעי לו רחס ארחמנו נאס יי' . תאנא האי תפארת כליל
ברחמי וכליל בדיונא . ואתפשט רחמי בדבורא ואתעבר ונקיב (ס"א
ונהיר) לסטר אחרא ותקין מיעוי דנוקבא ואתתקנו מעהא בסטרא
דדיונא תאנא אתתקן דבורא בסטריה במאתן ותמניא וארבעין תקונין
דכלילן ביה מנהון לנו ומנהון לבר . מנהון רחמי . ומנהון דיונא .
בלאו דדיונא אתאחדו בדיונא דאחורוי . דנוקבא אתפשטת תמן .
ואתאחדו ואתפשטו בסטריה ותאנא חמשה ערייתא (כ"א תיקונין)
אתגליין בה . בסטרא דדיונין חמשה . ודיונין ה' (כ"א בסטרא דדיכ'
ודיונא) אתפשטן במאתן וארבעין ותמניא ארחין . והכי תאנא קול
באשה ערוה . שער באשה ערוה . שוק באשה ערוה . יד באשה
ערוה . רגל באשה ערוה . דאף על גב דתריין אלון לא שנוה
חברנא . תריין אלון יתיר מערוה חינון :

ותאנא

בלניעותא דספרא אתפשט דבורא ואתתקן בתקוניו .
אתתקן תקינא דכסותא דכיא . והאי הוא אמנה דכיא .
ארכיה דההוא אמנה מאתן וארבעין ותמניא עלמין . וכלהו תליין
בפומא דאמנה דאתקרו יוד . וכיון דאתגלייא יוד פומיה דאמנה אתגלי
חסד

חסד עלאה והאי אמנה חסד הוא . דאתקרו ותלי (כ"א והאי חסד
הוא תלי) בהאי פוס אמנה . ולא אקרו חסד עד דאתגלייא יוד פוס
אמנה . ות"ח דלא אתקרו אברהם שלים בהאי חסד עד דאתגלייא
יוד דאמנה וכיון דאתגלי אקרו שלים ה"ד התהלך לפני והיה תמים
תמים ממע . וכתיב והיה תמים לו ואשתמרה מעווי . מאי קא
מייורי ריושא וסופא . אלא כל דגלי האי יוד ואשתמר דלא עיילי לי'וד
ברשותא אחרא . ליהוי שלים לעלמא דאתו ולהוי צריר בלרורא דקיי .
מאי ברשותא אחרא . דכתיב ובעל בת אל נכר . ובגון כך כתיב
והיה תמים לו דכיון דהוא תמים בגלוייא ד'וד . ואשתמרה מעווי .
וכיון דאתפשט אמנה דא . אתפשט סטר גבורה מאינון גבוראן
(בשמאלא) דנוקבא ואתתקע בנוקבא באחר חד וארשוס בערייתא
כסותא דכל גופא דנוקבא ובההוא אתר אקרי ערוה דכלה . אתר
לאנכא לההוא אמנה דאקרו חסד בגון לאתבסמא גבורה דא דכליל
חמש גבוראן . בהאי חסד דכליל בחמש חסדין . חסד ימינא גבורה
שמאלא . אתבסס דא בדא ואקרו ארס כליל מתרין סטרין . ובגון
כך בכלהו כתרין אית ימינא ושמאלא דינא ורחמי . תאנא ער לא
זמין תקוניו דמלכא . עתיקא דעתיקין בנה עלמין ואתקין תקונין
לאתקיימא ההוא נוקבא לא אתבסמו ולא אתקיימו ער דנחית חסד
עלאה ואתקיימו . ואתבסמו תקוני נוקבא . בהאי אמנה דאקרי
חסד . ה"ד ואלה המלכים אשר מלכו בארץ ארדוס אתר דכל דינין
משכתין תמן (ואינון תקוני אתתא . אשר היו לא כתיב אלא אשר
מלכו) ולא אתבסמו ער דאתקן כלא ונפיק האי חסד . ואתישב
בפומא דאמנה ה"ד וימת וימת דלא אתקיימו ולא אתבסמו דינא
בדיונא . ואי תימא אי הכי דינא בלהו והא כתיב וימלך תחתיו שאל
מרחובות הנהר והא לא אתחזי דינא . דתנין רחובות הנהר איהו
בינה דמינה מתפתחין חמשין תרעין דנהורין ובולטין לשית סטרי
עלמא תאנא בלהו דינא בר מחד דאתקיי' בתראה והאי שאל מרחוב'
הנהר דא הוא חד סטרא דאתפשט ונפיק מרחובות הנהר וכלהו לא
אתקיימו . לא תימא דאתבטלו אלא דלא אתקיימו בההוא מלכו
(דכסטר נוקבא) ער דאתעטר ואתפשט האי בתראה מכלהו דכתיב
וימלך תחתיו הדר . מאי הדר חסד עלאה . ושם עירו פעו מאי
פעו . בהאי פעי בר נש דוכי לרוחא דקורשא . ושם אשתו מהיטבאל .
בכהן אתבסמו דא בדא ואתקרו אשתו מה דלא כתיב בכלהו מהיטבאל
אתבסמותא דדא בדא . בת מטרה . תקונין דמסטר גבורה . בת

מי זהב אתבסמו ואתכלילו דא ברא מי זהב רחמי ודינא . באן
אתרבקו אתתא בכורה . בסטרוי אתפרשן בררועין בשוקין .
דרועין דכורה חד ימינא חד שמאלא דרועא קדמאה (ס"ה
קדושא) תלת קשרין אתקשרו ביה ואתכלילו ב' דרועין .
ואתכלילו ס"ד אלא ג' קשרין בימינא וג' קשרין בשמאלא . ג'
קשרין דימינא אתכלילן בג' קשרין דשמאלא . ובג"כ דרוע' לא כתיב
אלא חד אבל ימינא לא כתיב ביה זרוע אלא ומוכד יי' . ימין יי'
אתקרי בג' קשרין דאבהתא דאחסינו לחולקיהון . ואי תימא הא
בתלת תללים מוחא דגולגלתא משתכחין תאנא כלהו ג' מתפשטין
ומתקשרין בכל גופא וכל גופא אתקשר בהני תלת ומתקשרין
בדרועא ימינא ובג"כ תאיב דוד ואמר שב לימיני משום דהוא
אתחבר עמהון דאבהתא ויתוב תמן לכורסיא שלימתא . ובג"כ כתיב
אכן מאסו הכוטים וגומר משום דיתוב לימינא . היינו דכתיב ותנוח
ותעמוד לגורלך לקץ הימין כלו' כמאן דזכי לחיובתא דמלכא .
זכאה חולקיה דמאן דפריש מלכא ימיניה וקבול ליה תחות ימיניה
והאי ימינא כד יתיב קשרין אתפשטו . ודרועא לא אושיט יריה
(ס"א וקשרין לא אתפשטו ודרועא לא אושיט יתיב) בתלת קשרין
דאמרן . וכד מתערין חייביא ומתפשטן בעלמא . מתערין תלת
אחרנין דאינון דינא קשיא ואושיט דרועא וכד אושיט דרועא יד
ימינא הוא אבל אתקרי זרוע יי' זרועך הנטויה (כ"א תלת קשרין
אתקשרו ביה ואתכלילו תלת קשרין דימינא ותלת קשרין בשמאלא
בג' קשרין דאבהתא דאחסינו לחולקיהון . ואי תימא הא בג' חללי
מוחא דגולגלתא משתכחין . תאנא כלהו ג' מתפשטין ומתקשרין
בכל גופא וכל גופא אתקשר בהני תלתא ומתקשרין בדרועא
ימינא והאי ימינא כד יתיב) (קשרין לא אתפשטו ודרועא לא
אושיט ויתוב) (בתלת קשרין דאמרן וכד חייביא מתערין
מתערין תלת אחרנין דאינון דינא קשיא ואושיט דרועא ואתקרי
זרוע יי' זרועך הנטויה) בזמנא דג' אלין אתכלילן בג' אחרנין אקרי
כלא ימינא ועבד דינא ברחמי הדא הוא דכתיב ומוכד יי' כאדרי בכח
וימוכד יי' תרעץ אויב בגין דמתערין רחמי בהו . ותאנא בהאי ימינא
מתאחדין תלת מאה ושבעין אלף רבוא דאקרון ימינא . ומאה ותמנין
וחמשה אלף רבוא מזרוע דאקרי זרוע יי' . מהאי ומהאי תלויא
זרועא והאי והאי אקרי תפארת דכתיב מולך לימין משא הא ימינא
זרוע הא שמאלא . דכתיב זרוע תפארתו דא ברא . ותאנא בידא
שמאלא

שמאלא מתאחדין ארבע מאה וחמשים רבוא מארי תריסין מתאחדין
בכל ארבעא וארבעא . ובכל ארבעא וארבעא עשר אלפין מארי
תריסין משתכחין . פוק וחשוב כמה אינון דבידא . והוא ימינא
אקרי סוועא קדושא דאחי מדרועא דימינא מתלת קשרין . (ואף
על גב דאקרי יד הוי סוועא) דכתיב (כ"א וכתוב) והנה ודי עמך .
ומתאחדין מהאי . אלף וארבע רבוא ותמנייה וחמש מאה אלפין
מאריהון דסוועין בכל עלמא דאקרון יד יי' עלאה . יד יי' תתאה .
ואף על גב דככל אתר יד יי' שמאלא . זכו ימין יי' אתכלל ידא
בזרועא והוי סוועא דאקרי ימין ואי לאו יד יי' תתאה . תאנא כד
מתערין דינון קשיין לאחתא בעלמא הכא כתיב סוד יי' ליראיו .
ותאנא בלטיעותא דספרא דכל דינון דמשתכחין מדכורה תקיפין
ברישא וניחין בסופא וכל דינון דמשתכחין מנוקבא ניחין ברישא
ותקיפין בסופא . ואלמלא דאתעבדו כחדא לא וכלין עלמ' למסבל .
עד דעתיק דעתיקי סתימא דכלא פריש דא מן דא וחבר לון
לאתבסמא כחדא . וכד פריש לון אפיל דורמיטא לזעיר אפין ופריש
לנוקבא מאחורוי דסטרוי ואתקין לה כל תקונהא וארבעא ליומא
דיליה למיתתא לדכור' הק"ד ויפל יי' אלהים תרדמה על האדם וישן .
מהו וישן האי הוא דכתיב עורה למה תישן יי' . ויקח אחת מללעותיו
מאי אחת . דא היא נוקבא . כד"א אחת היא יונתי תמתי וסקלא
ואתתקנא ובאתרהא שקיע רחמי וחסד הק"ד ויסגור בשר תחתנה
וכתיב והסירותי את לב האבן משרכס ונתתי לבם לב בשר . ובשעתא
דבעא למיעל שבתא הוה כרי רוחין ושרין ועלעולין . ועד לא סייס
לון . אחת מטרונתא בתקונהא ויתובת קמיה . בשעתא דיתובת
קמיה הנח לון לאינון כרייאן ולא אשתלימו . כיון דמטרונתא יתבת
עס מלכא ואתחברו אפין באפין . מאן ייעול ביטיהו מאן הוא
דקרב בהדיהו . (בגין כך סתימא דמלך עונתן של ת"ח דידעין
דזא דנא משבת לשבת) וכד אתחברו אתבסמו דא ברא וימא דכלא
אתבסס ביה . ובגין כך אתבסמו דינון דא ברא ואתקנו עלאין
ותתאין . ותאנא בלטיעותא דספרא בעא עתיקא קדושא למחזי אי
אתבסמו דינון . ואתרבקו תרין אלין דא ברא . ונפק מסטרא דנוקבא
דינא תקיפא (דלא יכיל עלמא למסבל) דכתיב והאדם ידע את חוה
אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי וגו' ולא הוה יכיל עלמא
למסבל משום דלא אתבסמת וחויא תקיפא אטיל בה זוממא דדינא
קשיא . ובג"כ לא הוה יכיל לאתבסמא . וכד נפיק דא קין מסטר
דנוקבא

דנוקבה נפק תקיף קשיא . תקיף בדינוי קשיא בדינוי . כיון דנפק
אתחלתא ואתבסמת . בתר דא אפיקת אחרה בסומא יתיר . וסליק
קדמאה דהוה תקיפה קשיא וכל דינין לא אתערבו (ס"א אתערבו)
קמיה (ס"א וכל דינין אתערבו עמיה) ת"ח מה כתיב ויהי בהיותם
בשרה . בשרה דאשתמודע לעילא . בשרה דאקרי עדה דתפוחים .
וכנח האי דינא לאחורא משום דהוה קשיא מניה ואכפיה ואתמריה
תחותה . עב דאתער בהאי קב"ה ואעבריה מקמיה . ושקעיה
בנוקבה דתהומא רבא . וכליל לאחוי בשקועא דימא רבא דמבסס
דמעין עלאין . ומנהון נחתין נשמתין לעלמא אינש לפום אורחוי .
ואע"ג דטמירין אינון . מתפשטין דא ברא ואתעברו גופא חד .
ומהאי גופא נחתין נשמתהון דרשיעייא חייבה תקיפו רוחא .
מתרוויהון כחדא ס"ד אלא דא לטרווי ודא לטרווי . זכאין אינון
דדיקויא דמשלפי נשמתהון מהאי גופא קדישא דאקרי אדם דכליל
כלא אתר דעטרין ובתרין קדישין מתחבראן תמן בברורה דאתקלא
(ס"א דאתכלא .) זכאין אינון דדיקויא (כ"ה אתון חכרייא) דכל הני
מלין קדישין דאתמרו ברוח קדישא עלאה רוח דכל קדישין עלאין
אתכללן ביה אתגליין לכו מלין דעלאין ותתאין טייתין להו זכאין
אתון מאריהון דמאריין מתלדי חקלא דמלין אלין תגדעון ותסתכלון
בהו . ותגדעון למאריכון אפיין באפיין עינא בעינא . ובהני מלין
תזכון לעלמא דאתי ה"ד וידעת הווס והשבות אל לבבך וגו' יי'
עתיק וימין . הוא האלהים וכלא הוא חד בריך שמיא לעלם ולעלמא
עלמא .

אמר

ר' שמעון חמינא עלאין לתתא ותתאין לעילא עלאין
לתתא דיוקנה דאדם דהוא תקווי עלאה כללא . דכלהו
(חסר) תאנא כתיב ודריק יסוד עולם דכליל שית בקרטופא כחדא .
והאי הוא דכתיב שוקי עמודי שש ותאנא בלטיעותא דספרא .
באדם אתכלילו בתריין עלאין בכלל ובפרט . ובאדם אתכלילו בתריין
תתאין בפרט וכלל . בתריין עלאין בכלל כמה דאתמר בדיוקנה דכל
הני תקוין . (ס"א דיוקנין) בפרט באכבען דידין חמש כנגד חמש .
בתריין תתאין . באכבעין דרגלין דאינון פרט וכלל . דהא גופא לא
אתחזי בהדיהו . דאינון לבר מגופא . ובג"כ לא הוה בגופא דגופא
אעדיו מניהו . אי הכי מאי ועמדו רגליו ביום ההוא . אלא רגליו
דגופא מאריהון דדינין (ס"א דמאריין) למעבד נוקמין ואקרון בעלי
רגלים . ומנהון תקיפין . ומתאחדן מאריהון דדינין די לתתא בכתריין
תתאין

תתאין . תאנא כל אינון תקווי דלעילא דגופא קדישא (בדבר
ונוקבה) כללא דאדם דאתמשך דא מן דא . ומתאחדן דא ברא .
ואשקן דא לרא . כמה דאתמשך דמא בקטפין דורידין לרא ולרא
להכא ולהכא . מאתר דא לאתר אחרא ואינון משקין (ס"א קטנין)
דגופא . (כ"ה לגופא) אשקין דא לרא מנהרין דא לרא . עד דאכסירו
כלהו עלמין ומתברכאן בנייהון . תאנא כל אינון כתריין לרא אתכללו
בגופא כלהו ריקין ומסאבין ומסאבין כל מאן דיקרב לגביהון
למגרע מנהון מלין . תאנא מאי תאיכותא דילהון לגבי תלמודי
חכמים . אלא משום דחמן בהו גופא קדישא ולא אתכללא בהו בההוא
גופא . וכי תימא אי הכי הא מלאכים קדישין וליתיהון בכללא דגופא .
לא דח"ו אי ליהוון לבר מכללא דגופא קדישא לא הוה קדישין ולא
מתקיימי . וכתיב וגווייתו כתרשש . וכתיב וגבותם מלאות עינים .
והיש גבריאול כלהו בכללא דאדם . בר מהני דליתיהון בכללא דגופא
דאינון מסאבין ומסאבין כל מאן דיקרב בהדיהו . ותאנא כלהו .
מרוחא דשמאלא דלא אתבסס באדם משתכחין . וכפקו מכללא דגופא
קדישא . ולא אתדבקו ביה . ובג"כ כלהו מסאבין . ואזלין וטאסין
עלמא ועיילין בנוקבה דתהומא רבא לאתדבק' בההוא דינא קדמאה
דאקרי קין דנפיק בכלל דגופא דלתתא . ושאטין וטאסין כל עלמא
ופרחן ולא מתדבקאן בכללא דגופא ובגויי כד אינון לבר מכל משריין
דלעילא ותתא . מסאבין אינון בהו . כתיב מחוץ למחנה מושבו .
וברוחא דאקרי הבל דאתבסס יתיר בכללא דגופא קדישא . נפקין
אחרני דמבסמן יתיר . ומתדבקן בגופא ולא מתדבקן . כלהו תליין
באורא ונפקין מהאי כללא דאלין מסאבין . ושמעין מה דשמעין
מעילא . ומנייהו ידעי לתתא דקאמרי להו . ותאנא בלטיעותא
דספרא כיון דאתבסמו לעילא כללא דאדם גופא קדישא דבר ונוקבה
אתחברו זמנא תליתאה ונפק אתבסמותא דכלא . ואתבסמו עלמין
עלאין ותתאין ומכאן אשתכלל עלמא דלעילא ותתא מסטור' דגופא
קדישא . ומתחברן עלמין ומתאחדן דא ברא ואתעבירו חד גופא .
(ובגין דכלהו חד גופא שכינתא לעילא . שכינתא לתתא . קב"ה
לעילא . קב"ה לתתא) ומשלפא רוחא ועיילא בחד גופא . ובכלהו
לא אתחזי אלא חד קק"ק יי' זכאות מלא כל הארץ כבודו . דכלא
הוא חד גופא תאנא כיון דאתבסמו דא ברא (תורי זהב נעשה לך עס
נקודות הכסף) אתקשרו דינא ורמתי (ס"א אתבסמא דינא ברמתי
ואתבסמת נוקבה בדכורה . ובגויי כד לא סלקא דא בלא דא כהאי

תמר דלא סלקא דא בלא דא . ועל האי תנין מאן דאפיק גרמיה
 בהאי עלמא מכללא דארס . לבתר כד נפיק מהאי עלמא לא עייל
 בכללא דארס דאקרי גופא קדישא . אלא באינון דלא אקרוין ארס
 ונפיק מכללא דגופא . תניא תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף
 דאתבסמו דינא ברחמי . ולית דינא דלא קוו ביה רחמי . ועל האי
 כתיב נאוו לקיוד בתורים לוארך בתרוויס בתורים כמו דכתיב תורי
 זהב נעשה לך וגומר . בתרוויס כמה דכתיב עם נקודות הכסף .
 לוארך בכללא דנוקבא . דא מטרוונתא . אשתבח בי מקדשא דלעיל
 וירושלם דלתתא (ס"א הוא מקדשא דכלא) ומקדשא . וכל דא
 מדאתבסמת בדכור' ואתעביד כללא דארס ודא הוא כללא דמהימנות'
 מאי מהימנותא דבגויה אשתבח כל מהימנותא ותאנא מאן דאקרי
 ארס וגשמתא נפקת מניה ומית אסיר למיבת ליה בביתא למעבד
 ליה לונה על ארעא משום יקרא דהאי גופא דלא יתחוי ביה קלנא
 דכתיב ארס ביקר כל ילון ארס דהוא יקר מכל יקרא . כל ילון .
 מ"ט . משום דאי יעבדון הכי נמשל כבהמות נדמו . מה בעורו לא
 קוו בכללא דארס ולא יתחוי בהו רוחא קדישא אוק הכא כבעורי
 גופא בלא רוחא והאי גופא דהוא יקרא דכלא לא יתחוי ביה קלנא .
 ותאנא בלמיעותא דספרא כל מאן דעביד לונה להאי גופא קדישא
 בלא רוחא עביד פנימותא כגופא דעלמין . דהא בגין דא לא עביד
 לינה באתרא קדישא בארעא דארק ילון בה (ס"א לכתרא קדישא
 דמלכא בארעא דכתיב ארק ילון בה) משום דהאי גופא יקרא אתקרי
 דיוקנא דמלכא . ואי עביד ביה לינה הוי כחד מן בעורי (ה"ד
 נמשל כבהמות נדמו) . תאנא ויראו בני האלהים את בנות האדם .
 (ס"א בני האלהים) אינון דאטמרו ונפלו בנוקבא דתהומא רבא .
 את בנות האדם . (הארס הידוע) . וכתיב וילדו להם המה הגבורים
 אשר מעולם וגו' . מההוא דאקרי עולם . כדתנין ימי עולם . אנשי
 השם מנהון נפקו רוחין ושדין לעלמא לאתדבקה ברשיעייה הנפילים
 הוי בארץ לאפקא אלון אחרנין דלא הוו בארץ . הנפילים . עז"א
 ועז"א הוי בארץ בני האלהים לא הוו בארץ ורוא הוא וכלא אתמר .
 וכתיב וינחם יי' כי עשה את האדם בארץ . לאפקא ארס דלעילא
 דלא הוי בארץ . וינחם יי' האי בזעיר אפינ אתמר . ויתעלב אל לבו .
 ויעלב לא נאמר אלא ויתעלב . איקו אתעלב . דביה תלייה מלתא .
 לאפקוי מאן דלא אתעלב . אל לבו . כלבו לא כתיב אלא אל לבו .
 כמאן דאתעלב (ומקבל) למאריה . דאחוי האי ללבא דכל לבין .
 ויאמר

ויאמר יי' אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה וגומר .
 לאפקא ארס דלעילא . ואי תימא ארס דלתתא בלחורוי לאו לאפקא
 כלל . משום דלא קאים דא בלא דא ואלמלא חכמה סתימא דכלא .
 כלא אתתקן כמרישא . ה"ד אני חכמה שכנתי ערמה אל תקרי
 שכנתי אלא שכנתי . ואלמלא האי תקינא דארס לא קאים עלמא .
 ה"ד יי' בחכמה יסד ארץ וכתיב ונח מלא חן כביני יי' . ותאנא
 כלהון מוחי תליין בהאי מוחא . והחכמה הוא כללא . דכלא הוא
 ודא חכמה סתימא דבה אתתקוף ואתתקן תקינא דארס לאתיישבא
 כולא על תקיניה כל חד באתריה ה"ד החכמה תעוו לחכם מעשרה
 שליטים דאינון תקינא שלימא דארס . ודאס הוא תקינא דלגו מניה
 קאים רוחא (ה"ד כי האדם יראה לעינים ויי' יראה ללבב דאיקו
 כלגו לגו) . ובהאי תקינא דארס אתחוי שלימותא מהימנותא דכלא
 דקאים על כורסייה דכתיב כמראה ארס עליו מלמעלה . וכתיב
 וארו עם ענני שמיא כבר אכס אתה הוה ועד עתיק יומיא מטא
 וקדמויה הקרבויה . עד כאן סתימאן מלין . וכריון טעמין .
 זכאה חולקיה דמאן דידע וישגח בהון . ולא יטעו בהון . דמלין
 אלון לא אתיחיבו אלא למארי מארין ומחלדי חקלא דעאלו ונפקו .
 דכתיב כי ישרים דרכי יי' ודוקים ולכו כס ופושעים וכשלו כס . תנא
 בכה ר"ג ואריס קליה ואמר אי במלין דילן דאתגליין הכא אתגניוו
 חכרייה בארעא דעלמא דאתי ואסתלקו מהאי עלמא יאות וספיר
 הוה בגין דלא אתגליין לחד מבני עלמא . הדר ואמר הדרי בי דהא
 גלי קמיה דעתיקה דעתיקין סתימא דכל סתימין דהא לא ליקרא
 דילי עבידנא ולא ליקרא דבית אבא ולא ליקרא דחכרייה אלון אלא
 בגין דלא יטעון בארסוי ולא יעלון בכסופא לתרעי פלטרווי ולא ימחון
 בידיהון . זכאה חולקי עמהון לעלמא דאתי . תנא עד לא נפקו
 חכרייה מההוא אדרא מיתו ר' יוסי בר' יעקב ור' חזקיה ור' יוסא
 וחמו חכרייה דהוו נטלין לון מלאכין קדישין בההוא פרסא ואר"ש
 מלא ואשתככו זווט ואמר שמה ח' גורה אתגזר עלנא לאתענשא
 דאתגלי על דינא מה דלא אתגלי מיומא דקאים משה על טורה דסיני
 דכתיב ויהי שם עם יי' ארבעים יום וארבעים לילה וגו' . מה אנא
 הכא אי בגין דא אתענשו . שמע קלא זכאה אנת ר"ש זכאה חולקך
 וחכרייה אלון דקיימין בהדך דהא אתגלי לכוני מה דלא אתגלי לכל
 חילה דלעילא . אבל ת"ח דהא כתיב בככורו ייסדנה ובלעירו יציב
 דלתיה . וכ"ש דברעו סני ותקיף אתדבכו נפשתהון כשעתא דא
 דאתנסיכו

דאזתקניבו . זכאה חולקתון דהא בשלימותא אסתלקו . (דלא הוה
כן לאינון דהוו קמיייהו אמאי מיתו) . תנא בעוד דאתגליין מלין
אתרגשו עלאין ותאזין (דאינון רתיבין) וקלא אתער במאתן ומשון
עלמין דהא מלין עתיקון לתתא אתגליין ועד (כ"א ועוד) דאלין
מתבסמן נשמתייהו באינון מלין . כפקת נשמתייהו כנשיקה ואתקשרו
בהווא פרסא ונטלין להו מלאכי עלאי . וסלקין לון לעילא ואמאי
אלין . משום דעאלו ולא נפקו זמנא אחרא מן קדמת דנא . וכלהו
אחריני עאלו ונפקו . אר"ש כמה זכאה חולקתון דהני תלתא זכאה
חולקתא לעלמא דאתי בגין דא . נפק קלא תניינות ואמר ואתם
הרבקים בוי' אלהיכם חיים כלכם היום . קמו ואזלו בכל אתר דהוו
מסתכלי סליק ריחין . אר"ש שמע מנה דעלמא מתברך בגינן .
והוו נהרין אנפיו דכלהו ולא הוו יכלין בני עלמא לאסתכלא בהו .
תאנא עשרה עאלו ושבע נפקו . והוה חדי ר"ש . ור' אבא עמיב .
יומא חד הוה יתיב ר"ש ור' אבא עמיה . אר"ש מלק וחמו לאלין
תלתא דהוו מנייתן להון מלאכין עלאין ומחזיין להו גניזין ואדרין
דלעילא בגין יקרא דלהון . והוו עיילי לון בטורי דאפרסמוג דבייא .
נח דעתיה דרבי אבא . תאנא מההוא יומא לא אעדו חברייהו מבי
ר"ש . וכד הוה ר"ש מגלה רזין לא משתבחין תמן אלא אינון . והוה
קארי להו ר' שמעון שבעה אן עיני וי' דכתיב שבעה אלה עיני וי'
ועלן אתמר . א"ר אבא אן שיתא בוטיני דנהראן משביעא את
הוא שביעא דכלא דהא לית קייומא לשתא בר משביעא . דכלא
תלי בשביעא . ר' יהודה קארי ליה שבת דכלהו שתא מניה מתברבין
דכתיב שבת לוי' קדש לוי' . מה שבת לוי' קדש און ר"ש שבת לוי'
קדש . אר"ש תוהנא על ההוא חגור חהפן מאריה דשערי אמאי לא
אשתכח בני אדרא דילן בזמנא דאתגליין מלין אלין קדישין . אדהבי
אתא אליהו ותלת קטפורי נהרין באנפיהו . א"ל ר"ש מ"ט לא שכיח
מר בקרדוטא (ס"א בקרטמא) גליפא דמאריה ביומא דהלולא .
א"ל . קויד ר' שבע יומין אתברורו קמו קב"ה כל אינון דייטון
וישתכחן עמיה עד לא עיילתון בני אדרא דלכון ובעינא לאשתכחא
זמין קשיר בכתפוי ואנא הוה זמין ובעינא קמיה לאשתכחא זמין
תמן וכדין קטיר בכתפוי ולא יכלנא דההוא יומא שדריני קב"ה
למעבד נסון לרב המנונא סבא וחברוי דאתמסרו בארמונא (ס"א
בקרומא) דמלכא וארמינא להו בניסא דרמוי' להו כותלא דהיכלא
דמלכא ואתקטרו בקטרוי דמיתו ארבעים וחמשה פרדשכי ואפיקנא
לרב

לרב המנונא וחברוי ורמינא (כ"א ואולוכנא) לון לבקעת אונו
ואשתזיבו . וזמנינא קמיייהו כהמא ומייה דלא אכלו תלתא יומין .
וכל ההוא יומא לא בדילנא מנייהו וכד תבנא אשכחנא פרסא דנטלו
כל אינון סמכין ותלת מן חברייהו עלה . ושאלנא לון ואמרו חולקא
דק"ב מהלולא דר"ש וחברוי . זכאה אנת ר"ש וזכאה חולקא וחולקא
דאינון חברייהו דתיבין קמד . כמה דרגין אתתקנו לכון לעלמא דאתי
כמה בוטיין דנהרין זמנין לנהרא לכו . ות"ק יומא דין בגינך
אתעטרו חמשין כתרין לרבי פנחס בן יאיר חמוך ואנא חיילנא
עמיה בכל אינון נהרי דטורי דאפרסמוג דביא והא בריר דוכתיה
ואתתקן (ס"א ואנא הא חזינא דהא בריר וכולי) אמר ליה קטירין
לדיקייא בקרטופא דעטרין בריש ירחי ובזמני ושבתו יתיר מכל
שאר יומין . א"ל ואף כל אינון דלבר דכתיב והיה מדי חדש בחדשו
ומדי שבת בשבתו וגומר . אי אלין אתיין כ"ש לדיקייא . מדי חדש
בחדשו . למא משום דמתערי אבהתא רתיבא קדישא . ומדי שבת
בשבתו . דמתעטר שביעא דכל אינון שתא יומין דכתיב ויברך
אלהים את יום השביעי וגומר . ואנת הוא ר"ש שביעא דשיתא
תהא מתעטר ומתקדש יתיר מכלא . ותלת עדונין דמשתבחין
בשביעא זמנין חברייהו אלין לדיקייא לאתעדנא בגינך לעלמא
דאתי . וכתיב וקראת לשבת ענג לקדוש וי' מכבוד . מאן הוא קדוש
וי' דא רבי שמעון בן יוחאי דאקרי מכובד בעלמא דין ובעלמא דאתי :

זהר פרשת אמור

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הבואכם את עמר
התנופה . מאי קא מיירי . א"ל הא אוקמנה חברייהו .
אבל תא חזי ישראל כד הוו במלריס הוו ברשותא אחרא והוו אחירין
במסאבותא באתתא דא כד היא יתבא ביומני דמסאבותא . בתר
דאתגורו עאלו בחולקא קדישא דאקרי ברית כיון דאתאחדו ביה פסק
מסאבותא מנייהו כדא אתתא כד פסקו מנה דמי דמסאבותא בתר
דאתפסקו מנה מה בתיב וספרה לה ז' ימים . און הכא כיון דעאלו
בחולקא קדישא פסקא מסאבו מנייהו ואמר קב"ה מכאן ולהלאה
חושבנא לדכיותא וספרתם לכם . לכס דייקא כד"א וספרה לה שבעת
ימים לה לעלמא . און הכא לכם לעלמאם ולמה בגין לאתדבא במיין
עלאין קדישין ולבתר למיתו לאתחבר' ביה במלכא ולקבל' אוריתיה .
התם וספרה לה שבעת ימים הכא שבע שבתות אמאי שבע שבתות
בגין

בגון למוזי לאתדבא במיין דהקוא נהר דנגיד ונפיק ואקרי מוס
חייס והקוא נהר שבע שבתות נפקו מניה . ועל דא שבע שבתות
ודאי בגון למוזי ביה כמה דאתתא דכיו דילה כלילא לאשתמשא
בבעלה כך כתיב וברדת הטל על המחנה לילה . על המחנה כתיב
ולא כתיב וברדת הטל לילה אלא על המחנה בגון דיווד מהקוא
כקורא על אינון יומין דאתקריאו מחנה ומתקברת במלכא קדישא
ואימתו נחת האי טלא כדקריבו ישראל לטורא דסיני כדון נחת הקוא
טלא בשלמנו ואדכו ואתפסקת וזהמתן מנייהו ואתקברו ביה במלכא
וכ"י וקבלו אוריתא והא אוקימנא . ובהקוא זמנא ודאי כל הנחלים
הולכים אל הים לאתדבא ולאשתמשה וכלא אתקשרו (ס"א א' אתקשרו)
ואתקברו ביה במלכא קדישא . ת"ח כל בר נש דלא מני חושבנא דא
אינון שבע שבתות תמימות למוזי דכיותא דא לא אקרי טהור ולא
בכללא דטהור הוא ולא הוא כדאי למהוי ליה חולקא באוריתא . ומאן
דמטי טהור להאי יומא וחושבנא לא אתאכיד מניה כד מאטי להאי
ליליא לבעי ליה למלעי באורית' ולאשתכחא בה ולנטרא דכיו עלאה
דמטי עליה בהקוא ליליא ואתרכי ואוליפנא דאוריתא דבעי ליה
למלעי בהאי ליליא אוריתא דבע"פ בגין דיתרכון (ס"א א' דיתרכב)
כחדא ממכועא דנחלא עמיקא לבתר בהאי יומא לית תורה שכתב
ויתקבר בה וישתכחון כחדא בזווגא חד לעילא כדון מכריוו עליה
ואמרי ואני זאת בריתי אותם אמר יי' רוחי אשר עליך ודברי אשר
שמתי בפיך וגו' . ועל דא חסודי קדמאי לא הוו ניימי בהאי ליליא
והוו לעאן באוריתא ואמרי ניחי לאחסנא ירותא קדישא לן ולבנן
בתרין עלמין והקוא ליליא כנסת ישראל אתעטרת עלייהו ואתיא
לאזדוגא ביה במלכא ותריוויהו מתעטרי על רישיהו דהון דזכאן
להכי . ר"ש הכי אמר בשעתא דמתכנשי חברייה בהאי ליליא לגבוה
ניחי לתקנ' תכשיטי כלה בגין דתשתכח למחר בתכשיטה ותקונה
לגבי מלכא כדקא יאות . זכאה חולקיהו דחבריה כד יתבע מלכא
למטרוניתא מאן תקין תכשיטה ואנהיר עטרהו ושוי תקונה .
ולית לך בעלמא מאן דירע לתקנא תכשיטי כלה אלא חברייה זכאה
חולקיהו בעלמא דין ובעלמא דאתי . תא חוי חברייה מתקני בהאי
ליליא תכשיטה לכלה ומעטרי לה בעטרהו לגבי מלכא ומאן
מתקין ליה למלכא בהאי ליליא לאשתכחא בה בכלה לאזדוגא בה
במטרוניתא . נהרא קדישא עמיקא דכל נהרין . אימא עלאה ה"ד
לאנה וראנה כנות זיון במלך שלמה וגו' לבתר דאתקינת ליה למלכא
ואעטר'

ואעטר' ליה אתיית לרבא לה למטרוניתא ולאנון דמשכתו גבה .
למלכא דהוא ליה בר יחידאי אתא לזווגא ליה במטרונית' עלאה מאי
עבדת אמיה כל הקוא ליליא עאלת לבי גנוהא אפיקת עטרה עלאה
בשבעין אבני יקר סחרנא ואעטרת ליה אפיקת לבושין דמולת
ואלבישת ליה ואתקנת ליה בתקווי דמלכין . לבתר עאלת לבי כלה
חמאת עולימתהא דקא מתקני עטרהו ולבושהו ותכשיטה' לתקנא
לה אמרה לון הא אתקינת בי טבילה אתר דמיין כבעין וכל ריחון
ובוסמין סחרני אינון מיין לרבא לכלתי ליתו כלתי מטרונית' דכרי
ועולימתהו ויתרכון בהאי אתר דאתקינת בהקוא בי טבילה דמיין
כבעין דעמי לבתר תקינו לה בתכשיטה' אלבישו לה לבושהו אעטרו
לה בעטרהו . למחר כד ייתי ברי לאזדוגא במטרוניתא . יתקין
היכלא לכלהו וישתכח מדוריה בכו כחדא . כך מלכא קדיש' ומטרונית'
וחברייא כהאי גווגא ואימא עלאה דמתקנת כלה . השתכח דמלכא
עלאה ומטרוניתא וחברייא מדוריהו כחדא ולא מתפרשין לעלמין
ה"ד ר"י מי יגור באהלך וגו' . הולך תמים ופועל לרק . מאן הוא פועל
לרק . אלא אלון אינון דמתקני למטרוניתא בתכשיטהו בלבושהו
בעטרהו . וכל חד פועל לרק אקרי . א"ר חייא אלמלא לא זכינא
בעלמ' אלא למשמע מלון אלון די . זכאה חולקיהו דאינון דמשתלבי
באוריתא וידעין אורחוי דמלכא קדישא דרעותא דילהו באוריתא
עלייהו כתיב כי בי חשק ואפלטו . וכתוב אהללכו ואכבדו :

הקדמת הזוהר דף ה' ע"א

רבי שמעון הוה יתיבולעי באורית' כליליא דכלה אתקבר' בבעלה
דתינין כל אינון חבריי' דבני היכל' דכלה אלטוריוכו בההו' ליליא
דכלה אזדמנת למהוי ליומא אחרא גו חופה בבעלה למהוי עמה כל
הקוא ליליא ולמחדי עמה בתקונתא דהיהו אתתקל' למלעי באורית'
מתורה לכביאים ומנביאים לכתובים וברשות דקראי וברזי דחכמת'
בגין דאלון אינון תקוין דילה ותכשיטהו ואיהו ועולמתהו עאלת
וקיימת על ראשיהו ואתתקנת בהו וחדת בהו כל הקוא ליליא וליומא
אחרא לא עאלת לחופה אלא בהדיהו ואלון אקרון בני חופתא וכיון
דעאלת לחופתא קודשא בריך הוא שאל עלייהו ומברך לון ומעטור
לון בעטרהו דכלה זכאה חולקיהו והוה רבי שמעון וכלהו חבריא
מרגנין ברכה דאורית' ומחדשן מלון דאורית' כל חד וחד מנייהו והוה
חדו רבי שמעון וכל שאר חבריא אמר לון ר' שמעון בני זכאה
חולקיון

חולקיו כגון דלמחר לא תיעול כלה לחופ' אלא בהדיוכו כגון דכולהו
דמתקנין תקוהא בהאי ליליא וחדא כה כלהון יהון רשימין וכתובין
בספרא דרכריתא וקודשא ב"ה מברך לון כשבועין ברכאן ועטרין
דעלמא עלאה . פתח רבי שמעון ואמר השמים מספרים כבוד אל
וגומר . קרא דא הא אוקימנא ליה אבל בזמנא דא דכלה אתערא
למיעל לחופה ביומא דמחר אתתקנת והתנהירת בקשטתא כהדי
כברייא דחדאן עמא כל ההוא ליליא ואיהי חדאת עמאון וכיומא
דמחר כמה אוכלוסין חיילין ומשיריין מתכנסין בהדה ואיהי וכולהו
מחכאן לכל חד וחד דתקיבו לה בהאי ליליא . כיון דמתחבראן כחדא
ואיהי חמא' לבעלה מה כתיב השמים מספרים כבוד אל . השמים דא
חתן דעאל לחופה מספרים מתנהרין כוהרא דספיר דנהיר וזהיר
מקייפי עלמא ועד קייפי עלמא . כבוד אל דא כבוד כלה דאקרי אל
דכתיב ואל זועם בכל יום בכל יומי שתא אקרי אל והשת' דהא עאלת
לחופה אקרי כבוד ואקרי אל יקר על יקר נהירו על נהירו ושולטנו
על שולטנו כדון בההיא שעתא דשמים עאל לחופה ואיהי ונהיר לה
כל אינון חברייא דאתקיבו לה כלהו אתפרשו בשמאן תמן דהא הוא
דכתיב ומעשה ידיו מניד הרקיע מעשה ידיו אלין אינון מארי קיימ'
דברית בהדי כלה ואינון מארי קיימא דברית אקרון מעשה ידיו כמה
דאת אמר ומעשה ידיו כוננהו דא ברי' קיימא דתתים בבשרא דבר
נש . ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

האדרא פרישת משפטים

תניא ברוז דרוזן . רישא דמלכא אתתקן בחסד ובגבורה בהאי
רישא תליון שערי נימין על נימין דאינון כל משיכותא
דמתאחדן בהו עלאי ותתאי מארי דמאריין מארי דקשוט . מארי
דמתקלא . מארי דיכבא . מארי דיללה . מארי דדינא מארי דרחמי
וטעמי אוריתא ורזי אוריתא דכיון מסאכן כלהו אקרון שערי דמלכא
כלומר משיכותא דאתמשך דמלכא קדישא . וכלא כחית מעתיקא
סתימאה (קדישא .) מלחא דמלכא פקירותא דחייבייא כד אתפקדן
בעובדיהו וכד אתגליין חוביהו כדון אקרי מלחא דמלכא כלומר
גבורה אתתקך בדינוי ואתפשט בסטריו ודא אשתני ממלח' דעתיקא
קדישא דאקרי רטון . עיינין דמלכא אשגחות' דכלא אשגחותא דעלחין
ותתאין וכל אינון מארי אשגחות' הכי אקרון . בעיינין גווינין אתאחדן
ואינון גווינין אקרון כל אינון מארי אשגחותא דמלכא כל חד כפוס
ארחיה

ארחיה וכולהו גווינין דעיינין אקרון כמה דאתחיו אשגחותא דמלכא
הכי גווינין מתעריין . גביני דעיינין אקרון אתר דיהבין אשגחותא
לכלהו גווינין מארי אשגחותא הני גבינין לגבי דלתתא גבינין
לאשגחותא מההוא נהרא דנגיד ונפיק אתר לאתמשכ' מההוא נהרא
לאשתתאה כחורא דעתיק' מלכ' דנגיד מאמ' דבר גבורה מתפשט'
ועיינין מלחטן כגוון סומקא נהיר עתיק' קדיש' חורא דיליה ולטט'
באמא ואתמלייא מלכא וינקא להני (לכלא) ואסתתן כלהו עיינין
בההוא חלבא דאמא דאתנגיד ונפיק תדיר הה' ד' רחלות בחלב .
בחלב דאמא דנגיד תדירא ולא פסיק . חוטמא דמלכא קדישא תקוה
דפרטופא כד מתפשטין גבורן ומתאחדן כחדא אינון חוטמא דמלכא
קדישא ואינון גבורן מחד גבורה אחידן ונפקין וכד דינין מתעריין
ונפקין מסטריוהו לא מתבסמן אלא בתנא דמדבחה וכדין כתיב
וירח וי' את ריח הנחש שאני חוטמא דעתיקא דלא אלטריד דחוטמא
דעתיקא ארד אפיס בכלא אקרי וההוא נהירו דחכמתא סתימאה
אקרי חוטמא דיליה . והיינו תהלה דכתיב (תהלה לרוד וכתיב)
ותהלתי אחטט לך וע' ד' אתער דוד מלכא תהלה לרוד וגו' אודנין
דמלכא כד רעוא אשתכח ואמא ינקא ונהירו דעתיקא קדישא
אתנהיר מתעריין נהירו דתריין מוחי ונהירו דאבא ואמא כל אינון
דאקרון מוחי דמלכא ומתלהטין כחדא וכד מתלהטין כחדא אקרון
אזני וי' דהא אתקבילת ללותהון דישאל וכדון אתערוותא לטוב ולביש
ובאתערוותא דא מתעריין מארי דגרפין דנטלין קלין דעלמא וכלהו
אקרון אזני וי' . אנפוי דמלכא נהירו דאבא ואימא ואתפשטותא
דלהון דנהרין וסתריין ולהטין בהאי רישא דמלכא וכדון סהדותא
אסתהד במלכא דמלכא מנייהו . דיוקנא דמלכא יקורותא מלכא
מרישא שארי חסד עלאה . וגבורה . ונהירו דאב' ואמא אתפלג נהירו
דאבא בתלת נהורין ואמא בתריין הא חמשה חס"ד וגבורה כד
נהורה הא שיתא . לבתר אתעטר חס"ד ואתלהיט בתריין נהורין
דאתנהיר ואינון תמנייא . לבתר אתעטר גבורה אתנהיר כד הא
תשעה . וכד מתחברן כלהו נהורין כחדא אקרון דיוקנא דמלכא .
וכדין כתיב וי' כגבור יאח כאיש מלחמות יעיר קנאה וגו' . שפוון
דמלכא הכי תאנא כד אתנהיר נהירו דאבא נהיר בתלת נהורין .
מחד נהורא נהיר חסד עלאה . מחד נהורא אתנהיר נהירו דאקרי
מוחא דמלכא וחד נהורא הוא תלי עד דאתנהיר נהירו דאמא וכד
אתנהיר אתנהיר בחמש נהורין . במאי אתנהיר מחד שביילא דטמיה

וגניו דאתרבך ביה אבא דכתיב כתיב לא ידעו עיט וגומר כמה
דאתרבך דבורא בנוקבא ואתעברת ואולדת ואפיקת חמש נהורין
(ד"א מאינון חמש) ומאינון חמש נהורין אתגלפו חמשין תרעין
דנהורין סגיאין . חמשין אינון לקבלהון מ"ט פנים טהור מ"ט
פנים עומא באורייתא אשתאר חד . והאי חד דאתנהיר בכלא וההוא
דאבא דהוא תלי כד מתחברן כחדא ומתיישבן במלכא אקרין שפון
דמלכא . ובגויי כד גזר מלין דקשט . ופומא בהו תליא פתיחותא
דפומא . מאי פומא אלא דעת גניו בפומא דמלכא אקרי פשיטותא
דתפארת דכל אורין אתאחדן ביה . דכתיב וברעת חרדים ימלאו
וההוא דעת הוא גניו באימא ומליא כל ארין ואכסדראין .
וכד אתער נהירו דביו ונפיק כדון אקרי פה יי' ושפון דאינון תרין
נהורין מאבא ומאימא בשעתא דאתערען בההוא נהירו דדעת
מתחברן כחדא ומלין אתגורו בקשט כחכמה בתכונה וברעת .
וכדון כל מלין דקב"ה באלין אתגורו נהרין תלת אלין ועיילין בנו
לגו ואתעטרו בחד וחד מתחברן בעטור' חד כדון (ס"א) וחד מתחברן
תלת אלין בעטורא חד ועיילין בנו לגו ואתעטרו בחד כדון אקרין
חכו ממתיקים ואינון חיד דמלכא ואקרין מתיקא דמלכא ועל האי
כתיב טעמו ורחו כי טוב יי' . ובהאי חיד תליין כל אינון שליטין
והורמנין דמלכא דכתיב וברוח פיו כל אבאס . בהאי חיד שלימותא
דכלא אשתכח ובגויי כד כל אתוון דאינון בהאי אתר שלימותא
אתחזיית בהו **אחהע** . א נהירו דעתוקא קדישא סתימאה
דכל סתימין . ה נהירו דחכמתא דלא אשתכח ולא אתרבך דכתיב
לא ידע אנוש ערכה . ה נהירו דאימא דנהיר ונגיד ונפיק ומשקי
לכלא וינקא לבטין עד דמטי ההוא רבות ומלי לזדיק ואיהו אתקטר
בנוקבא תתאה ואתברכא מניה . ולא מתפרשין דא מן דא חוור מגו
סומק דכתיב הר המר גבעת הלבונה . ו נהירו דע' ענפין דאתזו
מהאי רוחא דנפיק מן פומא כדון ע' שמהן דקב"ה לקבלהון בארעא
כל הנפש לבית יעקב הבאה מזרימה שבעים . דהא יעקב אילנא
בארעא ואינון ע' נפש ע' ענפין . מאלין אתוון נהירין ארבע
אחרטין . מא' נהיר גי'מל דאיהו אגר טב לזדיקוייא דאקרי גמול ועל
דא כתיב אז תתענג על יי' . מא' נהיר ו'ר דהיא חכמה בלא אסתים
ביוד דאיהו סתימא מכל סטרוי ובג"כ לא אשתכח דכתי' ולא תמלא
בארץ חסידים . מא' נהיר כ"ג דאיהו נהירו ומשח רבות דאתרק
מאימא לההוא אתר דאקרי קרן ואתקרי קרן הויבל דא מלכות

דור ובג"כ לית משוחא אלא ברזא דכ"ף . ק' מע' נהיר ק' כמה
דע' שבעין כד ק' מאה דאינון שלימו והכו הוא ובג"כ בהאי חיד
שלימו דכלא (ד"א שלמא דכלא) וכל מאן דידע רזא דא ואזדהר ביה
זכאה חולקיה . גופא דמלכא אתפשטותא דתפארת דגוונין ביה
מתחברן דרועין דמלכא נהירו דחסד וגבורה . ובגין כך ימין
ושמאל . מעוי ברעת אתתקן עייל כרישא אתתקן ואתפשט לגו .
ובגו גופא . שוקין אתאחדן בתרין נהורין ואינון תרין נהורין ממט .
שוקין ותרין כליין . כלאו מתחברן באתר חד דתמן אתכנס כל רבות
וכל משחא דגופא . ומתמן שריון כל ההוא רבות לאתר דאתקרי
יסוד עולם . יסוד מההוא אתר דאקרי עולם . ומאן איהו נלח והוד
וע"כ יי' זכאית שמו ב"ה בריך שמה לעבל ולעלמי עלמין . כל הני
תקונין אתיין לאתברא בחד עד דכל רבות קדשא נטיל כלא האי
יסוד ואשדי לנוקב' ומתברכא מניה . אימתי מתברכא מניה בשעת'
דאתתקני דינון דלתתא וחד דינון מתתקנין לתתא מתתקנין לעילא
וכל תקונין דמלכא בחדותא בשלימו דאינון שמה קדישא והוא כלא
חד . ובדון הוא שארי בגווייהו דכתיב אלהים נלכ בעדת אל בקרב
אלהים ישפט . וכד דינון לא מתתקנין לתתא כב וכול הני לעילא
דכל תקונין לא מתושרין הכי דהא אימא אסתלקא דעל בגין ובגין
לא יבקי דהא יסוד לא אשדי בנוקבא וכל דינון מתערין וחויא תקיפא
שלטא כב וכול תקוני מלכ' על ריגא אסתלקו כדון דהאי נוקבא לא
מתברכא וזדיק לא נטיל וחויא תקיפא שלטא ווי לעלמא דונקא
מנייהו . אמר ר' אלעזר כל הני תקונין אבא גלו לון בגין דלא יעול
בכסופא לעלמא דאתי . השתא אמאי אלטריכו לאתגלל' . אמר ליה
ר' אבא ההוא דאנא כתבנא מבולונא קדישא סתימא (כתבוהו) לגבי
חבריא דהא אינון ידעין מלין והא אלטריך למנדע דכתיב וידעתם
כי אני יי' . וכתיב וידעו כי אני יי' . בגין דאתיישבן מלין בלבנא .
ומבאן ולהלאה סתימין מלין בגוון . זכאה חולקנא בהאי עלמא
ובעלמא דאתי דהא עד כען בונינא קדישא אתעטר במלין דבגוון .
תא חזי אנא חזינא ליה בשלמא ושילנא קמיה דר' שמעון הא
אוליפנא קמיה דמר י' דאיהו חכמה והכו הוא ודאי ה' אמאי איהו
בינה . אמר לי ת"ח הא כתיב ונהר יולא מעדן להשקות את הגן
מאן הוא נהר ריולא מעדן דא בינה . ובג"כ ההוא נהר י' סתים
בגויה ויוד פשיט נהר' דא מכל סטרוי ודא הוא ה' בג"כ הוא י"ה לבתר
אפיקת בן תחותא דאיהו ו' בגוונא דא ד"ן לבתר אולידת ואפיקת
האי

לעילא - (שביעאה) תרין תפוחין אתחזון לאכנהרא בוזינין -
 (תמינאה) מולא דכלא תלייא עד לבא ביה תליין עלאין ותתאין -
 (תשיעאה) אינון תליין לא נפקין דא מן דא - (עשיראה) חפין
 זעירין על גרונא - (חד סר) דיקורו רברבין - מתשערין בשיעורא
 שלים - (תריסר) (וכד) שפון אתפנין מכל סטרוין זכאם למאן דנשיק
 מאיכוך נשיקין - (תליסר) בההוא מולא דכלא נגדון תריסר משוחין
 דאפרסמונא דכיא - כלא בהאי מולא שכיח וסתים - בזמנא דמטא
 תשרי ורחא שביעאה משתכחי (ירחי) אלין תריסר (ס"א תליסר)
 בעלמא עלאה ומתפתחי תריסר (ס"א תליסר) תרעי דרמני -
 בההוא זמנא דרשו יי' בהמלאו כתיב - ויאמר אלהים תדשא הארץ
 דשא עשב מזריע זרע עץ פרי וגומר היינו דכתיב ועניתם את
 נפשתיכם בתשעה לחדש בערב (בהאי זמנא - ארני ו' דוד) אתה
 החלות להראות את עבדך את גרלך - ו' הוה שלים בסטרוי - והכא
 ברחושתא דא דהיעא לא שלים ו' הו לא כתיב קרינן יוד עלאה ו' יוד
 תתאה - ויזר ו' עלאה ו' תתאה (יהו) ו' עלאה ו' תתאה - ה'
 בגווייהו כללא דשלימו שלים ולא לכל סטר - אתעקר מהאי אתר
 שמא דא ואתתול באחרא - כתיב ויטע יי' אלהים ה' בן יוד לי' יוד
 דו' הו - נשכא דפרדסקא דעתוקא לזעירא דאנפין - בלא רוחא לא
 אתקיים - בה"א אשתכלל - ה"א עלאה ה"א תתאה דכתיב אהם
 ארני אלהים - בקיטפוי דקטפין (נרורא) ברוחא דמתקנין ו' הו - ו'
 עלאה דאתעטר בקטרא (ס"א בעטרא) דעתיק' היא קרומא עלאה
 דאזרכך סתים - ה"א עלאה דאתעטר ברוחא דנוקבין דפרדסקא
 דנשיק לאחייא - ו' עלאה בוזינא דקרדינותא דאתער בסטרוי
 (ס"א בעטרוי) מתפשטן אתון לבתר ואתכללו בזעירא דאפין - כמא
 דשריא בגולגלתא אשתכחו מתפשטן בכל גופא לשכללא כלא בעמר
 נקא - כד תלי תליין אלין אתון - כד אתגלי לזעירא מתוישבן ביה
 אלין אתון ואקרי בהון - יו"ד דעתוקא סתים בעטרוי בנן שמא לא
 אשתכח - ה"א אשתכח באחרא ואונקיב בתרין נוקבין ואשתכח
 בתקונין - ו' אשתכח באחרא דכתיב הולך לדודי למישרים בבזינא
 דקרדינותא למכסיא פתחא - ו' לעילא ו' לתתא - ה' לעילא ה'
 לתתא - ו' לעילא בה לא אשתתף אחרא ולא סליק בהדא בר רמזא
 דרמזי כד אתגלון תרין (באורייתא) ומתחברן בחד דגא חד רגשא
 בגין לאתפרשא ו' ד כלילן בו"ד ווי כד אסתלק האי ואתגליין
 אינון כוסומין דטיפסא - שריקין לא עבדי לא מתעכבי בדוכתא -
 והחיות

והחיות רזא ושוב - ברח לך אל מקומך - אם תגביה כנשר ואם
 בין ככבים שים קנך משם אורידך - ותולא הארץ דשא - אימתי כד
 שמה אתנטע - וכדון איירא נשיק - וגלולא אודמן - (תיקונא
 קדמאה דרישא) חד גולגלתא אשתפשט בסטרוי - טלא מלי עלה
 דתרי גוויי - תמינא תלת חללין דאתון רשימין אתגליין ביה -
 (תליתאה) אוכמין בערבאה תליין על נוקבין עמיקין דלא וכול
 למשמע ימינא ושמאלא הכא חד ארחא לעילא דקיק - (רביעאה)
 מזחא דלא נהיר קטנותא דעלמא - בר כד רעוא אשגח ביה -
 (תמינאה) עיינין דתלת גוויי למרתת קמיייהו אתסחן בחלבא דנהיר
 כתיב עיניך תראנה ירושלם נוה שאנן וכתוב דרך ילון בה - נוה
 שאנן עתיקא דסתים עיניך כתיב - (שתיתאה) חוטמא פרטופא
 דזעירא לאשתמודעא - תלת שלהובין מתוקדין בנוקבו - (שביעאה)
 דרגא עמיקא למשמע טוב וכיש - כתיב איני וי' הוא שמי - וכתוב
 איני אמית ואחיה - וכתוב ואני אשא ואני אסבול - הוא עשנו ולא
 אכחנו - והוא באחד ומי ושיבנו - הוא אקרי מאן דסתים ולא שכיח
 הוא מאן דלא אודמן לעינא - הוא מאן דלא אקרי בשמא (ת"א ה' י')
 ה' כליל הו"א ו' ר' כליל ה' ו' כליל ה' ו' (ס"א ה' י') ה' אויל להלף -
 אל"ף אויל לי' ו' יוד אויל לי' ו' דסתים מכל סתומין דלא מתחברין
 ביה ו"ד - ווי כד לא נהיר ו' בו"ד - כד אסתלק ו' מן ו"ד בחובי
 עלמא ערייתא דכלא אשתכח ע"ד כתיב ערות אביך לא תגלה - וכד
 אסתליק ו' יוד מן ה"א ע"ד כתיב וערות אמך לא תגלה אמך היא לא
 תגלה ערותה - אמך היא ודאי כי אם לבינה תקרא וגו' :

פרקא

תליתאה - תשעה תקונין יקריין אתמסרו לדיקנא -
 כל מה דאתמער ולא אתגלייא עלאה ויקירה אשתכח -
 (והוא) והא (ס"א דיקנא) גנויה קרא - תיקונא קדמאה דדקנ' נימין
 על נימין מקמי פתחא דאודנין עד רישא דפומא - (תמינא) מרישא
 האי לרישא אחרא אשתכח - (תליתאה) מתחות תרין נוקבין אחרא
 מלייא דלא אתחוייא - (רביעאה) עלעין אתפסין מהאי גיסא ומהאי
 גיסא - (תמינאה) בהו אתחויין תפוחין סומקין כוורדא - (שתיתאה)
 כחד חוטא תליין אוכמין תקיפין עד חרוי - (שביעאה) שפון סומקין
 כוורדא אתפנון - (תמינאה) זעירין נסתין בגרונא ומחפין קדלא -
 (תשיעאה) רברבין וזעירין בגידין (ס"א נגדון) בשקולא באלין
 אשתכח גיבר ותקיף מאן דאשתכח כתיב מן המזר קראתי יח -
 תשעה אמר דוד עד כל גוים סבבוני לאסתרא ולאגנא עלוי - ותולא
 הארץ

הארץ דשא עשב מזריע זרע למיניהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למיניהו . ט' אלון התעקרו משמא שלום ואשתילו לבתר בשמא שלום דכתיב ויטע יי' אלהים . תקונין דדיקנא בתליסר אשתבחן איהו דהיא עלאה . תתאה בט' התחזון . כ"ב אתון התגליפו בנווניתון . (ס"א בנימיהון) על האי (ס"א על האי מאן דחזי בחלמיה דיקנא) חלמא דחזיר דיקנא דב"ג עלאה בידיה או דאושט ידיה ליה ינדע דשלים במאריה . שגאין תחותי יכנעון . כ"ג דיקנא עלאה דנהירא בתתאה דעלאה רב חסד הקרי בזעירא חס"ד סתם כד אלטריך נהירו אנהרא ואקרי רב חסד . (ס"א בידיה דא מתרחין דהא בשלם עם מאריה ושגאוי יכנעון תחותי ודין הוא בדיל דחזא בחלמיה כ"ג חס זכה לאורעה מה היא דיקנא עלאה דהוא נהיר לתתאה הרי עלאה רב בחסד הקרי בזעירא חסד סתם) כתיב ויאמר אלהים ישראל המים שרץ נפש חיה כלומר יה התפשט נהירו דהא בדה כלא התרחשון בזמנא חדא מים טבחן מים בישן . בנין דאמר ישרא התכללו דא ברא . חיה עלאה . חיה תתאה . חיה טבא . חיה בישא . ויאמר אלהים נעשה אדם . האדם לא כתיב אלא אדם סתם לאפקא אדם דלעילא דהתעביד בשמא שלום . כד אשתלים דא . אשתלים דא . אשתלים דבר ונוקבא לאשלמא כלא . י' דוד סטרא דדבר . אלהים סטרא דנוקבא . התפשט דבורא והתקן בתקוניו כאמא בפומיה דאמא . מלכין דהתבטלו הכא התקיימו . דינן דדבורא תקיפין ברישא בסופא מייחין . דנוקבא ואיפכה וי"ה קונטורין דקוטורא בעטפוי שקיעין . י' זעירא בנוהה אשתבח . אי התבסמו דינן בעא עתיקא . התא חויה על נוקבא וקינא דוהמא התקן בנוה למעבר מדורא בישא . דכתיב ותהר ותלד את קין קינא דמדורא דרוחין בישין ועלעולין וקטפורין אתקין ביה . כהאי אדם בתרין ככלל ופרט התכללו בפרט וכלל . שוקין ורועין ימונא ושמאלא . דא התפלג בסטרוי . התקן דבר ונוקבא י"הו . י' דבר ה' נוקבא . ו' כתיב זכר ונקבה בראש ויברך אותם ויקרא את שמם אדם . דיוקנא ופרופא דאדם יתוב על כרסויא וכתיב ועל דמות הכסא דמות במראה אדם עליו מלמעלה :

פרקא

רביעאה . עתיקא עומיר וסתים . זעירא דאנפון התגלייא ולא התגלייא . דהתגלייא באתון כתיב . דהתכסויא סתים באתון . דלא מתוישבן באתרוי בנין דאיהו לא איתוישו ביה עלאין ותחאין ויאמר אלהים תועא הארץ נפש חיה למינה

למינה בהמה ורמש וגו' קיינו דכתיב אדם ובהמה תושע יי' . חד בכללא דאחרא משתבחא . בהמה בכללא דאדם . אדם כי יקריב מבס קרבן ליי' מן הבהמה משום דהתכלל בכללא דאדם . כד נחת אדם דלתתא בדיוקנא עלאה אשתבחן תרין רוחין מתרין סטרוין דימינא ושמאלא כליל אדם דימינא נשמתא קדישא דשמאלא נפש חיה . חב אדם התפשט שמלא ואתפשטו אינון בלא גופא כד מתדבקין דא ברא התוילדן כהאי חיה דאולידת סגיאין בקטרה חדא . כ"ב אתון סתימן כ"ב אתון התגליין י' סתים י' גלייא . סתים וגלייא במתקלא דטפסין התקלו . י' נפקין מניה דבר ונוקבא ו"ד . כהאי אחר ו' דבר ד' נוקבא . בנין דא ד"ו תרין . ד"ו דבר ונוקבא . ד"ו תרין תפלין תרין . י' בלחודוי דבר . ה' נוקבא ה' ד' הות בקדמיתא ומדאשתעברת בי' בונה (אולידת) אפיקתו (הרי כי בה' אית ד"ו ובי' אית ה"ה הרי יו"ו) אתחזי יוד בחזויה כללא דיהו . מדאפיקתו יו"ד דהוא דבר ונוקבא איתוישבת לבתר ומכסויא לאמא . ויראו בני האלוה' את בנות האדם דכתיב שנים אנשים מרגלים חרש לאמר . מאי בנות האדם דכתיב אז תבאנה שתיים נשים זונות אל המלך . בנימיהון כתיב כיראו כי חכמת אלהים בקרבו וגו' . אז תבאנה ולא בקדמיתא בקיטורא דקטורוי דפיגאין . תרין מתחבקן הוו לעילא לתתא נחתו ירתו עפרא . הכרו חולקא טבא דהוו בהו . עטרא דבומלא (ס"א דחמלא) והתעטר בקוסטא דענבא . ויאמר יי' אל משה מה תלעק אלי . אלי דיקא . דבר אל בני ישראל ויסעו . ויסעו דיקא . במזלא הוה תלי דבעא לאוקור דקניה . והישר בעיניו תעשה והאזנת למאנותיו ושמת כל חקיו ע"כ . כי אני ה' רפאך להאי דוקא .

פרקא

חמשאה . הויגוי חוטא עם כבד עון זרע מרעים בניס וגו' . שבעה דרגין יו"ד ה"ה ו"ה ה"ו ו"ו אפיק ד' ה"ה הו"ה ה"ה אפיק ו' ד' לבר אסתיר אדם דבר ונוקבא דאינון ד"ו דכתיב בניס משחיתים . בראשית ברא . בראשית מאמר . ברא חזי מאמר . אב וכן . סתים וגלייא . ערן עלאה דסתים וגניו . ערן תתאה נפיק למטלטלי (ס"א למטלטלי) והתגליא יהוה יה אלהים . את . אדני אהיה ימינא ושמאלא כחדא אשתתפו . השמים ואת . דכתיב והתפארת והנלח . אינון כחדא אשתתפו . הארץ . דכתיב מה אדיר שמך בכל הארץ מלא כל הארץ כבודו . יהי רקיע בתוך המים להכדיל בין הקדש ובין קדש הקדשים . עתיקא לזעירא התפרש והתדבק לא התפרש ממש פומא ממלל דברכן אנתיק התעטר בכתרין זעירין

בחמשה זינון מים וכתוב ונתן עליו מים חיים . הוא אלהים חיים ומלך עולם . אתה לך לפני יי' בארצות החיים . והיתה נפש ארמי לרורה וגו' . ועץ החיים בתוך הגן זה יוד' ה"א אה"י בין מים למים . מים שלימון ומים דלא שלימון רחמין שלימון רחמין דלא שלימון . **ויאמר** יי' לא ירון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר . ויאמר יי' כד אתיישבא בזעירה מכאן דבר בשם אמרו . דעתיקא סתים קאמר . לא ירון רוחי באדם דלעילא . משום דבהוא רוחא דאתנשבא מתרין נוקבין דפרדסקא משוך לתתאי . ובג"כ כתי' והיו ימיו מאה ועשרים שנה . יו"ד שלים ולא שלים . י' בלחודיו מאה . תרין אהוון תרין זמנין . מאה ועשרים שנה . י' בלחודיו כד אתגלייא בזעירה אתמשך בעשר אלפין טנין מכאן כתיב ותשת עלי כפכה . הנפילים היו בארץ היינו דכתיב ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים מאתר דאתפרש גנתא איקרו הנפילים דכתיב ומשם יפרד . היו בארץ בימינו הם . ולא לבתר זמנא . ער דאתא יהושע ובני האלהים הסתמרו (ער דאתא) שלמה ובנות האדם אתכללא ה"ד ותענגות תענגות קארי תענגות לא קארי . בני האדם דאתרמזו מהאי רוחין אחרטין דלא אתכללו בחכמה עלאה דכתיב ויי' נתן חכמה לשלמה . וכתוב ויחכם מכל האדם משום דהני לא אתכללו באדם . ויי' נתן חכמה ה' עלאה ויחכם דמונה אתחכם לתתא המה הנבירים אשר מעולם . עולם דלעילא . אנשי השם דאתנהגן בשמא . מאי שמא שמא קדישא דאתנהגן ביה דלא קדישין לתתא ולא אתנהגן אלא בשמא . אנשי השם סתים ולא אנשי ידוד לאו מסתים סתים אלא גריעותא ולא גריעותא . אנשי השם סתם מכללא דאדם נפקו כתיב אדם בוקר כל ילון . אדם בוקר ביקרו דמלכא . כל ילון בלא רוחא . תליסר מלכי קרבא בשבעה שבעה מלכין בארעא אתחזוהו נלחו קרבא . תשעה דסקין בדרגין דרהטין ברעותהון ולית דימחי בדיהון . ה' מלכין קיימין בבילוי . לקמי ארבע לא יכלין למינס . ארבע מלכין נפקין לקדמות ארבע בהון תלין כענכין באתכלא לרירן בהו' רהיטין סהדין סהדותא ולא קיימין בדוכתיהו . אילנא דמבסס ותיב בנו . בענפוי אחידין ומקנן לפריין . תחותי תטלל חיותא דשליטא בהו אילנא בתרי כבושין למתך בו' סמכין סחרניה בארבע חיוון מתגלגלין בארבע סטרוין חויא דהיט בש"ע דלוגין דלוג על טורין מקפץ על גבעתא דכתי' מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות . זכביה בפומיה בשני נקיב בתרין גיסין . כד נטיל גיסטרא אתעביד לתלת רוחין . כתיב ויתהלך חנוך את

את האלהים . וכתוב חנוך לנער על פי דרכו . לנער יהודע . את האלהים ולא את יי' . ואינו . בשם זה . בג לקח אותו אלהים להקרא בשמו . תלת בתי דינין ארבע אינון . ארבע בתי דינין דלעילא ארבע לתתא דכתיב לא תעשו עול במשפט במדה במשקל במשורה דינא קשיא . דינא דלא קשיא . דינא בשקולא דינא דלא בשקולא דינא רפיא . דאפילו לא האי ולא האי . ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה . החל האדם לרב . היינו דכתי' בשגם האדם דלעילא . וכתוב על פני האדמה ומשה לא ידע כי קרן עור פניו היינו דכתיב כתמות עור . קרן דכתיב ויקח שמואל את קרן השמן . לית משיחה אלא בקרן ובשמך תרום קרננו שם אלמית קרן לדור . היינו עשירא דמלכא . ואתרא מן יובלא דהיא אומא דכתיב והיה במשך בקרן היובל קרן ביובלא אתעטר עשיראה באומא . קרן דנטיל קרן וריוח לתתא רוחיה ליה . והאי קרן דיובלא הוא . ויובל' ה' נשיבא דרוחא לכלא . וכלא תייבין לאתריהו דכתיב אהה ה' אלהים כד אתחזי ה' לה' יי' אלהים אתקרי שם מלא . וכתוב וגשגב ה' לבדו ביום ההוא (ס"א כד אתחזי ה' לה' ואתחלק י' פורענותא אתו לעלמא ואם לא בשביל אדני ידור לא אתקיים עלמא וכלא אתחבר ועל דא כתיב וגשגב וגו') ע"כ סתים ואתער לטיעותא דמלכא דהיינו ספרא דלטיעותא זכאה למאן דנפק ודע שבלוי וארחוי .

תפלת אליהו הנביא זי"ע

פתח

אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבן . אנת הוא עלאה על כל עלאין סתומא על כל סתומין לית מחשבא תפיסא כך כלל אנת הוא דאפיקת י' תקונין וקריין לון י' ספירן לאנהגא בהון עלמין סתומין דלא אתגליין ועלמין דאתגליין ובהון אתבסויאת מבני נשא . ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון ובגין דאנת מלגאו כל מאן דאפריש חד מחבריה מאלין י' כאלו אפריש כך . ואלין עשר ספירן אינון יאלין כסדרן חד אריך וחד קצר וחד בינוני . ואנת הוא דאנהגו לון ולית מאן דאנהגו לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא לבושין תקינת לון דמונייהו פרחין כשמתין לכני נשא וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו בתקווא דא חסד דרועא ימונא . גבורה דרועא שמאלא . תפארת גופא . נלח והור תרין שוקין . ויסוד סיומא דגופא אנת

אות ברית קדש . מלכות פה . ותורה שבעל פה קרינו ליה חכמה
 מוחא איהו מחשבא מלגו . כינה לבא וכה הלכ מבין . ועל אליו תרין
 כתיב הנסתרות לוי' אלהינו כתר עליון איהו כתר מלכות ועליו
 אתמר מגיד מראשית אחרית . ואיהו קרקפתא דתפילי מלגו איהו שם
 מ"ה כזה יור"ה "ואו"ה ה"ה . דאיהו אורח אטילות ואיהו שקוי דאילנא
 בדורעו וענפוי כמיה דאשקי לאילנא ואתרבי כהסוא שקוי . רבון
 עלמין אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי לאילנא כהאי
 כביעו . והסוא כביעו איהו כנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא וכך
 לית דמיון ולית דזוקנא בכל מה דלגו ולבר . ובראת שמיא וארעא
 ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי . ובארעא אילנין ודשאין
 וגנתא דערן ועשבין וחיוון ועופין וטוין וכעירין וכני נשא
 לאשתמור' בהון עלמין ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין ואיך
 אשתמורע מעלאי ותתאי ולית דידע בך כלל . ובר מנך לית יחודא
 בעלאי ותתאי . ואנת אשתמורע ארון על בלא . וכל ספיראין כל חד
 אית ליה שם ידיע . דבהון אתקריאו מלאכיא . ואנת לית לך שם ידיע
 דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימו דכלהו . וכד אנת תסתלק
 מנהון אשתארו כלהון שמהן כגופא בלא נשמתא . אנת חכים ולא
 בחכמה ידיעא . אנת הוא מבין ולא בכיכא ידיעא . ולית לך אתר
 ידיעא אלא לאשתמורעא תוקפך וחילך לכני נשא . ולאחזאה לון איך
 יתנהג עלמא כרינא וברחמי דאיון דרק ומשפט כפוס עובדיהון
 דכני נשא . ורין איהו גבורה . משפט עמורא דאמנעיתא . דרק
 מלכותא קדישא . מאזני דרק תרין סמכי קשוט . הין דרק אות ברית .
 כולא לאחזאה איך אתנהיג עלמא אבל לאו דאית לך דרק ידיעא
 דאיהו רין ולא משפט ידיעא דאיהו רחמי ולא מכל אלן מדות כלל .
 קום ר' שמעון ויתחדשון מלון על ירך דהא רשותא אית לך לגלאה
 רזין טמירין על ירך מה דלא אתייחב רשו לגלאה לשום בר נש עד
 כען . קס רבי שמעון פתח ואמר לך יי' הגדולה והגבורה וגו' עלאין
 שמעו אינון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון הקיטו
 ורננו שוכני עפר אלן אינון דקייא דאינון מסטרא דהסוא דאתמר
 ביה אני ישנה ולבי ער ולא אינון מתים ובג"ד אתמר בהון הקיטו
 ורננו וכו' רעיא מהימנא אנת ואבהון הקיטו ורננו לאתערותא
 דשכינתא דאיהו ישנה בגלותא . דעד כען דקייא כללו דמיכין
 ושינתא בחוריהון . מיד יחובת שכינתא תלת קלון לגבי רעיא
 מהימנא ויימא ליה קום רעיא מהימנא דהא עבד אתמר קול דורי
 דופק

דופק לגבאי בארבע אתון דיליה ויימא בהון פתחוי לי אקותי רעיתי
 וונתי תמתי דהא תם עובך בת זיון לא יוסף להגלותך . שראשי נמלא
 טל . מאי נמלא טל . אלא אמר קודשא בריך הוא אנת חשיבא דמיומא
 דאתחרב בי מקדשא דעאלנא כביתא דילי דעאלנא כישוכא . לאו
 הכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא . הרי לך סימנא שראשי
 נמלא טל . ה"א שכינתא בגלותא . שלימו דילא . וחיים דילא איהו
 טל ודא איהו יור"ה ו"ה ו"ו . וה"א איהו שכינתא דלא מחשבן ט"ל .
 אלא יור"ה ו"ה ו"ו דסליקו אתון לחשבן ט"ל . דאיהו מליא לשכינתא
 מנביעו דכל מקורין עלאין . מיד קם רעיא מהימנא ואבהון קדישין
 עמיה עד כאן רזא דיחודא . מכאן ואילך פרשתא קדמאה דסתרי
 אורייתא . ברוך יי' לעולם אמן ואמן .

מדרש יתרו לשבועות

ומשה עלה אל האלהים הרא הוא רכתיב עלית למרום שביט שבי מהו
 עלית נתעלית נהגששת עם המלאכים של מעלה . דבר אחר עלית
 למרום שלא שלטה בריה למעלה כשם ששלט משה . אמר רבי ברכיה
 הלוחות היו ארכן ששה טפחים כביכול היו ביר מי שאמר והיה העולם שני
 טפחים ובידו של משה שני טפחים ושני טפחים היו מפרישין בין יד ליד .
 דבר אחר עלית למרום שביט שבי בנוהג שבעולם הנכנס למדינה נוטל דבר
 שאין עין בני המדינה עליו ומשה עלה למרום ונטל את התורה שהיו הכל
 נושאין עיניהם עליו הוי עלית למרום שביט שבי . יכול מפני ששברה
 אותה נטלה הנם . תלמוד לומר לקחת מתנות בארם בלקיחה נתנה לו יכול
 יהא חייב ליתן לו רמים תלמוד לומר מתנות במתנה נתנה לו באותה שעה
 בקשו מלאכי השרת לפגוע במשה עשה הקדוש ברוך הוא קלסטרין של
 פניו של משה דומה לאברהם אמר להם הקדוש ב"ה אי אתם מתביישין
 חימנו לא זה שירדתם אצלו ואכלתם בתוך ביתו אמר הקדוש ברוך הוא
 למשה לא נתנה לך תורה אלא בזכות אברהם שנאמר לקחת מתנות בארם
 ואין אדם אמור כאן אלא אברהם שנאמר האדם הגדול בענקים . הוי ומשה
 עלה אל האלהים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר . בזכות ההר ואין ההר אלא
 אבות שנאמר שמעו הרים את ריב ה' . ומשה עלה אל האלהים . עלה בענן
 וירר בענן וזכות אבות עולה ויורדת עמו . כה תאמר לבית יעקב אלו הנשים
 אמר לו אמור להן ראשי דברים שהן יכולות לשמוע . ותגר לבני ישראל
 אלו האנשים . אמר לו אמור להם דקרוקי דברים שהם יכולים לשמוע
 דבר אחר למר לנשים תחלה שהן מורדות במצות . דבר אחר כרי שיהיו
 מנהיגות

מנחיגות את בנייהם לתורה . אמר רבי תחליפא ריקסין אמר הקדוש ברוך הוא כשבראתי את העולם לא צויתי אלא לאדם הראשון ואחר כך נצטווית הוה ועברה וקלקלה את העולם עכשו אם איני קורא לנשים תחלה הן מבטלות את התורה לכך נאמר כה תאמר לבית יעקב . ורבי יוחנן אמר כה תאמר לבית יעקב אלו סנהדרין שנאמר בית יעקב לבו ונלכה באור ה' . וירבר אלהים את כל הרברים האלה לאמר כשכסים של מלכים נהג הקדוש ברוך הוא עם ישראל שנאמר אתי מלכנון כלה . למה כך בזכות שאמרו נעשה ונשמע וישב משה את דברי העם אל ה' אותה שעה בקש הקדוש ב"ה ליתן להם את התורה ולדבר עמהם והיה משה עומד אמר הקדוש ברוך הוא מה אעשה מפני משה . אמר רבי לוי משל למלך שבקש לעשות אופימשטאטא הויז מרעתו של אפרכוס אמר לו עשה דבר פלוני אמר לו כבר נעשית . שוב אמר לו לך קרא לפלוני סנקליטיקוס ויבא עמך עד שהוא הולך עושה המלך מה שבקש כך בקש הקדוש ברוך הוא ליתן דברות היה משה עומד מצרו אמר הקדוש ברוך הוא אני מגלה להם את הרקיע ואומר אנכי ה' אלהיך הם אומרים מי אמר הקדוש ברוך הוא או משה אלא ירר משה ואחר כך אני אומר אנכי ה' אלהיך כך אמר הקדוש ברוך הוא למשה לך אל העם וקדשתם היום ומהר וכבסו שמלותם . אמר לו כבר הקדשתם שנאמר כי זאת הערותה בנו לאמר וגו' . אמר לו לך רר ועלית אתה ואהרן עמך עד שמשה ירר נגלה הקדוש ברוך הוא שנאמר וירר משה אל העם מיר וירבר אלהים את כל הרברים האלה לאמר שהוא עושה את כל בבת אחת נמנית ומחיה בבת א' מכה רופא בבת א' אשה על המשכר יוררי הים והולכי מרכרות וחכושין בבית האסורין אחד כמזרה וא' כמערב אחר בצפון ואחר בדרום שומע כולן בבת א' וכן הוא אומר יוצר אור וכורא חשך . עפר כמו כן נהפך לאדם חוד נהפך לעפר שנאמר והופך לבקר צלמות מהו לבקר כתחילתו . בתחילתו מהו אומר ויהפכו כל המים אשר ביאור לדם חזר ונהפך הרם למים . בשר הוא נהפך למת חזר המת ונהפך לחי . המטה נהפך לנחש חזר הנחש ונהפך למטה . הים נהפך ליבשה חזרה יבשה ונהפכה לים . וכן הוא אומר הקורא למי הים וגו' . וכן דבור וכו' את יום השבת לקדשו ואומר וכוים השבת שני ככשים בני שנה . דבור ערות אשת אחיך לא תגלה כי ישבו אחים יחדו וכולן אמרין בבת אחת הוי וירבר אלהים את כל הרברים האלה לאמר בא וראה שאין מרותיו של הקב"ה כמרת בשר ודם מלך ב"ו אינו יכול להיות עושה מלחמה ולהיות סופר ומלמר תינוקות והקב"ה אינו כן אתמול בים עושה מלחמה שנאמר ה' איש מלחמה ואומר בכוחו רגע הים והיום כמתן תורה ירד ללמד תורה לבניו . וכה"א הן אל ישגיב בכחו מי כמחו מורה הוי וירבר אלהים את כל הרברים האלה . ר"א וירבר אלהים את כל הרברים האלה לאמר א"ר יצחק מה שהנביאים עתידים להתנבאות בכל דור ודור קבלו מהר סיני

שכן משה אומר להם לישראל כי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום ואת אשר איננו פה עמנו היום עמנו עומד היום אין כתיב כאן אלא עמנו היום אלו הנשמות העתידות להבראות שאין בהם ממש שלא נאמרה בהם עמידה אעפ"י שלא היו באותה שעה כל אחר ואחר קבל את שלו וכן הוא אומר משא דבר יי' אל ישראל ביד מלאכי בימי מלאכי לא נאמר אלא ביד מלאכי שכבר היתה הנבואה ביד מהר סיני ועד אותה שעה לא נתנה לו רשות להתנבאות וכן ישעיה אמר מעת היותה שם אני . אמר ישעיה מיום שנתנה תורה כסיני שם הייתי וקבלתי את הנבואה הזאת אלא ועתה יי' אלהים שלחני ורוחו ער עכשיו לא ניתן לי רשות להתנבאות ולא כל הנביאים בלבד קבלו מסיני נבואתן אלא אף החכמים העומדים בכל דור ודור כל אחר ואחר קבל את שלו מסיני . וכן הוא אומר את הרברים האלה דבר יי' אל כל קהלכם קול נדול ולא יסף . רבי יוחנן אמר קול אחר נחלק לו' קולות והם נחלקים לע' לשון . רשב"ל אמר שממנו נתנבאו כל הנביאים שעמרו . רבנן אמרו שלא היה לו בת קול . אמר רשב"ן אמר רבי יונתן מהו קול יי' בכח אפשר לומר כן והלא מלאך א' אין כל בריה יכולה לעמוד בקולו שנאמר וגויתו כתרשיש וקול דבריו כקול המון והקדוש ברוך הוא שכתוב בו הלא את השמים ואת הארץ אני מלא צריך לרבר בכח . אלא קול יי' בכח כל הקולות ועל דעתיה דרבי יוחנן הרא קרא מסייע ליה שנאמר יי' יתן אמר המבשרות צבא רב :

אנכי יי' אלהיך הרא הוא דכתיב השמע עם קול אלהים . המינין שאלו את רבי שמלאי אמרו לו אלוהות הרבה יש בעולם אמר להם למה אמרו לו שהרי כתיב השמע עם קול אלהים אמר להם שמא כתוב מרברים אלא מרבר אמרו לו תלמידיו לאלו רחית בקנה רצוץ לנו מה אתה משיב חזר ר' לוי ופרשה אמר להם השמע עם קול אלהים כיצר אלו היה כתוב קול יי' בכחו לא היה העולם יכול לעמוד אלא קול יי' בכח בכה של א' וא' הבחורים לפי כחן . והזקנים לפי כחן . והקטנים לפי כחן . אמר הקדוש ב"ה לישראל לא בשביל ששמעתם קולות הרבה תהיו סבורים שמא אלוהות הרבה יש בשמים אלא תהיו יודעים שאני הוא יי' אלהיך שנאמר אנכי יי' אלהיך דבר אחר אנכי יי' אלהיך הרא הוא דכתיב פנים בפנים דבר יי' עמכם . אמר רבי אבדימי דמן איפרי כ"ב אלף ירדו עם הקדוש ברוך הוא לסיני שנאמר רכב אלהים רבותים אלפי שנאן . הנאים והמשוכחים יכול אעפ"י שהיו רבים רחוקים היו תלמוד לו' שנאן שאנן והשקט ארני בס אין כתיב בוי"ד אלא באלף דלת ארונו של כל העולם בהם . דבר אחר יי' בס רבנן אמרין שמו של אלהים היה מעורב עם כל אחר ואחר מיכאל וגבריאל אמר הקדוש ברוך הוא לישראל לא בשביל שראיתם פנים הרבה תהיו סבורין שמא אלוהות הרבה בשמים דעו שאני הוא יי' אחר שנאמר אנכי יי' אלהיך

אמר רבי טוביה בר רבי יצחק אנכי יי' אלהיך שעל מנת כן הוצאתיך מארץ מצרים שתקבל אלהותי עליך . דבר אחר אנכי יי' אלהיך משל לבת מלכים שנשבת ביד הלסטים וכא המלך והצילה לאחר ימים ביקש לישא אותה לאשה אמרה לו מה אתה נוהג לי א"ל אם אין לי עליך אלא שפדיתך מיד הלסטים דיו . דבר אחר אנכי יי' אלהיך רבי חייא בר רב חנינא פתח בו שמעה עמי ואדברה כמו שכתוב בעשרת הרכרות עד אמר רבי שמעון בן יוחאי אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל אלוה אני על כל באי עולם אבל לא יחדתי שמי אלא עליכם איני נקרא אלהי אומות העולם אלא אלהי ישראל אמר רבי לוי שני דברים שאלו ישראל מלפני הקדוש ברוך הוא שיראו כבודו וישמעו קולו והיו רואין את כבודו ושומעין את קולו שנאמר ותאמרו הן הראנו ה' אלהינו את כבודו ואת גדלו . וכתוב ואת קולו שמענו מתוך האש ולא היה בהם כח לעמוד שכיון שבאו לסיני ונגלה להם פרח נשמתם על שדבר עמהם שנאמר נפשי יצאה ברכו . אבל התורה כקשה עליהם רחמים מלפני הקדוש ב"ה יש מלך משיא בתו והורג אנשי ביתו כל העולם כולו שמחים ובנין מתים מיד חזרה נשמתן שנאמר תורת ה' תמימה משיבת נפש . אמר רבי לוי וכי לא היה גלוי לפני המקום שאם הוא מראה כבודו לישראל ומשמיען קולו שאינן יכולין לעמוד אלא צפה הקדוש ב"ה שהן עתידין לעשות עבודה זרה שלא יהו אומרים אלו הראנו את כבודו ואת גדלו והשמיענו את קולו לא היינו עושים עבודה זרה לכך נא' שמעה עמי ואדברה דבר אחר אנכי יי' אלהיך אמר רבי אבהו משל למלך בשר ודם מולך ויש לו אב או אח או בן אמר הקדוש ברוך הוא אני איני כן אני ראשון שאין לי אב ואני אחרון שאין לי אח ומכלערי אין אלהים שאין לי בן . דבר אחר אנכי ה' אלהיך הראה הוא דכתיב אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי וגו' אנכי הגדתי למצרים שכרחם כרי שישמעו וירדפו אהריכם ויטבעו בים שנאמר ויוגד למלך מצרים כי ברה העם . והושעתי אתכם שנא' ויושע יי' ביום ההוא את ישראל . והשמעתי לאומות העולם שנאמר שמעו עמים ירגזון . ואין בכם זר שנאמר וישלח משה את הותנו מיד בחרש השלישי ואתם ערי נאם ה' ואני אל' אנכי יי' אלהיך משל למלך בשר ודם שנכנס למדינה מכבדן אותה ומרכיבין אותה ומעשרין אותה ומפרשין קיטאות וכלים נאים ומרליקין נרות אמר הקדוש ב"ה אני איני כן אלא נכנסתי בעולמי פירשתי קיטאות שנאמר הנוטה כרוק שמים הרלקתי נרות שנא' ויאמר אלהים יהי מאורות . רבצתי מים שנא' יקוו המים . עטרתי כל מה שעשיתי שנאמר ויכלו השמים והארץ וכל צבאם . אנכי יי' אלהיך מלך בשר ודם בונה פלטין שמה יכול להזיז אותו ממקומו אני איני כך שנאמר אני עשיתי ואני אשא אני אסכול ואמלט אני עשיתי שנאמר ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו . ואני אשא ויקח אלהים את האדם . דבר אחר אני עשיתי כי נחמתי כי עשיתים . ואני אשא

לנה

לנה שנאמר ויסגור ה' בעדו . ואני אסכול שנא' וירר ה' לראות את העיר ואת המגדל . ואמלט לאברהם שנאמר ויאמר ה' אליו אני ה' אשר הוצאתיך מאור כשרים . ד"א אני עשיתי לישראל שנאמר הוא עשך ויכוננך . ואני אשא שנאמר ואשא אתכם על כנפי נשרים . אני אסכול בעגל . ואמלט שנאמר ויאמר ה' סלחתי כרכריך . ד"א מלך בשר ודם יוצא לאמירה יוצא יחידו נלחם יוצאין עמו רבי רבבות והקדוש ברוך הוא אינו כן אלא כשיוצא למלחמה יוצא לעצמו שנאמר ה' איש מלחמה . וכשהוא יוצא לתת תורה בסניו יצאו עמו רבי רבבות שנאמר רכב אלהים רבותים אלפי שנאן . ד"א אנכי ה' אלהיך . הראה הוא דכתיב אריה שאג מי לא יירא וזרחו דכתיב מי לא ייראך מלך הגוים כי לך יאתה . אמרו הנביאים לירמיהו מה ראית לומר מלך הגוים כל הנביאים קורין אותו מלך ישראל ואתה קורא אותו מלך הגוים אמר להם שמעתי ממנו נביא לגוים נתתיך . ואני אמרתי מלך הגוים לומר אם על בני ועל בני ביתו לא חס על אחרים הוא חס שנאמר נורא אלהים ממקדשוך מי לא יראך מלך הגוים מי לא יתירא ממך . משל לרניסטוס שמלא כיסו זהובים והיה עומד וצווח מי שהוא מבקש יבא וישאל והיו הכל שומעים ובורחים לומר כשיבא ליפרע ממני שלוח מי יוכל לעמוד כך כביכול ירד הקדוש ברוך הוא לסיני ליתן הרבנות שלא יהיה העולם מתמוטט שנאמר ארץ רעשה אף שמים נשפו וכן הרים נלוו מפני ה' וכן עמודי שמים ירופפו . וישראל מרתיתן שנא' ויחרר כל העם וההר מרתת שנאמר ויחרר כל ההר מאד כל' אלו למה אלא מפני שדבר דברות של חיים והנביא צווח אריה שאג מי לא יירא אמר רבי ירמיה ומה אם בשעה שהוא נוהג חיים לעולם ארץ רעשה כשיבא ליפרע מן הרשעים שעברו על ד"ת על אחרת כמה וכמה שנאמר לפני זעמו מי יעמוד . ומי מכלכל את יום בואו . כשהוא רצוי אין בריה יכולה לעמוד בכוחו כשהוא קם בחרון אפו מי יעמוד לפניו הוי מי לא ייראך מלך הגוים . ד"א אריה שאג הדא הוא דכתיב אחרי ה' ילכו כאריה ישאג . אמר רבי סימון משל למלך שנכנס בפלטין שלו שמעה מטרונה שלו ונתנה מקום וחיתה מרתתת אם המטרונה מתיראה מה יעשו השפחות והעבדים כך כשנגלה הקדוש ברוך הוא ליתן תורה לישראל שמעו קולו ומתו שנאמר נפשי יצאה בדברו אם ישראל כך אומות העולם על אחת כמה וכמה . ד"א אריה שאג אמרי רבנן בשם ר' הושעיא שאל בלצא את ר"ע א"ל מהיכן הרעש נעשה אמר ליה בשעה שהקדוש ברוך הוא מסתכל בבתי עבודה זרה ובאומות היאך נתונים בשקט ובשלוח בעולם ורואה ביתו הרב ונתן בידם של ערלים כביכול הוא מקנא ושואג ומיד השמים והארץ רועשים שנאמר וה' מציון ישאג ומירושלים יתן קולו וישראל מה היו עושים כביכול הוא מניח עליהם שנאמר וה' מחסה לעמו . ד"א אריה שאג . בא וראה כ"המק נקרא אריה שנאמר הוי אריאל אריאל

ומלכות

לה 35 קריאי מועד

ומלכות בית דוד נקרא אריה שנא' מה אמך לכיזב בן אריות רבצה ישראל
 נקרא אריה שנאמר גור אריה יהודה ונבוכדנצר נקרא אריה שנאמר על-
 אריה מסבכו והחריב בית המקדש ונטל מלכות בית דוד והגלה את ישראל
 והקדוש ברוך הוא אומר איה מעון אריות היכן הם בני באותה שעה שאג
 ישאג על נוהג' ר"ל אריה שאג אמר הקב"ה לישראל מקבלין אתם
 עשרת הדברות אמרו לו הן שנא' עלי עשור ועלי נבל עלי לקבל' הרברות
 ומהו ה' אלהים דבר מי לא ינבא אמר רבי אבהו בשם רבי יוחנן כשנתן
 הקב"ה את התורה צפור לא צווח' עוף לא פרח' שור לא נעה' אופנים לא
 עפו' שרפים לא אמרו קדוש' הים לא נודעו' הכריות לא דברו אלא העולם
 שותק ומחריש ויצא הקול אנכי ה' אלהיך וכן הוא אומר את הדברים האלה דבר
 ה' אל כל קהלכם קול גדול ולא יסף' אמר ר' שמעון בן לקיש מהו ולא
 יסף אלא כשאדם קורא להכרו יש לקולו בת קול והקול שהיה יוצא מפי
 הקב"ה לא היה לקולו בת קול ואם תמה אתה על זו הרי אליהו כשבא לכרמל
 כנס כל הכומרים ואמר להם קראו בקול גדול כי אלהים הוא מה עשרה
 הקב"ה הרמים כל העולם והשתיק העליונים והתחתונים והיה העולם תוהו
 ובהו כאלו לא היה בריה בעולם שנאמר ואין קול ואין עונה ואין קשב שאם
 ידבר הם אומרים הבעל עננו על אחת כמה וכמה כשרבד הקב"ה על סיני
 השתיק כל העולם כדי שידעו הכריות שאין חוץ ממנו ואמר אנכי ה' אלהיך
 ולע"ל כתוב אנכי אנכי הוא מנחמכם :

עין יעקב לשבועות · שבת

אמר רב אדא בר אבהו משה בהשכמה עלה ובהשכמה ירד · בהשכמה
 עלה דכתיב וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני · בהשכמה ירד
 דכתיב לך רד ועלית אתה ואהרן עמך מקיש ירודה לעלייה מה עלייה בהשכמה
 אף ירודה בהשכמה · תנו רבנן בו' בחדש ניתנו' הרברות לישראל רבי
 יוסי אומר בו' בו אמר רבא רבולי עלמא בראש חרש אתו למרבר סיני כתיב
 הכא ביום הזה באו מרבר סיני וכתיב התם החדש הזה לכם ראש חדשים מה
 להלן ראש חרש אף כאן ראש חרש ולכולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל
 כתיב הכא וזכור את יום השבת לקדשו וכתיב התם ויאמר משה אל העם זכור
 את היום וגו' מה להלן בעצומו של יום אף כאן בעצומו של יום כי פליגי
 בקביעא דירחא ר' יוסי סבר כחד בשבא איקבע ירחא ובהר בשבא לא אמר
 להו ולא מירי משום חולשא דאורחא כתרי בשבא אמר להו ואתם תהיו לי
 ממלכת כהנים בתלתא בשבא אמר להו מצות הגבלה בד' עבוד פרישה ·
 ורבנן סברי כתרי בשבא איקבע ירחא כתרי בשבא לא אמר להו ולא מירי
 משום חולשא דאורחא ובתלתא אמר להו ואתם תהיו לי בד' אמר להו מצות
 הגבלה בה' עבוד פרישה · מתיכי וקדשתם היום ומהר קשיא לר' יוסי א"ל
 ר"י

ר"י יום א' הוסיף משה מדעתו רתניא ג' דברים עשה משה מדעתו והסכים
 הקב"ה עמו הוסיף יום אחד מדעתו ופירש מן האשה ושבר את הלוחות ·
 הוסיף יום א' מדעתו מאי ררש היום ומחר היום כמהר מה למחר לילו עמו
 אף היום לילו עמו ולילה דהאידנא נפק ליה שמע מינה תרי יומי לבר
 מהאידנא ומנא לן דהסכים הקדוש ברוך הוא עמו רלא שריא שכינה ער
 צפרא דשבתא · פירש מן האשה מאי ררש נשא ק"ו בעצמו אמר ומה ישראל
 שלא דברה שכינה עמהם אלא שעה אחת וקבע להם זמן אמרה תורה אל
 תגשו אל אשה אני שכל שעה ושעה שכינה מרברת עמי ואינו קובע לי זמן
 על אחת כמה וכמה ומנא לן דהסכים הקדוש ברוך הוא על ירו דכתיב לך
 אמור להם שובו לכם לאהליכם וכתיב בתריה ואתה פה עמוד עמדי ואית
 דאמרי פה אל פה ארבר בו · שבר את הלוחות מאי ררש אמר ומה פסח שהוא
 א' מתרי"ג מצות אמרה תורה כל בן נכר לא יאכל בו התורה כלה וישראל
 מומדים על אחת כמה וכמה · ומנא לן דהסכים הקדוש ברוך הוא ע"י שנא'
 אשר שבתת וצמר ר"ל ישר כחך ששבתת · תא שמע והיו נכונים ליום הג'
 קשיא לרבי יוסי הא אמרינן · יום אחד הוסיף משה מדעתו · ת"ש ג' בחדש
 וג' בשבת קשיא לרבנן א"ל רבנן הא מני ר"י היא ג' למאי לכרתניא וישב
 משה את דברי העם אל ה' וכתיב ויגר משה את דברי העם אל ה' מה אמר
 לו הקב"ה למשה ומה אמר משה לישראל ומה אמרו ישראל למשה ומה
 השיב משה לפני הגבורה זו מצות הגבלה דברי ר' יוסי בר יהודה רבי
 אומר בתחלה פירש עונשה דכתיב וישב משה דברים שמשכבין דעתו של
 אדם ולבסוף פירש מתן שכרה דכתיב ויגר משה דברים שמושבין לבו של
 אדם באגדה ואיכא דאמרי בתחלה פי' מתן שכרה דכתיב וישב משה דברים
 שמשויבין דעתו של אדם ולבסוף פירש עונשה דכתיב ויגר משה דברים
 שקשין לאדם כנידון ת"ש ששי ששי בחדש ששי בשבת קשיא לרבנן הא נמי
 רבי יוסי היא ששי למאי רבא אמר לחנייתן רב אחא בר יעקב אמר
 למסען וקא מפלגי בשבת דמרה דכתיב כאשר צוך ה' אלהיך ואמר רב יהודה
 א"ר כאשר צוך במרה מר סבר אשבתא איפקור אתחומין לא איפקור ומר
 סבר אתחומין נמי איפקור :

תא שמע ניסן שבו יצאו ישראל ממצרים בי"ד שחטו פסחיהם ובט"ו
 יצאו ולערכ לקו בכורות · לערב סלקא דעתך אלא מבערב לקו
 בכורות · ואותו היום ה' בשבת היה מרחמיסר בניסן ה' בשבת ריש ירחא
 דאייר שבתא וריש ירחא דסיון חר בשבת קשיא לרבנן אמרי לך רבנן אייר
 דההוא שתא עכורי עכרוה · ת"ש ויהי בחדש הא' בשנה השנית באחד לחדש
 הוקם המשכן תנא אותו היום נטל עשרה עטרות ראשון למעשהו בראשית ·
 ראשון לנשיאים · ראשון לכהונה · ראשון לעבודה · ראשון לירידת האש ·
 ראשון לאכילת קרשים · ראשון לשכון שכינה · ראשון לכרך את ישראל ·
 ראשון

ראשון לאיסור הבמות ראשון לחדשים ומרדכי ירחא דניסן דהאי שתא
חר בשבתא דאשתקד ד' בשבת דתניא אחרים אומרים אין בין עצרת לעצרת
ואין בין ראש השנה לראש השנה לא ד' ימים כלכד ואם היתה שנה מעוברת
ה' הוה ליה ריש דירחא דאיייר מעלי שבתא וריש ירחא דסיון שבתא קשוא
בין לר' יוסי בין לרבנן לר' יוסי ז' חסרין עבור לרבנן ה' חסרין עבור
דרש ההוא גלילאה עליה רבב חסרא ברוך רחמנא דיהב אוריין תליתאי
לעם תליתאי על יד תליתאי ביום תליתאי בירחא תליתאי כמאן
כרבנן וייתצבו בתחתית ההר אמר ר' אבדימי בר חמא מלמד שצפה הקדוש
ב"ה עליהם את ההר כנגיית ואמר להם אם אתם מקבלים את התורה
מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם אמר ר' אחא בר יעקב מכאן מורעא
רבא לאורייתא אמר רבא אעפ"י כן הרור קבלוה בימי אחשורוש דכתיב
קימו וקבלו היהודים קימו מה שקבלו כבר :

אמר חזקיה מאי דכתיב משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה אמר ר' יראה
למה שקטה ואם שקטה למה יראה אלא בתחילה יראה ולבסוף
שקטה ולמה יראה כדריש לקיש דאמר ריש לקיש מאי דכתיב ויהי ערב
ויהי בקר יום הששי ה"א יתירה למה לי מלמד שהתנה הקדוש ב"ה עם
מעשה בראשית ואמר להם אם ישראל מקבלין את התורה אתם מתקיימין
ואם לאו אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו :

דרש ר' ימיאי בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע באו ששים רבוא
של מלאכי השרת ולכל אחד וא' מישראל קשרו לו שני בתרים אחד
כנגד נעשה ואחר כנגד נשמע וכיון שחטאו ישראל ידרו ק"ב רבוא מלאכי
חבלה ופרקום שנאמר ויתנצלו בני ישראל את ערים מהר חורב אמר רב
חמא בר חנינא כחורב טענו כחורב פרקו כחורב טענו כדאמרינן כחורב
פרקו דכתיב ויתנצלו בני ישראל וגו' אמר ר' יוחנן וכלן זכה משה ונטלן
דסמך ליה ומשה יקח את האהל אמר ריש לקיש ועתיד הקדוש ב"ה
להחזיר לנו שנאמר ופרויי ה' ישוכון וכאו ציון ברנה ושמתח עולם על
ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה שמחה שמעולם על ראשם אמר
ר' אעור בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע יצתה בת קול ואמרה להם מי
גילה לבני זה זו שמלאכי השרת משתמשין בו דכתיב ברכו ה' מלאכיו גבורי
כח עושי דברו לשמע בקול דברו בריש' עושי והדר לשמוע :

אמר רב חמא בר חנינ' מאי דכתיב כתפוח בעצי היער וגו' למה נמשלו
ישראל לתפוח לומר לך מה תפוח זה פרוי קודם לעליו אף ישראל
הקדימו נעשה לנשמע ההוא מינא דחוייא לרבא רבא מעיין בשמעתא ויתבא
אצבעתא דידיה תותי כרעיה וקמייץ בהו וקא מבכען אצבעתיה רמא אמר
ליה עמא פוזא דקדמיותו פומייכו לאורניכו אכתי בפחוותייכו קימירנו
כרישא איבעי לכו למשמע אי מציתו קבליתו ואי לא קבליתו אמר
ליה

ליה אנן דסגינן בשלמותא כתיב כן תומת ישרים תנחם הנך אנשי דסגן
בעלילותא כתיב בהו וסלף בוגדים ישרם

אמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן מאי דכתיב לבכתני אחותי כלה
לבכתני באחר מעיניך בתחלה מאחר מעיניך לכשתעשי בשתי
עיניך אמר עולא עלובה כלה מזנה בתוך חופתה אמר רב מרי כריה רב
שמואל מאי קרא עד שהמלך במסכו וגו' אמר רב ועדיין חביבותא היא
גבן דכתיב נתן ולא כתיב חסריה

תנו רבנן הנעלבים ואינם עולבים שומעים הרפתם ואינם משיבים עושים
מאהבה ושמהים ביסורים עליהם הכתוב אמר ואהביו כצאת השמש
בגבורתו אמר ר' יוחנן מאי דכתיב ארני יתן אמר המבשרות צבא רב כל
דבור ודבור שיצא מפי הגבורה נחלק לע' לשונות תנא רבי רבי ישמעאל
וכפטיש ופוצץ סלע מה פטיש זה נחלק לכמה ניצוצות אף כל דבור ודבור
שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נחלק לע' לשונות אמר רב חננאל בר פפא מאי
דכתיב שמעו כי נגידים ארבר למה נמשלו ד"ת כנגיד לומר לך מה נגיד
זה יש בו להמית ולהחיות אף ר"ת יש בו להמית ולהחיות היינו דאמר רבא
למיימינים בה סמא דחיי לשמאילים בה סמא דמותא ד"א נגידים כל
דבור ודבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא קושרים לו שני בתרים אמר רבי
יהושע בן לוי מאי דכתיב צרור המור דודי לי בין שרי ילין אמרה כנסת
ישראל לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אף על פי שמיצר ומימר לי
דודי בין שרי ילין אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי מי שהכל שלו
מכפר לי על עון גדי שכרמתי לי מאי משמע דהאי כרמי לישנא דמכניש
הוא אמר מר זוטרא בריה דרב נחמן ברתנן כסא של כובס שכורמין עליו
את הכלים ואמר ר' יהושע בן לוי מאי דכתיב לחיו כערוגת הכשם כל
דבור ודבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נתמלא כל העולם כלו בשמים וכיון
שמדברו אחר נתמלא דבור שני להיכן הלך הוציא הקדוש ברוך הוא רוח
מאוצרותיו והיה מעביר ראשון ראשון שנאמר שפתותיו שושנים נושפות
מור עבר אל תקרי שושנים אלא שושנים אמר ריב"ל כל דבור ודבור שיצא
מפי הקדוש ברוך הוא יצתה נשמתן של ישראל שנאמר נפשי יצאה ברברו
ומאחר שמדברו ראשון יצתה נשמתן דבור שני היאך קבלו הוריד טל שעתיד
להחיות בו מתים והחיה אותם שנאמר גשם נדבות תנף אלהים נחלתך
ונלאה אתה כוננתה ואמר רבי יהושע בן לוי כל דבור ודבור שיצא מפי
הקב"ה חזרו ישראל לאחוריהם י"ב מיל והיו מלאכי השרת מדרין אותם
שנאמר מלכי צבאות יודון יודון אל תקרי יודון אלא יודון

ואמר ר' יהושע בן לוי בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת
לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם מה לילור אשה בינינו
אמר להם לקבל התורה בא אמרו לפניו המרה גנוזה לך מששת ימי בראשית
התקע"ד

תתקע"ר דורות קודם שנברא העולם אתה מבקש ליתנה לכשר ודס מה אנוש
 כי תזכרנו וכן אדם כי תפקרנו ה' ארוננו מה אדיר שמך ככל הארץ אשר
 תנה הודך על השמים אמר לו הקדוש ב"ה למשה החזר להם תשובה אמר
 לפניו רבונו של עולם מתירא אני שמא ישרפוני בהבל שכפיהם אמר ליה
 אחוז בכסא כבודי והחזר להם תשובה שנאמר מאחו פני כסא פרשו עליו
 עננו ואמר רבי תנחום מלמד שפירש שדי מזיו שכינתו ועננו עליו אמר
 לפניו רבונו של עולם תורה שאתה נותן לי מה כתיב בה אנכי ה' אלהיך
 אשר הוצאתיך מארץ מצרים אמר להם למצרים ירתם לפרעה
 השתעבדתם תורה מה תחא לכם שוב מה כתיב בה לא יהיה לך אלהים
 אחרים בין העמים אתם שרויים שעובדין עבדות אלילים שוב מרה כתיב
 בה זכור את יום השבת לקדשו כלום אתם עושים מלאכה שאתם צריכין
 שבות שוב מה כתיב בה לא תשא משא ומתן יש ביניכם שוב מה
 כתיב בה כבד את אביך ואת אמך אב ואם יש לכם שוב מה כתיב בה
 לא תרצח לא תנאף לא תגנוב שנאה יש ביניכם יצר הרע יש ביניכם משא
 ומתן יש ביניכם מיר הורו לו להקב"ה שנא' י' ארוננו מה אדיר וגו' ולא
 תנה הודך על השמים לא כתיב מיר כל א' וא' נעשה לו אוהב ומסר לו
 דבר שנאמר עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם בשכר שקראוך
 אדם לקחת מתנות ואף מלאך המות מסר לו דבר שנאמר ויתן ארת
 הקטורת ויכפר על העם ואומר ויעמוד בין המתים ובין החיים וגו' אי
 לאו דאמר ליה מנא הוה ירע

ואמר ר' יהושע בן לוי בשעה שירר משה מלפני הקדוש ברוך הוא בא שמן
 ואמר לפניו רבש"ע תורה היכן היא אמר ליה נתתיה לארץ הלך
 אצל ארץ אמר לה תורה היכן היא אמר לו אלהים הכין דרכה וגו' הלך
 אצל ים ואמר לו אין עמדי הלך אצל תהום ואמר לו אין כי שנאמר תהום
 אמר לא כי היא וים אמר אין עמדי אכרון ומות אמרו באוננו שמענו
 שמעה חזר ואמר לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם הפשתי בכל
 הארץ ולא מצאתיה אמר לו לך אצל בן עמרם הלך אצל משה ואמר לו
 תורה שנתן לך הקדוש ברוך הוא היכן היא אמר ליה וכי מה אני שנתן
 לי הקדוש ברוך הוא תורה אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה משה בראי
 אתה אמר לפניו רבונו של עולם חמדה גנוזה יש לך שאתה משתעשע בה
 בכל יום אחזיק טובה לעצמי אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה הואיל
 ומעטת עצמך תקרא על שמך שנאמר וזכרו תורת משה עבדי וגו' אמר ר'
 יהושע בן לוי בשעה שעלה משה למרום מצאו להקדוש ברוך הוא שהיה
 קושר קשרים לאותיות אמר לו משה אין שלום בעירך אמר לפניו כלום יש
 עבר שנתן שלום לרבו אמר לו היה לך לעזורני מיר אמר לו ועתה יגדל נא
 כח ה' כאשר דברת

אמר ליה החווא מרבנן לרב כהנא מי שמיע לך מאי הר סיני אמר ליה
 הר שנעשו בו נסים לישראל הר ניסאי מבעי ליה לא הר שנעשה סימן
 טוב לישראל הר סימנאי מיבעי ליה אמר ליה מאי טעמא לא שכיחת קמיה
 רב פפא ורב הונא בריה דר' יהושע דמעייני באגדתא דרב חסדא ורבה
 בריה דרב הונא דאמרי תרויהו מאי הר סיני הר שיררה שנאה לאומות
 העולם עליו והיינו דאמר ר' יוסי בר חנינא ה' שמות יש לו מרבר צין
 שנצטוו ישראל עליו מרבר קרש שנתקדשו ישראל עליו מרבר קרמות
 שנתנה קרומה עליו מרבר פארן שפרו ורבו עליו ישראל מרבר סיני
 שיררה שנאה לאומות העולם עליו ומה שמו חורב שמו ופליגא דר' אבהו
 דאמר ר' אבהו הר סיני שמו ולמה נקרא הר חורב שירדרה חורבנה
 לאומות העולם עליו

סדר תרי"ג מצות

מצות פריה ורביה מצות מילה שלא לאכול גיד הנשה מצות קרוש
 החרש מצות שחיטת הפסח מצות אכילת בשר הפסח מצות
 השבתת חמץ מצות אכילת מצה מצות קרוש בכורות בארץ ישראל
 מצות ספור יציאת מצרים מצות פדיון פטר חמור מצות עריפת פטר
 חמור שלא לאכול הפסח נא ומכושל שלא להותיר בשר הפסח שלא
 ימצא חמץ ברשותינו בפסח שלא לאכול מכל דבר שיש בו חמץ שלא
 להאכיל מן הפסח לישראל מומר שלא להאכיל מן הפסח לגר תושב
 שלא להוציא מבשר הפסח חוצה שלא לשבור עצם מן הפסח שלא יאכל
 ערל מן הפסח שלא לאכול חמץ בפסח שלא יראה לנו חמץ בפסח
 שלא לצאת בשבת חוץ לתחום מצות האמונה במציאות השם מצות קרוש
 שבת ברכרים מצות כבוד אב ואם שלא נאמין אלוה בלתי השם לברו
 שלא לעשות פסל שלא להשתחות לע"א שלא לעבור ע"ז במה שדרכה
 להעבד שלא לישבע לשוא שלא לעשות מלאכה בשבת שלא להרוג נקי
 שלא לגלות ערות אשת איש שלא לגנוב נפש מישראל שלא להעיד שקר
 שלא לחמור שלא לעשות צורת אדם אפילו לגוי שלא לבנות אבני גזית
 כמזבח שלא לפסוע על המזבח מצות דין עבר עברי מצות יעוד של
 אמה העבריה מצות פדיון אמה עבריה מצות בית דין להרוג בחנק
 המחויב מצות דיני קנסות מצות בית דין להרוג בסייף המחויב מצות
 בית דין לרדן בנזקי שור שנגח מצות בית דין לרדן בנזקי חבור מצות בית
 דין לרדן גנב בתשלומין או במיתה מצות בית דין לרדן בנוקי מבעה מצות
 בית

בית דין לרון כנזקי האש · מצות בית דין לרון ברוך שומר חנם · מצות
 בית דין לרון כרוך טוען ונטען · מצות בית דין לרון ברוך נושא שכר
 ושוכר · מצות בית דין לרון ברוך השואל · מצות בית דין לרון ברוך
 המפותה · שלא למכור אמה העבריה הקונה אותה מיד האב · שלא לגרוע
 שאר כסות ועונה · שלא להכות אב ואם · שלא לקלל אביו ואמו · שלא
 לאכול שור הנסקל · שלא לחיות מכשף · שלא להונות הגר ברכרים ·
 שלא להונות הגר בממון · שלא לענות יתומים ואלמנות · מצות הלואה
 לעני · מצות הטייה אחרי רבים · מצות פרוק משא · מצות שמושת
 קרקעות · מצות שביתה בשבת · מצות חגיגה ברגלים · מצות הבאת
 בכורים · שלא ותבע חוב מעני שאין לו מה לפרוע · שלא ישית יד בן
 לוח למלוה ברכית · שלא לקלל הדיין ואזהרה לברכת השם · שלא לקלל
 הנשיא · שלא להקדים חקי התבואות · שלא לאכול טרפה · שלא לשמוע
 טענת בעל דין שלא בפני בעל דינו · שלא יעיד בעל עבירה · שלא
 לנשות אחרי רבים בדיני נפשות כשביל אחר · שלא ילמד חובה מי שלמד
 זכות תחלה בדיני נפשות · שלא לרחם על עני ברוך · שלא להטות משפט
 חוטא מפני רשעו · שלא לחתוך הרין באומר הדעת · שלא ליקח שוחד ·
 שלא לישבע בע"א · שלא להריח בני ישראל אחר הע"א · שלא ישחט
 שה הפסח כי"ר בניסן בעוד שהחמץ ברשותינו · שלא ינח איטורי הפסח
 ליפסל בלינה · שלא לבשל בשר בחלב · שלא לכרות ברות לו עממים
 וכן לכל עכו"ם · שלא להשיב עע"א בארצנו · מצות בנין בית הבחירה ·
 מצות סידור לחם הפנים ולבונה וזה לפני ה' בכל שבת · שלא להסיר
 בדי הארון ממנו · מצות עריכת נרות במקדש · מצות לכישרת בגדי
 כהנים · מצות אכילת בשר חטאת ואשם · מצות הקטרת קטורת · שלא
 יוח החשן מעל האפור · שלא לקרוע המעיל של כהן גדול · שלא להקטיר
 ולהקריב על מזבח הזהב · מצות נתינת מחצית השקל בשנה · מצות
 קדוש ידים ורגלים לפני עבודה · מצות משיחת כהנים ומלכים כשמן
 המשחה · מצות שביתת הארץ בשנת השמיטה · שלא יסוך זר
 כשמן המשחה · שלא לעשות במתכונת שמן המשחה · שלא
 לעשות במתכונת הקטורת · שלא לאכול ולשתות תקרובת ע"א ·
 שלא לאכול בשר בחלב · שלא יעשו בית דין משפט מות בשבת ·
 מצות מעשה העולה · מצות קרבן מנחה · מצות מליחת הקרבן ·
 מצות קרבן כיר דין שטעו בהוראה · מצות קרבן חטאת ליתור
 ששגג במצות לא תעשה שחייבין עליה כרת · מצות ערות ·
 מצות קרבן עולה ויורד · מצות תוספת חומש לאוכל מן התרומה
 או מועל בהקדש · מצות קרבן אשם תלוי · מצות קרבן אשם
 ודאי · מצות השבת הגול · שלא להקריב שאור או דבש · שלא
 להקריב

להקריב קרבן בלא מלה · שלא להבריל חטאת העוף · שלא ליתן שמן
 זית במנחת חוטא · שלא לתת לבונה במנחת חוטא · מצות הרמת הרשן ·
 מצות הדלקת אש על המזבח בכל יום · מצות אכילת שירי מנחות · מצות
 קרבן מנחה של כהן גדול בכל יום · מצות מעשה החטאת · מצות מעשה
 האשם · מצות מעשה זבח השלמים · מצות שרפת נותר הקרשים · מצות
 שרפת בשר קודש שנשטא · שלא לכבות אש מעל המזבח · שלא לעשות
 שירי מנחות חמץ · שלא תאכל מנחת כהן · שלא לאכול מבשר חטאת
 הנעשית בפנים · שלא להותיר מבשר קרבן התורה · שלא לאכול פגול ·
 שלא לאכול בשר קרשים שנשטא · שלא לאכול חלב · שלא לאכול דם בהמה
 חיה ועוף · מצות בדיקת סימני בהמה וחיה · מצות בדיקת סימני דגים ·
 מצות בדיקת סימני חגבים · מצות טומאת שמונה שרצים · מצות ענין
 טומאת אוכלים · מצות ענין טומאת נבלה · שלא יכנסו הכהנים למקדש
 מגדלי שער · שלא יכנסו הכהנים למקדש קרועי כנדים · שלא יצאו הכהנים
 מן המקדש כשעת עבודה · שלא להכנס שתויין במקדש וכן שלא יורה
 שתוי · שלא לאכול בהמה וחיה טמאה · שלא לאכול דג טמא · שלא לאכול
 עוף טמא · שלא לאכול שרץ הארץ · שלא לאכול מיני שרצים דקים הנולדים
 בזרעים ובפירות · שלא לאכול משרץ המים · שלא לאכול מן השרצים
 המתהוים מן העפוש · מצות ענין טומאת יולדת · מצות קרבן יולדת · מצות
 ענין טומאת מצורע והנהגת מצורע וכל מטמאי אדם כקריעה ופרימה ·
 מצות ענין נגעי כנדים · שלא יאכל טמא מן הקרשים · שלא לגלח שער
 הנהק · מצות הטהרה מן הצרעת שהחיה במינים ירועים · מצות תגלחת
 מצורע ביום השביעי · מצות טבילה לטמאים · מצות קרבן מצורע כשיתרפא
 מצרעתו · מצות ענין טומאת בית שיהיה בו נגע · מצות ענין זב להיות
 טמא ומטמא · מצות קרבן זב כשיתרפא מוזבו · מצות ענין טומאת שכבת
 זרע שהוא טמא ומטמא · מצות ענין טומאת נדה שטמאה ומטמאה · מצות
 ענין טומאת זבה שטמאה ומטמאה · מצות קרבן זבה כשתתרפא מוזבת ·
 מצות עבודת יום הכפורים · שלא יכנסו הכהנים ככל עת במקדש וכל שכן
 זרים · שלא לשחוט קרשים חוץ לעזרה · מצות כסוי הרם · שלא להתקרב
 לאחת מכל העיריות · שלא לגלות ערות אב · שלא לגלות ערות אם · שלא
 לגלות ערות אשת אב ואף על פי שאינה אמו · שלא לגלות ערות אחותו בכל
 צד שהיא אחותו · שלא לגלות ערות בת הכן · שלא לגלות ערות בת הכת ·
 שלא לגלות ערות הבת · שלא לגלות ערות אחותו מן האב והוא בת אשת
 אביו · שלא לגלות ערות אחות אם · שלא לגלות ערות אחות אב · שלא לבוא
 על אחי האב · שלא לבוא על אשת אחי האב · שלא לבוא על אשת הכן · שלא
 לבוא על אשת אח · שלא לבוא על אשה ובתה · שלא לגלות ערות אשה ובת
 בנה · שלא לגלות ערות אשה ובתה · שלא לבוא על שתי אחיות כחיים ·
 שלא

שלא לבוא על אשה נדה · שלא ליתן מורעו למולך · שלא לבוא על הזכרים ·
 שלא לשכב עם הבהמות · שלא תשכבנה הנשים עם הבהמות · מצות יראת
 אב ואם · מצות פאה · מצות לקט · מצות הנחת פאת הכרם · מצות הנחת
 פרט הכרם · מצות שופט שישפוט בצדק · מצות תוכחה לישראל שאינו
 נוהג כשורה · מצות אהבת ישראל · מצות נטע רבעי · מצות ליראה מן
 המקדש · מצות כבוד חכמים · מצות צדוק המאונים והשקלים והמדות ·
 מצות שישרפו מי שיתחייב שריפה · שלא לפנות אחר הע"א במחשבה ולא
 ברבור ולא אפילו בהבטה · שלא לעשות ע"א לא לעצמו ולא לזולתו · שלא
 לאכול נותר · שלא לבלות פאת השרה · שלא לקחת שבלים הנופלים בשעת
 הקציר · שלא לבלות פאת הכרם · שלא ללקוט פרט הכרם · שלא לגנוב
 שום ממון · שלא יכחש ממון שיש מאחר בירו · שלא לישבע על כפירת
 ממון · שלא לישבע לשקר · שלא לעשוק · שלא לגזול · שלא לאחר שכר
 שכיר · שלא לקלל אחר מישראל בין איש בין אשה · שלא להכשיל תם
 בדרך · שלא לעול המשפט · שלא לכבד גדול בדון · שלא לרגל · שלא
 לעמוד על רם רעים · שלא לשנא אח · שלא להלכין פני אדם מישראל ·
 שלא לנקום · שלא לנטור · שלא להרביע בהמה מין עם שאינו מינו · שלא
 לזרוע כלאי זרעים בארץ ולא להרכיב אילן בשום מקום · שלא לאכול ערלה ·
 שלא לאכול ולשתות כדרך זולל וסוכא · שלא לנחש · שלא לעונן · שלא
 להקיף פאת הראש · שלא להשחית פאת הזקן · שלא לכתוב בבשרו כתובת
 קעקע · שלא לעשות אויב · שלא לעשות מעשה ידעוני · שלא להונות במדות
 וכל המדות בכלל · שלא לקלל אב ואם · שלא ללכת בחוקות הגוים · מצות
 ענין טומאת הכהנים לקרוביהם ובכללה שיתאבלו כל אחר מישראל על ו'
 מקרוביהם הידועים · מצות קרוש זרע אהרן · מצות כהן גדול לישא נערה
 בתולה · מצות הקרבן להיות תמים · מצות הקרבן שיהיה משמנת ימים
 ולמעלה · מצות קרוש השם · מצות שביתה ביום ראשון של פסח · מצות
 קרבן מוסף כל שבעת ימי הפסח · מצות שביתה בשביעי של פסח · מצות
 קרבן העומר של שעורים ביום שני של פסח · מצות ספירת העומר · מצות
 קרבן מנחה הרשה מן החטים ביום עצרת · מצות שביתה ממלאכה ביום
 עצרת · מצות שביתה ביום ראש השנה · מצות קרבן מוסף בראש השנה ·
 מצות תענית ביום עשירי בתשרי · מצות קרבן מוסף בעשירי בתשרי ·
 מצות שביתה ממלאכה ביום הכפורים · מצות שביתה ממלאכה ביום ראשון
 של חג הסוכות · מצות קרבן מוסף בכל יום משבעת ימי הסוכות · מצות
 שביתה ממלאכה ביום שמיני של סוכות · מצות קרבן מוסף ביום שמיני של
 סוכות שהוא נקרא שמיני עצרת · מצות נטילת לולב · מצות ישיבת סוכה ·
 שלא ישמא כהן הרוש במת זולת בקרובים המכוארים בכתוב · שלא ישמש
 כהן טבול יום עד שיעריב שמשו · שלא ישא כהן אשה זונה · שלא ישא

כהן

כהן אשה הללה · שלא ישא כהן גרושה · שלא יכנס כהן גדול באהל המת ·
 שלא ישמא כהן גדול בשום טומאה כמת · שלא ישא כהן גדול אלמנה · שלא
 יבעול כהן גדול אלמנה ואפילו בלא קרושין · שלא יעבור כהן בעל מום
 בעבודת המקדש · שלא יעבור כהן בעל מום עובר · שלא יכנס בעל מום
 בהיכל כולו · שלא יעבור כהן טמא · שלא יאכל כהן טמא תרומה · שלא
 יאכל שום זר תרומה · שלא יאכל תושב כהן ושכיר תרומה · שלא יאכל
 ערל תרומה · שלא תאכל הללה מן הקדש · שלא לאכול טבל · שלא נקרוש
 בעלי מומין להקריבן למזבח · שלא יתן מום בקרשים · שלא ישחוט בעלי
 מומין לשם קרבן · שלא יקטיר אימורי רם בעלי מומין · שלא יזרוק רם בעל
 מום על המזבח · שלא לסרס אחר מכל המינים · שלא להקריב קרבן בעל
 מום מיר הנכרי · שלא נשחוט בהמה ובנה ביום אחר · שלא לעשות דבר
 שיתלל בו שם שמים בין בני אדם · שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של
 פסח · שלא לעשות מלאכה ביום שביעי של פסח · שלא לאכול מתבואה
 הרשה קודם כלות ט"ו בניסן · שלא לאכול קלי מתבואה הרשה עד היום
 ההוא · שלא לאכול כרמל מתבואה הרשה עד היום ההוא · שלא לעשות
 מלאכה ביום חג השבועות · שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של תשרי ·
 שלא לעשות מלאכה בעשרה בתשרי · שלא לאכול ולשתות ביום הכפורים ·
 שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של חג הסוכות · שלא לעשות מלאכה ביום
 שמיני עצרת · מצות ספירת שבע שבחות שנים · מצות תקיעת שופר ביום
 הכפורים של יובל · מצות קרוש שנת היובל · מצות עשיית דין לוקח ומוכר ·
 מצות השבת קרקע לבעליהן ביוכל · מצות פריון הקרקעות שהן תוך העיר
 עד השלמת שנה · מצות עבודה בעבר כנעני לעולם · שלא נעבוד האדמה
 בשנה השביעית · שלא נעשה עבודה גם באילנות · שלא נקצור ספיחים
 בשנה השביעית · שלא נאסוף פירות האילן בשביעית כדרך שאוספין אותן
 בכל שנה · שלא נעבוד בארץ בשנת היובל · שלא לקצור ספיחי תבואות של
 שנת היובל · שלא לאסוף פירות האילנות ביוכל כדרך שאוספין אותן בשאר
 שנים · שלא להונות במקח וממכר · שלא להונות אחר מישראל בדברים ·
 שלא תמכר שרה בארץ ישראל לצמיתות · שלא לשנות מגרשי ערי הלויים
 ושרותיהן · שלא להלוות כרבית לישראל · שלא נעבוד עברי עבודה
 כזויה כמו עבודת כנעני · שלא ימכר עבד עברי על אבן המקח · שלא יעבוד
 בעבד עברי עבודה פרך · שלא להניח לגוי לעבוד בעבד עברי הנמכר לו ·
 שלא ישתחוה על אבן משכית אפילו לשם · מצות מעריך אדם שיהן דמים
 הקצובים בתורה · מצות הממיר בהמת קרבן בכחמה שתהיינה שתיהן קורש ·
 מצות מעריך בהמה שיתן כפי שיעריכנה הכהן · מצות מעריך בתים שיתן
 הערך שיעריכנה הכהן ותוספת חומש · מצות מעריך שדה שיתן כערך הקצוב
 בפרשה · מצות דין מחירים מנכסיו שהוא לכהנים · מצות מעשר בהמה

טהורה

טהורה בכל שנה · שלא נמיר הקרשים · שלא לשנות הקרשים מקרבן לקרבן · שלא תמכר קרקע שהחרימו אותה בעליה אלא נתת לכהנים · שלא תנאל שרה החרם · שלא לנאול מעשר בהמה אלא יאכל בירושלים · מצות שלוח טמאים חוץ למחנה שכינה · מצות ודוי על החטא · מצות סוטה שיביאה הבעל אל הכהן ויעשה לה כמשפט הכתוב · מצות גדול שער נזיר · מצות נלוח הנזיר והבאת קרבנות · מצות ברכת כהנים בכל יום · מצות משא הארון בעתך · שלא יכנס טמא לבית המקדש · שלא ליתן שמן בקרבן סוטה · שלא להשים לבונה בקרבן סוטה · שלא ישתה הנזיר יין או כל מיני שכר · שלא יאכל הנזיר ענבים לחים · שלא יאכל הנזיר צמוקים · שלא יאכל הנזיר זרע הענבים · שלא יאכל הנזיר קליפת הענבים · שלא יגלח הנזיר שערו כל ימי נזרו · שלא יכנס הנזיר לאהל המת · שלא יטמא הנזיר במת · מצות פסח שני למי שהיה טמא או בדרך רחוקה · מצות פסח שני שיאכל על מצות ומרורים · מצות תקיעת הציצות במקדש ובמלחמה · שלא להותיר מבשר פסח שני למחרתו · שלא לשכור עצם מעצמות פסח שני · מצות חלה · מצות ציצית · שלא לתור אחר מחשבת הלב וראיית העינים · מצות שמירת המקדש · מצות פדיון בכור אדם · מצות עבודת הלויים במקדש · מצות מעשר ראשון · מצות הלויים לתת מעשר מן המעשר · שלא יתעסקו הכהנים בעבודת לויים ולויים בעבודת כהנים · שלא יעבור זר במקדש · שלא לבטל שמירת המקדש · שלא לפדות בכור בהמה טהורה · מצות פרה אדומה · מצות כל טומאת מת · מצות מי נדה שמשמאין אדם טהור במשא ומטהרון אדם טמא משומאת מת כלבד · מצות דיני נחלות · מצות הקרבת תמידן בכל יום · מצות מוסף שבת · מצות קרבן מוסף בכל ראש חדש · מצות קרבן מוסף ביום חג השבועות · מצות לשמוע קול שופר בראש השנה · מצות הפרת נדרים · שלא יחל דבריו בנדרים · מצות לתת ערים ללויים לשבת בהן והן קולטות · מצות בית דין להנלות מכה נפש בשגגה מעירו לערי מקלט ועל הרוצח בעצמו ללכת שם · שלא להרוג הרוצח קודם שיעמוד בדיון · שלא יורה הער בדיון שהעיד בדיני נפשות · שלא ליקח כופר להציל ממות הרוצח · שלא ליקח כופר ממחויב גלות לפוטרו מן הגלות · שלא למנות דיון אדם שאינו חכם כדיני תורה אע"פ שהוא חכם בחכמות אחרות · שלא יירא הריון בדיון מאדם רע · מצות אחרות השם · מצות אהבת השם · מצות תלמוד תורה · מצות קריאת שמע ערבית ושחרית · מצות תפילין של יד · מצות תפילין של ראש · מצות מזוזה · מצות הריגת ז' עממים · שלא להתאוות מה שכיר אחינו בני ישראל · שלא לנסות נביא אמת יותר מראי · שלא לחון על עובר ע"א · שלא להתחנן בעע"א · מצות ברכת המזון · מצות אהבת הגרים · מצות יראת השם · מצות תפלה · מצות החכרה וההקבקה עם חכמי התורה · מצות על הצריך לישבע שישבע כאמת בשם

בשם ה' · שלא ליחנות מצפוי ע"א · שלא להרביק שום דבר מע"א בממוננו וברשותנו ליהנות בה · מצות לאבד ע"א ומשמיח · מצות להקריב כל הקרבנות שיש על האדם כחובה או בנרבה ברנל הראשון שפוגע בו · מצות להקריב כל הקרבנות בבית הבחירה ולא בחוץ · מצות פריית קרשים שנפל בהם מום ואח"כ מותרין באכילה · מצות שחיטה · מצות להטפל בהבאת הקרבן מחוץ לארץ לבית הבחירה · מצות חקירת עדים היטב · מצות שריפת עיר הנדחת וכל אשר בה · מצות בריקת סימני העוף · מצות מעשר שני · מצות מעשר עני תחת מעשר שני בשנה השלישית · מצות לנגוש את הנכרו · מצות השמטת כספים בשנה השביעית · מצות צרקה · מצות הענק עבד עכרי · מצות להראות ברגלים בב"המק · מצות לשמוח ברגלים · שלא למחות ספרי הקדש ושמות של הקב"ה הכתובים שם וכן כתי עבודת הקדש · שלא להעלות קרשים בחוץ · שלא לאכול מעשר שני של דגן חוץ לירושלם · שלא לאכול מעשר שני של תירוש חוץ לירושלם · שלא לאכול מעשר שני של יצהר חוץ לירושלם · שלא לאכול בכור תמים חוץ לירושלם · שלא לאכול בשר חטאת ואשם חוץ לקלעים ואפילו הכהנים · שלא לאכול בשר העולה · שלא לאכול בשר קרשים קלים קודם זריקת המים · שלא יאכלו כהנים בכורים קודם הנחתם בעורה · שלא לעווב הלויים מלתת להם מתנותיהם ברגלים · שלא לאכול אבר מן החי · שלא להוסיף על מצות התורה · שלא לגרוע ממצות התורה · שלא לשמוע מהמתנבא בשם ע"א · שלא לאחוב את המסית · שלא לעווב השנאה מן המסית · שלא להציל את המסית · שלא ילמד הניסת זכות על המסית · שלא ישתוק הניסת מללמד חובה על המסית · שלא להסית אחר מוישראל אחר ע"א · שלא לבנות עיר הנדחת לבמות שהיתה · שלא ליהנות בממון עיר הנדחת · שלא להתגודר כמו עובר אלילים · שלא לעשות קרחה על מת · שלא לאכול פסולי המוקדשין · שלא לאכול חגב טקא וכל שכן שרץ העוף · שלא לאכול מבשר בהמה חיה ועוף שמתו מאיהן · שלא לתבוע ההלואה שעבר עליה זמן שביעית · שלא למנוע מלהחיות העני מליתן לו מה שהוא צריך · שלא ימנע להלוות לעני מפני השמיטה · שלא לשלוח עבד עברי ריקם כשיצא חפשי · שלא לעבוד בקרשים · שלא לנזוז את הקרשים · שלא לאכול חמץ בי"ד בניסן אחר חצות · שלא להותיר מבשר קרבן החגיגה שנקריב ביום ארבעה עשר בניסן ער יום השלישי · שלא להקריב קרבן פסח בכמת יחוד · שלא לעלות לרגל בלא קרבן שהיה עמנו שנקריב שם · מצות מנוי שופטים ושוטרים בכל קהל ישראל · מצות לשמוע מכל בית דין הגדול שיעמדו להם לישראל בכל זמן · מצות מינוי מלך עלינו · מצות לכתוב המלך ספר תורה אחת יתירה על שאר בני ישראל · מצות מתנות זרוע לחיים והקבה לכהן · מצות הפרשת תרומה גדולה · מצות ראשית הגז שיתן לכהן · מצות לחיות הכהנים עובדים כמקדש משמרות משמרות ובמועדים עליים כאחר

באחר מצות לשמוע מכל נביא שיהיה ככל דור ודור אם לא יוסף ולא יגרע
במצות התורה מצות להכין שש ערי מקלט מצות לעשות לערים זוממן
כמו שרמו לעשות מצות למשוח כהן למלחמה מצות לעשות במלחמת
הרשות כמשפט הכתוב מצות עריפת העגלה בנחל שלא לשעת אילן
במקדש שלא להקים מצבה שלא להקריב קרבן בעל מום עובר שלא
להמרות על פי כ"ד הגדול שיעמרו לישראל שלא למנות מלך על ישראל
כי אם מכני ישראל שלא ירבה לו המלך סוסים שלא לשכון בארץ מצרים
לעולם שלא ירבה לו המלך נשים שלא יהיה לשבט לוי נחלה בארץ שלא
ישול הלוי חלק בכזה בשעת כבוש הארץ שלא ירבה לו המלך כסף וזהב לבד
מה שצריך לו שלא לקסום שלא לכשף שלא לחבר חבר שלא לשאול
באוב שלא לשאול בירעוני שלא לדרוש אל המתים שלא להתנבאות
בשקר שלא להתנבאות בשם עבודת אלילים שלא ימנע מהריגת נביא
השקר ולא יגור ממנו שלא להסיג נכול שלא לחתוך הדין עפ"י עד אחד
שלא לרחם על המזיק בדיני קנסות שלא לערוץ מפני אויב במלחמה שלא
להחיות כל נשמה משבעה עממין שלא להשחית אילני מאכל במצור וכן כל
השחתה בכלל הלאו שלא לעבוד ולזרוע בנחל איתן מצות דין יפת תואר
מצות דין תליה למי שיתחייב לתלות מצות קבורה לנהרג עפ"י בית דין
וכן לכל מת מצות השבת אברה מצות הקמת משא לישראל מצות שלוח
הקן מצות מעקה מצות קרושין באשה מצות שתשב אשת המוציא שם רע
תחתיו לעולם מצות על בית דין לסקול באכנים מי שנתחייב סקולה מצות
על המאנס שישא אנוסתו לאשה מצות להתקין יד במהנה מצות להתקין
ותר במהנה מצות הלואה לנכרי ברבית אם מצטרף ללוות מה שאינו כן
בישראל מצות קיום מוצא שפתים מצות לעווב השכיר לאכול בזמן
שכירותו מדברים ידועים מצות הרוצה לנרש אשתו שיגרשנה בשטר
מצות שישמח חתן עם אשתו בשנה ראשונה מצות השבת המשכון לבעליו
בעת שהוא צריך לו מצות נתינת שכר שכיר כיומו מצות הנחה עומד
השכחה מצות מלקות לרשעים מצות יבום מצות הליצה מצות להציל
הנדרף מצות לזכור מה שעשה עמלק לישראל בצאתם ממצרים מצות
להכרית זרעו של עמלק שלא למכור אשת יפת תואר שלא להתעמר באשת
יפת תואר אחר שבא עליה שלא ילך הצלוב על העץ וכן המת בביתו אלא
לכבודו שלא להתעלם מן האברה שלא להניח בהמת חבירו רובצת תחת
משאו שלא תערה אשה ערי איש שלא יערה האיש ערי אשה שלא ליקח
האם על הבנים שלא להניח המכשול שלא לזרוע כלאים בכרם בארץ
ישראל שלא לעשות מלאכה בשני מיני בהמה שלא ללבוש שעטנז שלא
יגרש מוציא שם רע את אשת אשתו שלא לענוש האנוסה שלא יגרש האונס
את אנוסתו שלא יקח ממזר בת ישראל שלא יקח סרים בת ישראל שלא

ישא

ישא עמוני ומואבי בת ישראל שלא לדרוש שלום לעמון ומואב שלא
להרחיק זרע אהום מהתחתן עם קהל ישראל אחר שנתגיירו לא ער ג' דורות
שלא להרחיק מצרי כמו כן אלא ער דור ג' ולא ג' בכלל שלא יכנס טמא
למהנה לויח שלא להחזיר עבד שכרה מאדוניו שבהוצה לארץ לארץ
ישראל שלא להונות עבד זה שכרה מאדוניו שבהוצה לארץ ישראל
שלא תהיה קרשה מבנות ישראל שלא להקריב אתנן וזנה ומחיר בלב שלא
ללות ברכית מישראל שלא לאחר הנדרים והנרכות שלא יקח השכיר יותר
על אכילתו שלא יאכל השכיר כשעת מלאכה שלא יחזיר המגרש גרושתו
אחר שנשאת שלא לצאת חתן מביתו כל שנה ראשונה שלא לחבול בלים
שעושיין בהן אוכל נפש שלא להלוש סימני צרעת שלא למשכון בעל חוב
בזרוע שלא למנוע עבוט מבעליו בעת שצריך לו שלא יעיר קרוב שלא
להטות משפט גר או יתום שלא למשכון אלמנה שלא ליקח עומר השכחה
מתבואה או מאילנות שלא להוסיף במלקות המחוייב מלקות ובכללה שלא
יכה ישראל שלא לחסום בהמה בשעת מלאכה שלא תנשא היבמה לאחר
חזין מן היבם שלא להום על הרורף שלא נשהא מרות ומשקלות חסרים
עמנו ואף על פי שלא נשא ונתן בהם שלא נשכה מעשה עמלק שעשה עם
אבותינו בצאתם ממצרים מצות קרייה על הבכורים מצות ודוי מעשר
מצוה להרמות ברכי השם הטובים והישרים שנצטוינו לעשות כל מעשינו
בדרך הישר והטוב שלא לאכול מעשר שני באינינות שלא לאכול מעשר
שני בטומאה שלא להוציא רמי מעשר שני בשאר דברים שאינן מאכילה
שתייה מצות הקהל במוצאי שביעית מצות לכתוב כל אחר משרא ספר
תורה לעצמו שנא ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמרה את בני ישראל :

לזכות ארת הרבים שמנו כאן התפלה לאחר הלימוד להרב
הגדול חיד"א זצוק"ל והיא ל"ו נרפס"ה בקונט' כף אחרת סימן
כ"א וז"ל

רבש"ע מודים אנחנו לך על חסדיך הרבים אשר עשית עמנו ועם אבותינו
והיום הזה קרבנו לפני ה' סיני ובחרת בנו מכל העמים וריתנו כנו
ונתת לנו תורתך הקדושה על יד נאמן ביתך משה רבינו מהימנא מה אנו ומה
חינו כי עשית עמנו חסדים גדולים ורבים כאלה ואלו פיננו מלא שירה כיס
אין אנו מספיקים להודות לך על אחד מאלפי רבנות חסדיך הרבים והעצומים
לכלל ופרט ועל אשר זכיתנו בתורתך הקדושה ועל כלל יתברך ויתרומם
וימנא תמיד שמך לעד וכל החיים יודוך סלה :

והנה הילסה הו קרינו בתורתך הקדושה בתורה כנאים וכתובים וכוהר
הקדוש לתקן את שרשם במקום עליון ולעשות נחת רוח לפניך ולחבר
הדודים יחדיו והאתה בטובך תרחם עלינו ותקבל לימודינו לרצון ובכח תורתך
הקדושה תשפיע לנו שפע ישועה ורחמים ותלילנו מיצר הרע וקיים לנו מה

סהנטחמנו

שהבטחתנו ע"י עבדיך חמיו ישראל הבא ליטהר מסייעין אחיו . פתחו לי פתח
כחודה של מחט ופתחו לכם פתח כפתחו של אולם . אבא ה' חום וחמול עלינו
ורפעי ההתעוררות לבנו באהבתך ותורתך יתמידו ויתרכו עורנו אלהי ישענו על
דב"ר כבו"ד שמ"ך וחוקנו ואמלנו בתלמוד תורתך הקדושה ותוכנו לעסוק
בתורה לשמה אהבנו ורענו וזרע זרענו בקדושה ובטהרה ותוכנו לשמחה וארבעים
דברים שהתורה קניית בהם ותמן לנו כח לעשות ח"ל . ותוכנו להתרחק מנאזות
וכעס והקפדה . וכיור מיעוט ערכנו ונפשנו כעפר לכל תהיה . ותוכנו להתרחק
מלשון הרע ותכופה ולילנות ושקר וכזב ומרמה ודבור חול בשבת וי"ט וכל
דיבור אסור ותוכנו להתרחק מתארות התענוגים ובאכל לשבע נפשנו וכן בכל
זרכנו . ותוכנו להתרחק מכל דאגה ועצבות ושחורה ונשיה שמחים לעבודתך
וליראתך ותוכנו להשלים תקון גר"ך בגלגול זה :

ויהר"ט יהודה אר"א אב הרחמים ארון הסליחות שאם נגזר עלינו ח"ו להכרת
כהכרת השעים . וכבשו רחמין את כעסין ויגולו רחמין עלינו
שיהא חשוב זכרנו שנלטענו הלילה הזו וקמטנו שינה מעינינו לקרוע רוע
גור דינו (יכוין בשם קרע שטן) ונהר יולק יסודינו אפי בזק אחוזה
פיך אשכנע בהקין תמונתך . ותחום ותרחם עלינו ואל תכריחנו לא כרת
דומי ולא כרת דשני ולא תכרת נפשנו מלהטלות מ"ן למעלה ולא תכרת נפשנו
מלהזדונן בבת זוגה בעולם הנשמות כהכרת רשעים ח"ו ותשפיע עלינו אור
ישועה ורחמים מכת"ר עליון להליל ממות נפשנו ולהחיותנו חיים ארוכים דשנים
ורעננים לעבודתך ותוכנו למקום שהרוחות והנשמות נחלבות משם ונוכה
להיות מהעולים והזוכים לחיי העולם הבא ובכח שמך הקדוש **אאהלי"ר"ה**
תכטל מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל גזרות קשות ורעות ותשניח עלינו בעין
חמלתך שח"ו בו הנה לא יגוס ולא יישן שומר ישראל . ויהיה הער שנדדנו שינה
מעיינו בלילה הזו לתקון מה שפגמנו בעיינין עליון והרע בעיניך עשנו .
ונפטר מלהתגלגל נפשנו בעוף הנקרה ראה בעין פגם הראות ופגמו והטילנו
מעונש חיבוט הקבר מהמלאך הכזרי המזכר עיני הרשעים בקבר . ובזער שנדדנו
שינה מעיינו נפטר מאותו הער ותנוח נפשנו במשכנות מבטחים :

והנה התורה הקדושה שבה נתעסקנו הלילה הקדושה הזו היא כפלא והשמות
הקדושים היוצאים מכל מה שקרינו הנה ילילו טוב בעדנו לקבלנו בתשובה
ולקרוע רוע גור דינו וכפטר מכל זער . וכל המקטרגים אשר נבראו בעונותינו ימחו
בכח תורתך הקדושה . אבא הבט בעמלנו ואל תביט בעמלנו ותבא לפניך שועתנו
לב נשכר ונדכה אלהים לא תבוש וילאו מים חיים מלובן העליון דרך רחובות הכנה
לקו האמצעי כהר פלגיו ישמחו עיר אלהינו לטהרנו מכל פשענו ואתה בטובך
תעורר רחמין ויפן מנחא דה"א רעוא דכל רעון במלח ז"א ועינא דה"א בעינא
דז"א ובכך יתכטלו כל הדינים והיו כלא היו כי אתה חפץ בתשובת הרשעים חננו
ועננו ושמע תפלתנו יהיו לרצון אמרי פי וגו' :

ת"ז ש"ל ב"ע

סדר
ליל הושענא רבא

אשר יקראו בני ישראל בקדושה ובטהרה . בהאי
ליליא השיבא ויקרא . דיתחתמו פתקין לנהורא .
הראשון שבראשון משנה תורה . ואליו ילור
ספר תהלים למרבנה המשרה . ואדרא זוטא
מהרשב"י זיע"א הנורא . הכל מתוקן וטקובל
מאספקלריא המאירה . הלא הוא האר"י ז"ל
בוצינא דנהורא . והוגה בעיין רב לכבוד התורה .
בעזרת האל עושה כשלמה אורה :

פה ליוורנו יע"א

שנת בכל לב ידרשוהו לפ"ק

מויר משה ישועה הי"ו

כב"ר החכם כמהר"ר יעקב טובייאנא זלה"ה

מדפיס ומוכר ספרים

נאה לאומרה ליל הושענא רבא קורם משנה תורה

רבון העולמים אב הרחמים והסליחות לך אנחנו
מודים בקידרה ובהשתחויה לחלות פניך על
חטאות וזדונות טרם יצא דבר המלך על כל דת ודין
עד השער לא סגרו אחריו אשר יצאו הרודפים
העומדים על הפקודים לעשות המשפט והדין ועד
הצלם לא סר נתפלל אל יי אולי יעתר לנו ולא נאבד
לכן באנו כעניים דופקים על פתחי רחמיה שאל
תטרוף עלינו את השעה ותאריך קצנו כי אליך נשובה
וזכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וחתמנו בספר חיים
למען אלהים חיים והנה אנו קורים את משנה תורה
שתחתמנו לחיים טובים ולא ימוש ספר תורתך מפינו
ומפי זרענו ובו נהגה יומם ולילה בזכות ספר משנה
תורה ופרשיותיו ופסוקיו ותיבותיו ואותיותיו וטעמיו
ונקודותיו ושמותיו היוצאים מראשי תיבות וסופי
תיבות ומחלופי תיבות בכלל ובפרט ובזכות שם הגדול
איהיה במלואיו ביוזין בהרין באלפין תיטיב לנו
החתימה ובשם קרע שטן תקרע רוע גזר דיננו
ובשם ארד כלול במקורו איהיה הוא
אאהריתה תבטל מעלינו ומעל כל ישראל כל גזרות
קשות ורעות ואל תסר ממנו צלנו ופרוש עלינו סבת
שלומך בזכות השם הקדוש איהיה במלואיו ותאריך
קצנו ורחמך חסאתינו ועונותינו ופשעינו ורחמך
ברחמים וברצון את תפלתנו ויהי נועם יי אלהינו עלינו
ומעשה ידנו כוננה עלינו ומעשה ידנו כוננהו : ברוך
יהוה לעולם אמן ואמן :

אלה

תקון

ליל הושענא רבא

ספר הדברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר
הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן
ובין תפרל ולכן וחצרת ורי זהב : אחד עשר יום מחרב
דרך הרשעיר עד קדש ברנע : ויהי בארבעים שנה
בעשתי עשר חודש באחד לחודש דבר משה אל בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהים : אחרי הכתו
את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג
מלך הכנען אשר יושב בעשתרות בארעני : בעבר
הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת
לאמר : יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רבי
לכם שבת בהר הזה : פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי
והלפלל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף
הים ארץ הכנעני והלבנון עדינהר הגדל נהר פרת :
ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ
אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב
לתת להם ולזרעם אחריהם : ואמר אלכם בעת ההוא
לאמר לא יאכל לבדי שא אתם : יהוה אלהיכם
הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב : יהוה
אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלה פעמים ויכרך
אתכם כאשר דבר לכם : איכה אישא לבדי טרחכם
ומשאכם וריבכם : רבו לכם אנשים חכמים ונבנים

וידעים

וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם : ותענו אתי
 ותאמרו טובה הדבר אשר דברת לעשות : ואקח את
 ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם
 ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים
 ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם : ואצוה את שפטיכם
 בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטם צדק
 בין איש ובין אחיו ובין גרו : לא תפירו פנים במשפט
 בקטן כגדול תשמעון לא תחגורו מפני איש כי המשפט
 לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי
 ושמעתיו : ואצוה אתכם בעת ההוא את פלי הדברים
 אשר תעשון : ונסע מחרב ונלך את פלי הדבר הגדול
 והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר
 צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע : ואמר
 אלכם באתם עדי הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן
 לנו : ראה גרן יהוה אלהיך לפניך אתי הארץ עלה
 רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך אלתיא ואר
 תחת : * ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים
 לפנינו ויחפור לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את
 הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן :
 ויטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש
 אחד לשבט : ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אישבל
 וירגלו ארצה : ויקחו בידם מפרי הארץ וירידו אלינו
 וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה
 אלהינו נתן לנו : ולא אביתם לעלות ותמרו אתפי
 יהוה אלהיכם : ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה
 אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי
 להשמידנו : אנה אנחנו עלים אחינו המסי את לבבנו
 לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדולה ובצורת בשמים

וגם בני ענקים ראינו שם : ואמר אלכם לא תערצון
 ולא תיראון מהם : יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא
 ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם :
 ובמדבר אשר ראית אשר נשאף יהוה אלהיך כאשר
 ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עדי כאנס
 עדי המקום הזה : ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה
 אלהיכם : ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום
 לחנתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה
 ובענן יומם : וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף
 וישבע לאמר : אם יראה איש באנשים האלה הדור
 הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת
 לאבותיכם : זולתי כלב בן יפנה הוא יראה ולו אתן
 את הארץ אשר דרר בה ולבנו יען אשר מלא אחרי
 יהוה : גם כי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה
 לא יתבא שם : יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא
 שמרה אותו חזק ביהוה ינחלנה את ישראל : וטפכם
 אשר אמרתם לבו יהיה וכניכם אשר לא ירדעו היום
 טוב ורע המה יבאו שמרה ולהם אתגנה והם יירשוה :
 ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך יסיסוף : ותענו
 ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל
 אשר צונו יהוה אלהינו ותחגורו איש את פלי מלחמתו
 ותהינו לעלת ההרה : ויאמר יהוה אלי אמר להם לא
 תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני
 איביכם : ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו אתפי
 יהוה ותזדו ותעלו ההרה : ויצא האמרי הישב בהר
 ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה
 הדברים ויפרו אתכם בשעיר עדי חרמה : ותשבו
 ותכבו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין

אליכם : ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם :
ב ונפץ ונסע המדברה דרך יססוף כאשר דבר יהוה
אלי ונסב אתהרשעיר ימים רבים : ס
ויאמר יהוה אלי לאמר : רב לכם סג אתההר
הזה פנו לכם צפנה : ואתהעם צו לאמר אתם עבדים
בגבול אחיכם בניעשו הישבים בשעיר וייראו מכם
ונשמרתם מאד : אליתתגרו כם כי לאאתן לכם
מארצם עד מדרך כףרגל כיררשה לעשו נתתי את
הר שעיר : אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם
מים תכרו מאתם בכסף ושתייתם : כי יהוה אלהיה
ברכה בכל מעשה ידה ידע לכתף אתהמדבר הגדל
הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיה עמך לא חסרת
דבר : ונעבר מאת אחינו בניעשו הישבים בשעיר
מדרך הערבה מאילת ומעצין נבר ס ונפץ
ונעבר דרך מדבר מואב : ויאמר יהוה אלי אליתצר
אתמואב ואליתתגר בם מלחמה כי לאאתן לה מארצו
ירשה כי לבנילוט נתתי אתער ירשה : האמים
לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים : רפאים
יחשבו אףהם כענקים והמאבים יקראו להם אמים :
ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום
מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו
אשרנתן יהוה להם : עתה קמו ועברו לכם אתגחל
זרד ונעבר אתגחל זרד : והימים אשרהלכנו מקדש
ברנע עד אשרעברנו אתגחל זרד שלשים ושמנה
שנה עריתם פלהדור אנשי המלחמה מקרב המחנה
כאשר נשבע יהוה להם : וגם ידיהוה היתה בם להמם
מקרב המחנה עד תמם : והי כאשרתמו כלאנשי
המלחמה למות מקרב העם : ס וידבר יהוה

אלי

אלי לאמר : אתה עבר היום אתגבול מואב אתער :
וקרבת מול בני עמון אליתצרו ואליתתגר בם כי לא
אתן מארץ בניעמון לה ירשה כי לבנילוט נתתיה
ירשה : ארץרפאים תחשב אףהוא רפאים ישברכה
לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים : עם גדול ורב
ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו
תחתם : כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר
השמיר אתהחרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד
היום הזה : והעוים הישבים בחצרים עדעזה כפתרים
היצאים מכפתר השמידם וישבו תחתם : קומו סעו ועברו
אתגחל זרדן ראה נתתי בידך אתסיחן מלךחשבון
האמרי ואתארצו החל רש והתגר בו מלחמה : היום
הזה אחל תת פחדך ויראתך עלפני העמים תחת כל
השמים אשר ישמעון שמעה ורגזו וחלו מפניך : ואשלח
מלאכים ממדבר קדמות אלסיחן מלך חשבון דברי
שלום לאמר : אעברה בארצה בדרך בדרך אך לא
אסור ימין ושמאול : אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים
בכסף תתןלי ושתיית רק אעברה ברגלי : כאשר
עשירלי בני עשו הישבים בשעיר והמאבים הישבים
בער עד אשר אעבר אתהירדן אלהארץ אשריהוה
אלהינו נתן לנו : ולא אבה סיחן מלך חשבון העברנו
בו כיהקשה יהוה אלהיה אתרוחו ואמץ אתלבבו
למען תתו בידך כיום הזה : ס ויאמר יהוה
אלי ראה החלתי תת לפניך אתסיחן ואתארצו החל
רש לרשת אתארצו : ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל
עמו למלחמה יחצה : ויתנחו יהוה אלהינו לפנינו ונף
אתו ואתבניו ואתכלעמו : ונלכד אתכלערו בעת
ההוא ונחרם אתכלעיר מתם והנשים והטף לא

השארנו

השארנו שריר : רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים
אשר לכדנו : מערער אשר על-שפת-נחל ארנן והעיר
אשר בנחל ועד-הגלעד לא היתה קריה אשר שנכר
ממנו ארז-הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו : רק אל-ארץ
בני-עמון לא קרבת כליד נחל יבק וערי ההר וכל
אשר-צוה יהוה אלהינו :

ג ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך-הבשן לקראתנו
הוא וכל-עמו למלחמה אדרעי : ויאמר יהוה
אלי אל-תירא אתו כי בידך נרתתי אתו ואת-כל-עמו
ואת-ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי
אשר יושב בחשבון : ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את
עוג מלך-הבשן ואת-כל-עמו ונכחו ער-בלתי השאיר
לו שריר : ונלכד את-כל-עריו בעת ההוא לא היתה
קריה אשר לא-לקחנו מאתם ששים עיר כל-חבל ארנב
ממלכת עוג בבשן : כל-אלה ערים בצרת חומה גבהה
דלתים וכריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד : ונחרם
אותם כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון החרם כל-עיר
מתם הנשים והטף : וכל-הבהמה ושלל הערים בזונו
לנו : ונקח בעת ההוא את-הארץ מיד שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מנחל ארנן ער-הר חרמון : צידנים
יקראו לחרמן שרין והאמרי יקראו-לו שניר : כל ערי
המישר וכל-הגלעד וכל-הבשן ער-סלכה ואדרעי ערי
ממלכת עוג בבשן : כי רק-עוג מלך הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת
בני עמון השע אמורת ארפה וארבע אמורת רחבה
באמת-איש : ואת-הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא
מערער אשר-על-נחל ארנן וחצי הרי-הגלעד ועריו נתתי
לראובני ולגדי : וירר הגלעד וכל-הבשן ממלכת עוג

נתתי

נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב לכל-הבשן
ההוא יקרא ארץ רפאים : יאיר בן-מנשה לקח את-
כל-חבל ארנב ער-גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם
ערשמו את-הבשן חות יאיר עד היום הזה : ולמכיר
נתתי את-הגלעד : ולראובני ולגדי נתתי מן-הגלעד
ועד-נחל ארנן תוך הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול
בני עמון : והערבה והירדן וגבל ממנרת ועד ים
הערבה ים המלח תחת אשרת הפסגה מזרחה : ואצו
אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם
את-הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם
בני-ישראל כל-בני-חיל : רק נשיכם וטפכם ומקניכם
ידעתי כי-מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם :
עד אשר-יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גס-יהם
את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם : ואת
יהושוע צייתי בעת ההוא לאמר עיניך הראות את כל-
אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה בן
יעשה יהוה לכל-הממלכות אשר אתה עבר שמה : לא
תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם :

ואתחנן אליהוה בעת ההוא לאמר : אלני יהוה
אתה החלוצה להראות את-עבדך את
גדלך ואת-ידך החוקרה אשר מיד-אל בשמים ובארץ
אשר-יעשה כמעשיך וכגבורתך : אעברה-נא ואראה
את-הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה
והלכנו : ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי
ויאמר יהוה אלי רב-לך אל-תוסף דבר אלי עוד בדבר
הזה : ענה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה
ומזרחה וראה בעיניך כי-לא העבר את-הירדן הזה :

וצו אתיהושע וחזקוהו ואמצהו כיהוא יעבר לפני העם
הזה והוא ינחיל אותם אתהארץ אשר תראה : ונשב
בניא מול בית פעור :

פ

ד ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר
אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם
וירשתם אתהארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
לכם : לא תספו עלהדבר אשר אנכי מצוה אתכם
ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר
אנכי מצוה אתכם : עיניכם הראות את אשר עשה
יהוה בבעל פעור כי כלהאיש אשר חך אחרי בעל
פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך : ואתם הדבקים
ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום : ראה למדתי
אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה :
ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני
העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק
עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה : כי מי גוי גדול אשר
לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו
אליו : ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים
ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום : רק
השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים
אשר ראו עיניך ופן יסורו מלכתך כל ימי חיך
והודעתם לבניך ולבני בניך : יום אשר עמדת לפני
יהוה אלהיך בהרם באמר יהוה אלי הקהל לי את
העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל
הימים אשר הם חיים עליהאדמה ואת בניהם ילמדון :
והקרבו ויעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב
השמים חשך ענן וערפל : וידבר יהוה אליכם מתוך

האש

מי כלבשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך
האש כמנו ויחי : קרב אתה ושמע את כל אשר
יאמר יהוה אלהינו ואת דבר אלינו את כל אשר
ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו : וישמע יהוה
את קול דבריכם בדברכם אלי ואמר יהוה אלי שמעתי
את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו
כל אשר דברו : מי יתן והיה לבכם זה להם ליראה
אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם
ורכביהם לעלם : לך אמר להם שובו לכם לאהליכם :
ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה
והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר
אנכי נתן להם לרשתה : ושמרתם לעשות כאשר צוה
יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל : בכל
הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיו
וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון :

וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה : למען תירא את יהוה
אלהיך לשמר את כל חקתי ומצותי אשר אנכי מצוה
אתה ובניך ובן בנך כל ימי חיך ולמען יאריכן ימך :
ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר
תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ
זבת חלב ודבש :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ואהבת את
יהוה אלהיך בכל לבבך ובכך נפשך ובכך מאדך :
וחיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום עלי לבבך :
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאזניך על ירך

והיו

והיו למטפת בין עיניך : וכתבתם על-מזוזות ביתך
ובשעריך : ס והיה כייביאך | יהוה אלהיך אל-
הארץ אשר נשבע לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב
לחת לך ערים גדלת וטבות אשר לא-בנית : וכתים
מלאים כליטוב אשר לא-טלאת ובלת חצובים אשר
לא-חצבת כרמים ויתים אשר לא-נטעת ואכלת ושבעת :
השמר לך פדתשבח ארתיהוה אשר הוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים : אתיהוה אלהיך תירא וארתו
תעבד ובשמו תשבע : לא תלכון אחרי אלהים אחרים
מאלהי העמים אשר סביבותיכם : כי אל קנא יהוה
אלהיך בקרבך פתיחה אףיהוה אלהיך בך והשמירך
מעל פני האדמה : ס לא תנסו אתיהוה אלהיכם
כאשר נסיתם במסרה : שמור תשמרון אתמצות יהוה
אלהיכם וערתיו וחקיו אשר צוך : ועשית הישר והטוב
בעיני יהוה למען ייטב לך ויבאת וירשת אתהארץ
הטובה אשר-נשבע יהוה לאבתך : להדף אתכל-
איביך מפניך כאשר דבר יהוה : ס כיישאלך
בנה מחר לאמר מה העדת והחקים המשפטים אשר
צוה יהוה אלהינו אתכם : ואמרת לבנה עבדים היינו
לפרעה במצרים ויציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה :
ותן יהוה אותת ומפתים גדלים ורעים | במצרים בפרעה
ובכלביתו לעינינו : ואותנו הוציא משם למען הביא
אותנו לתת לנו אתהארץ אשר נשבע לאבתנו :
ויצונו יהוה לעשות אתכל-החקים האלה ליראה את-
יהוה אלהינו לטוב לנו כל-הימים לחיתנו כחיום הזה :
וצדקה תהיה לנו כי-נשמר לעשות אתכל-המצוה
הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו : * ס

ז כי יביאך יהוה אלהיך אל-הארץ אשר-אתה
בא

בא-שמרה לרשתה ויגשלו גויס-רבים | מפניך החתי
והגרנשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוס
שבעה גוים רבים ועצומים ממך : ונתנם יהוה אלהיך
לפניך והפיתם החרס תחרים אתם לא-תכרות להם
ברית ולא תחנם : ולא תתחתן בם בתך לאתתן לבנו
ובתו לא-תקח לבנה : כייסיר את-בנה מאחרי ועברו
אלהים אחרים וחרה אףיהוה בכם והשמירך מהר :
כי אספה רעשו להם מזבחתיים תתצו ומצבתם
תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש :
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר | יהוה אלהיך
להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על-פני האדמה :
לא מרבכם מכל-העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם
כי-אתם המעט מכל-העמים : כי מאהבת יהוה אתכם
ומשמרו את-השבעה אשר נשבע לאבתים הוציא
יהוה אתכם ביד חזקה ויפדה מבית עבדים מיד פרעה
מלך-מצרים : וידעת כייהוה אלהיך הוא האלהים
האד הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי
מצותיו לאלף דור : ומשדם לשנאו אל-פניו להאבידו
לא יאחר לשנאו אל-פניו ישלם-לו : ושמרת את-
המצוה ואת-החקים ואת-המשפטים אשר אנכי מצוה
היום לעשותם :

והיה | עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם
ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את-
הברית ואת-החסד אשר נשבע לאבתך : ואהבך
וברכך והרבה וברך פרי-בטנה ופרי-אדמתך דגנך
ותירשך ויצהרך שגרי-אלפיה ועשתרת צאנך עד
האדמה אשר-נשבע לאבתך לתת לך : ברוך תהיה
מכל-העמים לא-ייריה בך עקר ועקררה ובבהמתך :

והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישמם בך ונתנם בכל שנאיך : ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך :

ס כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם : לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים : המסות הגדולת אשר יראו עינך והאמת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוציאת יהוה אלהיך בן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם : וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אכד הנשאים והנסתרים מפניך : לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא : ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל פלחם מהר פן תרבה עליך חית השדה : ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמרם : ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם : פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא : ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ : תשקצנו ותעב : תתעבנו כי חרם הוא :

פ

ח כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביהם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם : וזכרת את כל הדרך אשר הוליכה יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותיו אס לא : ויענך וירעיבך ויאכלך את דהמן אשר

לא

לא ידעת ולא ידעון אברתיך למען הוריעך כי לא על-הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מצוה פריהוה יחיה האדם : שמלתך לא בלתה מעליך והגדך לא בצקה זה ארבעים שנה : וידעת עס לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך : ושמת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו : כי יהוה אלהיך טביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותחמת יצאים בבקעה ובהר : ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש : ארץ אשר לא במסכנת תאכליבה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אננייה ברזל ומהרריה תחצב נחשת : ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך : השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לברתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום : פן תאכל ושבעת ובתים טובים תכנה וישבת : ובקרבך וצאנך ורביץ וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה : ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עכרים : המוליכה במדבר הגדל והנורא נחש : שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור והחלמיש : המאכלה מן במדבר אשר לא ידעון אברתיך למען ענתך ולמען נסרתך להיטבך באחריתך : ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה : וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את דברתו אשר נשבע לאבותיך כיום הזה :

פ

וזהו אס שכת תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחווית להם העלתי בכם היום כי אבד תאבדון : כגוים אשר יהוה מאבד מפניכם

מפניכם

מפניכם בן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה
אלהיכם :

פ

ט שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת
גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצרת
בשמים : עס גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת
ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק : וידעת היום
כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך איש אכלה הוא
ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר
כאשר דבר יהוה לך : אל תאמר בלבבך בהרף
יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני
יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה
יהוה מורישם מפניך : לא בצדקתך ובישר לבבך
אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה
יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר
אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב :
וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ
הטובה הזאת לרשתה כי עסקשה ערך אתה : וזכר
אלית שכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר
למך היום אשר יצאת מארץ מצרים ערבאכם ער
המקום הזה ממרים הייתם עס יהוה : ובחרב הקצפתם
את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם : בעלתי
ההרה לקחת לוחות האבנים לוחות הברית אשר כרת
יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי : ויתן יהוה אלי
את שני לוחות האבנים פתבים באצבע אלהים ועליהם
ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
ביום הקהל : ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה
נתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים לחות הברית :

ויאמר

ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר
הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו
להם מסכה : ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם
הזה והנה עסקשה ערך הוא : הרף ממני ואשמדם
ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי
עצום ורב ממנו : ואפן וארד מן ההר וההר בער באש
ושני לוחות הברית על שתי ידי : וארא והנה חטאתם
ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר
מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם : ואתפש בשני הלחת
ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם : ואתנפל
לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם
לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר
חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו : כי יגורתי
מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד
אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא : ובאהרן
התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גס בעד אהרן
בעת ההוא : ואתחטאתכם אשר עשיתם אתה עגל
לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו טחון היטב עד
אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן
ההר : ובתכערה ובמסה ובקבלת התאווה מקצפים
הייתם את יהוה : ובשלח יהוה אתכם מקרש ברנע
לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו
אתי יהוה אלהיכם ולא האמתם לו ולא שמעתם
בקלו : ממרים הייתם עס יהוה מיום דעתי אתכם :
ואתנפל לפני יהוה ארבעים יום וארבעים לילה
הלילה אשר התנפלת כי אמר יהוה להשמיד אתכם :
ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך
ונחלתך אשר פדת בגדלך אשר הוצאת ממצרים כיד

חוקה

חוקה : זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל-תפן
 אל-קשי העם הזה ואל-רשעו ואל-חטאתו : פן-יאמרו
 הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם
 אל-הארץ אשר-דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם
 להמתם במדבר : והם עמך ונחלתך אשר הוצאת
 בכחך הגדל וכזרעך הנטויה : פ
 י בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל-לך שני-לוחת אבנים
 כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון
 עץ : ואכתב על-הלחת את-הדברים אשר היו על-
 הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון : ואעש
 ארון עצי שטים ואפסל שני-לחת אבנים כראשנים
 ואעל ההרה ושני הלחת בידי : ויכתב על-הלחת
 כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה
 אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי :
 ואפן וארד מן-ההר ואשם את-הלחת בארון אשר עשיתי
 ויהיו שם כאשר צוני יהוה : ובני ישראל נסעו מבארת
 בני-יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר
 בנו תחתיו : משם נסעו הנגדה ומן-הנגדה יטבתה
 ארץ נחלי-מים : בעת ההוא הכדיל יהוה את-שבט
 הלוי לשאת את-ארון ברית-יהוה לעמד לפני יהוה
 לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה : על-כן לא-היה
 ללוי חלק ונחלה עם-אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר
 דבר יהוה אלהיך לו : ואנכי עמדת בהר כימים
 הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי
 גם בפעם ההוא לא-אכה יהוה השחיתך : ויאמר יהוה
 אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו ויירשו את-הארץ
 אשר-נשבעתי לאבתם לתת להם : פ
 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם-
 ליראה

ליראה את-יהוה אלהיך ללכת בכל-דרכיו ולא-הכיר
 אתו ולעבד את-יהוה אלהיך בכל-לכבך ובכל-נפשך :
 לשמר את-מצורת יהוה ואת-חקתיו אשר אנכי מצוך
 היום לטוב לך : הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים
 הארץ וכל-אשר-בה : רק באבתך חשק יהוה לאהבה
 אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל-העמים ביום
 הזה : ומלתם את ערלת לבנכם וערפכם לא תקשו
 עוד : כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני
 האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא-ישא פנים
 ולא יקח שחד : עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר
 לתת לו לחם ושמלה : ואהבתם את-הגר כי-גרים
 הייתם בארץ מצרים : את-יהוה אלהיך תירא אתו
 תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע : הוא תהלתך והוא
 אלהיך אשר-עשה אתך את-הגדלות ואת-הנוראות
 האלה אשר ראו עיניך : בשבעים נפש ירדו אבתך
 מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב :
 יא ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקרתיו
 ומשפטיו ומצותיו בלתי-מים : וידעתם היום
 כי לא את-בניכם אשר לא-ידעו ואשר לא-יראו את-
 מוסר יהוה אלהיכם את-גדלו את-ידו החזקה וזרעו
 הנטויה : ואת-אתתיו ואת-מעשיו אשר עשה בתוך
 מצרים לפרעה מלך-מצרים ולכל-ארצו : ואשר עשה
 לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את-מי ים-סוף
 על-פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה :
 ואשר עשה לכם במדבר עד-באכם עד-המקום הזה :
 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן-דאוון אשר
 פצתה הארץ את-פיה ותבלעם ואת-בתיהם ואת-
 אהליהם ואת כל-היקום אשר ברגליהם בקרב כל-
 ישראל

ישראל : כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל
 אשר עשה : ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוה
 היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר
 אתם עברים שמה לרשתה : ולמען תאריכו ימים על
 האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם
 ארץ זבת חלב ודבש : **ס** כי הארץ אשר אתה
 בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם
 משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק :
 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים
 ובקעת למטר השמים תשתהמים : ארץ אשר יהוה
 אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בזה מרשית
 השנה ועד אחרית שנה : **ס** והיה אם שמעו
 תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה
 אתי יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכח נפשכם :
 ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת רגנך
 ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב בשדה לבחמתך ואכלת
 ושבעת : השמרו לכם פניפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
 אלהים אחרים והשתחוויתם להם : וחרה אף יהוה
 בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
 תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה
 אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה על
 לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם
 והיו לטוטפת בין עיניכם : ורמדתם אתם את בניכם
 לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : למען
 ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :
ס כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת

אשר

אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את יהוה
 אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקהו : והוריש
 יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
 ועצמים מכם : כל המקום אשר תדרך כפרגלכם בו
 לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנגה נהר פרת ועד
 הים האחרון יהיה גבולכם : לא יתיצב איש בפניכם
 פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ
 אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם :

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה : את
 הברכה אשר תשמעו אל מצוה יהוה אלהיכם
 אשר אנכי מצוה אתכם היום : והקללה אם לא תשמעו
 אל מצוה יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי
 מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא
 ידעתם : **ס** והיה כי יביא יהוה אלהיך
 אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את
 הברכה על הנהר גרום ואת הקללה על הנהר עיבל :
 הלאהמה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ
 הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה :
 כי אתם עברים את הירדן לבה לרשת את הארץ
 אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אותה וישבתם
 בה : ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים
 אשר אנכי נתן לפניכם היום :

יב אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות
 בארץ אשר גרתי יהוה אלהי אברהם לך
 לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה : אבד
 האבדון את כל המקומות אשר עבדו השם הגוים אשר
 אתם ירשים אתם את אלהיכם על ההרים הרמים ועל
 הגבעות ותחת כל עץ רענן : ונתתם ארתי מובחתם

ושברתם

ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי
אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא :
לא תעשון כן ליהוה אלהיכם : כי אם אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את
שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה : והבאתם שמה
עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרותיכם ואת תרומת ידכם
ונדריכם ונדבתיכם וכלת בקרכם וצאנכם : ואכלתם
שם לפני יהוה אלהיכם ושמתם בכל משלח ידכם
אתם וזבחיכם אשר ברכת יהוה אלהיך : לא תעשון
ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כלהישר בעיניו :
כי לא באתם ערעתה אלהמנוחה ואלהנחלה אשר
יהוה אלהיך נתן לך : ועברתם את הירדן וישבתם
בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם
מכל איביכם מסביב וישבתם בטח : והיה המקום אשר
יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו
את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלותיכם וזבחיכם
מעשרותיכם ותרמת ידכם וכל מנחר נדריכם אשר
תדרו ליהוה : ושמתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם
ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם
כי אין לו חלק ונחלה אתכם : השמר לך פן תעלה
עלתיך בכל מקום אשר תראה : כי אם במקום אשר
יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם
תעשה כל אשר אנכי מצוה : רק בכל אורח נפשך
חובב וואכלת בשר כבדפת יהוה אלהיך אשר נתן
לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כעבי וכאיל :
רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים : לא
תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותרשף ויערהך
ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך

ותרומת

ותרומת ידך : כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנה וכתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמתה לפני יהוה אלהיך
בכל משלח ידך : השמר לך פן תעזב את הלוי כל
ימך על אדמתך : כי ירחיב יהוה אלהיך
את גבולך באשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי
תאוה נפשך לאכל בשר בכל אורח נפשך תאכל בשר :
כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
שמו שם וזבחת מבקרה ומצאנך אשר נתן יהוה לך
כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אורח נפשך : אך
כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא
והטהור יחדו יאכלנו : רק חזק לבדתי אכל הדם כי
הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר : לא
תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים : לא תאכלנו למען
יטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה :
רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל
המקום אשר יבחר יהוה : ועשית עלתיך הכשר והדם
על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח
יהוה אלהיך והבשר תאכל : שמר ושמת את כל
הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען יטב לך ולבניך
אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה
אלהיך : כי יכרת יהוה אלהיך את הגוים
אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם
וישבת בארצם : השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי
השמים מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה
יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני :
לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר
שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם

ישראל

ישרפו באש לאלהיהם :

וג את כל־הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא־תסוף עליו ולא תגרע ממנו : פ

כִּי־יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נְבִיא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת : וכא האות והמופת אשר־דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם ונעבדם : לא תשמע אל־דברי הנביא ההוא או אל־חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את־יהוה אלהיכם בכל־לבבכם ובכל־נפשכם : אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת־מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו : והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה עליהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים ותפרך מבית עבדים להדיחך מ־הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך : ס

כי יסיתך אחיך כדאמה או־בנה או־בתך או אשת חיקך או רעה אשר כנפשה בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך : מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד־קצה הארץ : לא־תאבה לו ולא תשמע אליו ולא־תחוס עינה עליו ולא־תחמל ולא־תכסה עליו : כי הרג תהרגנו ידך תהייה־בו בראשונה להמיתו ויד כל־העם באחרונה : וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המציאך מארץ מצרים מבית עבדים : וכל־ישראל ישמעו ויראו ולא־יספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך : ס

כי־תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשברת שם לאמר : יצאו אנשים בני־בליעל מקרבך וידיחו

וידיחו את־ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא־ידעתם : ודרשת וחקרת ושאלת הישב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך : הבה תבה את־ישבי העיר ההוא לפי־הרכ החרם אתה ואת־כל־אשר־בה ואת־בהמתה לפי־חרב : ואת־כל־שללה תקבץ אל־תוף רחבה ושרפת באש את־העיר ואת־כל־שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד : ולא־ידבק בידך מאומה מן־החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן־לך רחמים ורחמך והרפך כאשר נשבע לאבתיך : כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את־כל־מצותיו אשר אנכי מצוה היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך : ס

יד בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא־תשימו קרחה בין עיניכם למת : כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך וכך בחר יהוה להיזר לו לעם סגולה מכל העמים אשר על־פני האדמה : ס

לא תאכל כל־תועבה : זאת הבחמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים : איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר : וכר־בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה כבהמה אתה תאכלו : אך את־זרה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את־הגמל ואת־הארנבת ואת־השפן כי־מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו שמאים הם לכם : ואת־החזיר כי־מפריס פרסה הוא ולא גרה שמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תנעו : ס את־זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר־לו סנפיר וקשקשת תאכלו : וכל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו שמא הוא לכם : ס כל־צפור טהרה תאכלו :

וזה אשר לא יאכלו מהם הנשר והפרס והעוניה :
 והראה ואתהאיה והדיה למינה : ואת פלערב למינו :
 ואת בת היענה ואתהתחמם ואתהשחף ואתהנץ
 למינהו : אתהפוס ואתהינשוף והתנשמת : והקאת
 ואתהרחמה ואתהשלף : והחסירה והאנפה למינה
 והדוכיפת והעטלף : וכל שרץ העוף טמא הוא לכם
 לא יאכלו : כלעוף טהור תאכלו : לא תאכלו כל
 נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מנר לנכרי
 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לאתכשל נדי בחלב
 אמו : * ם עשר תעשר את פליתבואת זרעה
 היצא השדה שנה שנה : ואכלת לפני ה' יהוה אלהיך
 במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנה תירשה
 ויצהרף ובכלת בקרף וצאנה למען תלמד ליראה את
 יהוה אלהיך בלתימים : וכירבה ממך הדרף כי לא
 תוכל שאתו כיירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה
 אלהיך לשום שמו שם כי יברכה יהוה אלהיך : ונתתה
 בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך בו : ונתתה הכסף בכל אשר תאורה
 נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך
 נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה
 וביתך : והדיו אשר בשעריך לא תעבנו כי אין לו
 חלק ונחלה עמך : ם מקצה שלש שנים תוציא
 את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך :
 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום
 והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכה
 יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה : * ם
 טו מקץ שבע שנים תעשה שמטה : וזה דבר השמטה
 שמוט כל בעל משה ירו אשר ישה ברעהו
 לא

לא ינש את ירעהו ואת אחיו כי יקרא שמטה ליהוה :
 את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשכט
 ידך : אפס כי לא יהיה לך אביון כי ברכך יהוה
 בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה : רק
 אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות
 את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום : כי
 יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים
 ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים וכך לא ימשלו :
 ם כי יהיה בך אביון מאחר אחיך באחד שעריך
 בארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את
 לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיק האביון : כי פתח
 תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר
 יחסר לו : השמר לך פן יהיה דבר עסיל לך כל יעל
 לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה זרעה ענה
 באחיק האביון ולא תתן לו וקרא עליך אלי יהוה והיה
 בך חטא : נתון תתן לו ולא ירע לך בכתך בתתך לו כי
 בגלל הדבר הזה יברכה יהוה אלהיך בכל מעשה
 ובכל משלח ידך : כי לא יחדל אביון מקרב הארץ
 על כן אנכי מצוה לאמר פתח תפתח את ידך לאחיק
 לעני ולאבינה בארצה : ם כי ימכר לך אחיק
 העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעת
 תשלחנו חפשי מעמך : וכי ירשלחנו חפשי מעמך
 לא תשלחנו ריקם : העניק תעניק לו מצאנה ומגרנה
 ומיקנה אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו : וזכרת
 כי עבד היית בארץ מצרים ויפרך יהוה אלהיך על כן
 אנכי מצוה אתהדבר הזה היום : והיה כי יאמר אליך
 לא אצא מעמך כי אחבק ואתיבירך כי טוב לו עמך :
 ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך
 עבר

עבר עולם ואף לאמתך תעשה-כן : לא יקשה בעינך
 בשלחך אותו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך
 שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה : פ
 כלי-הכבוד אשר יולד בכקרב ובצאנך הזכר תקדיש
 ליהוה אלהיך לא תעבד בכבוד שורך ולא תגו בכור
 צאנך : לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
 אשר יבחר יהוה אתה וביתך : וכי יהיה בו מוס פסח
 או עזר כל מוס רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך : בשעריך
 תאכלנו הפסח והטהור יחדו כצבי וכאיל : רק את-
 דמו לא תאכל ערי-ארץ תשפכנו כמים : פ
 מו שמור את-החדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך
 כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים
 לילה : וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום
 אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם : לא-תאכל עליו
 חמץ שבעת ימים תאכל-עליו מצות לחם עני כי בחפזן
 יצאת מארץ מצרים למען תזכור את-יום צאתך מארץ
 מצרים כל ימי חיך : ולא יראה לך שאור בכל-גבלך
 שבעת ימים ולא ילין מן-הבשר אשר תזבח בערב
 ביום הראשון לבקר : לא תוכל לזבח את-הפסח באחד
 שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך : כי אס-אלה-מקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את-
 הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים :
 ובשרת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית
 בבקר והלכת לאהליך : ששת ימים תאכל מצות וביום
 השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא-תעשה מלאכה :
 ס שבעה שבעת תספר-לך מהחל חרמש בקמה
 תחל לספר שבעה שבעת : ועשית חג שבעות ליהוה
 אלהיך מסת גדבת ירך אשר תתן כאשר יברכך יהוה
 אלהיך

אלהיך : ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך
 ועבדך ואמרת והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
 והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 לשכן שמו שם : וזכרת כי-עבד היית כמצרים ושמרת
 ועשית את-החקים האלה : פ

חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספך מנרגך
 ומיקבך : ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך
 ואמרת והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך :
 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
 יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
 ידך והיית אף שמח : שלוש פעמים בשנה יראה כל-
 זכורך את-פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג
 המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא יראה את-
 פני יהוה ריקם : איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך
 אשר נתן-לך :

שפטים ושטרות תתן-לך בכל-שעריך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את-
 העם משפט-צדק : לא-תטור משפט לא תביר פנים
 ולא-תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי
 צדיקים : צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את-
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : ס לא תטע
 לך אשרה כל-עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה
 לך : ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך :

ס לא-תזבח ליהוה אלהיך יסוד ושה אשר יהיה בו
 מוס כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא : ס
 י כי-ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך איש או-אשה אשר יעשה
 את-הרע בעיני יהוה-אלהיך לעבר בריתו : וילך

ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לידה
או לכל צבא השמים אשר לא צויתי : והגדלך ושמעת
ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
הזאת בישראל : והוצאת אתה איש יהוא או את
האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל
שעריך אתה איש או את האשה וסקלתם באבנים
ומתו : על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת
לא יומת על פי עד אחד : יד העדים תהיה בו
בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרנה ובערת הרע
מקרבך :

פ

כי יפלא ממך דבר למשפט ביודם | לדם בידיו לדון
ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו : ובאת אל הפהנים
הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו
לך את דבר המשפט : ועשית על פי הדבר אשר
יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת
לעשות ככל אשר יורה : על פי התורה אשר יורה
ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן
הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל : והאיש אשר יעשה
בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את
יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת
הרע מישראל : וכל העם ישמעו ויראו ולא יזדון
עוד : * ס כיתבא ארצהארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אישמה עלי מלך
ככל הגוים אשר סביבתי : שום תשים עליך מלך אשר
יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך
לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא :
רק לא ירבהו סוסים וראי ישיב את העם מצרימה

למען

למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב
בדרך הזה עוד : ולא ירבהו נשים ולא יסור לבבו
וכסף וזהב לא ירבהו מאד : והיה כשבתו על כסא
ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר
מלפני הכהנים הלוים : והיתה עמו וקרא בו כל ימי
חיו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את
כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם :
לבלתי רוס לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצורה ימין
ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב
ישראל :

ס

יח לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק
ונחלה עם ישראל אשר יהוה ונחלתו
יאכלו : ונחלה לא יהיה להם בקרב אחיו יהוה הוא
נחלתו כאשר דבר לו : * ס וזה יהיה משפט
זכהנים מאת העם מאת זכחי הזבח אסור אסרה
ונרזן לכהן הזרע והלחיים והקבה : ראשית דגנה
תירשף ויצהרף וראשית גז צאנה תתן לו : כי בו בחר
יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה
הוא ובניו כל ימימים : * ס וכיבא הלוי מאחד
שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות
נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה : ושרת בשם יהוה
אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה : חלק
כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות : * ס כי
אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם : לא ימצא בך
מעביר בנובותו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף :
וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים : כי
תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה

י

יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך : תמים תהיה עם יהוה אלהיך : כי הנוים האלה אשר אתה יורש אורם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך : נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון : ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע אתקול יהוה אלהי ואתה האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות : ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו : נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כלי אשר אצוננו : והיה האיש אשר לא יישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו : אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא : וכי תאמר בדרכך איכה נדע את הדבר אשר לא ידברו יהוה : אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא ידברו יהוה בזרון דברו הנביא לא תגור ממנו : **יט** כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובכתייהם : שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה : תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצה אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנום שמה כל רצח : וזה דבר הרצח אשר ינום שמה וחי אשר יכה את רעהו בכל ידעת והוא לא ישנא לו מתמל שלשם : ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדהה ידו בגרון לכת העץ וישל הפרול מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינום אל אחת הערים האלה וחי : פן ירדך גאל הדם אחרי הרוצח

הרצח כי יחס לבכו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפטימות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום : עלכן אנכי מצוה לאמר שלש ערים תבדיל לך : ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבתך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתך : כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוה היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה : ולא ישפך דם נקי בקרב ארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים : **פ**

וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכרוו נפש ומת וגם אל אחת הערים האל : ושלחו זקני עירו ולקחו אותו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת : לא תחוס עינה עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך : **ס** לא תסוג גבול רעה אשר נבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה : **ס** לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר : כי יקום עד חמש באיש לענות בו סרה : ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם : ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו : ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך : והנשואים ישמעו ויראו ולא יספדו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך : ולא תחוס עינה נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל : **ס**

כי תצא למלחמה על איבך וראית סוס ורכב עם

עם רב ממך לא תירא מהם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
המעלה מארץ מצרים : והיה כקרבכם אל־המלחמה
ונגש ריבון ודבר אל־העם : ואמר אלהם שמע
ישראל אתם קרבים היום למלחמה על־איביכם
אל־ירף לבבכם אל־תיראו ואל־תחפזו ואל־תערצו
מפניהם : כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם
עם־איביכם להושיע אתכם : ודברו השטרים אל־העם
לאמר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיַּת־חָדָשׁ וְלֹא חָנָו יָלְךְ
וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּרִימֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִחַנְכֵנוּ :
וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וְלֹא חָלְלוּ יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ
פְּרִימֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִחַלְלֵנוּ : וּמִי־הָאִישׁ
אֲשֶׁר אָרַשׁ אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָהּ יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּרִימֹת
בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקְחֶנָּה : וַיִּסְפוּ הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר
אֶל־הָעָם וַאֲמָרוּ מִי־הָאִישׁ הִירָא וְרַךְ רֶגְלָבִי יָלְךְ וַיֵּשֶׁב
לְבֵיתוֹ וְלֹא יָמַס אֶת־לִבִּי אֲחִיו כְּלָבָנוּ : וְהִירָא כְּכֹלֵת
הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפְקָדוֹ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ
הָעָם : כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר הַלְּחָם עָלֶיהָ
וּקְרָאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם : וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶה וּפְתַחְתָּ
לָךְ וְהָיָה כִּלְהָעָם הַנִּמְצָא־בָּהּ יִהְיוּ לָךְ לְמַס וְעַבְדוּךָ :
וְאִם־לֹא תִשְׁלַח עִמָּךְ וְעִשְׂתָּה עִמָּךְ מִלְחָמָה וְצַרְתָּ
עָלֶיהָ : וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וְהִכִּיתָ אֶת־כָּל־זִכְרוֹתָהּ
לְפִי־חָרֵב : רַק הַנְּשִׁים וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר־יְהִיָּה
בְּעִיר כִּלְשָׁלָה תָּבֹן לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־שָׁרֵי אֵיבֶיךָ אֲשֶׁר־
נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ : כִּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֹקֹת
מִמָּךְ מֵאֹד אֲשֶׁר לֹא־מִעֲרֵי הַנְּזִימ־הָאֵלֶּה הִנָּה : רַק
מִעֲרֵי רֵעֵמִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה
לֹא תַחִיָּה כִּלְנִשְׁמָה : כִּי־הַחֶרֶם תַּחְרִימֶם הַחַיִּים וְהָאֲמָרִי
הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרֹזִי הַחַיִּים וְהַיְבוּסִי כְּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

למען

למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם
אשר עשו לאלהיהם וחסאתם ליהוה אלהיכם : ס
כִּי־תִצְוֶה אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשׂוֹתָהּ
לֹא־תִשְׁחִית אֶת־עֵצָה לְנַדַּח עָלֶיהָ גְרוֹן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל
וְאִתּוֹ לֹא תִכְרַת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשֹּׁדֵד לִבָּא מִפְּנֵיךָ
בַּמִּצּוֹר : רַק עֵץ אֲשֶׁר־תִּדְרַע כִּי לֹא־עֵץ מֵאֲכָל הוּא אִתּוֹ
תִשְׁחִית וְכֹרֶת וּבְנִית מִצּוֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה
עִמָּךְ מִלְחָמָה עִדְרֹתָהּ : פ

כא כִּי־יִמְצָא חָלַל בְּאֶרְצָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
לְרִשְׁתָּהּ נָפֵל בְּשָׂדֵה לֹא נֹדַע מִי הִכָּהוּ : וַיִּצְאוּ
זִקְנֵיהָ וּשְׂפָטֶיהָ וּמְדָדוּ אֶל־הָעָרִים אֲשֶׁר סָבִיבַת הַחֹלֵל :
וְהָיָה הָעִיר הַקְּרִיבָה אֶל־הַחֹלֵל וּלְקַחוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא
עֲגֹלַת בָּקָר אֲשֶׁר לֹא־עֵבֵד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא־מִשְׁכָּה בַּעַל :
וְהוֹרִידוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת־הָעֲגֹלָה אֶל־נַחַל אֵיתָן
אֲשֶׁר לֹא־יֵעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יֹרֵעַ וְעִרְפוּ־שֵׁם אֶת־הָעֲגֹלָה
בְּנַחַל : וְנִגְשׂוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי כִּם בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשִׁרְתוֹ וּלְכַרְךָ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל־פִּיהֶם יְהִיָּה כְּלִדְיָב וְכֹל־
נָגַע : וְכֹל זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא הַקְּרִיבִים אֶל־הַחֹלֵל יִרְחֲצוּ
אֶת־יְרֵיהֶם עַל־הָעֲגֹלָה הָעֲרוּפָה בְּנַחַל : וְעָנּוּ וַאֲמָרוּ
יְדִינּוּ לֹא שָׁפְכוּ אֶת־הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ : כִּפּוּר
לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ יְהוָה וְאֶל־תִּתֵּן דָּם נָקִי בְּקִרְבִּי
עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכְפַר לָהֶם הַדָּם : וְאַתָּה תִּבְעַר הַדָּם
הַנָּקִי מִקְרִיבָה כִּי־תַעֲשֶׂה הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי יְהוָה :

כִּי־תִצְוֶה לְמִלְחָמָה עַל־אֵיבֶיךָ וְנִרְתַּנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְיָדְךָ וּשְׁבִיתָ שְׁבוּיָי : וְרֵאִיתָ בְּשִׁבְיָה אִשָּׁה
יִפְתַּח־תָּאָר וְחִשְׁקָתָ בָּהּ וּלְקַחְתָּ לָךְ לְאִשָּׁה : וְהִבֵּאתָהּ
אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וּגְלַחְתָּ אֶת־רֹאשָׁהּ וְעִשְׂתָּה אֶת־צַרְנֶיהָ :
וְהִסִּירָהּ אֶת־שְׂמֹלֹת שְׁבִיָּה מֵעָלֶיהָ וַיֵּשֶׁבָה בְּבֵיתְךָ וּבְכַתְּתָהּ

את

אתאבירה ואתאמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה
ובעלתה והיתה לך לאשה : והיה אסלא חפצת בה
ושלחתה לנפשה ומכר לאתמכרנה בכסף לאתתעמר
בה תחת אשר עניתה : ס כיתהיין לאיש
שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו
בנים האהובה והשנואה והיה הפן הבכר לשניאה :
והיה ביום הנחילו את בניו את אשריהיה לו לא יוכל
לככר את בכנהא הוכה עלפני בכנהשנואה הבכר :
כי את הבכר בכנהשנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל
אשר ימצא לו כיהוא ראשית אנו לו משפט הבכרה :
ס כיהיה לאיש בן סורר ומרה איננו שמע
בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם :
ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אלזקני עירו ואל
שער מקמו : ואמרו אלזקני עירו בננו זה סורר ומרה
איננו שמע בקלנו זולל וסבא : ורגמחו כל אנשי עירו
באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו
ויראו : ס וכיהיה באיש חטא משפטמות
והומת ותלית אתו עלעץ : לאתלין נבלתו עלהעץ כי
קבור תקברנו ביום ההוא כיקללת אלהים תלוי ולא
תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה : ס
כב לאתראה אתשור אחיך או אתשיו נדחים
והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך :
ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אלתוך
ביתך והיה עמך עד דרש אחיך ארזו והשבתו לו :
וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל
אברת אחיך אשרתאבד ממנו ומצאתה לא תוכל
להתעלם : ס לאתראה אתחמור אחיך או שורו
נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו : ס
לא

לא יהיה כלי גבר עליאשה ולא ירבש גבר שמלת
אשה כי תועבת יהוה אלהיך כלעשה אלה : פ
כיקרא קוצפור לפניך בדרך בכלעין או עלהארץ
אפרחים או ביצים והאם רבצת עלהאפרחים או על
הביצים לאתקח האם עליהבנים : שלח תשלח את
האם ואת הבנים תקחלך למען ייטב לך והארכת
ימים : ס כי תבנה בית חדש ועשית מעקה
לנגף ולא תשים דמים בבתיך כיהיפל הנפר ממנו :
לא תזרע כרמך בלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר
תזרע ותבואת הכרם : ס לאתחרש בשור
ובחמר יחדו : לא תלבש שעטנו צמר ופשתים יחדו :
ס גדרים תעשהלך עלארבע כנפות כסותך
אשר תכסהבה : ס כיהיקח איש אשה ובא
אליה ושנאה : ושם לה עלילת דברים והוציא עליה
שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרנב אליה
ולאמצאתי לה בתולים : ולקח אבי הנערה ואמה
והוציאו את בתולי הנערה אלזקני העיר השערה :
ואמר אבי הנערה אל הזקנים אתבתי נתתי לאיש
הזה לאשה ושנאה : והנה הוא שם עלילת דברים
לאמר לאמצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי
ופרשו השמלה לפני זקני העיר : ולקחו זקני העיר
ההוא את האיש ויסרו אתו : וענשו אתו מאד כסף
ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל
ולדתהירה לאשה לאיוכל לשלחה בלימויו : ס
ואם אמת היה הדבר הזה לאנמצאו בתולים
לנערה : והוציאו את הנערה אלפתח ביתאבירה
וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כיעשתה נבלה
בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך : ס

כי ימצא איש שכב | עסאשה בעלת־בעל ומתו גם־
שניהם האיש השוכב עסאשה והאשה ובערת הרע
מישראל : ס כי יהיה נערה בתולה מארשה
לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה : והוצאתם את־
שניהם אל־שער | העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים
ומתו אתהנערה על־דבר אשר לא־צעקה בעיר ואת־
האיש על־דבר אשר־ענה את־אשה רעהו ובערת הרע
מקרבך : ס ואם־בשדה ימצא האיש אתהנערה
המארשה והחזיקבה האיש ושכב עמה ומת האיש
אשר־שכב עמה לבדו : ולנערה לא־תעשה דבר אין
לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על־רעהו ורצחו
נפש בן הדבר הזה : כי בשדה מצאה צעקה הנערה
המארשה ואין מושיע לה : ס כי ימצא איש נערה
בתולה אשר לא־ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו :
ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף
וקריתיה לאשה תחת אשר ענה לא־יוכל שלחה
פלימיו : ס

כג לא־יקח איש את־אשת אביו ולא יגלה בנף
אביו : ס לא־יבא פצוע־דבה וכרות
שפכה בקהל יהוה : ס לא־יבא ממזר בקהל
יהוה גם דור עשירי לא־יבא לו בקהל יהוה : ס
לא־יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי
לא־יבא להם בקהל יהוה ער־עולם : על־דבר אשר
לא־קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים
ואשר שכר עליך את־בלעם בן־בעור מפתור ארם נהרים
לקל־לך : ולא־אבה יהוה אלהיך לשמע אל־בלעם
ויהפך יהוה אלהיך לך אתהקללה לברכה כי אהבך
יהוה אלהיך : לא־תדרש שלמם וטבתם פלימיה
לעולם

לעולם : ס לא־תתעב אדמי כי אחיך הוא לא־
תתעב מצרי כי־גזר היית בארצו : בנים אשר־יורדו
להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה : ס כי־
תצא מחנה על־איביך ונשמרת מכל דבר רע : כי־
יהיה בך איש אשר לא־יהיה טהור מקרה־לילה ויצא
אל־מחוז למחנה לא־יבא אל־תוך המחנה : והיה
לפנות־ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל־תוך
המחנה : ויר תהיה לך מחוז למחנה ויצאת שמה
חוץ : ויתר תהיה לך על־אונה והיה בשבתך חוץ
וחפרתה בה ושבת וכסית את־צאתך : כי יהוה אלהיך
מתהלך | בקרב מחנה להצילה ולתת איביך לפניך
והיה מחנה קדוש ולא־יראה בך ערות דבר ושב
מאחריך : ס לא־תסגיר עבד אל־אדניו אשר
ינצל אליך מעם אדניו : עמך ישב בקרבך במקום
אשר־יבחר באחר שעריך בטוב לו לא תוננו : ס

לא־תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש
מבני ישראל : לא־תביא אתנן זונה ומחיר פלג בית
יהוה אלהיך לכל־גזר כי תועבת יהוה אלהיך גם־
שניהם : ס לא־תשיך לאחיק נשך כסף נשך
אכל נשך כל־דבר אשר ישך : לנכרי תשיך ולאחיק
לא־תשיך למען יברכה יהוה אלהיך בכל משלח ידך על־
הארץ אשר־אתה בא־שמה לרשתה : ס כי־
תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי־דרש
ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא : וכי תחדל
לנדר לא־יהיה בך חטא : מוצא שפתיך תשמר ועשית
כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיה : ס
כי תבא בכרם רעה ואכלת ענבים כנפשה
שבעה ואל־פליך לא תתן : ס כי תבא בקמת
רעך

רעה וקטפת מלילת בידה וחרמש לא תניף על קמת רעה :

ס

כד כייקה איש אשר ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כיימצא בה ערות דבר וכתב לה ספר ברית ונתן בידה ושלחה מביתו : ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר : ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר ברית ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה : לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כייתועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה : כייקה איש אשר חרשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמה את אשתו אשר לקח : לא יחבל רחים ורכב כיינפש הוא חבל : כיימצא איש נגב נפש מאחיו מפני ישראל והתעמרבו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך : השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו ארזכם הפהנים הלזים כאשר צויתם תשמרו לעשות : זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים : כייתשה ברעה משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו : בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו ויצא אליך את העבט החוצה : ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו : השב תשיב לו את העבט כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכה ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך : לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיק או מגרף אשר בארצה בשעריך : ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא

ואליו

ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה כה חטא : לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו :

ס

לא תטה משפט נר יתום ולא תחבל בנגד אלמנה : וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדה יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה : כי תקצר קצירה בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יברכה יהוה אלהיך בכל מעשה ידך : כי תחבט יתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה : כי תבצר ברמך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה : וזכרת כייעבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה :

ס

כה כיייהיה ריב בין אנשים וננשו אר המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע : והיה אם רבן הכות הרשע והפילו השפט והכחו לפניו כדי רשעתו במספר : ארבעים יכנו לא יסיף פני יסיף להפלתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיק לעיניך : לא תחסם שור בדישו : כייישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אינלו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה : והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל : ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי : וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה : ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה

ככה

בכה יעשה לאיש אשר לא יבנה ארתי בית אחיו :
ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל : ס כ
ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחר להציל
את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במכשיו :
וקצתה ארתי כפה לא תחוס עינה : ס לא יהיה
לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה : לא יהיה לך
בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה : אבן שלמה וצדק
יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו
ימיה על האדמה אשר יהיה אלהיה נתן לך : כי תועבת
יהוה אלהיה פלי עשה אלה כל עשה עול : פ

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים :
אשר קרך בדרך וזנב כף פרהנחשלים אחריך ואתה
עוף ויגע ולא ירא אלהים : והיה בהניח יהוה אלהיה
לך מפלאיבך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיה נתן
לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים
לא תשכח : פ פ פ

והיה כיתבונא אל הארץ אשר יהוה אלהיה נתן
לך נחלה וירשתה וישבת בה : ולקחת
מראשית ו כל פרי האדמה אשר תביא מארצה אשר
יהוה אלהיה נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיה לשכן שמו שם : ובאת אל
הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום
ליהוה אלהיה כייבאתי אל הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותינו לתת לנו : ולקח הכהן הטנא מידך והניחו
לפני מזבח יהוה אלהיה : וענית ואמרת לפני יהוה
אלהיה ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי
מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב : וידעו ארתנו
המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה : ונצעק אל
יהוה

יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קולנו וירא את
ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו : ויוצאנו יהוה ממצרים
ביד חזקה ובזרע נשויה ובמרא גדל ובאתות וכמפתים :
ויביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ
זבת חלב ודבש : ועתה הנה הבאתי את יראשית פרי
האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיה
והשתחווית לפני יהוה אלהיה : ושמת בכל הטוב
אשר נתן לך יהוה אלהיה ולביתך אתה וחלוי ורגר
אשר בקרבך : ס כי תכלה לעשר את כל

מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה
לדוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו :
ואמרת לפני יהוה אלהיה בערתי הקדש מן הבית וגם
נתתיו לדוי ולגר ליתום ולאלמנה בכל מצותך אשר
צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי : לא אכלתי
באני מפנו ולא בערתי מפנו בטמא ולא נתתי מפנו
למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני :
השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את
ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת
לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש : ס היום הזה
יהוה אלהיה מצוה לעשות את החקים האלה ואת
המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל
נפשך : את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים
וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע
בקלו : ויהוה האמירך היום להיות רוי לעם סגולה
כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו : ולתתך עליון על
כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך
עם קדש ליהוה אלהיה כאשר דבר : *

כז ויצו משה וחקני ישראל את העם לאמר שמר את
כל

כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום :
 והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר
 יהיה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדולות ושרת
 אתם בשיד : וכתבת עליהן את כל דברי התורה
 הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהיה
 אלהיך : נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר
 יהוה אלהי אבותיך לך : והיה בעברכם את הירדן
 תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם
 היום בהר עיבל ושרת אותם בשיד : ובנית שם מזבח
 ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל :
 אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית
 עליו עולת ליהוה אלהיך : וזבחת שלמים ואכלת שם
 ושמת לפני יהוה אלהיך : וכתבת עליה אבנים את
 כל דברי התורה הזאת באר היטב : פ וידבר
 משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסכרת
 ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך :
 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת
 חקיו אשר אנכי מצוה היום : * ויצו משה
 את העם ביום ההוא לאמר : אלה יעמדו לברך את
 העם על ההר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי
 ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין : ואלה יעמדו על הקללה
 בהר עיבל ראובן גד ואשר וחבולן דן ונפתלי : וענו
 הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם : ס
 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה
 מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן :
 ס ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן :
 ס ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם
 אמן : ס ארור משנה עור בדרך ואמר כל העם
 אמן

אמן : ס ארור מטה משפט גריתום ואלמנה
 ואמר כל העם אמן : ארור שכב עם אישת אביו כי
 גלה בנף אביו ואמר כל העם אמן : ס ארור
 שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן : ס ארור
 שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם
 אמן : ס ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם
 אמן : ס ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם
 אמן : ס ארור לקח שחד להכות גפוש דם נקי
 ואמר כל העם אמן : ס ארור אשר לא יקים
 את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם
 אמן : פ

כה והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
 לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוה
 היום ונתנה יהוה אלהיך עליך על כל גווי הארץ :
 ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגה כי תשמע בקול
 יהוה אלהיך : ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה :
 ברוך פרי בטנה ופרי אדמתה ופרי בהמתה שגר אלפיה
 ועשתרות צאנה : ברוך טנאך ומשאתה : ברוך אתה
 בכאך וברוך אתה בצאתך : * יתן יהוה את איביך
 הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך
 ובשבעה דרכים ינוסו לפניך : יצו יהוה אתה את
 הברכה באסמיה ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך : יקימך יהוה לו לעם קדוש
 כאשר נשבע לך כי תשמר את מצוה יהוה אלהיך
 והלכת בדרכיו : וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה
 נקרא עליך וראו ממך : והותרך יהוה לטובה בפרי
 בטנה ובפרי בהמתה ובפרי אדמתה על האדמה אשר
 נשבע יהוה לאבותיך לתת לך : יפתח יהוה לך את

אוצרו הטוב את השמים לתת מטרארצה בעתו ולכרך
את כל מעשה ידך והלוית נזים רבים ואתה לא תלוה
ונתנה יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא
תהיה למטה כי תשמע ארמיות ו יהוה אלהיך אשר
אנכי מצוך היום לשמר ולעשות : ולא תסור מכל
הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל
ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם : פ

והיה אסילא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות
את כל מצותיו וחקותיו אשר אנכי מצוך היום ובאו
עליך כל הקללות האלה והשיגוף : ארור אתה בעיר
וארור אתה בשדה : ארור טנאך ומשאתך : ארור
פריכטנך ופרי אדמתך שגר אלפיה ועשתרת צאנך :
ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך : ישלח יהוה
בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל
משלח ידך אשר תעשה עררה שמדך וער אכדך מהר
מפני רע מעליך אשר עובתני : ידבק יהוה בך את
הדבר עד בלתו ארץ מעל האדמה אשר אתה בא
שמה לרשתה : יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת
ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך :
והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתך
ברזל : יתן יהוה את מטרארצה אבק ועפר מן השמים
ירד עליך עד השמדך : יתנה יהוה נגף לפני איביך
בדרך אחר תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו
והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ : והיתה נבלתך
למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד :
יככה יהוה בשחין מצרים ובטחורים ובגרב ובחרס
אשר לא תוכל להרפא : יככה יהוה בשגעון ובערוון
ובתמהון לכב : והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש

העור

העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק
וגזול כל הימים ואין מושיע : אשר תארש ואיש אחר
ישכננה בית חכנה ולא יתשב בו כרם תטע ולא
תחללנו : שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך
גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין
לך מושיע : בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך
ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך : פרי
אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק
עשוק ורצוץ כל הימים : והיית משגע ממראה עיניך
אשר תראה : יככה יהוה בשחין רע עליה פרקים ועל
השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך :
יולך יהוה ארץ ואת מלכך אשר תקים עליך אל
גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך ועבדת שם אלהים
אחרים עץ ואבן : והיית לשמה למשל ולשנינה בכל
העמים אשר ינהגך יהוה שמה : זרע רב תוציא השדה
ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה : כרמים תטע ועבדת
ויין לא תשתה ולא תאגר כיתאכלנו התלעת : זתים
יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך :
בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי : כל
עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל : הגר אשר בקרבך
יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה : הוא
ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה
לזנב : ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוף
עד השמדך כילא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר
מצותיו וחקותיו אשר צוך : והיו בך לאות ולמופת
ובורעך עד עולם : תחרת אשר לא יעבדת את יהוה
אלהיך בשמחה ובטוב לבב טרב כל : ועבדת את
איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא וכעירם

ובחסר

ובחסר כל ונתן על ברזל ערצוארף ערדהשמירו אתך :
ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה
הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו : גוי עז פנים אשר
לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן : ואכל פרי בהמתך
ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן
תירוש ויצהר שגור אלפיך ועשתרת צאנך עד האכירו
אתך : והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתך הנבהרת
והבצורת אשר אתה בטח בהן בכל ארצה והצר לך
בכל שעריך בכל ארצה אשר נתן יהוה אלהיך לך :
ואכלת פרי כסנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך
יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבה :
האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו כאחיו ובאשרת
חיקו וביתר בניו אשר יותיר : מתת לאחד מהם מבשר
בניו אשר יאכל מבלי השאירלו כל במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבה בכל שעריך : הרבה בך והענגה
אשר לא ינסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג
ומרד תרע עינה באיש חיקה ובכנה ובבתה : ובשליטה
היוצאת מבין רגליה ובכניה אשר תלד כיתאכרם
בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבה
בשעריך : אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה
הזאת הכתבים בספר הזה ליראה את השם הנכבד
והנורא הזה את יהוה אלהיך : והפלא יהוה את מלכתך
ואת מכות זרעה מפורת גדלת ונאמנות וחלים רעים
ונאמנים : והשיב בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת
מפניהם ודבקו בך : גם כל חלי וכל מכה אשר לא
כתוב בספר התורה הזאת יעלם עליך עד השמדך :
ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים
לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך : והיה כאשר

שש

שש יהוה עליכם להטיב אתכם ולהרבות אתכם בן
ישש יהוה עליכם להאביר אתכם ולהשמיד אתכם
ונסחתם מעל האדמה אשר אתה באשמה לרשתה :
והפיצה יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ
ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך
עץ ואבן : ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף
רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים וראבון
נפש : והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם
ולא תאמין בחיך : בפקר תאמר מי יתן ערב ובערב
תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה
עיניך אשר תראה : והשיבה יהוה מצרים באניות
בדרך אשר אמרת לך לא תסיף עוד לראתה והתמפרתם
שם לאיבה לעבדים ולשפחות ואין קנה : ס

אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכת
את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת
אתם בחרב : פ

כט ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם
ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם
בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו : המסות
הגדלות אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם :
ולא ירתון יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים
לשמע עד היום הזה : ואולך אתכם ארבעים שנה
במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה
מעל רגלך : לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם
למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם : ותבאו אלי המקום הזה
ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו
למלחמה ונכסם : ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשי : ושמרתם את דברי

הברית

הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשפילו את כל-
אשר תעשו: פ פ פ
אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם
נשיכם וגרף אשר בקרב מחנה מחטב עציף עד שאב
מימך: לעברך בברית יהוה אלהיך ובארתו אשר
יהוה אלהיך כרת עמך היום: למען הקים אתך היום
לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר
נשבע לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם
לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה
הזאת: כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: * כי
אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר
עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: וטראו את שקוציהם
ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמחם: פריש
בכם איש אוראשה או משפחה או שבט אשר לבנו
פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי
הגוים ההם פריש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה
בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר
שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרור
את הצמאה: לא יאבה יהוה סלח לו כי או יעשן אף
יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כל האלה הפתובה
בספר הזר ומחה יהוה את שמו מתחת השמים:
והכדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות
הברית הפתובה בספר התורה הזר: ואמר הדור
האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא
מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת
תחלואיה אשר חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפה

כל ארצה לא תזרע ולא תצמח וראיעלה בה כל-
עשב כמחפכת סדם ועמרה אדמה וצנוים אשר הפך
יהוה באפו ובחמתו: ואמרו כל הגוים עלמה עשה
יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה:
ואמרו על אשר עונו את ברית יהוה אלהי אבותם
אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: וילכו
ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא-
ידעום ולא חלק להם: ויחר אף יהוה בארץ ההוא
להביא עליה את כל הקללה הפתובה בספר הזר:
ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול
וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרת ליהוה
אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל-

דברי התורה הזאת: פ

ל והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הפתובה
והקללה אשר נרתי לפניך והשבת אל-
לבבך בכל הגוים אשר הדיחה יהוה אלהיך שמה:
ושבת עדי יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי
מצוה היום אתה וכניף בכל לבבך ובכל נפשך: ושב
יהוה אלהיך את שבורתך ורחמך ושב וקבצה מכל
העמים אשר הפיצה יהוה אלהיך שמה: אם יהיה
נדחה בקצה השמים משם יקבצה יהוה אלהיך ומשם
יקחה: והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר
ירשו אבותיך וירשתה וריטכה והרפך מאבתך:
ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה
את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך:
ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך
ועל שנאיך אשר רדפו: ואתה תשוב ושמעת בקול
יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום:

והוריקך יהוה אלהיך בכל | מעשה ידך בפרי בטנך
ובפרי בהמתך ובפרי ארמתיך לטובה כי | ישוב יהוה
לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבותיך : כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר
התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך : ס כי המצוה הזאת אשר אנכי
מצוה היום לא נפלאה היא ממך ולא רחקה היא :
לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה
לנו וישמענו אתה ונעשנה : ולא מעבר לים היא לאמר
מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה
ונעשנה : כי יקרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך
לעשתו : ס ראה נתתי לפניך היום את החיים
ואת הטוב ואת המות ואת הרע : אשר אנכי מצוה
היום לארבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר
מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחייית ורבית וברכה יהוה
אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה :
ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדהת והשתחית
לאלהים אחרים ועברתם : הנדתי לכם היום כי אבד
תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר
את הירדן לבוא שמה לרשתה : העדתי בכם היום את
השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה
והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וורעך :
לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקתו כי
הוא חייד וארך ימיו לשבת על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם : פ
וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל
ישראל : ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי

לא

לא תעבר את הירדן הזה : יהוה אלהיך הוא | עבר
לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם
יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה : ועשה
יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי
ולארצם אשר השמיד אתם : ונתנם יהוה לפניכם
ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם : חזקו
ואמצו אל תיראו וארית ערצו מפניהם כי | יהוה אלהיך
הוא החלך עמך לא ירפך ולא יעובך : ס ויקרא
משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ
כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע
יהוה לאבותם לתת להם ואתה תנחילנה אותם : ויהוה
הוא החלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעובך
לא תירא ולא תחת : וכתב משה את התורה הזאת
ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית
יהוה ואל כל זקני ישראל : ויצו משה אותם לאמר
מקץ | שבע שנים במעד שנת השמיטה בחג הסכות :
בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל
באזניהם : הקהל את העם האנשים והנשים והטף
וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו
את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה
הזאת : ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה
את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה
אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה : פ
ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיה למות קרא את
יהושע והתיצבו באהל מועד ואצוננו וילך משה ויהושע
ויתיצבו באהל מועד : וירא יהוה באהל בעמוד ענן
ויעמד עמוד הענן על פתח האהל : ויאמר יהוה אל

משה

משה הנך שכב עם אבותיך וקם העם הזה וזנה אחרי
אלהי נכרהארץ אשר הוא בא שמה בקרבן ועובני
והפר את בריתי אשר כרתתי אתו : וחרה אפי בו כיום
ההוא ועובתים והסתרת פני מהם והיה לאכל ומצאהו
רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כראין
אלהי בקרבני מצאוני הרעות האלה : ואנכי הסתר
אסתיר פני ביום ההוא על כלהרעה אשר עשה כי
פנה אל אלהים אחרים : ועתה כתבו לכם את השירה
הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפייהם למען תהיה
לי השירה הזאת לעד בבני ישראל : כי אביאנו אל
הארמה אשר נשבעתי לאבותיו זכת חלב ודבש ואכל
ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצונו
והפר את בריתי : והיה כיתמצאן אתו רעות רבות
וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח
מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום
בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי : ויכתב כשם
את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל :
ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כיהאתה תביא
את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי
אחיה עמך : ויהי ככלות משה לכתב את דברי
התורה הזאת על ספר עד תמם : ויצו משה את הלויים
נשאי ארון ברית יהוה לאמר : לקח את ספר התורה
הזה ושמעתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה
שם בך לעד : כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך
הקשה הן בעורני חי עמכם היום ממרים הייתם עם
יהוה ואף כיה אחרי מותי : הקהילו אלי את כל זקני
שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים
האלה ואעידה כם את השמים ואת הארץ : כי ידעתי

אחרי

אחרי מותי כיה השחת תשחתון וסרתם מן הדרך
אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים
כיתעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם :
וידבר משה באזני כהן קהל ישראל את דברי השירה
הזאת עד תמם :

לב האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי :
יערף כמטר לקחי תזכר כטל אמרתי

כשעירם עלי דשא כי שם יהוה אקרא
הצור תמים פעלו אל אמונה ואין עול
שחת לו לא בניו מומם ה ליהוה תגמלו זאת
הלא יהוה אביך קנה זכר ימות עולם
שאל אביך וינדך בהנחל עליון גוים
יצב גבלת עמים כי חלק יהוה עמו
ימצאהו בארץ מדבר יסבכנהו יבוננהו
כנשר יעיר קנו יפרש כנפיו יקחהו
יהוה בדר ינחנו ירכבהו על כמותי ארץ
וינקחו דבש מסלע חמאת בקר וחלב צאן
בני כשן ועהודים

ודם

ודם ענב תשתהחמר :
שמנת עבית כשית
וינבל צור ישעתו :
בתועבות יכעסהו :
אלהים לא ידעום
לא שערום אבתים :
ותשכח אל מחללק :
מכעם בניו ובנתיו :
אראה מה אחריתם
בנים לאאמן במ :
כעסוני בהבליהם
בגוי נבל אכעיסם :
ותיקד עדשאל תחתית
ותלהט מוסדי הרים :
חצי אכלהדבם :
וקטב מירי
עסחמת זחלי עפר :
ומחררים אימה
יונק עסאיש שיבה :
אשביתה מאנוש זכרם :
פדינכרו צרימו
ולא יהוה פעל כלזאת :
ואין בהם תבונה :
יבינו לאחריתם :
ושנים יניסו רכבה
ויהוה הסגירם :
ואיבינו פלילים :
ומשרמת עמרה

וישמן ישרון ויבעט
ויטש אלוה עשהו
יקניאהו בזרים
יזבחו לשדים לא אלה
חדשים מקרב באו
צור ילדה תשי
וירא יהוה וינאץ
ויאמר אסתירה פני מהם
כי דור תהפכות המה
הם קנאוני בלאאל
ואני אקניאם בלאעם
ביאש קדחה באפי
ותאכל ארץ ויבלה
אספה עלימו רעות
מוי רעב ולחמי רשף
ושדבהמת אשלהדבם
מחוץ תשכלחרב
גסבחור גסבתולה
אמרתי אפאיהם
לולי כעם אויב אגור
פדיאמרו דינו רמה
ביגוי אבד עצות המה
לו חכמו ישכילו זאת
איכה ירדה אחד אלף
אסלא כיצורם מכרם
כי לא כצורנו צורם
כימנפן סדם גפנם
ענבמו ענבירוש

אשכלת

אשכלת מררת למו :
וראש פתנים אכור :
חתום באוצרתי :
לעת תמוט רגלם
וחש עתדת למו :
ועלעבדיו יתנחם
ואפס עצור ועזוב :
צור חסיו בו :
ישתו יין נסיכם
יהי עליכם סתרה :
ואין אלהים עמדי
מחצתי ואני ארפא
כיאשא אלשמים ידי
אסשנותי ברק חרבי
אשיב נקם לצרי
אשכיר חצי מדם
מדם חלל ושביה
חרנינו גוים עמו
ונקם ישיב לצרי

חמת תנינים יינם
הלאהוא כמס עמדי
לי נקם ושלם
כי קרוב יום אידם
כיידין יהוה עמו
כי יראה ביאולת יד
ואמר אי אלהימו
אשר חלב זבחימו יאכלו
יקומו ויעזרכם
ראו עתה כיאני אני הוא
אני אמית ואחיה
ואין מדי מציל :
ואמרתי חי אנכי לעלם :
ותאחו במשפט ידי
ולמשנאי אשלם :
וחרבי תאכל בשר
מראש פרעות אויב :
כי דסעבדיו יקום
וכפר אדמתו עמו :

פ

ויבא משה וידבר אתכלדברי השירה הזאת באזני
העם הוא והושע בןנון : ויכל משה לדבר אתכל
הדברים האלה אלכל ישראל : ויאמר אלהם שימו
לבבכם לכלהדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
אשר תצום אתבניכם לשמר לעשות אתכלדברי
התורה הזאת : כי לאדבר רק הוא מכם כיהוא חייכם
ובדבר הזה תאריכו ימים עליהאדמה אשר אתם עברים
אתהירדן שמה לרשתה :

פ

וידבר

וידבר יהוה אל־משה בעצם היום הזה לאמר : על־ה
 אלהי העברים הזה הר־נבו אשר בארץ מואב אשר
 על־פני ירחו וראה את־ארץ כנען אשר אני נתן לבני
 ישראל לאחזה : ומת בהר אשר אתה עלה שמה
 והאסף אל־עמיק באשר־מת אהרן אחיך בהר ההר
 ויאסף אל־עמיו : על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל
 במי־מריבת קדש מדבר־צן על אשר לא־קדשתם אותי
 בתוך בני ישראל : כי מנגד תראה את־הארץ ושמה
 לא תבוא אל־הארץ אשר־אני נתן לבני ישראל : פ
 לֹא זֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי
 בַּאֲזוֹרָה מִשְׁעֵיר לְמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּאֵרָן וְאֵתָּה מִרְבַּבַת
 קֹדֶשׁ מִיְמֵינוּ אֵשׁ דֵּת לְמוֹ : אִף חִבַּב עַמִּים כְּלִקְדָּשֵׁי
 בִּירְךָ וְהֵם תִּכּוּ לְרַגְלְךָ יִשָּׂא מִדְּבַרְתֶּיךָ : תוֹרָה צוּה־
 לְנוּ מֹשֶׁה מוֹרֶשֶׁה קֹהֶלֶת יַעֲקֹב : וַיְהִי בִישְׁרוּן מֶלֶךְ
 בְּהַתְּאֵסֵף רֹאשֵׁי עַם יִחַד שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל : יְחִי רְאוּבֵן
 וְאֱלִיָּמָת וַיְהִי מֵתוֹ מִסֵּפֶר : ׀ זֹאת לִיהוּדָה
 וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל־עַמּוֹ תִּבְיָאֲנֻן יְדֵי
 רַב לֹא וְעוֹר מִצְרֵי תַהִיָּה : פ
 וּלְלוֹי אָמַר תַּמִּיךָ וְאוֹרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסְיָתוֹ
 בְּמִסְפָּה תְרִיבָהוּ עַל־מִי מְרִיבָה : הָאֵמֶר לֹא־בִי וּלְאִמּוֹ לֹא
 רֵאִיתוֹ וְאֵת־אֲחִיו לֹא הִבִּיר וְאֵת־בְּנָיו לֹא יָדַע כִּי שְׁמֵרוֹ
 אִמְרָתְךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצְרוּ : יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ
 לִישְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ קְטוֹרֶת בְּאִפֶּךָ וְכִלִּיר עַל־מִזְבְּחֶךָ : בְּרַךְ
 יְהוָה חִילוֹ וּפְעָל יְדֵי תְרַצֶּה מִחֵץ מִתְנַיִם קָמִיּוּ וּמִשְׁנָאוֹ
 מִדִּיקוֹמוֹן : ׀ לְבַנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְהוָה יִשְׁכֵּן
 כְּבִטָּח עָלָיו חֲפָף עָלָיו כְּלֵי־הַיּוֹם וּבֵין כַּתְּפָיו שְׁכֵן :
 ׀ וְלִיוֹסֵף אָמַר מִבְּרַכַת יְהוָה אֶרְצוּ מִמֶּנֶּד שְׁמִים

מִטָּל וּמִתְהוֹם רִכְצַת תַּחַת : וּמִמֶּנֶד תִּבּוֹאֵת שְׁמֵשׁ
 וּמִמֶּנֶד גֵּרֵשׁ יְרַחֵם : וּמִרֹאשׁ הַרְרֵי־קָדֵם וּמִמֶּנֶד גְּבֻעוֹת
 עוֹלָם : וּמִמֶּנֶד אֶרֶץ וּמִלֵּאָה וּרְצוֹן שְׁכֵנֵי סָנֵה תִּבּוֹאֵתָהּ
 לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֹד נְזִיר אֲחִיו : בְּכּוֹר שׁוֹרוֹ הַדָּר לוֹ
 וּקְרָנֵי רֹאם קְרָנָיו בְּהֵם עַמִּים יִנְנַח יְחִדוֹ אֶפְסֵי־אֶרֶץ וְהֵם
 רַבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי מְנַשֶּׁה : ׀ וְלוֹזְבוֹלָן
 אָמַר שְׁמַח זֹבוּלָן בְּצִאתְךָ וּיִשְׁשַׁכְר בְּאַחֲלִיךָ : עַמִּים
 הַרְרֵי־קָרְאוּ שֵׁם יוֹבְחוֹ זִבְחֵי־צֶדֶק כִּי שָׁפַע יָמָיו יִנְקוּ
 וּשְׁפָנֵי טַמּוּנֵי חוֹל : ׀ וּלְגַד אָמַר בְּרוּךְ מִרְחִיב
 גַּד כְּלָבִיא שְׁכֵן וְטָרֵף זֹרַע־אֶף־קַדְקֹד : וַיֵּרָא רֹאשִׁית לוֹ
 כִּי־שֵׁם חִלְקַת מִחֻקֵּק סִפּוּן וַיֵּתֵא רֹאשֵׁי עַם צִדְקַת יְהוָה
 עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו עַם־יִשְׂרָאֵל : ׀ וְלָרֵן אָמַר
 דָּן נוֹר אֲרִיָּה יִזְנַק מִן־הַבֶּשֶׂן : וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי
 שְׁבַע רְצוֹן וּמְלֵא בְרַכַת יְהוָה יָם וּדְרוֹם יְרֵשֶׁה : ׀
 וְלֵאשֶׁר אָמַר בְּרוּךְ מִבְּנֵים אֲשֶׁר יְהִי רְצוֹן אֲחִיו
 וְטַבֵּל בְּשֵׁמֶן רְגֵלוֹ : בְּרוּל וּנְחִשֶׁת מְנַעֲלָה וּכִמִּיָּה
 דְּבִאָה : אֵין כָּאֵל יִשְׁרוּן רַכְבֵּי שְׁמִים בְּעוֹרָה וּבְגָאוֹרָתוֹ
 שְׁחָקִים : * מַעֲנֵה אֱלֹהֵי קָדֵם וּמִתַּחַת זֹרַעַת עוֹלָם
 וַיִּגְרֵשׁ מִפְּנֵיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְּׂמֵד : וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח
 בְּדָר עֵין יַעֲקֹב אֶל־אֶרֶץ דְּגָן וְתִירוֹשׁ אֶף־שְׁמִיּוֹ יַעֲרֹפֵי
 טַל : אֲשֶׁר־יִקֵּץ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשַׁע בֵּיתָהּ
 מִגֵּן עוֹרָה וְאֲשֶׁר־חָרַב גְּאוֹתְךָ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֶיךָ לָךְ וְאֵתָּה
 עַל־בְּמוֹתֵימוֹ תִּרְדָּךְ : ׀

לֹר וַיַּעַל מֹשֶׁה מִעֲרַבַת מוֹאָב אֶל־הַר נָבוֹ רֹאשׁ
 הַפְּסָגָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרַחוֹ וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה
 אֶת־כָּל־הָאֶרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד עַד־דָּן : וְאֵת כָּל־נַפְתָּלִי
 וְאֵת־אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם
 הָאֲחֵרוֹן : וְאֵת־הַנֶּגֶב וְאֵת־הַכּוֹכָב בַּקַּעַת יְרַחוֹ עֵיר
 הַתְּמָרִים

התמרים ערצער : ויאמר יהוה אליו ואת הארץ אשר
נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעה אתננה
הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר : וימת שם משה
עבדיהוה בארץ מואב עלפי יהוה : ויקבר אתו בני
בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את-קברתו
עד היום הזה : ומשה בן-מאה ועשרים שנה במותו
לא-כהתה עינו ולא-ננס לחה : ויבכו בני ישראל את-
משה בערכת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל
משה : ויהושע בן-נון מלא רוח חכמה ביסמך משה
את-ידיו עליו וישמעו אליו בני-ישראל ויעשו כאשר
צוה יהוה את-משה : ולא-קם נביא עוד בישראל כמשה
אשר ידעו יהוה פנים אל-פנים : לכל-הארת והמופתים
אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה
ולכל-עבדיו ולכל-ארצו : ולכל-היד החזקה ולכל
המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל-ישראל :

בסימנא טבא

בראשית ברא אלהים את-השמים ואת הארץ :
והארץ היתה תהו ובהו וחשך על-
פני תהום ורוח אלהים מרחפת על-פני המים : ויאמר
אלהים יהי אור ויהי-אור : וירא אלהים את-האור
כי-טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך : ויקרא
אלהים ל-אור יום ולחשך קרא לילה ויהי-
בקר יום אחד :

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והי מבדיל בין
מים למים : ויעש אלהים את-הרקיע ויבדל בין המים
אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע
ויהי-כן : ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי-ערב ויהי-
בקר יום שני :

ויאמר

קוד המים מתחת השמים אל-מקום אחד
בשעה ויהי-כן : ויקרא אלהים ל-בשעה ארץ
ויהי המים קרא ימים וירא אלהים כי-טוב : ויאמר
אלהים תרשא הארץ רשא עשב מזריע זרע עץ פרי
עשה פרי למינו אשר זרעו על-הארץ ויהי-כן :
ותוצא הארץ רשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה-
פרי אשר זרעו למינהו וירא אלהים כי-טוב : ויהי-
ערב ויהי-בקר יום שלישי :

פ

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין
היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים :
והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על-הארץ ויהי-
כן : ויעש אלהים את-שני המארת הגדלים את-המאור
הגדל לממשלת היום ואת-המאור הקטן לממשלת
הלילה ואת הכוכבים : ויתן אתם אלהים ברקיע השמים
להאיר על-הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין
האור ובין החשך וירא אלהים כי-טוב : ויהי-ערב
ויהי-בקר יום רביעי :

פ

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף
על-הארץ על-פני רקיע השמים : ויברא אלהים את-
התנינים הגדלים ואת כל-נפש החיה הרמשת אשר
שרצו המים למינהם ואת-כל-עוף כנף למינהו וירא
אלהים כי-טוב : ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו
ומלאו את-המים בימים והעוף ירכ בארץ : ויהי-ערב
ויהי-בקר יום חמישי :

פ

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה
ורמש וחיות-ארץ למינה ויהי-כן : ויעש אלהים את-
חית הארץ למינה ואת-הבהמה למינה ואת כל-רמש
האדמה למינהו וירא אלהים כי-טוב : ויאמר אלהים

נעשה

מח 45 קריאי מועד

יהוה ועל משיחו : גנתקה אתי מוסרותימו וגשליכה
ממנו עבתימו : יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו :
או ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו : ואני נסכתי
מלכי על ציון הרקדשי : אספרה אל חק יהוה אמר
אלי בני אתה אני היום ילדתיך : שאל ממני ואתנה
גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ : תרעם בשבט ברזל
ככלי יוצר תנפצם : ועתה מלכים השפילו הוסרו
שפמי ארץ : עבדו אתיהוה ביראה וגילו ברעדה :
נשקו בר פדיאנף ו ותאכדו דרך כייבער כמעט אפו
אשרי בלחוסו בו :

ג מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו : יהוה מה
רבו צרי רבים קמים עלי : רבים אמרים
לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה : ואתה יהוה מגן
בעדי כבודי ומרים ראשי : קולי אליהוה אקרא ויענני
מהר קדשו סלה : אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי
יהוה יסמכני : לא אירא מרכבות עם אשר סביב שחזו
עלי : קומה יהוה הושיעני אלהי כיהפית את כל
איבי לחי שני רשעים שברת : ליהוה הישועה על
עמך ברכתך סלה :

ד למנצח בנגינות מזמור לדוד : בקראי ענני ו אלהי
צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי :
בני איש ערמה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו
כזב סלה : ודעו כיהפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע
בקראי אליו : רגזו ואל תהטאו אמרו בלבבכם על
משכבכם ודמו סלה : זכחו זכחי צדק ובטחו אל
יהוה : רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור
פניך יהוה : נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם
רבו : בשלום יחדו אשכבה ואישן כיהתה יהוה לבדך
לכטח

לכטח תושיבני :

ה למנצח אל הנחילות מזמור לדוד : אמרי האזינה ו
יהוה בינה הנגיני : הקשיבה ו לקול שועי
מלכי ואלהי כיהאליך אתפלל : יהוה בקר תשמע קולי
בקר אערך לך ואצפה : כי לא אל הפין רשע ו אתה
לא יגדך ר סוף כל רע : לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת
כל פעלי און : תאבד דברי כזב אישדמים ומרמה
יתעב ו יהוה : ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה
אליהי כלקדשך ביראתך : יהוה ו נחני בצדקתך למען
שוררי הישר לפני דרכך : כי אין בפינו נכונה קרבם
הוות קבר פתוח גרנם לשונם יחליקון : האשימם ו
אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כיה
מרו כך : וישמחו בלחוסו כך לעולם ירגנו ותסך
עלימו ויעלצו ר סוף כך אהבי שמך : כיהתה תברך צדיקו
יהוה בצנה רצון תעטרנו :

ו למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד : יהוה
אל בראפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני :
חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי :
ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה ערמתי : שובה מלחסי יהוה
חלצה נפשי הושיעני למען חסדך : כי אין כמות זכרך
בשאוור מי יודעהך : יגעתי ו באנחתי אשחה בכר
לידה מטתי בדמעתי ערשי אמסה : עשורה מכעם
עיני עתקה בכל צוררי : סורו ממני כל פעלי און כיה
שמע יהוה קול בכיי : שמע יהוה תחנוני יהוה תפילתי
יקח : יבשו ו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע :
ו שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני :
יהוה אלהי כך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני :
פן יטרף כארירה נפשי פרק ואין מציל : יהוה
אלהי

אלהי אס-עשיתי זאת אס-יש עול בכפי : אס-מלתי
שורמי מלתי רע ואחלצה צוררי ריקם : ירדף ר' פסק אויב ונפשי
וישג וירמס לארץ חי וכבודי ולעפר ישכן סלה : קומה מלתי
יהוה : באפק הנשא בעכרות צוררי ועורה אלי משפט
צוית : ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה :
יהוה ידון עמים שפטני יהוה כצדקי ותחמי עלי :
יגמרנא רע : רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות
אלהים צדיק : מגני על-אלהים מושיע ישרי-לב :
אלהים שופט צדיק ואל זעם בכליום : אס-לא ישוב
חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה : ולו הכין כלי-מות
חציו לדלקים יפעל : הגה יחבל-און והרה עמל וילד
שקר : בור כרה מלתי ויחפרהו ויפל בשחת יפעל : ישוב
עמלו בראשו ב' רסס ועל קרקדו ק' ססיס ק' חמסירד : אודה יהוה
כצדקי ואזמרה שם-יהוה עליון :

ח למנצח עליהגתית מזמור לדוד : יהוה אדנינו מה-
אדיר שמך בכל-הארץ אשר תגה הודך
עלי-השמים : מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך
להשבית אויב ומתנקם : כי-אראה שמך מעשה
אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה : מה-אנוש כי-
תזכרנו ובן-אדם כי תפקדנו : ותחפרהו מעט מ' דגס מאלהים
וכבוד והדר תעטרהו : תמשילהו במעשי ירך כל
שתה תחת-רגליו : צנה ואלפים כלם וגם בהמות שרי :
צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים : יהוה אדנינו
מה-אדיר שמך בכל-הארץ :

ט למנצח עלימות לבן מזמור לדוד : אודה יהוה
בכל-לבי אספרה כל-גפלאותיך : אשמחה
ואעלצה כן אזמרה שמך עליון : בשוב-איבי אחור
יכשרו ויאבדו מפניך : כי-עשית משפטי ודיני ישבת
לבסא

לולא האמנתי לראות בטוב-יהוה בארץ חיים : קורה
אלי-יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אלי-יהוה :

כח לדוד אליך יהוה : אקרא צורי אלי-תחרש ממני פך
תחשה ממני ונמשלתי עם-יורדי בור : שמע
קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל-דביר קדשך : אל-
תמשכני עם-רשעים ועם-פעלי און דברי שלום עם-
רעיהם ורעה בלבכם : תן-להם כפעלם וכרע מעלליהם
כמעשה ידיהם תן-להם השב נמולם להם : כי לא
יבינו אל-פעלת יהוה ואר-מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם :
ברוך יהוה כי-שמע קול תחנוני : יהוה : עזי ומגני בו
בטח לבי ונעזרתי ויעלו לבי ומשירי אהודנו : יהוה
עזלמו ומעוז ישועות משיחו הוא : הושיעה : את-עמך
וברך את-נחלתך ורעם ונשאם ער-העולם :

כט מזמור לדוד הבן ליהוה בני אלים הבן ליהוה
כבוד ועז : הבן ליהוה כבוד שמו השתחוו
ליהוה בהדרת-קדש : קול יהוה על-המים אל-הכבוד
הרעים יהוה על-מים רבים : קולי-יהוה בפח קול יהוה
בהדר : קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את-ארזי
הלבנון : וירקידם כמו-עגל לבנון ושריון כמו בדראמים :
קולי-יהוה חצב להבות אש : קול יהוה יחיל מדבר יחיל
יהוה מדבר קדש : קול יהוה : יחולל אילות ויחשף יערות
ובהיכלו כלו אמר כבוד : יהוה למבול ישב וישב יהוה
מקד לעולם : יהוה עז לעמו יתן יהוה : יברך את-עמו
בשלום :

ל מזמור שיר-חנכת הבית לדוד : ארוממך יהוה כי
דליתני ולא-שמחת איבי לי : יהוה אלהי
שועתי אליך ותרפאני : יהוה העלית מן-שאל נפשי
חיתני מירדי-יד ק' בור : זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר
מז 47 קריאי מוער קדשו

קדשו : כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילוי ככי
ולבקר רנה : ואני אמרתי בשלוי בלאמוט לעולם :
יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי
נבהל : אליך יהוה אקרא ואלאדני אתחנן : מהבצע
בדמי ברדתי אלשחת היודך עפר היגיד אמתך :
שמע יהוה וחנני יהוה היה עור לי : הפכת מספדי
למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה : למען יזמרה
כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך :

לא למנצח מזמור לדוד : בך יהוה חסיתי אל אבושה
לעולם בצדקתך פלטני : הטה אלי אונה
מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות
להושיעני : פיסלעי ומצורת אתה ולמען שמך תנחני
ותנהלני : תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי :
דגס סדר וי' סוקק בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל
אמת : שנאתי השמרים הכלי שוא ואני אליהוה בטחתי :
אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית ארתי עניי ידעת
בצרות נפשי : ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב
כ' רמסוסה רסס רגלי : חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני
נפשי ובטני : כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה בשל בעוני
כחי ועצמי עששו : מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני
מאד ופחד למידעי ראי בחוץ נדרו ממני : נשכחתי כמת
מלב הייתי ככלי אבר : כי שמעתי דבת רבים מגור
מסביב בחוסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו : ואני עליך
בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה : בידך עתתי הצילני
מיד אויבי ומרדפי : האירה פניך על עבדך הושיעני
בחסדך : יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים
ידמו לשאול : תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק
עתק בגאונה ובו : מה רב טובך אשר צפנת ליראיך

פערת

חרבם תבוא בלבם וקשתותם ^{דגס} תשברנה : טוב מעט
לצדיק מהמון רשעים רבים : כי זועות רשעים
תשברנה וסומך צדיקים יהוה : יודע יהוה מי תמימם
ונחלתם לעולם תהיה : לא יבשו בעת רעה ובימי
רעבון ישבעו : כי רשעים יאברו ואיבי יהוה פיקר
כרים כלו מלרע בעשן כלו מלעול : לזה רשע ולא ישלם וצדיק
חונן ונותן : כי מברכיו ירשו ארץ ומקלליו יברתו :
מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ : פי יפול לא
יוטל כי יהוה סומך ידו : גער הייתי גסוקנתי ולא
ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם : כל היום חונן
ומלוה וזרעו לברכה : סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם :
כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם
נשמרו וזרע רשעים נכרת : צדיקים ירשו ארץ וישפנו
לעד עליה : פי צדיק יהנה חכמה ולשונו תדבר משפט :
תורת אלהיו בלבבו לא תמעד אשריו : צופה רשע
לצדיק ומבקש להמיתו : יהוה לא יעזבנו בידו ולא
ירשיענו בהשפטו : קוה אלי יהוה וישמר דרכו וירוממך
לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה : ראיתי רשע עריץ
ומתערה כאזרח רענן : ויעבר והנה איננו ואבקשרו
ולא נמצא : שמרתם וראה ישר כי אחרית לאיש
שלום : ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה :
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם ^{דגס סדר וי' סוקק} בעת צרה :
ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם ביחסו בו :
לח מזמור לדוד להזכיר : יהוה אל בקצפה ^{סגול} תזכירני
ובחמתך תיסרני : כי חציך נחתו כי ותנחת
עלי ירך : אינמתם בבשרי מפני ועמך אין שלום
בעצמי מפני חטאתי : כי עונותי עברו ראשי כמשא
כבדו כבודו ממני : הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי :

נעוית

נעויתי שחתי ערמאד כלהיום קדר הלכתי : כיי
כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי : נפונתי ונדפירתי
ערמאד שאנתי מנהמת לבי : אדני נגדך כלהאיתי
ואנחתי ממה לאנסתרה : לבי סחרחר עזבני כחי ואור
עיני נסיהם אין אתי : אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו
וקרובי מרחק עמדו : וינקשו ויבקשו נפשי ודרשי
רעתי דברו הוות ומרמות כלהיום יהגו : ואני כחרש
לא אשמע וכאלם לא יפתחפיו : ואהי כאיש אשר
לא אשמע ואין בפיו תוכחות : כילך יהוה הוחרלתי
אתה תענה אדני אלהי : כי אמרתי פנישמחולי במוט
רגלי עלי הגדילו : כי אני לצלע נכון ומכאבי נגדי
תמיד : כיעוני אניד אדאג מחטאתי : ואיבי חיים
עצמו ורבו שנאי שקר : ומשלמי רעה תחרת טובה
ישטנוני תחת רדפי רקי טוב : אלתעזבני יהוה אלהי
אלתרחק ממני : חושה לעורתי אדני תשוועתי :

טר למנצח לידותון מזמור לדוד : אמרתי אשמרה
דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום
בעור רשע לנגדי : נאלמתי דומיה החשיתי מטוב
וכאבי נעבר : חסלבי בקרבי בהגיגי תבער אש
דברתי בלשוני : הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה
היא ארעה מהיחדל אני : הנה טפחות נתתה ימי
וחלדי כאין נגדך אך כלהבל כל אדם נצב סלה :
אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא
ידע מי אספם : ועתה מהקויתי אדני תוחלתי רך
היא : מכל פשעי הצילני חרפת נבל ארתי שימני :
נאלמתי לא אפתחפי כי אתה עשית : הסר מעלי
נגעך מתגרת ידך אני כליתי : בתוכחות ערעון
יפרת איש ותמס כעש חמודו אך הבל כל אדם סלה :
שמעה

ואחר כך יאמר תפלה זו ככונת הלב

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות
ספר הראשון שבתהלים שקרינו לפניך שהו
מכוון כנגד ספר בראשית שבחמשה חומשי תורה
ובזכות מזמורי ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו
ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות טעמיו
ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם ובזכות
שמותיה הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם שתחון
עלינו כגדל הסדק וחתמנו בספר חיים טובים
ותפתח לנו שערי אורה ושערי לויית חן וחסד ושערי
פדות ושערי לבון עונות ושערי מזר העליון ושערי
דרור יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה
לאל חיי : תודיעני ארח חיים שבע שמחות ארח פניך
נעימות בימינה נצח :

אם הסלים ספר ראשון שבתהלים אחר זאת הלכנה חומרים ג"כ תפלה זו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהמלא
רחמים עלינו ולמען רחמיה ותצילנו היום ובבך
יום ויום לנו ולכל אנשי ביתנו ולכל אשר עמנו ולכל
אשר לנו בבית ובשרה ולכל הנלוים אלינו לכל אחד
ואחד מהם וממנו מכל צרה וצוקה ומכל צער ונזק
וסכנה ומכל מיני שבוש ומכל מיני הפסד ומכל דבר
תקלה ומכל נסיון ומכל דבר בזיון ומכל גולג וחמסן
ואלם ומכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות לעולם
ומכל גזירות קשות ורעות ומתוקף הגלות ומרעב
ומשכי ומכל מאסר ומבית הפלא ומרדות ועניות בכל
השם הגדול והקדוש היוצא מפסוק אנכי ארד עמך
מצרימה ואנכי אעלה גם עלה שסדורו אמ"י נצ"א כר"ע
י"ל אמ"ך רח"ג ר"ם ע"ע מ"ל כ"ה ובשם אל"ד כלול

במקורו

במקורו אהיה הוא אהלירה שתטיב לנו החתימה
ותעזרנו בכל ענינינו וחפצנו אמן :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

יה איום * זכור היום * ברית שבעת תמימה : ברית
אזרח * אשר ארח * בחקות דת נאומיה : אב רחמן *
קרב זמן * פדותנו ברחמיך : זכרנו יי ברצון עמך :
מחולל כל * וכל יכול * היה נדרש לדורשיך : והמצא *
והתרצה * לעם דופקי דלתיך : בהזכירם * זכות אברם *
וצדקת כל חסדיך : שעה ניבם * בהתקרבם * בכל לבם
לשחרך : זכרנו יי ברצון עמך :

רחמנא אדכר לן קיימיה דאברהם רחימא בדיל ויעבור :

רחמנא ארים ימינה ואצמח פורקנה :

רחמנא חתמינן בספרא דחיי :

רחמנא חתמינן בספרא דרחמי :

רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי :

רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי :

רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומוזני טבי :

רחמנא פתח שמיא לצלותין :

רחמנא טוב מרוגזך :

רחמנא ולא נהדר ריקס מן קמך :

ויש קהלות שאומרים כאן יי מרות ותוקעים שופר ואחכ"א

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

יי הוא האלהים יי הוא האלהים :

יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד :

אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל תפלתנו ברצון :

א"ש אל תאבדנו באורך גלותנו :

אבד כל הקמים עלינו לרעה :

א"ש

מח

הארץ לנו חרפה לשכנינו לעג וקלם לסביבותינו : תשימונו
ישר בגוים מנוד ראש בלאמים : בלתי היום כלמתי
נגדי ובשת פני כסתני : מקול מחרף ומגדף מפני אויב
ומתנקם : כל זאת באתנו ולא שכחנו ולא שקרנו
בבריתך : לא נסוג אחר לבנו ותט אשרינו מלל יי מני
ארחך : כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות :
אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר : הלא
אלהים יחקרו זאת כיהוא ידע תעלמות לב : כיעליך
הרגנו בלתי היום נחשבנו כצאן טבחה : עורה למה תישן
אדני הקיצה אריתונח לנצח : למה הפניה תסתיר תשכח
ענינו ולחצנו : כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ
בטננו : קומה מלרע עזרתה לנו ופרנו למען חסדך :

מה למנצח עלי ששנים לבני קרח משכיל שיר ירודת :

רחש לבי | דבר טוב אמר אני מעשי למלך

לשוני עט | סופר מהיר : יפית מבני אדם הוצק חן

בשפתותיה ערפן ברכה אלהים לעולם : חגור חרבך

על ירך גבור הודך והדרך : והודך | צלח רכב ער

דבראמת וענה צדק ותורה נוראות ימינה : חציה

שנונים עמים תחתיה יפלו בלב אויבי המלך : כסאך

אלהים עולם ועד שבט מישור שבט מלכותך : אהבת

צדק ותשנא רשע על כן | משחה אלהים אלהיה שמן

ששון מחברך : מרואהלות קציעות כל בגדותיה מך

היכלי שן מני שמחה : בנות מלכים ביקרותיה נצבה

שגל לימינה בכתם אופיר : שמעיבת וראי והטי אונך

חי עמך ובית אביך : ויתאו המלך יפיה כיהיה

והשתחוו לו : ובת צר | במנחה פניה יחלו עשירי

בגודך דגם סחר ואל סוחר בת מלך פנימה ממשבצות

שה : לרקמות תובל למלך בתולדות אחריה

רעותיה

רעותיה מובאות לך : תוכלנה בשמחות וגיל תבנה
בהיכל מלך : תחת אבתיך יהיו בניה תשיתמו לשרים
בכל הארץ : אזכירה שמך בכל יום ויום על פני עמים
יהודך לעלם ועד :

מו למנצח לבני קרח על עלמות שיר : אלהים לנו
מחסה ויעז עזרה בצרות נמצא מאד : על
כן לא נירא בהמור ארץ ובמוט הרים בלב ימים :
יהמו יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה : נהר
פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון : אלהים
בקרבם ברתמוט יעזרה אלהים לפנות בקר : המו
גוים ממו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ : יהוה צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : לכו חזו מפעלות
אלהים אשר שם שמות בארץ : משבית מלחמות עד
קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש :
הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ :
יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :

מו למנצח לבני קרח מזמור : בלהעמים תקע ערבך
הריעו לאלהים בקול רנה : כי יהוה עליון
נורא מלך גדול על כל הארץ : ידבר עמים תחתינו
ולאמים תחת רגלינו : יבחר לנו את נחלתנו את גאון
יעקב אשר אהב סלה : עלה אלהים בתרועה יהוה
בקול שופר : זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו :
כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל : מלך אלהים
על גוים אלהים ישב על כסא קדשו : נדיבי עמים
נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מנני ארץ מ
נערה :

מח שיר מזמור לבני קרח : גדול יהוה ומד
בעיר אלהינו הרקדשו : יפה נוף מ

הארץ הרציון ירכתי צפון קרית מלך רב : אלהים
בארמנותיה נודע למשגב : כי יהנה המלכים נועדו
עברו יחדו : המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו : רעדו
אחותם שם היל כילדה : ברוח קדים תשבר אניות
תרשיש : כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות
בעיר אלהינו אלהים יכוננה ערעולם סלה : דמינו
אלהים חסדך בקרב היכלך : כשמך אלהים כן תהלתך
על קצווי ארץ צדק מלאה ימינה : ישמח הרציון תגלנה
בנות יהודה למען משפטך : סבו ציון והקיפוה ספרו
מגדליה : שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען
תספרו לדור אחרון : כי זה אלהים אלהינו עולם ועד
הוא ינהגנו עלמות :

מט למנצח לבני קרח מזמור : שמעו זאת כל העמים
האזינו כלי שבי חלד : גס בני אדם גס
בני איש יחד עשיר ואביון : פי ידבר חכמות והגות לפי
תבונות : אטה למשל אזני אפתח ככנור חידתי : למה
האזינו בני אדם אירא בימי רע עון עקבי יסובני דגם סורק : הפטחים
על חילום וברכ עשרם ותהללו : אה לא פדה יפדה
איש לא יתן לאלהים כפרו : ויקר פדיון נפשם וחדל
לעולם : ויחיעוד לנצח לא יראה השחת : כי יראה
חכמים ימורתו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחריים
חילום : קרבם בתימו לעולם משפנתם לדור ודור
קראו בשמורתם עלי אדמות : ואדם ביקר בלילין
נמשל כבהמות נדמו : זרה דרכם כסל למו ואחריהם
בפיהם ירצו סלה : כצאן לשאול שתו מות ירעם
וירדו בם ישרים : לבקר וצורם לבלות שאול מזבד
לו אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה :
אלתירא כי יעשיר איש כי ירכה כבוד ביתו : כי לא

כמותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו : כי נפש
בחיו יברך ויודך כיתיטיב לך : תבוא ערדור אבותיו
ערנצח לא יראו אור : אדם ביקר ולא יבין נמשל
בבהמות נדמו :

נ מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח
שמש עד מבואו : מציון מכלל יפי אלהים הופיע :
יבא אלהינו ואל יחרש אשלפנו תאכל וסביבו נשערה
מאד : יקרא אלה שמים מעל ואלה הארץ לדין עמו :
אספור לי חסידי ברת בריתי עלי זבח : ויגידו שמים
צדקו כי אלהים שפט הוא סלה : שמעה עמי ואדברה
ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי : לא על
זבחך אוכיחך ועולתך לנגדי תמיד : לא אקח מביתך
פר ממבלאתיך עתודים : כי לי כל חיות יער בהמות
בהררי אלף : ידעתי כל עוף הרים וזו שרי עמדי :
אסיא רעב לא אמר לך כי לי תכל ומלאה : האוכל
בשר אבירים ודם עתודים אשתה : זבח לאלהים תודה
ושלם לעליון נדריך : וקראני ביום צרה אחלצך
והכבדני : ולרשע אמר אלהים מה ילך לספר חקי
ותשא בריתי עלי פיך : ואתה שנאת מוסר ותשלך
דברי אחריך : אסיראית נגב ותרץ עמו ועם מנאפים
חלקך : פיך שלחת ברעה ולישונך תצמיד מרמה :
תשב באחיק תדבר בבן אמה תתן דפי : אלה עשיתי
והחרשתי דמית היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה
לעניך : בינרנא זאת שכחי אלוה פדאטרף ואין מציל :
זבח תודה יכבדני ושם סמלית דרך אראנו בישע יד ימי
אלהים :

נא למנצח מזמור לדוד : בכוא אליו נתן הנביא כאשר
בא אל ברת שבע : חנני אלהים כחסדך

כרב רחמיך מחה פשעי : הרב כפסני מעוני ומחטאתי
טהרני : כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד : לך
לברך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך
תזכה בשפטה : הן כעון כל חוללתי וכחטא יחמתני
אמי : הן אמת חפצת בטחות וכסתם חכמה תודיעני :
תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין : תשמיעני
יששון ושמחה תגלגה עצמות דכית : הסתר פניך מחטאי
וכל עונתי מחה : לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון
חדש בקרבי : אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל
תקח ממני : השיבה לי יששון ישעה ורות נדיבה
תסמכני : אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישונו :
הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני
צדקתך : אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך : כי לא
רחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה : זבחי אלהים רוח
נשברה מלרע לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה : היטיבה
ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם : אז תחפץ
זבחי צדק עולה וכליל אזיעלו עלי מזבחך פרים :

נב למנצח משכיל לדוד : בכוא דואג האדמי ויגד
לשאל ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך :

מה תתהלל ברעה הנכור חסר אל פלתיים : הוור
תחשוב לשונך כתער מלשש עשה סמית רמיה : אהבת
דע ריש דגס וקמץ מטוב שקר מדבר צדק סלה : אהבת כל
דברי בלע לשון מרמה : גם אל יתצק לנצח יחתך ויטחך
מאהל וישרשך מארץ חיים סלה : ויראו צדיקים ויראו
ועליו ישחקו : הנה הגבר לא ישים אלהים מעוון דגס סחר סורק
ויבטח ברב עשרו יעו בהורתו : ואני פזיר רענן
בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד : אודך
לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסדיך :

נג למנצה על מחלת משכיל לדוד : אמר נבל
בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול אין
עשה טוב : אלהים משמים השקיף על בני אדם
לראות היש משכיל דרש את אלהים : כלו סג יחדו
נאלחו אין עשה טוב אין נס אחר : הלא ידעו פעלי
און אכלו עמי אכלו לחם אלהים לא קראו : שם
פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פור עצמות חנה
הבישותה כי אלהים מאסם : מי יתן מציון ישועות
ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל :
נד למנצה בנגינות משכיל לדוד : בבוא הזיפים
ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו :

אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני : אלהים
שמע תפילתי האזינה לאמרי פי : כי זרים קמו עלי
ועריצים בקשו ק נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה :
הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי : ישיב הרע
לשרי באמת הצמיתם : בנדכה אזכח הלך אודה
שמך יהוה כי טוב : כי מכל צרה הצילני ובאיבי
ראתה עיני :

נה למנצה בנגינות משכיל לדוד : האזינה אלהים
תפילתי ואליתת עלם מתחנתי : הקשיבה
לי וענני אריד בשיחי ואחימה : מקול אויב מפני
עקת רשע כיימיטו עלי און ובאף ישטמוני : לפי יחיל
בקרפי ואימות מות נפלו עלי : יראה ורעד יבא בי
ותכסני פלצות : ואמר מי יתדלי אבר כיזנה אעופה
ואשכנה : הונה ארחיק נדר אלין במדבר סלה :
אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער : בלע אדני
פלג לשונם כיראיתי חמס וריב בעיר : יומם ולילה
יסובכה על חומתיה ואון ועמל בקרבה : הוות בקרבה

ולא ימיש מרחבה תך ומרמה : כי לא אויב יחרפני
ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו : ואתה
אנוש בערפי אלופי ומידעי : אשר יחדו נמתיק סוד
בבית אלהים נהלך ברגש : ישיא מות עלימו ירדו
שאול חיים פידעות במגורם בקרבם : אני אר אלהים
אקרא ויהוה יושיעני : ערב ובקר וצהרים אשיחה
ואהמה וישמע קולי : פדה בשלום נפשי מקרב קח לדך
לי כירברים היו עמדי : ישמע אל ויענם וישב קדם
סלה : אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים : שלח
ידיו בשלומיו חלל בריתו : חלקו מחמאת פיו וקרבי
לבו רכו דבריו משמן והמה פתיחות : השרך עלי
יהוה והבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק :
ואתה אלהים ותורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה
לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך :

נו למנצה עליונות אלם רחקים לדוד מכתם באחו
אוחו פלשתים בנת חנני אלהים כישאפני
אנוש בלהיום לחם ילחצני : שאפו שוררי בלהיום כי
רבים לחמים לי מרום : יום אירא אני אליך אבטח :
באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה
יעשה בשר לי : בלהיום דברי יעצבו עלי כל
מחשבתם לרע : יגורו יצפונו המה עקבי ישמרו
כאשר קוו נפשי : על און פלטרכו באף עמים : הורד
אלהים : נדי ספרתה אתה שימרה דמעתי פנאדך
הלא בספרתך : אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא
זה ידעתי כי אלהים לי : באלהים אהלל דבר ביהוה
אהלל דבר : באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה
אדם לי : עלי אלהים נדרה אשכם תודות לך :
כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להרהלך לפני
אלהים

אלהים באור החיים :

נז למנצח אלתשחת לדוד מכתם בכרחו מפני שאול
במערה : חנני אלהים חנני כי בך חסיה נפשי
ובצל-כנפיה אחסה ^{ח סוה לנד} עד יעבר הוות : אקרא
לאלהים עליון לאל גמר עלי : ישלח משמים וישיעני חרף
שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו : נפשי ברוך
לכאים אשכבה להטים בני-אדם שניהם חנית וחצים
ולשונם חרב חדה : רומה על-השמים אלהים על
כל-הארץ כבודך : רשת הכינו לפעמי כפף נפשי ברו
לפני שיחה נפלו בתוכה סלה : נכון לפי אלהים נכון
לפי אשירה ואזמרה : עורה כבודי עורה ^{מלכ} הנבל וכנור
אעירה שחר : אורך בעמים אדני אזמרה בלאמים :
ביגדל עד-שמים חסדך ועד-שחקים אמתך : רומה
על-שמים אלהים על כל-הארץ כבודך :

נח למנצח אלתשחת לדוד מכתם : האמנם אלם
צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם :
אף-בלב עזרת תפעלון בארץ חמס יריכם תפלסון :
זרו רשעים מרחם תעו ^{מלכ} מבטן דברי כזב : חמת-למו
כדמות חמת-נחש כמופתן חרש יאטם ^{ח סוה לנד} אזנו :
אשר לא-ישמע לקול מלחשים חובר חברים מחכם :
אלהים הרס-שנימו בפימו מלתעות כפירים נתון : יהוה :
ימאסו כמומים יתהלכו-למו ידרך חציו כמו יתמללו :
כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל-חוו ^{מלכ} שמש :
בטרם יבינו סירתכם אטר כמורחי כמודרון ישערנו :
ישמח צדיק כי-חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע :
ויאמר אדם אף-פרי לצדיק אף יש-אלהים שפטים בארץ :
נט למנצח אלתשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו
את-הפית להמיתו : הצילני מאיבי אלהי

ממתקוממי

ממתקוממי תשנבני : הצילני מפעלי און ומאנשי דמים
הושיעני : כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עוים לא-
פשעי ולא-חטאתי יהוה : בלי עון ירצון ויפוננו עורה
לקראתי וראה : ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי
ישראל הקיצה לפקד כל-הגוים אלתחן כל-בגדי-און
סלה : ישובו לערב יהמו ככלב ויסובכו-עיר : הנדה
יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם פימי שמע : ואתה
יהוה תשחק-למו תלעג לכל-גוים : עזו אליך אשמרה
כי-אלהים משנבי : אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני
בשררי : אל תהרגם פן-ישכחו עמי הניעמו בחילך
והורידמו מגגנו אדני : חטאת-פימו דבר-שפתיו
וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו : כלה בחמה
פלה ואינימו וידעו כי-אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ
סלה : וישבו לערב יהמו ככלב ויסובכו-עיר : המה
יניעון לאכל אסילא ישבעו וילינו : ואני אשיר עך
וארגן לבקר חסדך פי-היית משנב לי ומנוס ביום צר-
לי : עזי אליך אזמרה כי-אלהים משנבי אלהי חסדי :
ס למנצח על-שושן ערות מכתם לדוד ללמד : בהצותו
את ארם נהרים ואת-ארם צוכה וישב יואב ויך
את-אדום בגיא-מלח שנים עשר אלף : אלהים זנחתנו
פרצתנו אגפת תשובכ לנו : הרעשתה ארץ פצמתה
רפה שבריה פימטה : הראית עמך קשה השקיר-חנו
יין תרעלה : נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט
סלה : למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענני :
אלהים דבר בקדשו אעלוה אחלקה שכס ועמק סבות
אמדר : לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחקקי : מואב סיר רחצי על-אדום אשליך
געלי עלי פלשת התרועעי : מי יבילני עיר מצור מי
נחני

נחני ער-אדום : הלא-אתה אלהים זנחתנו ולא-תצא
אלהים בצבאותינו : הבר-הלנו עזרת מצר ושו-
תשועת אדם : באלהים נעשה-חיל והוא יבוס צרינו :
סא למנצח | על-נגינת לרוד : שמעה אלהים
רנתי הקשיבה תפלתי : מקצה הארץ |
אליך אקרא בעטף לבי בצור-ירוס ממני תנחני : כי
היית מחסה לי מגדל-עז מפני אויב : אגורה באהלך
עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה : פיאתה אלהים
שמעת לגדרי נתת ירשת יראי שמך : ימים על-ימי-
מך תוסיף שנותיו כמור-דר ודר : ישב עולם לפני
אלהים חסד ואמת מן ינצרהו : פן | אזמרה שמך
לעד לשלמי גדרי יום | יום :

סב למנצח על-ידותון מזמור לדוד : אך אל-אלהים
דומיה נפשי ממנו ישועתי : אך-הוא צורי
וישועתי משגבי לא-אמוט רבה : ער-אנה | תהורתו
על-איש תרצחו | כלכם כקיר נטוי גדר הדחיה : אך
משאתו | יעצו להדיח ירצו כזב בפיו יברכו ובקרבים
יקלורסלה : אך לאלהים דומי נפשי כי ממנו תקורתי :
אך-הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט : ער-אלהים
ישעי וכבודי צור-עי מחסי באלהים : בטחו בו בכר-
עת | עם שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה-הלנו סלה :
אך | הבל בני-אדם כזב בני-איש במאונים לעלות
המה מהבל יחד : אל-תבטחו בעשק ובגזל אל-תהפלו
חיל | כיינוב אל-תשיתו לב : אחת | דבר אלהים שמים
זו שמעתי כי עז לאר-הים : ולך-אדני חסד פיאתה |
תשלם לאיש כמעשהו :

סג מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה : אלהים | אלי
אתה איש-חרך צמאה לך | נפשי כמה לך
בשרי

בשרי בארץ-ציה ועף בלי-מים : פן בקדש חזירך
לראות עוף וכבודך : פיטוב חסדך מחיים שפתי
ישבחונך : פן אברכך בחיי בשמך אשא כפי : כמו
חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל-פי : אם-
זכרתך על-יצועי באשמרות אהנה-בך : כי-היית
עזרתה לי ובצל כנפיה ארנן : דבקה נפשי אחרך
כי תמכר ימינך : והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו
בתחתיות הארץ : יגירהו על-ידי-חרב מנת שעלים
יהיו : והמלך ישמה באלהים יתהלל כל-הנשבע בו
כי יסכר פי דוברי-שקר :

סד למנצח מזמור לדוד : שמע-אלהים קולי בשיחי
מפחד אויב תצר חי : תסתירני מסוד
מרעים מרגשת פעלי און : אשר שגנו כחרב לשונם
דרכו חצם דבר מר : לירת במסתרים תם פתאם
ירדו ולא יראו : יחוקר-למו | דבר רע יספרו לטמון
מוקשים אמרו מי יראה-למו : יחפשו עולת תמנו חפש
מחפש וקרב איש ולב עמק : וירם אלהים חץ פתאום
היו מכותם : ויכשיליהו עלימו לשונם ירנודרו כר-
ראה בם : וייראו כל-אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו
השכילו : ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל-
ישרי-לב :

סה למנצח מזמור לדוד שיר : לך דמיה תהלה
אלהים בציון ולך ישלם-נדר : שמע תפלה
עריך כל-בשר יבאו : דברי עונת נברו מני פשענו
אתה תכפרם : אשרי | תבחר ורתקרב ישכן חצריך
נשבעה בטוב בירתך קדש היכלך : נוראות | בצדק
תענו אלהי ישענו מבטח כל-קצוי-ארץ וים רחקים :
מכין הרים ככחו נאור | סוף נגד בנבורה : משפוח | שאון ימים

שאון גליהם והמון לאמים : וייראו ישיבי קצוה מאותתיך
מוציא בקר וערב תרנין : פקדת הארץ ותשקקיה רבת
תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כייכן
תכינה : תלמיה רוח נחת נדודיה ברכיכים תמגנה
צמחה תברך : עשרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון
דשן : ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחננה : לבשו
כרים : הצאן ועמקים יעטפו-בר ירוועעו אף-ישירו :
סו למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים בלהארץ : זמרו
כבוד-שמו שימו כבוד תהלתו : אמרו לאלהים
מה-נורא מעשיך ברב עוף יכחשורך איביך : בלהארץ
ישתחוו לך ויזמרו-לך יזמרו שמך סלה : לכדוראו
מפעלות אלהים נורא עלילה ערבני אדם : הפך ים
ליבשה בנהר יעברו ברנל שם נשמחה בו : משל
בגבורתו : עלם עיניו בגוים תצפינה הסוררים : אל-
ירומו למו סלה : ברכו עמים : אלהינו והשמיעו קול
תהלתו : השם נפשנו בחיים ולא-נתן למוט רגלנו : כי-
בחנתנו אלהים צרפתנו בצרף-כסף : הבאתנו במצודה
שמת מועקרה במתנינו : הרכבת אנוש לראשנו באנו
באש ובמים ותוציאנו לרויה : אבוא ביתך בעולות
אשלם לך נדרי : אשר-פצו שפתי ודברפי בצרלי :
עלות מיחים אעלה-לך עסקטרת אילים אעשה בקר
עם-עתודים סלה : לכורשמעו ואספרה כלייראי אלהים
אשר עשה לנפשי : אליו פיקראתי ורומם תחת לשוני :
און אס-דאיתי בלבי לא ישמע : אדני : אכן שמע
אלהים הקשיב בקול תפלתי : ברוך אלהים אשר לא-
הסיר תפלתי וחסדו מאתי :

סו למנצח בנגינת מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה : לדעת בארץ דרכך
בכל

בכל-גוים ישועתך : יודוך עמים : אלהים יודוך עמים
כלם : ישמחו וירננו לאמים כית-שפט עמים מישר
ולאמים : בארץ תנחם סלה : יודוך עמים : אלהים
יודוך עמים כלם : ארץ נרונה יבולה יברכנו אלהים
אלהינו : יברכנו אלהים וייראו אותו בלאפסי ארץ :
סח למנצח לדוד מזמור שיר : יקום אלהים יפוצו
אויביו וינוסו משנאיו מפניו : כהנדרף עשן
תנדרף כהמם דונג מפני-אש יאכרו רשעים מפני אלהים :
וצדיקים ישמחו יעצו לפני אלהים וישישו בשמחה :
שירו : לאלהים זמרו סלו לרכב בערכות ביה שמו
ועלו לפניו : אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון
קדשו : אלהים : מושיב יחידים : ביתה מוציא אסירים
בפושרות אף סוררים שכנו צחיחה : אלהים בצאתך
לפני עמך בצעדה כישמוך סלה : ארץ רעשה : אף-
שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי
ישראל : גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה
כוננתה : חיתך ישברכה תכין בטובתך לעני אלהים :
אדני יתך אמר המבשרות ס' רסס צבא רב : מלכי צבאות
ידון ידון ונות-בית תחלק שלל : אס-תשפכו בין
שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקר
חרוץ : בפרש שדי : מלכים בה תשלג בצלמון : חר-אלהים
הרבישן הר גבננים הרבישן : למה תרצדון הרים גבננים
ההר חמד אלהים לשבתו אף-יהוה ישכן לנצח : רכב
אלהים רבתים אלפי שנאן אדני בס' רסס סיני בקדש :
עלית למרום : שבית שבי לקחת מתנות באדם ואף
סוררים לשכן יה אלהים : ברוך אדני יום : יום יעמס-לנו
האל ישועתנו סלה : האל : כל' טעמים וסס' לנו אל למושעות
וליהוה אדני למות תצאות : אף אלהים ימחץ ראש איביו

קדקד

קדקד שער מתהלך באשמיו : אמר אדני מבשן אשיב
אשיב ממצלות ים : למען ותמחץ רגלך בדם לשון כלבית
מאיבים מנהו : ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלכי
בקדש : קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות חופפות :
במקהלות ברכו אלהים אדני ממקור ישראל : שם בנימן
צעור רדם שרי יהודה הגמתם שרי זבלון שרי נפתלי :
צוה אלהיך ענה עונה דגם אחר ויו סורק אלהים זו פעלת לנו :
מהיכרך על ירושלים לך יובילו מלכים שי : גער חית
קנה ערת אבירים : בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף בור
עמים קרבות יחפצו : יאתו חשמנים מני מצרים כוש
תריץ ידיו לאלהים : ממלכות הארץ שירו לאלהים
זמרו אדני סלה : לרכב בשמי שמי קדם הן ותן בקולו
קול עו : תנו עו לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים :
נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות
לעם ברוך אלהים :

סט למנצח : על שושנים לדוד : הושיעני אלהים כי
באו מים ערנפש : טבעתי ביון מצולה
ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתי :
יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי : רבו
משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר
אשר לא גולתי אז אשיב : אלהים אתה ידעת לאולתי
ואשמתי מפה לאינכחדו : אל יבשו בי קוויך אדני
יהוה צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל :
כיעליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני : מוזר הייתי
לאחי ונכרי לבני אמי : כיקנאת ביתך אכלתני וחרפות
חורפיך נפלו עלי : ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות
לי : ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל : ישחו בי
יושבי שער ונגינות שותי שכר : ואני תפלתילך יהוה

עת רצון אלהים ברכי חסדך ענני באמרת ישעה :
הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי
מים : אלת שטפני : שבלת מים ואלת בלעני מצולה
ואלת אטר : סוף נכד עלי באר פיה : ענני יהוה כי טוב
חסדך כרב רחמיה פנה אלי : ואלתסתר פניה מעבדך
כיצרלי מהר ענני : קרבה ארנפשי גאלה למען איבי
פדני : אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל
צוררי : חרפה : שברה לפי ואנושה ואקוה לדוד ואין
ולמנחמים ולא מצאתי : ויתנו בברותי ראש ולצמאי
ישקוני חמץ : יהי שלחנם לפניהם לפח ולשלומים
למוקש : תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד
המעד : שפר עליהם ועמד וחרון אפה ישיגם : תהי
טירתם נשמה באהליהם אדיהי ישב : כי אתה אשר
הכית רדפו וארמכאוב חלליך יספרו : תנה עון על
עונם ואל יבאו בצדקתך : ימחו מספר חיים ועם צדיקים
אל יכתבו : ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשנבני :
אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה : ורניטב
ליהוה משור פר מקרן מפרים : ראו ענוים ישמחו דרשי
אלהים ויחי לבבכם : כישמע אר אביונים יהוה ואת
אסיריו לא בזה : יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רמש
בם : כי אלהים וישיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם
וירשוה : וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנרבה :
ע למנצח לדוד להזכיר : אלהים להצילני יהוה לעזרתי
חוישה : יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יפגו אחר
ויכלמו חפצי רעתי : ישובו ער עקב בשתם האמרים
האח האח : ישישו וישמחו : כף כל מבקשיך ויאמרו
תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך : ואני עני ואביון
אלהים הושהילי עזרי ומפלט אתה יהוה אל תאחר :

עא כה יהוה חסיתי אל אבושה לעולם : בצדקתך
 תצילני ותפלטני הטהאלי אונך והושיעני : היה
 לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כייסלעי
 ומצודרתי אתה : אלהי פלטני מיד רשע מפך מעול
 וחומץ : כייאתה תקורתי אדני יהוה מבטחי מנעורי :
 עליך נסמכתי בטבטן ממעי אמי אתה גוזי כה תהלתי
 תמיד : כמופת הייתי לרבים כמדויקוס כי סל' ואתה מחסי
 עז : ימלא פי תהלתך כלהיום תפארתך : אלתשליכני
 לעת זקנח ככלות ככח אחי אלתעובני : כיי אמרו אויבי
 לי ושמרי נפשי נועצו יחדו : לאמר אלהים עובו
 רדפו ותפשוהו כיי אין מציל : אלהים אלתרחק ממני
 אלהי לעזרתי חושרה : יבשו יכלו שטני נפשי יעטו
 חרפה וכלמה מבקשי רעתי : ואני תמיד איחל
 והוספתי מלתי על כל תהלתך : פי וספר צדקתך כלהיום
 תשועתך כי לא ידעתי ספרות : אבוא בגברות אדני
 יהוה אזכיר צדקתך לבדה : אלהים למרתני מנעורי
 וערהנה אניד נפלאותיה : וגם עדיקנה ושיבה
 אלהים אלתעובני עדי אניד זרועך לדור לכל יבוא
 גבורתך : וצדקתך אלהים עדי מרום אשר עשית גדלות
 אלהים מי כמוך : אשר הראיתני צרות רבות ורעות
 תשוב תחייני ומתהמורת הארץ תשוב תעלני : תרב ו
 גדלתי ותסב תנחמני : נס אני אודך בכל ינבל אמתך
 אלהי אומרה לך בכנור קדוש ישראל : תרננה
 שפתי כייאזמרה לך ונפשי אשר פדית : נס לשוני כרי
 היום תהנה צדקתך כיי בשו כיי חפרו מבקשי רעתי :
 עב לשלמה ו אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לכוך
 מלך : דיין עמך בצדק וענייה במשפט :
 ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה : ישפט
 עניי

עניי עם יושיע לבני אביו וידכא עושק : יראוך עם
 שמש ולפני ירח דור דורים : ירד כמטר על גז
 פרביבים זרוף ארץ : יפרח בימיו צדיק ורב שלום
 עדיבלי ירח : וירד מים עדים ומנהר עדיאפסי ארץ :
 לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו : מלכי תרשיש
 ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשר יקריבו :
 וישתחווירו כל מלכים כל גוים יעבדוהו : כיי יציל
 אביו משוע ועני ואין עור לו : יחס על דל ואביו
 ונפשות אבנים יושיע : מתוך ומחמס יגאל נפשם
 ויקר דמס בעיניו : ויחי ויתלדו מזהב שבא ויתפלל
 בעדו תמיד כלהיום יברכנהו : יהי פסתבר בארץ
 בראש הרים ירעש פלבנון פרו ויציצו מעיר כעשב
 הארץ : יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו ויתברכו
 בו כל גוים יאשרהו : ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל
 עשה ס' נפלאות לבדו : וברוך שם כבודו לעולם
 וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן : כלו תפלות
 דוד בן ישי :
 אחריו כל אדם ימשיך בנעימותו בספר השני עד תכליתו
 וישירו תהלתו לחן יריר נפש :
 הדרך ועזו ירך מלא עולם יחו יחד וכגבורת כבודך
 שמך נודע ולא נכחד יחיד תעז בפחדך
 הרוך צרי באיד כחד הלא את אל ישועתי כה אבטח
 ולא אפחד : כאיל תערג נפשי זרובת אש ידידותך
 ותצמא כל ימי רישי כאל מים לחמלתך זקוף שפלי
 ושא ראשי ותהרס נס גבורתך ואז לפי להללך חזק
 עז ועלו יחד הלא את א ישועתי כה אבטח ולא אפחד :
 אלהים כן דרכיך מעון משפט בצור נאדר יכלתך
 ועז דינך היתכן אשר נעדר ואויבך לעומתך היצדק
 כי

כי יהי נהדר * עשה נא בעבור יצחק * זכור צדקו לעם
אחד * הלא את אל ישועתי בך אבטח ולא אפחד :

ואחר כך יאמר תפלה זו בכונת הלב

יהי רצון מלפניך * אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות
ספר השני שבתהלים שקרינו לפניך שהוא
מכוון כנגד ספר שמורת שבחמשה חומשי תורה *
ובזכות מזמוריו * ובזכות פסוקיו * ובזכות תיבותיו *
ובזכות אותיותיו * ובזכות נקודותיו * ובזכות טעמיו *
ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם * ובזכות
שמותיה הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם * שתצוה
פחדך על אויבינו * ותצילנו בלח גבורתך * ותחתמנו
בספר גאולה וישועה * ותפתח לנו שערי אומן * שערי
לכוב * שערי הצלה * שערי ישועה * שערי מזונות * וגם
עד זקנה ושיבה אלהים אל תעובני * עד אגיד זרועך
לדור לכל יבוא גבורתך : תודיעני ארח חיים שבע
שמחות את פניך נעימות בימיך נצח :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

ברית נפקד * אשר נעקד * להעלות לפניך : כשה
נאסר * וגם נמסר * עשות הטוב בעיניך : רצה
גזעו * והון זרעו * בעת בואם לפניך : ואם חובם * ענה
בם * עשה נא למען שמך : זכרנו * ברצון עמך :
זכור יצחק * בשחק * חתום במדת הגבורה : תזכור
אלי * צור גואלי * לעם שואל מן עזרה * עקדתו *
וצדקתו * משוף לעם בשמך נקרא : חתום לטובה *
בגדבה * אל נאזר בגבורה : מנחלתך * וסגלתך * לא
תכלא רחמיך : זכרנו * ברצון עמך :

רחמנא

רחמנא אדכר לך קיימיה דיצחק עקידא בדיל ויעבור :
רחמנא בכסופי אפיז אתינא למקרי קמך רחם עלן ביז :
רחמנא חתמינן בספרא דחיי
רחמנא חתמינן בספרא דרחמי
רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי
רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי
רחמנא פתח שמיא לצלותין
רחמנא תוב מרוגך
רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך

ויש קהלות שאומרים כאן י"ג גדרות ותוקעים שופר ואחכ"א

שמע ישראל * אלהינו * אחד :
* * הוא האלהים * הוא האלהים :
* * מלך * * מלך * * ימלוך לעולם ועד :

אלהינו שבשמים בריתך זכור ואל תשכחנו
ברך את לחמנו ואת מימינו
א"ש חתמנו בספר חיים טובים
חתמנו בספר צדיקים
חתמנו בספר ישרים ותמימים
חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
עננו ופחד יצחק עננו :

עננו העונה בעת צרה עננו :
עננו העונה בעת רחמים עננו :
* חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
* * ביום ישועתה בשרנו ורחמנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
* * עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :
* * עשה למען געקד באולמך וחוסה על ישראל עמך :
* * עשה למען הרוגים ושרופים על יהוד קדשת שמך
* וחוסה על ישראל עמך :

דעני

דעני לצחק על גבי מדבחא ענינן :
דעני לצדיקו וחסידו ותמימי די בכל דר ודר ענינן :
תודיעני ארח חיים שבע שמחות ארח פניך נעמות
בימינה נצח :

ספר שלישי

עג מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לכרי לבב :
ואני כמעט נטיו רגלי כאין שפכו אשרי :
כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה : כי אין
חרצבות למותם וברייה אולם : בעמל אנוש אינמו
ועם-אדם לא ינעו : לכן ענקתמו גאווה יעסף-שית
חמס למו : יצא מחלב עינימו עברו משפיות לבב :
ימיקו וידברו ברע עשק ממרום ידברו : שתו בשמים
פיהם ולשונם תהלק בארץ : לכן ישוב עמו הלם
ומי מלא ימצו למו : ואמרו איכה ידע-אל ויש דעה
בעליון : הנה-אלה רשעים ושכוי עולם השגור-חיל :
אך-דיק זפיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי : ואחי נגוע
כל-היום ותוכחתי לבקרים : אם-אמרתי אספרה כמו
הנה דור בניה בגדתי : ואחשבה לדעת זאת עמל
הוא בעיני : עדי-אבוי אל-מקדשי-אל אבינה
לאחריתם : אך בחלקות תשית למו הפלתם למשוואות :
אך היו לשמה כרגע ספו תמו מן-בלהות : כחלום
מהקיץ אדני בעיר וצלמם תבוז : כי יתחמץ לבבי
וכליותי אשתונן : ואני-בער ולא אדע בהמות הייתי
עמך : ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני : בעצתך
תנחני ואחר כבוד תקחני : מילי בשמים ועמך לא
חפצתי בארץ : פלה שארי ולבבי צור-לבבי וחלקי
אלהים לעולם : כי-הנה רחקה יאברו הצמתה כל-

זונה ממך : ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני
יהוה מחסי ס' סוף לנד לספר כל-מלאכותיך :
עד משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן
אפך בצאן מרעיתך : זכר ערתך קנית
קדם גאלת שבט נחלתך הר-ציון זה שכנת בו :
הרימה פעמך למשאורת נצח כל-הרע אויב בקדש :
שאנו צורריך בקרב מועדיך שמו אותם אתורת :
יודע כמביא למעלה בסכך ס' סוף לנד וס' נק' עץ קרדמות ועתה
פתוחיה יחד בכשיל וכרפות יהלמון ס' ס' : שלחו ר' רס' באש
מקדשה לארץ חללו משכן שמך : אמרו בלבם
נינם יחד שרפו כל-מועדי-אל בארץ : אותינו לא-
ראינו אין-עוד נביא ולא-אתנו יודע עדימה : עדי-שתי
אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח : למה תשיב
ידך וימינה מקרב חיקך כלה : ואלהים מלכי מקדם
פעל ישועות בקרב הארץ : אתה פוררת בעזה ים
שברת ראשי תנינים עדי-המים : אתה רצצת ראשי
לויתן תתנו מאכל רעם לציים : אתה בקעת מעין
ונחל אתה הובשת נהרות איתן : קך יום אף-לך
לילה אתה הכינות מאור ושמש : אתה הצבת כד-
גבורות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם : זכרואת
אויב חרף יהוה ועם-נבל נאצו שמך : אל-תתן לחית
נפש תורף חית ענייה אלה-שכח לנצח : הבט לברית
כי-מלאו מחשבי-ארץ נאות חמס : אל-ישב דך נכלם
עני ואביון יהללו שמך : קומה אלהים ריבה ריבה זכר
חרפתך מני-נבל כד-היום : אלה-שכח קול צורריך
שאון קמיה עלה תמיד :

עה למנצח אלה-שחת מזמור לאסף שיר : הודינו ו
לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו

נפלאותיה : כי אקח מועד אני מישרים אשפט :
נמגיס ארץ וכלי שביה אנכי תכנתי עמוריה סלה :
אמרתי להורלים אליהו ולרשעים אל תרימו קרן :
אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק : כי לא
ממוצא וממערב ולא ממדבר קרן הרים : כי אלהים שפט
זה ישפיל וזה ירים : כי כוס ביריהוה ויין חמרו מלא
מסך ויגר מזה אף שמריה ימצו ישתו כל רשעי ארץ :
ואני אניד לעולם אומר להי יעקב : וכל קרני
רשעים אנדע תרומנה קרנות צדיק :

עו למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר : נודע ביהודה
אלהים בישראל גדול שמו : ויהי בשלם

סופו דגס אחר וי' סורק ומעונתו בציון : שמה שבר רשפי' ס' רסס
קשת מגן וחרב ומלחמה סלה : נאור אתה אדיר מהררי
טרף : אשתוללו ו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל
אנשי חיל יריהם : מגעתך אלהי יעקב נרדם ורכב
וסוס : אתה נורא אתה ומייעמד לפניך מאז אפק :
משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה : בקום
למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה : כי חמת
אדם תודך שארית חמת תחגר : נדרו ושלמו ליהודה
אלהיכם כל סביביו יבירו שי למורא : יבצר רוח
נגידים נורא למלכי ארץ :

עו למנצח על ידותון לאסף מזמור : קולי אל אלהים
ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי ביום צרתי
אדני דרשתי ידי ו לכה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם
נפשי : אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ו ותתעשף
רוחי סלה : אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר :
חשבתי ימים מקדם שנות עולמים : אזכרה נגינתי
כלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי : הלעולמים

ל' רססס רסס יונה ו אדני ולא יסיף לרצות עוד : האפס לנצח
חסדו גמר אמר לדר ודר : השבח חנות אל אסקפץ באף
רחמי סלה : ואמר חלתי מלעיל היא שנות ימין עליון :
אזכור מעלליייה כי אזכרה מקדם פלאה : והגיתי
בכל פעריך ובעלילותיה אשיחה : אלהים בקדש
דרבך מי אל גדול באלהים : אתה האל עשה ס' נורי פלא
הודעת בעמים עוף : גאלת ברוע עמך בני יעקב
ויוסף סלה : ראוף מים ו אלהים ראוף מים יחילו
אף ירגו תהמות : זרמו מים עבות קול נתנו שחקים
אף חציצה יתחלכו : קול רעמך ו בגלגל האירו ברקים
תכל רגזה ותרעש הארץ : בים דרבך ושבילך במים
רבים ועקבותיה ק' דגס לא נדעו : נחית כצאן עמך ביר
משה ואהרן :

עח משכיל לאסף האזינה עמי תורת הטו אזיכם לאמרי
פי : אפתחה לסראל ס' ס' במשלפי אביעה חידות
מניקדם : אשר שמענו ונדעם ואבתינו ספרו לנו :
לא נכחד ו מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהודה
ועוזו ונפלאותיו אשר עשה : ויקם עדות וביעקב ותורה
שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם :
למען ידעו ו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו
לבניהם : וישמו באלהים כסלם ולא ישכחו מעדדי
אל ומצותיו ינצרו : ולא יהיו כאבותם דור סורר
ומרה דור לאהבין לבו ולא נאמנה ארתאל רוחו :
בני אפרים נושקי רומי קשת הפכו ביום קרב : לא
שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת : וישכחו
עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם : נגד אבותם עשה
פלא בארץ מצרים שדה צען : בקע ים ויעבירו
ויצבמים כמורד : וינחם בענן יומם וכל הלילה

באור אש : יבקע צרים במדבר וישק בתהמות כפ רבה :
 ויציא נזולים מסלע ויורד כנהרות מים : ויסיפו עוד
 לחטא-ללו למרות עליון בציה : וינסוראל בלבבם
 לשאל-אכל לנפשם : וידברו באלהים אמרו היוכל
 אל לערף שלחן במדבר : הן הפה-צור ויזובו מים
 ונחלים ישטפו הנס-לחם ויכל תת אס-ילין שאר לעמו :
 לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ^{ס' סמלית} ביעקב וגם-אף
 ענה בישראל : פי לא האמינו באלהים ולא כטחו
 בישועתו : ויצו שחקים ממעל ודרתי שמים פתח :
 וימטר עליהם מן לאכל ורגן-שמים נתן למו : לחם
 אבירים אבל איש צידה שלח להם לשבע : יסע
 קדים בשמים וינהג בעזו תימן : וימטר עליהם בעפר
 שאר וכחול ימים עוף כנף : ויפר בקרב מחנהו סביב
 למשכנתיו : ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם :
 לאזרו מתאותם עוד אכלם בפיהם : ואף אלהים עלה
 בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע : בכר
 זאת חטא-רעוד ולא האמינו בנפלאותיו : ויכר-בהבל
 ימיהם ושנותם בפהלה : אס-הרגם ודרשוהו ושבו
 ויחרוראל : ויזכרו כי-אלהים צורם ואר עליון גאלם :
 ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו-לו : ולבם לא-נכון
 עמו ולא נאמנו בכריתו : והוא רחום יכפר עון ור-א-
 ישחית והרבה להשיב אפו ול-אי-יעיר פלחמתו : ויזכר
 כי-בשר המה רוח הולך ולא ישוב : כמה ^{מלכ} מרוהו
 במדבר יעציבוהו ביימוון : וישבו וינסו אל וקדוש
 ישראל התוו : לא-זכרו את-ידו יום אש-רפדם מני-
 צר : אשר-שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה-צען :
 ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בלי-ישתיין : ישלח בהם
 ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם : ויתן לחסיל יבולם

ויגיעם

ויגיעם לארבה : יהרג בכרד נפנם ושקמותם בחנמל :
 ויסגר לכרד בעירם ומקניהם לרשפים : ישלח-בם
 חרון אפו עברה וועם וצרה משלחת מלאכי רעים :
 יפלו נתיב לאפו לא-חשה ממות נפשם וחיתם לדבר
 הסגיר : ויך כל-בכור במצרים ראשית אונים באהלי-
 חם : ויסע כצאן עמו וינהגם בעדר במדבר : וינחם
 לבטח ולא פחדו ואת-אויביהם כסה חים : ויביאם
 אל-גבול קדשו הר-זה קנתה ימינו : ויגרש מפניהם
 גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל :
 וינסו וימרו את-אלהים עליון ועדורתיו לא-שמרו :
 ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה : ויכעיסוהו
 בכמותם ובפסיליהם יקניאוהו : שמע אלהים ויתעבר
 וימאס מאד בישראל : ויש משכן שלו אהל שכן
 באדם : ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד-צר : ויסגר
 לחרב עמו ובנחלהו התעבר : בחוריו אכלה-אש
 ובתולתיו לא הוללו : ^{דגם סדר וי סורק} כהניו בחרב נפלו ואלמנתיו
 לא תבכינה : ויקץ בישן אדני כגבור מתרוגן מין :
 ויך צריו אחור חרפת עולם נתן למו : וימאס באהל
 יוסף ובשבט אפרים לא כחר : ויבחר את-שבט יהודה
 את-חר ציון אשר אהב : ויבן כמדרמים מקדשו בארץ
 יסדה לעולם : ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכר-את
 צאן : מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובי-ישראל
 נחלתו : וירעם ^{י סורק} כתם כפ לבבו ובתבונות כפיו ינחם :
 עט מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו
 את-היכל קדשך שמו את-ירושלם לעיים :
 נתנו את-נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסדיך
 לחית-ארץ : שפכו דמם פמים סביבות ירושלם ואין
 קובר : היינו חרפה לשכנינו לעג וקלם לסביבותינו :

עד

עדימה יהוה תאנף לנצח תבער כמו-איש קנאתך :
 שפך חמתך ואלהגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות
 אשר בשמך לא קראו : כי אכל את יעקב ואת בנוהו
 השמו : אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו
 רחמך כי דלונו מאד : עזרנו ואלהי ישענו על דבר
 כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :
 למה ויאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו
 נקמת דם עבדיך השפוך : תבוא לפניך אנקת אסיר
 כגדל זרועך הותר בני תמותה : והשב לשכנינו שבעתים
 אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני : ואנחנו עמך ו
 וצאן מרעתך נודה לך לעולם כדור ודר נספר תהלתך :
 פ למנצח אל ששנים ערות לאסף מזמור : רעה ס' סו
 ישראל האזינה נהג בצאן יוסף ישב הכרובים
 הופיעה : לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את
 גבורתך ולכה לישעתה לנו : אלהים השיבנו והאר
 פניך ונושעה : יהוה אלהים צבאות ערמתי עשנת
 בתפלת עמך : האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות
 שליש : תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו לנו :
 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה : גפן
 ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה : פנית לפניך
 ותשרש שרשיה ותמלא ארץ : כסו קים הרים צלה וענפיה
 ארוזאל : תשלח קציריה ערים ואל נהר יונקותיה :
 למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך : יכרסמנה
 חזיר מיער וזיו שדי ירענה : אלהים צבאות שוכ נא
 הבט משמים וראה ופקד גפן זאת : וכנה אשר נטעה
 ימינה ועל בן אמצתה לך : שרפה באש כסוחה מגערת
 פניך יאכרו : תהי ידך על איש ימינה על בן אדם
 אמצת לך : ולא נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא :

יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה :
 פא למנצח על הגותית לאסף : הרנינו לאלהים עזרנו
 דגס סחר ויו סורק הריעו לאלהי יעקב : שארזומרה
 ותגורתך כנור נעים עם נבל : תקעו בחדש שופר
 בפסח ליום חגנו : כי חק לישראל הוא משפט לאלהי
 יעקב : עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים
 שפת לא ידעתי אשמע : הסירותי מסבל שכמו כפיו
 מדוד תעברנה : בצרה קראת ואחלצה אענה בסתר
 רעם אבחה על מי מריבה סלה : שמע עמי ואעידה
 בך ישראל אסתשמעילי : לא יהיה בך אל זר ולא
 תשתחוה לאל נכר : אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ
 מצרים הרחב ס' סגול פ' פ' ואמלאהו 5 רסס : ולא שמע עמי
 לקולי וישראל לא אבה לי : ואשלחהו בשרירות לבם
 ילכו במועצותיהם : לו עמי שמע לי ישראל בדרכי
 יהלכו : כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי :
 משנאי יהוה יכשורו ויהי עתם לעולם : ויאכילהו
 מחלב חטה ומצור דבש אשביעך :
 פב מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
 ישפט : ערמתי תשפטו עול לפני רשעים
 תשאר סלה : שפטו דל קים ויתום עני ורש הצדיקו : פלטר
 דל ד סק ואביון מיד רשעים הצילו : לא ידעו ולא יבינו
 בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ : אני אמרתי
 אלהים אתם ובני עליון כלכם : אכן כאדם תמותון
 וכאחד השרים תפלו : קומה אלהים שפטה הארץ כי
 אתה תנחל בכד הגוים :
 פג שיר מזמור לאסף : אלהים ארדמילך אלתחרש
 ואר תשקט אל : ביהנה אויביך יהמיון
 ומשנאיך נשאו ראש : על עמך יערימו סוד ויתיעצו
 על

על צמוניך : אמרו לנו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד : כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו : אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים : גבל ועמון ועמלק פלשת עמי שבי צור : גם אשור גלדה עמם היו זרוע לבני לוש סלה : עשה להם כמדון כסיסרא כיבין בנחל קישון : נשמדו בעין דאר היו רמן לאדמה : שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו : אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים : אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח : כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים : כן תרדפם בסערה ובסופתך תבהלם : מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה : יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו וידעו יד מרי כי אתה שמך יהוה לברך עליון על כל הארץ :

פר למנצח על הגתית לבני קרח מזמור : מה ידירות משכנותיך יהוה צבאות : נכספה וגם כלתה ונפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אר יא אל חי : גם צפור מצאה לרדף בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי : אשרי יושבי ביתך עוד יהלוק סלה : אשרי אדם עזרלו בה מסלות בלבכם : עברי בעמק הבכא מעין שיתוהו גם ברכות יעטה מורה : ילכו מחיל אלחיל יראה אל אלהים בציון : יהוה אלהים צבאות שמעה תפלת האזינה אלהי יעקב סלה : מגננו ראה אלהים והפט פני משיחה : כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהל ירשע : כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים : יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך : פה למנצח לבני קרח מזמור : רצית יהוה ארצך שבת

שבת שבית יעקב : נשאת עין עמך בסית כל חטאתם סלה : אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך : שובנו אלהי ישענו והפר בעמך עמנו : הלעולם תאנף בנו תמשך אפך לרר ורר : הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמח בך : הריאנו יהוה חסדך וישעך תתלנו : אשמעה לרפא סמ' ס' ק מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה : אך קרוב לריאיו ישעו לשכן כבוד בארצנו : חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו : אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף : גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה : צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו :

פו תפלה לדוד הטה יהוה אונה ענני כי עני ואביון אני : שמרה ס' ק' ס' כמי הסרות וק' ר' לר' ק' נפשי כי חסיד אני הושע עברך אתה אלהי הבוטח אליך : חנני אדני כי אליך אקרא כל היום : שמח נפש עברך כי אליך אדני נפשי אשא : כי אתה יהוה טוב וסלה ורכי חסד לכל קראיך : האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי : ביום צרתי אקראך כי תענני : אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך : פרגים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך : כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לברך : הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבכי ליראה שמך : אודה אדני אלהי בכל רכבי ואכבדה שמך לעולם : כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה : אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו ר' ר' נפשי ולא שמוך לנגדם : ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת : פנה אלי וחנני תנה ענה לעבדך והושיעה לכן אמתך : עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי

באמונתו : לא אחלל בריתי ומוציא שפתי לא אשנה :
 אחת נשבעתי בקדשי אסילדוד אכזב : זרעו לעולם
 יהיה וכסאו כשמש נגדי : כירח יפון עולם ועד בשחק
 נאמן סלה : ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך :
 נארתה ברית עבדך חללת לארץ נורו : פרצת כר--
 נדרתיו שמת מבצרי מחרה : ששהו כל עברי דרך
 היה חרפה לשכניו : הרימות ימין צריו השמחת כל--
 אויביו : אף תשיב צור חרבנו ולא הקמתו במלחמה :
 השבת מטהרו ^{ס' ק' דגס} וכסאו לארץ מגרתה : הקצרת
 ימי עלומיו העמית עליו בושח סלה : ערמה יהוה תסתר
 לנצח תבער כמוראש חמתך : זכר ^{ס' ק' דגס} אני מהחלד
 ערמה שוא ^{ס' דגס} בראת כל בני אדם : מי גבר יהיה ולא
 יראהמות ^{מ' דגס} ימלט נפשו מיד שאול סלה : איה חסדיך
 הראשונים : אדני נשבעת לדוד באמונתך : זכר אדני
 חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים : אשר
 חרפו אויביך : יהוה אשר חרפו עקבות ^{ק' דגס} משיחך :
 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן :

אחרי כן יצ"ח דברו בספר השלישי עד גמרו ויהי שירו
 לחן יגדל אלהים חי או עת שערי רצון :

ותיק ישר המהלך חתם מלך שחקים הוא בגאותו :
 יודו המון אישים ואמותם זכרו ותכנית רוב תהלתו :
 הוא אל אמונה באמת חתם עולם אשר ברא באמרתו :
 הצח וההדרור במלבושו כי עז ותפארת במקדשו :
 אך טוב לישראל ואב רחמן בוחר לחלקו נחלת עמו :
 הזמה בחבתו כדוד נאמן ויט לצד חסד בעת זעמו :
 יום וכל רגע ועת וזמן כוסף עשות רב טוב והוא עצמו :
 היה וכן היה וכן יהיה ויהו לכל נברא מקור שרשו :
 הצח וההדרור במלבושו כי עז ותפארת במקדשו :
 יפתח

יפתח י את אסם טובו מלא וגדוש מעל יותיו :
 את גואלו ישלח וכא יבא צדיק ונושע הוא באותותיו :
 אז יעקב יראה ויש לבו פרח פארו צין בפארותיו :
 אז יחזו גוים אשר האל צרף וזכר את דבר קדשו :
 הצח וההדרור במלבושו כי עז ותפארת במקדשו :

ואחר כך יאמר חפלה זו בכונת הלב

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות
 ספר השלישי שבתהלים שקרינו לפניך שהוא
 מכון כנגד ספר ויקרא שבחמשה חומשי תורה :
 ובזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו
 ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות טעמיו
 ובזכות שמותיה הקדושים הפתובים בהם ובזכות
 שמותיה הקדושים הרמזיים והמצורפים בהם שתרחם
 עלינו ברחמיך ואמתך ותחתמנו בספר מזונות ופרנסה
 טובה ותפתח לנו שערי יושר שערי ותיקורת
 שערי דעה שערי הרוחה שערי אהבה שערי ועד
 טוב שערי אמת שערי ותרנות שערי הצלחה שערי
 ארוכה וקיים בנו מקרא שכתוב ולתתך עליון על כל הגוים
 אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש
 ליהוה אלהיך כאשר דבר : תודיעני ארח חיים שבע
 שמחות את פניך נעימות בימיך נצח :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

למודך וגם ידיך ישראל לך מקורא : אשר חלם
 והן סדם במרום לו מורא : אל אחד לך
 פחד ויאמר מה נורא : זכור צדקו וגם נאקו
 לשארית נשארה נהלאה אשר נשאה זרה כמה

אימך

אימיה : זכרנו יהוה ברצון עמך : זכור אהו * וגם
שבוין * חתום במדת תפארת : מדת אמת * באמת *
ירישה לו וכותרת : תפארתו * בתמתו * תמיד בו
נקשרת * ודמותו * וצורתו * חקוקה בעטרת : הוא
איש תם * בשמך נחתם * שמתו על פס רחמיה :
זכרנו יהוה ברצון עמך :

רחמנא אדפר לן קיימיה דיעקב שלימא בדיל ויעבור :
רחמנא גלי גבורתך עלן
רחמנא חתמינן בספרא רחמי
רחמנא חתמינן בספרא דרחמי
רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי
רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי
רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי
רחמנא פתח שמיא לצלותין
רחמנא טוב מרוגזך
רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך

ויש קהלות שאומרים כאן ו"ג מדות ותוקעים שופר ואחכ"א
שמע ישראל " אלהינו " אחד :
" הוא האלהים " הוא האלהים :
" מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד :
אלהינו שבשמים גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה :
א"ש חתמנו בספר חיים טובים :
חתמנו בספר צדיקים :
חתמנו בספר ישרים ותמימים :
חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה :
עננו אביר יעקב עננו :
עננו העונה בעת רחמים עננו :
" חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :

" גלגל המון רחמיה עלינו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
" עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :
" עשה למען נענך בסלם ממרומיה וחוסה על
ישראל עמך :

" עשה למען הרונים ושרופים על יחוד קדשת שמך
וחוסה על ישראל עמך
דעני ליעקב בבית אל ענינן
דעני לצדיקי וחסדי ותמימי די בכל דר ודר ענינן :
תודיעני ארח חיים שבע שמחות ארח פניך נעמות
בימיך נצח :

ספר רביעי

צ תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית
לנו בדר ודר : בטרם | הרים ילדו ותחולל כל טעמים
ארץ ותבל ומעולם עד כ"ג נגל וי' עולם אתה אל : תשב
אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם : כי אלף שנים
בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה : זרמתם
שנה יהיו בבקר כחציר יחלף : בבקר יציץ וחלף
לערב ימולל ויבש : כי כלינו באפה ובחמתך נבהלנו :
שתה מלרע עונתינו לנגדה עלמנו למאור פניך : כי כל-
ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמורהגה : מי שנותנינו
בהם שבעים שנה ואם בגבורת | שמנים שנה ורהבם
עמל ואון כינו חיש ונעפה : מי יודע עז אפה וכיראתך
עברתך : למנות ימינו כן הודע ונבא לכב חכמה :
שובה מלרע יהוה ערמתי והנחם על עבדיך : שבענו
בבקר הסדה ונרננה ונשמחה בכל ימינו : שמחנו כימות
עניתנו שנות ראינו רעה : יראה אל עבדיך פעדיך
והדרך על בניהם : ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו

ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :
 צא ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליהוה
 מחסי ומצודתי אלהי אבטחבו : כי הוא
 יצילך מפח קוש מדבר הוות : באברתו יסך לך
 ותחתכנפיו תחסה ^{ס' ס"ו} לך צנה וסחרה אמתו : לאתירא
 מפחד לילה מחץ יעוף יומם : מדבר באפל יהלך מקטב
 ישוד צהרים : יפל מצדה אלה ורבכה מימינה אליה לא
 יגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה : כי
 אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך : לאתאנה אליך
 רעה ונגע לא יקרב באהליך : כי מלאכיו יצוה לך
 לשמך בכל דרכיך : על עפים ישאונה פיתגף באבן
 רגלה : על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין : כי בי
 חשק ואפלטוהו אשגבוהו כי ידע שמי : יקראני ואענהו
 עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו : אך ימים
 אשביעהו ואראהו בישועתי :

צב מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה
 ולומר לשמך עליון : להגיד בסקר חסדך
 ואמונתך בלילות : עלי עשור ועלי נבל עלי הגיט
 בכנור : כי שמחתני יהוה בפעליך במעשי ידיך ארנן :
 מהגדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך : איש
 בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת : בפרח רשעים
 כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד :
 ואתה מרום לעלם יהוה : כיהנה איביך יהוה כי
 הנה איביך יאברו ותפרדו כל פעלי און : ותרם פראים
 קרני בלתי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי בקמים
 עלי מרעים תשמענה אזני : צדיק כתמר יפרח בארז
 בלבנון ישגה : שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו
 יפריחו : עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו :
 להגיד

להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו :
 צג יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עו התאזר אף
 תכון תבל בלחמוט : נכון כסאך מאז מעולם
 אתה : נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו
 נהרות דכים : מקלות מים רבים אדירים משברי ים
 אדיר במרום יהוה : עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה
^{ס' ס"ו} קדש יהוה לארך ימים :

צד אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע : הנשא שפט
 הארץ השב גמול על גאים : עד מתי רשעים
 יהוה עד מתי רשעים יעלו : יביעו ידברו עתק יתאמרו
 כל פעלי און : עמה יהוה ידכאו ונחלתה יענו : אלמנה
 וגר יהרגו ויתומים ירצחו : ויאמרו לא יראה יהוה יד דג
 ולא יבין אלהי יעקב : בינו בערים בעם וכסילים מתי
 תשכילו : הנטע און הלא ישמע אם יצר עין הלא
 יביט : היסר גוים הלא יוכיה המלמד אדם דעת :
 יהוה ידע מחשבות אדם כיהמה הבל : אשרי הגבר
 אשר תיפרנו יהוה יד דג ומתורתך תלמדנו : להשקיט לו
 מימי רע עד יכרה לרשע שחת : כי לא יטש יהוה
 עמו ונחלתו לא יעזב : כי עד צדק ישוב משפט ואחריו
 כל ישרי לב : מייקום לי עם מרעים מייתיצב לי עם
 פעלי און : לגולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה
 נפשי : אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני :
 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעני ^{ס' ס"ו} רחמי סק נפשי :
 היחברך כסא הוות יצר עמל עליהקן : יגודו עלי נפש
 צדיק ודם נקי ירשיעו : ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור
 מחסי : וישב עליהם ארתאונם וברעתם יצמיתם
 יצמיתם יהוה אלהינו :

צה לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו : נקדמה

פניו בתורה בזמירות נרוע לו : כיראל גדול
יהוה ומלך גדול על כל אלהים : אשר בידו מחקרו
ארץ ותועפות הרים לו : אשר לו הים והוא עשורו
ויבשת ידיו יצרו : באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני
יהוה עשנו : כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן
ידו היום אספקלו תשמעו : אל תקשו לבכם כמריבה
כיום מסה במדבר : אשר נסונו אבותיכם בחנוני גם
ראו פעלי : ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי
לכב הם והם לא ידעו דרכי : אשר נשבעתי באפי
אסיבאון אל מנוחתי :

צו שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ :
שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו :
ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו : כי גדול
יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים : כי כל רב
אלהי העמים אילים ויהוה שמים עשה : הודו והדר
לפניו עז ותפארת במקדשו : הבו ליהוה משפחות
עמים הבו ליהוה כבוד ועז : הבו ליהוה כבוד שמו
שאו מנחה ובאו לחצרותיו : השתחוו ליהוה בהדרת
קדש חילו מפניו כל הארץ : אמרו בגוים יהוה
מלך אף תכון תבל בל תמוט ידן עמים במישרים :
ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו : יעלו
שדי וכל אשר בו או ירננו כל עצי יער : לפני יהוה
כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
באמונתו :

צו יהוה מלך תגל הארץ ישמחו אים רבים : ענן
וערפל סביבו צדק ומשפט מכון בסאו : אש
לפניו תלה ותלהט סביב צריו : האירו ברקו תכל
ראתה ותחל הארץ : הרים כדונג נמסו מלפני יהוה
מלפני

מלפני ארון כל הארץ : הגידו השמים צדקו וראו
כל העמים כבודו : יבשו כל עברי פסל המתהללים
באלילים השתחוולו כל אלהים : שמעה ותשמע
ציון ותגלנה בגות יהודה למען משפט יהוה : כי
אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל
אלהים : אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד
רשעים יצילם : אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה :
שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו :

צח מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה
הושיעה ללו ימינו וזרוע קדשו : הודיע יהוה
ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו : זכר חסדו ואמונתו
לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו :
הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו : זמרו ליהוה
בכנור בכנור וקול זמרה : בחצצרות וקול שופר הריעו
לפני המלך יהוה : ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה :
נהרות ימחורקף יחד הרים ירננו : לפני יהוה כי ב
לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים :

צט יהוה מלך ירגז עמים ישב כרוכים תנוט הארץ :
יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים :
ידו שמך גדול ונורא קדוש הוא : ועז מלך משפט
אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה
עשית : רוממו מ' ראסנס טול לכד יהוה אלהינו והשתחוו להרום
רגליו קדוש הוא : משה ואהרן ככהנו ושמואל בקראי
שמו קראים אל יהוה והוא יענם : בעמוד ענן ידבר
אליהם שמרו עזרתיו וחק נהגדלמו : יהוה אלהינו
אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם :
רוממו מ' ראסנס טול לכד יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו
כי קדוש יהוה אלהינו :

ק מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ : עבדו את
יהוה בשמחה באו לפניו ברננה : דעו כי
יהוה הוא | אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן
מרעיתו : באו שערו בתודה חצותיו ברתלה הודו
לו ברכו שמו : כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד-
ודר אמונתו :

קא לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה :
אשכילה | בדרך תמים מתי תבוא אלי
אתהלך בתסלכבי בקרב בתי : לא-אשית | לנגד עיני
דבר בליעל עשה-סמים שנאתי לא ידבק בי : לבב
עקש יסור ממני רע לא אדע : מלושני כסתר | רעהו
אותו אצמית נבה-עינים ורחב לבב ארתו לא אוכל :
עיני | בנאמני-ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא
ישרתני : לא-ישב | בקרב בתי עשה רמיה דבר שקרים
לא יפון לנגד עיני : לבקרים אצמית כל-רשעי-ארץ
להכרית מעיר-יהוה כל-פעלי און :

קב תפלה לעני כי-יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו : יהוה
שמעה תפילתי ושועתני אליך תבוא : אל-

תסתר פניך | ממני ביום צר לי הטה-אלי אונך ביום
אקרא מחר ענני : כי-כרו בעשן ב-^{סוף} ימי ועצמותי
כמוקד נחרו : הופה דגס סחר ולי סורק כעשב ויבש לבי כי
שכחתי מאכל לחמי : מקול אנהתי דבקה עצמי לבשרי :
דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות : שקדתי ואהיה
כצפור בודד על-נג : כל-היום חרפוני אויבי מהוללי בי
נשבועו : כי-אפר כלחם אכלתי ושקני בבכי מסכתי :
מפני-זעמך וקצפה כי נשאתני ותשליכני : ימי כצל נטוי
ואני כעשב איבש : ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך
לדוד ודר : אתה תקום תרחם ציון כי-עת לחננה כי-

בא מועד : כירצו עבדיך את-אבניה ואת-עפרה יחוננו :
ויראו גוים את-שם יהוה וכל-מלכי הארץ את-כבודך :
כי-בנה יהוה ציון נראה בכבודו : פנה אל-תפלת
הערער ולא בזה ארתי-תפלתם : תכתוב זאת לדוד
אחרון ועם נברא יהלליה : כי-השקיף ממרום קדשו
יהוה משמים | אל ארץ הביט : לשמע אנקת אסיר
לפתח בני תמותה : לספר בציון שם יהוה ותהלתו
בירושלם : בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את-
יהוה : ענה בדרך פחי קצר ימי : אמר אלי אל-תעלני
בחצי ימי בדוד דורים שנותיך : לפנים הארץ יסדת
ומעשה ידיך שמים : המה | יאבדו ואתה תעמד וכלם
כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו : ואתה-הוא ושנותיך
לא יתמו : בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יפון :

קג לדוד | ברכי נפשי את-יהוה וכל-קרבני את-שם
קדשו : ברכי נפשי את-יהוה ואל-תשכחי
כל גמוליו : הסלח לכל-עונכי הרפא לכל-תחלואיכי :
הגואל משהת חייכי המעטרכי חסד ורחמים :
המשביע בשוב עדיך תתחדש בנשר נעורייכי : עשה
צדקות יהוה ומשפטים לכל-עשוקים : יודיע דרכיו
למשה לבני ישראל עלילותיו : רחום וחנון יהוה ארך
אפים ורב-חסד : לא-לנצה יריב ולא לעולם יטור :
לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו : כי
נגבה שמים על-הארץ גבר חסדו על יראיו : ברחק
מזרח ממערב הרחיק ממנו את-פשעינו : ברחם אב
על-בנים רחם יהוה על-יראיו : כי-הוא ידע יצרנו
זכור כי-עפר אנחנו : אנוש כחציר ימיו כציץ השדה
כן יציץ : כי רוח עברה-בו ואיננו ולא-יכירנו עוד
מקומו : וחסד יהוה מעולם ועד-עולם על-יראיו

וצדקתו לבני בניו : לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו
לעשותם : יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל
משלה : ברכו יהוה מלאכיו נברי כח עשי דברו
לשמוע בקול דברו : ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו
עשי רצונו : ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות
ממשלתו ברכי נפשי את יהוה :

קד ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד
והוד רבשת : עטרה אור בשלמה נוטה
שמים כיריעה : המקרה במים עליותיו השם עבים
רכובו המהלך על פני רוח : עשה מלאכיו רוחות
משרתיו אש להט : יסד ארץ על מכוניה בליתמוט
עולם ועד : תהום כלבוש כפירתו על הרים יעמדו
מים : מן גערתך ינוסו מן קול רעמך יחפזו : יעלו
הרים ירדו בקעות אל מקום זה ויסרת להם : גבול
שמת בלי עברון בלי שבון לכפות הארץ : המשלה
מענים בנחלים בין הרים יהלכו : ישקו בלחיתו שדי
ישברו פראים צמאם : עליהם עוף השמים ישבון מבין
עפאים ^{ה' נחם וי' ד' חוק} יתנוקול : משקה הרים מעליותיו מפרי
מעשיה תשבע הארץ : מצמיח חציר לבהמה ועשב
לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ : ויין ישמח לבב
אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד :
ישבעו עצי יהוה ארוי לבנון אשר נטע : אשר שם
צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה : הרים הגבהים
יעלים סלעים מחסה לשפנים : עשה רח למועדים
שמש ירע מבואו : תשתחשף ויהי לילה בדתרמש
בלחיתו יער : הפפירים שאגים לטרף ולבקש מאל
אכלם : תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירצון :
יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב : מהרבו מעשיה

יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינה : זה
הים גדול ורחב ידים שסדרמש ואין מספר חיות קטנות
עם גדלות : שם אניות יהלכון דויתן זה יצרת לשחק
בו : כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו : תתן להם
לקטון תפתח ידך ישבעון טוב : תסתיר פניך יבהלון
תסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון : תשלח רוחך
יבראון ותחדש פני אדמה : יהי כבוד יהוה לעולם
ישמח יהוה במעשיו : המביט לארץ ותרעד יגע בהרים
ויעשנו : אשירה ליהוה בחי אומרה לאלהי בעודי :
יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה : יתמו חטאים
מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה
הללויה :

קה הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו :
שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו :
התהללו בשם קדשו ישמח לב מן בקשי יהוה :
דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד : זכרו נפלאותיו
אשר עשה מפתו ומשפטי פיו : זרע אברהם עבדו
בני יעקב בחיריו : הוא יהוה אלהינו בכל הארץ
משפטיו : זכר לעולם בריתו דבר צוה לאדף דור :
אשר ברת את אברהם ושבועתו לישחק : ויעמידה
ליעקב דחק לישראל ברית עולם : לאמר לך אתן
את ארץ פנען חבל נחלתכם : בהיותם מתי מספר
כמעט וגרים בה : ויתהלכו מנוי ארצו מממלכה אל
עם אחר : לא הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים :
אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו : ויקרא רעב על
הארץ כל משה לחם שבר : שלח לפניהם איש לעבד
נמכר יוסף : ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו : עד
עת באדברו אמרת יהוה צרפתהו : שלח מלך
הללויה

ויתירו משל עמים ויפתחו: שמו אדון לביתו ומשל
 בכר-קנינו: לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: ויבא
 ישראל מצרים ויעקב נר בארץ-חם: ויפר את-עמו
 מאר ועצימהו מצריו: הפך לבם לשנא עמו להתנבל
 בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן אשר בחרבו: שמר
 כס דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: שלח כל טעמים חישך
 ויחישך ולא מרו את-דברו: הפך את-מימהם לדם
 וימת את-דגתם: שרץ ארצם צפרדעים בחריו מלכיהם:
 אמר ויבא ערב כנים בכל-נבולם: נתן גשמיהם ברד
 אש להבות בארצם: ויך גפנם ותאנתם וישפר עץ
 נבולם: אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: ויאכל
 כל-עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: ויך כל-בכור
 בארצם ראשית לכל-אונם: ויוציאם בכסף וזהב ואין
 בשבטיו כושל: שמח מצרים בצאתם פינפל פחדם
 עליהם: פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: שאל
 ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: פתח צור ויוזבו מים
 הלכו בציות נהר: פיזכר את-דבר קדשו את-אברהם
 עבדו: ויוציא עמו בששון ברנה את-בחריו: ויתן
 להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו: בעבור וישמרו
 חקיו ותורתיו יצרו הללויה:
 קו הללויה הורו ליהוה ביישוב כי לעולם חסדו:
 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל-תהלתו:
 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל-עת: זכרני יהוה
 ברצון עמך פקדני בישועתך: לראות בטובת בחיך
 לשמח בשמחת גויך כבוד להתהלל עסינחלתך: חטאנו
 עסי-אבתינו העוינו הרשענו: אבתינו במצרים לא-
 השכילו נפלאותיך לא זכרו את-דב חסדיך וימרו על-
 ים ביסיוף: וישיעם למען שמו להודיע את-גבורתו:
 ויגער

ויגער ביסיוף ויחרב ויוליכם בתהמות במדבר כקב:
 וישיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב: ויכסורמים צריהם
 אחד מהם לא נותר: ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו:
 מהרו שכחו מעשיו לא-יחכו לעצתו: ויתאוו תאוה
 במדבר וינסו-אל בשימון: ויתן להם שאלתם וישלח
 רוזן בנפשם: ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדשי-הוה:
 תפתח-ארץ ותבלע דתן ותכס ער-ערת אבירם:
 ותבער-אש בערתם להכה תלהט רשעים: יעשו-עגל
 בהרב וישתחוו למסכה: וימירו את-כבודם בתבנית
 שור אכל עשב: שכחו אל מושיעם עשה גדלות
 במצרים: נפלאות בארץ חם נוראות על-יים סוף:
 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו
 להשיב חמתו מהשחית: וימאסו בארץ חמדה לא-
 האמינו לדברו: וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה:
 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: ולהפיל זרעם
 בגוים ולזרותם בארצות: ויצמדו לבעל פעור ויאכלו
 זבחי מתים: ויכעסו במעלליהם ותפרץ-בם מגפה:
 ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה: ותחשב לו לצדקה
 לדר ודר עד-עולם: ויקציפו על-מי מריבה וירע למשה
 בעבורם: פי-המרו את-רוחו ויבטא בשפתיו: לא-
 השמידו את-העמים אשר אמר יהוה להם: ויתערבו
 בגוים וילמדו מעשיהם: ויעבדו את-עצביהם והיו להם
 למוקש: ויזכחו את-בניהם ואת-בנותיהם לשדים:
 וישפכו דם נקי דם-בניהם ובנותיהם אשר זכחו לעצבי
 כנען ותחנף הארץ בדמים: ויטמאו במעשיהם ויזנו
 במעלליהם: ויחר-אף יהוה בעמו ויתעב את-נחלתו:
 ויתנם ביד-גוים וימשלו בהם שנאיהם: וילחצום
 איביהם ויכנעו תחת ידם: פעמים רבות יצילם והמה
 ימרו

ימרו בעצתם וימכו בעונם : וירא בצר להם בשמעו
את דרנתם : ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו :
ויתן אותם לרחמים לפני כל־שוכיהם : הושיענו יהוה
אלהינו וקפצנו מן־הגוים להודות לשם קדשך להשתבח
בתהלתך : ברוך יהוה אלהי ישראל מן־העולם
ועד העולם ואמר כל־העם אמן הללויה :

לומר ולנצח אחרי כן בספר הרביעי יתכן ואחריו לו יהיה
ח'ן לחן בוכרי על משכבי :

ישרים וזכנים הליכי הדרך * מסלות שבילים הגונים
נכוחים : ועמך לחוקרם יחלו לאורך * שעפי
לבכם בחסדך בטוחים : הגינם ירומם לכסא יקרך *
המון קול שכחים מקום כל זכחים : הויה נא אליהם
למגן בעורך * והראם בחינה ויהיו שמחים : נעמות
ימינה לנצח נצחים : תפלה למשה שמע על לאמך *
זכות מעליו יגונן עליהם : כנף רחמיך שטח מפרומך *
פלה רע וצר מנות אהליהם : ואל בס תיסר אשישי
יקומך * ותשרח ברכה במעשה ידיהם : ינובון בטובה
ויהיו לשמך * מפארים ומשתחיים לך רוחים : נעמות
ימינה לנצח נצחים : השיתם כבנים יי צבאות * כיבין
ובעו בעו העמירם * תפאר מקום רגלך בפלאות *
וסלף עון בוגדים בך ישדם : לדוד חסדים עשה נא
לטוב אות * וחדש לעמך ימיהם כקדם : עדה הוד
בנצחך * וקרב משיחך * לקבץ פזורים והצל לקוחים *
נעמות ימינה לנצח נצחים :

ואחר כך יאמר תפלה זו בכונת הלב

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות
ספר הרביעי שבתהלים שקרינו לפניך שהויה
מכוון כנגד ספר במדבר שבחמשה חומשי תורה *
ובזכות

ובזכות מזמוריו * ובזכות פסוקיו * ובזכות תיבותיו *
ובזכות אותיותיו * ובזכות נקודותיו * ובזכות טעמיו *
ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם * ובזכות
שמותיה הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם * שתחון
עלינו * ותאמצנו לנצח משונאינו * ותחתמנו בספר
ישרים ותמימים * ותפתח לנו שערי ידידות * שערי
הוד והדר * שערי הצלחה * שערי צדקה * שערי
ברכה * שערי אהוה ורעות * שערי תקומה : יהוה
צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות
בימינה נצח :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

זכות משה * אל תנשה * חתום במדת הנצח * בזכותו *
וענותו * אויבינו תנצח * ובהר המור * שיר מזמור *
נשיר ולמנצח * אל נצח * לנצח * רחם עם רוממיך זכרנו יי
ברצון עמך : תורה תמימה * ונעימה * ירש עניו בהר סיני *
עם א איוס * ארבעים יום * עמד שם עם יי לקבל תורה זכה
וברך * משמי מעוני * אל אמת * תורת אמת * הנחיל לעם
נאמני * צדקתו * ותורתו * זכור נא משמיך *
זכרנו יהוה ברצון עמך :

רחמנא אדכר לן קיימיה דמשה נביאה בדיל ויעבור :

רחמנא דינן אפיק לנהורא

רחמנא חתמינן בספרא דחיי

רחמנא חתמינן בספרא דרחמי

רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי

רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי

ב'י
ב'י
ב'י
ב'י
ב'י
ב'י

רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומוזני טבי ב"ו :
 רחמנא פתח שמיא לצלותין ב"ו :
 רחמנא טוב מרוגזך ב"ו :
 רחמנא ולא נהדר ריקס מן קמך ב"ו :

ויש קהלות שאומרים כאן י"ג מדות ותוקעים שופר ואחכ"א
 שמע ישראל " אלהינו " אחד :
 " הוא האלהים " הוא האלהים :
 " מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד :
 אלהינו שבשמים דרשנוך המצא לנו
 דרוש דמינו מיד קמינו
 א"ש חתמנו בספר חיים טובים
 חתמנו בספר צדיקים
 חתמנו בספר ישרים ותמימים
 חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
 עננו העונה בעת רצון עננו :
 עננו העונה בעת רחמים עננו :
 " חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו
 " חסדיך יקדמונו ורחמנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
 " יהמו נא רחמיך עלינו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
 " עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :
 " עשה למען נאמן בכל ביתך וחוסה על ישראל עמך :
 " עשה למען הרוגים ושרופים על יהוד קדשת שמך
 וחוסה על ישראל עמך
 דעני למשה ואבותינו על ים סוף ענינן
 דעני לצדיקי וחסדי ותמימי די בכל דר ודר ענינן :
 תודיעני ארח חיים שבע שמחות ארת פניך נעימות
 בימיך נצח :

ואומר קריש יהא שלמא רבא

ספר חמישי

קו הרו ליהוה פיטוב פי לעולם חסדו : יאמרו
 גאולי יהוה אשר גאלם מירצור : ומארצות
 קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים : תעו במדבר
 בשימון דרך עיר מושב לא מצאו : רעבים נסצמאים
 נפשם בהם תתעטף : ויצעקו אליהוה בצר להם
 ממצוקותיהם יצילם : וידריכם בדרך ישרה ללכת אל
 עיר מושב : יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם :
 כיהשביע נפש שקקה ונפש רעה מלא טוב : ישבי
 חשך וצלמות אסירי עני וברזל : כיהמרו אמריאר
 ועצת עליון נאצו : ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר :
 ויצעקו אליהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם :
 יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק : יודו ליהוה
 חסדו ונפלאותיו לבני אדם : כיהשבר דלתות נחשת
 ובריחי ברזל גרע : אוילים מדרך פשעם ומעונותיהם
 יתענו : כל-אכל תתעב נפשם ויגיעו ערשערימות :
 ויצעקו אליהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם : ישלח
 דברו וירפאם וימלט משחיתותם : יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם : ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו
 ברנה : יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים :
 המה ראו מעשי מיד יהוה ונפלאותיו במצולה : ויאמר
 ויעמד רוח סערה ותרוםם גליו : יעלו שמים ירו
 תהומות נפשם ברעה תתמוגג : יחוגו וינועו כשכור
 וכל-חכמתם תתבלע : ויצעקו אליהוה בצר להם
 וממצוקותיהם יוציאם : יקם סערה לדממה ויחשו
 גליהם : וישמחו כיהשתקו וינחם אל-מחוז הפצם : יודו
 ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם : וירוממוהו בקהל-

עם ובמושב זקנים יהללוהו : ישם נהרות למדבר
ומצאי מים לצמאון : ארץ פרי למלחה מרעת יושבי
בה : ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים :
ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב : וזרעו שדות
ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה : ויברכם וירבו מאד
ובהמתם לא ימעט : וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון :
שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא-דרך : וישגב
אביון מעוני וישם בצאן משפחות : יראו ישרים
וישמחו וכל-עולה קפצה פיה : מיחכם וישמר-אלה
ויתבוננו חסדי יהוה :

קח שיר מזמור לדוד : נכון לפני אלהים אשירה
ואזמרה אף-כבודי עורה ^{מלרע} הנבל וכנור אעירה
שחר : אודה בעמים : יהוה ואזמרה בלאמים ^{5 רסס} : כי-
גדול מעל-שמים חסדך ועד-שחקים אמתך : רומה
על-שמים אלהים ועל כר-הארץ כבודך : למען יחלצון
ידידך הושיעה ימינה וענני : אלהים : דבר בקדשו
אעלוה אחלקה שבם ועמק ספות אמרד : לי גלעד :
לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי : מואב :
סיר רחצי ער-אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע :
מי יכלני עיר מבצר מי נחני ער-אדום : הלא-אלהים
זנחתנו ולא-תצא אלהים בצבאתינו : הבה-לנו עזרת
מצר ושוא תשועת אדם : באלהים נעשה-חיל והוה
יבום צרינו :

קט למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל-תחרש : כי
פי רשע ופי-מרמה עלי פתחו דברו אתי
לשון שקר : ודברי שנאה סכבוני וילחמוני חנם :
תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה : וישימו עלי רעה
תחת טובה ושנאה תחת אהבתי : הפקר עזיו רשע
ושטן

ושטן יעמד על-ימינו : בהשפטו יצא רשע ותפלתו
תהיה לחטאה : יהירימיו מעטים פקדו יקח אחר :
יהירבניו יתומים ואשתו אלמנה : ונוע ינועו בניו ושאלו
ודרשו מהרבותיהם : ינקש נושה לכל-אשר-לו ויבז
זרים יגיעו : אליה-ילו משך חסד ואליהי חונן ליתומיו :
יהי-אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמם : יזכר
עין אבתיו אליהוה וחטאת אמו אל-תמח : יהיו נגד
יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם : יען אשר לא-זכר
עשות חסד וירדף איש-עני ואביון ונכאה לבב למותת :
ויאהב קללה ותבואהו ולא-חפץ בברכה ותרחק ממנו :
וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן
בעצמותיו : תהילו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה :
זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על-נפשי :
ואתה יהוה אדני עשה-אתי למען שמך כי-טוב חסדך
הצילני : ביעני ואביון אנכי ולבי חלל ^{5 ססס} בקרבי : כצל
כנטותו ^{כס} נהלכתי ננערתי כארבה : ברפי כשלו מצום
ובשרי כחש משמן : ואני הייתי חרפה להם יראוני יגיעון
ראשם : עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך : וידעו כי-
ידך זאת אתה יהוה עשיתה : יקללה-מה ואתה תברך
קמו ויבשו ועבדך ישמח : ילבישו שוטני כלמה ויעטו
כמעיל ^{מ רסס} בשתם : אודה יהוה מאד כפי וכתוך רבים
אהללנו : כי-יעמד לימין אביון להושיע משפטני נפשו :
קי לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני ער-אשית
איביך הדם לרגלך : מטה ענך ישלח יהוה
מציון רדה בקרב איביך : עמך נדבת ביום חילך בהררי-
בבל קדש מרחם משחר לך טר ילדתך : נשבע יהוה :
ולא ינחם אתה-יכתון לעולם ער-דברתי מלכי-צדק :
אדני על-ימינה מחץ ^{מלרע} ביום-אפן מלכים : ידון בגוים

מלא גויות מחץ מלטי ראש על-ארץ רבה : מנחל בדרך
ישתה על-פני ימים ראש :

קיא הללויה | אודה יהוה בכל-לבב בסוד ישרים וערה :
גדלים מעשי יהוה דרושים לכל-חפציהם :
הודו-והודו פעלו וצדקתו עמדת לעד : זכר עשה
לנפלאותיו חנון ורחום יהוה : טרף נתן ליראיו זכר
לעולם בריתו : כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם
נחלת גוים : מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל-
פקודיו : סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר :
פדות | שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו :
ראשית חכמה | יראת יהוה שכל טוב לכר-עשיהם
תהלתו עמדת לעד :

קיב הללויה | אשרי-איש ירא את-יהוה במצותיו חפץ
מאד : גבור בארץ יהוה זרעו דור ישרים
יברך : הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד : זרע
בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק : טוב-איש חונן
ומלוח יכלכל דבריו במשפט : כילעולם לא-ימוט
זכר עולם יהוה צדיק : משמועה רעה לא ירא נכון
לבו בטח ביהוה : סמוך לבו לא ירא עד אשר יראה
בצריו : פור | נתן לאכיונים צדקתו עמדת לעד קרנו
תרום בכבוד : רשע יראה | וכעס שגיו יחרק ונמס
תאות רשעים תאבד :

קיג הללויה | הללו עבדי יהוה הללו את-ישם יהוה :
יהי שם יהוה מברך מעתה ועד-עולם :
ממזרח-שמש עד-מבואו מהלל שם יהוה : רם על-כל-
גוים יהוה על השמים כבודו : מי ביהוה אלהינו
המגביה לשבת : המשפיל לראות בשמים ובארץ :
מקימי מעפר דל מאשפת ימים אביון : להושיבי עם
נדיבים

נדיבים עם נדיבי עמו : מושיבי | עקרת הבית אם-
הבנים שמחה הללויה :

קיד בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעו :
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו :
הים ראה וינס הירדן יפכ לאחור : ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני-צאן : מהילך הים כי תנוס הירדן תסב
לאחור : ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני-צאן :
מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב : ההפכי
הצור אגס-מים חלמיש למעינור-מים :

קטו לא לנו יהוה לא-לנו כילשמה תן כבוד על-חסדך
על-אמתך : למר יאמרו הגוים אי-הנה
אלהיהם : ואלהינו בשמים כל אשר-חפץ עשה :
עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם : פהלהם ולא
ידברו עינים להם ולא יראו : אזנים להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחון : ידיהם | ולא ימישון רגליהם
ולא יהלכו לא-יהנו | בגרונם : כמותם יהיו עשיהם
כל אשר-בטח בהם : ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם
הוא : בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא : יראי
יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא : יהוה זכרנו יברך
יברך את-בית ישראל יברך את-בית אהרן : יברך
יראי יהוה דרקטנים עם-הגדלים : יסף יהוה עליכם
עליכם ועל-בניכם : ברוכים אתם ליהוה עשה שמים
וארץ : השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני-אדם :
לא המתים יהללויה ולא כל-ירדי דומה : ואנחנו |
נברך יה מעתה ועד-עולם הללויה :

קטז אהבתי כיישמע | יהוה את-קולי תחנוני : כיהטה
אזנו לי ובימי אקרא : אפפוני | חבלי-מות
ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא : ובשם-יהוה
אקרא

אקרא אנא מלבי לר"ק יהוה מלטה נפשי : חנון יהוה וצדיק
ואלהינו מרחם : שמר פתאים ^ס נסה וי"ד חירק יהוה דלותי מלרע
ולי הושיע : שובי מלרע נפשי למנוחתי כי יהוה נמר
עליכי : כי חלצת נפשי ממות אתיעיני מדמעה את
רגלי מדחי : אתהלך לפני יהוה בארצות החיים :
האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד : אני אמרתי בחפזי
כל-האדם כוזב : מהאשיב ליהוה כל-תגמולוהי עלי :
כוס-ישועות אשא ובשם יהוה אקרא : נדרי ליהוה
אשלם נגדהנא לכל-עמו : יקר בעיני יהוה המותה
לחסידיו : אנה מלבי לר"ק יהוה כיראני עבדך אני עבדך
בן-אמרתך פתחת למוסרי : לך אובח זבח תודה ובשם
יהוה אקרא : נדרי ליהוה אשלם נגדהנא לכל-עמו :
בחרות בית יהוה בתוככי ירושלם הללויה :

קיו הללו את-יהוה כל-גוים שבחוהו כל-האמים : כי
גבר עלינו חסדו ואמת-יהוה לעולם הללויה :
קיה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : יאמרנא
ישראל כי לעולם חסדו : יאמרנא בית
אהרן כי לעולם חסדו : יאמרנא יראי יהוה כי לעולם
חסדו : טן-המצר קראתי יהוה ענני במרחב יהוה : יהוה
לי לא אירא מה-יעשה לי אדם : יהוה לי בעזרי
ואני אראה בשנאי : טוב לחסות ביהוה מבטח באדם :
טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים : כל-גוים סבבוני
בשם יהוה כי אמילם : סבוני גם-סבבוני בשם יהוה
כי אמילם : סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם
יהוה כי אמילם : דחה דחיתני לנפל ויהודה עורני :
עני וזמרת יהוה ויהי-לי לישועה : קול רנה וישועה
באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל : ימין יהוה רוממה
ימין יהוה עשה חיל : לא-אמרת כי אחיה ואספר

מעשי

מעשי יהוה : יסר יסרני יהוה ^{דגס} ולמות לא נתנני : פתח
לי שערי-צדק אבא-בם אודה יהוה : זה השער ליהוה
צדיקים יבאו בו : אורך כי עניתני ותהי-לי לישועה :
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה : מאת יהוה היתה
זאת היא נפלאת בעינינו : זה היום עשה יהוה נגילה
ונשמחה בו : אנא מלבי יהוה הושיעה נא אנא מלבי יהוה
הצליחה מלרע נא : ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית
יהוה : אל יהוה ויאר לנו אסרוחג בעבותים עדי-
קרנות המזבח : אלי אתה ואורך אלהי ארוממך :
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

בזכות אהרן רון רון עמך באמרם הושענא : נחתם
בכבוד במצנפת נאה לשמש בכהנה : בגדי
פאר לפאר שמך לבש באמונה : הודו הראה לעם
נכאה רם שוכן במעונה : ובזכותו ותפלתו תושיע
לועמך זכרנו יהוה ברצון עמך : בגדי קדש לקח
לקדש לשרת בם לפני לפני ולבשם בבאו שם
בקדוש כמלאך יהוה : בקרבנותיו ועולותיו דוד
מכפר על עוני תפלותיו ותחנותיו זכור היום לעם
אמוני ותטעם ותרגיעם במקדש הדומק : זכרנו
יהוה ברצון עמך :

רחמנא אדבר לן קיימיה דאהרן כהנא בדיל ויעבור :
רחמנא הדרך שו עלן
רחמנא חתמינן בספרא דחיי
רחמנא חתמינן בספרא דרחמי
רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי

רחמנא

רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי ב"ו :
רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי ב"ו :
רחמנא פתח שמיא לצלותין ב"ו :
רחמנא טוב מרוגזך ב"ו :
רחמנא ולא נהדר ריקס מן קמך ב"ו :

ויש קהלות שאומרים כאן י"ג מדות ותוקעים שופר ואחכ"א

שמע ישראל " אלהינו " אחר :

" הוא האלהים " הוא האלהים :

" מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד :

אלהינו שבשמים העתר לנו היום ובכל יום ויום בתפלתנו :

א"ש חתמנו בספר חיים טובים :

חתמנו בספר צדיקים :

חתמנו בספר ישרים ותמימים :

חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה :

עננו רחום וחנון עננו :

עננו העונה בעת רחמים עננו :

" חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :

" כחותם על לב היום שימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :

" עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :

" עשה למען מכהן באוריך ותומיך וחוסה על ישראל עמך :

" עשה למען הרונים ושרופים על יחוד קדשת שמך וחוסה על ישראל עמך :

דעני לאהרן במחתה ענינך :

דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר ודר ענינך :

תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות

בימינך

בימינך נצח :

ואומר קדיש יהא שלמא רבא

קיט אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה : אשרי נצרי ערתיו בכל לב ידרשוהו : אף לא-

פעלו עולה בדרכיו הלכו : אתה צויתתה פקודיך לשמר מאד :

אחלי יפנו דרכי לשמר חקיך : אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך : אודה כישר לבב בלמדי משפטי צדקה :

את חקיך אשמר אל תעזובני עד מאד : כמה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך : בכל-

לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך : בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטאלך : ברוך אתה יהוה למדני חקיך :

בשפתי ספרתי כל משפטי פיך : בדרך עדותיך ששתי בעל כליהון : בפקודיך אישיחה ואביטה ארחתיך :

בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך :

גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך : גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך : גר אנכי בארץ אריתסתר ממני מצותיך :

גרסה נפשי לתאבה בסימ אל משפטיך בכל עת : גערת זדים ארורים השנים ממצותיך : גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרתני :

גם ישבו שרים כי נדברו עבדך ישיח בחקיך : גם עדתיך שעשעי אנשי עצתי :

דבקה לעפר נפשי חייני כדברך : דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך :

דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך : דלפה נפשי מתוגרה קיימני כדברך :

דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני : דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי : דבקתי בעדותיך יהוה אלתיבישני :

דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי :

הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה ס"ק לר"ק עקב : הבינני ואצרה

ואצרה

ואצרה תורתך ואשמרנה בכל-לב : הריכני בנתיב מצותך כיבו הפצתי : הטלבי אל-עדותיך ואל אל-בצע : העבר עיני מראות שוא בדרכיך חייני : הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך : העבר חרפתי אשר יגורתי כי משפטך טובים : הגה תאבתי לפקדיך בצדקתך חייני :

ויבאני חסדיך יהוה תשועתך כאמרתך : ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך : ואל-תצל מפי דברי-אמת עד-מאד כי למשפטך יחלתי : ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד : ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי : ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש : ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי : ואשא-כפי אל-מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך :

זכר-דבר לעבדך על אשר יחלתי : זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני : זדים הליצני עד-מאד מתורתך לא נטיתי : זכרתי משפטך מעולם יהוה ואתנחם : זלעפה אחותני מרשעים עזבי תורתך : זמירות הירלי חקיך בבית מגורי : זכרתי בלילה שמה יהוה ואשמרה תורתך : זאת היתה-לי כי פקדיך נצרתני :

חלקי יהוה אמרתי לישמר דבריך : חליתי פניך בכל-לב חנני כאמרתך : חשכתי דרכי ואשיבה קצו רגלי אל-עדותיך : חשתי ולא התמהמהתי לישמר מצותיך : חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי : חצות-לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך : חבר אני לכל-אשר יראוך ולשמרי פקדיך : חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני :

טוב עשית עס-עבדך יהוה בדברך : טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי : טרם אענה אני שונג

שונג ועתה אמרתך שמרתי : טוב-אתה ומטיב למדני חקיך : טפלו עלי שקר זדים אני בכל-לב ויצר פקודיך : טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי : טוב-לי כי-ענית לי למען אלמד חקיך : טוב-לי תורת-פיך מאלפי זהב וכסף :

ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך : יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי : ידעתי יהוה כי צדק משפטך ואמונה עניתני : יהי-נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך : יבאוני רחמיך ואחיה כיתורתך שעשעתי : יבשו זדים כי-שקר עותוני אני אישח בפקודיך : ישובו לי יראיך וידעי עדתיך : יהי-לבי תמים בחקיך למען לא אבוש :

כלתה לתשוערה נפשי לדברך יחלתי : פלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני : כיהייתי פנאד בקיטור חקיך לא שכחתי : כמה-ימי-עבדך מתי תעשה ברדפי משפט : כרולי זדים שיחות אשר לא כתורתך : כל-מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני : כמעט פלוני בארץ ואני לא עובתי פקדיך : כחסדך חייני ואשמרה עדות פיך :

לעולם יהוה דברך נצב בשמים : לדר ודר אמונתך פוננת ארץ ותעמד : למשפטך עמדו היום כי הפד עבדיך : לולי תורתך שעשעתי אז אברתי בעניי : לעולם לא-אשכח פקודיך כי-בם חירותני : לך-אני הושעני כי פקודיך דרשתי : לוי קנו רשעים לאבדני עדתיך אתבונן : לכל-תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד : מה-אהבתי תורתך כל-היום היא שיחתי : מאיבי תחכמני מצותיך כי לעולם היא-לי : מכל-מלמד השכלתי כי עדותיך שיחה לי : מזקנים אתבונן כי

פקודיה נצרתו : מכל ארח רע בלארתי רגלי למען
אשמר דבריה : ממשפטיה לאסרתה בלארתי הורתני :
מהנמצאו לחכי אמרתה מדבש לפי : מפקודיה
אתבונן על-כן שנאתי : כל ארח שקר :

גדרגלי דבריה ואור לנתיבתי : נשבעתי ואקיימה
לשמר משפטי צדקה : נענית עדימאד יהוה חני כדברך :
נדבות פי רצהנא יהוה ומשפטיה למדני : נפשי בכפי
רמיר ותורתך לא שכחתי : נתנו רשעים פח לי
ומפקודיה לא רעיתי : נחלתי עדותיה : לעולם כי
ששון לבי המה : נטיתי לבי לעשות חקיה לעולם עקב :
סעפים שנאתי ותורתך אהבתי : סרתי ומגני
אתה לדברך יחלתי : סורו ממני מרעים ואצרה מצות
אלהי : סמכני כאמרתך ואחיה וארתיב ישני משברי :
סעדני ואושעה ואשעה בחקיה רמיר : סלית כל-
שוגים מחקיה כי שקר תרמיתם : סגים השפת כל-
רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיה : סמר מפחדך בשרי
וממשפטיה יראתי :

עשיתי משפט וצדק בלתי חני לעשקי : ערב עבדך
לטוב אל-יעשקני זדים : עיני כלו לישועתך ולאמרת
צדקה : עשה עם-עבדך כחסדך וחקיה למדני :
עבדך אני הבינני ואדעה עדותך : עת לעשות ליהוה
הפרו תורתך : על-כן אהבתי מצותיה מזהב ומפז :
על-כן כל-פקודי כל ישרתי כל-ארח שקר שנאתי :
פלאות עדותיה : על-כן נצרתם נפשי : פתח פני
דבריה יאיר מבין פתיים : כל יודין פי-פערתי ואשאפה כי
למצותיה יאבתי : פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך :
פעמי הכן באמרתך ואלתשלטי בי כל-און : פדני מעשק
אדם ואשמרה פקודיה : פניך האר בעבדך ולמדני את-

חקיך

חקיה : פלגים ירדו עיני על לא-שמרו תורתך :
צדיק אתה יהוה וישר משפטיה : צוית צדק עדותיה
ואמונה מאד : צמתתני קנאתי כי שכחו דבריה צרי :
צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה : צעיר אנכי ונכזה
פקודיה לא שכחתי : צדקתך צדק לעולם ותורתך
אמת : צרו מצוק מצאוני מצותיה שעשעי : צדק
עדותיה : לעולם הבינני ואחיה :

קראתי בכל-לב ענני יהוה חקיה אצרה : קראתיה
הושיעני ואשמהרה עדותיה : קדמתי בנשף ואשועה
לדברך יחלתי : קדמו עיני אשמרות לשיה באמרתך :
קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטיה חני : קרבו רדפי
זמרה מתורתך רחוק : קרוב אתה יהוה וכל-מצותיה
אמת : קדם ידעתי מעדותך כי לעולם יסרתם :

ראה עני וחלצני כי-תורתך לא שכחתי : ריבה
ריבי וגאלני לאמרתך חני : רחוק מרשעים ישועה
כי-חקיה לא דרשו : רחמיה רבים : יהוה כמשפטיה
חני : רבים רדפי וצרי מעדותיה : לא נטיתי : ראיתי
בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו : ראה
כי-פקודיה אהבתי יהוה כחסדך חני : ראש-דברך
אמת ולעולם כל-משפט צדקה :

שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי : שש אנכי
על-אמרתך כמוצא שלל רב : שקר שנאתי ואתעבה
תורתך אהבתי : שבע ביום הללתיך על-משפטי צדקה :
שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול : שברתי
לישועתך יהוה ומצותיה עשיתי : שמרה נפשי עדותך
ואהבם מאד : שמרתי פקודיה ועדותך כי כל-דרכי
נגדך :

תקרב רגתי לפניך יהוה כדברך הבינני : תבוא
תחנתי

תחנתי לפניך באמרתך הצילני : תבענה שפתי תהלה
כי תלמדני חקיה : תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך
צדק : תהיירך לעזרני כי פקודיך בחרתי : תאבתי
לישועתך יהוה ותורתך שעשעי : תחינפשי ותהללך
ומשפטך יעזרני : תעתי בשה אבר בקש עבדך כי
מצותיך לא שכחתי :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

זכות פינחס • המיוחס • למדת צדיק • יסוד עולם •
לברית קנא • ויפלל עם קונה • המביא במשפט
על כל נעלם : ותעצר • משלחת צר • והוא נתפצר •
ברום עולם : הגם הלום • ברית שלום • חיים ועולם •
לכנת עולם : ונזכותו • לעדתו • קרב קץ מינה •
זכרנו יהוה ברצון עמך : בזכות מקנא • היה עונדה •
לשועת עם מקדשיך : רצה אל חי • בניחוחי • חלף
קרבני לחמי לאשיך : ושה פזורה • שי למזרא • ויכילו
אל נוה קדשך : חתמם לגילה • וצהלה • וקבצם
למגרשיך : הושענא • ורחם נא • לכנה אשר נטעה
מינה • זכרנו יהוה ברצון עמך :

- רחמנא אדכר לן קיימיה דפינחס קנאה בדיל ויעבור :
- רחמנא ולא תתפרע בעובדנא בישין מינן ב"ו :
- רחמנא חתמינן בספרא דחי ב"ו :
- רחמנא חתמינן בספרא דרחמי ב"ו :
- רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי ב"ו :
- רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי ב"ו :
- רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי ב"ו :
- רחמנא פתח שמיא לצלותין ב"ו :

רחמנא

עט

רחמנא טוב מרוגזך
רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך
ויש קהלות שאומרים כאן י"ג מדות ותוקעים שופר ואחכ"א
שמע ישראל " אלהינו " אחד :
" הוא האלהים " הוא האלהים :
" מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד :

אלהינו שבשמים ואל תבישנו משכרנו
ונקרא ואתה תעננו
א"ש חתמנו בספר חיים טובים
חתמנו בספר צדיקים
חתמנו בספר ישרים ותמימים
חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
עננו העונה בעת רצון עננו :

עננו העונה בעת רחמים עננו :
" חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו
" ריבה ריבנו ולחם לוחמנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
" עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך
" עשה למען זך קנא לשמך וחוסה על ישראל עמך :
" עשה למען הרוגים ושרופים על יחוד קדשת שמך
וחוסה על ישראל עמך :

דעני לפנחס בשמים ענינן
דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר ודר ענינן
תודיעני ארח חיים שבע שמחות ארת פניך נעימות
בימינה נצח : ואומר קריש יהא שלמא רבא
קך שיר המעלות אליהוה בצרתה לי קראתי ויענני :
יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה :
מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה : חצי גבור
שנונים עם נחלי רתמים : אויהדלי כיגרתני משך שכנתני

עם

עם-אהלי קדר: רבת שכנה-לה נפשי עם שונא שלום:
אני-שלום וכי אדבר המה למלחמה:

קבא שיר למעלות אשא עיני אליההרים מציין בוא
עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ:
אליהן למוט רגלך אלינום שמרך: הנה לא-ינום
ולא יישן שומר ישראל: יהוה שמרך יהוה צלך על-
יד מינה: יומם השמש לא-יכבה וירח בלילה: יהוה
ישמרך מכל-רע ישמר את-נפשך: יהוה ישמר מ' ק"ח
צאתך ובואך מעתה ועד-עולם:

קבב שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה
גלך: עמדות היו רגלינו בשערך ירושלם:
ירושלם הבנויה בעיר שחברה-לה יחדו: ששם עליו
שבטים שבטייה עדות לישראל להודות לשם יהוה:
כי שמה וישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד:
שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך: יהי-שלום בחילך
שלוח בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה-נא שלום
בך: למען בית-יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

קכג שיר המעלות אליך נשאתי את-עיני היושבי בשמים:
הנה כעיני עבדים אל-ייד אדוניהם בעיני
שפחה אל-ייד גברתה כן עינינו אל-יהוה אלהינו עד
שיחננו: חננו יהוה חננו כי-ירב שבענו בך: רבת
שבעה-לה נפשנו הלעג השאננים הבו לגאי יונים:

קכד שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר
נא ישראל: לולי יהוה שהיה לנו בקום
עלינו אדם: אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו: אזי
חמים שטפונו נחלה מלעול עבר על-נפשנו: אזי עבר על-
נפשנו חמים היודונים: ברוך יהוה שלא נרחנו טוף
לשניהם: נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח
נשבר

פ
נשבר ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם יהוה עשה שמים
וארץ:

קכה שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר-ציון לא-ימוט
לעולם ישב: ירושלם הרים סביב לה ויהוה
סביב לעמו מעתה ועד-עולם: כי לא ינוח שבט
הרשע על גורל הצדיקים למען לא-ישלחו הצדיקים ו
בעולתה ידיהם: המיכה יהוה לטובים ולישרים
בלבותם: והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את-פעלי
האון שלום על-ישראל:

קכו שיר המעלות בשוב יהוה את-שיבת ציון היינו
כהלמים: אז ימלא שחוק פינו ולישוננו רנה
אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם-אלה: הגדיל
יהוה לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יהוה את-
שביתנו כאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו:
הלוך ילך ויבכה נשא משך-הזרע באיבא ברנה נשא
אלמתיו:

קכז שיר המעלות לשלמה אם-יהוה לא-יבנה בית
שוא עמדו בוניו בו אם-יהוה לא-ישמר-עיר
שוא ו שקד שומר: שוא לכם משכימי קום מאחרי-
שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידיו שוא מלך: הנה
נחלת יהוה בנים שחר פרי הבטן: כחצים בירגבור כן
בני הנעורים: אשרי הנבר אשר מלא את-אשפתו
מהם לא-יבשו בידברו את-אויבים בשער:

קכח שיר המעלות אשרי כל-רא יהוה ההלך בדרכיו:
גייע בפיה כי הואכל אשריך וטוב לך:
אשתך ו סול כגפן פריה בירכתי ביתך בניך בשתילי
זיתים סביב לשלחנה: הנה כי-כן יברך גבר ירא יהוה:
יברכה יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל מי חייה:
וראה

וראה בנים לבניה שלום על ישראל :

קבט שיר המעלות רבת צררני מנעורי יאמרנא ישראל : רבת צררני מנעורי גם לא יוכלו

לי : על גבי חרשו חרשים האריכו למעניתם : יהוה

צדיק קצץ עבות רשעים : יבשו ויפגו אחור כל שנאי ציון :

יהיו כחציר נגות שקדמת שלף יבש : שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר : ולא אמרו העברים

ברפת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה :

קל שיר המעלות מנעמקים קראתי יהוה : אדני שמעה בקולי תהינה אזניה קשבות לקול

תחנוני : אסענות תשמריה אדני מי יעמד : כי עמך הסליחה למען תורא :

קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי : נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים

לבקר : יחל ישראל אר יהוה פיעם יהוה החסד והרבה עמו פדות :

והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :

קלא שיר המעלות לדוד יהוה לא גבה לבי ולא דמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני :

אסלא שויתי ודומתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי :

יחל ישראל אר יהוה מעתה ועד עולם : קלב שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו :

אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב : אס אבא באהל ביתי אס אעלה על ערש יצועי :

אס אתן שנת ל יפסי לעיני לעפעפי תנומה : עדיאמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב :

הנה שמעוה באפרתה מצאנוה בשדי יער : נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו :

קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך : כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו :

בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך : נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי

מפרי בטנה אשית לכפאלך : אס ישמרו בניך ו בריתי וערתי זו אלמדם גם כניהם עדי עד ישבו לכפאלך :

כי יבחר יהוה בציון אוה למושב לו : זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה :

צידה ברה אברך אבינוה אשביע לחם : וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו :

שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי : אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נורו :

קלג שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד :

כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שיר על פי מדותיו :

כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם ו צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם :

קלד שיר המעלות הנה ו ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות :

שאר ידיכם קדש וברכו את יהוה : יברכה יהוה מציון עשה שמים וארץ :

קלה הללויה ו הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה : שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו :

הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים : כי יעקב בחר לו יהוה ישראל לסגרתו :

כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים : כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהמות :

מעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא דוח מאוצרותיו :

שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה : שלח אותת ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו :

שהכה נזים רבים והרג מלכים עצומים : לסיחון ו מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען :

ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו : יהוה שמך לעולם יהוה זכרך

זכרה לדר ודר : כי ירדן יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם :
עצמי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם : פה ללהם
ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אזנים להם ולא
יאזינו אף איך ישרוץ בפייהם : כמוהם יהיו עשייהם
כל אשר בטח בהם : בית ישראל ברכו את יהוה
בית אהרן ברכו את יהוה : בית הלוי ברכו את יהוה
יראי יהוה ברכו את יהוה : ברוך יהוה מציזן שבן
ירושלם הללויה :

קלו הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : הודו לאלהי
האלהים כי לעולם חסדו : הודו לאדני
האדנים כי לעולם חסדו : לעשה נפלאות גדולות
לכדו כי לעולם חסדו : לעשה השמים בתבונה כי
לעולם חסדו : לרקע הארץ על החמים כי לעולם חסדו :
לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו : את הירח שמש
לממשלת ביום כי לעולם חסדו : את הירח וכוכבים
לממשלות בלילה כי לעולם חסדו : למכה מצרים
בבכוריהם כי לעולם חסדו : ויצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו : ביד חזקה ובורע נטויה כי לעולם
חסדו : לגזר יסוף לגזרים כי לעולם חסדו : והעביר
ישראל בתוכו כי לעולם חסדו : ונער פרעה וחילו
ביום יסוף כי לעולם חסדו : למולך עמו במדבר כי
לעולם חסדו : למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו :
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו : לסיחון מלך
האמרי כי לעולם חסדו : ולעוג מלך הבשן כי לעולם
חסדו : ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו : נחלה
לישראל עבדו כי לעולם חסדו : שבשפלנו זכר לנו
כי לעולם חסדו : ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו :
נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו : הודו לאל השמים

כי לעולם חסדו :

קלו על נהרות ו בכל שם ישכנו גם ככינו בזכרנו את
ציון : על ערכים בתוכה תלינו בנרותינו :
כי שם שאלונו שוכנו דברי שיר ותולדנו שמחה שירו
לנו משיר ציון : איך נשיר את שיר יהוה על אדמת
נכר : אם אשבחה ירושלם תשכח מיני : תדבק לשוני
לחפי אסלא אזכרכי אסלא אעלה את ירושלם על
ראש שמחתי : זכר יהוה לכני אדום את יום ירושלם
האמרים ערו ערו עד היסוד בה : בתבכל השדודה
אשרי שישלם לך את גמולך שנמלת לנו : אשרי
שיאחו ו נפץ את עלליך אל הסלע :

קלה לדוד : אודך בכל לבי נגד אלהים אזמרה :
אשתחוה ו אליהיכל קדשך ואודה את
שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך
אמרתך : ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עו :
יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך : וישירו
בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה : כי ירם יהוה ושפל
יראה וגבוה ממרחק ידע : אם אלק בקרב צרה
תחיני על אף איכי תשלח ירך ותושיעני מינה : יהוה
יגמר בערי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תתורף :
קלט למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע : אתה
ידעת שבת וקומי בנתה לרעי מרחוק :
ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הספנתה : כי אין מלה
בלשוני הן יהוה ידעת כלה : אחור וקדם צרתני
ותשת עלי כפכרה : פליאה דעת ממני נשגבה לא
אוכל ככ טעמים לה : אנה מלך אלק מרוחך ואנה מפניך אברח :
אם אפק שמים שם אתה ואציעה שאור הנך : אשא
כנפי שחר אשבגה באחרית ים : גם שם ירך תנחני
ותאחזני

ותאחזני ימינך : ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני :
 גם חשך לא יחשיך ^{ס' טו' לנד' ממך} ולילה כיום יאיר כחשיכה
 כאורה : כי אתה קניית כליתי תסכני בבטן אמי :
 אודך על כי נראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי
 ידעת מאד : לא ינכחד עצמי ממך אשר עשיתי בספר
 רקמתי ברחמי ארץ : גלמי וראו עיניך ועל ספרך
 כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם : ולי מה יקר ^{יד דגס}
 רעך אל מה עצמו ראשיהם : אספרם מחול ריבון
 הקיצתי ועודי עמך : אם תקטל אלוה ורשע ואנשי
 דמים סורו מני : אשר ימרוך למזמה נשוא לשוא
 עריך : הלווא משנאיך יהוה ו אשנא ובתקוממך אתקוטט :
 תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי : חקרני אל
 ודע לבכי בחנני ודע שרעפי : וראה אסדרך עצב בי
 ונחני בדרך עולם :

קמ למנצח מזמור לדוד : חלצני יהוה מאדם רע מאיש
 חמסים תנצרני : אשר חשבו רעות בלב
 כל יום יגורו מלחמות : שננו לשונם כמורחש חמת
 עכשונ תחרת שפתימו סלה : שמרני יהוה מידי רשע
 מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לרחות פעמי : טמנו
 גאים פח לי וחבלים פרשו רשת ליד מענל מקשים
 שתדלי סלה : אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה
 קול תחנוני : יהוה ארני עו ישועתי סכותה לראשי
 ביום נשק : אל תתן יהוה מאויי רשע זממו אריתפק
 ידומו סלה : ראש מסבי עמל שפתימו יכסימו : ימומו
 עליהם נחלים באש יפילם במחמות בל יקומו : איש
 לשון בל יכון בארץ איש חמס רע יצורנו למדחפות :
 ידעתי כי יעשה יהוה דין עני משפט אבינים : אך צדיקים
 יודו לשמך ישבו ישרים אתפניך :

קמא מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה
 קולי בקראתיך : תכון תפילתי קטורת
 לפניך משאת כפי מנחת ערב : שיתח יהוה שמרה
 לפי נצרה ^{דגס} על דל שפתי : אל תטלבו לי לדבר רע
 להתעולל עלילות ו ברשע את אישים פעלי און וכל
 אלחם במנעמיהם : יהלמני צדיק ו חסד ויוכיחני שמן
 ראש ארני ראשי כי עור ותפילתי ברעותיהם : נשמטו
 בידי סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו : כמו פלח
 ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול : כי אליך יהוה
 ארני עיני בכה חסיתי אל תתער נפשי : שמרני מידי
 פח יקשו לי ומקשות פעלי און : יפלו במכמרו
 רשעים יחד אנכי עד אעבור :

קמב משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה : קולי אל
 יהוה אזעק קולי אלי יהוה אתחנן : אשפך
 לפניו שיחי צרתי לפניו אנני : בהתעטף עלי ו רוחי
 ואתה ידעת נתיבתי בארתיזו אהלך טמנו פח לי :
 הבט ימין ו ראה ואידלי מכיר אבד מנוס מפני אין
 דורש לנפשי : זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי
 חלקי בארץ החיים : הקשיבה אל רנתי כי דלותי ^{תלעל}
 מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני : הוציאה ממסגר ו
 נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל
 עלי :

קמג מזמור לדוד יהוה שמע תפילתי האזינה אל
 תחנוני באמתה ענני בערקתך : ואל תבוא
 במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל יחי : כי
 רך אויב נפשי דבא לארץ חיתי הושיבני במחשבים
 כמתי עולם : ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי :
 זכרתי ימים ו מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידך
 אשוחח

אישוחח : פרשתי ידי אליה נפשי | פארץ עיפה לך
סלה : מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל-תסתר פניך
ממני ונמשלתי עם ירדתי בור : השמיעני בבקר | חסדך
כי-כה בטחתי הודיעני דרך-יו אלך כי-אליה נשאתי
נפשי : הצילני מאיבי | יהוה אליה כסיתי : למדני |
לעשות רצונך כי-אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ
מישור : למען-שמך יהוה תחייני בצדקתך | תוציא
מצרה נפשי : ובחסדך תצמית איבי והאבדת כל-
צררי נפשי כי אני עבדך :

קמד לדוד | ברוך יהוה | צורי המלמד ^{מ' רמססס רסס} ידי לקרב
אצבעותי למלחמה : חסדי ומצודתי משגבי
ומפלטני ^{רסס לי מגני} וכו חסיתי הרדר עמי תחתי : יהוה
מה-אדם ותדעוהו בן-אנוש ותחשבוהו : אדם להכל
דמה ימיו כצל עובר : יהוה הטי-שמיך ותרד גע בהרים
ויעשנו : ברוך ברק ותפיצם שלח חציך ורחמם :
שלח יריך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני-
נכר : אשר פיהם דבר-שוא וימינם ימין שקר : אלהים
שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אומרה-לך : הנותן
תשועה למלכים הפוצה את-דוד עבדו מחרב רעה :
פצני והצילני מיד בני-נכר אשר פיהם דבר-שוא
וימינם ימין שקר : אשר בנינו ונטיעים מגדלים בנעוריהם
בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל : מזוינו מלאים
מפיקים מזן אל-זן צאננו מאליפות מרבבות בחוצותינו :
אלופינו מסבלים איך-פרץ ואין יוצאת ואין צוחר
ברחבתינו : אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה
אלהיו :

קמה תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד : בכל-יום אברכה ואהללה
שמך

שמך לעולם ועד : גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו
אין חקר : דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך יגידו :
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותך אשיחה : ועזו
נוראותך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב-טובך
יביעו וצדקתך ירגנו : חנון ורחום יהוה ארץ אפים
וגדל-חסד : טוב-יהוה לכל ורחמיו על-כל-מעשיו :
יורה יהוה כל-מעשיך וחסידך יברוכה : כבוד
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם
גבורתיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל-
עולמים וממשלתך בכל-דור ודור : סמך יהוה לכל-
הנפלים וזוקף לכל-הנפופים : עני-כל אליה ישברו
ואתה נותן-להם את-אכלם בעתו : פותח את-
יריך ומשביע לכל-חי רצון : צדיק יהוה בכל-דרכיו
וחסיד בכל-מעשיו : קרוב יהוה לכל-קראיו לכל אשר
יקראוהו באמת : רצון-יראיו יעשה ואת-שועתם ישמע
ויושיעם : שומר יהוה את-כל-אהביו ואת כל-הרשעים
ישמיד : תהלת יהוה ידברפי ויברך כל-בשר שם
קדשו לעולם ועד :

קמו הללויה הללי נפשי את-יהוה : אהללה יהוה
בחי אומרה לאלהי בעורי : אל-תבטחו
בגריבים בבן-אדם | שאין לו תשועה : תצא רוחו
ישב לארמתו ביום ההוא אברו עשתגרתיו : אשרי
שאל יעקב בעורו שברו עלי-יהוה אלהיו : עשה | שמים
וארץ את-הים ואת-כל-אשר-בם השמר אמת לעולם :
עושה משפט | לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר
אסורים : יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה
אהב צדיקים : יהוה | שמר את-גרים יתום ואלמנה
יעודד ודרך רשעים יעת : ימך יהוה | לעולם

אלהיך

אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

קמו הללויה | כייטוב זמרה אלהינו כינעים נאור
 תהלה : בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל
 יכנס : הרופא לשבורי רב ומחפש לעצבותם : דגס : מונה
 מספר לנוכבים לכלם שמות יקרא : גדול אלהינו
 ורב-כח לתבונתו אין מספר : מעורר ענוים יהוה
 משפיל רשעים עדי-ארץ : ענו ליהודה בתודה זמרו
 לאלהינו בכנור : המכסה שמים בעבים המכין לארץ
 מטר המצמיח הרים חציר : נותן לבהמה לחמה לבני
 ערב אשר יקראו : לא בגבורת הסוס יחפץ לאיכשוקי
 האי"ש ירצה : רוצה יהוה את-יראיו את-המיחלים
 לחסדו : שבחי ירושלם את-יהוה הללויה אלהיך ציון :
 כיחזק בריחי שעריך ברוך בניהך בקרבך : השם גבולך
 שלום חלב חטים ישיבעך : השלח אמרתו ארץ ער-
 מהרה ירוץ דכרו : הנתן שלג בצמר כפור כאפר
 יפור : משליך קרחו כפתים לפני קרחו מי יעמד :
 ישלח דברו וימסס ישב רוחו ילודים : מניד דבריו
 ליעקב הקיו ומשפטיו לישראל : לא-עשה כן | לכל-
 גוי ומשפטים כל ידעום הללויה :

קמח הללויה | הללו את-יהוה מן-השמים הללוהו
 במרומים : הללוהו כל-מלאכיו הללוהו
 כל-צבאיו : הללוהו שמש וירח הללוהו כל-נוכבי
 אור : הללוהו שמי השמים והמים אשר | מעל השמים :
 יהללו את-שם יהוה כי הוא צורה ונבראו : ויעמידם
 לעד לעולם חקנתן ולא יעבור : הללו את-יהוה מן-
 הארץ תנינים וכל-תהמות : איש וברד שלג וקיסוד
 רוח סערה עשה דברו : ההרים וכל-גבעות עץ פרי
 וכל-ארוזים : החיה וכל-בהמה רמש וצפור כנף : מלכי-

ארץ

ארץ וכל-לאמים שרים וכל-שפטי ארץ : בחורים
 וגם-בתולות זקנים עסגנעים : יהללו | את-שם יהוה
 כינשגב שמו לבדו הודו על-ארץ ושמים : וירם קרן |
 לעמו תהלה לכל-חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה :
 קמט הללויה | שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל
 חסידים : ישמח ישראל בעשיו בני
 ציון יגילו במלכם : יהללו שמו במחול בתף וכנור
 זמרו-לו : פירוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה :
 יעלו ^{סוה} חסידים בכבוד ירננו על-משכבותם : רוממות
 אל בגרונם וחרב פיפיות בידם : לעשות נקמה בגוים
 תוכחות בלאמים ^ב רמס : לאסר ^{סוה} ^{לכד} מלכיהם בזקים
 ונכבדיהם בכבלי ברזל : לעשות בהם | משפט כתוב
 הדר הוא לכל-חסידיו הללויה :

קן הללויה | הללואל בקדשו הללוהו ברקיע עזו :
 הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו :
^ב קחו הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור :
 הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועגב : הללוהו
 בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה
 תהלל יה הללויה :

ספר חמישי יאמר נא אחרון | יתן בקולו קול בגרון לשאת
 את הרון | לחן יי בקול שופר :

הוד יוצרנו ועצמו * אסם גבורות מצפוניו
 יכסוף צבא חיל מעוניו * נסוס לכסא העלמו
 וכהאביד עד הדומו * יחו כבוד אל ברנניו :
 הן הוד והדר לפניו * ועזו וחדוה במקומו :
 בנה וכוונן בידיו * הדום בהר קודש קנה *
 מוכן לגלוי שכניה * צבי לבניו וידידיו *
 האפסו נא חסדיו * עזו יכלתו אן פנה *
 עזו

מתי

מתי קהל נאמניו *
 הן הוד והדר לפניו *
 מתי אלהים צבאות *
 שה הפזורה תאסף *
 חזק חלוש התלאות *
 דוה באנחת יגוניו *
 הן הוד והדר לפניו *
 יאמרו גאולי יהוה *
 ויהי אליהם למבצר *
 בן אהרן בר וקנאי *
 יזהיר לנגד זקניו *
 הן הוד והדר לפניו *
 וילון הדרו יגולל *
 שדי בהקים יסודו *
 כל הנשמה תהלל *
 אל חי יהיה המוניו *
 הן הוד והדר לפניו *
 יודו המונים ונכרים *
 היכל ומושב יקרו *
 ובכן יישר הדורים *
 יזהיר לקויי אמניו *
 הן הוד והדר לפניו *
 אלפי גדודי לאומו *
 דלתי גבורות יאוו *
 נון התהום יך בחרמו *
 יודש באף צור ודיניו *
 הן הוד והדר לפניו *
 ירע יהוה אשר לו *

ההר

ההר חמדו לשבתו *
 ויוי יאושש בחילו *
 ההוד יצוה לעניו *
 הן הוד והדר לפניו *
 הדום לרגליו וזבולו *
 וניר לדוד תוך ביתו *
 היות למשרה על שכמו *
 ועוז וחדוה במקומו *

ואחר כך יאמר תפלה זו בכונת הלב

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות
 ספר החמישי שבתהלים שקרינו לפניך שהויה
 מכון בנגד ספר הדברים שבחמשה חומשי תורה *
 ובזכות מזמרינו * ובזכות פסוקיו * ובזכות תיבותיו *
 ובזכות אותיותיו * ובזכות נקודותיו * ובזכות טעמיו *
 ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם * ובזכות
 שמותיה הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם * שתתן
 הודך על משיחה ליחד מלכותך * ותחתמנו בספר
 צדיקים * ותפתח לנו שערי אוצר טוב * שערי לקח *
 שערי השקט * שערי יקר * שערי מנוחה * שערי
 צהלה * שערי בינה * שערי אומץ ואילות * שערי
 תשועה * יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך
 ונשערה : יהוה אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ
 אשר תנה הודך על השמים * נכספה וגם כלתה נפשי
 לחצרות יהוה לבי ובשרי ירגנו אל אל חי : כי אתה
 יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :
 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות
 בימיך נצח :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

זכור סגן אשר נגן * עלי עשור וגם נבל * בשירותיו
 ומירותיו * יהודון לך בכל תבל * לך נמשח
 ונגדך

ונגדך שח * נשוא לך עול וגם סבל * פרה נכאה מקוראה *
לך נחלה וגם חבל * להושיעה להרגיעה * תגלה ממרומיה *
זכרנו יי ברצון עמך : בזכות דוד איש ידיד * נחתם בכתר
מלכותך * תרחם וגם תנחם * עמך ונחלתך * בזכותו
הראה לעם נכאה * בנין ביתך ונותך * בזכות אבות
מערכות * זכור נא לערתך * ונטלם ונשאם * בזכות
שבעה תמימיה * זכרנו יהוה ברצון עמך : זכור לנו
אלהינו * זכות דוד בנו ישי * ומגועו תצו חטר *
לקבץ ארץ מגורשי * ובזכותו אסוף נדחו * ואת בני
ואת נשי * ונגילה במלכותך * ודברי נפלאותיה *
זכרנו יהוה ברצון עמך :

- רחמנא אדכר לן קיימיה דדוד משיחא בדיל ויעבור :
- רחמנא זיוף אשרי עין ב"ו :
- רחמנא זכון חפש לן ב"ו :
- רחמנא חתמינן בספרא דחי ב"ו :
- רחמנא חתמינן בספרא דרחמי ב"ו :
- רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי ב"ו :
- רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי ב"ו :
- רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי ב"ו :
- רחמנא פתח שמיא לצלותין ב"ו :
- רחמנא תוב מרוגז ב"ו :
- רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך ב"ו :

ויש קהלות שאומרים כאן ויג מדות ותוקעים שופר ואחכ"א
שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :
" הוא האלהים יי הוא האלהים :
" מלך יי מלך יי מלוך לעולם ועד :
אלהינו שבשמים זכרנו בזכרון טוב מלפניך
א"ש חמול עלינו ועד טפינו ועל עוללינו :

א"ש חתמנו בספר חיים טובים
חתמנו בספר צדיקים
חתמנו בספר ישרים ותמימים
חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
עננו מגן דוד עננו :
עננו אלהי המרכבה עננו :
עננו רחום וחנון עננו :
יי חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו
יי ברך לחמנו ומימינו ובספר חיים זכרנו וחתמנו
יי עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך
יי עשה למען נעים זמירותיך וחוסה על ישראל עמך
יי עשה למען מלך שלמה בנה בית לשמך וחוסה על
ישראל עמך

יי עשה למען הרונים ושרופים על יהוד קדשת שמך
וחוסה על ישראל עמך
דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלם ענינן
דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר ודר ענינן
תודיעני ארחה חיים שבע שמחות ארת פניך נעימות
בימינה נצח : ואומר קדיש יהא שלמא רבא

ואחר שמשלימים הלימוד מומרים בקול נעים זה הפזמון
ידיד נפש אב הרחמן * משוף עבדך אל רצונך
ירוץ עבדך כמו איל * ישתחוה מול הדרך
כי יערב לו ירדותך * מנופת צוף וכל טעם
הרור נאה זיו העולם * נפשי חולת אהבתך
אנא אל נא רפא נא לה * בהראות לה נועם זיוך
אז תתחזק ותתרפא * והיתה לך שפחת עולם
ותיק יהמו רחמיך * וחוסה נא על עם אהובך
כי זה כמה נכסוף נכסף * לראות בתפארת ערך
אנא

אנא אלי חמדת לבי • חוסה נא ואל תתעלם
הגלה נא ופרוש חביב • עלי את סבת שלומך
תאיר ארץ מכבודך • נגילה ונשמחה בך
מהר אהוב כי בא מועד • וחננו כימי עולם
יהוה חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה • קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך
זרח • כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך
יזרח יהוה וכבודו עליך יראה :

ואומר קדיש יהא שלמא רבא • ואח"כ יאמר תפלה זו

תפלה לליל הושענא רבא

רבוננו של עולם הנה אנחנו באים בבשר פנים יראים
וחרדים • ואם חס ושלום נתחייבנו פרת בבית
דינך הצדק על הטאתינו ועונותינו ופשעינו המרבים •
יהי רצון מלפניך שיהא חשוב צערנו שנצטערנו כלילה
הזה ונדרדנו שיבה מעינינו • להשגיח עלינו בעין חמדתך
ההיא עינא פקחא דלא נאים • ותיר תדיר שנאמר
הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל • ותקרע רוע
גזר דיננו ורחננו ורחמנו מאוצר הכסף העומד
לימין העליון • ותתן לעבדך חיים ארוכים לעסוק
בתורתך יומם ולילה ויהיה הצער שיש לנו בעינינו
תקון לפגם הראות שפגמנו בעינין עלאין ואשר הרע
בעיניך עשינו • ויתקן הפגם ההוא בכל המקומות
שפגמנו מארבע עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה •
ותצילנו מעונש חבוט הקבר מהמלאך המשבר את
עיני האדם אחר פטירתו בקבר • ונפטר מאותו הצער •
ותשפיע עלינו משפע הטוב מכתר עליון להצילנו
מכרת דיומי וכרת דשני • ולמען שמך הגדול והנורא

אלד

(אלד) בשהוא כלול במקורו (אאהלידה) שתבטל
מעלינו כל גזירות קשות ורעות ויהיה למוד זה נחרת
רוח לפני כסא כבודך • ותתן בנו כח לעמוד על
המשמר וללמוד תמיד לפניך ולהגות באמרי תורתך •
ולהיות מן העובדים לפניך בלב שלם ובנפש הפצה
לומדים תורתך לשמה ולכבוד כל ניצוצות הקדושות
שנתפזרו בין הקלפות על דינו ולהחזירם אל הקדושה
ליחדא שכינתא בכערה ולאקמא יתה מעפרא ולתת
נחרת רוח ליוצרנו לדבק נפשנו ורוחנו ונשמתנו •
לעבדו וליראה אותו בלבב שלם • ויהי נועם יהוה
אלהינו עלינו ומעשה דינו כוננה עלינו ומעשה דינו
כוננהו • ברוך יהוה לעולם אמן ואמן :

אח"כ יאמרו התפלה שקודם לימוד קבלה שהיא בסדר שבועות

זוהר פרישת ויחי דף ר"ך ע"א

תא חזי כד אתער דינא בעלמא • דקב"ה יתיב על כרסו דינא
למניח עלמא • בעי כ"ל לאתערא תשובה • דויתוב מחיוב (כ"א)
מחובו) דהא ההוא יומא פתקין כתיבי ומשתכחי כלהו באסתתא הא
כתיבין אי זכי ב"כ דויתוב קמי מאריה קרעין פתקין דעליה • לבתר
קב"ה זמין קמיה דבר נש יומא דכפורי יומא דתשובה • אי תב מחטאי
טב ואי לא פקיד מלכא למחתס פתקין • ווי דהא תשוב' בעיא לאסתלק'
מניה אי זכי בתשובה שלימתא כדקא יאות • תליין ליה עד ההוא יומא
בתראה דעלרת דהוא תמונאה לחג • ואי עבד תשובה שלימתא לקמי
מארי אתקרעו • ואי לא זכי • אינון פתקין כפקין מבי מלכא ואתמסרן
בדווי דסנטורא • ודינא מתעבד • ופתקין לא מהדרן תו לכי מלכא כדון
זולמין אתעברו מניה ולא משתכחין עמיה • כיון דמתעברן מניה • הא
ודאי טופסקא דמלכא עבר עליה ויטעוס כסא דמותא • ובההוא ליליא
דחגא בתראה • סנטורין זמנין ופתקין כטלין • בתר דנטלילון • זולמין
מתעברן ולא משתכחין בהו ודי ואי משתכחין בהו ודי דינא גריעא או
יעבר עלוי דינא מרעין כישין בגריעותא דלהון • והא אוקימנא להא •
ובכספרי

ובספרי קדמאי אמרי יתיר . כד רשא אנרע ושתכח גופא . בריה או
אכנתיה ושתכחו והוא יסתלק . וה"מ כד לא אהדר כל הסוף זמנא
בתוכתא . אבל אי אהדר טעמא דמותא יטעס ויתסי . ואי גופא לא
אתחיו ושתכח רישא . אינון סלקין והוא אתקיים . וה"מ כד בריה זעיר'
ברשותיה . ואי ודוי פנימו . עבודתא דידוי פנימו . רגלו מרעין
רדפין עלויה . ערק טלמא ואהדר . ערק ואהדר . עלויה כתיב בבקר
תאמר מן יתן ערב . והאי כד נהרא סיקהרא וליליא אתתקן כנהורא . אבל
זכאי חסדי בכל יומא ויומא מסתכלי בלבויהו כאלו הסוף יומא
מסתלקי מעלמא ועבדין תיובתא שלימתא קמי מאריהון ולא יטריכון
למלא אחרא . זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי .

פרשת צו דף ל"א ע"ב

ותנין בספרא דרב המנונא סבא . דהא הסוף חילא דאתפקדא
על אילנין אלין . כל חד וחד מאלין . לא טעיל ברכאן
דחדותא לעילא . לא בזמנא דא . וחדותא דלהון כולסו לעילא וחדות'
דאלין אלין לתתא . כולסו בזמנא דא הוא . ואתערותא דלהון באינון
קדישי מלכא תליין . וכד ישראל נטלו לון כלא אתער בזמנא דא . ועלמא
מתברכא וכ' מתברכא לארקא ברכאן לעלמא . כתיב קול יי' על המים
אל הכבוד . ה"ר יוסידא אברהם . קול יי' בכח דא יאחך . קול ה' בהדר
דא יעקב . קול יי' שובר ארוים דא נח . קול יי' חולב להבות הש דא
סוד . קול יי' יחיל מדבר דא חדיק . קול יי' יחולל חילות דא נדק . וכלהו
מתגדלי על ימא (מיא) ואתשקין במיא לגדלא . הה"ד ונהר יולא מעדן
להשקות את הגן וכלהו הני מתערי ברכאן לעלמא מהסוף שקיו
דאתשקין בלאו . ת"ח הני שבע קלין תליין במלא דפומא בשאר יומי
שתא והשתא לא תליין אלא בעובדא . ואין עובדא קא בעינן ולא מלא .
בגין דזמנא דא מברך לכל שתא וביומא שביעאה דחג הוא סיומא
דדינא דעלמא . ופתקין נפקין מבי מלכא . וגבורן מתערי . ומסתיימין
בהאי יומא . וערבו נחל תליין בהו . ובעינן לאתערא גבורן למינא .
ולסחרא ז' זמנין לרווחא להאי מזבח ממיא דיחך בגין דאתמליא מיא
האי בירא דיחך . וכד הוא אתמליא כל עלמא אתברכא במיא . ובהאי
יומא גבורות בעינן למינא . ולסוימא לון לבתר . דהא בהאי יומא
מסתיימי דינא ובג"כ בעינן לבטשא לון בארעא . ולסוימא לון . דלא
משתכחי דהאי יומא אתערותא וסיומא הוא . וע"ד אתערותא וסיומא
הוא דעבדין בערבי נחל . אמר ר' חייא ודאי הכי הוא ושפיר . וערבי

נחל . מסטרא דנחל נפקי גבוראן ובהאי יומא מתערי ומסוימי . בהאי
יומא כתיב וישביח וישביח וישפיר את באת המים באת כתיב חסר . וישב
מהו וישב . אלא יומא קדמא דירחא . שירותא דדינא הוא בכל עלמא
ויחך קיימא לברסויא למידן עלמא בהאי יומא . וישב יחך . לאתערא
דינין ולסוימא דינין . וחספור את באת המים . לארקא גבורן לכנסת
ישראל לאתערא למיא דהא מיא בגבורן נחתן לעלמא . ובגין דאינון
גבוראן לא נחתין אלא בעיבא . ויומא דעיבא לא נייחא רוחיהון דקיימי
עלמא . אלא בגין דעלמא אלטריך להו מאי טעמא . בגין דעלמא
בדינא אתברי . וכלא בעינא הכי . בגין כך . כלא בעובדא תליא מלתא .
וע"ד כהל' בעובדא ותקו' דהיו עבדי לתתא . אתערו עליון ותתאין
לתקנא לון ומתתקני על ידוי . ה"ר יוסי ה' תנין ערבה דרמיא
לשפון בהאי יומא . מאי הוא . ה"ר חייא אע"ג דלרשא הוא דאתי .
הכי הוא ודאי . דהא בהאי יומא בשפון תליא בהאי יומא פקיד
מלכא למיחב פתקין לסנטורא ומסתיימי דינין . ואסתים לישנא בישא
מעלמא . ביומא קדמא דירחא . שירות' דדינא הוא . וסיומ' הוא בהאי
יומא . והא התמר . ת"ח ביומא דא שלמין . ומסוימין עמין עעז' ברכאן
דילהון ושראן בדינא . וישראל ביומא דא מסוימי דינין דילהון ושראן
בברכתא דהא ליומא אחרא זמנין לאשתעשא במלכא . לנטלא מניה
ברכאן לכל שתא . ובהסוף חדותא לא משתכחי במלכא אלא ישראל
בלחודויהו . ומאן דיתוב עם מלכא ונטל ליה בלחודיה . כל מה דבעי
שאל ויהיב ליה . וע"ד ישראל שראן . ועמין עעז' ז' מסוימי :

האדרא זוטא קדישא

האנא בהוא יומא דר"ש בעא לאסתלקא מן עלמא והוא מסדר
מילוי אתכנסו חבירי לבי ר"ש והו קמויה רבי אלעזר
בריה ור' אבה ושר חבירי וסוף מליא ביתא . זקיף עיניו ר"ש וחמא
דאתמלו ביתא . בכה ר"ש ואמר בזמנא אחרא כד הוינא בני מרעי
הוה ר' פנחס בן יאיר קמאי ועד דברירנא דוכתאי אוריכו לי עד
השתא וכד תבנא אסחר אשא מקמאי ומעלמין לא אתפסק ולא הוה
על כ"אלא ברשותא והשתא חמינא דאתפסק והא אתמלי ביתא . עד
דהו יתבי פתח עיניו ר"ש וחמא מה דקמא ואתפסק אשא כביתא נפקו
בלהו ואתתרו ר' אלעזר בריה ור' אבה ושר חבירי ויתבו חבירי .
ה"ר ש' אלעזר בריה פוק חזי אי הכא ר' יחך דאנא מערבנא ליה

אימא ליה דיסדר מלוי ותיב לגבאי זכא' חולקיה . קס ר"ש ותיב וחייך
 וחדי אמר אן אינון חברייה . קס ר' אלעזר ואעיל לון יתבו קמיה
 זקיף ידיו ר"ש ומללי ללותא והוס חדי ואמר אינון חברייה דאשתכחו
 כבי דררא וזמנון הכא . נפקו כלהו ואשתאר ר' אלעזר בריה ור' אבא
 ור' יהודה ור' יוסי ור' חייא . אדהכי עאל ר' יתחק אל"ר"ש כמה יאות
 חולקך כמה חידו בעי לאתוספא לך בהאי יומא . יתיב ר' אבא בתר
 כתפוי ור' אלעזר קמיה . אר"ש הא השתא שעתא דרעותא הוא ואנא
 בעינא למיעל בלא כסופא לעלמא דאתי . והא מלין קדישין דלא גליאן
 עד השתא בעינא לגלגא קמי שכינתא דלא יימרון דהא בגריעותא
 אסתלקנא מעלמא ועד כען טמירין הוו בלבאי למיעל בהו לעלמא
 דאתי וכך אסדרנא לכו ר' אבא יכתוב ור' אלעזר ברי ולעי ושאר
 חברייה ירחשון בלבייהו קס ר' אבא מבתר כתפוי ותיב ר' אלעזר
 בריה קמיה אל"קוס ברי דהא אחרא יתיב בההוא אחר . קס ר' אלעזר .
 אנתעטף ר"ש ותיב פתח ואמר לא המתים יהללו ים ולא כל יורדי
 דומה לא המתים יהללו ים הכי הוא ודאי אינון דאקרון מתים דהא
 קב"ה חי אקרי והוא שארי בין אינון דאקרון חיים ולא עם אינון
 דאקרון מתים וסופיה דקר' כתיב ולא כל יורדי דומה וכל אינון דנחתין
 לדומה בגהימס ישתארו . שאני אינון דאקרון חיים דהא קב"ה בעי
 ביקירהו . אר"ש כמה שניא שעתא דא מאדרא . דבאדרא אודמן קב"ה
 ורתיכו . והשתא הא קב"ה הכא ואתי עם אינון דריקויא רבגנתא דערן
 מה דלא אערעו באדרא . וקב"ה בעי ביקריהו דריקויא יתור מיקרא
 דיליה כמה דכתיב בירבעם דהוה מקטר ומפלח לע"ז וקב"ה אוריך
 ליה וכיון דאויטו ידיה לקבלי דערדו נביאה אתיבש ודיה דכתי' ותבש
 ידו וגו' . ועל דפלח לע"ז לא כתיב אלא על דאויטו ידיה לעדו נביאה .
 והשתא קב"ה בעי ביקרא דילן וכלהו איתן עמיה . אמר הא רב
 המנונא סבא הכא וסארייה ע' דריקי גליפן בעטריין מנהרין כל חד
 וחד מוזהרא דיווא דעתיקא קדישא סתימא רכל סתימין . והוא אתי
 למשמע בחדותא אלין מלין דאנא אימא . עד דהוה יתיב אמר הא ר'
 פנחס בן יאיר הכא איתקינו דוכתיה אודרעזו חברייה דהוה תמן וקמו
 ויתבו בשופולי ביתא . ור' אלעזר ור' אבא אשתארו קמיה (כ"א עמיה)
 דר"ש . אר"ש באדר' אשתכחנא רכל חברייה הוו אמרי ואנא עמיהו .
 השתא אימא אנא בלחודאי . וכלהו ליייתין למלווי עלאין ותאין . זכאה
 חולקי יומא דין . פתח ר"ש ואמר אני לדודי ועלי תשוקתו . כל יומין
 דאשתקטנא בהאי עלמא בחד קטורא אשתקטנא ביה בקב"ה ובכ"ב
 השתא

השתא ועלי תשוקתו . דהוא וכל סיעתא קדישא דיליה אתו למשמע
 בחדוה מלין סתימין ושכחא דעתיקא קדישא . סתימא רכל סתימין .
 פריש ואתפרש מכלא ולא פריש דהא בלא ביה מתדבקן והוא מתדבק
 בכלא הוא הוא בלא עתיקא רכל עתיקין סתימא רכל סתימין איתקון
 ולא איתקון . איתקון בגין לקיימא בלא ולא איתקון בגין דלא שכיח כד
 איתקון אפיך ע' נהורין דלהטין מניה מתקוניו ואינון נהורין מניה
 מתנהרין ומתלהטין ואוליין ומתפשטין לכל עיבר . כבוטנא דמתפשטין
 מניה נהורין לכל עיבר . ואינון נהורין דמתפשטין כד יקרבו למנדע
 לון לא שכיח אלא בוטנא בלחודאי כד הוא עתיקא קדישא בוטנא' עלאה
 סתימא רכל סתימין ולא שכיח בר אינון נהורין דמתפשטין דמתגליין
 וטמירין . ואינון אקרון שמה קדישא ובכ"ב בלא חד ומה דאמרי חברנא
 בספרי קדמאי דאינון דרגין דאשתבריהו ועתיקא קדישא אתגלי בהו
 בכל חד וחד משום דאינון תקונין דעתיקא קדישא לאו השתא עירכא
 להני מלין דהא אמנא לון באדרא קדישא . וחמונא מה דלא ידענא
 הכי ועד השתא אסתים בלבאי מלא . והשתא אנא בלחודאי אסתירנא
 קמי מלכא קדישא וכל הני זכאי קשט דאתו למשמע מלין אלין .
גולגלתא דרישא חורא לאו ביה שירותא וסיומ' קולטר' דקטפוי
 אתפשט ואתנהיר ומניה ירתון דריקויא ד' מאה
 עלמין דכסופין לעלמא דאתי . מהאי קולטר' דקטפא דהיא גולגלתא
 חורא נטיף טלא כל יומא להסוא זעיר אנפין לאתר דאקרי שמים
 וביה זמנין מיתייא לאחויא לזמנא דאתי דכתי' ויתן לך האלקים מטל
 השמים ואתמליא רישיה ומסהוא זעיר אנפין נטיף לחקל תפוחין
 וכל חקל תפוחין נהירין מההיא טלא . האי עתיקא קדישא טמיר וגנו .
 וחכמתא עלאה סתימאה בההוא גולגלתא משתכח ודאי בהאי עתיקא
 לא איתגלייא אלא רישא בלחודאי בגין דהוה רישא לכל רישא חכמתא
 עלאה דהוה רישא ביה סתים ואקרי מוחא עלאה . מוחא סתימא .
 מוחא דשכיד ושקיט . ולית דידע ליה בר איהו .

תלת

רישין איתגלפן דא לנו מן דא . ודא לעילא מן דא . רישא
 חדא חכמתא סתימאה דאתכסייא ולא מתפתחא וחכמתא
 דא סתימאה רישא לכל רישי דשאר חכמות רישא עלאה עתיקא קדישא
 סתימא רכל סתימין רישא רכל ריש' ריש' דלאו ריש' ולא ידע ולא איתידע
 מה דהוי ברישא דא דלא איתדבק בחכמתא ולא כסוכלתנו . ועל האי
 אקרי ברח לך אל מקומך . והסויות רטוא ושוכ . ובכ"ב עתיקא קדישא
 אקרי אין . דביה תלויא אין וכל אינון שערי . וכל אינון נימין ממוחא
 סתימאה

סתימא' נפקין (תליין) ובלהו שיעינין (ס"א יתבין) בשקולה ולא אתחזו קדלה כלה הוא . בגין דהאי עתיקא קדישא בחד היו . כלה בחירו ולא שניא מרחמי לעלמין בתלת עשר מכוילן דרחמיין אשתבח . בגין דהאי חכמתא סתימאה רביה מתפרש תלת זמנין לארבע והוא עתיקא כליל לון ושלטי על כלה . חד ארחא דנהיר בפלגותא דשערי דנפקי ממוחא הוא ארחא דנהירין ביה טריקייא לעלמא דהאי דכתיב וארח טריקים כאור נגה וגו' . וע"ד כתיב אז תענג על יו' . ומאהאי ארחא מתנהרין כל שאר ארחין דתליין בזעיר אנפין . האי עתיקא סבה דסבין . כתרע עלאה לעילא דמתעטרין ביה כל עטרין וכתרין ומתנהרין כל בוטיני מניה ומתלהטין (ומתנהרין) והוא הוא בוטינא עלאה טמירא דלא אתידע (וכל שאר בוטיני מניה מתלהטין ומתנהרין) האי עתיקא אשתבח בתלת רישין וכלילן בחד רישא . והוא (כ"א והוא) רישא עלאה לעילא לעילא ובגין דעתיקא קדישא אחרשים בתלת אוף הכי כל שאר בוטיני דנהרין מניה כלילן בתלת . עוד עתיקא אחרשים בתרין . כללא דעתיקא בתרין הוא . כתרע עלאה דכל עלאין רישא דכל ריש . והוא דהוי לעילא מן דא דלא אתידע . כך כל שאר סתימין בוטיני בתרין . עוד עתיקא קדישא אחרשים ואסתים בחד והוא חד וכלא הוא חד כך כל שאר בוטיני מתקדשין מתקשרין ומתהדרין בחד ואינון חד .

מ'צחא

דא סתים לעילא דלא אתידע פשיט חד עורנא בסוימא יאה ואתכליל במנחא . ובגין דהוא (כ"א דהוא) רעוא דכל רעוין אשתתקן במנח' ואתגלייא כבוסיטא (ס"א אתגליף בפסויטא) האי מנח' אקרי רטון וכד רטון אתגלייא רעוא דרעוין אשתבח בכלהו עלמין וכל ללותין דלתת' מתקבלין ומתנהרין אנפין דזעיר אנפין . וכלא ברחמי אשתבח וכל רינין אשתמרון ואתכפיון בשבתא בשעתא דללות' דמנחא דהוא עידן דכל רינין מתערין . אתגלייא האי מנחא ואתכפיון כל רינין ואשתבח רחמיין בכלהו עלמין . ובג"כ אשתבח שבת בלא דינא לא לעילא ולא לתתא ואפי' אשא דגיהנס אשתקע (כ"א אשתכך) בארתיה ומיחין חייבא . ועל דא ארוסק נשמתא דחדו בשבתא . ובעי בר נש למחדי בתלת סעודתי דשבתא דהא כל מהימנותא וכל כללא דמהימנותא ביה אשתבח ובעי בר נש לקדרא פתורא ולמיכל .

תלת סעודתי

דמהימנותא ולמחדו בקו אמר ר' שמעון אסהרנא עלו לכל אלין דהבא דהא מן יומאי לא בעילנא אליון ג' סעודתי ובגויהוון לא אלטריכנא לתענית' בשבתא . ואפילו

ואפי' בומוי אחרוני לא אלטריכנא כ"ס בשבתא דמאן דזכי בקו זכי למהימנותא שלימתא . חד סעודתא דמטרוניתא וחד סעודתא דמלכא קדישא וחד סעודתא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין ובההוא עלמא זכי בקו לאלין . האי רטון כד אתגלייא כל רינין אשתכפיון משולשלוהו תקונא דעתיקא קדישא אשתתקן בתקונא חד כללא דכל תקונין והיא חכמה עלאה סתימאה כללא דכל שאר והאי אקרי עדן עלאה סתימא והיא מוחא דעתיקא קדישא והאי מוחא אשתפט לכל עיבר מניה אשתפט עדן אחרא ומאהאי עדן אתגליף והוא רישא סתימא דברישא דעתיקא דלא אתידע כד פשיט חד עורנא (ס"א גוונא) דהוה מתתקן לאתנהרר בטט בהאי מוחא (כ"א מנחא) ואתגליף ואתנהיר בכמה נהירין ואפיק וארשים כבוסיטא דא בהאי מנחא וארשים ביה חד נהורא דאקרי רטון והאי רטון אשתפט לתתא דויקנא עד הוה אחר דמתישבא דויקנא ואקרי חסד עלאה ודא איהו נוטר חסד ובהאי רטון כד אתגלייא מסתכלין מארי דרינא ומתכפיון .

עיני

דרישא דעתיקא קדישא תרין בחד שקילן דאשגחין תדירה . ולא נאום דכתי' לא ינוס ולא יישן שומר ישראל ישראל קדישא בג"כ לא אית ליה גבוטין על עינא ולא כסותא . והוא מוחא אתגליף ונהיר בתלת חורין דעילא (כ"א דעונא) . בחוורא חדא מסתחין עינין דזעיר אנפין דכתיב רחכות בחלב דהוא (כ"א בהוא) חוורא קדמאה ושא חוורין אשתחין ונהרין לשאר בוטיני . מוחא אקרי כביע' דברכת' כביעא דכל ברכאן מניה אשתבח ובגין דהאי מוחא להיט בג' חורין דעונא . כביעא תלי ביה ברכתא דכתיב טוב עין הוא יבורך דהא במוח' תליין חוורו דעונא האי עינא כד אשגח בזעיר אנפין (עלמין) . אנהרין כללו בחדו עינא דא הוא כלא ימינא לית בה שמאלא . עינין דתתא ימינא ושמאלא תרי בתרי גוויני . כלעיעותא דספרא חוליפנא דהא י' עלאה ו' תתאה ה' עלאה ה' תתאה ו' עלאה ו' תתאה . כל אינון עלאין בעתיקא תליין תתאין בזעיר אנפין אינון לאו תליין אלא אינון ממש . ובעתיקא קדישא תליין . דהא שמא דעתיקא אשתכסויא מכלא ולא אשתבח אבל אלין אהוון דתליין בעתקא . בגין דיתקיימון אינון דלתתא דאי לאו הכי לא יתקיימון . ובג"כ שמא קדישא סתים וגלייא ההוא דסתים לקבלה דעתיקא קדיש' סתימא דכלא . והוא (אתגלייא בגוניה דתלייא) (ס"א דאתגלי בגוניה דהוה) דאתגלייא (דתלייא) בזעיר אנפין ובג"כ כל ברכאן בעינין סתים וגלייא אלין אהוון סתימין דתליין בעתיקא

(בעתיקא קדישא תליון אמאי תליון י' לקוימא י' דלתתא) (ס"א)
וראי כגולגלתא במתחא בעייניו תליו וי"ד אמא תליו לקוימא
לוי"ד דלתתא .)

חוטמא

כהאי חוטמא כגוקבא דפרדסקא דביה גטיב רוחא
דחיי לזעיר אפינ . ובהאי חוטמא כגוקבא דפרדסקא
תליוה ה' לקוימא ה' אחרא דלתתא . ודא רוחא נפיק ממוח' סתימאה
ואקרי רוחא דחיי ובהאי רוחא זמינו למנדע חכמתא בזמנא דמלכא
משיחא . דכתיב ונחה עליו רוח יי' רוח חכמה ובינה וגו' . האי חוטמא
חיון מכל סטרין חדו שלימי . נחת רוח . אסוות' . בחוטמא דזעיר אנפין
(כמה דאוקוימנא) כתיב עלה עשן באפו וגו' . והבא כתיב ותהלתי
אחטם לך ובוספרא דאגדתא דבי רבי יבא סבא אוקים ה' בפומא והבא
לא מתקיימא הכי ולא אלטרפא (ס"א אלטריכנא) אע"ג דבחד סלקא .
אלא בה' דינא תליו ודינא בחוטמא תליוה דכתי' עלה עשן באפו .
ואי תימא ה' כתיב ואש מפיו תאכל . עקרא דרוגא בחוטמא תליוה
כל תקומו דעתיקא קדישא במוחא שקיט וסתים מתתקן וכל תקומו
דזעיר אנפין בחכמה תתא מתתקן דכתיב כלם בחכמה עשית
וה' כללא דכלא ודאי . מה בין ה' לה' ה' דהבא דינא אתער מנה
ודהבא דחמי גו רחמי .

בדיקנא

דעתיקא קדישא תליוה כל וקירו דכלא . מזלח דכלא
אקרי . מהאי דיקנא מזלח וקירותא (כ"א מהאי מזלח
יקירא) דכל וקירין מזלי עלאי ותתאי כלאו משגוחין להווא מזלח .
בהאי מזלח תליוה חיי דכלא . מזוני דכלא . בהאי מזלח תליון שמייה
וארעא . גשמין דרעוא . בהאי מזלח אשנתותא דכלא . בהאי מזלח תליון
כל חיילין עלאין ותתאין תלת עשר כביעין דמשחא דרבותא טבא
תליון בדיקנא דמזלח וקירא דא וכלאו נפקין לזעיר אנפין לא תימא
כלאו אלא תשעה מנייהו משתבחן בא' לאכפוייה דינון (וכד) האי מזלח
תליוה בשקולא עד טבורא כל קדושי קדושי דקדושה ביה תליון . בהאי
מזלח פשוט פשוטותא דקוטרא עלאה הווא רישא דכל רישין דלא
אחידע ולא אשתמודע ולא ידעין עלאין ותתאין . בנ"כ כלא בהאי
מזלח תליוה . בדיקנא דא ג' רישין דאמינא מתפשטן וכלאו מתחברן
בהאי מזלח ומשתבחין ביה . ובנ"כ כל וקירו דיקירותא בהאי מזלח
תליוה כל אלין אתוון דתליון בהאי עתיקא כלאו תליון בהאי דיקנא
ומתחברן בהאי מזלח ותליון ביה . לקוימא אתוון אחרנין דאלמלא לא
סליק אלין אתוון בעתיקא לא קוימין אלין אחרנין ובנ"כ אמר משה

כד אלט' יי' יי' תרי זמני ופסיק טעמא כגווייהו דהא במזלח תליוה
כלא . מהאי מזלח מתכספי עלאי ותתאי ומתכפין קמוה . זכאה
חולקים מאן דזכי להאי . האי עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין לא
אדכר ולא אשתבח . ובגין דאיהו רישא עלאה לכל עלאין לא אדכר בר
רישא דהא כלא גופא לקוימא כלא והאי (כ"א דכל' סתימין רישא
עלאה לכל עלאין לא אדכר אלא רישא דהא כלא גופא לקוימא כלא
והוא) טמיר וסתים וגניו מכלא . תקומו אתתקן בהווא מוח' סתימאה
דכלא דאחפשט ואתתקן כלא ונפיק חסד עלאה ותתאה וחסד
עלאה אחפשט ואתקן כלא במוחא סתימאה דא . כד אתתקן
חורא דא כנהירו דא בטש מאן דבטש בהאי מוחא ואתנהיר ותליוה
ממזלח וקירא מוחא אחרא דאחפשט ונהיר לתלתין ותריין שבילין כד
אתנהיר נהיר ממזלח וקירא אתנהירו ג' רישין עלאין תריין רישין וחד
דכליל לון . ובמזלח תליון ואתכלילן ביה . מבאי שארי לאתגליה וקירו
דיקנא דאיהו מזלח סתימאה . ואינון מתתקן כמה דעתיק' קדישא
תלת רישין מתעטרין ביה הכי כלא בתלת רישין . וכד אתתקן תליון
כלאו דא ברא בתלת רישין תריין מתריין סטריין וחד דכליל לון . ואי
תימא מאן עתיקא קדישא . ת"ח לעילא לעילא אית דלא אחידע ולא
אשתמודע ולא אתרשים והוא כליל כלא ותריין רישין ביה כלילן (ס"א
תליון) וכדון כלא (חדא) הכי אתתקן והווא לאו במניינא ולא בכללא
ולא בחושבן אלא ברעוהא דלכא ע"ד אתמר אמרתי אשמרה דרכי
מחטא בלשוני אהר דשירותא אשתבח מעתיקא קדישא דאתנהיר
ממזלח הוא נהירו דחכמתא דמתפשט לתלתין ותריין עיבר ונפקא
מהווא מוחא סתימאה מנהירו דביה ומה דעתיקא קדישא נהיר
בקדימיתא (ס"א בחכמתא) דא הוא ושירותא ממנה דאתגליה (הוי)
ואתעביד לתלת רישין . ורישא חדא כליל לון . ואין תלת מתפשטן לזעיר
אנפין . ומאלין נהרין כלא . אתגליף האי חכמתא ואפיק חד נהרא דנגוד
ונפיק לאשקאה גנתא ועייל (כ"א ועיילן) בריש' דזעיר אנפין ואתעביד
חד מוחא ומתמן אתמשך ונגוד בכל גופא ואסקי כל אינון נטיעאן
הס"ד ונהר יולא מעדן להשקות את הגן וגו' תו אתגליף האי חכמתא
ואתמשך ועייל ברישא דזעיר אנפין ואתעביד מוחא אחרא . (הווא
אחרא) הווא נהירו דאתמשכא מניה אלין תריין משיכן אתגליפו
ומתחברן בחד רישא דעמיקא דבירא דכתיב בדעתו תהומות נבקעו
ועייל ברישא דזעיר אנפין ואתעביד מוחא אחרא ומתמן אתמשך
ועייל לגו גופא ומלייה כל אינון אדרין ואכסדרין דגופא הס"ד ובדעת

חדשים ומלאו ואלון נהרין מנהירו דהוא מוחא עלאה סתימא' דנהור
במזל (עתיקא קדישא) וכלא דא ברא תליין . ואתקשר דא ברא ודא
ברא עד דישתמודע דכלא חד וכלא הוא עתיקא ולא אתפרש מניה
כלום . אלון תלת נהרין לתלת אחרנין דאקרון אבהן ואלון
נהרין לבנין וכלא נהיר מאתר חד כד אתגליא האי עתיקא רעוא
דרעוון כלא נהיר וכלא השתבח בחדו שלימתא . האי חכמתא אקרי
ערן . והאי ערן אתמשך מערן עלאה סתימאה דכל סתימין ומאהאי
ערן אקרי שירותא דבעתיקא לא אקרי ולא הוי שירותא וסיומא
ובגין דלא הוי ביה שירותא וסיומא לא אקרי אתה . בגין דאתכסיא
ולא אתגלייא ואקרי הוא . ומאתר דשירותא השתבח אקרי אתה
ואקרי אב דכתיב כי אתה אבינו . באגדתא דבי רב יובא סבא כללא
דכלא זעיר אנפין אקרי אתה עתיקא קדישא דאתכסייא אקרי הוא
ושפיר והשתא קרינן באתר דא שירותא השתבח אתה אף על גב
דאתכסייא מניה הוי שירותא ואקרי אב . והוא אב לאבהן . והאי אב
כפיק מעתיקא קדישא דכתיב והחכמה מאין חמלא ובג"כ לא
אשתמודע . ת"ח כתיב אלהים הבין דרכה . דרכה ממש . אבל והוא
ידע את מקומה . מקומה ממש . וב"ש דרכה . (ס"א מקומה ממש ולא
דרכה . מקומה ממש וב"ש דרכה) וב"ש הוא חכמה דסתימא ביה
בעתיקא קדישא . האי חכמה שירותא דכלא מניה מתפשטן תלתין
ותרין שכלין . (שכלין ולא ארחין) ואורייתא בהו אתכלילת בעשרין
ותרין אתוון ועשר אמירן . האי חכמה אב לאבהן ובהאי חכמה שירותא
וסיומא השתבח ובג"כ חכמה עלאה חכמה תתאה . כד אתפשט חכמ'
אקרי אב לאבהן . כלא לא אתכליל אלא בהאי (ס"א כד מתפשט' חכמה
אקרי אב לאבהן כלא לא השתכלל אלא בהאי) דכתיב כלם בחכמה
עשית . וקף ר"ש ידוי וחדי אמר ודאי עירן הוא לגלאה וכלא חט'
בשעתא דא . תאגא בשעתא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין בעא
לאתקבא . כלא אתקין כעין דבר ונוקבא באתר דאתכלילו דבר
ונוקבא . לא אתקיימו אלא בקיומא אחרא דדבר ונוקבא והאי חכמה
כללא דכלא כד נפקא ואתנהיר מעתיקא קדישא לא אתנהיר אלא
בדבר ונוקבא דהאי חכמה אתפשט ואפיק מניה בינה ואשתבח דבר
ונוקבא הוא חכמה אב בינה אס . חכמה ובינה בחד מתקלא התקלו
דבר ונוקבא . ובגווייהו כלא אתקיים בדבר ונוקבא דאלמלא האי לא
מתקיימין שירותא דא אב לכלא אב לכלאו אבהן אתחברו דא ברא
וניהירו דא ברא . (חכמה אב בינה אס וכתיב כי אס לבינה תקרא .)

כד אתחברו אולירו ואתפשט מהימנותא . באגדת' דבי רביובא סבא
הכי תאני מהו בינה אלא כד אתחבר דא ברא וו"ד בה"א אתעברת
ואפיקת בן ואולידת ובג"כ בינה אקרי . בן י"ה . שלימותא דכלא .
אשתכחו תרווייהו דמתחברין ובן בגווייהו כללא דכלא בתקונייהו
אשתכח שלימותא (כ"א בן י"ה תרווייהו דמתחברין ובן בגווייהו .
בתקונייהו השתבח שלימותא דכלא כללא) דכלא אב ואס בן ובת .
מלון אלון לא אתייבבו לגלאה כד לקדישי עליונין דעאלו ונפקו
וידעין ארחוי דקב"ה דלא סטאן בהו לימינא ולשמאלא דכתיב כי
ישירם דרכי יו' ודריקיס ולכו בס וגו' וכאה חולקיה דמאן דזכי למנדע
אורחוי ולא סטי ולא יטעי פהו דמלון אלון סתימין אינון וקדישי
עליונין נהירין בהו כמאן דנהיר מנהירו דבונינא . לא אתמסרו מלון
אלון אלא למאן דעאל ונפק . דמאן דלא עאל ונפק טב ליה דלא אברי
דא גליא קמי עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין דמלון לין נהרין
בלבאי באשלתא דרחימותא ורחילו דקב"ה . ולון בני דהכא ודענא
בהו דא עאלו ונפקו ואתנהירן באלון מלון ולא בכלהו והשתא
אתנהירו בשלימותא כמה דאלט' וכאה חולקי עמון בההוא עלמא
אמר רבי שמעון כל מה דאמינא דעתיקא קדישא וכל מה דאמינא
דזעיר אנפין כלא חד . כלא הוא חד מלה לא תלוי' ביה פירוד' בריך
הוא בריך שמה לעלם ולעלמי עלמין . ת"ח שירותא דא דאקרי אב
אתכליל בי"וד דתלייא ממזלא קדישא ובג"כ י"וד כליל אתוון אחרנין ו'
סתימא דכל אתוון אחרן י' ישא וסיפא דכלא וההוא נהר דנגיד ונפיק
אקרי עלמא דאתי דתיך ודאי ולא פסוק והאי הוא ערוכ' דדריקייא
לזכאה להאי עלמא דאתי דאשקי תדיר לגנתא ולא פסוק . עליה כתי'
וכמוא' מים אשר לא יכזבו מימיו והוא עלמא דאתי אברי ביו"ד
סה"ד ובהר יולא מערן להשקות את הגן . י' כליל תרין אתוון ו"ד .
באגדתא דבי רב יובא סבא תמיך אמאי ו"ד כלילן בי"וד אלא נטייעה
דגנתא דא אקרי ו' ופית גנתא אחר' דאיהו ד' ומאהו ו' אשתקייא ד'
(דאיהו ארבעה) והיינו דא דכתי' ובהר יולא מערן וגו' . מאן הוא ערן
דא חכמה עלאה ודא י' להשקות את הגן דא הוא ו' ומשם יפיר וקיה
לארבע' ראשית דא היא ד' וכלא כליל בי"וד ובגין כך אקרי אב לכלא .
אב לאבהן שירותא דכלא (אקרי) ביתא דכלא דכתיב בחכמ' ויבנה בית
(מהאי ו"וד שירותא וסיומא דכלא) וכתי' כלם בחכמה עשית באתריה
לא אתגלייא ולא אתידע מדאתחבר באימא אחרמינו באימא . ובג"כ
אימא כללא דכלא בה אתידע ובה אחרמינו . שירותא וסיומ' דכלא

(חכמה אקרו) רבה סתים כלא . כללא דכלא שמא קדוש' ער השתא רמוזנא ולא אמנא כל אלון יומין . והאידנא מתגלפין סטרוין ו' כלול בהאי חכמה . ה' דא אימא וקרון בינה . ו'ה אלון תרין בנין דמתעטרין מאימא . והא תנינן רבינה אתכליל מכלא . יוד דמתחבר' באימא ומפקין ב'ן . והיינו בינה ה' כ' ו'ה' דאינון ו'ה בן בנווייהו . השת' אית לאסתכל' בינה ואקרו תבונה אמאי אקרו תבונה ולא בינה אלף תבונה אקרו בשעתא דינקא לתרין בנין ב'ן ו'ה' וב'ת דאינון ו'ה וההיא שעת' אקרו תבונה דכלא כלול באלון אתון ב'ן ו'ה' וב'ת אינון ו'ה . וכלא חד כללא . והיינו תבו'נה . בספרא דרב המנונא סבא אמר דשלמה מלכא תקונא קדמאה דגלי ואמר הנך יפה רעיתי מנאי הוא . ותקוב' תניינא אקרו כלל דאינון נוקבה דלתתא ואינון דאמרי דתרווייהו להאי נוקבה דלתתא אינון . לאו הכי . דה' א קדמאה לא אקרו כלל . וה' א בתראה אקרו כלל לזמנין ודיעין (לזמנין סניאין) דהא זמנין סניאין אינון דרכורא לא אתחבר עמה ואסתלק מינה כהוא זמנא כתיב ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב . בשעתא דאתדכאת נוקבה ורכורא בעי לאתחברא עמה כדון אקרו כל'ה . ככ'לה ממש אתייהא (אבל) האי אימא לא אפסיק רעותא דתרווייהו לעלמין כחד נפקין כחד שריין . לא אפסיק דא מן דא ולא אסתלק דא מן דא . ובג' כ כתיב ונהר יולא מערין : יולא תדיר ולא אפסיק . הה' ד וכמואלא מים אשר לא יכזבו מימיו . ובגין כך כתיב רעיתי ברעותא דאחיה שריין . באחדותא שלימותא אבל הכא אקרו כלל . דכד אתא דכורא לאתחברא עמה היא כלל ככלל אינון אתייהא ממש . ובגין כך תרי תקונין דנוקבי פרוש שלמה . תקונא דקדמיתא סתומא בגין דאינון סתומא . ותקונא תניינא פרוש יתיר ולא סתים כולי האי ולבתר תליא כל שבחא בההיא דלעילא דכתיב אחת היא לאמה ברה היא ליוולדתה ובגין דאינון אימא מתעטרה בעטרה דכלה ורעותא דו' ד לא אפסיק מנה לעלמין אתייהו ברשותא כל חירו דעבדין . כל חירו דכלא כל חירו דתייבוא לרכאה לכלא דכתיב כי ביום הזה יכפר עליכם וכתיב וקדשתם את שנת החמשותף שנה יוכל היא מאי ויכל כמה דאת אמר ועל יוכל ישלח שרשו . משום ההוא נהר דאתי ונגוד ונפיק דאתי תדיר ולא פסיק . כתיב כי אם לבינה תקרה לתבונה תנין קולך . ביון דאמר כי אם לבינה תקרה אמאי לתבונה אלף כלל כמה דאמנא . הי מנייהו עלאה . בינה עלאה מתבונה בינה אב ואם ובן ו'ה אב ואם ובן כנווייהו . תבונה כלל כללא דבנין בן ובת ו'ה ולא אשתכת

אב ואם אלף באימא . דאימא ודאי (ס' א' אלף בינה . ובתבונה ודאי אימא) רבועא עליוהו ולא אתגלייא . אשתכת דכללא דתריין בנין אקרו תבונה . וכללא דאב ואם ובן אקרו בינה . וכד בעי לאכללא כלל . בהאי אתכליל והאי אב ואם ובן אקרון חכמה בינה ודעת . בנין דהאי בן נטיל סימנין דאבוי ואמיה אקרו דעת דהוא סהדותא דתרווייהו . והאי בן אקרו בוכרא דכתיב בני בכורי ישראל . ובגין דאקרו בוכרא נטיל תרין חולקין . וכד אתרבי בעטרוי נטיל תלת חולקין . ובין כך ובין כך תרין חולקין ותלת חולקין כלל חד מלה . והאי והאי הכי (ס' א' חד) הוי ירותא דאבוי ואמיה ירית . מאי ירותא דא חסנתא דאבוי ואימיה ותרין עטרין דהוו בניין בנווייהו ואחסינו לבן דא . ומסערה דאבוי הוה בנין בנווייהו חד עטרה דאקרו חסד . ומסערה דאימא חד עטרה דאקרו גבורה . וכלהו מתעטרין ברישיה ואחיר לון וכד נהרין אלון אב ואם עליה כללו אקרון תפילין דרישא וכלל נטיל בן דא וירית כלל ואתפשט בכל גופא . והאי בן יתיב לברתא . וברתא מניה אתון ועכ'פ מכאן ברא ירית ולא ברתא . ברא ירית לאבוי ולאמיה ולא ברתא . ומניה אתון ברתא כמה דכתיב ומזון לכלל ביה . (ואי תימא כל האי והאי אקרון דדיק ודדק בחר אינון וחר כלל) הני אב ואם כלולין ומתחברין דא ברא . ואב טמור יתיר . וכלל אחיר מעתיקא קדישא ותליא ממלא קדישא וקירו דכל יקירין . ואלון אב ואם מתקנין ביתא כמה דאמנא דכתיב כחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים וכתיב כי נעים כי תשמרם בכטק . (הני כללא דכלל כמה דאמנא ותליין ממלא קדישא וקירא) . א' ר שמעון באדרא לאגלינא כלל . ואל הני מלין טמירין בלכאי הוו עד השתא ובעינא לאטמרא לון לעלמא דאתי משום דתמן שאלתא שאיל לנא כמה דכתיב והיה אמונת עתך חוסן ישועות חכמת ודעת וגו' . וחכמה בעיין מיני . והשת' רעותא דקב'ה בהאי . הא כלל כסופא איעול קמי פלטרוי כתיב כי אל דעות יי' דעות ודאי . הוא הדעת בדעת כל פלטרוי אתמליין דכתי' ובדעת חדרים ימלאו (ובגין כך) דעת אחרא לא אתגלייא דהא טמירא חויל בנווייהו ואתכליל ביה דעת נהיר במוחין ואתפשט במוח' כלל (במוחא בגופא כלל כי אל דעות יי') . בספרא דאגדתא תנינן כי אל דעות יי' אל תקרו דעות אלף עדות . דהוא סהדותא דכלל סהדותא דתרין חולקין כד'ה ויקס עדות ביעקב . ואע"ג דהאי מלה אוקמוס בספרא דלניעותא בנוונא אחרא התם באחריהו שלים הכי כלל שפיר וכלל הוי

כד אסתים מלה האו אב ואס כלהו בהו כלילן כלא בהו סתימן ואיוון
סתימן כמזל קדישא עתיק' דכל עתיקין . ביה סתימן . ביה כלילן .
כלא הוא כלא הוי כריך הוא כריך שמים לעלם ולעלמי עלמין . כל
מילין דאדרא יאות וכלהו מלון קדישין מלון דלא סטאן לוימנא
ולשמאל' כלהו מלון דסתימן ואסתליין לאיוון דעאלו וכפקו וכלא הכי
הוא . ועד השת' הוו מתכסין אלון מלון דחילכל' לגלאה והשת' אסתליין
וגלי קמי (מלכא) עתיקא קדישא דהא לא ליקרא דילי ורביית אבא
עבירכא אלא בגין דלא איעול בכסופ' קמי פלטרוו עבודכ' . ועוד דהא
חמינא דקב"ה הוכל הני זכאי קשוט דהכא משתכחן כלהו מסתכמין על
ידי . דהא חמינא דכלהו חדאן בהאי הלולא דילי וכלהו זמינן בההוא
עלמא בהילולא דילי זכאה חולקי . אמר רבי אבא כד סיים מלה דא
בוטנא קדישא בוטנא עילאה אריס דיוו ובכה וחייך בעא לגלאה מלה
חדא אמר במלה דא אטעער' כל יומאי והשתא לא יהבין לי רשותא
אתתקן ויתוב רחיש בשפוותיה וסגוד תלת זמנן ולא הוה יכול בר
כש לאסתכלא באתריה כ"ש ביה . אמר פומא פומא דוכית לכל האי לא
אנגיבו מכוועך . מכוועך נפיק ולא פסק עלך קרינן ונהר וטא מעדן .
וכתיב וכמוטא מים אשר לא יזבו מימיו האירלא אסהדנא עלי . דכל
יומין דקאימנא תאיבנא למחמי יומא דא (כ"א רעות' לגלאה רוא דא)
ולא סליק ברעותי (כ"א בודי) בר האירכ' דהא בעטר' דא מתעטר האי
יומא . והשתא בעינא לגלאה מלון קמיה דקב"ה דהא כלהו מתעטראן
כרישי . והאי יומא לא יתרחק למיעל לדוכתיה כיומא אחרא דהא כל
יומא דא ברשותי קיימא והשתא שרינא לגלאה מלון בגין דלא איעול
בכסופא לעלמא דאתי . והא שרינא אימא כתיב דרק ומשפט מכון
כסאך חסד ואמ' יקדמו פניך . מאן חכימא יסתכל בהאי למחמי אורחוי
(ס"א דינוי) דקדישא עלאה דינין דקשוט דינין דמתעטרין בכתרו
עלאין . דהא אמנא דכלהו בוטנין נהרין מבוטנא עלאה טמירא דכל
טמירין כלהו דרגן לאתנהרא (כ"א וכלהו אינון דרגין לאתנהרא)
ובההוא נהורא דבכל דרגא ודרגא אסתלייא מה דאסתלייא . וכלהו
נהרין אחידן נהורא דא בנהור' דא ונהור' דא בנהורא דא ונהרין דא
ברא ולא מתפרשן דא מן דא . נהורא דכל בוטנא ובוטנא דאתקרון
תקוני מלכ' כתרי מלכא כל חד וחד נהיר ואחיד בההוא נהורא דלגו
לגו ולא מתפרש לבר . ובג' ככלא כחד דרגא אסתלק וכלא כחד מלה
אתעטר ולא מתפרש דא מן דא איהו ושמייה חד הוא נהור' דאסתלייא
אקרי לבושא דמלכא נהורא דלגו לגו (בההוא נהורא הוא מה) נהורא
סתים

סתים וביה שריא ההוא דלא אפרש ולא אסתליא וכלהו בוטני וכלהו
נהרין נהרין מעתיקא קדישא סתימא דכל סתימן בוטנא עלאה .
וכד מסתכלן כלהו נהרין דאפתשטן לא אשתכח בר בוטנא עלאה
דאטמר ולא אסתלייא באינון לבושין דיקר לבושי קשוט תקוני קשוט
בוטני קשוט אשתכחו תרין בוטנין תקווא דבורסייא דמלכ' ואקרון
דרק ומשפט ואינון שירות' ושלמות' בכל מהימנות' וכהני מתעטרין
כל דינין לעילא ותתא וכלא סתים במשפט' ודרק מהאי משפט' איון .
ולזמינן קרינן לה ומלכי דרק מלך שלם כד מתערין דינין ממשפט
כלהו רחמי כלהו בשלימו . דהאי מבסס להאי דרק ודינין מתתקנין
וכלהו נחתין לעלמא בשלימו ברחמי וכו' (אקרי) שעתא דמתחבר
דבר ונוקב' וכל עלמין כלהו ברחמי ובחדות' וכד אסגיא חובי עלמ'
ואסתאבא מקדשא ורבורא אתרחק מן נוקבא וחויא תקיפא שריא
לאסתרא . ווי לעלמא דמתזן בההוא זמנא מהאי דרק . כמה חבילי
טרוקין מתערין בעלמא כמה זכאין מסתלקין מעלמא וכל כך למה
בגין דאתרחק דבורא מן נוקבא ומשפט לא קרב כדרק דא . ועל האי
כתוי' ויש נספה בלא משפט דמשפט אתרחק מהאי דרק ולא אסתכמ'
ולרק ונקא מאתר אחרא . וע' ד' אמר שלמה מלכא את הכל ראויה בימי
הבלי יש דרוק אובר כדרקו וגו' הכל דא הכל דא מהבלים דלעילא
דאיקרון אפי מלכא ודא איהו מלכות' קדישא דבר היא מתער' בדינו
כתיב יש דרוק אובר כדרקו . מ"ט משו' דמשפט אתרחק מדרק ובג' כ
אקרי ויש נספה בלא משפט . ת"ח כד אשתכח זכאה עלאה בעלמא
רומיא דקב"ה אפילו כד אתער דרק בלחודוי ויכל עלאה לאשתובא
בגוייה . וקב"ה בעי ביקריה ולא מסתפי מן דינא וכד ההוא זכאה לא
קיימא בקיומיה מסתפי אפילו ממשפט ולא ויכל למיקס ביה . כ"ש
כדרק . רוד מלכא בקדמיתא אמר בחנני וי' ונסני דהא אבא לא
מסתפינא מכל דינין אפי' מהאי דרק וכ"ש דאחידנא ביה מה כתיב
אני כדרק אחזה פניך כדרק וראוי לא מסתפינא למיקס בדינו . בתר
דחב אפי' ממשפט מסתפי דכתיב ואל תבא במשפט את עבדך . ת"ח
כד מתבסמא האי דרק ממשפט כיון אקרי דרקה ועלמא מתבסמ'
בחסד ואסתלייא מניה דכתיב אוהב דרקה ומשפט חסד וי' מלאה
הארץ אסהדנא עלי דכל יומאי הוינא מטעער על עלמא דלא יערע
בדינו דרק ולא יוקיר עלמא בשלהובוי כמה דכתיב אכלה ומחתה
פיה . מכאן ולהלאה כפוס כל חד כפוס בירא עמקא והא בדר' דא
אית ביה זכאין וזעירין אינון דיקומון לאננא על עלמא ועל עלנא
מארבעה

מארבעה זיוין. (ס"א על עלמ' ועלמא בעיין) ע"כ אחידן מלי דא ברא
 ומתפרשן מלין דסתימן בעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין ויהי
 אחידן אלן באלין מכאן ולהלאה מלין דזעיר הכפין אינון דלא התגליין
 באדרא. אינון דהוו סתימן בלכאוי. ותמן לא התקנו (עד כאן סתימין
 מלין) השתא אתתקנו והתגליין וכולהו מלין סתימין וברירין כלהו.
 זכאה חולקי ואינון דירתו ורותא דא דכתיב אשרי העם שככה לו וגו'
 האי דאוקימנ' אב ואם בעתיק' אחידן בתקונו הכי הוא. דהא ממנחא
 סתימאה דכל סתימין תליין (כ"א נפקין) ומתאחדן ביה (ואע"ב
 דעתיקא קדישא אתתקן בלחודוי) וכד יסתכלון (בכל) מלי. כלא הוא
 עתיקא בלחודוי הוא הוי והוא יתא וכל הגי תקוין ביה (אחידן ביה
 סתימין לא מתפרשן מני. מוחא סתימא' לא התגלייה ולא תלייה ביה)
 א"כ וא"ס מהאי מוחא נפקו אתכלילו במזלזא וביה תליין וביה אחידן.
 זעיר אנפין בעתיקא קדישא תלייה ואחיד. והא אוקימנא מלי
 באדרא זכאה חולקיה דמאן רעאל ונפק וינדע אורחין דלא יסטי
 לימינא ולשמאלא. ומאן דלא עאל ונפק טב ליה דלא אכרי. וכתיב כי
 ישירם דרכי יי' אמר ר' שמעון מסתכל הוינא כל יומא כהאי קרא
 דכתיב ביי' תתהלל נפשו ישמעו ענוים וישמחו והאידנא אתקיים קרא
 כלא ביי' תתהלל נפשו ודאי דהא נשמתו ביה אחידא ביה להטא ביה
 אתדבכת ואשתדלת ובאשתדלות' דא תסתלק לאתרהא. ישמעו ענוים
 וישמחו כל הגי דאיקויה וכל בני מתכותא קדיש' וזכאן דאתיין השתא
 עם קב"ה כלהו שמעין מלי וחדאן בנין כן גדלו לוי' אתי ונרוממה
 שמו יחדיו. פתח ואמר כתיב ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
 ה"ד כי הגה המלכים נועדו עברו יחדו נועדו באן אתר בארץ
 אדום באתר דוינין מתאחדין תמן עברו יחדו דכתיב וימת
 וימלך תחתיו. הגה ראו כן תמנה נכסו נחפזו דלא אתקיימו
 באתרייהו בנין דתקונין רמלכא לא התקנו וקרתא קדיש' ושורוי לא
 אודמנו. דהא הוא דכתיב כאשר שמענו כן דאינו וגו' דהא כלהו
 לא אתקיימו והיא אתקיימת השתא בסטרא דכורא דשרייה עמה.
 דהא הוא דכתיב וימלך תחתיו הדר ושם עירו פשו ושם אשתו
 מהטובאל בת מטרה בת מי זהב. מי זהב ודאי כמה דאוקימנא
 באדרא. (והא) בספרא דאגדתא דרב המנונא סבא אתמר וימלך
 תחתיו הדר. הדר ודאי כמה דאת אמר פרי עץ הדר. ושם אשתו
 מהטובאל כמה דאת אמר כפות תמרים וכתיב לדיק כתמר יפרח
 דאיהו דכר ונוקבא האי אתקריאת בת מטרה בת מההוא אתר
 דטרדין

טרדין כלא לאתדבקה ואקרי אב וכתיב לא ידע אנוש ערכה ולא
 תמנא בארץ החיים ד"א בת מאימא דמסתרהא מתאחדין דינין
 דטרדין לכלא בת מי זהב דינקא בתרין אנפין דנהור' בתרין גוויין.
 בחסד ובדינא. עד לא אכרי עלמא לא הוו משגיחין אנפין כאנפין.
 ובנין כך עלמין קדמאי אתחברו ועלמין קדמאי כלא תקוונא
 אתעבירו. וההוא דלא הוה בתקוונא אקרי זיקין נלוטין כהאי אומנא
 מרלס' (ס"א מרופתא) כד אכתש במנא דפרזלא הפיק זיקין לכל עיבד
 ואינון זיקין דנפקין נפקין להיטין ונהירין ודעכין לאלתר ואלין אקרון
 עלמין קדמאי ובנין כך אתחברו ולא אתקיימו עד דאתתקן עתיקא
 קדישא ונפיק אומנא (ד"א מאנא) לאומנותיה. ועל האי תינא
 במתניתא דילן דגיטולא הפיק זיקין בזיקין (כ"א דבוטילא הפיק זיקין
 נלוטין) לתלת מאה ועשרין עיבד ואינון זיקין עלמין קדמאי אקרון
 ומיתו לאלתר. לבתר נפיק אומנא לאומנותיה ואתתקן בדכר ונוקבא
 והני זיקין דאתדעכו ומיתו השתא אתקיים כלא. מבוטיל' דקרדינות'
 נפק נלוטא פטישא תקיפא דבטש ואפיק זיקין עלמין קדמאי
 ומתערבו (ד"א ומתדכו) באויר' דכיא ואתבסמו דא ברא כד אתחברו
 אב"א ואימא וההוא אב הוה מרוחא דגניו בעתיק יומין ביה אתגנו
 האי הוירא ואכליל נלוטא דנפיק מבוטילא דקרדינות' דגניו במעוי
 דאומנא. וכד אתחברו תרווייהו ואתכלילו דא ברא נפיק גולגלת' חד
 תקיפ' ואתפשטו בסטרוי דא בסטר' דא ודא בסטר' דא. כמה דעתיקא
 קדישא תלת רישין אשתכחו בחד. כך כלא אודמן בתלת רישין כמה
 דאומנא. כהאי גולגלתא דז"א נטויף טלא מרישא חוורא (ואחיד ליה)
 וההוא טלא אתחזו בתרי גווי. ומניה מתזן סקלא דתפוחין קדישין.
 ומהאי טלא גולגלת' דא טחנין מנא לדיקייא לעלמא דאתי. וביה
 זמינין מתייאלא חוויא. ולא אודמן מנא דנפל מהאי טלא בר ההוא זמנא
 בזמנא דאזלו ישראל במדברא וזן להו עתיקא דכלא מהאי אתר. מה
 דלא אשתכח לבתר ה"ד הגני ממטיר לכס לחס מן השמים. כד"א
 ויתן לך האלהים מטל השמים וגו' האי בההוא זמנא. לזמנא אחרא
 תנין קשום מזכותו של אדם קמי קב"ה והא במזלזא תלייה במזלזא
 ודאי. וע"כ בני חיי ומזוני לאו בזכותא תלייה מלת' אלא במזל' תלייה
 מלתא וכלא תליין כהאי מזלזא כמה דאוקימנא תשעה אלפין רבוא
 עלמין נטלין וסמכין על האי גולגלתא והאי הוירא דכיא אתכליל
 בכלא ביון דהוא כליל מכלא וכלא אתכליל ביה אתפשטו אנפיו לתרין
 טרין בתרי נהורין כלילן מכלא. וכד אסתכלו אנפיו באנפין דעתיקא

קדישא

קדישא כלה ארך אפים אקרי . מאי ארך אפים (ארץ אפים מבעי ליה) אלא הכי תנינן בנין דארץ אפיה לחייבוא אבל ארך אפים אסוותא דאנפין דהא לא אשתכח אסוותא בעלמא אלא בזמנא דאשנחין אנפין באנפין .

בחללא

דגולגלתא נהירין תלת נהורין . ואי תימא תלת . הרבע אינון כמה דאמינא אחסנת' דאבוי ואמיה ותריין גניזין דילהו דמתעטרין כלהו ברושיה ואינון תפלין דרישא לבתר מתחברין בסטרוי ונהרין ועאלין בתלת חללי דגולגלתא . נפקין כל חד בסטרוי ומתפשטין בכל גופא ואלין מתחברין בתרי מוחי . ומוחא תליתא' כול לון ואחיר (כ"א ואינון תפלין דרישא ואלין מתחברין בתרי מוחי ומוחא תליתא' כול לון ונהרין ועאלין בתלת חללי דגולגלתא לבתר נפקין כל חד בסטרוי ומתפשטין בכל גופא והאי מוחא תליתא' אחיר) בהאי סטרא ובהאי סטרא ומתפשט בכל גופא ואתעביד מניה תרי גוויי כלילין כחד' . ומנהי נהיר אנפוי ואסהיד באב' ואימ' גוויי דאנפוי והוא אקרי דעת ברעת (ס"א כד"א כתיב כי אל דעות יי' וגו' בנין דאיהו בתרי גוויי לו נתכנו עלילות . אבל לעתיק' קדישא סתימאה לא נתכנו . מ"ט נתכנו להאי בנין דירית תרין חולקי ובתיב עם חסיד תתחד וגו' . והא בקשט אוקימו חברייא דכתי' ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא ויגד הא אוקמוה דכולא רזא דחכמתא וכי בן רבקה הוא . בן רבקה ולא כתי' בן יסחק רמו וכלא רמוזה בחכמת' ועל האי אקרי שלים בכלא וביה אתחזי מהימנות' ובג"כ כתי' ויגד יעקב ולא כתיב ויאמר . הכי גוויי . כמה דנהרין בעטרא דרישא ועאלין בחללי דגולגלתא . הכי מתפשטין בכל גופא וגופא אתחיד בהו . לעתיקא קדיש' סתימ' לא נתכנו ולא ייאן ליה דהא כלא כחד אשתכח חידו לכלא חיים לכלא לא תליין ביה דינא אבל בהאי לו נתכנו עלילות ודאי .

בגולגלתא

דשעריין דאינון אוכמין . ומסתבכין דא ברא אחידן דא ברא דאחידן בנהירו עלא' דמתעטר ברישי' מאב' וממוח' דאתנחי' מנאבא לבתר נפקין נימין על נימין מנהירו דמתעטר ברישי' מאימא ומשאר מוחי . וכלהו אחידן ומסתבכי באינון שערי דאחידן מאבא . בנין דאינון מתעברין דא ברא ומסתבכין דא ברא וכלהו מוחי אחידן בגולגלתא כמוחא עלאה . וכלהו משיכן אתמשכן מתלת חללי דמוחא אחידין כמוחא מתעברין דא ברא בדכיא במסאבא . בכל אינון טעמין ורזין סתימן ומתגליין . ובג"כ כלהו מוחי רמזוי באככי' וי' אהק וגו' כמה דנהרין

דנהרין בעטרא דרישא ועאלין בחללי דגולגלתא . כל אינון קופין אוכמין חפין ותליין לסטרא דארזין . והא אוקימנא דבג"כ כתיב הטה יי' אונק ושמע . מכאן אוקימנא מאן דבעי דירכין מלכא אורזי לקבליה יסקל ברושיה דמלכא ויפנה שערי מעל אורזי וישמע ליה מלכא בכל מה דבעי :

בפלגותא

דשערי מתאחדא חד אורחא בארסא דעתיק יומין ומתפרשן מניה כל ארזוי דפקורי אוריית' (ואתמנן עליוהו) כל מאריהון דיבב' ויללא תליין בכל קופא וקופ' ואינון מפרשין רשתא לחייבוא דלא ידעין אינון ארזין ה"ד דרך רשעים כאפלה וכל אלין תליין בקופין תקיפין ובג"כ כלהו תקיפין ואוקימנא באינון שעיען אתאחדן מאריהון דמתקלא (ס"א דרחימותא) דכתיב כל ארזות יי' חסד ואמת . וכל כך בנין דמשכין ממוחין סתימן דרהיטו דמוחא ובג"כ משתבחי כל חד כפוס אורזוי מחד מוחא באינון קופין שעיען אתמשכן מאריהון דמתקלא דכתיב כל ארזות יי' חסד ואמת . ממוחא תניי' באינון קופין תקיפין אתמשכן ותליין מאריהון דיבבא ויללא דכתיב בהו דרך רשעים כאפלה לא ידעו כמה יכשלו מאי קא מיירי . אלא לא ידעו כלומר לא ידעין ולא בעאן למרדע כמה יכשלו אל תקרי כמה אלא באימא יכשלו באינון דמתאחדין בסטר דאימא מאי סטר דאימא . גבורה תקיפ' מינה מתאחדן מאריהון דיבב' ויללא ממוחא תליתאה באינון קופין דאינון באמנעיתא אתמשכן ותליין מאריהון דמגידין (דמאריין) ואקרין אפין נהירין ולא נהירין . ובהכי כתיב פלס מעגל רגלך . וכלא אשתכח באינון קופין ושערי דרישא :

מזחא

דגולגלת' מנחא לאתפקדא (ס"א לאתעקרא) חייבוא על עובדיהון . וכד האי מנחא אתגלייא . מתעריין מאריהון דריזין לאינון דלא מתבספין בעובדיהון האי מנחא סומק' כוורדא . ובשעתא דאתגלייא מנחא דעתיקא בהאי מנחא אתהדרת כוורדא בתלגא . וההיא שעתא עת רזון אקרי לכלא . בספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא אמר מנח זכי מנח מנחא דעתיקא ואי לאו . אשדי ח' בין תרין אתון כד"א ומחן פאתי מואב ואוקימנא דאקרי נלח באתון רזופין . וכמה נלחיס הוו . ואע"ג דנלח אחרא (באתרא) בנלח אחרא אסתלק ויהי נלחיס אחרין דמתפשטין בכל גופא . ובנין דבשבתא בשעתא דללותא דמנחה בנין דלא יתער דינין גליא עתיקא קדישא מנחא דיליה . וכל דינין אתכפויין ואשתככו ולא אתעבידו בהאי מנח' תליין כ"ד בתי דינין לכל אינון דחופין בעובדיהון כמה דכתיב

ואמרו איכה ירע אל ויש דעה בעליון . והא עשרים איבון . ד' למה
לקבליהון דר' מיתות בית דינא דלתתא דתליון מלעילא . והשתארו
עשרין ובב"כ לא מענישוין בי דינא עלאה עד דישלם (כ"א עשרין)
וסלקא לך' שנין לקבליהון דר' בתי דינא . במתניתא סתימאה דילן
תנינן לקבליהון דכ"ד ספרים דאתבללן באורויהא :

עיינין

דרושא איבון עיינין דלא מסתמרין מנייהו חייבא עיינין
דנוימין ולא ניימין ובב"כ אקרו עיניו כיונים מאי יונים
כד"א ולא תזנו איש את עמיתו . וע"ד כתיב ויאמרו לא יראה יה וגו'
וכתי' הנוטע און הלאישמע וגו' . תקוה דעל עינא שערי דמתשערין
בשעורה שלים מאיבון שערין תליון אלף וז' מארי דאשנאותא לאגנא
קרבה . וכדון קיימי כלהו משולשיהון ומתפקחין עיינין . כסותא דעל
עיינין גבינין מתאחדן בהו . ואלף רבוון מארי תריסין אתאחדן בהו
ואיבון אקרון כסות' דעיינין . וכל איבון דאקרון עיניו י' לא פקחין ולא
אתערוון בר כומל' דאלין כסותי דגבינין מתפרשין איבון תתאי מעלאי
ובשעתא דאתפרשן גביני תתאי מעלאי ויהבין אתר לאשנא מתפקחין
עיינין ואתחזו כמאן דאתער משוכתיה . הסתרו עיינין ונמא לעינא
פקיחא ואסתחן בחוורא דיליה וכד' אסתחין אתכפין מאריהון
דריבין לישראל ובב"כ כתיב עורה למה תישן וי' הקיטא וגו' :

מ"א

ארבע

גוונין אסתחין באיבון עיינין מאיבון כהרין ד' בתי
דתפילו דכשרין ברהיטי מוחא ז' דאקרון עיני ה'
ואשנאות' נפקי מנוון אוכמא דעינא כמה דאוקימנ' באדרא דכתי'
על אבן אחת שבעה עינים . ואיבון גוונין מתלהטין בסטריוהו
מסומקא נפקין אוחרנין מארי דאשנאות' לדינא . ואיבון אקרון עיני
י' משוטטות בכל הארץ . משוטטות ולא משוטטים בגין דכלהו דינא .
מירוקא נפקין אוחרנין דקיימין לגלאה עובדין בין טוב ובין ביש
דכתיב כי עיניו על דרכי איש . ואלין אקרון עיניו י' משוטטים .
משוטטים ולא משוטטות בגין דאיבון לתרין סערין לטוב לביש .
מחורא נפקין כל איבון חמני כל איבון טבא דמשתכחי בעלמא
לאוטבא להו לישראל . וכדון אסתחין (כ"א אסתחין) כל איבון תלת
גוויי לרמא עליוהו אלין גוונין מתערבין דא ברא ואתדבקן דא
ברא כל חד אוזיף לחבריה מגוויי דיליה בר מחוורא דכלהו כלילן
ביה כד אלטרודי והוא חפי על כלא כל גוונין דלתת' לא יכלין כל בני
עלמ' לאסתחא לון סוורא לחובמ' לסומק' ולירוקא . והכא באשנאות' חד
כלהו אתאחדן ואסתחין בחוורא . גביוני לא משתכבין בר כד בעיין
גוונין

גוונין דחוור לאשנא בגין דגבינין יהבין אתר לאשנא לכלהו גוונין .
ואי איבון לא יהבין אתר לא יכלין לאשנא ולאסתכלא גבינין לא
קיימין ולא משתכבין שעתא קדא שלימותא אלא פקחין וסתמין .
סתמין ופתחין משום עינא פקיחא דקאי עליוהו וע"ד כתי' והחיות
רואו ושוב והא אוקימנא כתי' עיניך תראה ירושלם נוח שאנן וכתיב
תמיד עיניו י' אלהיך בה מראשית השנה וגו' דהא ירושלם בעיא כן
דכתיב דרך ולין בה ובב"כ ירושלם ולא ליון דכתיב ליון במשפט
תפדה וגו' דכלא חמני . עיניך עיניך כתיב עינא דעתיקא קדישא
סתומא דכלא שתא עיניו י' אלהיך בה לטוב ולביש כמה דאתחזו
(לסומקא ולירוקא והכא באשנאותא חדא כלהו אסתחין ואסתחין
בחוורא גביני לא משתכחי חד בעיין גוונין לאשנא) בג"כ לא
אתקיימו בקיומא תדיר והתם עיניך תראה ירושלם כלא לטוב כלא
ברחמי דכתיב וברחמים גדולים אקבך תמיד עיניו י' אלהיך בה
מרשית השנה מרשית חסד' כתיב ולא ראשית בא' מאן הוא ה"ה
דלתתא ולעילא כתי' השליך משמים ארץ תפארת ישראל מאי טעמא
השליך משמים ארץ משו' דכתי' אלביש שמים קדרות ועיינין בקדרות'
בגוונא אוכמא אתחפזו מרשית השנה מאן אתר מסתבלין בירושלם
אלין עיניו י' סוד ופירש מרשית השנה דהוא דינא בלא ח' ודינא אתאחד
בסטרהא אע"ג דלאו הוא דינא ממס . ועד אחרית שנה אחרית שנה
ודאי דינא אשתכח דהא כתיב דרך ולין בה דהיא אחרית השנה . ת"ח
א' בלחורו אקרו ראשון דכר באלף סתים וגמיז מה דלא אתידע כד
אתחבר האי אלף באתר אחרא אקרו ראשית ואי תימא דאתחברא
לא אלא אתגליא ביה ונחור ליה וכדון אקרו ראשית ואפילו בקאי
ראשית לא אשנא בירושלם דאלמלא הות כהאי אתקיימת תדיר' אבל
מרשית כתיב . ולעלמא דאתי כתיב ראשון לגיון הנה הנס וגומד :

חוטמא

אשתמורדע . חוטמא דא לא בחוטמא דעתיקא קדישא
סתומ' דכל סתומין . דחוטמא דעתיק' חייס דחייס (לכלא) דהא מתרין
נוקבין נפקין דוחין דחין לכלא . כהאי זעיר אנפין כתיב עלם עשן
באפו וגו' . כהאי תנכ' כל גוויי (כ"א תרי גוויי) אחודן ביה בכל גוונא
וגווי' אחודן כמה מאריהון דדיג' קשיא . ראשודן בההוא תננא (ובגין
כד) ולא מתבסמין כלהו אלא כתננא דמדבחה דלתתא . וע"ד כתיב
וירח ה' את ריח הניחח מהו הניחח אתבסמית' דמארי דינא . נחת רוח
וירח ה' את ריח הניחח את ריח הקרבן לא כתיב אלא את ריח הניחח
דכלהו

דכולהו גבורהון דאחידין בחוטמ' וכל דאתאחדן בהו כלקו מתבסמן .
וכמה גבורהון מתאחדן כחדא דכתיב מי ימלל גבורות וי' ישמיע כל
תהלתו . והאי חוטמא מחד נוקבא נפק אשא דהכלא כל שאר אשין
מחד נוקבא תננא והאי אשתיך באשא ותננא דמדבחה ואתגליא
האי עתיקא קדישא ואשתיך כלל הוינו דאתמר ותהלתו אחטט לך .
חוטמ' דעתיק' קדיש' אריך ומתפשט ואקרי ארך אפוס והאי חוטמא
זעיר . וכד תננ' שרי נפיק בבחילו ואתעביד דינא ומאן מעבב להאי .
חוטמא דעתיקא . וכלל כמה דאמינא באדרה ואתערו חברייה
ובספרא דרב המנוכא סבא הוקיס הני תרי נוקבי . מחד תננא ואשא .
ומחד נייחא ורוחא עבא דאית ביה ימיכה ושמהלא וכתיב ורוח לו
כלבטון . ובנוקבא כתיב ורוח אפך כתפוחים ומה בנוקבא הכי כ"ש
ביה ושפיר קאמר . ומה דאמר וירח וי' את ריח הניחח הניחח בתרי
סטרי חד נייחא דאתגלייה עתיקא קדישא סתומא דכל סתומין
דהאי הוא נייחא ואתבסמותא לכלל וחד אתבסמותא דלתתא בההוא
תננא ואשא דמדבחה ובגין דאיהו מתרין סטרין כתיב נוחח וכלל
בזעיר הכפין אתמר : תרי

אודנין

למשמע טוב וכיש ותרווייהו סלקין לחד דכתיב הטוב וי'
אזנך ושמע אודנא לבו בגו דיליה תלוי' ברשימין עקימין
בגין דיתעבב קלא לאעלא במוחא ויבחקן ביה מוחא ולא בבחילו רכל
מלא דהו בבחילו לא הוה בחכמת' שלימת' . מאודנין תלוי' כל
מאריהון דגדפין דנטלון קלא מעלמא וכלהו הכי אקרון אזני וי' דכתיב
בהו כי עוף השמים יוליך את הקול וגו' כי עוף השמים יוליך את
הקול האי קרא קשיא השתא מאי קול איכא הכא . דהא רישא דקרא
כתיב גם במדעך מלך אל תקלל במדעך כתיב ובחדרי משכבך וגו'
מאי טעמא כי עוף השמים יוליך את הקול והא ליכא הכא קלא אלא
ודאי כל מה דחשיב כ"כ וכל מה דיסתכל בלבוו לא עביד מלה עד
דאפיק ליה בשפותיה והוא לא אתכוון ביה והוא מלה דאפיק
מתבקע באוירא ואזלא וסלקא וטסא בעלמא ואתעביד מניה קלא
וההוא קלא נטלון ליה מארי דגדפין וסלקין ליה למלכא ועייל באודניו
ה"ד וישמע וי' את קול דבריכס וישמע וי' ויחר אפו . וב"כ כל ללות'
ובעותא דבעי כ"כ מקמו קב"ה בעי לאפקא מלין בשפותיה דאי
לא אפיק לון לאו ללותיה ללותא ולאו בעותיה בעותא . ובגין דמלין
נפקין מתבקעין באוירא וסלקין וטסין ואתעבידו קלא ונטיל לון מאן
דנטיל ואחיד לון לאתרא (כ"א לבתרא) קדישא ברישא דמלכא . מתלת
חללי

חללי דמוחי נטויף נטויפא לאודנין . וההוא אקרי נחל כרית כד"א נחל
כרית בלו' כרותא האודנין . וקלא עייל בההוא עקימ' ואשתאב בההוא
נהרה דההוא נטויפא . וכדין אתעבב תמן ואתבחקן בין טוב לביש
ה"ד כי אזן מלין תבחן . ומ"ט אזן מלין תבחן משום דאתעבב קלא
בההוא נהרה דנטויפא בעקימות' דאודנין ולא עייל בבחילו . ובגין
כך אתבחקן בין טוב לביש . וחדק יטעס לאכול . מ"ט חיד יטעס לאכול
בגין דיתעבב תמן ולא עייל בבחילו בנופא וע"ד יטעס ויתבחקן בין
מתיקא למרירו כהאי נוקבא דאודנין תליין נוקבין אחרנין נוקבא
דעיינין . נוקבא דבומא . נוקבא דחוטמ' . מההוא קלא דעייל בנוקבא
דאודנין אי אלטרדיך עייל לנוקבי דעיינין וכבעין דמעין . מההוא קלא
אי אלטרדיך . עייל לנוקבא דחוטמא דפרדסקא ומפקי תננא ואשא
מההוא קלא ה"ד וישמע וי' ויחר אפו ותבער כס אש וי' ואי אלט'
עייל ההוא קלא לנוקבא דפומא ומליל וגזר מלין (כ"א גזרין) מההוא
קלא . כולא מההוא קלא דאודנין . עייל בכל גופא ואתרגיש מניה כולא
תלויא בהאי אודנא . זכא' מאן דנטויר מלוי ע"ד כתיב נטור לשונך מרע
ושפתוך מדבר מרמה . האי אודנ' קרי ביה שמועה . ובשמיעה אתכלולין
איוני מוחי . חכמה אתכלול ביה דכתיב ונתת לעבדך לב שומע . בינה
כד"א דבר כי שומע' עבדך כי שומעים אכחכו (ובהני תלויין כלל)
דעת כד"א שמע בני וקס אמרי ומלותי תלפון אתך . הא כלל תלויין
באודנין כהאי אודנא תלויין ללותין ובעותין ופקיחא דעיינין ה"ד
הטע וי' אזנך ושמע פקח עיניך וראה . תא כלל ביה תלויא . כהאי
אודנא תלויין רזין עלאין דלא נפקין לבר . בגין כך היא עקימא לבו
ורוא דרזין סתומין ביה . ווי לההוא מגלה רזין ובגין דהאי אודנא
כניש רזין ועקימותא דלבו נטיל לון . לא גלי רזין לאינון דעקימין
בארחייהו אלא לאינון דלא עקימין . ה"ד סוד וי' לירייהו וכריתו
להודיע' דנטילי ארחיו ונטילי מלין . ואינון דעקימין בארחייהו נטילי
מלין ועיילין לון בבחילו ולית בהו אתה לאתעבבא וכל נוקבין אחרנין
מתפתחין ביה עד דנפקין מלין בנוקבא דפומא ואלין אקרו חייבי
דרא שנויא דקב"ה במתניתא דילן תנן . כאלו קטיל גובדין וכאלו פלח
לע"ז וכלל בחד קרא דכתיב לא תלך רכיל בעמך לא תעמוד על דם
דיעבך חיי וי' מאן דעבר על האי רישא דקרא כאלו עבר על כלל
זכאה חולקיהון דאריקייא דעלייהו כתיב וכאמן רוח מבסא דבר .
כאמן רוח וראי דהא רוחא דילסון מאתה עלאה קדיש' אשתלף ובגין
כך כאמן רוח אקרון וסימן דה אוקימנא ההוא דמגלה רזין כידוע
דכשמתיק

דנשמתיה לאו איהו מנופא דמלכא קדישא ובג"כ לית ביה רוח ולא מאתר רוחא הוא וכד יפוק נשמתיה לא אהדבק' כנופא דמלכ' רחא לא אהריה הוא ווי להוא כ"כ ווי ליה ווי לנשמתיה . זכא חולקתון דדריקוי' דמכסון רוין כל שכן רוין עלאין דקב"ה (רוין עלאין דמלכא קדישא) עלייהו כתיב ועמד כלם דריקים לעולם וירשו ארץ .

אנפוי

כתרין תקרובין דבוסמא (כולהו) סהדותא עלמה דאמינא רחא סהדותא בהו תליא . וככלא תלייא סהדותא . אבל הני תקרובי דבוסמא חוורא וסומקא . סהדותא לאבא ואימא . סהדותא לאחסנא דיהית ואחיד לון . והא במתנית' דילן אוקימנ' כמה פרוי בין חוורא לסומקא . ואתכלילן ביה כחדא בסטר' חוורא . כד אתגהיר מן נהירו דחוורא לעתיקא . חפייא ההוא חוורא על סומקא . וכלא בנהירו אשתכח . וכדון כתיב יאר וי' פניו אליך וכד חייבין סגיאין תליין דויין בעלמא אשתכחת סגירותא בכלא . (ס"א בעלמא) וסומקא אשתפט באכפין וחפייין כל (כ"א על) חוורא . וכדון כלא אשתכח בדוניה . וכדון כתיב פני וי' בעושי רע (בגדו קנאה כתיב בגדי נקס) וכלא בהאי תלייא . ובגון דא סהדות' הוא בכלא כמה וכמה מארי תרוקין מחפאן להני גוויי מנפאן להני גוויי . כד נהורין גוויי כל עלמין כלהו בחדו בזמנא דנהיר חוורא כלא אתחזי בהוא גוונא . וכד אתחזו בסומקא כלא הכי אתחזו בהוא גוונא באלין תקרובין דבוסמא . שארי דיקנא לאתחזא מרישא דאורנין . ונחית וסליק בתקרובא דבוסמא .

שעריין

אוכמין דדיקנא בתקונא יאה שפיר . כגיבר תקיף שפיר משחא דרבות דדיקנא עלאה דעתיק' בהאי דיקנא דזעור אכפין אתחזי ונהיר שפירו דהאי דיקנא . בט' תקונין אשתכח . וכד משחא רבות דתלת עשר נביעין דדיקנא דעתיק' קדיש' נהיר בהאי דיקנא אשתכח כ"ב תקונין . וכדון מתברבין כלהו . וישרא סבא מתברב' בהאי . וסימן בך ויברך ישראל . כל תקונין דדיקנא דא אוקימנ' באדרה קדיש' דכלהו מתיקונין דעתיק' קדישא אתקנו . והכא בעינא לגלגא מה דלא אתגלי תמן בגון למיעל בלה כסופא . (הא כל תקונין דדיקנא אוקימנא דכלהו מתיקונין דדיקנא עתיקא קדישא אוקימנא באדרה קדישא) שתא אינון ט' תקונין . תקונא קדמאה נפק ההוא גילגלא בוטינא דקדרינותא ובטש בתחות שערא דרישא מתחות קילין דעל אורנין ונחית מקמי פתח' דאורנין עד רישא דפומא הא תקונא דא מעתיקא קדישא לא אשתכח . אלא כד נגיד מולא דעתיקא קדישא . ותלייא מניה ההוא מכוועא דחכמתא עד אימא אתמשכ' ואתכלילת באוריא

באוריא רביא . ההוא חוורא נקיט אימא . וגיטלא עאלת ונפקת ואתחד דא ברא ואתעבדות חד תקונא . וכד אלטריך סלק' דא על דא ואתבקי' חד מקמי חד . ובג"כ כלא אלטריך . חד למעבד נוקמין וחד לרחמי' ועל האי תאיב להאי דיקנא דוד מלכא כמה דאוקימנא בהאי דיקנא ט' תקונין אשתכחו . שתא רבוון דתליין בהו ומתפשטין בכל גופא ואלין שתא דתליין תליין בשערי דתחות תקרובא דבוסמין . תלת מהאי סטרא ותלת מהאי סטרא וביקורות' דדיקנא תליין תלת אחרנין חד לעילא בשפון ותרין באינון שערין דתליין עד טובורא . וכל הני שתא ג' מבאן וג' מבאן אתמשכאן ותליין כלהו באינון שערי דתליין ומתפשטין בכל גופא . ובגין דהני תלתא אינון ביקורו דדיקנא יתיר מכלהו כתיב בהו שמה קדישא . דכתיב מן המלך קראתי ים . וי' לי לא אורא . והא דאוקימנ' באדרה מן המלך קראתי ים מאתר דשרי דיקנא לאתפשט' דהוא אתר דתיק מקמי אורנין שפיר הוא ובספרא דאגרת' רבי רב ייבא סבא הכי אמר ואוקיס דשירות' דדיקנ' מחסד עלאה דכתיב לך וי' הגדולה והגבורה והתפארת וגו' . וכלא הוא והכי שארי . ותשעה אתמשכאן ותליין דדיקנא . ומקמי אורנין הכי שארי וקוימנא לא מתקיימין אלא באתר אחרא כמה דאוקימנא וכד אלט' עלמא לרחמי אתגלייא מולא קדישא וכל הני תקונין דבדיקנ' יקירא דזעור אכפין כלהו רחמי משתכחי . וכד אלט' לדוניה מתחזייא דוניה וכדון עבדון נוקמין לשכאיהון דישאל לאינון דעקין להו . כל יקירו דדיקנ' באינון שערי דתליין אינהו משום דכלא בהאי תליין . כל הני שערי דדיקנ' דזעור אכפין כלהו קשיטין תקיפין משום דכלהו אכפין לדיון בשעתא דמולא קדישא אתגלי וכד בעא לאגחא קרבא בהאי דיקנא אתחזי כגבר תקיף מארי נחון קרבייא וכדון מריט מאן דמריט ואגליט מאן דאגליט . הני ט' תקונין אמרן משה זמנא תנינא בשעתא דאלטריך לאהדרה לון כלהו רחמי . דאע"ג דתלוסר תקונין לא אמרן . השתא כוונא תלייא מלתא דהא לא ייעול בהני תקונין לאדברא אלא במולא אתכוון ואדכר ליה ה"ה דעתה וגדל נא כח וי' מאן כח וי' ההוא דאקרי מולא קדישא סתימ' דכל סתימין מחילא דא ונהירו דא ממולא תלי וכוון דאמר משה דא ואדכר דא ואתכוון ביה אמר הני ט' תקונין דתליין בזעור אכפין . בגון דנהירו כלהו ולא ששתכח דוניה . וע"ד כלא במולא תלי . האי דיקנא כד שראן שערי לאתערבא (כ"א לאתארבא) אתחזי כגיבר תקיף כגיבר מארי נחון קרבין . בהאי דיקנא נגיד משח דרבות מעתיק' סתימאה כד"א כשמין הטוב

הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן אליו שערו לא חפיון על שפון . ושפון כלחו סומקין כוורדא דכתיב שפתותיו שושנים שפון מרחשן גבורה . מרחשן חכמתא באונן שפון תליון טוב וכיש חיי ומותא . מאליון שפון תליון מארוהון דאתערותא דכר מרחשין אליון שפון מתערין כלא למגור מארי דינא בכל בתי דינין (דמדוריהון בהון . ובג"כ) דאקרון עירין דכתי' בגורת עירין פתגמ' ובמומר וגו' מאי עיר בספרא דאגרתא כד"א ויהי ערך דמתערין . דינין לאינון ללא אתרתימו ועילא כג"כ מתערין אליון דאינון מארי דכבו דכלחו ועכ"ד בתרי גוויי ברמני דוינא וע"ד אקרון עיר וקדיש דינא ורמני ובאליון שפון אתחזי פומא כד אתפתח . רוחא דנפיק מן פומא ביה מתלבשין כמה אלף ורבעין וכד אתפשט מתלבשין ביה נכיואן מהוימני וכלחו פה יי' אקרון . כד מליון נפקין מן פומא ומתרחשין בשפון מתנהרין לכלחו תמני סרי אלפין עלמין עד דמקטרין כלחו כחדא בתמיסר אורחן ושכילין ראשתמודעאן וכלא מסכאן לפומ' דא ברא בלשן ממלא רכרבן בקיטר' דטיסהא בעוטר' וע"ד כתי' חכו ממתקי' ממתקים ודאי מאי חכו כד"א וחיך יטעם לאכול . וכלו מסמרים אש ומיס אשא ומייה מתקנין ויהן במורוי דהא גוויי מתחברין כחדא . חכו באתון רשימן דמתגלפן בעטרוי גלידין אה"ע בברון א' דטריד מלכין ומנהעדא מלכין ומנהקס מלכין . ח' דטריד ונחית וסליק ועטיר כבוש באשא גליד ברוחא . ה' ינוקא דאימא סטיר לנוקבא אתפשט לנוקבא רבא בתיובתא דקרתא קדישא דמתקטרי אחרין דא ברא כד"א הר המר גבעת הלבונה . ע' טוהרא דטיפסא גליפא בשופסא רהטין דענפין מתאחדן לסטרוי לרוחין גליפין והא ברזי דאתון דשלמה מלכא אתעטרו אליון אתון דא ברא . ג"ב בק בחוק כד"א וחיך יטעם לאכול היאכל תפל מבלי מלח וגו' . ובתיב וקיה מעשה הדרקא שלום הנחמדי' מזהב ומפז רב ומתוקי' וגו' . מתוקים ודאי דוד מלכא אמר גס עבדך נוהר בהם וגו' אסהרנא עלי דכל יומאי אזדהרנ' בהו ללא לאטעאה בהו בר יומא חד דעטירנא עטרוי מלכא במערתא וחמי' אשא מתלהט' אפותיא דמירונויה (כ"א דמערת') ואזדעזענא מהקוה יומ' אזדהרנא בדעתאי בהו ולא שביקנא לון כל יומאי זכא' חולקיה מאן דאזדהר במתוקא דמלכא וטעיס בהו כדקחזי על דא כתי' טעמו ורחו כי טוב יי' וגו' ובתיב לכו לחמו בלחמי וגו' אתפשט דכורא בדעת ואתמליון אכסדרין ואדרין מרישא דגולגלתא שרי ואתפשט בכל גופ' מחרוי ודרועיו ובכלא . מאחורוי אתדבק ניטולא דבוטנא

דבוטנא

דבוטנא דקריוטתא ולהטא ואפיק גלגלתא חדא סתימא מכל סטרוי ונהירו (ס"א ונחיתו) דתרי מוחי גליפין בה ואתדבקת בסטרוי דכורא בגין כך אתקרי יונתי תמתי אל תקרי תמתי אלא תאומתי ודאי . שערוי דנוקבא כלילן ביה גוויי (ס"א גוויי בנו גוויי) כדכתיב ורלת ראשך כארמנן אתקטר גבורה בחמש גבוראן ואתפשט נוקבא בסטרהא ואתדבקת בסטרוי דכורא עד דאתפרשא מסטרוי ואתיאת לאתחברא עמה אפין באפין וכד מתחברן מתחזיון חד גופא ממש . מהכא חוליפנא דכר בלחורוי אתחזי פלג גופא וכלחו רמני וכך נוקבא וכד מתחברן כחדא אתחזי כלא חד גופא ממש . והכי הוא . אף הכא כד דכר אתחבר בנוקבא כלא הוא חד גופא ועלמין כלחו כחדו דהא כלחו מגופא שלים מתברכן והיינו רזא על כן בך יי' את יוס השבת ויקרשהו דהא אשתכח כלא כחד גופא שלים דהא מטרוינתא אתדבקא במלכא ואשתכח גופא חד ועל כן ברכאן משתכחין בהאי יומא ומנהבא מאן דלא אשתכח דכר ונוקבא אקרי פלג גופא . ולית ברכתא שריא במלה פנימא וחסירה אלא באתר שלים במלה שלים . ולא בפלגו' מלה ופלגות מלה לא אתקיים לעלמין ולא אתברכן לעלמין . נוי דנוקבא כלא מנוי דכורא הוא והא אוקימנא מלי ואשתמודען ביני חברייה מאאי נוקבא מתאחדן כל אינון דלתתא . מנה ינקין ובה תבין והיא אתקריאת אס לכלחו כמה דאחרא אס לגופא וכל גופא מנה (ס"א לגנתא וכל גנתא מנה) ינקא כך האי אס לכלחו אחרין דלתת' . כתיב אמור לחכמה אחותי את . אית חכמה ואית חכמה והאי נוקבא אתקרי חכמה זעירה לגבי אחרא וע"ד כתיב אחות לנו קטנה ושדים אין לה וגו' . דהא דא בגלותא אתמשך אחות לנו קטנה ודאי קטנה אתחזי אבל רכרבא היא וסגואה היא דהא היא שלימו דנטיל מכלא כמה דכתיב אני חומה ושדי כמגדלות ושדי דהא מליון אינון לינקא לכלא . כמגדלות דאינון נהרין רכרבין דנפקי מאימא עלאה . תו אתפשט דכורא בימינא ושמשא בירתא דאחסנתא . וכד גוויי אתחברו אקרי תפארת ואתתקן כל גופא ואתעביד חילנא רכרבא ותקיק שפיר ויהא תחותיה תגליל חיות ברא ובענפיו ידורון עופי ש"א ומזון לכלא ביה דרועיו ימינא ושמשאלא בימינא חיים וחסד בשמאלא מיתה וגבורה מעיו אתתקנן בדעת ואתמליון כל אכסדרין ואדרין כמה דאימנא דכתיב ובדעת חדרים ימלאו . תו אתפשט גופא בתרין שוקין ומתאחדן ביטיהו תרין כוליון ותרין ביעי דכורא דכל משאא ררבות וחילא (דכורא) דכל גופא בהו אתכנס דכל חיליון דנפיק מנהון

נפקין

קריאי מועד

נפקין ושירין כלא בפוס אמה . ובג"כ אקרין לבאות (ס"א דכל גופא
בהו אהכנש ושירין כולא בפוס אמה . ובג"כ אקרין לבאות דכל קיילין
דנפקין מנהון נפקין) ואינון נכח וקוד . תפארת ירוד . נכח וקוד . לבאות .
ובג"כ ירוד לבאות . אמה דרכורא סיומא (כ"א כסותא) דכל גופא
ואקרי יסוד ודא הוא דרגא דמבסס לנוקבא וכל תיאובתא דרכורא
לגבי נוקבא כהאי יסוד עייל לנוקבא לאתר דאקרי ליון דהתם הוא
אתר כסותא דנוקבא בבית רחם לאתתא . ובגין כך יי' לבאות אקרי
יסוד כתיב כי בחר יי' בליון אזה למושב לו כד אתפרשת מטרוניתא
ואתחברת במלכא אנפין באנפין במעלי שבתא אתעביד כלא חד גופא
וכדון יתיב קודשא בריך הוא בכורסייה ואקרי כלא שמה שלים שמה
קדישא בריך שמה לעלם ולעלמי עלמין . כל אלון מלון סליקנא
עד יומא דא דאתעטר בהו לעלמא דאתי והשתא התגליון הכא זכאה
חולקין . האי מטרוניתא כד אתחברת עם מלכא כל עלמין מתברכן
ואשתכחו בחדוותא דכלא כמה דרכורא כלול בתלתא ושירותא בתלתא
כך כלא הכי וסיומא דכל גופא הכי ומטרוניתא לא מתברכא אלא
בכללא דתלתא אלון דאינון נכח הוד יסוד ומתבסמא ומתברכא באתר
דאקרי קדש הקדשים דלתתא דכתיב כי שם זיה יי' את הברכה דהא
תריין דרגין אינון לעילא ותתא . ובג"כ לית רשותא למועל תמן בר
כהנא רבא דאתי מן סטרא דחסד בגין דלא עייל להסווא אתר דא עילא
אלא ההוא דאקרי חסד ועייל בקדש הקדשים ומתבסמא נוקבא
ומתברכא האי קדש הקדשים בנו לגו אתר דאקרי ליון . ליון וירושלם
תריין דרגין אינון חד רחמי וחד דינא ליון דכתיב ליון במשפט תפדה
ירושלם דכתיב דרך ליון בה כמה דאוקימנא וכל תיאובתא דרכורא
לגבי נוקבא הכא הוא וקרינן להו ברכה דמתמן נפקי ברכן לכלהו
עלמין וכלהו מתברכאן האי אתר אקרי קדש וכל קדישא דרכורא עיילין
תמן כההוא דרגא דאמינא וכלהו אתיין מרישא עלאה דגולגלתא
דרכורא מטטרא דמוחי עלאי דשריין ביה ונגיד ההיא ברכה בכל
שייפי גופא עד אינון דאקרין לבאות וכל ההוא נגידו דאתנגיד מכל
גופא מתכנשי תמן וע"ד אקרין לבאות דכל לבאות דעלאין ותתאין
תמן נפקין וההוא נגידו בתר דאתכניש תמן שריין ליה כההוא יסוד
קדישא כלא חוורא בג"כ אקרי חסד וההוא חסד עייל לקדש הקדשים
דכתיב כי שם זיה יי' את הברכה חיים עד העולם . א"ר אבא לא קיים
בוטינא קדישא למומר חיים עד דאשתככו מלוי ואנא כתבנא סברנא
למכתב טפי ולא שמענא ולא זקיפנא רישא דנהורא הוה סגו ולא הוה

יכולנא

יכולנא לאסתכלא אדהכי אזרעזענא שמענא קלא דאקרו ואמר ארך
ימים ושנות חיים וגו' . שמענא קלא אהרא חיים שאל ממך וגו' כל
ההוא יומא לא אפסיק אשא מן ביתא ולא הוה מאן דמנני לבכיה דלא
יכלו דנהורא ואשא הוה בסותרייה כל ההוא יומא נפילנא על ארעא
וגענינא בתר דאזיל אשא חמינא לבוטינא קדישא קדש הקדש' דאסתלק
מן עלמא אתעטף שכיב על ימיניה ואנפוי חייבין . קס רבי אלעזר
בריה נטול ידוי ונשיק לון ואנא לחוכנא עפרא דתחות רגלוי בעו
חברייא למכבי ולא יכלו למללא שארו חברייא בככיה ור' אלעזר
בריה נפול תלת זמנין ולא יכול למפתח פומיה . לבתר פתח ואמר
אבא אבא . תלת הוו . חד אתחזרו . השתא תנוד חיותא לפראן טאסין
משתקען בנוקבאן דימא רבא וחברייא כלהו שתיין דמא . קס ר' חייא
על רגלוי ואמר עד השתא בוטינא קדישא מסתכל (ס"א משתדל) עלן .
השתא לאו הוה עידן אלא לאשתדלא ביקריה . קס ר' אלעזר ורבי
אבא . נטלו ביה כטיקרא דסיקלא מאן חמא ערבוביא דחברי' וכל ביתא
הוה סליק רוחין סליקו ליה בסורייה ולא אשתמש ביה אלא ר' אלעזר
ור' אבא . אתו טריקין ומארי תריקין דכפר וטרדא בהו (ס"א דלפרי
וטרדיא והוו) בני מרוניא לווחין בקטירין דחשיבו דלא יתקבר תמן .
בתר דנפק פורייה הוה סליק באוירא . ואשא הוה להיט קמיה שמעו
קלא עולו ואתו ואתכנסו להולולא דר' שמעון יבא שלום ונחו על
משכבותם כד עאל למערתא שמעו קלא במערתא זה האיש מרעיש
הארץ מרגיו ממלכו' כמה פטרוין ברקיעא משתכבין (ס"א משתכחין)
ביומא דין בניגך דנא רשב' דמאריה משתבח ביה בכל יומא זכאה
חולקיה לעילא ותתא כמה בגוין עלאין מסתמין ליה עליה אתמר
ואתה לך לקץ ותנוס ותעמוד לגורלך לקץ הימין :

מדרש וזאת הברכה להושענא רבא

הלכה אדם מישראל שעבר לפני התיבה וטעה ביצר הוא צריך לעשות כך
שנו חכמים העובר לפני התיבה וטעה יעבור אחר תחתיו למרונו
דכותינו אמר ר' יוסי בר הנינא טעה בשלשה ברכות הראשונות חוזר בתחילת
מנן . רב הונא אמר אם טעה בג' ברכות אמצעות חוזר להאל הקדוש . רב
אמר אם טעה בשלשה אחרונות חוזר לתחילת מורים . דבר אחר העובר לפני
התיבה וטעה יעבור אחר תחתיו מנין הוא מתחיל מתחילת הברכה שטעה
ומהיכן למרו מאבות העולם למה שלא היה אחר מתחיל אלא ממקום שפסק
חבירו . ביצר אברהם בירך את יצחק מנין דכתיב ויתן אברהם את כל אשר
לו ליצחק ומה נתן לו רבי יהודה ורבי נחמיה רבי יהודה אומר בכורה נתן לו
בענין

בענין שנא' וימכור את בכורתו ליעקב רבי נחמיה אמר ברכה נתן לו בענין שנאמר ויתן לך האלהים עמד יצחק לברך את יעקב אמר ממקום שפסק אבא משם אני מתחיל אבא הפסיק ביתן אף אני מתחיל ביתן מנין שנאמר ויתן לך האלהים וכמה חתם יצחק בקרייה שנאמר ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו עמד יעקב לברך את השכטים אמר איני פותח אלא בקרייה שנאמר ויקרא יעקב אל בניו וכמה חתם בזאת שנאמר וזאת אשר דבר להם אביהם עמד משה לברך את ישראל אמ' איני פותח לא בזאת מנין ממה שקרינו בענין וזאת הברכה ר"א וזאת הברכה זהו שאמר הכתוב מי יעלה בהר י' רבנן אמרי מרבר במשה מי יעלה בהר י' זה משה שנא' ומשה עלה אל האלהים וגו' ומי יקום במקום קרשו זה משה מנין שנא' כי המקום אשר אתה עומד עליו ארמת קרש הוא נקי כפים זה משה מנין שנ' לא חמור אחר מהם נשאתי וגו' ובר לכב זה משה אמ' רבי יצחק אפי' הדיוש אם אומר לחבירו כזה גנאי הוא לו ומשה אמר למה ה' יחרה אפך בעמך אלא לכו ברור עליו שאינו חובע צורך עצמו אלא צרכן של ישראל אשר לא נשא לשוא נפשו זו נפשו של מצרי שלא נמלה על חנם אלא כדון עשה ולא נשבע למרמה זה משה שנ' ויואל משה לשבת את האיש ישא ברכת מאת ה' זה משה אמר ר' תנחומא אל תהי קורא בו ישא אלא ישא ברכה לאחרים וזאת הברכה זה שאמר הכתוב רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה מהו את עלית על כלנה מרבר במשה על שנתעלה יותר מן הכל כיצד אדם הראשון אומר למשה אני גדול ממך שנבראתי בצלמו של הק"ב מנין שנ' ויברא אלהים את האדם בצלמו א"ל משה אני נתעליתי יותר ממך אתה כבוד שניתן לך נישל ממך שנא' ואדם ביקר כל ילין אבל אני זיו הפנים שנתן לי הק"ב עמי הוא מנין שנא' לא כהתה עיני ולא נס לחה רבר אחר נה אמר למשה אני גדול ממך שניצלתי מרוד המבול אמר לו משה אני נתעליתי יותר ממך אתה הצלת את עצמך ולא היה כך כה להציל את רודך אבל אני הצלתי את עצמי והצלתי את דורי כשנתחייבו כלייה בעגל מנין שנ' וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו למה הרבר דומה לשתי ספינות שהיו בים והיו בתוכן שני קברניטין אחר הציל את עצמו ולא הציל את ספינתו וא' הציל את עצמו ואת ספינתו למי היו מקלסין לא לאותו שהציל את עצמו ואת ספינתו כך נח לא הציל אלא את עצמו אבל משה הציל את עצמו ואת דורו הוי ואת עלית על כלנה רבר אחר אברהם אומר למשה אני גדול ממך שהייתי זן לעובדים ולשבים אמר לו משה אני נתעליתי יותר ממך אתה היית זן בני אדם ערלי ואני הייתי זן בני אדם מהולי ולא עוד לא אתה היית זן ביישוב ואני הייתי זן במדבר יצחק אמר למשה אני גדול ממך שפשטתי צוארי על גבי המזבח וראיתי פני השכינה אמר לו משה אני נתעליתי יותר ממך שאתה ראית פני השכינה ובהו ענין מנין דכתיב ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות מהו מראות מראות בשכינה אבל אני הייתי מדבר עם השכינה פנים בפנים ולא כהו עיני מנין

מנין שנא' ומשה לא ידע כי קרן עור פניו יעקב אמר למשה אני גדול ממך שפגשתי עם המלאך ונצחתי אותו אמר לו משה אתה נפגשת עם המלאך בפירכורין שלך ואני עליתי אצלן בפירכורין שלהן והם מתיראין ממני מנין שנא' מלכי צבאות יודון וירודן לפיכך אמר שלמה רבות בנות עשו חיל וגו' אמר הקב"ה הוואיל ונתעלה מן הכל הוא יברך את ישראל וזאת הברכה ר"א וזאת הברכה א"ר שמואל בר נחמן כיון שבא משה לברך את ישראל בא התורה והקב"ה לברך את ישראל וזאת הברכה זו התורה שנאמר בה וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל אשר ברך משה זה משה איש האלהים זה הקב"ה שנא' ה' איש מלחמה וכל כך למה לקיים מה שנ' והחוטש המשולש לא במהרה ינתק דבר אחר וזאת הברכה א"ר תנחומא אם אלהים למה איש ואם איש למה אלהים אלא בשעה שהושלך ליאור של מצרים איש ובשעה שנהפך לרם אלהים דבר אחר בשעה שכרח מלפני פרעה איש ובשעה ששיקען אלהים דבר אחר בשעה שעלה לרקיע איש מהו איש לפני המלאכים שכולם איש ובשעה שירר מן הרקיע אלהים מנין שכתוב ויראו מנשה אליו דבר אחר בשעה שעלה לרקיע אלהים כשם שאין המלאכים אוכלין ושותין אף הוא לא אוכל ולא שותה מנין שנא' והי שם עם ה' וגו' ר"א מהו איש האלהים אמר רבי אבין מחציו ולמטה איש מחציו ולמעלה אלהים מהו לפני מותו רבנן אמרי מה עשה משה נטל ארץ מלאך המות והשליכו לפניו והיה מכרך השכטים כל אחר וא' ברכתו אמר רבי טאר הלך מלאך המות אצל משה ואמר לו הקב"ה שלחני אצלך שאתה מסתלק ביום הזה אמר לו משה לך מכאן שאני מבקש לקלם להקדוש ברוך הוא מנין שכתוב לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יח אמר לו משה מה אתה מתגאה יש לו מי שיקלסוהו השמים והארץ מקלסין אותו בכל שעה שנאמר השמים מספרים כבוד אל אמר לו משה ואני משתק אותך ומקלם אותו שנאמר האזינו השמים ואדבררה וגו' בא אצלו פעם שנית מה עשה משה הוכיר עליו שם המפורש וברח שנאמר כי שם ה' אקרא כיון שבא אצלו פעם שלישית אמר הוואיל ומן השם הוא צריך לצדק עלי את הדין מנין שנאמר הצוד תמים אמר ר' יצחק היתה נפשו של משה מתקשה לצאת והיה משה מסיח עם נפשו ואומר נפשו תאמר שביקש מלאך המות לשלוט עליך אמרה לו לא יעשה הקב"ה כן כי הלצת נפשי ממות ותאמר שראית אותן בוכין ובכית עמהן אמרה לו את רגלי מרחי אמר אמר לה ותאמר שבקשו לרחות אותך לנהינם אמרה לו את רגלי מרחי אמר לה ולהיכן את עתירה להלך אמרה לו אתה הלך לפני ה' בארצות החיים כיון ששמע משה כך נתן לה רשות אמר לה שובי נפשי למנוחתי וגו' אמר ר' אבין כיון שנסתלק התחתונים היו מקלסין אותו ואומרים תורה צוה לנו משה והעליונים מקלסין אותו ואומרים צדקת ה' עשה וגומר והקדוש ב"ה מקלם אותו ולא קם נביא עוד בישראל כמשה וזאת הברכה הלכה אדם מישראל שעלה

שעלה לקרות בתורה אין מותר לו לקרות ער שלא יברך תהלה מברך ואחר
 כך קורא ומשה בשעה שזכה לקבל התורה תהלה בירך ואחר כך קרא אמר
 רבי אלעזר אי זו היא הכרכה שבירך משה בתורה תהלה ברוך אהה ה' להינו
 מלך העולם אשר בחר בתורה הזאת וקדשה ורצה בעושיה ולא אמר בעמליה
 ולא אמר בהגויה אלא בעושיה כאלו שהן עושין את דברי תור' בעושיה אדם
 אומר למרתי חכמה ולא למרתי תורה מה אעשה אני שם אמר הקדוש ברוך
 הוא לישראל הייכם כל החכמה וכל התורה ר"א קל הוא כל מי שמתירא אותי
 ועושה דברי תורה כל החכמה וכל התורה בלבו מנין שנא' ראשית חכמה
 יראת ה' שכל טוב לכל עושיהם יראת ה' תהורה עומרת לעד ויראת ה' היא
 חכמה וגו' למה זכה משה שהקב"ה נתעסק עמו אלא בשעה שירר למצרים
 והגיעה גאולתן של ישראל כל ישראל היו עסוקים בכסף והוב ומשה היה
 מסבב את העיר ויגע ג' ימים וג' לילות למצוא ארוננו של יוסף שלא היו יכולים
 לצאת ממצרים חוץ מיוסף למה שכך השביע להן בשבועה לפני מותו שנא'
 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר וגו' משנתיגע הרבה פנעה בו סגולה
 וראתה משה שהיתה עיף מן היגיעה אמרה לו ארוננו משה למה אתה עיף אמ'
 לה שלשה ימים וג' לילות סבכתי את העיר למצוא ארוננו של יוסף ואין אני
 מוצא אותו אמרה לו בא עמי וראך היכן הוא הוליכה אותו לנחל אמר לו
 במקום הזה עשו ארון של ת"ק ככרים והשליכוהו בתוך הנחל החרטומים
 והמכשפים וכן אמרו לפרעה רצונך שלא תצא אומה זו מכאן לעולם העצמות
 של יוסף אם לא ימצאו אותך ער עולם אינם יכולים לצאת מיר עמר משה על
 שפת הנחל ואמר יוסף יוסף אתה ירעת היאך השבעת לישראל פקוד יפקוד
 אלהים אתכם תן כבוד לאלהי ישראל ואל תעכב גאולתן של ישראל מעשים
 יש לך בקש רחמים לפני בוראך ועלה מן התהומות מיר התחיל ארוננו של
 יוסף מפעפע ועולה מן התהומות כקנה אחת לקח אותו ושם אותו על כתפו
 והיה סובל אותו וכל ישראל אחריו וישראל היו סובלים את הכסף ואת הזהב
 שנטלו ממצרים ומשה סובל ארוננו של יוסף אמר הקדוש ברוך הוא משה
 אתה אומר שרבר קטון עשית חייך החסד הזה שעשית גדול הוא ולא השגחת
 לכסף ולזהב אני אעשה עמך חסד הזה ואתעסק עמך בשעה שהגיע ימי
 משה ליפטור מן העולם אמר לו הקדוש ברוך הוא הן קרבו ימך אמר לפניו
 רבנו של עולם אחר כל היגיעה הונו אתה אומר לי הן קרבו ימך לא אמרת
 כי אחיה ואספר מעשי יה אמר לו אי אתה יכול כי זה כל האדם אמר משה
 רבנו של עולם דבר אחר אני מבקש ממך לפני מותי שיבקעו כל השערים
 שבשמים ותהומות ויראו שאין זולתך מנין שנאמר וירעת היום והשבות אל
 לבבך וגו' אמר לו הקדוש ברוך הוא אתה אמרת ואין עוד אף אני אומר ולא
 קם נביא עוד בישראל כמשה וגו' לכל האותות והמופתים ולכל המורא
 הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל הן קרבו ימך למות אמר רבי איבו

אמר

אמר משה רבנו של עולם ברבר שקילסחיך בתוך ששים רבוא מקרשי שמך
 בו קנסת עלי מיתה שנא' הן קרבו ימך למות כל מדותיך מדה כנגד מדה
 מדה רעה כנגד מדה טובה מדה חסרה כנגד מדה שלימה מדה צרה כנגד
 מדה רחבה אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה אף זו מדה טובה היא שאמרתי
 לך הן שנא' הנה אנכי שולח מלאך הן צריק בארץ ישולם הנה אנכי שולח
 לכם את אליה הנביא וכשם שעלית אותי על ששים רבוא כך אני מעלה
 אותך לעתיד לבא מתוך חמשים וחמש רבוא צדיקים גמורי' שנא' הן הן בנימט'
 הכי הוי אמר רבי יונהן עשר מיתות כתובות עליו על משה ואלו הן הן
 קרבו ימך למות ומות בהר כי אנכי מת כי ירעתי אחרי מותי ואף כי
 אחרי מותי לפני מותו בן מאה ועשרים שנה כמותו וימת שם משה עבד
 ה' ויהי אחרי מות משה משה עברי מת מלמד שער' פעמים נגזר עליו
 שלא יכנס לארץ ישראל ועדיין לא נחתם גזר רין הקשה ער שנגלה עליו ב"ר
 הגדול אמר לו גזרה היא מלפני שלא תעבור שנ' כי לא תעבור את הירדן
 ודבר זה היה קל בעיניו של משה שאמר ישראל חטאו חטאות גדולות כמרה
 פעמים וכיון שבקשתי עליהם רחמים מיד קבל ממני שנא הרף ממני ואשמירם
 מה כתיב תמן וינחם ה' על הרעה לאכנו ברבר ואורישנו מרה כתיב תמן
 ויאמר ר' סלחתי וגו' אני שלא חטאתי מנעורי לא כל שכן כשאתפלל על
 עצמי שיקבל ממני וכיון שראה הקדוש ברוך הוא שקל הרבר בעיניו של משה
 ואינו עומד בתפלה מיר קצף ונשבע בשמו הגדול שלא יכנס לארץ ישראל
 שנאמר לכן לא תביאו את העם הזה אין לכן אלא שבועה שנאמר ולכן
 נשבעתי לבית עלי וכיון שראה משה שנחתם עליו גזר רין גזר עליו תענית
 ועג עוגה קטנה ועמר בתוכה ואמר איני זו מכאן ער שתכטל אותה גזרה
 באותה שעה מה עשה משה לבש שק נתעטף שק ונתפלש באפר ועמר בתפל'
 ותחנונים לפני הקדוש ברוך הוא ער שנודעו שמים וארץ וסררי בראשית
 ואמרו שמה הגיע צבינו של הקדוש ברוך הוא לחדש את עולמו יצתה ברת
 קול ואמרה עדיין לא הגיע צבינו של הקדוש ב"ה לחדש את עולמו אלא אשר
 בידו נפש כל הי ורוח כל בשר איש ואין איש אלא משה שנאמר והאיש משה
 עניו מאד מכל האדם אשר על פני הארמה מה עשה הקב"ה באותה שעה
 הכריז בכל שער ושער של רקיע ורקיע ככל ב"ר שלא יקבלו תפלתו של משה
 ולא יעלו אותה לפניו מפני שנחתם עליו גזר רין אותו מלאך שממונה על
 הכרוז אכזריא"ל שמו באותה שעה קרא הקדוש ברוך הוא ככהלה למ"ה ואמר
 להם רדו ככהלה ונעלו כל שערי רקיע ורקיע שגבר קול התפלה כלפי מעלה
 מפני קול תפלתו של משה שהיתה תפלתו דומה לחרב שהוא קורע והורטך
 ואינו מעכב שהיתה תפלתו מעין שם המפורש שלמד מן זנונא"ל רכ וסופר
 של בני מרים על אותה שעה הוא אומר ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך
 כבוד ה' מטקומו ואין רעש אלא זיע ואין גדול אלא משה שנאמר גם האיש

משה

גושה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם מהו ברוך כבוד
ה' ממקומו בשעה שראו גלגלי מרכבה ושרפי להבדו שאמר הקב"ה לא
תקבלו תפלתו של משה ולא נשוא פנים ולא נתן לו חיים ולא הכניסו לארץ
ישראל אמרו ברוך כבוד ה' ממקומו שאין לפניו משוא פנים לא לקטן ולא
לגדול ומנן שהתפלל משה באותו הפעם חמש מאות וחמשה עשר פעמים
שנא' ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר ואתחנן בנימט' הכי הוי באותה
שעה אמר משה לפני הקב"ה רבונו של עולם גלוי וידוע לפניך יגיעי וצערי
שנצטערתי על ישראל ער שהיו מאמינים לשמך כמה צער נצטערתי עליהן
במצות ער שקבעתי להן תורה ומצוה אמרתי כשראיתי בצרתך כך אראה
בטובתך ועכשיו שהגיע טובתם של ישראל אתה אומר לי לא תעבור את הירדן
הזה הרי אתה עושה תורתך פלסתר דכתיב ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו
השמש כי עני הוא ואליו הוא נושא את נפשו ולא יקרא עליך אל ה' והיה כך
הטא' זו היא שילום עבדות של מ' שנה שעמלתי ער שהיו עם קרוש ונאמן
שנא' ויהודה עיר רר עם אל ועם קרושים נאמן מלאך סמאל הרשע ראש כל
השטנים הוא בכל שעה היה מצפה מיתתו של משה ואומר מתי יגיע הקץ או
הרגע שבו ימות משה שארד ואטול נשמתו הימנו ועליו אמר דוד צופה
רשע לצדיק ומבקש להמיתו אין לך רשע בכל השטנים כולם כסמאל ואין
לך צדיק בכל הנביאים כמשה שנא' ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר
ירעו ה' פנים אל פנים משל למה הרבר רומה לארס שנודמן לסעודת חתן
וכלה והיה אותו האיש מצפה ואומר מתי יגיע שמחתם ואשמחה בס כך היה
סמאל הרשע מצפה נשמתו של משה ואומר מתי יהיה מיכאל בוכה ואני
טמלא פי שחוק ער שאמר לו מיכאל מה רשע אני בוכה ואתה משחק אל
תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמרתי כי אשב בחשך ה' אור לי כי נפלתי
מפמירתו של משה קמתי מפרנסתו של יהושע בשעה שהכול ל"א מלכים
כי אשב בחשך כחורבן בית ראשון ואחרון ה' אור לי לימות המשיח ער
כאן עלתה למשה שעה אחת באותה שעה אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע
אם אין אתה מכניס אותי לארץ ישראל הנח אותי בעולם הזה ואחיה ולא אמות
אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה אם לא אמיתך בעולם הזה היאך אחיך
לעולם הבא ולא עוד אלא שאתה עושה תורת פלסתר שכת' בתורתך על ירך
ואין מירי מציל אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע אם אין אתה מכניס אותי
לארץ ישראל הנח אותי כחיות השרה שהן אוכלין עשבים ושותין מים וחיון
ורואין את העולם כך תהא נפשי כאחת מהן אמר לו רב לך אמר לפניו
רבש"ע ואם לאו הנח אותי בעולם הזה כעוף זה שהוא פורה בכל ד' רוחות
העולם ומלקט מזונו בכל יום ולעת הערב חוזר לקינו כך תהא נפשי כאחד
מהן אמר לו רב לך מהו רב לך אמר לו רב לך אשר דברת כיון שראה משה
שאין בריה יכולה להציל מדרך המות באותה שעה אמר הצור תמים פעלו

כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא מה עשה משה נטל
את המגלה וכתב עליה שם המפורש וספר השיר ערין לא מלא לכתוב ער שהגיע
הרגע שבו ימות משה באותה שעה אמר הקב"ה לגבריאל גבריאל צא והבא
נשמתו של משה אמר לפניו רבונו של עולם מי שהוא שקול כנגד ששים רבוא
איך אני יכול לראות במוהו ומי שיש בו דברים אלו איך אני יכול לעשות לו
קצף אחר כך אמר לו למיכאל צא והבא נשמתו של משה אמר לפניו רבונו
של עולם אני הייתי לו רב והוא היה לי לתלמיד ולא יכול אני לראות במוהו
אחר כך אמר לסמאל הרשע צא והבא נשמתו של משה מיר לבש כעס וחגר
חרבו ונתעטף אכזריות והלך לקראתו של משה כיון שראה אותו שהוא יושב
וכותב שם המפורש וזהו מראהו רומה לשמש והוא רומה למלאך ה' צבאות
היה מתירא סמאל מן משה אמר וראי שאין המלאכים יכולים ליטול נשמתו של
משה ושרם שהראה סמאל את עצמו למשה היה משה יודע שבא סמאל
וכיון שראה סמאל את משה אחותו רעה וחיל כיולרה ולא מצא פתחון
פה לרבר עם משה ער שאמר משה לסמאל אין שלום אמר ה' לרשעים
מה תעשה בכאן אמר לו ליטול נשמתך באתי אמר לו מי שיגדך אמר
לו מי שברא את כל הבריות א"ל אין אתה נוטל נשמתו א"ל כל באי העולם
נשמתן מסורין לירי א"ל יש בי כח מכל באי העולם א"ל מה כחך א"ל אני
בן עמרם שיצאתי ממעי אמי מהול ולא נצרכתו למוהלני וכו ביום שנולדתי
מצאתי פתחון פה והלכתי ברגלי ודברתי עם אבי ואמי ואפילו חלב לא ינקתי
וכשהייתי בן שלשה חרשים התנבאתי ואמרתי שתיר אני לקבל תורה מתוך
לחכי אש וכשהייתי מהלך בחוץ נכנסתי לפלטרין של מלך ונטלתי כתר מעל
ראשו וכשהייתי בן שמונים שנה עשיתי אותות ומופתים במצרים והוצאתי
ששים רבוא לעיני כל מצרים וקרעתי את היס ל"ב קרעים והפכתי מי
מרה למתוק ועליתי ודברתי דרך בשמים והייתי תופס במלחמתן של
מלאכים וקבלתי תורה של אש ודרתי תחת כסא אש וסככתי תחת
עמוד אש ודברתי עמו פנים בפנים ונצחתי בפמליא של מעלה וגליתי
רויחם לבני אדם וקבלתי תורה מימינו של הקב"ה ולמרתי אותה
לישראל ועשיתי מלחמה עם סיחון ועם עוג שני גבורי אומות העולם
שכשעת המכול לא הגיעו מים לקרסוליהן מפני נוכחן והעמרתי חמרה
ולבנה ברום עולם והכתים כמטה שנירי והרגתים מי יש בכאי עולם שיכול
לעשות כן לך רשע מכאן אין לך לומר כן לך ברה מלפני איני נותן נשמתו
לך מיר חזר סמאל והשיב דבר לפני הגבורה אמר לו הקב"ה לסמאל צא והבא
נשמתו של משה מיר שלף חרבו מתערה ועמד על משה מיר קצף עליו משה
ונטל את המטה בירו שחקוק בו שם המפורש ופגע בו כסמאל בכל כחו ער שנם
מלפניו ורץ אחריו בשם המפורש ונטל קרן חורו מבין עיניו ועיר את עינו ער
כאן עלתה למשה סוף רגע יצתה בת קול ואמרה הגיע סוף מיתתך אמר משה
לפני קריאי מועד 63

לפני הקב"ה רבונו של עולם וזכור אותו היום שנגלית עלי בסנה ואמרת לי לך
ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים זכור אותו היום שהייתי
עומד על הר סיני ארבעים יום וארבעים לילה בכקשה ממך אל תמסרני ביד
מלאך המות יצתה בת קול ואמרה אל תתירא אני בעצמי מטפל כך ובקבורתך
באותה שעה עמר משה וקירש את עצמו כשרפים וירד הקב"ה משמי שמים
העליונים ליטול נשמתו של משה ושלשה מלאכי השרת עמו מיכאל וגבריאל
ווגנאל מיכאל הציט משתו של משה וגבריאל פירס בגד של בויץ מראשותיו
ווגנאל מרגלותיו מיכאל מצר אחר וגבריאל מצר אחר אמר הקב"ה למשה
משה השקף עיניך זה על גב זה והשקיף עיניו זה על גב זה א"ל הנח ידיך על
החזה והניח ידיו על החזה א"ל הקף רגליך זה על גב זה והקיף רגליו זה על גב
זה באותה שעה קרא הקב"ה לנשמה מתוך גופו אמר לה בתי ק"ך שנה קצבתך
היותך בנופו של משה עכשיו הגיע קצך לצאת צאי אל תאחרי אמרה לפניו
רבונו של עולם יודעת אני שאתה אלוה כל הרוחות וכל הנשמות נפש החיים
והמתים מסורין בידך ואתה בראתני ואתה נתתני בנופו של משה מאה ועשרים
שנה ועכשיו יש גוף טהור בעולם יותר מגופו של משה שלא נראה בו רוח
סרוחה מעולם ולא רמה ותולעה לכן אני אוהבת אותו ואיני רוצה לצאת ממנו
אמר לה הקב"ה נשמה צאי אל תאחרי ואני מעלה אותך לשמי שמים העליונים
ואני מושיבך החת כסא כבודי אצל כרוכים ושרפים ונדורים אמרה לפניו רבונו
של עולם מאצל שכנתך ממרום יררו שני מלאכים עו"א ועו"ל וחמרו כנורת
ארצות והשחיתו ררכם על הארץ עד שתלית אותן בין הארץ לרקיע אבל בן
עמרם מיום שנגלית אליו בסנה לא בא לאשתו שנה ותברר מרים ואהרן במשה
על אודות האשה הכושית אשר לקח כי אשה כשית לקח בכקשה ממך הניחני
בנופו של משה באותה שעה נשקו הקרוש ברוך הוא ונטל נשמתו בנשיקת פה
והיה הקרוש ברוך הוא בוכה מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי און
ורוח הקודש אומר ולא קם נביא עוד בישראל כמשה שמים בוכין ואומרים
אכר חסיד מן הארץ ארץ בוכה ואומרת וישר באדם אין וכשבקש יהושע
רבו ולא מצאו היה בוכה ואומר הושיעה ה' כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני
אדם ומלאכי השרת אומרים צרקה ה' עשה וישראל היו אומרים ומשפטיו
עם ישראל אלו ואלו היו אומרים יבא שלום ינחו על משכבותם הולך נכוחו
זכר צדיק לברכה ונשמתו לחיי רה"ב אכ"ר ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

עין יעקב להושענא רבא

פִּיסקָא מי לנו גדול מיוסף שלא נתעסק בו אלא משה תנו רבנן בא וראה
כמה חביבות מצות על משה רבינו שכל ישראל נתעסקו בכיורה
והוא נתעסק במצות שנאמר חכם לב יקח מצות ואויל שפתים ילכט ומנן היה
יודע משה רבינו היכן יוסף קבור אמרו שרח בת אשר נשתירה מאותו הדור
הלך

הלך משה אצלה אמר לה כלום את יודעת היכן יוסף קבור אמרה לו ארון של
מתכת עשו לו מצריים וקבעוהו בגילום הנחר כדי שיהכרונו מימיו הלך משה
ועמד על שפת הנילוס אמר יוסף יוסף הגיעעת שנשבע הקב"ה לגאול את ישראל
והגיעה השבעה שהשבעת את ישראל אם אתה מראה את עצמך מוטב ואם
לאו הרי אנו מנוקים משבעתך מיר צף ארונו של יוסף ואל תתמה היאך ברזל
צף שהרי כתיב ויהי האהר מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר
אהה ארוני והוא שאול וגו' וישלך שמת ויצף הברזל והלא דברים קל וחומר
ומה אלישע תלמידו של אליהו ואליהו תלמידו של משה צף הברזל מפניו מפני
משה רבינו על אחת כמה וכמה ר' נתן אומר בקברניש של מלכים היה קבור
הלך משה ועמד בקברניש של מלכים אמר הגיע עת שנשבע הקב"ה לגאול
את ישראל והגיע השבעה שהשבעת את ישראל אם אתה מראה את עצמך
מוטב ואם לאו הרי אנו מנוקים משבעתך באותה שעה נודעו ארונו של יוסף
נטלו משה והביאו אצלו וכל אותן שנים שהיו ישראל במדבר היה ארונו של
יוסף וארון של שכניה מהלכין זה עם זה והיו עובדים ושבים אומרים מה טיבן
של שני ארונות הללו אמרו אחר של מת ואחר של שכניה אמרו ובי ררכו של
מת להלך עם שכניה אמרו קיים זה מה שכתוב בזה ואי לא איעסק ביה משה
לא הווי מיעסקי ביה ישראל והכתיב ואת עצמו יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים
קברו בשכם ותו אי לא איעסקו ביה ישראל בניו לא הווי מיעסקי ביה והכתיב ויהיו
לכני יוסף לנחלה אמרו הניחו לו כבודו כמרוכים יותר ממועטים ותו אמרו
הניחו לו כבודו בגדולים יותר מבקטנים קברו בשכם מאי שנא בשכם אמרו
משכם נגבוהו ולשכם נחזיר אברה קשיין קראי אהרתי כתיב ויקח משה את
עצמות יוסף עמו כי השבע השביע וגו' וכתיב ואת עצמות יוסף אשר העלו
בני ישראל ממצרים קברו בשכם אמר ר' חמא ברבי חנינא כל העושה רבר
ולא גמרו ובא אחר וגמרו מעלה עליו הכתוב על שגמרו כאלו עשאו רבי
אליעזר אומר אף מורידין אותו מגדולתו דכתיב ויהי בעת ההיא וירד יהודה
מאת אחיו רבי שמואל בר נחמני אמר אף קובר אשתו ובניו שנאמר ותמרת
בת שוע אשת יהודה וכתיב ויסת ער ואונן .

פִּיסקָא

מי לנו גדול ממשה שלא נתעסק בו אלא הקב"ה שנאמר ויקבור
אותו בני מול בית פעור וגומר ויאמר ה' אלי רב לך אמר ר'
לוי כרב בישר ברכ בשרוהו ברכ בישר דכתיב רב לכם בני לוי כרב בשרוהו
דכתיב רב לך רב לך רב לך רב יש לך ומנו יהושע דבר אחר רב לך שלא
יאמרו הרב כמה קשה והתלמיד כמה סרבן וכ"כ למה תנא דבי ר' ישמעאל
לפום גמלא שחנא ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום שאין תלמוד
לומר היום ומה ת"ל היום היום מלא ימי ושנותי ללמדך שהקרוש ב"ה משלים
שנותיהם של צדיקים מיום ליום וסחרש לחרש שנאמר את מספר ימך אמלא
לא אוכל עוד לצאת ולבא מאי לצאת ולבא אילימא לצאת ולבא ממש והכתיב
ומשה

ומשה בן מאה ועשרים שנה כמותו לא כהתה עינו ולא נס לחה וכתוב ויעל
משה מערכות מואב אל הר נבו . ותניא שתיים עשרה מעלות היו שם ופסען
משה בפסיעה אחת א"ר שמואל בר נחמני א"ר יוחנן ליצאת ולבא בדכרי תורה
מלמד שנסתתמו ממנו מעיני החכמה . וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד .
תנא אותה שבת שבת של דיווני היתה נישלה רשות מזה וניתנה לזה :

תניא

אמר רבי יהודה אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאמרו היכן משרה
מת בחלקו של ראובן דכתיב ויעל משה מערכות מואב אל הר נבו
ונבו בחלקו של ראובן קיימא דכתיב ובני ראובן בנו את השכון ואת אלעל
ואת קריתים ואת נבו ואת בעל מעון והיכן משה קבור בחלקו של גר דכתיב
וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון מחלקו של ראובן ער חלקו של גר
כמה הוי ארבעה מילין אותם ארבעה מילין מי הוליכו מלמד שהיה משרה
מת מוטל בכנפי השכינה ומלאכי השרת אימרים צרקה ה' עשה ומשפטיו עם
ישראל והקדוש ברוך הוא אומר מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי
און ושמואל אמר מי כהתכם ומי יודע פשר דבר ר' יוחנן אמר והחכמה מאין
תמצא ואיזה מקום בינה ורב נחמן בר יצחק אמר וימרת שם משה עכר ה'
סמליון אמר ויקת שם משה ספרא רבא דישראל :

תניא

רבי אליעזר הגדול אומר שנים עשר מיל על שנים עשר מיל כנגד
מחנה ישראל היה ברת קול משמיע ואומר וימת משה ספרא רבא
דישראל ויש אומרים לא מת משה כתיב הכא וימת שם משה וכתוב יתם
ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה מה להלן עומר ומשמש אף כאן
עומר ומשמש ויקבור אותו בני בארץ מואב מול בית פעור אמר ר' ברכיה
סימן בתוך סימן ואפילו הכי ולא ידע איש את קבורתו . וכבר שלחה מלכות
הרשעה אצל גיסטרא של פעור הראנו היכן משרה קבור עטרו למעלה נרמה
להם למטה למטה נרמה להם למעלה נחלקו לשתי כתות אותם העומרים למעלה
נרמה להם למטה אותם העומרים למטה נרמה להם למעלה לקיים מה שנאמר
ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה אמר רבי חמא ברכי חנינא אף משה
רבינו אינו יודע היכן קבור כתיב הכא ולא ידע איש את קבורתו וכתוב התם
וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים ואמר רבי חמא בר חנינא מפני
מה נקבר משה רבינו מול בית פעור כדי לכפר על מעשה בית פעור :

ואמר

רבי חמא ברכי חנינא מפני מה נסתתר קברו של משה מעיני בשר
ודם מפני שגלוי וירוע לפני הקדוש ברוך הוא שעתידי בית המקדש
ליחרב ולהגלות את ישראל מארצם שמה יבואו לקבורתו של משה באותה
שעה ויעמדו בכביה ויתחננו למשה ויאמרו לו משה רבינו עמוד בתפלה בערנו
ועומר משה ומטבטל את הגזרה מפני שהביכום צדיקים במיתתן יותר מבהיהם
שכן אתה מוצא בשעה שהיו ישראל במדבר וסרחו במעשיהם ועשו עגל קצף
הקב"ה על ישראל ואמר למשה הרף ממני ואשמירם כמה צדיקים היו כאותו
הרור

הרור וכמה חסידים משה זאהרן ויהושע אלרד ומירר ושבעים זקנים ושאר
חכמים ותלמידים ולא עשה בשבילם ולא ביטל הגזרה אלא בשביל משה . ואמר
רבי חמא בר חנינא מאי דכתיב אחרי ה' אלהיכם תלכו וכי אפשר לו לאדם
להלך אחר שכינה והלא כבר נאמר כי ה' אלחיך אש אוכלה הוא אל קנא אלא
הלך אחר מדותיו של הקדוש ברוך הוא מה הוא הלבוש ערומים דכתיב ויעש
ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם אף אתה הלבש ערומים . הקדוש
ברוך הוא בקר חולים דכתיב וירא אליו ה' באלוני מטרם אף אתה בקר חולים .
הקב"ה קבר מתים דכתיב ויקבר אותו בני . אף אתה קבור מתים . הקדוש
ברוך הוא נחם אבלים דכתיב ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק
כנו אף אתה נחם אבלים . ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם
רב ושמואל הר אמר דבר הבא מן העור . וחר אמר דבר שהעור נהנה בו .
דרש רבי שמלאי תורה החלתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים תחלתה
גמילות חסדים דכתיב ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם .
וסופה גמילות חסדים דכתיב ויקבר אותו בני :

דרש

רבי שמלאי מפני מה נתאוה משה רבינו ליכנס לארץ ישראל וכי לאכול
מפריה היה צריך או לשכוע מטובה היה צריך אלא כך אמר משרה
רבינו הרבה מצות נצטוו ישראל שאינם מתקיימות אלא בארץ אכנס אני לארץ
כדי שיתקיימו על ידי אמר לו הקב"ה כלום אתה מבקש אלא לקבל שכר מעלה
אני עליך כאילו עשיתם שנאמר לכן אהלק לו ברכים ואת עצומים יחלק שלל
תחת אשר הערה למות נפשו ואת פושעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפושעים
יפניע . לכן אהלק לו ברכים שאני מחלק לו שכר שלם שמה תאמר באחרונים
ולא בראשונים תלמוד לומר ואת עצומים יחלק שלל כאברהם יצחק ויעקב שהיו
עצומים בתורה ובמצות . תחת אשר הערה למות נפשו שמסר עצמו למיתה
שנאמר ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת . ואת
פושעים נמנה שנמנה עם מתי מרבר . והוא חטא רבים נשא שכפר על מעשה
העגל . ולפושעים יפניע שבקש רחמים על פושעי ישראל שיחזרו בתשובה
ואין פגיעה אלא תפלה שנאמר ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא
בעדם רנה ותפלה ואל תפגע כי זכותו וזכות תפלתו נתן בערנו אכ"ר :

ת"ו ש"ל בע

סיד להחכם החסיד ז"ל בעל כף נקי לקוח מספרו **קול רנה** שיר לחן אל ארץ
עוזה . על הגאולה העתידה . ושמו קדש ככל בית חסלה וסוף ושמו חול כראשי
נתיים וכינוי בבית אחרון בו ירו' לדיק וכשנב :

לאל עליון נורא . יוס ורועו חסף . הנכי אסירה . מזמור שיר לאס"ף :
(אס"ף בנימי' בליפא)

מומור סיר לאסף • כל זרע אברהם • ירונו כשיבת ליון ועם נדהם •
 אריה שאנ כהם • קול גדול לא יסף • אנכי אשירה
 מומור סיר לאסף • לנו עיר וחומה • ישועות עזו וחיל ארץ מתקוממה •
 וימינו יד רמה • נס כרוחו כסף • אנכי אשירה
 מומור סיר לאסף • ירעס ים ומלוואו • כל עלי הסדה יד וכף ימחאו •
 אפסי ארץ ראו • כי חרפתי אסף • אנכי אשירה
 מומור סיר לאסף • פלח'ו הרים רנה • כי פקד את עמו ובמקדשו חנה •
 וחרכו אל נדנה • לא טב אויב **שסף** • אנכי אשירה
 מומור סיר לאסף • אך טוב לישראל • לכרו לכבות עני דל ושאל •
 בא לליון נואל • כי לא ככסוף ככסף • אנכי אשירה
 מומור סיר לאסף • מלך לבש גאות • חזר לשכון ליון וזכר ברית אבות •
 קיים הכבוזות • ודכריהם חסף • אנכי אשירה
 מומור סיר לאסף • ירלה דבר עכדו • ירחהו ביצועה כטוכו וחסדו •
 לא כמעכדו • כי הוא טין וחסף • אנכי אשירה

אשירה לה' בחיי אומרה לאלהי בעורי • יערב עליו שיחי אנכי אשמח בה' :

תם

תקון שבעה באדר

יראי ה' וחושבי שמו נוהגים להתענות בשבעה באדר בכל שנה ושנה ובמעוברת באדר הקמוך לניסן יום שמת משה רבינו ע"ה ועוסקים במקרא ומשנה וגמרא ומדרש מעין היום להזכור זכותו שתגן עלינו לפי גדולתו לדיקים כמותן יותר מבחיהן ומתקבלים כבתי כנסיות וכבתי מדרשות ולומדים זה הקדר ומתלת רבי ס' משנה תורה אלה הדברים ככתוב למעלה בהושענא רבא עד סוף פרשת עקב ומדלגין מתחלת פרשת ראה עד פרשת תבא ומתחילין מן ויקרא משנה אל כל ישראל עד לעוני כל ישראל •

ואחר כך ביהושע סימן א'

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל־יהושע בן־נון משרת משה לאמר : משה עבדי מת ועתה קום עבר את־הירדן הזה אתה וכל־העם הזה אל־הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל

ישראל : כל־מקום אשר־תדרוך כפ־רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי ל־משה : מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול והר־פרת כל ארץ החתים ועדהים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם : לא־יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם־משה אהיה עמך לא ארפק ולא־אעזבך : חזק ואמץ כי אתה תנחיל את־העם הזה את־הארץ אשר־נשבעתי לאבותם לתת להם : רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל־התורה אשר צוה משה עבדי אל־תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תדך : לא־ימוש ספר התורה הזה מפיה וּהגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל־הכתוב בו כִּי־אז תצליח את־דרכיך ואז תשכיל : הלוא צויתיך חזק ואמץ אל־תערץ ואל־תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך :

ואח"ך לומדין בתהלים תפלה למשה סי' ל' ככתוב למעלה בהושענא רבא עד סוף מומור לתורה והס' י"א מומורים ואח"כ פ"א ופ"ה מאבות שזכר משה

מסכת אבות פרק א

משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה הם אמרו שלשה דברים הוו מתונים ברין והעמירו תלמידים הרבה ועשו סייג לתורה : (ב) שמעון הצדיק היה משורי כנסת הגדולה הוא היה אומר על ג' דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים : (ג) אנטיגנוס איש סובר קבל משמעון הצדיק הוא היה אומר אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס • לא הוו כעבדים המשמשים את הרב שלא על מנת לקבל פרס והיו מורא שמים עליכם : (ד) יוסי בן יועור איש ציריה : ויוסי בן יוחנן איש ירושלם קבלו מהם • יוסי בן יועור אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים והוי מתאבק בעפר רגליהם והוי שותה בצמא את דבריהם : (ה) יוסי בן יוחנן איש ירושלם אומר יהי ביתך פתוח לרוחה ויהיו עניים בני ביתך ואל תרבה שיחה עם האשה באשתו אמרו ק"ו באשת חבירו • מכאן אמרו חכמים כל זמן שאדם מרבה שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו וכוטל מרבירי תורה וסופו יורש גיהנם : (ו) יהושע בן פרחיה ונתאי הארכלי קבלו מהם יהושע בן פרחיה אומר עשה לך רב וקנה לך חבר והוי

והוי דן את כל האדם לכף זכות : (ז) נרתי הארכלי אוטר הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע ואל תתיאש מן הפורענות : (ח) יהודה בן טבאי ושמעון בן שטה קבלו מהם : יהודה בן טבאי ואומר אל תעש עצמך כעורכי הדיינין וכשהיו בעלי דינים עומרים לפניך יהיו בעיניך כרשעים וכשנפטרים מלפניך יהיו בעיניך כזכאין כשקבלו עליהם את הדין : (ט) שמעון בן שטה אומר הוי מרבה לחקור את הערים והוי זמיר בדברך שמה מתוכם ילמדו לשקר : (י) שמעיה ואבטליון קבלו מהם שמעיה אומר אהוב את המלאכה ושנוא את הרבנא ואל תתודע לרשות : (יא) אבטליון אומר חכמים הזהרו בדבריכם שמה תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים וישתו התלמידים הכאים אחריכם וימותו ונמצא שם שמים מתהלל : (יב) הלל ושטאי קבלו מהם הלל אומ' הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ודורף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה : (יג) הוא היה אומר נגד שטא אכר שמיה ורלא מוסיף יסיף ורלא יליף קטלא חייב וירישמש כנתא חלף : (יד) הוא היה אומר אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא עכשיו אימתי : (טו) שמאי אומר עשה תורתך קבע אמור מעט ועשה הרבה והוי מקבל את כל האדם בסכר פנים יפות : (טז) רבן גמליאל אומר עשה לך רב והסתלק מן הספק ואל תרבה לעשר אומרות : (יז) שמעון בנו אומר כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה ולא המדרש הוא העיקר אלא המעשה וכל המרבה דברים מבוא הטא : (יח) רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם עומד על הדין ועל האמת ועל השלום שנאמר אמת ומשפט שלום שפטו כשעריכם :

פרק ה בעשרה

מאמרות נברא העולם ומה תלמוד לומר לומר והלא במאמר אחר היה יכול להבראות אלא להפרע מן הרשעים שמאכדין את העולם שנברא בעשרה מאמרות וליתן שכר טוב לצדיק' שמקיימין את העולם שנברא בעשרה מאמרות : (ב) עשרה דורות מאדם ועד נח להודיע כמה ארך אפים לפניו שכל הרורות היו מכעיסין ובאין ער שהביא עליהם את מי המבול עשרה דורות מנח ועד אברהם להודיע כמה ארך אפים לפניו שכל הרורות היו מכעיסין ובאין ער שבא אברהם אבינו וקבל עליו שכר כלם : (ג) עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ע"ה ועמד בכלם להודיע כמה חבתו של אברהם אבינו ע"ה : (ד) עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים ועשרה על הים : (עשר מכות הביא הק"ב על המצריים במצרים ועשרה על הים) עשר נסיונות נסו אבותינו את המקום כרוך הוא כמרבר : שנאמר על הים) עשר פעמים ולא שמעו בקולי : (ה) עשרה נסים נעשו לאבותינו וינסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי : ולא הסריה בשר הקדש בבית המקדש לא הפילה אשה מריח בשר הקדש ולא אירע קרי לכתן גדול ביום מעולם ולא נראה זבוב בבית המטבחים ולא אירע קרי לכתן גדול ביום הכפורים ולא כבו גשמים אש של עצי המערכה ולא נצחה הרוח את עמוד העשן ולא נמצא פסול בעומר וכשתי הלחם ובלחם הפנים עומרים צפופים ומשתחווים

ומשתחווים רוחים ולא הויק נחש ועקרב בירושלים מעולם ולא אמר אדם לחבירו צר לי המקום שאלין בירושלים : (ו) עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות ואלו הן פי הארץ ופי הבאר ופי האתון והקשת והמן והמטה והשמיר והכתב והמטהב והלוחות ויש אומרים אף המזיקין וקבורתו של משה ואילו של אברהם אבינו ויש אומרים אף צבת בצבת עשויה : (ז) שבעה דברים כגולם ושבעה בחכם חכם אינו מדבר בפני מי שהוא גדול ממנו בחכמה ואינו כנס לתוך דברי חבירו ואינו נבהל להשיב שוא כענין ומשיב כהלכה ואומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי ומורה על האמת וחילופיהן כגולם : (ח) שבעה מיני פורעניות באין לעולם על שבעה גופי עבירה מקצתן מעשרין ומקצתן אינן מעשרין רעב של בצורת באה מקצתן רעבים ומקצתן שבעים גמרו שלא לעשר רעב של מהומה ושל בצורת באה ושל לא לישול את החלה רעב של כליה באה דבר בא לעולם על מיתות האמורות בתורה שלא נסרו לבית דין ועל פירות שביעית הרב בא לעולם על עינוי הדין ועל עוורת הדין ועל המורים בתורה שלא כהלכה : (ט) חיה רעה באה לעולם על שבעת שוא ועל הלול השם גלות בא לעולם על עובדי ע"א ועל גלוי עריות ועל שפיכות דמים ועל השמטת הארץ בארבעה פרקים הרבר מתרבה ברכיעית וכשביעית ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה ברכיעית מפני מעשר עני שבשלישית כשביעי' מפני מעשר עני שבששית ובמוצאי שביעית מפני פירות שביעית ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה מפני גול מתנות עניים : (י) ארבע מדות באדם האומר שלי שלי ושלך שלך זו מדה כינונית ויש אומרים זו מרת סדום שלי שלך ושלך שלי עם הארץ שלי שלך ושלך חסיד שלי שלי ושלך שלי רשע : (יא) ארבע מדות בדעורת נוח לכעוס ונח לרצות יצא שכרו בהפסדו קשה לכעוס וקשה לרצות יצא הפסדו בשכרו קשה לכעוס ונוח לרצות חסיד נוח לכעוס וקשה לרצות רשע : (יב) ארבע מדות בתלמידים מהר לשמוע ומהר לאבר יצא שכרו בהפסדו קשה לשמוע וקשה לאבר יצא הפסדו בשכרו מהר לשמוע וקשה לאבר חכם קשה לשמוע ומהר לאבר זה חלק רע : (יג) ארבע מדות כנותני צדקה הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים יתנו אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשלו יתן ויתנו אחרים חסיד לא יתן ולא יתנו אחרים רשע : (יד) ארבע מדות בהולכי לבית המדרש הולך ואינו עושה שכר הליכה בירו עושה ואינו הולך שכר מעשה בירו הולך ועושה חסיד לא הולך ולא עושה רשע : (טו) ארבע מדות ביושבי לפני חכמים ספוג ומשפך משמרת ונפח ספוג שהוא ספוג את הכל משפך שמכניס כזו ומוציא כזו משמרת שמוציאה את היין וקולטת את השמרים ונפה שמוציאה את הקמח וקולטת את הסלת : (טז) כל אהבה שהיא תלויה ברבר בטל רבר בטלה אהבה ושאינה

תלויה בדבר אינה בטלה לעולם . איזו היא אהבה התלויה בדבר זו אהבת
אמנון ותמר . ושאינה תלויה בדבר זו אהבת דוד ויהונתן : (יז) כל מחלוקת
שהיא לשם שמים סופה להתקיים . ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים .
איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים זו מחלוקת הלל ושמאי ושאינה לשם שמים
זו מחלוקת קרח וכל ערתו : (יח) כל המזכה את הרבים אין הטא בא על ידו .
וכל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות השוכה . משה זכה וזיכה
את הרבים . זכות הרבים תלוי בו שנאמר צרקה ה' עשה ומשפטיו עם ישראל .
ירבעם הטא והחטיא את הרבים הטא הרבים תלוי בו . שנ' על הטאת ירבעם בן
נבט אשר הטא ואשר החטיא את ישראל : (יט) כל מי שיש בו שלשה דברים
הללו מתלמידיו של אברהם אבינו . ושלשה דברים אחרים . מתלמידיו של
בלעם הרשע . עין טובה . רוח נמוכה . ונפש שפלה . מתלמידיו של אברהם
אבינו . עין רעה . רוח גבוהה . ונפש רחבה . מתלמידיו של בלעם הרשע .
מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע . תלמידיו
של אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה . ונוחלין לעולם הבא . שנאמר להנחיל
אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא . אבל תלמידיו של בלעם הרשע . יורשין גיהנם
ויורדין לבאר שחת שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים
ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך : (כ) יהורה בן תימא אומר הוי עז כנמר .
וקל כנשר . ורץ כצבי . וגבור כארי . לעשות רצון אביך שבשמים . הוא היה
אומר עז פנים לגיהנם . וכשרת פנים לגן עדן . יהי רצון מלפניך ה' אלהינו
שתכנה עירך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך : (כא) הוא היה אומר בן חמש
שנים למקרא . בן עשר למשנה . בן שלש עשרה למצות . בן חמש עשרה
לתלמוד . בן שמונה עשרה לחופה . בן עשרים לרדוף . בן שלשים לכח . בן
ארבעים לבינה . בן חמשים לעצה . בן ששים לזקנה . בן שבעים לשיבה .
בן שמונים לנכורר . בן תשעים לשוח . בן מאה כאלו מת ועבר ובטל מן
העולם : (כב) בן כג בג אומר הפוך בה והפוך בה דכולא בה . ובה רתחוי .
וסיב ובלה בה . ומינה לא תזוע שאין לך מרה טובה היטרה : (כג) בן הא
הא אומר לפום צערא אגרא :

ואח"ך לומדיס במרח קוטס דף ו"ג ע"ב מני לנו גדול מיוסף הנדפס
בסוף קדי הושתענא רבא דף ק"ז . ואח"כ ולקוט זס :

ילקוט ואתחנן

ויתעבר ה' ביי נתמלא עלי עברה לא שהטאתי לפניו אלא למענכם בשביל
שהכעפתם אותי ואמרתיו כנגדכם כך עשה לי בשביל שילמדו הכל
ממשה ומה אם משה על ידי שאמר דבר קל כנגד ישראל לא נכנס לארץ מי
שיאמר כנגד ישראל דבר קשה על אחת כמה וכמה . דבר אחר למענכם אמר
לו

לו שם רע אתה נותן כבוד המרבר כשר א' היה כיניוהם ונכנס לארץ . והם
אינם כאים ואתה נכנס לארץ לעתיד לבא אתה נכנס והם כאים עמך שנאמר
ויתא ראשי עם לכך נאמר למענכם . דבר אחר רב לך שלישי הוא רבו של
ארם בעברו . דבר אחר רב לך אל תרבה דברים הסכל ירבה דברים :

דבר אחר רב לך אל תרבה דברים אמר לו לוי ולך אתה משיא שם רע יאמרו
תרע כמה עבירות היו ביד משה שנתחנן ולא נשמע ויאמרו מח אכזרי
הוא שכמה בקש משה ממנו ולא קבלו :

דבר אחר רב לך בעל דין שלך הוציא מיתה לכל קטון וגדול שם הוא ארם
הראשון שאכל מן האילן הוא גרם מיתה לכל באי עולם אמר לפניו
רבנו של עולם לשוא דשו רגלי כמרום ורצתי לפני בניך כסוס שיהא סופו
רמה ותולעה משל למה הרבר דומה לאחר מגדולי מלכות שמצא סוף ציורי
שאין כמוהו ואמר אין זה ראוי אלא למלך הביאו דורון למלך אמר המלך חתבו
את ראשו כך אמר משה ברבר שקלסתיך הן לה' אלהיך השמים וגו' בו בלשון
אתה נוזר עלי מיתה הן קרבו ימין למות אמר לו כבר קנסתי מיתה על ארם
הראשון אמר לו ארם הראשון היה ראוי למות שעבר על מצוה קלה א"ל הרי
אברהם שקרש שמי בעולם מת אמר לפניו שיצא ממנו ישמעאל שזעו מכעיסין
לפניך אמר לו הרי יצחק שפשט ירו וצוארו על גבי המזבח מת אמר לו שיצא
ממנו עשו שהחריב מקדשיך אמר לו הרי יעקב שיצאו ממנו שנים עשר שבטים
מת אמר לו לא עלה לרקיע ולא דשו רגליו ערפל ולא קבל תורה מירך ולא
דבר עמך פנים אל פנים אמר לו הקדוש ברוך הוא רב לך אמר לו עכשו יאמרו
הדורות אלולי לא מצא מעשים רעים לא היה מסלקו מן העולם אמר לו כבר
כתבתי בתורה ולא קם נביא עוד בישראל כמושה אמר לו שמה יאמרו בקטנותו
עשה רצונו ובזקנותו לא עשה אמר לו כבר כתבתי על אשר לא קרשתם אותי
א"ל עם כל הבריות אתה מתנהג מרת רחמים שנים ושלשה פעמים שנא' הן
כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר ואני עון א' נמצא כי ואין אתה מוחל
אמר לו הרי ששה עונות נמצא כך שלח נא ביד תשלח : ומאז כאתי אל פרעה .
לא ה' שלחני . ואם בריאה יברא ה' . שמעו נא המורים . והנה קמתם תחרת
אבותיכם וגו' וכי אברהם יצחק ויעקב חוטאים היו אמר לפניו רבנו של עולם
טמך למרתי את מחתות החטאי האלה בנפשותם אמר לו אני אמרתי בנפשותם
ולא באבותיהם א"ל אני יחיר וישראל ששים רבוא הרבה פעמים חטאו לפניך
ובקשתי עליהם רחמים ומחלת להם על ששים רבוא השגחת ועלי אי אתה
משגיח אמר לו אינו דומה גזרת צבור לגזרת יחיד ועוד ער עכשו היתה השעה
מסורה בידך ועכשו אין עשה מסורה בידך אמר לו רבנו של עולם עמוד
מכסא דין ושב על כסא רחמים ועונותיהו נמחלות ביסודין שתכיא בגופי ואל
תתני בחבלו של מלאך המות ואם אתה עושה כן הגיר שבחך לכל באי העולם
בשם שנא' לא אמות כי אחיה ואספר מעשה יה אמר לו זה השער לה' אפילו
צדיקים

צדיקים יבואו בו כשראה שאין משגיחין עליו הלך אצל שמים וארץ אמר להם בקשו עלי רחמים אמרו לי ער שנבקש רחמים עליך נבקש רחמים על עצמנו שנאמר כי שמים כעשן נמלחו והארץ ככנר תבלה הלך אצל חמה ולבנה וגו' ער וחפרה הלבנה וכושה החמה הלך אצל מוכבים וזולות ער ונמקו כל צבא השמים הלך אצל הרים ונכעו וגו' ער כי ההרים ימוש והגבעות תמוטנה הלך אצל הים אמר לו בן עמרם מה היום מימים והלא במטף הכיתני וחלקתני לשנים עשר שבילים ולא הייתי יכול לעמוד לפניך מפני שהשכינה עומרת לימינך שנאמר מוליך לימין משה ועכשיו מה עלתה לך כיון שהזכיר הים מה שנעשה בנערותו צווח ואמר מי יתגני כירחי קרם מיר הלך לו אצל שר הפנים אמר לו בקש עלי רחמים אמר לו כך שמעתי מאחורי הפרגוד שאין תפלתך נשמעת הניח ידו על ראשו והיה צועק ובוכה ואמר אצל מי אלך באותה שעה נתמלא הקדוש ברוך הוא עליו עברה שנאמר ויתעבר ה' כי למענכם ער שפתח משה ואמר מקרא זה ויעבור ה' על פניו ויקרא מיך נתקררה רעתו של הקדוש ברוך הוא אמר לו שתי שבועות נשבעתי אחר שתמות ה' לאכבר את ישראל לבטל שתייהם אי אפשר ואם תרצה אתה להיות יאכרו ישראל אמר לו בעלילה אתה בא אלי יאכר משה ואף במוות ואל יאכר אחר ישראל אמר לו הקדוש ב"ה כל צער שאתה מצטער למה אמר לו מתירא אני מחבלו של מלאך המות אמר לו איני מוסרך בידו אמר לפניו רבונו של עולם יוכבר שקחו שיניה בשני בניה יקחו שיניה במיתתי אמר לו כך עלתה במחשבה לפני וכך מנהגו של עולם דור דור ודורשו ער עכשיו היה חלקך לשרת לפני ועכשיו הגיע חלקו של יהושע תלמידך א"ל רבונו של עולם אם מפני יהושע אני מת אלך ואהיה תלמידו אמר לו אם אתה רוצה לעשות כך עשה עמר משה והשכים לפתחו של יהושע והיה יהושע יושב ורורש וכפף משה קומרתו והניח ידו על פיו ונתעלמו עיניו של יהושע ולא ראה אותו כרי שיצטער וישלים עצמו למיתה הלכו כל ישראל לפתחו של משה ומצאוהו כפתחו של יהושע והירה יהושע יושב ומשה עומד א"ל ליהושע מר עלתה לך שמשך רבך עומד ואתה יושב כיון שתלה עיניו וראה מיר קרע את בגדיו וצעק ובכה ואמר רבי רבי אבי ואדוני אמרו לו ישראל רבינו משה למרנו רגורה אמר להם אין לי רשות אמרו אין אנו מניחין אותך יצאת בת קול ואמרה להם למרו מיהושע קבלו עליהם יושב יהושע בראש ומשה רבינו מימינו ואלעזר משמאלו והיה יושב ורורש לפני משה ולא היה יודע משה מה היה יהושע דורש אחר שעמדו ישראל אמרו לו למשה רבינו סתום לנו את התורה אמר להם איני יודע מה אשוב לכם והיה משרה רבינו נכהל ונפול באותה שעה אמר לפניו רב"ש ער עכשיו בקשתו חיים ועכשיו תיי נפשי נתונה לך וכיון שהשלים נפשו למיתה פתח הקדוש ברוך הוא ואמר מי יקים לי עם מרעים ומי יעמוד להם כשעת כעסי ומי יבקש עליהם רחמים כשעה שהוטאים לפני באותה שעה בא מטט"רון ונשתתח לפני הקדוש

ברוך הוא ואמר לפניו רבונו של עולם משה בחייו שלך במוותו הוא שלך אמר לו אמשול לך משל למה הרבר דומה למלך שהיה לו בן ובכל יום היה מכעיס את אביו ומבקש אביו להורגו והיתה אמו מצלת אותו מירו לימים מתה אמו והיה המלך בוכה אמרו לו עבריו אדוננו המלך למה אתה בוכה אמר להם לא על אשתי בלבד אני בוכה אלא על בני שהרכה פעמים כעסתי ובקשתי להורגו והצילה אותו מירי אף כאן אמר הקדוש ברוך הוא למטט"רון לא על משה בלבד אני בוכה אלא על ישראל באו ואמרו למשה הגיע שעה שאתה נפטר מן העולם אמר להם המתנו לי ער שאברך את ישראל שלא מצאו ממני קורת רוח בעולם מפני תוכחות ואזהרות שהייתי מוכיחן התחיל לברך כל שבט ושבט בפני עצמו כיון שראה שנקצרה השעה עמד וברכן כולן בכרכה אחת באו ואמרו לו הגיע חצי שעה שאתה נפטר מן העולם אמר להם לישראל הרכה צערתי אתכם על התורה ועל המצוות ועכשיו מחלו לי באו ואמרו לו אדוננו רבינו מחול לך ואף ישראל עמדו לפניו אמרו לו הרבה הכעסנוך והרבינו עליך טורח מחול לנו אמר להם מחול לכם באו ואמרו לו הגיע רגע שאתה נפטר מן העולם פתח ואמר ברוך שמו חי וקיים לעולם ועד אמר להם לישראל בבקשה מכם כשתנסו לארץ זכרו אותי ואת עצמותי ואמרו הם לו לבן עמרם שרץ לפנינו כסום ונפלו עצמותיו במדבר באו ואמרו לו הגיע חצי רגע נטל שני זרועתיו והניחן על לבו ואמר לישראל ראו אחריתו של בשר ודם ירי שקבלו את התורה מפי הנבורה יפלו בקבר באותו רגע יצאה נשמתו כנשיקה שנאמר וימת שם משה עבר ה' :

ובמדרש רבא הלכה ארס מנישראל הדרסס בהו"ר דף ק"ד ער נשמתו לתוי העוה"ב ואת"כ פסקות אלו מהזוקר .

פרישת שמוות דף ה"י ע"ב

וילך

איז מבית לוי ויקח את בת לוי . ר' אלעזר פתח שיר השירי אשר לשלמה . תנא כשברא הקב"ה את עולמו . עלה כחפץ לפניו וברא את השמים בימינו והארץ כשמצאנו . ועלה כחפץ לפניו לנהוג היום והלילה . וברא המלאכים הממונים לומר שירה לומר שירה ביום זמן הקסד . וברא המלאכים הממונים לומר שירה בלילה . ה"ד יומם ויום וי' חסדו ובלילה שירה עמי . אלו מימיו ואלו משמאל . אלו מקשיבים שירת היום . ואלו מקשיבים שירת הלילה שירתם של ישראל קדוש . ר' יצחק אמר אותם שאומרים שירה בלילה . מקשיבים שירתם של ישראל ביום . ה"ד חברים מקשיבים לקולך . אמר ר' שמעון כת אחת כלולה משלש כתות אומרת שירה בלילה . ה"ד ותקם בעוד לילה ותתן ערף לכיתה . א"ר אלעזר עשר' רברים נבראו ביום ראשון . מהס

מהם מדת לילה. ומהם מדת יום. ועל מדת לילה כתיב ותקם בעור לילה ותתן טרף לביתה. כד"ה אפ"ו טרף. וכתיב וטרף ואין מנוח. ותק לנערותיה. כד"ה חק ומשפט. חקיו ומשפטיו. כי חק לישראל הוא משפטו. מכאן שמ"ה שולטת בלילה. ותאנא אלו האומרי' שיר' בלילה. אלו הם שרים על כל בעלי השיר וכשפותחין החיים שירה. מוקיפין העליונים כח לדעת ולהכיר ולהשיג. מה שלא השיגו שמים וארץ. מוקיפין כח כהאי שירה. אמר רבי נחמיה אשרי הזוכה לדעת באותו השיר. דתניא הזוכה באותו שיר. ידע בעניויו התורה והחכמה. ויאזין ויחקור ויוסיף כח וגבורה. כמה שהיה ובמה שעתיד להיות. וכזה זכה שלמה לדעת. דתני רבי שמעון דוד ע"ה ידע כזה ותקן שירים ותושבקות הרב'. ורמז בהם העתידות לבא. והוסיף כח וגבורה ברוח הקדש. ידע בעניויו התורה והחכמה. ואזן וחקר והוסיף כח וגבורה בלשון הקדש ושלמה זכה יותר באותו השיר. וידע החכמה. ואזן וחקר ותקן משלים הרב'. ועשה ספר מאותו השיר ממש. והיונו דכתי' עשיתי לי שרים ושרות. כלומר קניתי לי לדעת שיר מאותן השירים העליונים ואשר תחתם והיונו דכתי' שיר השירים. כלומר שיר של אותם שרים של מעל' שיר שכולל כל עניויו התורה והחכמה וכח וגבורה במה שהיה. ועתיד להיות. שיר שהשרים של מעל' משוררים. אמר ר' אלעזר אלו השרים עמדו עד שנוגד לוי. אבל משנוגד לוי והילך. אמרו שיר. כיון שנוגד משה ומשח אהרן ונתקדשו הלויים. נשלם השיר ועמדו על משמרות' ואמר ר' אלעזר באותה שעה שנוגד לוי. פתחו למעלה ואמרו מי יתקד כאח לוי וינכ שרי אמנו אמנאך בחוץ אשקך גם לא יכוזו לי. כיון שיאלו משבט לוי המשוררים של מטה ונתקדשו כלם ועמדו על משמרותם. ונתקדשו אלה לנכח אלה חברים כאחד. והעולמות אחד. ומלך אחד שוכן עליהם. בא שלמה ועשה ספר מאותו שיר של אותם שרים. ונסתם החכמה בו. אמר רבי יהודה למה נקראו השרים של מטה לויים. על שגלוים ונחברים למעלה כאחד. והאומע ללוה ונדבק נפשו למעלה. וע"כ אמרה למה ולוה אישיו אלי. רבי תנחום אמר שבכל לילה זרע לוי עם השכינה. במשך ואהרן ומרים ובכל זרעו אחריו. והם הגלויים אל וי' לשרתו. תא חזי בשעה שעמדו המשוררים למעלה לא עמדו על משמרתם. עד שנוגדו ג' האחים משה אהרן ומרים. תינח משה ואהרן מרים למה. אמר רבי יוסי הה"ד ושרות כד"ה ותען להם מרים. תאנא באותה שעה שנוגד

שנוגד לוי נטלו הקב"ה ובחרו מכל אחיו. והושיבו בארץ והוליד לקהת וקהת הוליד לעמרם. והוא הוליד לאהרן ומרים. פורש מאשתו והחזירה. באותה שעה היו המשוררים של מעלה עומדים ומשוררים. גער בהם הקב"ה ונשתכך השיר. עד שנטה קו ימיו והושיט לעמרם. מ"ט נקרא עמרם. שיאל ממנו עם רם על כל רמים. ולא נזכר שמו. מ"ט ולא נזכר שמו. ר' יהודה אמר בשם רבי אבהו מפני שבלגעה הלך ובלגעה חזר לאשתו. כדי שלא יכירו בו. הה"ד וילך איש. ולא נאמר עמרם בפרהסיא. ויקח את בת לוי. חף היא בלגעה חזרה. ולא נזכר שמה.

וילך

איש. רבי אבהו אמר זה נברואל דכתיב והאיש נברואל שהלך הוא והחזירה לעמרם. ר' יהודה אמר עמרם ממש היה. ולא נזכר שמו. מפני שהלובה זו לא היתה ממנו להזדווג לאשתו אלא מלמעלה. רבי יוחנן אמר באהרן ובמרים לא נאמר זוג אבותם בתורה. ובמשה כתיב ויקח את בת לוי. להורות שהשכיב' נקראת על שם לוי. ולא היה עמרם ראוי להוליד למשה עד שנטל חלק בשכינה והוליד למשה. הה"ד ויקח את בת לוי. ולפיכך כתיב ותרא אותו כי טוב הוא. רבי אלעזר אמר זכה עמרם שיאל ממנו בן שזכה לקול גדול. דכתיב והאלהים יעננו בקול. ועמרם זכה לבת קול. דכתיב ויקח את בת לוי. כלומר בת קול. ולפיכך כתיב וילך. כלומר שהלך למדרגה זו. תאנא כשנוגד משה ויחד הקב"ה שמו עליו. דכתיב ותרא אותו כי טוב הוא. וכתיב טוב וי' לכל. וכתיב טעמו וראו כי טוב וי'.

פרשת בשלח דף נ"ג ע"ב

אז

ישיר משה. רבי יהודה פתח בטרם אהרן בכטון וידעתיו ונ'. זכאה חולקתון דישראל. דקב"ה אהרעבי בהו יתיר מכל שאר עמון. ומנסגיאות רחימותא דרחים להו. אוקינס עליוהו כביאה דקשטו ורעיהו מהימנא. ואתעבר עליה רוחא קדישא ויתיר מכל שאר כביאיו מהימני. ואפיק ליה מחולקיה ממש. ממש דאפרוש יעקב מבנו. לקב"ה שבטא דלוי. וכיון דהוה לוי דיליה. נטל ליה קב"ה ואעבר ליה בכמה עטרין. ומשח ליה במשח רבות קדשא דלעילא. וכדין אפיק מבניו רוחא קדישא לעלמא. וזריו ליה בהימננו קדישו מהימנותא רבא. תנא כההיא שעתא דמטא זמניה דמשה כביאה מהימנא

מהימנא לאחתא לעלמא . אפיק קב"ה רוחא קדישא מגור' דספורו
דאבן טובא . דהוה גניו במאתן וארבעין ותמינא עטרין . וקיימי
קמיה ואפקיד ליה בכל ביתא דיליה . ויהב ליה מאה ושבעין ותלת
מפתחין . (כ"ה גניו תמן . ואעטרניה בתלת מאה ושחין וחמש עטרין
ואנהיר עליה מאתן וארבעין ותמינא נהרין . וקאוס קמיה ואפקיד
ליה בכל ביתא דיליה ויהב ליה מאה ושבעין ותלת מפתחין) ואעטר
ליה בחמש עטרין . וכל עטרה ועטרה סליק ואנהיר באלף עלמין
ונהרין וכו' וכו' . דגניוין בגניוויא דמלכא קדישא עלאה . כדון
אעבריה בכל כו' וכו' דבגנתא דעדן . ואעליה בהיכליה ואעבריה
בכל חילין וגניסין דיליה . כדון אודעזעו כלאו . פתחו ואמרו .
אסתלקו מסחרניה סטרה דסטרין דהא קב"ה אסתער רוחא לשלמא'
למרגו עלמין . קלא נפק ואמר מאן הוא דין רכל מפתחין אלן
כדוי . פתח קלא אחרה ואמר קבילו ליה בגוויכו . דא הוא דומין
לנחתא בון בני נשא . וזמינא אורייתא גניווא דגניווא לאתמסרה בידוי .
ולארעשא עלמין דלעילא ותתא . על ידא דרין . ביה שעתא
אתרגישו בלאו ונעלין אבתריה . פתחו ואמרו הרכבת אנוש לראשנו
כאלו באש ובמים . כדון סלקא ההוא רוחא וקיימא קמי מלכא . כ'
פתוח' סליק ואתעטר בעטרוו ואעטרניה בתלת מאה ועשרין חמש
עטרין . ואפיק מפתחוי בידוי . ר' דאבהתא אעטרו ליה בתלת עטרין
קדישין ואפקדו כל מפתחין דמלכא בידיה . ואפקדו ליה בהימנותא
מהימנא דביתא . ד' סלקא ואתעטרה בעטרוו וקבילת ליה מן
מלכא . כדון נחת ההוא רוחא בארבוך דשאטן בההוא ימא רבא .
וקבילת ליה לגדלא ליה למלכא . והיא יתבת ליה מתן זיינין לאלקא'
לפרעה ולכל ארעיה . ובשבתא וברישי ירחי . סלקת ליה למלכא .
כדון אתקרו שמיה באלין אתוון רשימין . ובההיא שעתא דנפק
לנחתא לארעא . בזרעא דלוי אתתקנו ארבע מאה ועשרין וחמש
בו' וכו' למלכא . וארבע מאה ועשרין וחמש גליפין ממנן ארופיה
לטהור רוחא לאתריה . כד נפק לעלמא . אתתהרה באנפוי . וביתא
אתמליא מזויתיה ביה שעתא קרא עליה קב"ה בטרם אלך בבטן
ידעתיק ובטרם תלא מרחס הקדשתך נביא לגויס נתתיך . ר' יאחק
אמר ביה שעתא קטל ואפול קב"ה לרבכא ממנא דמלכא . וחמו
ליה משה ובני ישראל . כדון אמרו שירה . ה"ד וירא ישראל את
מלכיה מת . אז ישור משה ובני ישראל .

פרשת וילך דף רפ"ג ע"א

וילך

משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל . רבי
חזקיה פתח מולך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים
מפניהם וגו' . זכאין לוינו ישראל דקב"ה אתרעי בהו . ובגון
דאתרעי בהו . קרא לון בניו בוכרין קדישין אחין . ככו' כול נחת
לדיירא עמהון . ה"ד ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם . ובעא
לאתקנא להו כגוונא דלעילא . ושאריו עליוסו שבעה עגמי יקר .
שכינתיה אזלא קמיהו . ה"ד וי' הולך לפניו יומם . תלת אחין
קדישין אזלין בימיהו . ומאן לוינו משה אהרן ומרים . ובזכותהון
יהב לון קב"ה מתן עלאין . (והא אתמר) כל יומיו דאהרן לא אעור
עגמי יקר מישראל . והא חוקמיה . דאהרן דרועא ימינא דישראל
הוה . וקיינו דכתיב וישמע הכנעני מלך ערד וגו' כי בא ישראל
דרך הארצו וגו' . כבר נש דאזיל בלא דרועא . וסמך גרמיה לכל
אתר . וכדון וילחם בישראל וישב ממנו שבי . בגון דהוה בלא דרועא
ימינא . ועל דא אנטריכו ישראל למדר נדר עליה . ה"ד וידר
ישראל נדר לה' . ויאמר ישראל אם נתן תתן וגו' . ת"ח אהרן דרועא
ימינא דגופא הוה . ועל דא כתיב מולך לימין משה זרוע תפארתו .
ומאן איהו אהרן . וילך משה . מאן וילך . לאן הלך . אלא וילך .
כגופא בלא דרועא כד"א וילכו בלא כח לפני רודף . דהא מית אהרן
דרועא ימינא ובעא לאסתלקא גופא . (כל יומיו דמשה שמשא נהיר
בעלמא) . כל יומיו דמשה אכלו ישראל לחם מן השמים . כיון דאתא
יהושע מה כתיב וישבות המן ממחרת וגו' . ויאכלו מעבור הארץ
ממחרת הפסח . מה בין האי להאי . אלא דא מלעילא ודא לתתא .
כל זמנא דמשה אשתכח . גופא דשמשא שליט ונהיר לעלמא . כיון
דאסתלק משה אשתכח גופא דשמשא ונפיק גופא דסיהרה . כתיב
אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה ובמה יודע איפה וגו' . הכי
אולופנא . כיון דאמר קב"ה למשה . הנה מלאכי ילך לפניך . אמר
משה ומה קסטיפא דשמשא דיתכניט וידבר סיהרה . גופא דסיהרה
לא בעינא . אם אין פניך הולכים . גופא דשמשא בעינא . ולא
דסיהרה . כדון גופא דשמשא אתנהיר . ואתעביד משה כגוונא
דגופא דשמשא קמיהו דישראל . כיון דאתכניט משה אתכניט שמשא
ואתנהיר סיהרה . והוה יהושע משתמש לנהורה דסיהרה . ווי

להוא כגופא :

ויאמר אליהם בן מנשה ועשרים שנה וגו'. היינו דאמר רבי
 אלעזר ארבעין שנים נהיר שמעא לון לישראל. ואתכניש
 לסקוף ארבעין שנים. ונהיר סיגרה. אמר רבי שמעון ודאי הכי
 הוא. היינו דכתיב ויש כספה בלא משפט. והא דתערו חברייה.
 ואזן נוקים ליה לקרא. אבל על מה דתערו חברייה. כלא הוא
 אלטריד לעלמא. לגללה לתועלתא דבר נש. דיתכנס עד לא מטון
 יומי ת"ח והא דתתמה. דכלי רוחין דנפקין מלעילא דבר ונוקב' נפקי
 ומתפרשן. ולומנין הפוך נשמתא דנוקבא על לא נפקא דדכר.
 דהוא בר זוגה. וכל זמנין דדכורא לא מטא זמניה לאזרווגא בהדי
 נוקביה. ואתי אחרא ואתכסוב בהדה כיון דמטא זמנא דהאי
 לאזרווגא. כד תתער טרק בעלמא למפקד על סובי עלמא. כניש
 ליה להאי אחר' דהוא נקיב בהדה. ואתי אחרא ונטול לה ועל דא
 קשין זוגין קמי קודשא בריך הוא. וכל דא בגין דסרח דכורא
 עובדי. ואע"ג דלא סרח כ"כ עובדוי בחטאים. אתכניש בההוא
 זמנא עד לא מטון יומי. ולא עביד הכי במשפט. ועליה כתיב ויש
 כספה בלא משפט. ואערע ביה דינא דלרק בחובוי. בגין דמטא
 זמניה דתתא. ונקיב לה. דהא דידיה הוא אמר ליה רבי אלעזר
 ואמרו יפריש לון קודשא בריך הוא. וייתי אחרא ויקב ליה. אמר
 ליה דא הוא תועלתא דבר נש. וטיבו דעביד עמיה. דלא יחמי
 אתתיה בידא אחרא. ותא חוי אי האי לא כשרן עובדוי. אע"ג
 דדיליה הוא ההוא אתתא לא אתדחי האי אחרא מקמיה. ת"ח שאול
 מלכא נטל מלכו. בגין דעד לא מטא זמניה דדוד להאי. דהא מלכו
 ביה ודאי דדוד. ואתא שאול ונטול ליה. כיון דמטא זמניה דדוד
 למורת דיליה. כדון אתער טרק (מלכותא דלעילא) וכניש ליה
 לשאול בחובוי. ואתדחי מקמי דוד. ואתא דוד ונטול דיליה. ואמא
 לא תעבי קב"ה לשאול ממלכו ולא ימות. אלא טיבו עבד קודשא
 ב"ה עמיה דכניש ליה במלכותא. ולא יחמי עבדיה שליט עליה.
 ונטול מנה דהוא דיליה בקדמיותא. כך האי. בגין כך בעי בר נש
 למבעי חמי קמי קב"ה. כד אזרווג. דלא יתדחי מקמי אחרא.
 כתיב ויאמר יי' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי וגו'. והא אוקימנא.
 אמר ליה קב"ה למשה. משה תבעי לאתחדשא (ס"א לאבשא) (א)
 עלמא. חמית מן יומך שנשא פלח לסיחר'. חמית מן יומך דישלוט
 סגורא בעור דשמשה היימא. ת"ח יתדחי יומך למות קרא את
 יואשע. יתכניש שמיה וישלוט. ולא עור חלה. אי אנת
 תיעול